IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGIVM

RECENSVERVNT

CVRTIVS WACHSMVTH ET OTTO HENSE

VOLVMEN QVINTUM

ANTHOLOGII LIBRI QVARTI

PARTEM ALTERAM

AB OTTONE HENSE

EDITAM CONTINENS

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MCMXII

IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGIVM

RECENSVERVNT

CVRTIVS WACHSMVTH ET OTTO HENSE

VOLVMEN QVINTVM

ANTHOLOGII LIBRI QVARTI

PARTEM ALTERAM

AB OTTONE HENSE

EDITAM CONTINENS

BEROLINI

APVD WEIDMANNOS

MCMXII

IOANNIS STOBAEI

ANTHOLOGII

LIBRI DVO POSTERIORES

RECENSVIT

OTTO HENSE

VOLVMEN III

BEROLINI
APVD WEIDMANNOS
MCMXII

PRAEFATIO.

Antequam quarti libri Stobaeani etiam altera pars detur in manus legentium, ne quid eorum quae merito in hac editione expectari possunt desideretur, iam ea componam quae postquam Stobaei opus a nobis edi coeptum est ab aliis conlata sunt sive ad eclogarum numerum undecumque complendum idonea sive ad stabiliendum codicum quod iecimus fundamentum accommodata. ac gnomologiorum particulis, quae ex papyris interim nobis innotuerunt, pro re nata magis fontes Stobaei collustrari posse quam opus ipsum locupletari iam ex eis adparuit quae supra monui l. IV partis prioris praef. p. VIII. verum florilegia quae ex bibliothecis nostra potissimum aetate in lucem protraxerunt docti utque spero protrahere pergent, quanto quis intentius quo modo et inter se ipsa et cum Stobaeo cohaereant inquisiverit, tanto facilius ei continget ut hanc illamve eclogam in nostris Stobaei codicibus omissam ex Stobaei tamen opere fluxisse perspiciat. et contigit id interim Eltero. observavit enim (Gnom. homoeom. I Bonn. a. 1900, p. 24, et II Bonn. a. 1901, p. 90) duas eclogas florilegio Laur. p. 187, 25 Mein. oblatas, quod fugerat Wachsmuthium, libri secundi Stobaeani capiti XLVI (*Περὶ ἀχαριστίας*) adiungendas esse p. 264, 5 W. sic

23 *Σωκράτους.*

Ἀχάριστον εὐεργετεῖν καὶ νεκρὸν μυρίζειν ἐν ἴσῳ κεῖται.

24 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ταὐτόν ἐστιν ὄφιν ἐκτρέφειν καὶ πονηρὸν εὐεργετεῖν· οὐδετέρου γὰρ ἡ χάρις εὔνοιαν γεννᾷ.

utrumque autem dictum legitur inter Gnom. homoeom. n. 6 et 145 Elt., ubi vide quae collegit editor. quid quod idem vir doctus etiam plures eclogas, quamvis prae ingenti lacunarum multitudine paucas, libris duobus prioribus inserendas esse exposuit sagaciter mus. Rhen. XLVII p. 130 ss. sunt autem triginta vel potius triginta duae eclogae quae leguntur cod. Vatic. Gr. 1144 (saec. XV) f. 209 v et inde ab ecloga quarta etiam cod. Voss. Gr. in Qu. 18 fol. 8, quo olim usus erat Wyttenbach in Plut. Mor. p. 33 E et 186 C. has autem eclogas, quae est Wachsmuthianae editionis meaeque coniunctio, post Elterum hic edere liceat corollarii instar et ita quidem ut scripturae discrepantia subiciatur memorabilior locique adfines addantur plerumque iam a primo editore vel a Schenkelio notati.

1 *Σωκ⟨ρά⟩τ⟨ους⟩.*

Ἐπαίνου ὥσπερ μύρου πεφεισμένως απολαυστέον.

legitur inter Gnom. homoeom. 10 Elt. eiusdem est fabricae Stob. III 34, 18 (=Gnom. homoeom. 75 Elt.) ‖ lemma suppl. Elter

2

Τοῖς μὲν ὀργάνοις τοὺς προσᾴδοντας, ταῖς δὲ ἐπαγγελίαις δεῖ τὰ ἔργα συμφωνεῖν.

legitur inter Gnom. homoeom. 77 Elt. ubi *ᾄδοντας* cod. Vat. Gr. 743 et cod. Atheniensis n. 32 (nunc 1070) ‖ *τὰ ἔργα δεῖ* homoeom. testes plerique ‖ *συμφωνεῖν*] inter *εἶναι σύμφωνα* et *συνῳδὰ φαίνεσθαι* fluctuantur homoeom. testes

3

Τοῦ βίου καθάπερ ἀγάλματος πάντα τὰ μέρη καλὰ εἶναι δεῖ.

= Stob. III, 1, 89 lemmate *Σωκρατους* non iterato. inter Gnom. homoeom. 91 Elt.

4

Μακάριον οὐ τὸ τυγχάνειν ἂν ἐπιθυμεῖ τις, ἀλλὰ το μηδενὸς ἐπιθυμεῖν.

hinc incipit Voss. Socrati etiam Aelianus V. h. IX 29 tribuit dictum huius persimile, alii Menedemo, vide quae collegerunt Wyttenbach in Plutarchi Mor. p. 33 E et Sternbach in Gnomol. Vat. 407. cf. tiam Gnomol. Byz. Dem.-Is.-Epict. n. 182 Wachsm.

5 *Ἀρκεσιλάου.*

Τὸν σπουδαῖον δεῖν ἔφη εἶναι τῷ ἡλίῳ παραπλήσιον, σπεύδοντα καὶ μὴ ἐπιστρεφόμενον.

Ἀρκεσιλάου lemma offert Voss., om. Vatic. fidem non denegandam esse lemmati putat Elter mus. Rh. XLVII p. 630 commonens Zelleri *Phil. d. Gr*³. III 1 p. 496. per errorem cum ecloga priore lemma iunxerat Wyttenbach l. c. ‖ *ἔφη δεῖν* cod. Voss.

6ª *Πυθαγόρου.*

Ἄξιος ἄνθρωπος θεοῦ θεὸς ἂν εἴη ἐν ἀνθρώποις.

Pyth. Vind. 4 Schenkl (*Wien st.* VIII p. 264), Porphyr. ad Marc. 15 p. 284, 22 N.², Sexti sent. 376 Elt. ‖ *θεοῦ*] *θ'* | *οἳ* (sic) Voss. ‖ *θεῶν θεὸς* (una litt. ante *θεὸς* rasa) Pyth. Vind. ‖ *ἂν εἴη* om. Sext. ‖ *ἐν ανθρώποις* om. Porph.

6ᵇ

Ψυχῆς ἁγνῆς τόπον οἰκειότερον ἐπὶ γῆς θεὸς οὐκ ἔχει.

ecl. cum priore iungunt Vat. Voss., separavit Elter. recurrit Pyth. Vind. 119, Demophil. 45, Boiss. An. Gr. I p. 124, Hierocl. in carm. aur. p. 25, 11 Gaisf. ‖ *ἁγνῆς*] *καθαρᾶς* Pyth. Vind., Hierocl. ‖ *ἁγνῆς ἐπὶ γῆς τόπον οἰκειότερον ὁ θεὸς* Boiss. ‖ *ἐπὶ γῆς οὐκ ἔχει θεός* Dem.

7

[Εἰ] βούλει γνωσθῆναι θεοῖς· ἀγνοήθητι μάλιστα ἀνθρώποις.

recurrit Pyth. Vind. 9, Gnomol. Byz. 7 p. 167 Wachsm. (Pal. 7, Par. 6, Bar. 10, Mon. 4, Leid. 4), Georgid. cod. Laur. f. 51ʳ (teste Wachsmuthio), Gnom. Boiss. An. Gr. III p. 469, 2 ‖ *εἰ* Vat. Voss., om. reliqui excepto Georgide qui offert *εἰ θέλεις γν.* sed *εἰ* etiam litterarum ordini repugnare vidit Elter (coll. 6.ᵃᵇ 7. 8. 9), adscripsit interpres cui erat offensioni membrorum ratio paratactica ‖ *θεοῖς*] *θεῷ* Boiss. *παρὰ θεῷ* gnomol. Byz. *παρὰ θεοῦ* Georg., cod. Mon. et Pal. gnomologii Byz. ‖ *μάλιστα* om. Georg. ‖ *παρὰ ἀνθρώποις* gnomol. Byz., Georg.

8

Βραχυλόγον μάλιστα ἡ θεοῦ γνῶσις ποιεῖ.

= Pyth. Vind. 10. cf. Sexti sent. 430 Elt. *ἄνθρωπον θεοῦ γνῶσις βραχυλόγον ποιεῖ*, Porph. ad Marc. 20 p. 287, 20 N.² *θεοῦ γὰρ γνῶσις ποιεῖ βραχὺν λόγον*, Gnomol. Byz. 6 p. 166 Wachsm. (Pal. 6) *γνῶσις θεοῦ ποιεῖ ἄνδρα βραχυλόγον*

9

Νεὼς θεοῦ ὁ σοφὸς νοῦς, ὃν οὐκ ἐφημέρως ἀλλ' ἀεὶ χρὴ παρασκευάζειν καὶ κατακοσμεῖν εἰς παραδοχὴν θεοῦ.

Pyth. Vind. 66, Gnom. Boiss. An. Gr. III p. 471, 19, Porphyr. ad. Marc. 19 p. 287, 5 N.[2] cf. etiam Sexti sent. 46[a], Hierocles in carm. aur. p. 25, 6 Gaisf. ‖ *ναὸς θεοῦ σοφοῦ νοῦς* Boiss. ‖ *νεὼς μὲν ἔστω τοῦ θεοῦ ὁ ἐν σοὶ νοῦς* Porph. ‖ *ὃς* Vat. | *οὐκ ἐφημέρως* Pyth. Patm. (Porph.) *οὐκ ἐφ᾽ἡμέρως* Voss. *οὐκ ἐφ᾽ ἡμέρᾳ* Vat. *οὐκ ἀφειμένως* Pyth. Vind. *οὐχ ἅπαξ* Boiss. ‖ *ἀλλ᾽ ἀεὶ χρὴ κοσμεῖν εἰς παραδοχὴν θεοῦ* Boiss., liberius *παρασκευαστέον δὲ αὐτὸν καὶ κοσμητέον εἰς καταδοχὴν τοῦ θεοῦ ἐπιτήδειον. μηδὲ ἐφήμερος ὁ κόσμος ἔστω κτἑ.* Porph.

10

Ἃ κτησάμενος οὐ καθέξεις, μὴ αἰτοῦ παρὰ τῶν θεῶν· δῶρον γὰρ θεοῦ πᾶν ἀναφαίρετον· ὥστε οὐ δώσειν ὃ μὴ καθέξεις.

tota sententia recurrit Porphyr. ad Marc. 12 p. 282, 12 N.[2] *ἃ δὲ κτησάμενος* (*κτησαμένη* Orelli) *οὐ καθέξεις κτἑ.*, Pyth. Vind. 3, primum enuntiatum (*ὃ κτησάμενος οὐ καθέξεις, μὴ αἰτοῦ παρὰ θεοῦ*) Sext. 128, Elt., Clit. 22 Elt., Boiss. An. Gr. I p. 114. 128. ceterum cf. Sext. 92 (= 404) Elt. ‖ *οὐκαθέζειν* Voss. ‖ *οὐ δώσει* Pyth., Porph.

11 *Ἐπικτήτου* (cf. p. 479 Schenkl).

Θεοὺς δικαίᾳ καὶ μεμετρημένῃ διαθέσει τίμα, ἀλλὰ μὴ ἀμέτροις δωρεαῖς κολάκευε· οὔτε γὰρ κολακείᾳ χαίρει θεὸς οὔτε ὁ κολακεύων τιμᾷ τὸ θεῖον. θεοῖς θῦε, μὴ ἡνίκα ἂν πλουτήσῃς, ἀλλ᾽ ἡνίκα ἂν φρονήσῃς· τὸ μὲν γὰρ πλουτεῖν καὶ τῶν κακοδαιμόνων, τὸ δὲ φρονεῖν μόνον ἴδιον εὐδαιμόνων.

μεμετριμένῃ Voss. ‖ fort. *μόνων ἴδιον*, cf. Theoctisti Gnom. 12 init.

12 (ibid. Schenkl)

Παρὰ θεῶν μὴ συνεχῆ αἴτει ὑγίειαν σώματος, ἀλλὰ διηνεκῶς λάμβανε σωφροσύνην ψυχῆς, καὶ οὔτε ῥᾳδίως νοσήσεις οὔτε νοσῶν δυσαρεστήσεις.

περὶ θεῶν:. *μὴ συνεχῆ* Voss. ‖ *νοήσεις* Voss. ‖ *δυσαρρωστήσεις* Voss.

13 (ibid. Schenkl)

Μὴ ὧν ἐπιθυμεῖς ταῦτα παρὰ θεῶν αἴτει, ἀλλ᾽ ὅπως αὐτῆς ἀπαλλαγῇς τῆς ἐπιθυμίας, τοῦτο ζήτει παρὰ θεῶν. τότε σου εἰσακούουσιν οἱ θεοί, ἡνίκα ἂν μὴ περὶ τῶν ἡδέων ἀλλὰ περὶ τῶν καλῶν εὔχῃ, καὶ τότε σοι δώσουσι τὰ καλά, ἡνίκα μὴ ἡδονῇ ἀλλ᾽ ἀρετῇ χαίρεις.

εἰσακούσουσιν tacite Schenkl ‖ *περὶ τῶν καλλῶν* Voss.

14 (ibid. Schenkl)

Μέμνησο παρὰ τῶν μεγάλων αἰτεῖν τὰ μεγάλα, μικρὰ γὰρ οὐκ ἂν δοῖεν· οὐδὲν θεοῦ μεῖζον καὶ ὑψηλότερον· εὐχόμενος τοιγαροῦν θεοῖς αἴτει τὰ θεῖα, ὧν οὐδὲν σάρκινον καὶ γήινον ψαύει πάθος.

παρὰ ci. Schenkl idque recepit Elter Epict. et Moschionis sent. (Bonnae ed. a. 1892) n. 4: περὶ Vat. Voss. ‖ μηκρὰ Vat. ‖ οὐδὲν Vat. οὐδὲ δὲ Voss. fort. οὐδὲν δὲ

15 Περικλῆς.

Περικλῆς ὁ Ξανθίππου ἐπὶ πολλοῖς καὶ μεγάλοις δυνάμενος σεμνύνεσθαι οὐδὲν ἔφη τιμᾶν τῶν ἑαυτοῦ ἔργων ἢ ὅτι ἄρχοντος αὐτοῖ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν ἐν πενθίμῃ ἐσθῆτι ἐγένετο.

cf. Plut. vit. Pericl. c. 38, De se ipsum citra invid. laudando p. 543 B, Reg. et duc. apophth. p. 186 D. Iulian. or. III 128 D ‖ περικλέα περικλῆς ὁ ξ. (lemmate non separato) Voss. ‖ δυνάμενος scripsi: μ άμενος Voss. μνούμενος Vat. ‖ οὐδὲν ἔφη Vat. οὐδὲ ἔφη Voss. ne quis coniciat οὐδὲν ⟨ἄλλο⟩ ἔφη . . ἤ, cf. Kuehner-Gerth II p. 304 adn. 4 ‖ οὐδεὶς τῶν ἐχθρῶν Voss. οὐδὲν τῶν ἐχθρῶν Vat. cf. Plut. ‖ ἐν πενθίμῃ Vat. ἐπενθίμη Voss.

16 Δημοκρίτου (fr. 237 Diels[2]).

Φιλονεικίη πᾶσα ἀνόητος· τὸ γὰρ κατὰ τοῦ δυσμενέος βλαβερὸν θεωροῦσα τὸ ἴδιον συμφέρον οὐ βλέπει.

= Stob. III 20, 62 ‖ φιλονικίη recte Diels ‖ δυσμενοῦς libri Stob. III ‖ θεωρεῦσα S in Stob. III

17 Ἐπικτήτου (cf. p. 483 Schenkl).

Ὥσπερ μέλιτταν οὐ διὰ τὸ κέντρον μισεῖς, ἀλλὰ διὰ τὸν καρπὸν τημελεῖς, οὕτω καὶ φίλον μὴ δι' ἐπίπληξιν ἀποστραφῇς, ἀλλὰ διὰ τὴν εὔνοιαν ἀγάπα.

recurrit corp. Par. 311 Elt. (Μοσχίωνος) ‖ μισεῖν Vat.

18—20 (Epict. p. 480 Schenkl)

Ἐοίκασιν οἱ κόλακες κηφῆσι, καὶ γὰρ ἀργοὶ καὶ ἄκεντροι καὶ τοὺς ἀλλοτρίους ἀναλίσκοντες καμάτους· (19) οἱ φθονεροὶ σφηξί, καὶ γὰρ πληκτικοὶ καὶ ἄποροι καὶ ἀμετάδοτοι καὶ ἄχρειοι· (20) οἱ χρηστοὶ μελίτταις, καὶ γὰρ φιλόπονοι καὶ αὐτουργοὶ καὶ οἰκονομικοὶ καὶ εὔποροι καὶ πρᾷοι καὶ ἐπιπληκτικοὶ καὶ κοινωνικοί. ὥστ'

εἰ βούλει φίλος ὑπάρχων μετὰ πολλῶν διάγειν φίλων, μιμοῦ τὴν μέλιτταν· καθαρὸν ἔστω σοι τὸ σμῆνος κηφήνων καὶ σφηκῶν.

inde ab *οἱ φθονεροὶ* et dein ab *οἱ χρηστοὶ* quasi nova ecloga incipit in Vat. et Voss. ‖ *αἰγοὶ* Voss. ‖ 'agitur de *προσομιλοῦσι* sive *φίλοις*, unde simpliciter *οἱ χρηστοὶ*' Elter Epict. et Moschionis sent. 46 p. 17 ‖ *καὶ γὰρ* om. Voss. ‖ *καὶ πρᾷοι καὶ ἐπιπληκτικοὶ* explicandum esse *καὶ πρᾷοι κἂν ἐπιπληκτικοί*, ut neglegentius dictum sit *καὶ* monet Elter l. c. ‖ *οἰκονομηκοὶ* Voss. ‖ *κοινωνηκεῖν* Voss. ‖ malim *μετ᾽ ἀδόλων* ‖ *διάγων* Voss. ‖ *τε καὶ σφηκῶν* Voss.

20ª (Epict. p. 480 Schenkl)

Τοὺς εἰς φιλίαν σοι καθιέντας δοκίμαζε μὴ ἐξ ὧν σοι δωροῦνται, ἀλλ᾽ ἐξ ὧν ἑαυτοῖς μνῶνται καὶ χαρίζονται καὶ κατεπηγγείλαντο καὶ διέθεσαν.

a priore ecloga non seiunxit Vat. ‖ *καθέντας* tacite Schenkl ‖ 'rectius *καὶ ἐξ ὧν ἄλλοις κατεπαγγειλάμενοι διέθεσαν* sive *ἀπέδοσαν*' Elter Epict. et Moschionis sent. 47 p. 17 adn.

21 (Epict. p. 480 et 482 Schenkl)

Χρήματα μὲν φιλίαν οὐδέποτ᾽ ἂν ἐργάσαιντο ὥσπερ οὐδὲ γῆ θεόν, φιλία δὲ χρήματα καὶ ἄλλως ἂν κτήσαιτο καθάπερ θεὸς γῆν.

legitur etiam corp. Par. 304 Elt. (*Μοσχίωνος*) = Epict. et Mosch. sent. 50 Elt. sed locupletior sic *οὐ τὰ χρήματα φίλοι, ἀλλ᾽ ὁ φίλος χρήματα. καὶ χρήματα μὲν κτέ.* ‖ *ἐργάσαιτο* corp. Par. concinnius ‖ *καὶ ἄλλως*] *ῥᾳδίως* corp. Par. ‖ *καθάπερ καὶ θεὸς γῆν* Max. c. 6 p. 549 Combef.

22 *Ἰσοκράτους* (ad Demon. 26).

Ἀποδέχου τῶν ἑταίρων μὴ μόνον τοὺς ἐπὶ τοῖς κακοῖς δυσχεραίνοντας, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς μὴ φθονοῦντας. πολλοὶ γὰρ ἀτυχοῦσι μὲν συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσιν.

ecloga legitur Exc. Par. (cod. Par. supplem. 690) 27, v. *ἀποδέχου — φθονοῦντας* Georgidis cod. Laur. VII 15 ut testatur Drerup Isocr. vol. I p. 103, v. *ἀποδέχου — δυσχεραίνοντας* Bekkeri An. p. 134, 26, v. *πολλοὶ ἀτυχοῦσι τοῖς φίλοις συνάχθονται, καλῶς δὲ πράττουσι φθονοῦσιν* Gnomol. Byz. 164 Wachsm. (Bar. 152) ‖ *σωκράτ⟨ους⟩* Voss. ‖ *ἑταίρων* Voss., Is. *ἑτέρων* Vat., Bekk. An. ‖ *τὸν ... δυσχεραίνοντας* Voss. ‖ *πολλοὶ* Is. *πολλὰ* Vat. Voss. ‖ *καλῶς* Is. *κακῶς* Vat. Voss.

23 *Πυθαγόρου.*

Οὔτε ἐξ ἱεροῦ τὴν εὐσέβειαν οὔτε ἐκ φιλίας ἀρτέον τὴν ἀλήθειαν.

'ex Aristonymo Stobaeus' Elter. legitur Gnom. homoeom. 1 Elt. || *ἐξ ἱεροῦ* Gnom. homoeom. *ἐξ ἔρου* Va. *ἐξέρου* Voss. || *ἐκ φιλοσοφίας* gnom. homoeom. cod. Vat. Gr. 743 || *ἀρτέον* gnom. homoeom. *ἀρττέον* Voss. *ἀρκτέον* Vat.

24 *Θεοφράστου.*

Ἄγνοιαν μὲν καὶ ἁμαρτίαν ἡ φιλία φέρει, φθόνον δὲ καὶ δυσμένειαν οὐ φέρει.

25

Ὁ αὐτὸς παρεκελεύετο τοὺς φίλους δεῖν δοκιμάσαντας αἱρεῖσθαι, οὐχ ἑλομένους δοκιμάζειν.

cf. Stob. IV 27, 14 cum adn. Sternbach in gnomol. Vat. 326.

26 *Πλάτωνος* (Rei p. p. VII p. 537 B).

Ὕπνοι καὶ κόποι μαθήμασι πολέμιοι.

legitur Stob. II 31, 42 (*Πλάτωνος Πολιτείας ζ'*) || *κόποι καὶ υπνοι* Stob. II 31, 42 *κόποι γὰρ καὶ ὕπνοι* Plat.

27 *Θεοφράστου.*

Ἀναγκαιοτάτη δ' ἐπὶ γυναικῶν ἡ τῶν πραγμάτων δοκεῖ παίδευσις εἶναι, καὶ αὐτὴ μέχρι χρησίμου πρὸς οἰκονομίαν· τὸ δ' ἐξακριβούμενον ἐπὶ πλέον ἀργοτέρας τε ποιεῖ πρός τε τὰ ἄλλα καὶ λάλους καὶ περιέργους.

= Stob. II 31, 31 (*Θεοφράστου*) || *πραγμάτων* etiam L: *γραμμάτων* recte Meineke || *τε* ante *τὰ ἄλλα* etiam L, secl. Meineke et Wachsmuth. malim *πρός γε τὰ ἄλλα* || *τὰ ἄλλα καὶ* om. Vat.

28 *Σωκράτους.*

Πανήγυρίς ἐστι ψυχῆς ἡ παιδεία· πολλὰ γάρ ἐστιν ἐν αὐτῇ ψυχῆς θεάματα καὶ ἀκούσματα.

= Stob. II 31, 44 (*Σωκράτους*). legitur inter Gnom. homoeom. 88 Elt. ubi vide quae adnotavit editor || *ψυχῆς θεάματα* etiam L *τὰ τοῦ λογισμοῦ θεάματα* Gnom. homoeom. *ψυχῆς* secl. Meineke.

29 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Τοῖς μὲν σταδιοδρομοῦσιν ἐπὶ τῷ τέρματι τὸ βραβεῖον τῆς νίκης, τοῖς δὲ φιλοπονήσασιν ἐπὶ τοῦ γήρως τὸ πρωτεῖον τῆς φρονήσεως ἀπόκειται.

= Stob. II 31, 45 (*τοῦ αὐτοῦ*). legitur inter Gnom. homoeom. 89 Elt. | *ἀποδείκνυται* testes non nulli Gnom. homoeom.

30

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθείς, πῶς ἄν τις ἄγοι καλῶς τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας, εἶπε· νέους μὲν ὄντας παιδεύσας, ἄνδρας δὲ γενομένους διδάξας συμπεριφέρεσθαι τοῖς ἀποβαίνουσι καὶ τὴν οὐσίαν διανείμας αὐτοῖς, ἵνα μὴ διὰ τοῦτο ἐχθροὶ γένωνται,

= Stob. II 31, 54 (*Σωκράτης ἐρωτηθεὶς κτἑ.*) || ἑαυτοῦ] ἰδίους L || ἐχθρὰ Vat.

Ut Elteri argumentationem paucis comprehendam, ex Stobaei opere hanc syllogen depromptam esse primum inde conicias, quod quinque eclogae extremae (26—30) vel nunc in Stobaei libri II capite XXXI *Περὶ ἀγωγῆς καὶ παιδείας* inscripto, quod servavit codex Laurentianus, leguntur atque ita leguntur ut uno loco excepto (27) in Vat. Voss. eadem eclogarum quae in L est dispositio conservata sit, duae autem *Σωκράτους* lemmate insignitae 28 et 29 ut in Vat. Voss. sic in L compareant vicinae. de huius igitur particulae origine si quis scrupulum movere vellet, ipso Stobaei opere refelleretur. accedit autem quod ne inter reliquas quidem eclogas prorsus desunt quas a Stobaeo non alienas fuisse aliunde contestatum habemus, scilicet 3 (= Stob. III 1, 89) et 16 (= Stob. III 20, 62), ut suspicari liceat duas has eclogas ut nunc offeruntur in libro tertio sic olim oblatas fuisse etiam intra libros tertio priores. nihil enim frequentius accidisse quam ut ecloga aliqua plus uno Ioannei operis loco excerperetur, sive integra iterata sive ex parte, sive eisdem concepta verbis sive inmutata paulum prout fontium ferebat diversitas, hoc ne eos quidem praeterit qui gnomologorum dapes non nisi primis ut aiunt labris degustarunt. neque igitur mirum est quod ecloga 16 (*Δημοκρίτου. Φιλονεικίη πᾶσα ἀνόητος κτἑ.*), sententiam si spectas, tam tertii libri capiti *Περὶ ὀργῆς* convenit (ubi legitur n. 62) quam libri secundi capiti XL *Περὶ ἔχθρας* hodie deperdito. hanc observationem ipse Elter eo stabilivit fundamento, quo firmius cogitari vix possit. ecce, in quarto pinacographi Photiani indice haec se excipiunt nomina

Περικλῆς * (III 17, 18)
Πύρρος (III 7, 61)
Πτολεμαῖος (IV 8, 31)

ut in secundo libro liqueat legisse Photium apophthegma Periclis. Periclis autem apophthegma Democriteam de qua agitur eclogam in Vat. et Voss. praecedit (n. 15). nihil igitur credibilius quam ipsum illud dictum a pinacographo repertum esse in libro secundo, in eodem autem libro olim exstitisse eclogam Democriteam quae nunc in cod. Vat. et Voss. illi est vicina. iam tota quaestio apertior videtur quam ut multis verbis explananda sit. sed quoniam Elteri Wachsmuthiique, non mea agitur causa, reliqua, quibus ille usus est, argumenta nolim tacere. atque in initio quae leguntur (1—4) homoeomata Σωκράτους nomine insignita merito ille monuit nusquam alibi ea tradi quam in opere Stobaei vel in eis quae a Stobaeo pendent gnomologiis. idque argumentum eo est maioris momenti, quod Socratis homoeomata in Vat. eadem procedunt serie qua in homoeomatorum corpore Elteri cura ex variis syllogis reficto atque in ipso Stobaeo. elucebit hoc, si Vat. 1—3 cum Gnom. homoeom. 10. 77. 91 Elt. contuleris, item Stob. III 1, 88—90 cum Gnom. homoeom. 9. 91. 92 vel denique Vat. Voss. 28. 29 cum Stob. II 31, 44. 45 = Gnom. homoeom. 88. 89 Elt. adice quod Ἐπικτήτου quae leguntur in Vat. et Voss. sententiae n. 17 ss. (etsi Epicteti nomen nemini magis imponet quam Socratis) non discrepant ratione vel oratione ab eis, quas Stobaeus operi suo inseruit atque ita inseruit ut, si exemeris ecl. IV 4, 19, non singulares eas poneret et separatas sed sicut Vat. et Voss. conplures et continuas (III 1, 125—171. III 9, 37—45. IV 5, 79—88). praeterea eodem cognationis vinculo Μοσχίωνος quae feruntur γνῶμαι nec non Μοσχίωνος ὑποθῆκαι cum Vat. et Voss. (n. 17 et 21) coniunctae sunt quo cohaerent cum Epicteti personati sententiis Stobaeanis. cognatio autem haec tanta est, ut gnomologium, unde et Epicteti et Moschionis q. d. sententiae deductae sunt, in antiquam formam rede-

gerit ex variis syllogis Elter progr. Bonn. aest. a. 1892 (= Gnomica II Lips. in aed. Teubn.). denique perlustra sententias Pythagorae adscriptas, et videbis has quoque cum gnomologio, quo usus est Stobaeus, artissime esse coniunctas. ordo enim pristinus alphabeticus, quem secuntur *Πυθαγόρου γνῶμαι* etiam seorsum traditae, retinetur tam in Vat. et Voss. quam in Stobaeo. sic dispositio quae est eclogarum 6. 7. 8. 9 in Vat. et Voss., ea congruit cum Pythagorae gnomis Vindobonensibus a Schenkelio editis (*Wien stud.* VIII p. 262 ss.) n. 4. 9. 10. 66. cum eadem autem Vindobonensi sylloge concordat illa *Πυθαγόρου γνωμῶν* particula, ex litterarum ordine disposita et ipsa, quam ego olim codices secutus Stobaeo primus restitui III 1, 30—44, cf. mus. Rhen. XXXIX p. 537 p. 390; Schenkl l. c. p. 262; Elter mus. Rhen. XLVII p. 135. quocumque igitur miseris oculum, vides Vaticani Vossianique sententias una eademque forma percussas esse atque Stobaei nec ullum gnomarum genus exstare in sylloge illa quod non inveniatur etiam in Stobaeo. ut autem quinque eclogae extremae (26—30) etiam nunc extant Stobaei libri secundi capite 31 (*Περὶ παιδείας*) conclusae, sic etiam reliquas, si a quinque prioribus fere recesseris, ita inter se congregari vidit Elter, ut ipsa capita, quibus eas olim inseruerat Ioannes, facili negotio agnoscantur. velut ecl. 15 et 16 adsumptas esse ex libri II capite 40 *Περὶ ἔχθρας* iam supra vidimus. eclogae autem 6—14 fluxerint ex eiusdem libri secundi capite undecimo *Ὅτι χρὴ σέβειν τὸ θεῖον* inscripto, sed ut inde ab ecl. 10 (*Ἃ κτησάμενος οὐ καθέξεις κτέ.*), qua laeditur ordo alphabeticus intra Pythagorae gnomas ceteroqui servatus, nova ut videtur eius capitis particula dignosci possit, qua praecepta oblata fuerint *Πῶς χρὴ εὔχεσθαι θεῷ.* cui sententiae Elteri quod vere opponi possit non magis ego reperio quam quod reliquis. eclogas autem quae restant 17—25 ad unam omnes depromptas esse ex capitibus ad *φιλίαν* pertinentibus (Stob. II c. 32—39) non minus manifestum est. et ut in transcursu hoc moneam, ex duobus frustulis

Theophrasteis vicinis non modo id quod dudum aliunde cognitum habemus (25) sed etiam alterum, quod quantum scio ex Vat. et Voss. demum innotuit (24 *Ἄγνοιαν μὲν καὶ ἁμαρτίαν κτἑ.*), ad Theophrasti *Περὶ φιλίας* libros mihi videtur revocandum esse. quod autem coniecit Elter fieri posse ut in sylloge, quam ille Stobaeo et maximam partem secundo eius libro adsignavit, potius cum gnomologiorum Stobaeo antiquiorum reliquiis nobis res sit quam cum Stobaeo demum, id vide ne cautius ille quam rectius suspicatus sit. quamquam ipse vir acutus hoc scrupulo adeo non inquietatur, ut nullo modo dubitet, quin excerpta illa Stobaeo reddenda sint (cf. l. c. p. 137). vix multum igitur refert huic quaestioni immorari.

Vides, spes non deponenda est etiam prioribus duobus libris, etsi tam misere mutilati sunt ut haud raro non nisi tituli capitum tulerint aetatem, nonnumquam vel ex inferioris aevi codicibus aliquid accessionis adferri posse. ceterum nemo obliviscetur, quam bene de redintegrandis ipsis illis libris meruerit Wachsmuth, cum et folia non nulla casu quodam in quartum librum delata in suam sedem reponeret et florilegio Laurentiano, quod Meineke seorsum edere perseveraverat, tandem ita uteretur, ut Photio viam monstrante non nulla capita quae perisse videbantur in suum locum revocaret aliaque eiusdem codicis Laurentiani auxilio integriora saltem exhiberet. sors multo felicior obtigerat libris duobus posterioribus. nam eo quod *Περὶ δήμου* inscribitur (IV 3) excepto nullum librarii caput plane praeterierunt omniumque aliquam saltem particulam conservarunt. cum autem Meinekii editio solo inniteretur Gaisfordi librorum apparatu parum solido, non mirum est quod Stobaei codicibus denuo diligentius conlatis aliisque quos aut sero (S) Gaisford aut omnino non (ML Br Mac.) adsciverat adscitis numerus eclogarum non mediocriter nobis augeri poterat etiam in eis capitibus, quibus non ex L Br incrementa fiunt maiora. in hoc negotio non minus quam in genuino eclogarum ordine restituendo M A librorum familia insigni

nobis adiumento fuit. nam ea est horum archetypi praestantia, ut etiam eclogae, quas prout antiquiorum gnomologiorum ferebat condicio plus semel excerpserat Stobaei amanuensis, non ut saepe fit in S semel exscribantur sed iterentur satis fideliter etiam intra terminos unius eiusdemque capitis artiores. huius modi autem iterationes, primo sane obtutu mirae et inexpectatae, eo sunt magis nobis fidae genuini Stobaei testes habendae, quo propensius eo inclinabant librarii ut in excerpendo haud paucas eclogas describere supersederent. excerpta hodie supersunt operis olim amplissimi, immo excerptorum excerpta eaque etiam in optimae notae libris et antiquissimis. innumerae igitur eclogae non nisi unius alteriusve codicum familiae vel unius tantum codicis beneficio ad aetatem nostram pervenerunt, nec desunt quae vel libris Trincavelliani generis conservatae sint solis. quo autem frequentius fieri solebat, ut veterum auctorum loci in gnomologia recepti gnomologis temere adaptarentur consiliis addendo demendo mutando interpolando, eo rarius observes ab excerptoribus vel librariis eclogas Stobaeo immisceri a Stobaeo alienas. et paulo me iniquius olim de codice Br iudicasse monui supra occasione data Stob. l. IV part. prioris praef. p. IX. tamen cautione opus est. nolo retexere quae Stob. l. III proleg. p. XXVII de interpolationibus codicis Vossiani Gr. 0. 9 disserui (cf. etiam Stob. l. IV p. 761). nam si versus exemeris *ἀδικείτω μοι*[1]) *πλούσιος καὶ μὴ πένης· Ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα*, quos ex Stobaeo decerptos esse notabilis inter doctos consensus est (cf. Stob. l. IV p. 780 adn. 7 extr.), interim sententiam non mutavi. cur Vossiani nihilo minus hoc loco mentionem iniciam, causa haec est. addit ibi manus recentissima f. 105ʳ Philostrati (Vit. soph. I 21

---

1) *ἀδικείτω* (*με* add. Anton. I 13 p. 14, 25) *πλούσιος* corp. Par. 240 Elt. sensum fere dedisse satis habuit excerptor metri ut saepe non sollicitus. *ὑβριζέτω με* proposuit Vsener. et fortasse hoc verum est, quamquam convenit sententiae etiam *χλευαζέτω με*, quod mihi in mentem venit.

p. 28, 2 K.) excerptum hoc: *Περὶ ψόγου. Φιλοστράτου Λημνίου. Φύσει μὲν γὰρ ἐπίφθονον χρῆμα οἱ* (*οἱ* om. Philostr.) *ἄνθρωποι. διαβάλλουσι γοῦν τοὺς μὲν εὐμήκεις οἱ μικροί, τοὺς δὲ εὐειδεῖς οἱ πονηροὶ τὸ εἶδος, τοὺς* (*τοὺς δὲ* Phil.) *κούφους τε καὶ δρομικοὺς οἱ βραδεῖς καὶ ἑτερόποδες, τοὺς θαρσαλέους οἱ δειλοὶ καὶ οἱ ἄμουσοι τοὺς λυρικούς, καὶ τοὺς ἀμφὶ* (*λυρικούς, τοὺς δ' ἀμφὶ* Phil.) *παλαίστραν οἱ ἀγύμναστοι, καὶ οὓς χρὴ* (*καὶ οὐ χρὴ* Phil.) *θαυμάζειν*[1], *οἱ πεπεδημένοι* (*θαυμάζειν εἰ πεπεδημένοι* Phil.) *τὴν γλῶτταν τινὲς* (*γλῶττάν τινες* Phil.) *καὶ βοῦν ἀφωνίαν* (*ἀφωνίας* Phil.) *ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι.* quam eclogam si quis coniciat verba *φύσει μὲν γὰρ ἐπίφθονον χρῆμα οἱ ἄνθρωποι* respiciens ex capite *Περὶ φθόνου* (III 38) excerptam esse, opinionem suam fulcire poterit Photiani indicis tertii p. 62 Elt.

Ὑπερείδης II 31, 78

Φιλόστρατος III 38

Χρύσερμος III 39, 31

iam ut clarum esse putes, et ubinam Stobaeus et qua tandem ecloga introduxerit Philostratum. et nescio an speciosa videri possit haec suspicio, quare nolui eam prorsus reticere, certa non est. nam qui respexerit verba *διαβάλλουσι γοῦν τοὺς μὲν εὐμήκεις οἱ μικροὶ κτέ.*, non minore iure coniciat eclogam ex capite *Περὶ διαβολῆς* (III 42) adsumptam esse, qua opinione admissa corruet pinacographi Photiani testimonium. si autem re vera eclogam repperisset excerptor in capite *Περὶ φθόνου*, cuius longe plurima pars legitur in ipso Voss. f. 6 ss., permirum esset quod

1) Philostratus sic pergit p. 28, 7 *εἰ πεπεδημένοι τὴν γλῶττάν τινες καὶ βοῦν ἀφωνίας ἐπ' αὐτὴν βεβλημένοι καὶ μήτ' ἂν αὐτοί τι ἐνθυμηθέντες μέγα, μήτ' ἂν ἐνθυμηθέντος ἑτέρου ξυμφήσαντες διαπτύοιέν τε καὶ κακίζοιεν τὸν ἑτοιμότατα δὴ καὶ θαρραλεώτατα καὶ μεγαλειότατα τῶν ἐφ' ἑαυτοῦ Ἑλλήνων ἑρμηνεύσαντα.* quod autem pro arbitrio mutata et breviata sunt auctoris verba ab excerptore, id per se non impedimento esse quominus Stobaei esse credantur vix est cur moneam.

hanc inscriptionem non retinuit, immo *Περὶ ψόγου* titulum de suo finxit eumque a Stobaei opere plane alienum. nisi igitur novum maiorisque auctoritatis testimonium accedat, etiam Philostrati eclogam inter eas numerare pergam, quas in hoc libro proletario genuinis Stobaei excerptis admiscuit nimia quaedam lectorum sedulitas, cf. Stob. III p. XXVII s.

Postquam recensionis meae fundamenta posui commentationibus a. 1884 et 1886 museo Rhenano insertis tertiique libri scripsi prolegomena, duo quantum scio viri de codicum memoria aliquid monstrarunt quod eis quae ego disserueram addi utiliter posse videam. horum prior, quem studiis nostris interim morte praereptum esse doleo, Oscar de Gebhardt, Trincavelliani generis codicum duorum resuscitavit memoriam. commentatio eius quae inscripta est *Eine verlorene und eine wiedergefundene Stobaeushandschrift* legitur in libro in honorem Augusti Wilmannsii composito *Beiträge zur bücherkunde und philologie* Lips. a. 1903 p. 243—263. in priore autem huius commentationis parte curiose ille inquisivit in codicem olim Vaticanum nunc ut videtur deperditum, cuius notitia accuratior debetur Iacobo de Questemberg. capitum enim quae codex ille continebat inscriptiones cum Trincavellianis fere consentientes diligenter in sermonem latinum transtulit de Questemberg translatasque describendas curavit in libro (f. 121ʳ—124ʳ) qui nunc est bibliothecae regiae publicae et provincialis Hannoveranae codex XLII, 1845. inter codices autem hodie nobis notos, sive de eis cogitas quos etiam nunc possidet bibliotheca Vaticana (cf. mus. Rhen. XXXIX p. 363 XLI p. 34 de Gebhardt l. c. p. 258 ss. Aug. Bohler Sophistae anon. protreptici fragm. diss. Argentor. [Lips.] a. 1903 p. 7) sive etiam de S(ambuci) codice Vindobonensi, illum quo usus est de Questemberg quaerendum non esse indiciis tam certis comprobavit de Gebhardt, ut aut in deperditorum numero is habendus sit aut certe in eorum quos aliunde nondum satis cognovimus. eiusdem tamen viri docti vigilantiae contigit, ut alium re-

censionis Trincavellianae codicem vel potius codicis fragmentum, quod me rogante Basileae et Turici olim frustra requisiverat Hermannus Siebeck, in lucem retraheret. est 'fragmentum Oporini' illud, quod in prima sua editione consuluerat Gesner quodque nunc non diversum esse a codice Basileensi F. VI. 8 perspexit de Gebhardt. sic obrussa datur etiam iudicii quod ego olim feci de hoc Gesneri subsidio (mus. Rhen. XXXIX p. 374 ss. Stob. III prol. p. LXII). et summam si spectas, ea quae scripseram codice confirmata sunt[1]. sed Gebhardti observationes ut plenae sunt exactae diligentiae subactique iudicii, ita ad eorum codicum historiam pertexendam valent qui emendationi Stobaei parum utiles sint. eo sunt utiliora tria folia codicis Parisini Gr. 3012 ad tertium Stobaei librum pertinentia quae, quoniam doctorum curam praeterierant, anno superiore scite sub examen vocavit vir doctus Parisinus et ad gnomologa quoque studia peritus Daniel Serruys *Revue de philol.* XXXV (1911) p. 315—329. post Platonis enim Apologiam Socratis adduntur in huius codicis fol. 126^v. 121. 120 (sic disiectum ordinem restituit Serruys) excerpta Stobaei, quorum primum est III 1, 85, extremum III 39, 28. ita autem inter capita 1—39 distribuuntur eclogae, ut capitum 8. 11. 25. 26. 27. 28. 30. 31. 32 respectus non fiat. ordinem secuntur eundem, quem ex M A libris in editione nostra revocavimus, paucis eclogis exceptis, quas cum praetermisisse excerptorem paeniteret, posteriore quodam

1) Ut ipsius Gebhardti verba (p. 263) adponam: 'Aus langer vergessenheit endlich aufgetaucht, muß es alsbald wieder von der bildfläche verschwinden: es ist, wie schon Hense richtig vermutete, völlig wertlos'. etiam quod dixeram Gesneri lemmata per ἐν praepositionem conformata (velut Stob. III 4, 47 = flor. 4, 49 Mein. *Πλάτωνος ἐν Φαίδωνι* aliaque id genus) non ex Oporini fragmento sed ex ipsius Gesneri licentia repetenda esse (mus. Rhen. XXXIX p. 378), ipso codice inspecto de Gebhardt (l. c. p. 263 adn. 2) firmavit, non firmavit quod opinatus eram ex fragmento illo fluxisse interpolationem *οὐδείς δέ σε βλέψει*, qua Sapphus versus (Stob. III 4, 12) turpaverat Gesn.[1] p. 30, mus. Rhen. l. c. p. 379 Stob. III p. 222, 3 adn.

loco ille supplevit. vel hinc igitur apparet codicem *π* (hac enim nota excerpta signavit Serruys) recensioni MA libris repraesentatae cognatum esse, idque inde stabilitur, quod *π* vel cum ipso A, quo tamen aetate paulo superior videtur utpote saeculo XIII exeunte aut ineunte proximo scriptus, vel cum eius correctoribus haud raro congruit, minus saepe cum M vel cum L. sed ne ex ipso MA librorum archetypo derivatum putemus *π*, obstat haud ita parvus lectionum numerus, quae eius propriae sunt solius. has potissimum lectiones, nolo enim collationem Serruysii hoc loco repetere integram, examinemus oportet, si de excerptis illis recte iudicium fieri volemus. et bene iam perspexit Serruys inter lectiones *π* codici peculiares non deesse vere commendabiles. velut versus Euripidis (fr. 1044 N.[2]), si tamen sunt Euripidis, quibus emendandis frustra operam impertivimus omnes, Stob. III 36, 14[a] sic in *π* leguntur

οὔτ᾽ ἐκ χερὸς μεθέντα καρτερῶς λίθον
οἷόν τ᾽ ἐπισχεῖν οὔτ᾽ ἀπὸ γλώσσης λόγον.

bene igitur diluitur difficultas, qua laborat ceterorum librorum memoria *ῥᾷον κατασχεῖν*, neque nunc opus erit ad novas confugere coniecturas, velut quod Plutarchi respiciens de garrul. p. 507 A *οὔτε γὰρ πτηνὸν ἐκ τῶν χερῶν ἀφέντα ῥᾴδιόν ἐστιν αὖθις κατασχεῖν οὔτε λόγον ἐκ τοῦ στόματος κτἑ.* aliquis proponere nunc possit *ῥᾴδιον ἐπισχεῖν*, per se enim praestat *οἷόν τε.* sed minus probabile puto quod *π* offert *καρτερῶς* quam *καρτερὸν* quod ceteri. nam *μεθέντα* cum aeque copulandum sit cum v. *ἀπὸ γλώσσης* atque cum *ἐκ χερὸς,* displicebit *καρτερῶς*, quod, si omnino cum verbo *μεθιέναι* commode consociari possit, non nisi priori membro convenit. neque *καρτερᾶς* quod Cobeto in mentem venit in *καρτερῶς* latere putaveris. parum aptum esse *καρτερᾶς* iam sensit Nauck. verum est igitur *καρτερὸν λίθον* (sic SMA Br), et *καρτερός* recte de pondere dici monuit Meineke (flor. vol. IV p. LXIV) adferens Pindaricum illud *καρτερὸν δ᾽ αὐτῷ λίθον ὑπερεκρέμασε.* ut ad aliam me convertam eclogam, ceteris codicibus prae-

stantiorem se exhibet π Stob. III 7, 56 ubi haec offert: Σωκράτους. Σωκράτους φεύγοντος τὴν δίκην, Λυσίας λόγον τινὰ συγγράψας ἦλθεν αὐτῷ κομίζων καὶ ἐκέλευε χρήσασθαι· ὁ δὲ οὐ προσίετο· τοῦ δὲ Λυσίου εἰπόντος κτἑ. et v. ὁ δὲ οὐ προσίετο quae omittuntur in MA, ad sensentiam necessaria esse rectissime monuit Serruys l. c. p. 320. quod autem in reliquis apophthegmatis chriisve huic consimiliter formatis, ubi lemmatis nomen ipsius eclogae initio iteratur, omisit plerumque lemma qui excerpta π composuit, id brevitati fecit, ut obiter hoc moneam, indulgens vel commoditati, non contextui obsecutus ab MA libris diverso. ceterum recte ille posuit in marg. Σωτάδ Stob. III 22, 26 sic ut σωτάδου ex corr. A, cum ceteri habeant σωτάτου (SM[d] Mac.) vel σωκράτους (compendiose Br). frustra autem ibi morem gessi Buechelero σωτάτου ita explicanti ut Σωτᾶ (vel Σώτα) coniceret a correctore terminatione του superaddita mutatum esse in Σώτου. opinio haec satis artificiosa eo refutatur, quod etiam alibi (III 1, 66, IV 51, 11) librarii σωτάδου in σωτάτου depravarunt, Σωστράτου Κλεοστράτου similibus abducti, pluribus tamen locis σωκάδου conservarunt (IV 34, 8. IV 39, 13. IV 44, 32). idque ipsum legit Photius ubi in poetarum indice p. 57 Elt. Σωτάδης. sed mittamus lemmata. laudi autem ducendum esse putes codici π, quod eo aliquotiens confirmantur doctorum coniecturae. velut Stob. III 6, 66 (Cleanth. fr. 556 de Arn.) quod Meinekio auctore scripsimus εἰ τέλος ἐστὶν ἡ ἡδονή, πρὸς κακοῦ τοῖς ἀνθρώποις τὴν φρόνησιν δεδόσθαι (δίδοσθαι M[d] AL), id ipsum legitur in π, item eodem suasore Meinekio quod dedimus ὅπως . . . βούλεται Stob. III 19, 13 (Musoni fr. XXXIX H.) contra libros SM[d] ABr. nec derunt qui cum Serruysio existiment verum vidisse Meinekium, cum in Alexidis fragmento Stob. III 29, 34 proponeret ἅπαντα τὰ ζητοῦμεν' ἐξευρίσκεται, ubi ὅτι πάντα SMA Br, ipsum ἅπαντα codex π. quamquam scrupulum mihi non prorsus exemptum esse confiteor, certe ab ὅτι particula eclogam incipere non reformidant gnomologi. utut

autem de hoc loco iudicabitur, etiam aliis recentiorum conaminibus ex π aliquid commendationis accessit. velut quod ad Stob. III 15, 9 p. 478, 7 adnotaveram *τοὺς ⟨μὲν⟩ ἄλλους malim coll. Laertio,* id ipsum offert π, vel quod conieceram III 2, 40 p. 188, 4 adn. scribendum esse *Ἀντισθένης ὁ κυνικὸς κτἑ.*, id re vera legitur in π, cum in ceteris exstet *Σωκρατικὸς ὁ κυνικὸς κτἑ.* quamquam vereor ne libri virtutes pari fere libra vitiis compensentnr. nolo hoc loco calami errores enumerare etiam in quovis alio codice obvios vel verborum traiectiones sive omissiones haud infrequentes, sed ne falsa nos veri specie irretiamus, glossematis commonemur, quibus folia illa non immunia sunt. velut *ἔδωκεν* habet π Stob. III 36, 19 p. 695, 3, ubi *παρέσχεν* SMABr Mac., *ἂν ευειμονῆς* in versu Sotadeo Stob. III 22, 26 p. 590, 5, ubi *ἂν εὐειματῆς* vel *ἂν εὐιματῆς* fere libri ceteri. nec dubito quin interpretamentum invaserit Stob. III 21, 15 p. 559, 11 *Ἀλέξανδρος νοσήσας μακρὰν νόσον ὡς ἀνέρρωσεν*, ubi π offert *ὡς ἀνέσφηλεν.* nam *ἀνέρρωσεν,* in quo conspirant libri SMABr Mac. corp. Par. 435 Elt. cum Ps.-Plut. apophth. reg. et duc. p. 182B, confirmat non solum Stob. III 7, 53 (= gnomol. Par. 213 Sternb.) *ὡς ἀπό τινος χαλεπῆς ἀρρωστίας ἀνέρρωσεν,* ubi frustra Buechelero auctore scripsi *ἀνερρώισεν*, sed etiam Plut. vit. Pompei c. 57, nam ibi quoque libri sine ulla discrepantia de Pompeio ex morbo convalescente *νοσήσας ἐπισφαλῶς ἀνέρρωσε*, ut de intransitivo usu verbi *ἀνέρρωσε* dubitatio si qua erat stirpitus evellatur. contra *ἀνασφάλλειν*, quod verbum, quoad hodie iudicare licet, inde ab Iosepho et Dione Prusaeo revixit, quam facile etiam glossematis vice fungi potuerit, crebro eius apud Eustathium usu docemur, cuius unum hic locum attulisse sufficiat Il. Z 39 p. 623, 29 *τὸ πτώματος ἢ νόσου ἀναστῆναι ἀνασφῆλαι λέγεται.* cf. Pollux III 108 *ἀνεζώωσεν, ἀνέσφηλεν, ἀνήνεγκεν.* his aliisque verbi exemplis iam in Thesauro l. gr. collectis addatur Ammonius ap. Cramer Caten. Act. apost. 151, 24, quem locum debeo doctrinae Croenerti.

vel haec glossemata qui respexerit, concedet opinor etiam posterioris aevi Graeculis, qui eius modi syllogas in suum aliorumve usum conscripserunt, eam fuisse sermonis peritiam, ut hunc illumve locum ad suum arbitrium refingere scirent. merito iam Serruys gnomologii Parisini a Sternbachio editi mentionem iniecit. hoc qui composuit quam licenter interdum immutaverit Stobaei contextum, commode nunc perspicies, si cognoveris quomodo ille Teletis reliquias quas satis large excerpsit deformaverit, vide modo quae adnotavimus in Teletis rel.[2] p. 8, 9. 10, 8. 12, 8. 18, 4. 19, 1. non nego vel in Teleteis hic illic verum verive vestigium gnomologio Parisino servatum esse solo, sed interdum eo temeritatis eclogarius processit, ut scriptorem quem expilavit vix iam adgnoscas. ut uno defungar exemplo, haec inter se comparentur quae contra posui iam Stob. III p. LII

Tel.[2] p. 10, 8	Gnomol. Par. 332 Sternb.
Διογένης, ἐπεί τις ὤθει καὶ ἐτραχήλιζεν ἀσθενῶς ἔχοντα, οὐ διετραχηλίζετο, ἀλλὰ δείξας αὐτῷ τὸν κίονα ‘βέλτιστε’ φησί ‘τοῦτον ὤθει προσστάς’.	*Τῷ αὐτῷ Διογένει ἐπέθηκέ τις βάρος οὐ φορητόν· ὡς δὲ πιεζόμενος οὐ δυνατῶς εἶχε πορεύεσθαι, δείξας αὐτῷ κίονα ‘βέλτιστε’ φησί ‘τοῦτον ὤθει’.*

nolim contendere codicem *π* vel antiquiorem, a quo ille pendet, gnomologum cum gnomologii Parisini licentia posse concertare, sed interpolatione ne ille quidem abstinuit. exemplum omni dubitationi exemptum ipse attulit Serruys Stob. III 29, 86 ubi *π* habet (sine lemmate ut solet) *Ἀρχιμήδην δὲ τῇ σανίδι προσκείμενον ἀποσπῶντες βίᾳ οἱ θεράποντες ἤλειφον· ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σκίμποδος ἀληλιμμένος διέγραφε τὰ σχήματα*, ceteri (SMA corp. Par.) *ὁ δὲ ἐπὶ τοῦ σώματος ἀληλιμμένου* (*ἀληλειμένου* M, corp. Par. *ἀληλειμμένου* A) *διέγραφε τὰ σχήματα* iique cum Plutarcho (an seni res p. gerenda sit p. 786 C) consentientes, cui consensui quasi cumulum addit altero loco Plutarchus Non posse suaviter vivi sec. Epic. p, 1094 B, ubi eadem usus est chria paululum variata sic *Ἀρχιμήδην δὲ*

βίᾳ τῶν διαγραμμάτων ἀποσπῶντες ὑπήλειφον οἱ θεράποντες· ὁ δ' ἐπὶ τῆς κοιλίας ἔγραφε τὰ σχήματα τῇ στλεγγίδι κτἑ. apparet igitur ne eum quidem excerptorem, cui π codicis Stobaeana debentur, tam hebetem vel sermonis graeci ignarum fuisse, ut eclogarum orationem suo arbitrio mutare aliqua tenus vel variare nesciret. num in hoc uno loco excerpendo licentius illum se gessisse putabimus? valde discrepat π cum ceteris libris (SMA) Stob. III 10, 45. sed vide ipse ubi praestabilior offeratur lectio:

SMA	π
Διογένης ὡμοίου τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδρωπικοῖς. ἐκείνους μὲν γὰρ πλήρεις ὄντας ὑγροῦ ἐπιθυμεῖν ποτοῦ τούς τε φιλαργύρους πλήρεις ὄντας ἀργυρίου ἐπιθυμεῖν πλείονος, ἀμφοτέρους δὲ πρὸς κακοῖ.	Διογένης ὡμοίου τοὺς φιλαργύρους τοῖς ὑδρωπικοῖς. ἐκείνους τε γὰρ ⟨ὕδατος μεστοὺς ὄντας ὑπὸ δίψους φλέγεσθαι καὶ τούτους⟩ ἀργυρίου ⟨πλήρεις ὄντας⟩ ἐπιθυμεῖν πλείονος, ἀμφοτέροις δὲ ⟨ἑκάτερα⟩ πρὸς κακοῦ ⟨εἶναι⟩.

sciendum est autem v. ὑγροῦ ἐπιθυμεῖν ποτοῦ τούς τε φιλαργύρους πλήρεις ὄντας omitti in SA, addi signo omissionis adhibito in fronte folii ab M[1]. nec est quod in his verbis merito reprehendas, nisi forte paulo ieiuniora videri poterunt quam quae exhibet π. nihilo setius in M codicis lectione adquiescendum censeo compluribus ex causis. primum enim homoeoteleuto elucet, quam facile intercidere potuerint quae conservavit M[1]. quod autem omissa sunt verba in SA, postmodo addita manu prima in M, id desines mirari cum Serruysio, si mecum sumpseris verba in archetypi librorum contextu omissa, in margine tamen alicubi suppleta fuisse. sic haud difficile intellegetur, quo pacto unus alterve librarius ea praetermiserit, suppleverit alius. deinde hoc quoque perpendatur: genuinum si esset quod praebet π, in SMA librorum archetypo non una, sed tres fere lacunae statuendae essent. denique nervosius dictum est ἀμφοτέρους δὲ (sc. ἐπιθυμεῖν) πρὸς κακοῦ,

verbosius *ἀμφοτέροις δὲ ἑκάτερα πρὸς κακοῦ εἶναι.* cur autem evitanda erat excerptori brevitas efficax? responsio vix alia dari poterit quam haec: quia ille *ἐπιθυμεῖν* verbum non nisi in altero membro servaverat, in priore autem de suo substituerat *ὑπὸ δίψους φλέγεσθαι.* nam per *ἀμφοτέρους δὲ* (sc. *ἐπιθυμεῖν*) *πρὸς κακοῦ* apte pergi non poterat, nisi idem verbum in membro praecesserat utroque. quod autem suppositum est *ἀμφοτέροις δὲ ἑ κ ά τ ε ρ α πρὸς κακοῦ εἶναι,* eo difficultas, quam sibi ipse paraverat excerptor, tegitur magis quam tollitur. sitire enim vel siti ardere hydropico non malo est (*πρὸς κακοῦ*), sed curationi. audiatur Celsus III 21 *inter initia tamen non difficilis curatio est, si imperata sunt quies, sitis, inedia.* aptius igitur institutae sententiae est quod legitur in M *πλήρεις ὄντας ὑγροῦ ἐπιθυμεῖν ποτοῦ.* idque ipsum genuinum esse elucet ex verbis quibus ecloga concluditur: *ἐπιτείνεσθαι γὰρ μᾶλλον τὰ πάθη, ὅσῳ τὰ ἐ π ι θ υ μ ο ύ μ ε ν α ποϱίζεται.*

haec si recte disputata sunt, vereor ne quid detrahatur auctoritatis etiam eis locis ubi recentiorum conamina codice confirmari diximus. occupata fortasse sunt non nulla eorum, non confirmata. an quisquam nunc facultatem denegabit excerptori supplendi data occasione hanc illamve quae visa illi erat deesse particulam vel mutandi *δίδοσθαι* in *δεδόσθαι* aut *ὅτι πάντα* in *ἅπαντα*, sim.? ut comprendam quae dixi: procul dubio de Stobaeo optime meruit Serruys, cum ad haec quantulacumque excerpta nobis aditum recluderet. non desint licet loci ubi carbonem ut aiunt pro thesauro invenimus, sunt tamen alii ubi verum *π* offert solus. eandem autem rationem observari etiam in aliis Stobaei codicibus sciunt periti.

Disserendi materia, quae in tanta cuiusvis generis auctorum copia et varietate legenti obveniet, paene infinita est. etiam adnotationem criticam, quam verborum contextui subieci, prudentior cavebit ne eodem metiatur modulo quo scriptoris alius. nam eclogae cum non in omnibus Stobaei

codicibus legantur continuae, immo modo in his modo in illis dispersae, singulae suo codicum indiculo instruendae erant. idque eo magis ratio suadebat, quod excerptorum opere miscellaneo qui utuntur, non uno id tenore legere consueverunt, sed carptim eoque fere consilio, ut de huius illiusve loci memoria certiores fiant. quis non tulit aegerrime, quod quibus quaeque libris ecloga tradita sit Gaisfordi Meinekiique editionibus indicatum non est? in adferenda autem lectionum varietate, cum mille Gesneri Gaisfordique errores a Meinekio viderem stabilitos, hoc potissimum curae habui, ne legentes auctoritate decessoris illustris meoque silentio inducti in veteribus illis erroribus perseverarent. breviores esse poterunt qui post me edent Stobaeum, mihi, ut dubitationem radicitus excuterem, copiosior commemoranda erat lectio librorum, et non Stobaei tantum. immo ut recte iudicari posset, in eis scriptoribus, qui et sua ipsorum traditione durarunt, etiam haec in comparationem vocanda erat. permultis enim locis nisi unde depravata sit lectio gnomologi perspexeris, etiam qua via quove consilio illa depravata vel mutata sit in obscuro manebit. vis scire quo modo Stobaeus scriptores tractaverit quos servavit solus? exquire, quo modo illos tradiderit, quos etiam aliunde cognitos habemus. sic eo paulatim pervenitur (res enim difficilis est diuque discenda), ut gnomologo detur quod gnomologi est, ipsi scriptori, quod scriptoris, idque etiam in eis eclogis, quarum notitia soli debetur Stobaeo. et ut dicam quod sentio: gnomologi emendatio ab emendatione excerpti auctoris aegre divellitur, utique non sine utriusque detrimento. tutius procedet utraque, si altera alteri quasi comitem se praebuerit et consultricem. expertus dico quod dico. quid inmutaverit gnomologus suo arbitrio, ut eclogam aliquam huic vel illi titulo adaptaret scriptore etiam invito, extricari non poterit, nisi quod ipse dederat scriptor in aperto erit. id autem ut inveniatur, non sufficit quamvis pertinax ipsorum scriptorum studium: inventu erit facilius, si viae quae a

gnomologis iniri solent, satis cognitae erunt. gnomologorum igitur rationes variae ac multiplices perscrutandae erant, fraudes eorum ut detegerentur, lenocinia ut aperirentur. ad illustrandas autem eclogas et interpretandas nisi testimonia pleniore manu adscripsissem quam adscripserunt priores, magna utilitatis parte librum ipse privassem. item necessarium erat florilegiorum Stobaeo plus minus cognatorum traditionem, de cuius indole non nimis simplici nuper aliquid monui l. IV part. prioris praef. p. VI s., tandem in medium protrahere. non impune hoc genus scripturae nimis erat neglectum a prioribus. qui id respexerit, in crisi Stobaeana, ut hoc solum commemorem, haud paucos vitabit errores. neque recusare poterat editor, quominus particulas nonnullas vetustiorum gnomologiorum, quae ipse adierat Ioannes, eruere studeret sive litterarum ordinem secutus alphabeticum sive alius generis indiciis attentus. sic simul luculentioribus exemplis patefactum est, utra codicum familia plura et clariora vetustioris anthologii vestigia servaverit, M A an S Tr. (cf. Stob. l. III proleg. p. LV ss.). denique ne reliqua plane praetermittam quae alicuius esse momenti mihi visa sunt: omnem operam dedi ut capitum inscriptiones sub examen vocarem, lemmatorum formam erroribus librariorum vel excerptorum saepe obscuratam in luce collocarem, eclogas licentia editorum congregatas male vel discissas intra traditos suosque terminos cohiberem, ordinem eclogarum Gesneri potissimum temeritate turbatum codicum auxilio in integrum restituerem, interpolationes Gesneri, quae innumeris fere locis Meinekio imposuerant, tandem aliquando exturbarem. addi possunt alia. sed vel haec quae cursim hic perstrinxi si quis quantum occupent spatii computaverit, non mirabitur, puto, quod adnotatio operis collectanei finibus paulo minus angustis quam alius generis scriptoris circumdata est et aliquotiens, non nego, in commentariolum excrevit. explicatione hoc fortasse egebat, excusatione non eget. eam enim mihi sumpsi libertatem quam plerosque eorum qui fragmentis emendandis inter-

pretandisque operam impenderunt vindicasse sibi videmus. nec prodigus eram chartae nec nimium parcus hoc solum prospiciens ut utile aliquid proferrem chartaque dignum. sed de hac re penes alios iudicium esto. praefandi autem hac opportunitate ne abutar neve emissionem libri diu expectati remorer diutius, pauca ex 'Addendis' eiusque generis hic praecipio quae uno verbo expediri nequeant.

Stob. IV 1, 23 et 24 p. 7, 5 eleganter mihi videtur interim emendasse de Wilamowitz Hermae v. XLV p. 391. vocabulo enim, quod ille alteri eclogae dempsit, ditavit vicinam sic

23 *Μενάνδρου* (fr. 791 K.).

κοινὸν ἀγαθόν ἐστι τοῦτο, χρηστὸς εὐτυχῶν, π ό λ ε ι.

24 *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης* (fr. 91 N.[2]).

ἀτρέκεια δ' ἄριστον ἀνδρὸς ἐν πόλει δικαίου.

nam *πόλει* vel potius *πέλει*, quod leniter in *πόλει* mutavit de Wilamowitz, cum in proximae eclogae finem delapsum esset, utriusque versus metrum vitiaverat. nunc vide quam apte tetrameter Menandro, Euripidi versus Archilochius restitutus sit.

Stob. IV 15^b, 22 p. 389, 8 quo metro usus esset Diphilus in versibus, quos ad trimetros iambicos redigere conati sunt docti (cf. Com. IV p. 417 M. Com. II p. 570 K.), ego non magis quam alii perspexeram: perspexit interim Fridericus Marx, qui mihi quae scripsit permisit benigne ut publici iuris facerem. et profecto plus uno nomine sunt lectu digna quae ille scite observavit et ita quidem ut uni quam agnovit librorum corruptelae medicinam adhiberet lenissimam. haec sunt eius verba:

Inwieweit Plautus in der Metrik seiner Cantica sich an Diphilus angeschlossen hat, kann erst dann klargestellt werden, wenn eine vollständige Komödie des Diphilus oder einige Cantica dieses Dichters, der der letzte bedeutende Vertreter der neueren Komödie gewesen ist, zur Vergleichung vorliegen werden. Indessen zeigen zwei erhaltene Bruchstücke eine Fülle der seltensten Maße. Fragment 12 K

(C A F II p. 544) λάγυνον ἔχω κενὸν ὦ γραῦ, θύλακον δὲ μεστόν ⏑ —́ ⏑⏑ — ⏑⏑ — — —́ ⏑ — ⏑ — ⏑ zeigt das berühmte Maß des Archilochos. Fragment 89 (a. a. O. p. 570 Stobaeus IV 1 p. 389 H.) ist die Überlieferung zu deuten wie folgt:

ἓν ὀνάριον ἐξ ἀγροῦ ⏑́ ⏑ ⏑ ⏑⏑ —́ ⏑ —
μοι καταβαίνει καθ᾽ ἕκα- —́ ⏑⏑ — —́ ⏑⏑ —
στον ἐνιαυτόν· ἀγαπη- ⏑́⏑ ⏑ — ⏑́⏑ ⏑ —
τῶς ὡς φέρει κανοῦν (ὥσπερ ἱκανοῦν codd.) μοι
— —́ ⏑ — ⏑ — —
πάντ᾽ ἐνεσκευασμένον — ⏑ — — — ⏑ —
σπονδὴν ὀλὰς ἔλαιον ἰσχάδας μέλι!
— — ⏑ — ⏑ — ⏑ — ⏑ — ⏑ —

'Ein Eselein kommt vom Gutshof jedes Jahr zu mir in die Stadt herab. Wie herzerfreuend bringt es mir den Korb, der mit allem ausgestattet ist, mit Opferwein und Opfergerste, mit Öl, Feigen und Honig!'

Derselbe Wechsel von Kretikern mit Choriamben bei Plautus Cas. 628 f.:

ne quid in te mali faxit ira percita:
—́ ⏑ — — ⏑ — —́ ⏑ — ⏑ — ⏑ —

eripite isti gladium quae suist impos animi.
— ⏑⏑ — — ⏑⏑ — — ⏑⏑ — — ⏑⏑ —

Asin. 132 f.:

faxo erunt capitis te perdam ego et filiam
—́ ⏑ — — ⏑ — — ⏑ — — ⏑ —

perlecebrae permities —́ ⏑⏑ — — ⏑⏑ —
adulescentum exitium —́ ⏑ — ⏑ — —

Mostell. 700 ff.:

Res parata est mala in uesperum huic seni.
—́ ⏑ — — ⏑ — —́ ⏑ — ⏑ —

Nam et cenandum et cubandumst ei male
—́ ⏑ — — ⏑ — —́ ⏑ — ⏑ —

Si quis dotatam uxorem atque anúm habet
— ⏑ — — ⏑ — —́ ⏑ ⏑́⏑ —́

Neminem sollicitat sopor: in omnibus
— ◡ — — ◡◡ — ⁄ ◡ — ◡ —

Ire dormitum odio est: ueluti nunc mihi
— ◡ — — ◡◡ — ⁄ ◡ — ◡ —

IV 22 g, 187 p. 559, 16: vocalis paenultimae in comparativis *κακίων* sim. raro correptae aliquot exempla collegit Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 97, inter haec etiam Eupolidis verba quae ex Etymologii M. codice Vaticano publicavit Reitzenstein (Ind. schol. Rostoch. hib. 1890/91 p. 8) *ὅσον Γένοιτ' ἂν αὐτῇ βελτίω τὰ πράγματα.* neque igitur haesitandum videtur in anapaesto *πᾶσα γὰρ ἀνδρὸς κακίων ἄλοχος.* ipsum vero *κακίων* eximie commendari verbis proximis *κἂν ὁ κάκιστος γήμῃ τὴν εὐδοκιμοῦσαν* neminem fugit.

Stob. IV 23, 9 p. 574, 3. Antiphanis versus (fr. 253 K.) ex parte servatos esse etiam papyro Berolinensi 9772 col. 2, 4 ss. (*Berl. klassikert.* V 2 p. 124, 7), quod fugerat doctos, animadverti *Berl. phil. wochenschr.* 1910 n. 4, ubi papyri lacinias sic supplendas esse monui:

Ἀν[τιφάνους
τί φῄς; λαθεῖν χρῄι[ζων τι πρὸς γυναῖκ' ἄρα
ἐρεῖς τὸ πρᾶγμ[α; καὶ τί τοῦτο διαφέρει
ἢ πᾶσ[ι τ]οῖς κήρυξ[ιν ἐν ἀγορᾶι φράσαι;

adnotavi autem haec: Durch eine Revision des Papyrus, die v. Wilamowitz auf meine Bitte freundlichst vornahm, wird die Identifikation des genaueren bestätigt. Von dem N nach dem erhaltenen A des Lemma ist wenigstens die linke Hasta noch erhalten. V. 1 sicher ΛΑΘΕΙΝ, nicht wie früher gelesen wurde ΠΑΘΕΙΝ. Vgl. Körte, Menandrea praef. p. IX [Men.[2] p. XII]. Dann hatte ich das im Druck gegebene XPH.[zu XPH[IZΩN ergänzt. v. Wilamowitz bemerkt, daß nach dem *η* noch eine Hasta sichtbar: „es kann ebenso wohl XPHI als XPH$\overset{\Gamma}{\text{N}}$ u. dgl. gewesen sein, mich befriedigt XPHI sogar etwas mehr.“ Wir gewinnen durch *χρῄιζων* eine bemerkenswerte Variante zu dem *ζητῶν* bei Stobaios; beides ist möglich. Am Schluß des Verses gibt Stob.

πρὸς γυναῖκα. Die Ergänzung *πρὸς γυναῖκ' ⟨ἄρα⟩*, die ich in den Text setzte, rührt nicht erst von mir her, wie nachträglich bemerkt sei, sondern schon von Meineke Com. III p. 151, von Jacobs die von mir als weniger wahrscheinlich bezeichnete *πρὸς γυναῖκα ⟨σὺ⟩*. Kock hatte beide übergangen. Der Porsonsche Versuch, den ich an dieser Stelle nicht wiederhole, wird auch durch den Pap. abgelehnt, da hier mit *ἐρεῖς* gleichfalls ein neuer Vers anhebt. Im zweiten Verse scheint nach ЄPЄIC nur TI möglich, wie v. Wilamowitz angibt, obwohl nur der obere Teil des I erhalten ist. „Trotz der Zerstörung ist O so gut wie ausgeschlossen." Hier wird also der Pap. durch Stobaios korrigiert. V. 3 ist der Befund folgender: hinter ΠAC ein Loch, dann lesbar erst IC, davor Ansatzspuren, die am ehesten auf Є deuten. „Aber keine Rede davon, daß TOIC unmöglich wäre. Ich zweifle nicht, daß es dastand"; so v. Wilamowitz, dem ich auch an dieser Stelle für seine Mühewaltung meinen besten Dank ausspreche.

Stob. IV 33, 14 p. 801, 5 in Euripidis versibus (fr. 327 N.[2])

φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ
σοφοὺς † ἡγεῖσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ' οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ,
γελᾶν. κτἑ.

aut multum fallor aut recte iudicavit Ed. Schwartz metricum vitium non ita tollendum esse, ut *τίθεσθαι* scribatur suadente Valckenaerio vel *ἄγεσθαι* auctore Coningtono. eius modi enim esse corruptelam, cui ex litterarum similitudine nihil salutis sperari possit. quid igitur versu faciendum putabimus? recognosce mecum haec quae ex Sophocle et Euripide collegi iamborum initia: Soph. Ant. 182 *φίλον νομίζει* OR. 610 *χρηστοὺς νομίζειν* Eur. Med. 301 *κρείσσων νομισθεὶς* Herc. 282 *δεινὸν νομίζω* El. 83 *πιστὸν νομίζω* fr. 72, 2 N.[2] *γαμβρὸς νομίζῃ* fr. 206, 6 *κρείσσω νομίζω* fr. 359, 2 *κρείσσω νομίζειν* fr. 505, 2 *σοφὸν νομίζω*, in quibus omnibus nomen praedicativum excipitur verbo *νομίζειν* ante caesuram penthemimeren conlocato: et vix du-

bitabis quin etiam supra reponendum sit *σοφοὺς νομίζειν τοὺς λόγους*. soli nimirum sententiae serviens metri incuriosus erat librarius vel ipse gnomologus ut alibi haud raro. quam facile autem synonyma inter se commutari potuerint, exemplo si opus sit, doceat notus ille Euripidis versus: *τοῦτον νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν* (fr. 941, 3).

Stob. IV 34, 9 p. 827, 5 s. explicatione egent, si qua egent, non emendatione ut aliquando opinati sumus, versus Sotadei, sive ipse eos fecit Sotades sive Sotadis imitator

κἂν ἐπὶ τὸ μέγιστον δίκαιος κριτὴς ὑπάρχῃ,
δεῖ τὸν φύσει νικώμενον ἄδικον αὐτὸν εἰπεῖν.

nam semel monitus nemo non sentiet auctori obversatum esse Euripidis illum trimetrum famosum, quem Augae fuisse nuper ex Menandreis didicimus, fr. 929 (= Men. Epitr. 583 K.) *ἡ φύσις ἐβούλεθ', ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.* usi sunt vel deusi hoc sophismate multi, ad nostram rem facit Sextus Empiricus p. 576, 12 *οὐχ ἡμᾶς αἰτιᾶσθαι δεῖ, ἀλλὰ τὴν φύσιν, ᾗ νόμων οὐδὲν μέλει.*

IV, 40, 13 p. 922, 13: agnovit hos versus interim in papyri Cairensis frustulis non nullis a Lefeburio nuper promulgatis Alfredus Koerte Menandr.[2] (Lips. a. 1912) p. 5 Herois v. 61

ὡς οἰκτρόν, ἥ το]ιαῦτα [δυσ]τυχῶ μ[όνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰς τ[ὰς ὑ[πε]ρβολὰς ἔχ[ει.

Myrrinae colloquenti cum Lachete vel cum Sophrona dedit versus subdubitans Koerte. idem adnotat articulum *τὰ* (ante *τοιαῦτα*) quem offerunt Stobaei libri MA defuisse videri in papyro, ut confirmetur Hirschigii suspicio[1]).

[1]) Tertium librum Stobaei propter papyros qui interim innotuerunt retractare nunc non vacat. unum locum commemorasse hodie sufficiat Stob. III 38, 8 (Eur. fr. 403 N.[2]). ac de versibus 1 et 2 cf. *The Flinders Petrie Pap.* 2, XLIX (d). versus 3 et 4 afferunt etiam *The Oxyrh. Pap.* IX (a. 1912) n. 1176 p. 161, 1—7 sic *ὅπου* (*ὅς ποῦ* F. Leo *Nachr. der Gött. ges. d. w.* a. 1912 p. 284 adn. 2) *ποτ' οἰκεῖ σώματος λαχὼν μέρος, ἐν χερσί[ν, ἐ]ν σπλάγχν[οι]σιν, ἢ παρ' [ὄ]μματα,* ubi *ποῦ καί ποτ'* et in altero versu *ἐν χερσὶν ἢ σπλάγχνοισιν* libri Stobaei. neque igitur paenitet me coniecisse quod con-

Sed haec quidem hactenus. vita si suppetet, sexto curabo volumine ut libri a me editi indicibus instruantur locupletioribus et aliquot addantur corollaria (cf. Stob. l. IV partis prioris praef. p. IX). hodie restat ut gratias agam eis qui me consilio suo adiuverunt aut aliter sibi me devinxerunt. ac gratum mihi fecit Eduardus Schwartz, quod plagulas huius voluminis perlegit longe plurimas et ea quidem cura ut etiam sagacitatis suae specimen daret haud raro. de capitum non nullorum vel eclogarum emendatione sive interpretatione bene meruerunt alii, nam neque medicis suis deesse voluit me rogante Carolus Kalbfleisch neque lyricis suis Iacobus Sitzler. non nulla utiliter in meum usum adscripsit Daniel Serruys. corpore Parisino ut per hanc quoque libri partem uterer, solita erga me comitate permisit Antonius Elter. complures lectiones codicis S, de quibus aliquid mihi subortum erat dubitationis merito immeritove, denuo officiose examinavit Segofredus Mekler.

---

ieci quadraginta annis ante (*Krit. bl.* Halis Sax. a. 1872 p. 78) *ἐν χερσὶν ἢ ⟨ʼν⟩ σπλάγχνοισιν κτἑ.*

Scribebam Friburgi Brisgavorum mense Octobri a. 1912.

ADDENDA ET CORRIGENDA

IV 1, 9 p. **3**, 11 ηὐχόμεσθα quod coniecit Gesn.[1] legi in S interim mihi testatur Mekler IV 1, 16 p. **5**, 10 ἢ χρὴ διατελεῖν ci. Io. Kvičala IV 1, 23 p. **7**, 5 adn. lege: ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) IV 1, 30 p. **9**, 12 εἴπερ τὸν ἀδικοῦντ' ἄλλον εἰς ἠμύνετο Ἕκαστος ἡμῶν prop. de Wilamowitz Hermae vol. XLV p. 392 IV 1, 31 p. **10**, 4 lege: pro ἔργον ἐστί, Φ. IV 1, 52 p. **16**, 15 lege: (VI p. 71) ibid. p. **16**, 12 adn. lege: coll. versu 14 IV 1, 85 p. **27**, 2 ἡλικίας delendum esse censuit Haupt Opusc. III p. 606 IV 1, 93 p. **28**, 13 adn. lege: expectes Ἱπποδάμου Πυθαγορείου ⟨Θουρίου⟩ ἐκ τοῦ κτἑ. IV 1, 93 p. **30**, 9 recipiendum ex S βιοπονητικῷ ibid. p. **30**, 18 adn. lege: cf. Callicratidas Stob. IV 28, 16 p. 682, 11 Euryphamus e. q. s. IV 1, 95 p. **34**, 18 fort. θήων scribendum, nam θῆιος vel θῆος libri in Hippodami ecloga Stob. IV 39, 26 p. 911, 5. 915, 9 ib. p. **35**, 4 fort. θῆον scribendum ib. p. **35**, 9 adn. adde: ἐποπτᾶν prop. Haupt Hermae vol. VIII p. 254 IV 1, 104 p. **49**, 17 adn. dele verba (τις subducta lineola S) IV 1, 104 p. **50**, 4 ὀνομάσουσιν quod fort. in S legi conieci, codice denuo inspecto confirmat Mekler ibid. p. **51**, 18 ἐν τ˜ τοιούτ˜ legi in S interim mihi scripsit Mekler IV 1, 111 p. **56**, 23 adn. lege: κατακλύσειν IV 1, 115 p. **61**, 20 προᾶραι ταῦτ' ἂν αὖ re vera exhiberi in S codice denuo inspecto testatur Mekler ibid. p. **62**, 11 ἐθέλῃ S re vera IV 1, 133 p. **80**, 5 ἐπιτελὲν recte Meineke, cf. p. 263, 21. 264, 1. 13 al. ibid. p. **80**, 10 cf. quae adnotavi p. 264, 12 ibid. p. **80**, 12 adn. cf. Stob. I 49, 27 p. 356, 8 εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχε ibid. p. **81**, 3 adn. adde: malim πεφορημένως. cf. Plat. Defin. p. 411 B Τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον IV 1, 145 p. **90**, 15 adn. adde: 15 πρόσθεν τοῦ χρ. flor. 93, 29, Plat., si deest hic in cod. Br (dubito nunc), erit supplendum ibid. p. **91**, 18 lege: ἐπιτρέποι. — IV 1, 158 p. **110**, 10 οὐδεμίαν S ut testatur Mekler codice iterum consulto Stob. IV 2, 24 p. **150**, 12 iuxta v. ἀδίκῳ ἀνδρί paragraphus ∼ in S, item ad v. 4 οὐδενός, 151, 7 ἡγεῖσθαι, 15 τιμάτω, 20 προσποιείσθω. sic Mekler codice iterum examinato IV 2, 24 p. **152**, 15 adn. adde: καλὸν δ' ἔστω κτἑ.] cf. Isocr. Nicocl. 53 IV 2, 39 p. **177**, 18 καθιστάντα interim agnovit Mekler etiam in S IV 4, 20 p. **189**, 16 ἀγείρων etiam S quod fugerat Meklerum IV 5, 15 p. **200**, 17 (non 16) adn. αὐτοῦ]. εὐθὺς ci. Blaydes Adv. in Com. gr. fr. part. II p. 243, ut ipse testatur Herwerden Coll. cr. p. 185 IV 7, 21 p. **254**, 4 adn. adde: ecl. recurrit corp. Par. 1081 Elt. (sine lemm.) ubi μὲν καλὰ IV 7, 52 p. **261**, 19 adn. adde: cf. quae collegit Sternbach Gnomol. Vat. 82 IV 7, 61 p. **263**, 17 adn. adde: fort.

⟨οὐδεμία⟩ δικαιοσύνα IV 7, 62 p. **265**, 18 ἀτέρων conicere potui, vix debui recipere ibid. p. **266**, 8 reponatur ἀδονάς, cf. 16. p. 267, 21 IV 7, 62 p. **270**, 10 μναμονεύειν S IV 7, 65 p. **277**, 9 adn. adde: cf. quae adnotavi IV 28, 19 init. IV 8, 17 p. **300**, 9 in lemmate adde (fr. 23 p. 39 Muell.) ibid. p. **300**, 11 adn. adde: *Φαίδρου*] *Φιλίππου* dubitans ci. C. Mueller IV 8, 30 p. **307**, 17 nullum esse interstitium in S interim diserte testatur Mekler IV 9, 16 p. **325**, 1 ut iam in abnotatione monui, rectius puto fecissem, si dispositioni S codicis obsecutus ab MA librorum ordine hoc loco recessissem IV 10, 31 p. **335**, 14 adn. lege: κινδυνεύσειν libri Stob., Platonis cod. Vindob. e. q. s. ibid. p. **336**, adn. lin. 2 lege: in usum suum IV 12, 2 p. **342**, 5 adn. adde: cf. quae adnotavi ad IV 46, 2 IV 12, 9 p. **343**, 17 frequentiores sunt in Menandri fabulis militis partes quam ut certo putes versus esse Doridis in Periceiromene. quamquam possunt huius fabulae esse. respexit locum Eunapius p. 69, 17 ed. Bonn. monuit Meineke Philol. XIV p. 15 IV 13, 10 p. **349**, 10 s. adn. adde: potest etiam in proximis aliquid recisum esse a gnomologo, fortasse ut fuerit ὀλίγον ἄλκιμον δόρυ Κρεῖσσον στρατηγῷ μυρίου στρατεύματος ⟨Δειλοῦ⟩ IV 13, 14[b] p. **350**, 2 adn. lege: μέλλει SA hic, infra S IV 13, 47 p. **364**, 1 adn. adde: cf. Bernardakis in Plut. Mor. vol. VII praef. p. VI et quae monui p. 708, 16 adn. IV 14, 11 p. **372**, 11 adn. lege: ἀρκείσθω S M A IV 15[a], 19 p. **386**, 21 ἤ quod legi negavi in S, id deesse ibi interim testatur mihi Mekler IV 15[a], 19 p. **387**, 21 οὐθὲν etiam S, frustra dubitavi. monet Mekler codice iterum inspecto IV 15[b], 20 p. **389**, 3 adn. adde: legitur in Men. Monost. codicis Vrbin., ut testatur G. Meyer *Vrbin. samml.* p. 432 ἔχει τὸ πικρὸν τῆς γεωργίας γλυκυ IV 15[b], 31 p. **392**, 18 ὑπὸ τοῦ ἀγρίου scr. de Arnim Zenonis fr. 312 (Stoic. vet. fr. I p. 69, 9) coll. schol. in Ar. Nub. 348, sed aberrans IV 17, 5 p. **401**, 10 debui *Φιλίτα* Ἐπιγραμμάτων (7 Bergk). in adn. adde: φιλῆτα libri, cf. Stob. IV 51, 3 p. 1066, 13 adn. IV 17, 8 p. **402**, 1 in adn. adde: prior versus recurrit corp. Par. 1107 Elt. (Ὠρίων ὁ φιλόσοφος) ubi ἀπὸ γῆς IV 17, 9 p. **402**, 6 ἂν ἀποτυχών τις ⟨οὐρίου⟩ κώπαις πλέῃ interim restituit de Wilamowitz Hermae vol. XLV p. 392 IV 18[a], 4 p. **407**, 15 adn. adde: malim ποεῖ IV 18[a], 5 p. **407**, 17 adn. adde: malim ποεῖ IV 19, 49 p. **431**, 4 δὲ ἡ in S legi ut supra interim diserte testatur Mekler IV 19, 52 p. **432**, 1 μεσσηνίων S, merito siluerat Mekler IV 20[a], 35 p. **447**, 12 ἐν ὀνείδει S nunc diserte testatur mihi Mekler, non debui dubitare IV 20[a], 36 p. **455**, 8 θεόσοφος etiam S ut nunc collationem suam emendans mihi scribit Mekler IV 20[b], 63 p. **467**, 18 non satis clare de S rettulerat Mekler. interim testatur ἔρωτα δ' αὐτὸ λέγουσιν λ:· οἱ μεμνημένοι legi in S IV 20[b], 78 p. **477**, 5 putavi cohaerere haec cum antecedentibus in S: interim confirmavit Mekler codice iterum inspecto IV 20[b], 78 p. **478**, 11 βλαβερώτερος etiam in S legi interim testatur mihi Mekler IV 22[a], 16 p. **497**, 1 lege: ἐκ τῶν Ἀρίστωνος (Ar. Chii fr. 400 de Arn.). IV 22[a], 25 p. **508**, 14 adn. adde: cf. Cohn *Antipatros v. Tars.* (diss. Giss. a. 1905) p. 41 IV 22[b], 47 p. **518**, 9 debui *Φιλίτα* reponere, cf. quae dixi ad Stob. IV 51, 3 p. 1066, 13 adn. IV 22[c], 73 p. **526**, 6 nescio quo pacto in contextu et semel etiam in adnotatione δαλοῖο typothetae vitio transiit in δα-

λαῖο IV 22[d], 99 p. **534**, 1 in adn. adde: leguntur versus etiam Stob. IV 30, 11[a] p. 732, 3 ubi vide IV 22[d], 101 p. **534**, 14 adn. lege: vulgaris forma ἐστί (ἐστι) servanda videtur propter S M A librorum consensum. idem enim consensus etiam infra IV 28, 16—18 p. 681 ss. IV 22[d], 101 p. **535**, 12 ἀτερόμακες certum non est, nam ἑτέρων libri etiam infra p. 684, 1 IV 22[d], 102 p. **537** 2 adn. adde: καὶ ἐπαφήσασθαι αὐτῆς ᾄδουσα ὡσπερεὶ λύρας prop. Haupt Hermae vol. VIII p. 255 IV 22[f], 124 p. **574**, 4 δ' ἀτρυφέρως quod proposui occuparat Cobet Mnemos.[2] II p. 248. indicavit iam Kock Com. III p. 605 IV 23, 14 p. **575**, 9 adn. interim de interpolatione gnomologa non dubito coll. Stob. IV 50[b], 59 p. 1043, 3 γύναι, τὰ λευκα κτέ. IV 23, 62 p. **595**, 5 adn. 5 adde: ἀπὸ τῶν ὠνῶν Haupt Hermae vol. VIII p. 253 non bene. ἀπὸ τῶν ὤμων ἀποζῆν sanum putat etiam Cobet Mnemos.[2] II p. 247 IV 24[b], 16 p. **608**, 6 ⟨ὅς⟩ ἂν ᾖ probavit Nauck *Mel. Gr.-Rom.* VI p. 116 IV 25, 37 p. **626**, 12 lege Ἀναξιμένους (fr. 24 p. 39 Muell.) IV 25, 38 p. **626**, 20 adde adn.: Aelianum scripsisse Ἀμφίνομος καὶ Ἀγαπίας putat Haupt Hermae vol. VIII p. 253, qui in proximis πατέρας (p. 627, 1) interpretatur *parentes* IV 25, 39 p. **627**, 7 adn. adde: quamquam ἔστ' ἂν cum indicativi praeterito iunctum non declinavit Aelianus, cf. Iacobs ad N. A. vol. I p. XXVI ss. vol. II p. 221, Hercher Aelian. ed. Didot. praef. p. VI[b] IV 25, 44 p. **628**, 13 adde (Arist. Chii fr. 386 de Arn.) ibid. p. **628**, 14 adn. adde: ‖ 14 καὶ secludi vult Cobet Mnemos.[2] II p. 449
IV 25, 50 p. **631**, 4 lege Περικτιόνης et in adn.: περικτυόνης πυθαγορίας libri, cf. Stob. III 1, 120 adn. ibid. p. **631**, 17 adn. adde: malim κακοῖσιν ἰαπτομένη ibid. p. **631**, 18 τουτέων recepi respiciens 19 IV 25, 50 p. **632**, 4 adn. adde: γιγν- fere libri etiam infra p. 688 ss. reponendum tamen γιν- IV 26, 25 p. **654**, 8 adn. lege: ecl. cum lemm. hab. S, om. M A IV 27, 6 p. **657**, 5 commemoratur victor certaminis equestris Δῖος Ἀχαιοῦ φυλῆς Κεκροπίδος I G. II 445 circa annum a. Chr. n. CL. monuerunt Croenert mus. Rhen. v. LXV p. 465 et de Wilamowitz Hermae v. XLV p. 393 s. omnia autem recte procedere si suppleatur ex. gr. ἠξίου ⟨διανεμομένης⟩ τῆς ὑπολοίπου οὐσίας τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν γυμνασιαρχίαν προστίθεσθαι τῷ αὐτοῦ μέρει κτέ. acute perspexit de Wilamowitz IV 29[a], 11 p. **705**, 15 cf. nunc *Berl. klassikertexte* V 2 p. 87 IV 29[a], 24. 25 p. **710**, 5 cf. interim Otto Schumann De Aristot. quae feruntur fragmentis dialogi de nobilitate. *Festschr. d. K. Wilhelms-Gymn. zu Magdeburg* (Magdeburgi a. 1911) p. 143 ss. IV 29[c], 52 p. **724**, 3 αὐτὸς ⟨ὁ ἀρχηγὸς⟩ R. Philippson et ego coniecimus *Archiv für gesch. der phil.* XXV (a. 1911). de eis quae sequuntur cf. O. Schumann De Aristotelis quae feruntur fragmentis dial. de nobilitate Magdeb. a. 1911 IV 29[d], 58 p. **727**, 7 etiam ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι ⟨γὰρ⟩ πολὺ Αἴσχιστόν ἐστι proposui idque recepit interim Koerte Menandr.[2] p. 43. et habet non nihil commendationis a consuetudine gnomologorum particulas haud raro abicientium IV 31[a], 24 p. **740**, 4 adn. lege: flor. 105, 19 Mein.
IV 31[c], 72 p. **758**, 7 ἠδ' ἀπειρία prop. Herwerden mus. Rh. LVIII p. 143 IV 31[c] p. **761**, 15 adn. cf. Stob. III prol. p. XXVIII
IV 31[d], 95 p. **768**, 10 cf. Stob. III 10, 18 adn. 7 IV 32[b], 35 p. **792**, 8 in lemmate Ἀλκαίου ποιητοῦ sicut IV 46, 1 Λίνου ποιητοῦ IV 34, 8 v. 4 p. **826**,

8 post *κόσμος* lenius distinguendum. corrigatur error typothetae IV 34, 71 p. **847**, 15 adn. cf. Hippodamus Stob. IV 39, 26 p. 911, 14 *καὶ κτήσασθαι καὶ χρήσασθαι* IV 36, 5 p. **866**, 5 lege: 5 (deest Mein.) *Εὐριπίδου κτέ.* IV 36, 7 p. **866**, 13 adn. lege *θελέροφος* hoc ipso loco legit Photius e. q. s. IV 38, 9 p. **900**, 18 *Τροφίλου* et mox *Τρόφιλος* in Stobaeo conservandum erat. recte servavi supra p. 873, 16 IV 39, 26 p. **909**, 9 scribere debui aut *καλὸς κἀγαθὸς* aut *καλοκἀγαθος* ibid. p. **910**, 11 fort. *θῆαν* coll. p. 911, 5. 915, 9 IV 40, 11 p. **922**, 6 debui *Φιλίτα* scribere, cf. Stob. IV 51, 3 p. 1066, 13 adn. IV 40, 15 p. **923**, 3 debui *Φιλίτου* scribere, cf. Stob. IV 51, 3 p. 1066 13 adn. IV 41, 9 p. **930**, 12 cf. *The Oxyrh. pap.* VIII p. 103, 31 *ἔνθ]εν Σιμωνίδης ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τα[νυπτερύ]γου μυίας.* cf. de Wilamowitz *Isyllos* p. 144 IV 41, 60 p. **945**, 4 adn. lege: (cf. ecl. 56. 61, al.)

IV 50, 38 p. **1037**, 7 *ὄχλος* nescio an defendi possit. sic iudicat etiam D. Serruys IV 50^c, 9 p. **1060**, 10 lege 95 (9 Mein.) ibid. p. **1062**, 20 *αἱ μὲν* traici vult post *δοκοῦσαι* (19) et plene distingui post *δρᾶν* (p. 1063, 1) D. Serruys ibid. p. **1064**, 3 *καὶ* quod indidi auctore Iacobsio non sufficere ad redintegranda haec verba putat D. Serruys

IV 52^b, 43 p. **1085**, 16 lege *ζεῦγλαν*

CAPVT XXVIII.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ.

1 *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (292 s).

Ὁ δ' εἶπε πρός με βαί', ἀεὶ δ' ὑμνούμενα,
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

2 *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 410 N.^{2}).

Τοιάνδε χρὴ γυναικὶ πρόσπολον † ἐᾶν,
ἥτις τὸ μὲν δίκαιον οὐ σιγήσεται,
τὰ δ' αἰσχρὰ μισεῖ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἔχει.

3 *Ἡσιόδου Ἔργων* (373 s.).

Μηδὲ γυνή σε νόον πυγοστόλος ἐξαπατάτω
αἱμύλα κωτίλλουσα, τεὴν διφῶσα καλιήν.

4 *Εὐριπίδου Ἱκετίσιν* (40 s.).

Πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γυναιξὶ πράσσειν εἰκὸς αἵ τινες σοφαί.

---

2 Inscriptionem exhibent Phot. SMA Mac. sed in marg. *περὶ γυναικός τε καὶ περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰκίας ἐπιμελείας καὶ περὶ γυναικῶν παραγγέλματα* A. aliquot huius capitis eclogas servavit etiam L (14. 20. 21. 22. 23) sub titulo *Περὶ οἴκου καὶ οἰκιακῆς καταστάσεως κτέ.* numerum *οθ'* praef. SA *π'* M Mac. || **3** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac., sed versum priorem om. Mac. versus alter inter Men. monost. relatus est 83 sic *γυναιξὶ πάσαις κόσμον κτέ.* cf. Guil. Meyer *Die Vrbin. samml.* p. 430 || **4** *βαιά* Tr., Soph. ubi *αἰβὰ* Laur. pr.: *βέβαια* SMA, corr. A^{2} || **6** ecl. cum lemm. hab. SMA || **7** multa temptavere, mihi placet *πρόσπολιν μέλειν* || **8** *σιγῇ στέγει* F. G. Schmidt || **9** *ἐρεῖ* pro *ἔχει* Dobree || **10** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἔργων* om. S. adfert duos versus Clemens Al. protr. XII 118 p. 83, 22 Stähl., priorem etiam alii || **11** *μὴ δὲ* Hes. || **12** *κοτίλλουσα* M | *καλιάν* A || **13** ecl. cum lemm. hab. SMA. *ευριπιδ* ita semel adscripsit ut ad tria se excipientium fabularum nomina pertineat S. ceterum quattuor in hoc capite Euripidis eclogae ordine litterarum consertae sunt

5 *Εὐριπίδου Ὀρέστῃ* (108).

Εἰς ὄχλον ἕρπειν παρθένοισιν οὐ καλόν.

6 *Εὐριπίδου Σθενεβοίᾳ* (fr. 671 N.²).

Κομίζετ᾽ εἴσω τήνδε· πιστεύειν δὲ χρὴ
γυναικὶ μηδὲν ὅστις εὖ φρονεῖ βροτῶν.

7 *Θεοφράστου* (fr. CLVIII Wimm.).

Οὐ χρὴ δὲ τὴν γυναῖκα δεινὴν ἐν τοῖς πολιτικοῖς, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς εἶναι.

8 *Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας* (fr. XVIII 10 Bern.).

Γάμος γὰρ ἀπὸ μὲν φιλίας διττῆς κράσεως βελτίων, ἑτέρως δὲ σφαλερός.

9 *Πλουτάρχου ἐκ τῶν Γαμικῶν παραγγελμάτων* (p. 139 A).

Αἱ βουλόμεναι μᾶλλον ἀνοήτων κρατεῖν ἀνδρῶν ἢ φρονίμων ἀκούειν ἐοίκασιν ἐν ὁδῷ βουλομέναις μᾶλλον ὁδηγεῖν τυφλοὺς ἢ τοῖς γιγνώσκουσιν ἀκολουθεῖν καὶ βλέπουσιν.

10 *Ἐν ταὐτῷ* (p. 140 C).

Ἀνὴρ φιλοσώματος καλλωπίστριαν γυναῖκα ποιεῖ, φιλήδονος ἐρωτικὴν καὶ ἀκόλαστον, φιλάγαθος καὶ φιλόκαλος σώφρονα καὶ κοσμίαν.

---

1 ecl. cum lemm., hab. SMA; *ὀρε* S de quo vide etiam ad ecl. 4 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA; *τοῦ αὐτοῦ* A *σθενεβοια* sine acc. S *σθενεβοίᾳ* A *σθενοβοία* ut videtur M, fallitur Nauck. respici hunc locum a scholiasta qui ad Aristophanis versum Equ. 1249 *κυλίνδετ᾽ εἴσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα* adnotat *ταῦτα δὲ ἐκ Βελλεροφόντου Εὐριπίδου· τὸ δὲ κυλίνδετ᾽ ἀντὶ τοῦ κομίζετε* suspicatur de Wilamowitz De trag. gr. fragm. p. 27 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. ‖ 9 ecl. hab. SMA; *ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς περὶ φιλίας* MA, hoc lemmate omisso hanc et sequentem eclogam lemmate *Πλουτ. ἐκ τ. γ. παρ.* comprendit S. Plutarchi esse locum docuit Stob. IV 7, 42. tamen Plutarchi nomen non addidi, cf. Stob. III 2, 34 ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 14 *ἐοίκασι τοῖς ἐν ὁδῷ βουλομένοις* Plut. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 18 *φιλήδονος* S, Plut.: *φιλήδονος δὲ* MA ‖ 19 *ἐρωτικὴν* SMA: *ἑταιρικὴν* Plut. | *φιλάγαθος* S, Plut.: *φιλάγαθος δὲ* MA. illud concinnius, nam Plutarchus *οἱ φιλόμουσοι τῶν βασιλέων πολλοὺς μουσικοὺς ποιοῦσιν, οἱ φιλόλογοι λογίους, οἱ φιλαθληταὶ γυμναστικούς. οὕτως ἀνὴρ φιλοσώματος κτἑ.*

11 *Θεμιστοκλέους* (Plut. Reg. et imp. apophth. p. 140 E).

Θεμιστοκλῆς τῶν τὴν θυγατέρα μνωμένων αὐτοῦ τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προτιμήσας, ἄνδρα ἔφη ζητεῖν χρημάτων δεόμενον μᾶλλον ἢ χρήματα ἀνδρός.

12 *Δίωνος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ* (fr. VIII v. II p. 310 Arn.).

Μέγα γὰρ δυσώπημα σωφροσύνης τέκνωσις.

13 *Ἐν ταὐτῷ* (ibid. fr. IX).

Τὸ μὲν γὰρ τίκτειν ἀνάγκης ἐστὶν ἔργον, τὸ δὲ ἐκτρέφειν φιλοστοργίας.

14 *Τῶν ἑπτὰ σοφῶν περὶ τῆς κατὰ τὰς οἰκίας ἐπιμελείας* (Plut. Septem sap. conviv. p. 155 C).

Τοῦτον οὖν ἄριστον ὁ Σόλων εἶπεν αὐτῷ δοκεῖν οἶκον, ὅπου τὰ κτήματα μήτε κτωμένοις ἀδικία μήτε φυλάττουσιν ἀπιστία μήτε δαπανῶσι μετάνοια πρόσεστιν. ὁ δὲ Βίας, ἐν ᾧ τοιοῦτός ἐστιν ὁ δεσπότης δι' αὐτὸν οἷος ἔξω διὰ τὸν νόμον. ὁ δὲ Θαλῆς, ἐν ᾧ πλείστην ἄγειν τῷ δεσπότῃ σχολὴν ἔξεστιν. ὁ δὲ Κλεόβουλος, εἰ πλείονας ἔχοι τῶν φοβουμένων αὐτὸν τοὺς φιλοῦντας ὁ δεσπότης. ὁ δὲ Πιττακὸς

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA, lemmate detracto S fortasse recte, pergit enim Plutarchi corpus expilare gnomologus. recurrit dictum in Plut. vita Themist. c. 18 *τῶν δὲ μνωμένων αὐτοῦ τὴν θυγατέρα τὸν ἐπιεικῆ τοῦ πλουσίου προκρίνας ἔφη ζητεῖν ἄνδρα χρημάτων— ἀνδρός*. adhibuerat Panaetius, ut docet Cicero de off. II 71. a Cicerone pendet Valerius Max. VII 2 Ext. 9. cf. Diod. Sic. exc. Vat. VII—X 48 p. 39, 5 Mai ‖ 5 ecl. cum. lemm. hab. SMA ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐν τῷ αὐτῷ* A ‖ 8 *ἐστὶν ἔργον* S *ἔργον ἐστί* MA | *τὸ δὲ ἐκτρέφειν* SM *ἀλλὰ τὸ ἐκτρέφειν δὲ* (sic) A. erravit Gaisford cum in A legi diceret *ἀλλὰ τὸ μὲν τίκτειν — τὸ ἐκτρέφειν δέ*, unde decepti scripserunt *ἀλλὰ τὸ μὲν τίκτειν ἀνάγκης ἔργον ἐστί, τὸ ἐκτρέφειν δὲ φιλοστ.* L. Dindorf (vol. II p. 313) et de Arnim ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMAL. *τῶν ζ̄* SL *περὶ τ̄ κατὰ τὰς οἰκείας ἐπιμ.* L ‖ 12 *τοῦτον—εἶπεν*] *οὕτως ὁ Σόλων ἄριστον* libri Plutarchi, si recte intellego Bernardacen | *σώλων* A | *αὐτῷ* S, Plut.: *αὐτῷ* (vel -*ῷ*) MAL Tr. ‖ 13 *ἀδικία* Plut.: *ἀδικᾶ* SMA *ἄδικα* L Tr. | *φυλάσσουσιν* L ‖ 14 *ἀπιστία* Plut.: *ἀπαντᾶ* SMAL *ἅπαντα* Tr. | *δαπανῶσι* L, Plut.: *δαπανῶν* SMA ‖ 15 *αὐτὸν* Plut.: *αὐτὸν* SMAL ‖ 16 *Ἡ* (*Ἡ* rubr.) *δὲ Θαλῆς* L ‖ 17 *πλείον* (α supra) A | *ἔχει* L ‖ 18 *πιττακὸς* (*πιτ* τ supra L) *εἶπεν ὡς* AL, Plut.: *πιττακὸς ὡς* SM

εἶπεν, ὡς ἄριστος οἶκός ἐστιν ὁ τῶν περισσῶν μηδενὸς δεόμενος καὶ τῶν ἀναγκαίων μηδενὸς ἐνδεόμενος. ὁ δὲ Χείλων ἔφη δεῖν μάλιστα βασιλευομένῃ πόλει προσεοικέναι τὸν οἶκον. εἶτα προσεῖπεν καὶ Λυκοῦργος πρὸς τὸν κελεύοντα δημοκρατίαν ἐν τῇ πολιτείᾳ καταστῆσαι ʻπρῶτονʼ ἔφη ʻποίησον ἐν τῇ οἰκίᾳ σου δημοκρατίαν.ʼ

15 Ἐκ τοῦ Βρύσωνος Οἰκονομικοῦ.

Οὕτως ἔχει ποτʼ ἄλλαλα τἀνθρώπινα πράγματα καθάπερ καὶ τᾶς ἁλύσιος τοὶ κρίκοι. τῆνοί τε γὰρ ἐξ ἀλλάλων ἄρτηνται ἀλλάλους τʼ ἀκολουθίοντι, καὶ ἑνὸς ἐξ αὐτᾶν ἑλκυσθέντος ὁποίου δή ποκα τό τε ὅλον καὶ τὰ ἐξ ἀρχᾶς ἀκολουθεῖ· καὶ τῶν τοῦ βίου δὲ πραγμάτων ὁποῖα ἂν βούλῃ ἑλέσθαι, εὑρήσεις καὶ τὰ λοιπὰ ἐξ ἀνάγκας κατὰ τὸ ἑξῆς ἀλλάλοις ἑπόμενα. αὐτίκα γὰρ εἰ ⟨τὰ⟩ κατὰ γεωργίαν τις ἐπιτηδεύοι, ἆρʼ οὐ πρᾶτον εἶμεν δεῖ τεκτονικάν; εἰ τεκτονικάν, δεῖ δὴ χαλκευτικάν· ⟨εἰ⟩ χαλκευτικάν, δεῖ δὴ μεταλλευτικάν. ἀλλʼ ἵνα ἀγραυλεῖν δυνατοὶ ὦντι, δεῖ σκέ-

1 sq. v. *μηδενὸς δεόμενος* insint an desint libris Plutarchi ex edit. Bernard. non dispicio ‖ 3 *χείλων* SMA: *χίλων* LTr., Plut. | *δεῖν* SMA, Plut.: *δεῖ* L | *βασιλευομένῃ* (-*μένῃ* compend. L) vel -*ῃ* MAL, Plut.: *βασιλευόμενον* S | *προσεοικέται* Tr. ‖ 4 Lycurgi dicterium recurrit Plut. vit. Lyc. c. 19 Reg. et imp. apophth. p. 189E Apophth. Lacon. p. 228 D | *εἶτα*] *Ἡτα* sed *Ἡ* rubro L | *προσεῖπε* (-*εν* M) SMAL *προσεπεῖπεν ὅτι* Plut. *προσεῖπεν ὅτι* Meineke ‖ 5 *δημοκράταν* L ‖ 6 *πρῶτος* Plut. ubique | v. *οἰκίᾳ σου* parum perspicua in L | *δημοκράταν* L -*κρατεῖαν* Tr. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 8 *ποττʼ ἄλλα* SMA: corr. Gesn.[1] f. 431[v] ‖ 9 *καὶ* etiam A, errat Gaisford | *γὰρ* om. A ‖ 10 *ἀλλάλους* libri. exspectes *ἀλλάλοις* (quod scripsit Orelli Op. sent. II p. 334) cum praesertim mox legatur *ἀλλάλοις ἑπόμενα* (14). qui accusativum tuetur (cf. Lobeck ad Phryn. p. 353), praeferet fort. *ἀλλάλως*, sed vide p. 681, 12 | *ἀκολουθέοντι* Tr. ‖ 11 *ἑλκυσθέντος* Tr.: *ἑλκυσθέντες* SMA ‖ 12 *τῷ βίῳ* Orelli ‖ 13 *βούλει* A | an *εὑρησεῖς*? ‖ 14 *ἀλάλοισ* M | *τὰ* inseruit Halm lect. Stob. p. 48 ‖ 15 expectes *ἐπιταδεύοι* | *ἦμεν* Gesn.[2] idque recte propter p. 681, 1: *εἶμεν* (sine sp. et acc. M) SM *εἰμὲν* A, nisi fortasse infra *ἦμεν* mutandum erit in *εἶμεν* | *δεῖ*] *δὴ* A[1] ut videtur ‖ 16 *δεῖν δὴ* SMA: corr. Gesn.[1] | *εἰ* tacite inseruit Gesn.[2] p. 484: om. SMA | *δεῖν δὴ* (*δη* sine acc. M) SMA: corr. Gesn.[1] ‖ 17 *μεταλευτικάν* SMA: corr. Gesn.[1] | *ἀγραυλὲν* vix derunt qui reponant, cf. p. 681, 13 | *δυνατοὶ* S: *δυνατὸν* MA | *ὦντι* SM *οὖν τι* A

παν ἦμεν τὰν περὶ τὸ σῶμα· τοιγαρῶν ὑφαντικᾶς καὶ οἰκοδομικᾶς ἐστι χρεία. καὶ τἆλλα δὲ πάντα μαστευόμενος καὶ ἀνερευνῶν οὕτως εὑρήσεις ἔχοντα ποτ' ἄλλαλα.

Δοῦλος δὴ πᾶς ὀνυμαίνεται τριχῶς. ὁ μὲν γάρ τις δοῦλος κατὰ νόμον γίγνεται· ὁ δὲ καττὸν τρόπον τᾶς ψυχᾶς ὁ κρατούμενος ὑπὸ τῶν ἰδίων παθημάτων τᾶς ψυχᾶς· ὁ δὲ τοιοῦτος οὐχ ἁπλῶς δοῦλος οὐδὲ τᾷ φύσει δοῦλος, ἀλλὰ τῶν παθῶν δοῦλος καὶ ἐν καταχρήσει δοῦλος, καὶ μᾶλλον μοχθηρὸς ἄνθρωπος ἢ δοῦλος κατὰ φύσιν. κατὰ φύσιν δὲ δοῦλος ὁ δυνάμενος αὐτάρκως τὰς διὰ τῶ σώματος ὑπηρεσίας παρέχεσθαι τοῖς δεσπόταις καὶ ἐν τῷ ὁδοὺς πορευθῆναι καὶ φορτία βαστάξαι καὶ κακοπαθείας καὶ διακονίας ὑπομένεν, μήτε δὲ ἀρετὰν μήτε κακίαν ἐπιδεχόμενος ψυχικάν.

16 *Καλλικρατίδα Πυθαγορείου Λάκωνος ἐκ τοῦ Περὶ οἴκω εὐδαιμονίας.*

Τὸ μὲν ὦν ὅλον ὑπολαπτέον εἶμεν σύσταμα κοινωνίας συγγενικᾶς. σύσταμα δὲ πᾶν ἔκ τινων ἐναντίων καὶ ἀνομοίων σύγκειται, καὶ ποτὶ ἕν τι τὸ ἄριστον συντέτακται, καὶ ἐπὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐπαμφέρεται· ὅ τε γὰρ ὀνυμαινόμενος χορὸς σύσταμά τί ἐστι κοινωνίας ᾠδικᾶς καὶ

---

1 ἦμεν] cf. p. 680, 15 adn. | τοιγαρῶν (ut scr. Mullach) M: τοιγαροῦν SA ‖ **2** ἐστὶ SMA: ἐντὶ Tr. | δὲ SMA: μὲν Tr. ‖ **3** καὶ ἀνερευνῶν secl. Meineke | fort. εὑρησεῖς, cf. p. 680, 13 adn. | ποτ' ἄλλαλα MA ποττάλλαλα S ‖ **4** δοῦλος cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: δ' οὗτος SMA οὕτω Tr. | πᾶς ὀνυμαίνεται Gaisford: πασον ὑμῖν εγρα (sic) S πασον ὑμῖν ἐγρετ M πᾶς ὃν ὑμῖν ἔγρετε A πᾶσιν ὑμῖν ἄγρα Tr. ‖ **5** γίνεται Mullach. expectes γίνεται, ὁ δὲ ⟨κατὰ φύσιν, ὁ δὲ καττὸν τρόπον τᾶς ψυχᾶς. καὶ⟩ καττὸν ‖ **6** ὁ κρατούμενος—**7** τᾶς ψυχᾶς om. A | τᾶς MTr.: τῆς S ‖ **8** num παθέων? | καταχράσει MA -χρήσει S ‖ **10** τῶ S το M τοῦ A ‖ **12** malim ὁδῶς | καὶ (ante κακοπαθ.) bis scr. S ‖ **13** διακονίας ex -ιαισ corr. M[1] ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. SMA. καλλιστρατίδα A | πυθαγορίου MA, etiam Tr., dubito de S | οἴκω conieci supra IV 22[d], 101 p. 534, 10 adn.: οἴκων libri hic, οἴκου supra ‖ **17** τὸ μὲν ὦν (ὦ vel ὤ S) ὅλον SMA: τὸν μὲν ὦν οἶκον scr. Meineke | εἶμεν (sine acc. M) SMA εἶπεν Tr.; ἦμεν Gesn.[2] cf. p. 684, 5. 688, 1 ‖ **18** σύσταμα δὲ πᾶν om. Tr. | δὲ reposui ex SM: μὲν A ‖ **20** κοινὸν ex pr. m. corr., fuerat ni fallor κοινῇ S ‖ **21** ἐστὶ (sine acc. S) SMA: ἐντὶ Tr. cui non obsequi debui p. 534, 14 ss.

ποτὶ ἕν τι κοινὸν ἐπαμφέρεται, τὰν συνῳδίαν· ἔν τε ναΐ τὸ σύσταμα τῶ σώματος περὶ τὰν νᾶα ἔκ τινων ἀνομοίων καὶ ἐναντίων συνέστακεν, καὶ ποτὶ ἕν τι τὸ ἄριστον συντέτακται, τὸν κυβερνάταν, καὶ ἐπὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐπαμφέρεται, τὰν εὔπλοιαν· οὕτως δὲ καὶ ὁ οἶκος, σύσταμα κοινωνίας συγγενικᾶς ὑπάρχων, ἔκ τινων ἀνομοίων συνέστακε καὶ ἐναντίων μερέων, καὶ ποτὶ ἕν τι τὸ ἄριστον συντέτακται, τὸν οἰκοδεσπόταν, καὶ ποτὶ τὸ κοινὸν συμφέρον ἐπαμφέρεται, τὰν ὁμοφροσύναν. ὡς δ' ἁπλῶς εἰπέν, πᾶς ὁ οἶκος καθάπερ ψαλτήριον τριῶν τούτων χρῄζει τυχέν, ἐξαρτύσιος, συναρμογᾶς, ἀφᾶς τινος καὶ χρήσιος μωσικᾶς. ἐξάρτυσις μὲν ὦν ἐστιν ἁ σύνθεσις τῶν αὐτῶν μερέων ἁπάντων, ἐξ ὧν συμπλαροῦται τό τε ὅλον καὶ τὸ πᾶν σύσταμα τᾶς συγγενικᾶς κοινωνίας· τῶν δὲ μερέων αὐτῶν δύο πρᾶτα καὶ μέγιστα, ἄνθρωπος καὶ κτᾶσις, ... τὸ κυβερνώμενον καὶ τὰν χρᾶσιν ἐμπαρεχόμενον. ὥσπερ δὲ καὶ ζῴω τὰ πρᾶτα μέρεα καὶ μέγιστα ψυχὰ καὶ σῶμα,

1 *ἐν τᾷ ναΐ* mavult Koen, ego *ἔν τε ⟨τᾷ⟩ ναΐ* ‖ 2 *σύστημα* Tr. | *τῶ* M Tr.: *τοῦ* SA | *νᾶα* SMA *νᾶαν* Tr.; expectes *νᾶν*, quod Koenio auctore scripsit Orelli Opusc. sent. II p. 336, sed *νᾶα* videtur forma quasi Dorica pro Ionica *νῆα* ‖ 3 *συνέστακε* (*-κεν* M) MA Tr. *συνέστηκεν* S ‖ 4 *κυβερνάταν* Tr.: *κυβερνήταν* (*-ῆταν* M) SMA | *ἐπὶ*] cf. p. 681, 20 ‖ 5 *οὕτως* M *οὗτος* SA *οὕτω* Tr. ‖ 6 *συγγενικᾶς* (*-κὰς* Tr.) M Tr. *συγγενικῆς* S *συγγενιακᾶς* A ‖ 7 *καὶ ἐναντίων* Halm Lect. Stob. p. 48: *τῶν ἰδίων* SMA. cf. 2 s. ‖ 9 de sententia vide Hippodami eclogam Stob. IV 1, 93 p. 30, 18 ss. Euryphami Stob. flor. 103, 27 p. 11, 15 ss. Mein. cf. etiam Iambl. de vita Pyth. § 64 (p. 45, 2 adn. Nauck) § 114 | *εἰπὲν* A *ει*^π S *εἶπεν* M *εἰπεῖν* Tr. ‖ 10 *τυχὲν* (*-ῆν* Tr.) S *τυχεῖν* compend. MA ‖ 11 *ἐπαφᾶς τινος καὶ προσχράσιος μωσικᾶς* Hippodamus l. c. p. 30, 20 *ἐπαφᾶς τινος μωσικᾶς* Euryphamus l. c. p. 11, 18. verba *καὶ χρήσιος* seclusit Meineke ‖ 12 *ἐστιν* SMA *ἐντι* Tr. | *τῶν αὐτῶν* SMA: *τῶν αὐτᾶς* Spondanus *τῶν αὐτῶ* (sc. *τῶ ψαλτηρίω* vel potius *οἴκω*) prop. Orelli Opusc. sent. II p. 711 idque recepit Meineke | *μερέων* ci. Orelli: *μερῶν* libri. cf. 7 ‖ 13 *συμπλαροῦνται* Tr. ‖ 14 *αὐτῶν* SMA *αὐτῆς* Tr. ‖ 15 *δύο ⟨τὰ⟩ πρᾶτα* prop. Meineke | *κτᾶσις, ⟨καὶ ἄνθρωπος μέν ἐντι τὸ κυβερνῶν καὶ χρεόμενον, κτᾶσις δὲ⟩ τὸ κυβερνώμενον* ci. Meineke ‖ 16 *ὥσπερ δὴ* vel *ὥσπερ* [*δὲ*] Meineke ‖ 17 *πρῶτα* SMA: corr. Orelli | *τὰ μέγιστα* A | *ψυχὰ* Tr.: *ψυχὴ* SMA

καὶ ψυχὰ μέν ἐστι τὸ κυβερνῶν καὶ χρεόμενον, σῶμα δὲ τὸ κυβερνώμενον καὶ τὰν χρᾶσιν ἐμπαρεχόμενον· καὶ ὁ μὲν βίος ὄργανον ἐπίκτατον ζωᾶς τᾶς ἀνθρωπίνας, τὸ δὲ σῶμα ὄργανον σύμφυτον καὶ συγγενὲς τᾶς ψυχᾶς. τῶν δὲ συμπληρούντων τὸν οἶκον ἀνθρώπων τοὶ μὲν συγγενέες, τοὶ δ' οἰκῆοι. καὶ συγγενέες μὲν ἀπὸ τῶ αὐτῶ αἵματος γενόμενοι ἢ τὰν αὐτὰν ἀρχὰν ἔχοντες ἐκ τῶν κατασπειράντων πράτων τὸ γένος· οἰκῆοι δὲ ἐπίκτητοι συγγενέες, ἀπὸ τᾶς τῶ γάμω κοινωνίας λαμβάνοντες τὰν καταρχάν. οὗτοι δὲ τυγχάνοντι ἤτοι πατέρες ἢ ἀδελφοὶ ἢ μητροπάτορες ἢ πατροπάτορες ἢ ἕν γέ τι τούτων ἔχοντες τῶν ἐς τὸν γάμον συνελθόντων. εἰ δὲ καὶ τὸ τῶν φίλων ἀγαθὸν ἐπὶ τὸν οἶκον ἐπαμφέρεται (μέζων γὰρ οὕτως γίνεται καὶ μεγαλοπρεπέστερος οὐ μόνον οὐσίᾳ καὶ συγγενείᾳ πολυάριθμος γενόμενος ἀλλὰ καὶ φίλων πολυπλαθίᾳ), φανερὸν ὡς καὶ τοῦτο μέζονα ποοῦν τὸν οἶκον, τὸ ἑταιρικὸν εἶδος τᾶς φιλίας, συγκαταριθματέον ἐν τᾷ συμπλαρώσει τῶ οἴκω. τᾶς δὲ κτάσιος ἃ μέν ἐστιν ἀναγκαία ἃ δὲ ἐλευθέριος· ἀναγκαία μὲν ἃ ποτ' αὐτὰς ἐξυπηρετοῦσα τὰς τῶ βίω χρήας, ἐλευθέριος δὲ ἃ ποτὶ κόσμον καὶ διαγωγὰν ἄγοισα τὸν

1 ἐστι SMA ἐντι Tr. ‖ 5 συμπληρ- SMA συμπλαρ- Gaisford respiciens p. 682, 13 ‖ 6 τοῦ αὐτοῦ libri: corr. Meineke ‖ 8 ἐπίκτατοι Orelli coll. 3 ‖ 10 τυγχάνοντιν A | ματροπάτορες Meineke: μητροπάτορες libri | ἢ i. e. ητα ('an εἶτα voluit?' Mekler) πατροπάτορες S ἢ πατροπάτορες Tr. ἢ προπάτορεσ MA ‖ 11 τι om. S | ἔχοντες — ἀγαθὸν om. S | ἐς Meineke: εἰς libri ‖ 13 μέζων SM μεῖζον A | οὕτως Tr.: οὗτος SMA | γίνεται MTr. γίγνεται SA ut videtur ‖ 14 πολυάριθμος Orelli l. c. p. 712: πολύριθμος SMA ‖ 15 φίλων S φιλᾶν M φίλαν A | καὶ S κε MA ‖ 16 μέζονα ποοῦν Meineke: μεζονάπὸν (in syll. ult. videtur ο in ω corr.) S μέζον ἀπὸν M μέζον ἀπὸ A | τὸν οἶκ (fuerat τῶν οἴκων) A hic et in voce antecedenti corr. A[1] | τῆς A ‖ 17 συγκαταριθμητέον A | συμπληρώσει A | τᾶς MA: τῆς S ‖ 18 κτάσιος MA: κτήσιος S cf. quae monui Stob. III p. LXIX | ἐστιν SMA ἐντι Tr. | ἐλευθέριος Tr.: ἐλευθερίας SMA[1] ίας (compend.) in ος corr. A[2] ‖ 19 ἃ ποτ' αὐτὰς Meineke: ἀπὸ ταύτας SMA ἀποτταύτας Tr. | χρήας (vel χρῄ-) SA: χρείασ M ‖ 20 ποτὶ Tr.: πρὸς (sine acc. M) SMA

ἄνθρωπον, ὥστε μὴ ἑτέρων δέεσθαι. ἁ δ' ὑπερβάλλοισα κόσμον ἐλευθέριον καὶ διαγωγὰν καταρχὰ ὕβριος καὶ ὀλέθρω ῥιζοῦται τοῖς ἀνθρώποις. ἀνάγκα γὰρ τὼς πολλα ἔχοντας τετυφῶσθαι πρᾶτον, τετυφωμένως δὲ ἀλαζόνας γίνεσθαι, ἀλαζόνας δὲ γενομένως ὑπερηφάνως ἦμεν καὶ μήτε ὁμοίως μήτε ἴσως ὑπολαμβάνεν τὼς συγγενέας καὶ ὁμοφύλως καὶ φυλέτας, ὑπερηφάνως δὲ γενομένως ὑβριστὰς ἦμεν· ὕβριος δὲ πάσας ἔσχατον καὶ πέρας ὄλεθρος. ὄκα ὦν ἐν οἴκῳ καὶ πόλει περιουσιάζῃ, τὰ περισσὰ τὸν νομοθέταν δεῖ περικόπτεν καὶ περιτέμνεν ὡς ἀγαθὸν γεωργὸν τὰ φυλλομανίοντα τᾶς κτάσιος. τῶ δὲ συγγενικῶ καὶ οἰκηακῶ μέρεος τῶ ἀνθρώπω τριττὸν τὸ εἶδος. τὶ μὲν γάρ ἐστιν ἄρχον, τὸ δ' ἀρχόμενον, τὸ δ' ἐπίκουρον τι οἴκω καὶ τᾶς συγγενείας· καὶ ἄρχον μὲν ὁ ἀνήρ, ἀρχόμενον δὲ ἁ γυνά, ἐπίκουρον δὲ τὸ γεννατον ἐκ τούτων.

17 *Ἐν ταὐτῷ.*

Ἔτι τᾶς πρακτικᾶς καὶ κατὰ λογισμὸν ἀρχᾶς ἁ μέν ἐστι δεσποτικά, ἁ δὲ ἐπιστατικά, ἁ δὲ πολιτικά. καὶ δεσποτικὰ μὲν ἁ τῶ ἰδίω συμφέροντος ἄρχοισα, ἀλλ' οὐ τῶν ἀρχομένων· ταύταν γὰρ ἄρχει τὰν ἀρχὰν ὁ μὲν δεσπότας

---

1 expectes *ἀτέρων*, sed cf. p. 535, 12 adn. | *ὑπερβάλλουσα* sed in *-οισα* corr. M[1] ‖ 2 *διαγωγὰν* MA *διαγωγὴν* S *διεξαγωγὰν* Tr. | *ὀλέθρω* (ut scr. Meineke) M *ὀλέθρου* SA ‖ 3 *ἀνάγκα* MA *ἀνάγκη* S ‖ 4 *τετυφωμένως* Tr.: *τετυφωμένους* SMA ‖ 5 *γίνεσθαι* S *γίγν-* MA | fort. *εἶμεν*, cf. p. 681, 17 ‖ 6 *ὑπολαμβάνεν* MA Tr. *ὑπολαμβάνειν* S ‖ 7 *ὁμοφύλως* M Tr. *-λους* SA | *ὑπεριφάνωσ* M ‖ 9 *ὦν* A *ὧν* M *οὖν* S | *περιουσιάζῃ* SA *περιουσία ζῇ* M ‖ 10 *νομοθέταν* S: *νομοθέτην* MA | *περικόπτειν καὶ περιτέμνειν* libri | 11 *φυλλομανίοντα* Meineke: *φύλλα μὴ ἀνιέντα* SMA | *κτάσιος* MA *κτήσιος* S ‖ 12 *οἰκηακῶ* A *οἰκειακῶ* SM | *τῶ ἀνθρώπω* SM *τῶ ἀνῶν* A corr. A[1] *τῷ ἀνθρώπῳ* Tr. | *τριττὸν* S *τρίτον* MA Tr. in archetypo igitur *τριττὸν*, expectes *τρισσὸν* coll. 9 | *τὸ* (ante *εἶδος*) om. S ‖ 13 *ἐστιν* SA *ἐντι* Tr. dubito de M ‖ 15 *γυνὴ* S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ταυτῷ* (*-ῶ* M) SM *τῷ αὐτῷ* A ‖ 17 *ἔτι* Meineke: *ἐπὶ* SMA | *ἐστι* etiam Tr. ‖ 18 *ἁ δὲ ἐπιστ. — πολιτικά* Tr., om. SMA, omissa inseruit m. quae lemmata in marg. addere solet in A ‖ 19 *μὲν* SMA *μέν ἐντι* Tr. | *ἁ τῶ* A *ἁ* ex *ἡ* corr. S[1] *τω* sine acc. S *αὐτῶ* M *ἁ τῷ* Tr. | *ἰδίῳ* Tr. ‖ 20 *ἄρχει* SA *ἄρχειν* M | *δεσπότης* S

τῶν δούλων, ὁ δὲ τύραννος τῶν ὑποτεταγμένων. ἐπιστατικὰ δ' ἕνεκα τῶν ἀρχομένων, ἀλλ' οὐχ αὑτᾶς· ταύταν δ' ἄρχονσι τὰν ἀρχὰν τοὶ μὲν ἀλεῖπται τῶν ἀθλητᾶν, καὶ τοὶ ἰατροὶ τῶν νοσιόντων, καὶ τοὶ διδάσκοντες τῶν διδασκομένων. οὐ γὰρ αὑτοῖς τὸ συμφέρον, ἀλλὰ τοῖς ἀρχομένοις ποτιποιοῦντι· τοῖς μὲν καμνόντεσσιν τοὶ ἰατροί, τοῖς δὲ σωμασκεῦσιν τοὶ ἀλεῖπται, τοῖς δ' ἀνεπιστάμοσιν τοὶ ἐπιστάμονες. πολιτικὰ δ' ἐστὶν ἀρχά, ἅτις τέλος ἔχει τὸ κοινᾷ συμφέρον καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν ἀρχομένων· κατὰ γὰρ ταύταν τὰν ἀρχὰν ἐν μὲν τοῖς ἀνθρωπίνοις ὅ τε οἶκος καὶ ἁ πόλις συνήρμοσται, ἐν δὲ τοῖς θήοις ὁ κόσμος. μίμαμα δ' οἶκος καὶ πόλις καττὰν ἀναλογίαν τᾶς τῶ κόσμω διοικήσιος. ἄρχει μὲν γὰρ τὸ θῆον τᾶς φύσιος, οὔτε τὸ ἐκείνων συμφέρον σκοπεύμενον οὔτε μὰν τὸ ἴδιον ἀπολελυμένως, ἀλλὰ τὸ κοινᾷ. καὶ διὰ τοῦτο ποταγορεύεται ὁ κόσμος ἀπὸ τᾶς τῶν πάντων διακοσμάσιος, ποθ' ἓν τὸ ἄριστον συντεταγμένος. τὸ δ' ἓν ἐστιν ἄριστον αὐτός, ὅπερ ἐστὶ καττὰν ἔννοιαν, ζῷον οὐράνιον, ἄφθαρτον, ἀρχά τε καὶ αἰτία τᾶς τῶν ὅλων διακοσμάσιος. ἐπεὶ ὦν καὶ ὁ ἀνὴρ ἄρχει τᾶς γυναικός, ἤτοι τὰν δεσποτι-

2 οὐχ αὑτᾶς S οὐχαυτᾶο M οὐχὶ αὐτῆς A | ταύταν e ταῦτα corr. A[1] ‖ 3 ἀθλητῶν libri: corr. Meineke | νοσιόντων Meineke: νοσίων SMA νοσεόντων Tr. ‖ 5 αὑτοῖς Spondanus: αὐτοῖς SMA | 6 ποτιποῖοντι ci. Meineke | καμνόντεσσι (-ιν S) SM: καμνοντεσιν (sine acc.) A καπνόντεσιν Tr. ‖ 7 σωμασκεῦσιν SA -σι M ‖ 8 τοὶ Meineke: οἱ SMA | δ' ἐστιν SM δέ ἐστιν A δέ ἐντι Tr. ‖ 11 συνάρμοσται Meineke ‖ 12 θήιοις SM θῄοις A θήοις Tr. | καὶ ὁ κόσμος sed καὶ del., ὁ super scr. S | καττὰν SM καὶ καττὰν A ‖ 13 διοικήσιος Meineke: διοικήσεως SMA sed ε corr. et supra scr. ο ni fallor M[1]. cf. 14 et p. 687, 2. 3 | ἄρχει Cobet mnemos.[2] II p. 435: ἀρχὴ SMA ἀρχὰ Tr. | γὰρ om. Tr. | θήιον SM θῆον A ‖ 14 σκοπεύμενον Tr.: σκοπεούμενον (ε supra) SMA. fuit igitur σκοπούμενον ‖ 16 ποταγορεύεται S ποτ' ἀγορ- M προσαγορ- A | πάντων SM: συμπάντων A idque recepit Meineke ‖ 17 συντεταγμένως S, corr. tamen nescio an non pr. m. | ἐστιν (ἔνεστιν pro ἓν ἐ. A) et in proximo versu ἐστὶ (non ἐντι vel ἐντὶ) libri omnes, etiam Tr. ‖ 18 κατὰν S | οὐράνιων M ‖ 20 ἐπεὶ ὦν Tr.: ἐπιὼν SMA cum sequentibus coniunxit A[2] | ἀρχὴ SM ἀρχὰ A Tr.: corr. Cobet l. c.

κὰν ἄρχει ἀρχὰν ἢ τὰν ἐπιστατικὰν ἢ τό γε ἔσχατον τὰν πολιτικὰν ἄρχει· οὔτε δὲ τὰν δεσποτικὰν ἀρχάν, κάδεται γὰρ καὶ ἐπιμελῆται τᾶς αὑτῶ γυναικός· οὔτε τὰν ἐπιστατικὰν καθάπαξ, καὶ αὐτὸς γὰρ μέρος ἐστὶ τᾶς κοινωνίας· ἀπολείπεται ὦν τὰν πολιτικάν, καθ᾽ ἂν τίθεται καὶ ὁ ἄρχων καὶ ὁ ἀρχόμενος τὸ κοινᾷ συμφέρον. διόπερ καὶ ὁ γάμος ἐπὶ βίῳ κοινωνίᾳ συνίσταται. οἱ μὲν ὦν τὰν δεσποτικὰν ἄρχοντες ἀρχὰν τῶν ἀνδρῶν μισοῦνται ὑπὸ τᾶν γυναικῶν, οἱ δὲ τὰν ἐπιστατικὰν καταφρονέονται· προσθῆκαι γὰρ ἂν φαίνοιντο τᾶν γυναικῶν καὶ κόλακες· οἱ δὲ τὰν πολιτικὰν καὶ θαυμαίνονται καὶ φιλέονται. ἀμφότερα δὲ ταῦτα ἐσσεῖται, αἴκα ἁδονᾷ καὶ σεμνότατι κεκραμέναν ποτιφέρηταί τις τὰν ἀρχάν, τὰν μὲν ἁδονὰν ἐν τῷ ἀγαπῆν ποτιφερόμενος, τὰν δὲ σεμνότατα τῷ μηδὲν εὐτελὲς μηδὲ ταπεινὸν πράττειν.

18 Ἐν ταὐτῷ.

---

1 ἄρχει Boissonade A. Gr. I p. 431: ἀρχὴ S ἀρχῇ M ἀρχὰν A ἄρχη Tr. | ἀρχὰν Tr.: ἀρχᾶν S M A sed ἀρχᾶν lineola subducta delere videtur A², eadem m. supra ᾶν syllabam αν ni fallor repetit sed sine acc. | τὰν πολιτικὰν Tr. τᾶν πολιτικᾶν SMA ‖ 2 ἄρχει Boissonade: ἀρχὴ SA ἄρχη Tr. ἀρχῇ M | τὰν MA Tr. ῒ (i. e. τῶν) S | ἀρχάν Tr.: ἀρχά SM ἀρχὴ A ‖ 3 τᾶς MA τῆς S | αὑτῶ γυναικός S αὐτω (-τῷ Tr.) γυναικός M Tr. αὐτογυναικός A. non credo αὑτῶ reflexivo sensu (cf. Kühner-Blass I 1 p. 600 adn. 6) in eius modi locis adhibitum esse, magis crediderim scriptorem voluisse αὑταυτῶ, cf. p. 688, 8 ‖ 4 ἐστι S ἐστὶ MA ἐντὶ Tr. ‖ 5 καθᾶν SM καθ᾽ ὦν A κατ᾽ ἂν Tr. ‖ 7 βίου libri: corr. Meineke | post συνίσταται plenius distinguitur, quasi novum tmema incipiat in MA | expectes τοὶ μὲν — (9) τοὶ δὲ — (11) τοὶ δὲ sicut legitur p. 683, 5 ‖ 8 μισοῦνται SMA μισεῦνται Tr. ‖ 9 τᾶν Meineke vol. IV p. LXXVI: τῶν SMA | καταφρονέονται (ut mox φιλέονται) libri. formarum hanc varietatem ad unam normam revocare nostris subsidiis non licet ‖ 10 τᾶν Meineke l. c.: τῶν SMA ‖ 12 ἑσεῖται Tr. | ἁδονᾶ S ἁδονά M ἡδονᾷ A ‖ 13 κεκραμέναν S κεκραμμέναν M κεκραμένην A | ποτὶ φέρηται M | μὲν] δὲ Tr. | ἡδονὰν A ‖ 14 τῷ (vel τῶ) μηδὲν SMA: ἐν τῷ μηδὲν Tr. omittitur praepositio in altero membro sic ut a Xenophonte Hell. IV 1, 15 ‖ 15 expectes πράττεν vel potius πράσσεν, ut supra legitur περισσά p. 684, 9 ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA

Γαμίσκοντα δὲ δεῖ γαμὲν ποτὶ τὰν αὑτῶ τύχαν, ἵνα μήτε ὑπὲρ τὰν δύναμιν μήτε μήονα τᾶς δυνάμιος τὸν γάμον ἐπάγηται, ἀλλὰ ποτὶ λόγον τᾶς ἰδίας δυνάμιος. οἱ μὲν γὰρ ὑπὲρ τὰν δύναμιν ἐπάγοντες στασιάζοντι διὰ τὰν ἀγεμονίαν· ἁ μὲν γὰρ τῷ πλούτῳ καὶ τῷ γένει καθυπερέχοισα τἀνδρὸς ἄρχειν προαιρῆται, ὁ δὲ ἀνάξιον ἁγῆται καὶ παρὰ φύσιν συγχωρέν· οἱ δὲ μήονα τᾶς δυνάμιος, τὸ ἀξίωμα καὶ τὸ μέγεθος τῶ οἴκω συναιροῦντι. δεῖ δὲ τὸν μωσικὸν μιμεῖσθαι, ὃς τὸν ἴδιον τόνον τᾶς φωνᾶς ἐκμαθὼν οὕτως πειρᾶται τὰν μέσαν καθιστάμεν, ὅπως καὶ ἐπὶ τὰ ὀξέα καὶ ἐπὶ τὰ βαρέα διαρκέσαι δύναται καὶ μήτε ῥήξῃ μήτε ἀπολίπῃ τὰν τάσιν. οὕτως ὦν δεῖ καὶ γάμον συναρμόζεσθαι ποτὶ τὸν ἴδιον τόνον τᾶς ψυχᾶς, ὅπως μὴ μόνον ἐν εὐτυχίᾳ συνεκτρέχεν ἀλλάλοις δυνατοὶ ὦντι. ποτὶ λόγον δὲ μναστευσάμενον τὸν γάμον δεῖ καὶ ἐπίτροπον καὶ κύριον

---

1 *γαμίσκοντα* (cf. p. 688, 5) tuetur Lobeck *Rhem.* p. 249 | *ποτὶ* om. A. aberravit Gaisford | *αὑτῶ* Orelli: *αὐτῶ* SMA. cf. quae dixi ad p. 686, 3 adn. ‖ 2 *τὰν* MATr. *τὴν* S | *μήιονα* M ‖ 3 *λόγον* Tr.: *λόγῳ* S *λόγω* MA | *δυνάμιος* ATr.: *δυνάμεως* SM | *οἱ μὲν γὰρ* — 7 *συγχωρέν*] Ps.-Ocellus de univ. nat. 4, 6 *τοιγάρτοι ἀντὶ συμφωνίας διαφωνίαν καὶ ἀντὶ ὁμοφροσύνης διχοφροσύνην κατασκευάζουσι περὶ ἡγεμονίας διαμαχόμενοι πρὸς ἀλλήλους· ἡ μὲν γὰρ ὑπερέχουσα πλούτῳ καὶ γένει καὶ φίλοις ἄρχειν προαιρεῖται τοῦ ἀνδρὸς παρὰ τὸν τῆς φύσεως νόμον· ὁ δέ γε διαμαχόμενος δικαίως καὶ οὐ δεύτερος ἀλλὰ πρῶτος θέλων εἶναι ἀδυνατεῖ τῆς ἡγεμονίας ἐφικέσθαι.* comparavit Praechter *Hierokl.* p. 83 | *οἱ μὲν*] cf. quae monuimus p. 686, 7 adn. ‖ 4 *ἀγεμονίαν* MA *ἡγεμ-* S ‖ 5 *ἁ μὲν* tacite Gesn.[1] f. 432ᵛ: *τὰ* (sine acc. S) *μὲν* SMA | *γὰρ καὶ τῷ πλούτῳ τῷ γένει* A | malim *τὠνδρὸς* ‖ 6 *προαιρῆται* SM quamquam *-ῆται* an *-εῖται* maluerit librarius aegre diiudices in M: *προαιρεῖται* A | *ἁγῆται* M *ἀγεῖται* SA ‖ 7 *συγχωρῆν* libri, etiam A, errat Gaisford | *οἱ δὲ*] vide quae monuimus ad 3 | *μῆον* A ‖ 8 *τῶ οἴκω* MA *τῷ οἴκῳ* S *τῶν οἴκων* Tr. | *δεῖ δὲ* — (14) *δυνατοὶ ὦντι*] cf. p. 535, 14 ss. ‖ 12 *τὰν* A: *τὴν* SM | *ὦν* (ut scripserat Meineke) A *ὧν* M: *οὖν* S ‖ 13 *ἐν εὐτυχίαις* supra p. 536, 2 ‖ 14 *συνεκτρέχειν* libri: corr. Mullach Fragm. phil. gr. II p. 31 | post *δυνατοὶ ὦντι* in interpretatione de suo addidit Gesn.[1] *sed etiam in adversa*, unde Spondanus hoc loco suppleri voluit *ἀλλὰ καὶ ἐν δυστυχίᾳ* inutiliter ‖ 15 *μναστευσάμενον* MA *μαστευσάμενον* S *μαστευόμενον* Tr.

ἐπιστάταν τᾶς αὐτῶ γυναικὸς εἶμεν· ἐπίτροπον μὲν τῷ φροντίζεν τῶν ἐκείνας, κύριον δὲ τῷ ἄρχεν καὶ κυριεύεν, διδάσκαλον δὲ τῷ διδάσκεν τὰ δέοντα. τοῦτο δ' ἐσσεῖται μάλιστα, αἴκα τις ἀγαθῶν προγόνων σκοπιασάμενος παιδίον ἀκμάζουσαν γαμίσκῃ. καὶ γὰρ εὔπλαστοι καὶ εὐάγωγοι τυγχάνοντι πρωτονύμφευτοι, καὶ ποτὶ τὸ μαθὲν εὐφυῶς ἔχοντι καὶ ποτὶ τὸ φοβηθῆμεν καὶ ἀγαπάξαι τὸν αὐταυτᾶς ἄνδρα.

19 *Περικτιόνης Πυθαγορείας ἐκ τοῦ Περὶ γυναικὸς ἁρμονίας.*

Τὴν ἁρμονίην γυναῖκα νώσασθαι δεῖ φρονήσιός τε καὶ σωφροσύνης πλείην· κάρτα γὰρ ψυχὴν πεπνῦσθαι δεῖ ἐς ἀρετήν, ὥστ ἔσται καὶ δικαίη καὶ ἀνδρηίη καὶ φρονέουσα καὶ αὐταρκείῃ καλλυνομένη καὶ κενὴν δόξαν μισέουσια.

---

1 *αὐτῶ* S *αὐτῶ* M *αὐτῷ* Tr. *αὐτοῦ* A. cf. p. 686, 3 adn. | *εἶμεν* SMA *ἦμεν* Tr. | *τῷ* (vel *τῶ*) SM *τῶν* A ‖ 2 *φροντίζειν* libri: corr. Meineke | *ἄρχεν* S *ἄρχειν* MA | *κυριεύειν* SMA: corr. Orelli ‖ 3 *διδάσκεν* Meineke: *διδάσκειν* SMA | *ἐσεῖται* Tr. ‖ 4 *παιδίον* SA, primo etiam M sed in *πεδίον* corr. M[1] ‖ 5 *ἀκμάζουσαν* Tr.: *ἀκμά. σουσαν* (litt. erasa num ζ fuerit dubitat Mekler) S *ἀκμάσουσαν* (ν supra) M[1] *ἀκμάσουσαν* A ‖ 6 *πρωτονύμφευτοι* (*προτο-* Tr.) libri. *πρωιονύμφευτοι* ci. Meineke flor. IV p. LXXVII non recte | *μαθὲν* SM *μαθεῖν* A ‖ 8 *αὖ* (*αῦ* sine sp.) *ταύτας* SM *αὖταύτας* A | *τὸν αὐταυτᾶς* ⟨*ἑκάστα*⟩ *ἄνδρα* prop. Meineke l. c. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA; *περικτυόνης* SA *πὲ κϋόνησ* M *πυθαγορίας* SMA. cf. III 1, 120 H. involarunt aliquot Dorismi, ex vicinis opinor eclogis. non recte coniecit Orelli (Opusc. sent. II p. 720) 'fragmentum primitus fuisse Dorice scriptum, postea vero ab aliquo in Ionicam dialectum translatum'. potius uno eodemque corpore comprensa fuisse putes hypomnemata Dorice et Ionice scripta, vix ut mirum sit quod hic Doridis, alibi velut in Ecphanti ecloga Stob. IV 7, 65 p. 277, 9 (vide adn.) vel in Hipparchi fragmento flor. 108, 81 Mein. Ionidis dialecti formae intermixtae sunt. deceptus est Orelli eclogis III 1, 120. 121 quae re vera Perictionae non sunt: vide adn. nolui tamen mutare ut Meineke ‖ 11 *γυνὰ ἱκανώσασθαι* libri: corr. Valckenaer ‖ 12 *ἐς* Meineke: *εἰς* libri, cf. p. 632, 8. 690, 1. 2. 10 al. ‖ 13 *ἀνδρηίη* Meineke: *ἀνδρήη* (vel *-ήη*) SM *ἀνδρείη* A ‖ 14 *αὐταρκείῃ* scripsi: *αὐταρκείην* SMA *αὐταρκήῃ* Tr. struitur cum dativo *καλλύνεσθαι* sic ut *καλλωπίζεσθαι* | *καλλυνομένη* Tr.: *καλοννωμένη* S *καλον νωμένη* M *καλλονωμένη* (sic) A | *δόξαν* SA *δόξην* M | *μισέουσα* Tr.: *μισγέουσα* SMA

ἐκ τούτων γὰρ ἔργματα καλὰ γίνεται γυναικὶ ἐς αὐτήν τε καὶ ἄνδρα καὶ τέκεα καὶ οἶκον· πολλάκις δὲ καὶ πόλει, εἴ γε πόλιας ἢ ἔθνεα ἡ τοιήδε κρατύνοι, ὡς ἐπὶ βασιληίης ὁρέομεν. κρατέουσα ὦν ἐπιθυμίης καὶ θυμοῦ, ὁσίη καὶ ἁρμονίη γίνεται· ὥστε οὐδὲ ἔρωτες αὐτὴν ἄνομοι διώξουσιν, ἀλλ' ἐς ἄνδρα τε καὶ τέκεα καὶ τὸν οἶκον ξύμπαντα φιλίην ἕξει. ὁκόσαι γὰρ ἐράστριαι τελέθουσιν ἀλλοτρίων λεχέων, αὗται δὲ πολέμιαι γίνονται πάντων τῶν ἐν τῇ οἰκίῃ ἐλευθέρων τε καὶ οἰκετέων· καὶ συντιθεῖ ψύθεα καὶ δόλους ἀνδρὶ καὶ ψεύδεα κατὰ πάντων μυθίζεται πρὸς τοῦτον, ἵνα μούνη δοκέῃ διαφέρειν εὐνοίῃ καὶ τῆς οἰκίης κρατέῃ ἀργίην φιλέουσα. ἐκ τούτων γὰρ φθορὴ γίνεται συμπάντων ὁκόσα αὐτῇ τε καὶ τῷ ἀνδρὶ ξυνά ἐστι. καὶ ταῦτα μὲν ἄχρι τῶνδε λελέχθω. σκῆνος δὲ ἄγειν χρὴ πρὸς μέτρα φύσιος τροφῆς τε πέρι καὶ ἱματίων καὶ λουτρῶν καὶ ἀλειψίων καὶ τριχῶν θέσιος καὶ τῶν ὁκόσα ἐς κόσμον ἐστὶ [χρυσοῦ καὶ λίθων]. ὁκόσαι γὰρ πολυτελέα πάντα ἐσθίουσι καὶ πίνουσι καὶ ἀμπέχονται καὶ φορέουσι τὰ

---

1 τουτέων Meineke, fortasse recte. cf. Stob. IV 25, 50 p. 631, 16 adn., ibid. 28, 19 p. 693, 4 | ἔργματα A | καλὰ Tr.: κακὰ (sine acc. M) SMA | γίνεται SA γίγν- M. γιν- ubique dedi in his fragmentis, debui etiam supra IV 25, 50 p. 632, 4 ‖ 2 τέκεα SA τέκνα M Tr. | πόλει libri. πόλιας scr. Orelli, πόλι prop. Meineke ‖ 3 τοιήδε Halm Lect. Stob. p. 33: τοίη γε SA τοιή γε M | βασιληίης Meineke: βασιλήης (vel ήης) libri ‖ 4 ὁρέομεν SM καὶ ὁρέομεν A, unde κατορέομεν Meineke | ὦν MA οὖν S | ἐπιθυμίης Orelli: ἐπιθυμίας SMA | ὁσίη Cobet. V. l.[2] p. 8: θείη SMA ‖ 5 γίνεται Meineke: γίγνεται SMA ‖ 8 αὐταί S | γίγν- libri ‖ 9 συντιθεῖ Cobet: συντιθῇ SMA ‖ 10 καὶ δόλους ἀνδρὶ καὶ ψεύδεα S ψύθη καὶ δόλους ἀνδρὶ καὶ (καὶ om. A) ψεύδεα MA: [καὶ] δόλους ἀνδρί, καὶ ψύθεα [ψεύδεα] scr. Meineke qui post δόλους inseri vult ἡ τοιήδε | μισίζεται A ‖ 12 κρατῇ (vel -ῆ) libri: corr. Meineke | φιλέοισα A | τουτέων Meineke | φθορὴ SM φθορί (η suprascr.) A | γίνεται Tr. γίγν- SMA ‖ 13 αὐτή A, sic saepius | ξυνά ἐστι SM ξύνεστι A ‖ 14 δὲ SM γὰρ A ‖ 16 ἀλείψιων S ἀλειψΐων A ἀλείψεων M Tr. ‖ 17 χρυσου καὶ λίθων secl. Meineke | ὁκόσαι M: ὁκόσα S et ut videtur A ‖ 18 ἐσθίουσαι pr. A, corr. A[1] | φορέουσιν τὰ M

φορέουσι γυναῖκες, ἐς ἁμαρτίην ἕτοιμαι κακίης συμπάσης ἔς τε λέχεα καὶ ἐς τὰ ἄλλα ἀδικοπρηγέες. λιμὸν ὦν καὶ δίψαν ἐξακέεσθαι δεῖ μοῦνον, κῆν ἐκ τῶν εὐτελέων ἔῃ, καὶ ῥῖγος, κῆν νάκος κῆν σισύρῃ. βρωτῆρας δὲ εἶναι τῶν τηλόθεν ἢ τῶν πολλοῦ πωλεομένων ἢ τῶν ἐνδόξων κακίη οὐχὶ μικρὴ πέφαται· ἠμφιάσθαι ⟨δ'⟩ εἵματα ἀπεικότα λίην καὶ ποικίλα ἀπὸ θαλασσίης βάψιος τοῦ κόχλου ἢ ἄλλης χρόης πολυτελέος μωρίη πολλή. σκῆνος γὰρ ἐθέλει μὴ ῥιγέειν μηδὲ γυμνὸν εἶναι χάριν εὐπρεπείης, ἄλλου δ' οὐδενὸς χρῄζει. δόξα δὲ ἀνθρώπων μετὰ ἀμαθίης ἐς τὰ κενεά τε καὶ περισσὰ ἵεται. ὥστ' οὔτε χρυσὸν ἀμφιθήσεται ἢ λίθον Ἰνδικὸν ἢ χώρης ἐόντα ἄλλης, οὐδὲ πλέξεται πολυτεχνίῃσι τρίχας, οὐδ' ἀλείψεται Ἀραβίης ὀδμῆς ἐμπνέοντα, οὐδὲ χρίσεται πρόσωπον λευκαίνουσα ἢ ἐρυθραίνουσα τοῦτο ἢ μελαίνουσα ὀφρύας τε καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν πολιὴν τρίχα βαφαῖσι τεχνεωμένη, οὐδὲ λούσεται θαμινά. ἡ γὰρ ταῦτα ζητέουσα θηητῆρα ζητέει ἀκρασίης γυναικηίης. κάλλος γὰρ τὸ ἐκ φρονήσιος, οὐκὶ δὲ τὸ ἐκ τούτων, ἁνδάνει ταῖς γινομέναισιν εὖ. ἀναγκαῖα δὲ μὴ

1 *ἕτοιμαι* S *ἕτοιμοι* MA ‖ 2 *τ' ἄλλα ἀδικοπρ.γέεσ* (superscr. *η*) (ante *γ* una litt. rasa) M[1]; *τὰς ἄλλας ἀδικοπρηγίας* prop. Cobet mnemos.[2] II p. 436 negans *ἀδικοπραγής* esse vocabulum Graecum. sed cf. Hesych. *κακοπραγοῦς· κακοεργοῦ* ‖ 3 *ἐξακέεσθαι* SMA *ἐξακέσασθαι* Tr. | *κῆν* Meineke: *κη ἢ* S *κῆ ἢ* M *ἢ* (om. *κη*) A *κῆν ἢ* Tr. | *ἔῃ, καὶ* Meineke: *ἢ καὶ* SMA *κῆν* Tr. ‖ 4 *νάκος* ⟨*ἢ*⟩ Schaefer. sed vide Telet. rel.[2] p. 28, 9 s. | *σισύρῃ* S *συσισύρα* M *σισύρα* A. cf. Croenert mus. Rh. LXV p. 157 s. ‖ 6 *οὐχὶ* SA *οὐχ ἡ* M | *μικρὰ* libri: corr. Meineke | *πέφαται* SMA cf. *φάω.* mavult *πέφανται* Nauck | *ἠμφιάσθαι* Valck. Diatr. p. 273: *ἢ διαφᾶσθαι* SMA | *δ'* add. Meineke | *εἰκότα* libri, *ἀπεικότα* ci. Meineke. vix latet *στικτὰ* ‖ 7 *τοῦ κόχλου* secl. Meineke ‖ 9 *εὐπρεπίης* A ‖ 10 *χρηίζει* Meineke: *χρήζει* (vel *χρῄζει*) libri ‖ 11 *οὐδὲ* prop. Meineke ‖ 14 *χρήσεται* Tr. ‖ 16 *τρίχα* fortasse delendum esse opinatur Meineke | *βαφαῖσι* SA *βαφέσι* in *βαφαῖσι* corr. M[1] *βαφῇσι* Meineke | *τεχνεωμένη* libri sed *ω* fort. ex *ο* corr. M[1] ‖ 17 *ζητέοισα* A sed dubitat de hac discrepantia Mekler | *ζητέει* Meineke: *ζητεῖ* libri ‖ 18 *γυναικηίης* Meineke: *γυναικήης* (vel -*ῄης*) libri | *οὐκὶ* MA *οὐχὶ* S | *τὸ ἐκ πλούτων* ci. Iacobs Lect. Stob. p. 125 ‖ 19 *ταῖς γιγνομέναισιν* libri: *τῇσι γινομένῃσι* Meineke. *τῇσι γενομένῃσι* Cobet mnemos.[2] II p. 436

ἡγεέσθω εὐγενείην καὶ πλοῦτον καὶ μεγάλης πόλιος πάντως γενέσθαι καὶ δόξαν καὶ φιλίην ἐνδόξων καὶ βασιληίων ἀνδρῶν· ἢν μὲν γὰρ ἔῃ, οὐ λυπέει· ἢν δὲ μὴ ἔῃ, ἐπιζητέειν οὐ ποιέει· τούτων γὰρ δίχα φρονίμη γυνὴ ζῆν οὐ κωλύεται. κἢν ἔῃ δὲ φαῦλα τά περ λελάχαται, τὰ μεγάλα καὶ θαυμαζόμενα μή κοτε διζέσθω ψυχή, ἀλλὰ καὶ ἀπ' ὧν αὐτῶν βαδιζέτω· βλάπτει γὰρ μᾶλλον ἐς ἀτυχίην ἕλκοντα ἢ ὠφελέει. τούτοισι γὰρ ἐπιβουλή τε καὶ φθόνος καὶ βασκανίη προσκέεται, ὥστε ἐν ἀταραξίῃ οὐκ ἂν γένοιτο ἡ τοιήδε. θεοὺς δὲ σέβειν δεῖ ἐς εὐελπιστίην εὐδαιμονίης, νόμοισί τε καὶ θεσμοῖσι πειθομένην πατρίοισι. μετὰ δὲ τούτους μυθέομαι [τοὺς θεοὺς] γονέας τιμᾶν καὶ σέβειν· οὗτοι γὰρ ἴσα θεοῖσι πάντα πέλουσι καὶ πρήσσουσι τοῖς ἐγγόνοισι. πρὸς δὲ τὸν ἄνδρα τὸν ἑαυτῆς ζώειν ὧδε δεῖ νομίμως καὶ κρηγύως, μηδὲν ἐννενωμένην ἰδίῃ, ἀλλ' εὐνὴν τηρεῦσαν καὶ φυλάσσουσαν· ἐν τούτῳ γὰρ

---

1 *εὐγενίην* SM *εὐγενήην* A *ει* compend. supra *ή* A[1]; *εὐγενηίην* Meineke ‖ 2 *ἐνδείζων* ut videtur A ‖ 4 *ποιέει* libri; *πρέπει* Cobet l. s. | *τουτέων* Meineke ‖ 5 *κἢν ἔῃ* Tr.: *κηνέη* SA, sine acc. M.; *κἢν* ⟨*μὴ*⟩ *ἔῃ* prop. Gesn.[1] f. 433 v. *ἔῃ* forma in hoc genere scripturae ferenda, cf. Kühner-Blass *Ausf. gr.* I 2 p. 226. cf. v. 3 al. | *φαῦλα τάπερ* Meineke: *ταῦτα ἅπερ* libri. cf. p. 689, 18 | *λελάχαται* forma aliunde non nota, cf. Kühner-Blass *Ausf. gr.* I 2 p. 471. *λελέχαται* scribi vult Cobet mnemos. IX p. 139 ‖ 6 *θωυμαζόμενα* optat Meineke | *μήποτε* (*μή κοτε* Meineke) *διζέσθω* Tr.: *μὴ ποτὲριζέσθω* S *μή ποτε* (*πο* A) *ῥιζέσθω* (τ supra) MA | *ψυχῇ* Meineke: *ψυχὴ* SMA ‖ 7 *άπουν* (*ἅπουν* Tr.) SM *ἀποῦν* A: *ἀπ' οὖν* (debuit *ὦν*) Iacobs Lect. Stob. p. 127 | *αὐτέων* Meineke ‖ 8 *ὠφελέῃ* in *-έει* corr. M[1] | *τούτοισι* MA *τούτοις* (σι supra) S; non mirabor, si quis malit *τουτέοισι* ‖ 11 *εὐδαιμονίῃ* A | *νόμοισίν τε* ut mox *πατρίοισιν* M ‖ 12 *μυθέομαι* Tr.: *μυθεύομαι* SMA | *τοὺς θεοὺς* suspectum Iacobsio Lect. Stob. p. 127 secl. Meineke ‖ 13 *ἶσα* M ‖ 14 *πρήσουσι* S | *τοῖσι* Meineke | *ἐγγόνοισι* (*-σιν* M) SMA i. e. *ἐκγ-* ut etiam edi voluit Meineke, immerito fortasse in tali scriptore. cf. Croenert Mem. Herc. p. 55 | *ἑωυτῆς* Meineke. cf. p. 692, 12 ‖ 15 *ζώειν* Meineke: *ζώην* libri | *ἐννενοημένην* SM *ἐννενομένην* A *ἐννεομένην* Tr.: corr. Valckenaer ‖ 16 *φυλάττουσαν* S | *τουτέῳ* Meineke, cf. p. 692, 16

ἐστι τὰ ξύμπαντα. φέρειν δὲ χρὴ τῶ ἀνδρὸς πάντα, κὴν ἀτυχῇ, κὴν ἁμάρτῃ κατ᾽ ἄγνοιαν ἢ νοῦσον ἢ μέθην, ἢ ἄλλῃσι γυναιξὶ συγγένηται· ἀνδράσι μὲν γὰρ ἐπιχωρέεται ἁμαρτίη αὕτη· γυναιξὶ δὲ οὔκοτε, τιμωρίη δ᾽ ἐφέστηκεν. †ὤσασθαι ὧν τὸν νόμον δεῖ καὶ μὴ ζηλοτυπέειν· φέρειν δὲ καὶ ὀργὴν καὶ φειδωλίην καὶ μεμψιμοιρίην καὶ ζηλοτυπίην καὶ κακηγορίην καὶ ἤν τι ἄλλο ἔχῃ ἐκ φύσιος, καὶ οὕτω θήσεται πάντα ὅκως φίλον ἐστὶν αὐτέῳ σωφρονέουσα. γυνὴ γὰρ ἄνδρα φιλέουσα καὶ τἀνδρὸς πρήσσουσα κρηγύως, ἁρμονίη ὑπάρχει, καὶ οἶκον τὸν ξύμπαντα φιλέει καὶ τοὺς θύρηθεν εὐνόους τῇ οἰκίῃ ποιέει· ἐπὴν δὲ μὴ φιλέῃ, οὔτε οἶκον οὔτε παῖδας τοὺς ἑωυτῆς οὔτε θεράποντας οὔτε οὐσίην ἥντιναῶν ἐθέλει σῶαν ἐσιδέειν, φθορὴν δὲ πᾶσαν ἀρέεται [καὶ εὔχεται] εἶναι, ὡς πολεμίη ἐοῦσα, καὶ τὸν ἄνδρα εὔχεται τεθνάναι ὡς ἐχθρόν, ὅπως ἄλλοισιν ὁμουρέῃ, καὶ ὁκόσοι ἁνδάνουσι τουτέῳ ἐχθαίρει. † ὁρῆν δὲ αὐτὴν ὧδε δοκέω, εἰ πλεῖος τελέθει φρονήσιός

---

1 *ἐστιν* A *ν* suppunxit A[1] | *τοῦ* Meineke. cf. p. 688, 9 adn. | *κὴν ἀτυχῇ, κὴν ἁμάρτῃ* Tr.: *κηνα τυχαι νικην αμαρτη* S *κηνα τυχάι νη κηναμαρτη* M *κῆνα τῢχαν* (*η* supra) *κὴν ἁμάρτη* A ‖ **3** *ἄλλησι* S *ἄλλη.σι* M *ἄλλοισι* A ‖ **4** *αὕτη* Tr.: *αὐτή* S *αὐτῇ* MA | *οὔκοτε* scripsi: *οὐκέτι* SA *οὐκ ἔτι* M. *κοτέ* saepius obscuratum in his fragmentis, velut supra IV 25, 50 p. 631, 11 et 632, 5 scribere debui *μηδέκοτε* ‖ **5** *ὤσασθαι* SM *ἄσασθαι* A; *νώσασθαι* Valckenaer non recte, *ἄγασθαι* Meineke | *ὧν* A *ὧν* M *οὖν* S | *ζηλοτυπέειν* S *ζηλοτυπεν* (sine acc.) M *ζηλοτυπεῖν* A ‖ **7** *κατηγορίην* Tr. | *ἔχῃ* ex *ἔχει* corr. M[1] | *φύσιος* SA *-εωσ* M ‖ **8** *οὕτω θήσεται* Meineke: *τούτω* (*τοῦτο* Tr.) *ζήσεται* SMA ‖ **9** *ἄνδρα φιλέουσα* Meineke: *ἀνδρὶ φίλη οὖσα* SMA | *πρήσσουσα καὶ κρηγύως* A ‖ **10** fortasse *ἁρμονίη ὑπάρχει, ⟨ὥστε⟩ καὶ οἶκον κτἑ.* coll. p. 689, 5 | *φιλέει*] *ὠφελέει* prop. Cobet mnemos.[2] II p. 436 ‖ **11** *καὶ τοὺς — μὴ φιλέῃ* om. A ‖ **12** *φιλέη* (*η* in ras. corr. M[2]) SMA ‖ **13** *οὐσίην* Koen: *θυσίην* S (sic) MA | *ἥντιναῶν* (*ἥν-* M) SM *ρ̣ἡνιιναοῦν* A *ο* delevit A[1] | *ἐθέλει σῶαν* Tr.: *ἐθέλεις ωὰν* S *ἐθέλεισ ὦ* (*ὦ* A) *ἂν* MA ‖ **14** *ἀρέεται* Meineke verbis *καὶ εὔχεται* seclusis: *ἁγεῖται* (*ἀγ-* M) *καὶ εὔχεται* SMA ‖ **16** *ἄλλοισι* Meineke | *ἀνδάνουσιν* (-*σι* A) MA ‖ **17** *ὁρῆν* SM *ὁρᾶν* A: *ἁρμόνιον* (cf. p. 693, 8) prop. Gesn.[1] f. 433[v] mrg. *οὐ δρᾶν* scr. Meineke | *εἰ πλεῖος* (*πλειος* sine acc. S) SM *ἐπλεῖος* A *εἰ πλείως* Tr. *εἰ ἔμπλειος* ci. Meineke

τε καὶ σωφροσύνης. οὐ γὰρ μοῦνον ὠφελήσει τὸν ἄνδρα, ἀλλὰ καὶ παῖδας καὶ συγγενέας καὶ δούλως καὶ τὴν οἰκίαν ξύμπασαν, ἐν ᾗ καὶ κτήματα καὶ φίλοι πολιῆταί τε καὶ ξένοι εἰσί· καὶ ἀπεριεργίῃ τὸ σκῆνος διάξει τουτέων, λεσχαίνουσά τε καὶ ἀκούουσα καλά, καὶ ἀκολουθέουσά τε αἰτέῳ καθ' ὁμοδοξίην τῆς ξυνῆς βιοτῆς, καὶ οἷς ἐκεῖνος αὔξει συγγενέσι τε καὶ φίλοισι ξυνομαρτέουσα, καὶ ταὐτὰ ἡγεομένη γλυκέα τε καὶ πικρὰ τὠνδρὶ, ἢν μὴ ἀναρμόνιος ἐς τὸ πᾶν ἔῃ.

20 *Μουσωνίου ἐκ τοῦ Περὶ σκευῶν* (Mus. rel. p. 109, 9 H.).

Καὶ μὴν συνῳδὰ καὶ συγγενῆ τῇ περὶ τὰς οἰκίας πολυτελείᾳ καὶ τὰ τῶν σκευῶν τῶν κατ' οἰκίαν φαίνεται ὄντα, κλῖναι καὶ τράπεζαι καὶ στρώματα καὶ ἐκπώματα καὶ εἴ τι τοιοῦτον, πάντως τὴν χρείαν ὑπερβεβηκότα καὶ προσωτέρω τῶν ἀναγκαίων ἐληλυθότα· κλῖναι μὲν ἐλεφάντιναι καὶ ἀργυραῖ ἢ νὴ Δία χρυσαῖ, τράπεζαι δὲ παραπλησίας ὕλης, στρωμναὶ δὲ ἁλουργεῖς καὶ ἄλλων χρωμάτων δυσπορίστων, ἐκπώματα δὲ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου πεποιημένα,

1 *μεῦνον* A | *ὠφελήσει* Meineke: *ἐθελήσει* SMA; *φιλήσει* Hirschig || 2 *δούλους* Meineke. cf. p. 688, 9 adn. | *οἰκίην* (ut scripserat Meineke) MA: *οἰκίαν* S || 4 expectes *ξεῖνοί εἰσι* | *ἀπεριεροπη* (sine acc.) M | *διώξει* A || 6 *κατ'* per psilosin Meineke | *ξυνῆς* SM *κοινῆς* A | *οἷς* etiam A, errat Gaisford || 7 *αὔξει* SMA; *ἀξιοῖ* Koen. *οὓς ἐκεῖνος αὔξει* (*ἀέξει*) prop. Meineke | *ξυγγενέσι* SM *συγγενέσι* ATr. | *ταῦτα* SA *ταῦτο* M: corr. Gesn.[1] || 8 *τὠνδρὶ* M *τώνδρὶ* A idque reposui: *τἀνδρὶ* (*α* ex *ω* S[1]) STr. || 9 *ἐς* Meineke: *εἰς* libri | *εἴη* Tr. || 10 ecl. cum lemm. hab. SMAL; *ἐκ* $^{\tau}$ *π* $^{\varepsilon}$ *σκευῶν* S *ἐκ τοῦ παρασκευῶν*: ∾ L || 11 *τῇ* etiam L | *τῆς οἰκίας* S | *πολυτελείας* (*ας* compend.) L || 12 *τὰ* SL *τὰν* M *τὰσ* A[1] sed *σ* ita ut appareat scribam correctionem indicare | *κατοικίαν* M || 13 *κλίναι* libri || 14 *πάντως* Gaisford: *πάντα* libri, etiam L, e quo *πάντως* falso enotat Gaisford | *προσω* $^{\tau\rho/}$ fere L || 16 *καὶ* (*ἢ* Meineke) *νὴ Δία* Iacobs: *ἐν εἴδει δὲ* libri, etiam A || 17 *στρῶνναι* M | pro *δὲ* quod in A legitur *ὁ* videtur *δὲ* particulae compendii forma vitiata | *ἀλουργὶς* (*ἀλ-* MTr.) et mox *χρημάτων* libri: correxerunt ex Clem. Al. paed. II 3 p. 178, 12 Stähl. *στρωμναί τε ἁλουργεῖς καὶ ἄλλων χρωμάτων δυσποριστων*

τὰ δὲ λίθων ἢ λιθοειδῶν τινων ἁμιλλωμένων τῇ πολυτελείᾳ τοῖς ἀργυροῖς καὶ χρυσοῖς. καὶ σπουδάζεται ταῦτα πάντα, τοῦ μὲν σκίμποδος οὐδὲν κακίω παρεχομένου κατάκλισιν ἡμῖν τῆς ἀργυρᾶς ἢ τῆς ἐλεφαντίνης κλίνης, τῆς δὲ σισύρας ἱκανωτάτης οὔσης ὑπεστρῶσθαι ὥστε μὴ δεῖσθαι πορφυρίδος ἢ φοινικίδος· ἐσθίειν δ᾽ ὑπάρχοντος ἡμῖν ἀβλαβῶς ἀπὸ τραπέζης ξυλίνης ὡς μὴ ποθεῖν μηδαμῶς τὴν ἀργυρᾶν, καὶ πίνειν γε νὴ Δία ἐκ κεραμεῶν ποτηρίων παρόν, ἃ τό τε δῖψος σβεννύειν παραπλησίως πέφυκε τοῖς χρυσοῖς, καὶ τὸν ἐγχεόμενον αὐτοῖς οἶνον οὐ λυμαίνεται, ὀσμὴν δέ γε ἡδίω τῶν χρυσῶν παρέχεται καὶ τῶν ἀργυρῶν. καθόλου δ᾽ ἀρετὴ καὶ κακία σκευῶν κριθείη ἂν ὀρθῶς ἐκ τριῶν τούτων, τῆς τε κτήσεως καὶ τῆς χρήσεως καὶ τῆς τηρήσεως. ὅσα μὲν γὰρ ἢ κτήσασθαι δύσκολά ἐστιν ἢ χρήσασθαι μὴ ἐπιτήδεια ἢ φυλάξαι μὴ ῥάδια, ταῦτα χείρω· ἃ δὲ καὶ κτώμεθα μὴ χαλεπῶς καὶ χρώμενοι ἐπαινοῦμεν καὶ φυλάττομεν ῥᾳδίως, ταῦτα ἀμείνω. διόπερ τὰ κεραμεᾶ καὶ τὰ σιδηρᾶ καὶ ὅσα τοιαῦτα, πολλῷ κρείττω τῶν ἀργυρῶν τε καὶ χρυσῶν, ὅτι ἡ κτῆσις τούτων εὐμαρεστέρα, ὅσῳ καὶ εὐτελεστέρα, ἥ τε χρῆσις πλείων, ὅτι καὶ πυρὶ ῥᾳδίως ταῦτ᾽ ἐμβάλλομεν, ἐκεῖνα δὲ οὔ, ἥ τε φυλακὴ ἥττων· τὰ γὰρ εὐτελῆ τῶν πολυτελῶν ἐπιβουλεύεται ἧττον. μέρος δέ τι τῆς φυλακῆς οὖσα καὶ ἡ ἐκκάθαρσις περὶ τὰ πολυτελῆ πλείων ἐστίν. ὥσπερ οὖν ἵππος, ὁ τιμῆς μὲν ἐωνη-

---

4 *ἐλεφαντίνου* L ‖ 7 pro *ξυλίνης* spatium sex fere vel octo litterarum (rubricator signum hoc ΠΊ inscripsit) L ‖ 8 *κεραμέων* libri: corr. Wendland ‖ **9** *παρὼν* M | *τὸ* (superscr. *τ*) A ‖ **10** *αὐτοῖς οἶνον* S *αὐτοῖσ οἶνον αὐτοῖσ* M *οἶνον αὐτοῖς* LA ‖ **12** *καὶ θείη* Tr. ‖ **14** *γὰρ ἢ κτήσασθαι* LA: *γάρρα κτήσασθαι* S *γὰρ* (vel *γάρ*) *ακτήσασθαι* M; *γὰρ κτ.* Tr. p. 467 ‖ **16** *καὶ* (ante *κτώμ.*) om. A | *χρώμενοι εὐκόλως ἐπαινοῦμεν* rectius Clemens Al. paed. II 38 p. 180, 15 Stähl., ubi leguntur haec: *ἃ δὲ καὶ κτώμεθα μὴ χαλεπῶς καὶ χρώμενοι εὐκόλως ἐπαινοῦμεν καὶ φυλάττομεν ῥᾳδίως καὶ κοινωνοῦμεν εὐκόλως αὐτῶν,* ⟨*ἀμείνω*⟩ ‖ **18** *κεραμεᾶ* scripsi: *κεράμεα* libri ex *-ῖα* corr. A[1] | *σιδηρᾶ* SA *σιδηρὰ* M *σιδήρεα* L | *πολλῷ* LM: *πολλὰ* SA ‖ **19** *τε* om. A ‖ **22** *ἥττων* Tr.: *ἧττω* SMAL | *ἧττον* ex *ἥττων* corr. L ‖ **23** *ἡ* om. L ‖ **24** *πλειών ἐστιν* M | *μὲν* om. A | *ἑωρημένοσ* M

μένος ὀλίγης, χρείας δὲ παρεχόμενος πολλάς, αἱρετώτερος τοῦ ὀλίγα μὲν ὑπουργοῦντος, πολλοῦ δ' ἠγορασμένου· κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ σκεύη τὰ εὐτελέστερα καὶ πολυχρηστότερα κρείττω τῶν ἐναντίων. τί ποτ' οὖν διώκεται τὰ σπάνια καὶ πολυτελῆ πρὸ τῶν ἐν μέσῳ καὶ τῶν εὐτελῶν; ὅτι ἀγνοεῖται τὰ καλὰ καὶ τἀγαθά, καὶ ἀντὶ τῶν ὄντων τὰ δοκοῦντα σπουδάζεται παρὰ τοῖς ἀνοήτοις· ὥσπερ δὴ καὶ οἱ μαινόμενοι πολλάκις λευκὰ τὰ μέλανα νομίζουσιν· ἄνοια δὲ μανίας συγγενέστατον. ἐπεὶ τῶν γε νομοθετῶν τοὺς ἀρίστους, καὶ ἐν πρώτοις Λυκοῦργον εὕροιμεν ἂν πολυτέλειαν μὲν ἐξελαύνοντα τῆς Σπάρτης, ἀντεισάγοντα δ' εὐτέλειαν καὶ τὸ ἐνδεὲς τῆς διαίτης τοῦ περιττοῦ προτιμῶντα πρὸς ἀνδρείαν, καὶ τὴν μὲν τρυφὴν ὡς λύμην ἐκτρεπόμενον, τὸ δ' ἐθελόπονον ὡς σωτήριον ζηλοῦν ἀξιοῦντα. τεκμήρια δὲ τούτων αἱ τῶν ἐφήβων ἐκεῖ καρτερήσεις ἐθιζομένων φέρειν λιμόν τε καὶ δίψος, καὶ μετὰ τούτων ῥῖγος, ἔτι δὲ πληγὰς καὶ πόνους ἄλλους ... σεμνοῖς ἔθεσιν οἱ παλαιοὶ Λακεδαιμόνιοι τραφέντες ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων ἦσάν τε καὶ ἐνομίζοντο, καὶ τὴν πενίαν τὴν ἑαυτῶν ζηλωτοτέραν τοῦ βασιλέως πλούτου κατέστησαν. ἐγὼ δ' οὖν καὶ αὐτὸς δεξαίμην ἂν νοσῆσαι μᾶλλον ἢ τρυφῆσαι. τὸ μὲν γὰρ νο-

1 *παρεχόμενον* compendiose L ‖ **2** *ὑπουργούντως* A | *πολλὰ* Tr. ‖ **4** *ποτε ἦν διώκετε* A ‖ **7** *περὶ* pro *παρὰ* compend. L | **8** *μέλανὰ* duplici accentu sed deleto priore S[1] ‖ **11** *τοῖς σπάρτοις* A | *ἀντεισάγοντο* L ‖ **12** *διαίττης* L | *προτιμῶντα* L Tr.: *προτιμῶν* SMA ‖ **13** *ἀνδρίαν* A ‖ **14** *δ' ἐθελόπονον* Tr.: *δὲ θελέπονον* SMAL | *ζηλοῦν* (*δηλ-* L) *ἀξιοῦντα* SML: *ἀξιοῦντα ζηλοῦν* A ‖ **15** *καρτερήματα* (sed in prioribus *αἱ*) compend. L | *ἐθιζομένων* Iacobs Addit. anmadv. in Ath. p. 356 et Peerlkamp: *ἐθιζόμεναι* SML *ἐθιζόμενα* A ‖ **17** *πόνους ἄλλους* (post *ἄλλους* plene distinxit S) *σεμνοῖς ἔθεσιν* SMA: *πόνους· ἀλλ' ὡς σεμνοῖς* (om. *ἔθεσιν*) L; *πόνους· ἀλλ' ὡς σεμνοῖς ἔθεσιν* scr. Gaisford et Meineke. ego malui lacunam indicare cum Gesnero[1] f. 434v, et *πόνους ἄλλους· ⟨ἐν οὕτω⟩ σεμνοῖς ἔθεσιν* prop. Iacobs l. c., *πόνους ἄλλους· ⟨οὕτω καλοῖς καὶ⟩ σεμνοῖς ἔθεσιν* Peerlkamp p. 347, inde *πόνους ἄλλους· ⟨ἐν οὕτω καλοῖς καὶ⟩ σεμνοῖς ἔθεσιν* Th. Gomperz *Wien. sitz. ber.* vol. CLIV (= *Beitr. zur krit. u. erkl. gr. schriftst.* IX) p. 7 | *παλαιοὶ* Iacobs: *πολλοὶ* libri ‖ **21** *νοῆσαι* A[1] corr. A[2]

σεῖν μόνον βλάπτει τὸ σῶμα, τὸ δὲ τρυφᾶν ἄμφω διαφθείρει, ψυχήν τε καὶ σῶμα, σώματι μὲν ἀσθένειαν καὶ ἀδυναμίαν, ψυχῇ δὲ ἀκολασίαν καὶ ἀνανδρίαν ἐμποιοῦν. καὶ μὴν καὶ ἀδικίαν τίκτει τρυφή, ὅτι καὶ πλεονεξίαν. οὔτε γὰρ τρυφῶντά τινα δυνατὸν μὴ πολυτελῆ εἶναι, οὔτε πολυτελῆ ὄντα ὀλίγα βούλεσθαι ἀναλίσκειν, βουλόμενον δὲ πολλὰ μὴ καὶ πορίζειν πολλὰ ἐπιχειρεῖν, οὐδ' αὖ πορίζειν ἐπιχειροῦντα πολλὰ μὴ πλεονεκτεῖν καὶ ἀδικεῖν· οὐ γὰρ ἂν πορίσειέ τις ἐκ δικαίων πολλά. ἔτι καὶ ἄλλον τρόπον ἄδικος ἂν εἴη πάντως ὁ τρυφῶν. καὶ γὰρ ὑπὲρ πόλεως τῆς αὐτοῦ πονεῖν τοὺς προσήκοντας πόνους ὀκνήσειεν ἂν ἢ οὐκ ἂν ἔτι τρυφῴη, κἂν ὑπὲρ φίλων ἢ συγγενῶν κακοπαθῆσαι δέον, οὐκ ἂν ὑπομείνειεν· οὐ γὰρ ἐάσει αὐτὸν ἡ τρυφή. καὶ μὴν καὶ διὰ θεοὺς ἔστιν ὅτε πονητέον τῷ διακαίῳ εἶναι βουλομένῳ πρὸς θεούς, ὅτι θυσίας ἢ τελετὰς ἤ τινα ἄλλην ὑπηρεσίαν τελέσει τοῖς θεοῖς, ὁ δὲ τρυφῶν ἐνδεήσει κἀνταῦθα, διόπερ ἄδικος ἂν εἴη πάντως καὶ περὶ πόλιν καὶ περὶ φίλους καὶ περὶ θεούς, ἃ χρὴ πράττειν αὐτὸν οὐ πράττων. ὡς οὖν καὶ ἀδικίας αἰτίαν οὖσαν τὴν τρυφὴν φευκτέον τρόπῳ παντί.

21 *Ἱεροκλέους* [*ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ*] (p. 62, 21 de Arn.).

Πρὸ πάντων γε περὶ τῶν ἔργων, ὑφ' ὧν οἶκος συνέχεται. ταῦτ' οὖν διαιρετέον μὲν κατὰ τὸ πλεῖστον, ⟨ὥστε⟩ τῷ

1 *βλάπτειν* S | *διαφθείροι* M ‖ 4 *καὶ* (ante *ἀδικίαν*) om. L | *τρυφὴ* sed *ἡ* corr. ex *ὴν* L *τροφὴ* M | *ὅτι* SML: *ὅτε* A ‖ 5 *ὅτε* pro *οὔτε* M ‖ 6 *βουλόμενον δὲ πολλὰ μὴ καὶ* SMA *βουλόμενος δὲ μὴ καὶ πολλὰ* L; ⟨*οὔτ' ἀναλίσκειν*⟩ *βουλόμενον* [*δὲ*] *πολλὰ μὴ καὶ* ci. Nauck ‖ 8 *πορίσειέν τις* M ‖ 9 *ἂν* sup. lin. S[1] ‖ 10 *αὐτοῦ* libri ‖ 12 *δέον* SMA *δὲ* (fuerit compendium vocabuli *δέον*) L; *δέῃ* Tr. p. 468 ‖ 14 *καὶ* om. A | *θεοὺς* (*θεοῦσ* M) *ἐστιν* LM | *ὅτε* ex *ὅτϊ* corr. L ‖ 15 *πρὸς θεοὺς* secludi voluit Meineke, immerito, ut docet Th. Gomperz l. c. p. 7 s. ‖ 16 *ἐνδιοίσει* A ‖ 17 *κἀνταῦθα*] primas litt. corr. ex *περι* S[1] ‖ 18 *καὶ τὴν πόλιν καὶ τοὺς φίλους καὶ τοὺς θεοὺς* L ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. SMAL. *ἱεροκλέους* nec plura SMAL. *Ἱεροκλέους ἐκ τοῦ οἰκονομικοῦ* Tr. p. 468. suspectus igitur titulus. idem semper se sensisse mihi scribit Praechter. legebantur haec *ἐν τοῖς περὶ οἴκων* (p. 502, 9) vel *τῷ περὶ τοῦ γάμου λόγῳ* (p. 502, 2) ‖ 22 expectes *Πρὸ πάντων γε* ⟨*ῥητέον*⟩ *περὶ τῶν ἔργων* sim. ‖ 23 *ὥστε* suppl. Praechter

μὲν ἀνδρὶ τὰ κατ᾽ ἀγρὸν καὶ τὰ περὶ τὰς ἀγορὰς καὶ τὴν ἀστυπολίαν ἀνακεῖσθαι, τῇ δὲ γυναικὶ τὰ περὶ τὴν ταλασίαν καὶ σιτοπονίαν καὶ ὅλως τὰ κατοικίδια τῶν ἔργων. οὐδὲ μὴν ἀγεύστους ἀξιωτέον εἶναι τοὺς ἑτέρους τῶν ἑτέρων. γένοιτο γὰρ ἄν ποτε καὶ γυναικὶ κατ᾽ ἀγρὸν γενομένῃ καθῆκον τὸ τοῖς ἐργαζομένοις ἐπιστῆναι καὶ τὴν τοῦ οἰκοδεσπότου τάξιν ἐκπληρῶσαι, καὶ ἀνδρὶ περὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἐπιστροφὴν ποιήσασθαι καὶ τὰ μὲν διαπυθέσθαι, τὰ δὲ καὶ ἐπιδεῖν τῶν γινομένων. οὕτω γὰρ ἂν ἐπισυνδέοιτο μᾶλλον τὰ τῆς κοινωνίας, εἰ συμμετέχοιεν ἀλλήλοις τῶν ἀναγκαίων φροντίδων. δεῦρο μέντοι τοῦ λόγου γενόμενος οὐκ ἂν ὀκνῆσαί μοι δοκῶ καὶ τῆς αὐτουργίας ποιήσασθαί τινα μνήμην, ἐπεὶ εἰκὸς τοῖς ὑπὲρ τῶν ἔργων εἰρημένοις καὶ τοῦτο προστεθῆναι. ὡς μὲν τοίνυν τἀνδρὶ καθήκει τῶν γεωργικῶν ἅπτεσθαι πόνων, τί δεῖ καὶ λέγειν; οὐ πολὺς γὰρ ὁ κατὰ τοῦτο δυσπειθής, ἀλλὰ καίπερ τοσαύτης τρυφῆς καὶ ἀπονίας τὸν νῦν κατεχούσης βίον, ὅμως σπάνιός ἐστιν ⟨ὁ⟩ μὴ καὶ δι᾽ ἑαυτοῦ προθυ-

---

1 *περὶ τὰς ἀγορὰς* (-*ρᾶς* primo A) SMA *περὶ τὰσ ἀγρὸν* L *περὶ τῆς ἀγορᾶς* Tr. | *καὶ* (inc. f. 103[r] in L) *τὴν* SML idque reposui: *καὶ τὰ περὶ τὴν* A || **2** *τὰ* etiam A, erravit Gaisford || **3** *σιτοποιίαν* (ut infra p. 699, 5 *σιτοποιίας*) scribi vult Cobet mnemos. IX p. 139, idem melius *ἱστοπονίαν* mnemos.[2] II p. 436 coll. Clem. Alex. paed. III 26 p. 252, 10 Stähl. *ταλασίαι καὶ ἱστοπονίαι*. cf. infra p. 699, 5 || **4** *οὐδὲ* Meineke: *οὔτε* SMAL || **6** *ἐπιστᾶναι* A || **8** *ἐπὶ σταυρὸν* (*σταυρὸν* compend.) *ποιήσασθαι* L || **10** *ἂν* om. Tr. | *συμμετέχειεν* L || **11** *δεῦρο* prop. Gesn.[1] f. 435[v] mrg.: *δεύτερος* SMA *δεύτερ*[ο] L | *μέν τ*[ω] L || **12** *ὀκνῆσαί μοι* MA ex *ὀκνήσαιμι* corr. S[1] *ὀκνήσαι*[μι] in exitu versus L || **13** *μνήμην* Meineke: *γνώμην* libri | *ἐπεὶ εἰκὸς* Meineke: *ἀπεικὸς* libri || **15 sq.** *τί δεῖ καὶ λέγειν;* scripsi: *τί καὶ λέγειν δεῖ* (*δεῖ χρή* Tr.) S *λέγειν. τί* (*τι* A) *δεῖ* (*δει* sine acc. M) *καὶ* MAL. cf. Muson. rel. p. 67, 1 H. *τί δεῖ καὶ λέγειν;* Hierocl. p. 17, 19 s. Arn. *τί μὴν ἔδει ταῦτα λέγειν κτέ.* || **16** *οὐ πολὺς κτέ.*] i. non multi sunt quibus id difficile persuadetur. cf. Polyb. XV 26, 10 *πολὺς ἦν ὁ καταπλέων*. infeliciter haec tractavit Meineke || **17** *καί περ* SL *καὶ περὶ* MA | *ἀπονίας* SMA *ἀπονοίας* L Tr. || **18** *ἐστιν ὁ* Meineke: *ἔστι* (-*τιν* M) libri | *μὴ καὶ* — (p. 698, 1) *τῶν ὑπὲρ* om. A

μούμενος ἔργων κοινωνῆσαι τῶν ὑπὲρ σπόρου καὶ φυτείας καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ γεωργίαν. δυσπειθέστερος δ' ἴσως ὁ πρὸς θάτερα τῶν ἔργων, ὅσα γυναιξὶν ἀπονενέμηται, παρακαλῶν τὸν ἄνδρα λόγος. καὶ πάσχουσί γε οὐκ ἀπεικὸς οἱ καθαρειότεροι, μὴ καθ' ἑαυτοὺς εἶναι τοπάζοντες ἅψασθαι ταλασίας. ἐπεὶ γὰρ ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος εὐτελεῖς ἀνθρωπίσκοι καὶ τὸ τῶν κατεαγότων καὶ γυννίδων φῦλον εἰς τὴν ἐρίων ἐργασίαν καταφέρεται ζήλῳ θηλύτητος, οὐ δοκεῖ κατὰ τὸν ἀληθινώτερον ἄνδρα τυγχάνειν τὸ εἰς ταῦτα συγκαθιέναι· ὥστ' ἔγωγε τάχ' ἂν οὐδ' ἂν αὐτὸς συμβουλεύσαιμι τοῖς μὴ τελέαν παρεσχημένοις πίστιν ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν ἀρρενότητος καὶ σωφροσύνης ἅπτεσθαι τοιοῦδέ τινος. εἰ μέντοι διὰ τοιοῦδε βίου πεποιήκοι τις [ἂν] ἑαυτὸν πάσης ὑπονοίας ἀτόπου καθαρεύοντα, τί κωλύσει καὶ κατὰ ταῦτα τῇ γυναικὶ κοινωνῆσαι τὸν ἄνδρα; τῶν μὲν γὰρ ἄλλων κατοικιδίων ἔργων μὴ καὶ τὸ πλέον ἀνδράσι προσήκειν ἡγητέον ἤπερ γυναιξίν; ἔστι γὰρ καματωδέστερα καὶ ῥώμης δεόμενα σωματικῆς, οἷον ἀλέσαι καὶ σταῖς μάξαι διασχίσαι τε ξύλα καὶ ὕδωρ ἀνιμῆσαι καὶ σκεύη μεταθεῖναι καὶ δια-

---

1 *κοινων* (*ῆ* supra) L | *πόρου* Tr. ‖ 2 *δυσπειθέστερος* MAL *-τερα* S | 3 *θα* (*τρ/* supra) fere L | *ἀπονέμηται* (sine acc. S) SMA *ἀπονέμεται* L: corr. Meineke ‖ 5 *οὐκ ἀ πεικὸσ* (videtur *π* ex *τ* factum) L *οὐ κατεικὸς* SM *οὐ κατ' εἰκὸς* A Tr. | *καθαρειότεροι* Meineke: *καθαριώτεροι* SMA *καθαρώτεροι* L ‖ 7 *κατεαγόντων* A ‖ 8 *γυννιδων* sine acc. S *γυνίδων* L (sine acc. L) Tr. *γυννιδῶν* MA | *φῦλον εἰς* reposui ex L ubi *φίλον εἰς* legitur: *φυλον ὸσ* (sic) S *φύλωνοσ* M *φῦλον ὅς* A *φῦλον, ὡς* Tr. *ἐς* pro *ος* coniecerat Meineke. sed *εἰς* transierat in *ὡς* ni fallor, *ὡς* in *ος* ‖ 9 *τυγχάνει* L ‖ 10 (*συγ* supra) *καθιέναι* L | *ἔγωγε* libri nisi quod *ἐγὼ* A ‖ 11 *τελέαν* SM *τελείαν* AL ‖ 13 *τοιοῦ τινος* L ‖ 14 *ἂν* secl. Meineke ‖ 15 *καθαρεύοντα* Meineke: *καθάπερ ὄντα* libri. *καθαρὸν* praeiverat Gesn.[1] f. 435v mrg. | *κωλύει* Tr. | *κοινωνῇ* L cf. 1 adn. ‖ 16 *μὲν* deleri vult Meineke | *ἄλλων καὶ κατοικιδίων* L ‖ 17 post *ἀνδράσι* una litt. rasa M, scripserat *ἀνδράσιν* idque recte: sequitur *γυναιξίν* | *ἡγητέον ⟨ἢ⟩ ἤπερ* prop. de Arnim ‖ 19 *σωματικοῖς* L | *καὶ σταϊμάξαι* SMA *καὶ συ Τάξαι* (*T* rubr.) L *καὶ σταῖ μάξαι* Tr.: tacite corr. Gesn.[1]

τινάξαι στρώματα καὶ πᾶν τὸ τούτοις παραπλήσιον. καὶ τὰ μὲν ὑπὲρ ἀνδρῶν ἀποχρῴη ἄν· ἐπιμετρῆσαι δέ τι καὶ τὴν γυναῖκα πρέπον, ὥστε μὴ τῆς ταλασίας κοινωνεῖν μόνον ταῖς θεραπαίναις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἔργων τῶν ἐπανδροτέρων. καὶ γὰρ σιτοπονίας ἅψασθαι κατὰ τὴν ἐλευθέραν εἶναί μοι δοκεῖ καὶ ὕδωρ ἀνιμῆσαι ⟨καὶ⟩ πῦρ ἀνακαῦσαι καὶ κλίνην καταστρῶσαι καὶ πᾶν τὸ τούτοις ἐοικός. πολὺ δ' ἂν ἀνδρὶ φαίνοιτο καλλίων τῷ γε ἑαυτῆς, καὶ μάλιστα νεᾶνις οὖσα καὶ μηδέπω τετρυμένη κυοφορίαις, εἰ καὶ τρύγης ἀμπέλων αὐτουργοῦσα συμμετάσχοι καὶ συλλογῆς ἐλαιῶν, εἰ δὲ παρείκοι, καὶ σπόρου καὶ ἀρόσεως καὶ παραδόσεως ἐργαλείων τοῖς σκάπτουσιν ἢ φυτεύουσιν. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον ἕνεκα τῶν ἔργων οἶκος προστατούμενος ὑπ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἄριστ' ἄν μοι δοκεῖ κατά γε ταῦτα διεξάγεσθαι.

22 *Ξενοφῶντος Ἀπομνημονευμάτων γ'* (8,8—10).

Καὶ οἰκίας δὲ λέγων τὰς αὐτὰς καλάς τε εἶναι καὶ χρη-

---

2 *ἄν* SMA compendium in L quod *μάλιστα* interpretatur Vitelli subdubitans | *ἐπιμετρ* (sup. *ῆ*) L | *δέ τι* (ut tacite scripserat Gesn.²) L: *δ' ἔτι* S *δ' ἐτι* M *δὲ ἔτι* A ‖ 4 *θεραπέν* (sup. *αισ*) L ‖ 5 *ἐπανδροτέρων* Tr.: *ἐπανδροτέραν* SM *ἐπ' ἀνδροτέρων* (compend.) L *ἐπ' ἀνδροτέραν* (comp.) A | *σιτοπονίας* SMA *-ίαν* L; *ἱστοπονίας* ci. Cobet ut supra p. 697, 3 ‖ 6 *ἐλευθερίαν* A | *καὶ* addidit Gaisford ‖ 7 *καὶ* (ante *κλίνην*) om. S | *καστρῶσαι* M ‖ 8 *εἰκός* (compend.) L | *πολὺ* (*πολύ* L) SMAL *πολλὰ* Tr. inde *πολλῷ* Gesn.² p. 491 | *ἂν* MATr., sup. lin. S¹, om. L ‖ 9 *μάλα* L | *μηδέπω* Meineke Com. IV p. 714 adn.: *μὴδ'* (vel *μηδ'*) *ὅπως* SMAL | *τετρυμένη* S *τετρυμμένη* M Tr. *τετριμμένη* A *τετρημένη* L | *κυοφορίας εἰ* S *κυοφοριάσει* ML *κυοφορίασ* (sup. *ει*) A: tacite corr. Gesn.¹ cf. *Hierokl.* p. 7, 8 de Arn. ‖ 10 *τρῦγαν* L | *αὐτουργ-* sed *υ* prius et *ρ* evanidum L ‖ 11 *ἐλαῶν* Tr. | *παρήκοι* SMAL: corr. Meineke ‖ 12 *παραδόσεως* Gaisford: *προσδόσεως* SMA *προδόσεως* L ‖ 13 *τὸν* om. A ‖ 14 *προστατούμενος* MA *προσταττούμενος* SL | *ἄριστ' ἂν* (*άν* M) *μοι* LM *ἄριστα ἄν μοι* A *ἄριστά μοι* S ‖ 15 *δοκῇ* ML ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMAL ‖ 17 *χρησίμους* SA, Xen. *ἀχρησίμους* MLTr.

σίμους παιδεύειν ἔμοιγε ἐδόκει οἵας χρὴ οἰκοδομεῖσθαι. ἐπεσκόπει δὲ ὧδε. Ἆρά γε τὸν μέλλοντα οἰκίαν οἵαν δεῖ ἔχειν τοῦτο δεῖ μηχανᾶσθαι, ὅπως ἡδίστη τε ἐνδιαιτᾶσθαι καὶ χρησιμωτάτη ἔσται; τούτου δὲ ὁμολογουμένου· Οὐκοῦν ἡδὺ μὲν θέρους ψυχεινὴν ἔχειν, ἡδὺ δὲ χειμῶνος ἀλεεινήν; ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο συμφαῖεν· Οὐκοῦν ἐν ταῖς πρὸς μεσημβρίαν βλεπούσαις οἰκίαις, τοῦ μὲν χειμῶνος ὁ ἥλιος εἰς τὰς παραστάδας ὑπολάμπει, τοῦ δὲ θέρους ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν καὶ τῶν στεγῶν πορευόμενος σκιὰν παρέχει. οὐκοῦν, εἴ γε καλῶς ἔχει ταῦτα οὕτω γίγνεσθαι, οἰκοδομεῖν δεῖ ὑψηλότερα μὲν τὰ πρὸς μεσημβρίαν, ἵνα ὁ χειμερινὸς ἥλιος μὴ ἀποκλείηται, χθαμαλώτερα δὲ τὰ πρὸς ἄρκτον, ἵνα μὴ οἱ ψυχροὶ παρεμπίπτωσιν ἄνεμοι· ὡς δὲ συνελόντι εἰπεῖν, ὅποι πάσας ὥρας αὐτός τε ἂν ἥδιστα καταφεύγοι καὶ τὰ ὄντα ἀσφαλέστατα τιθοῖτο, αὕτη ἂν εἰκότως ἡδίστη τε καὶ καλλίστη οἴκησις εἴη· γραφαὶ δὲ καὶ ποικιλίαι πλείονας εὐφροσύνας ἀποστεροῦσιν ἢ παρέχουσι. ναοῖς γε μὴν καὶ βωμοῖς χώραν ἔφη εἶναι πρεπωδεστάτην, ἥτις ἀσφαλεστάτη οὖσα ἀστιβεστάτη εἴη· ἡδὺ μὲν γὰρ ἰδόντας προσεύξασθαι, ἡδὺ δὲ ἁγνῶς ἔχοντας προσιέναι.

---

1 *ἐδόκουν* L ‖ 2 *γε* om. A | *δεῖ* SMAL *δὴ* Tr.: *χρὴ* Xen. ‖ 5 *ἡδὺ μὲν* sup. lin. S[1] eadem m. *θέρους* ex *θέρους μὲν* corr. | *ψύχειν ἣν* M ‖ 6 *συμφαῖεν* SML, Xen. *συμφαί* (η sup.) A | *μεσημβρίαν* om. in lac. 4—5 litterarum (rubricator inscr. *ά*) L ‖ 8 *παραστάδας* SMA *πστα* (ε δ/ sup.) L *παστάδας* Xen. cf. quae disseruit R. Meister *Die mim. des Herod.* p. 718 | *ὑπολαμ* (π/ sup.) L ‖ 9 *τῶν στεγῶν αὐτῶν πορευόμενος* L ‖ 10 *γίν-* LTr. ‖ 11 *ὑψηλο* (τρ/ sup.) fere L et ibid. mox *χθαμαλω* (τρ/ sup.) ‖ 12 *τὰς* A, corr. A[1] ‖ 13 *ἵνα οἱ ψυχροὶ μὴ ἐμπίπτωσιν ἄνεμοι* Xen. | *παρεμπίπτωσιν* MAL *-πίπτουσιν* S ‖ 14 *αὐτός τε* S, Xen. *αὐτὸσ τὲ* M *αὐτάς τε* A *αὐτὸ τὲ* L | *καταφεύγοις* Cobet N. l. p. 701 ‖ 15 *ἀσφαλέστατα* compend. L | *τιθοῖτο* SMA *τίθοιτο* L ‖ 16 *καὶ* (ante *ποικ-*) om. Tr. ‖ 17 *ἀποστεροῦσιν καὶ παρέχουσι* L ‖ 18 *βωμοῖς* MALTr., Xen. *βωμοὺς* S ‖ 19 *ἥτις ἐμφανεστάτη οὖσα* Xen. | *ἀστιβεστάτη* SMA, Xen. *εὐσεβεστάτη* L ‖ 20 *εἰδόντας* L | *δὲ* om. A | *ἁγνῶς ἔχοντα* A

23 *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Οἰκονομικοῦ* (6,4—5).

Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐπιστήμης μέν τινος ἐδόκει ἡμῖν ὄνομα εἶναι ἡ οἰκονομία, ἡ δ' ἐπιστήμη αὕτη ἐφαίνετο ᾗ οἴκους αὔξειν δύνανται ἄνθρωποι, οἶκος δ' ἡμῖν ἐφαίνετο ὅπερ κτῆσις ἡ σύμπασα, κτῆσιν δὲ τοῦτο ἔφαμεν εἶναι ὅ τι ἑκάστῳ εἴη ὠφέλιμον εἰς τὸν βίον, ὠφέλιμα δὲ πάντα εὑρίσκετο ὁπόσοις τις ἐπίσταιτο χρῆσθαι. πάσας μὲν οὖν τὰς ἐπιστήμας οὔτε μαθεῖν ἡμῖν οἷόν τε ἐδόκει εἶναι, συναπεδοκιμάζομέν τε ταῖς πόλεσι τὰς βαναυσικὰς καλουμένας τέχνας, ὅτι καὶ τὰ σώματα λυμαίνεσθαι δοκοῦσι καὶ τὰς ψυχὰς καταγνύναι.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMAL, auctoris nom. non iterato L. *τοῦ αὐτοῦ* pro *Ξεν.* Tr. ‖ **2** *Οὐκ οὖν* libri nisi quod *Ἡ κοῦν* (sed *Ἡ* rubro) L | *ὦ σωκράτησ* M | *ἔδοξεν* Xen. ‖ **3** *ἡ οἰκονομία* SMA, Xen.: *καὶ οἰκονομίαν* L ‖ **4** *ἡ* ML | *ᾗ οἴκους* — (5) *ἐφαίνετο* om. A | *δύνανται αὔξειν* Xen. | *οἱ ἄνθρωποι* non nulli Xenophontis, unde *ἄνθρωποι* in Xen. Dindorf ‖ **6** s. *δὲ ὄντα ηὑρίσκετο πάντα ὁπόσοις* Xen. ‖ **7** *εὑρίσκεται* L | *ἐπίσταιτο* SMA, Xen. *ἐπίσταται τὸ* L ‖ **8** *οὔτε μαθεῖν ἡμῖν* (*ἡμῖν* om. ML) *οἷόν τε ἐδόκει εἶναι* SML *οὔτε μαθεῖν ἐδόκει οἷόν τε εἶναι* A *οὔτε μαθεῖν οἷόν τε ἡμῖν ἐδόκει* Xen. ‖ **9** *συναπεδοκιμάζομέν* (*συναποδοκ-* L) *τε* SMAL *συναποδοκιμάζειν τε* Xen. | *βαναυτικὰσ* M | *πόλεσιν* M ‖ **10** *καλουμένας* om. A | *καταλυμαίνεσθαι* Xen. | *δοκοῦσιν* M ‖ **11** *ψυχὰς* om. in lac. 8 fere litterarum L | *καταγνύναι* (sine acc. S) SAL *καταγνῶναι* M *καταγνύουσι* Xen. — sequuntur excerpta m. rec. scripta in S f. 148ᵛ 149

CAPVT XXIX. PARS PRIMA.

ΠΕΡΙ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ. ΟΤΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΟΙ ΚΑΤ' ΑΡΕΤΗΝ ΖΩΝΤΕΣ, ΚΑΝ ΜΗ ΛΑΜΠΡΩΝ ΩΣΙ ΓΕΓΟΝΟΤΕΣ ΠΑΤΕΡΩΝ [ΑΓΑΘΟΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ].

1 *Εὐριπίδου Δίκτυι* (fr. 336 N.[2]).

Εἰς δ' εὐγένειαν ὀλίγ' ἔχω φράσαι καλά.
ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ' ἀνήρ,
ὁ δ' οὐ δίκαιος, κἂν ἀμείνονος πατρὸς
Ζηνὸς πεφύκῃ, δυσγενὴς εἶναι δοκεῖ.

2 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ* (fr. 52 N.[2]).

ΧΟΡ. Περισσόμυθος ὁ λόγος, εὐγένειαν εἰ
βρότειον εὐλογήσομεν. τὸ γὰρ πάλαι
καὶ πρῶτον ὅτ' ἐγενόμεθ' ὁμοίαν
χθὼν ἅπασιν ἐξεπαίδευσεν ὄψιν,
διὰ δ' ἔκρινεν ἁ τεκοῦσα γᾶ βροτούς.

---

2 *Περὶ εὐγενείας* (*Περὶ εὐγ.* om. A). *ὅτι — τρόπον* offerunt SMA Mac., sed *ὅτι — τρόπον* om. Mac. *Περὶ εὐγενείας καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius quattuor huius capitis particulas uno lemmate comprendens. numerum *π'* (fuerat *οε*) adpingit S *πα'* M Mac. *π'* A *πδ'* Tr. ‖ **3** *ὦσι* Meineke: *εἰσὶ* libri | *ἀγαθοὶ τὸν τρόπον* SMA *καὶ ἀγαθὸν τὸν τρόπον* Tr. *καὶ ἀγαθῶν τὸν τρόπον* scr. Gesn.[1] f. 436 v: seclusi verba tamquam interpretamentum ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **8** *Ζηνὸς* suspectum multis. *γένος* prop. Meineke. *κἂν ἀμείνονός τινος Πατρὸς πεφύκῃ* ego olim ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. SMA, *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A idque receperunt Gaisford et Meineke ‖ **10** chori signum praef. S ‖ **11** dipodiam *τὸ γὰρ πάλαι*, a quo novum ut videtur colon incipit in libris, iunxi cum priore ‖ **12** (*ὁμοίαν — ὄψιν*) et 14 (*διὰ δ' — βροτούς*) inverso ordine exhibent SMA: traiecit Meineke. in libris *ἐγενόμεθα* ‖ **13** *χθὼν* S *χέων* M *χεὼν* ut videtur A | *ἐξεπαίδευσεν* ineptissimum videtur Herwerdeno mus. Rhen. LVIII p. 143 ‖ **14** *διαδεκρινεν* sine acc. S *διὰ δ' ἔκρινεν* Tr. *διαδεκρῖνεν* M *διὰ δὲ κρίνεν* A | *γᾶ* om. A

ἴδιον οὐδὲν ἔσχομεν· μία δὲ γονὰ
τό τ' εὐγενὲς καὶ τὸ δυσγενές.
νόμῳ δὲ γαῦρον αὐτὸ κραίνει χρόνος.
τὸ φρόνιμον εὐγένεια καὶ τὸ συνετόν.
ὃ ⟨δὲ⟩ θεὸς δίδωσιν, οὐχ ὁ πλοῦτος . . .

3 Ἀστυδάμαντος (fr. 8 p. 780 N.²).

Γένους δ' ἔπαινός ἐστιν ἀσφαλέστατος
κατ' ἄνδρ' ἐπαινεῖν, ὅστις ἂν δίκαιος ᾖ
τρόπους τ' ἄριστος, τοῦτον εὐγενῆ καλεῖν.
† ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα,
κεἰ τοῦτον οἱ ζητοῦντες εἰσὶ μύριοι.

4 Εὐριπίδου Ἠλέκτρα (383—390).

Οὐ μὴ φρονήσεθ', οἳ κενῶν δοξασμάτων
πλήρεις πλανᾶσθε, τῇ δ' ὁμιλίᾳ βροτοὺς
κρινεῖτε καὶ τοῖς ἤθεσιν τοὺς εὐγενεῖς;
οἱ γὰρ τοιοίδε τὰς πόλεις οἰκοῦσιν εὖ
καὶ δώμαθ'· αἱ δὲ σάρκες αἱ κεναὶ βροτῶν
ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσιν. οὐδὲ γὰρ δόρυ
μᾶλλον βραχίων σθεναρὸς ἀσθενοῦς μένει·

---

1 ⟨οὐδ'⟩ ἴδιον οὐδὲν Wilamowitz de trag. gr. fragm. p. 30 | ἔσχομεν S ἔχομεν MA Tr. ‖ **2** τό τ' εὐγενὲς ⟨πέφυκε⟩ καὶ Wilamowitz probabiliter ‖ **3** γαῦρον S γαύρων M γαυρῶν A¹ ‖ **4** post συνετόν distinxit et in proximo versu δὲ addidit sententiam non ad finem perductam esse ratus Wilamowitz, qui in eis quae sequebantur etiam eclogam 7 locum habuisse existimat ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **7** γένους] ἑνὸς ci. Nauck ‖ **10** ἕνεκα τῶν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα SMA ἕν' ἄνδρα τούτων ἐστὶν εὑρεῖν δυσχερές A m. rec. in marg. ⟨ἀλλ' οὐκ⟩ ἐν ἑκατόν ἐστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Grotius Dict. poet. p. 547 ἐν ⟨δ'⟩ ἑκατόν ἐστιν ⟨ἔργον⟩ εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα Porson Adv. p. 305, potius ⟨ἔργον⟩ ἐστιν collocavit Cobet mnemos.² II p. 437 ἐν ἑκατὸν εὑρεῖν ἔργον ἐστιν ἄνδρ' ἕνα R. Ellis *Iournal of philol.* IV p. 265 ⟨μόλις δ'⟩ ἐν ἑκατὸν ἔστιν εὑρεῖν ἄνδρ' ἕνα ego coll. Eur. Ion. 382 ‖ **11** κεἰ Porson: καὶ SMA. κἂν — ὦσι scripsit Grotius l. c. fortasse recte ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. SMA; fort. Ἠλέκτρᾳ ‖ **13** φρονήσεθ' libri Eur.: φρονήσηθ' SA φρονήσειθ' M. οὐ μὴ ἀφρονήσεθ' Badham, οὐ σωφρονήσεθ' Dindorf ‖ **15** κρινεῖτε libri Eur.: κρίνετε SM κρίνητε A | ἤθεσι M ‖ **16** τοιοῦτοι Eur. | τὰς] καὶ recte in Eur. Cobet ‖ **17** βροτῶν] φρενῶν Eur. ‖ **18** δορὶ Euripidis LP ‖ **19** βραχΐων sed ΐων in ras. corr. M²

ἐν τῇ φύσει δὲ τοῦτο κἂν εὐψυχίᾳ.

5 Θεοδέκτου (fr. 15 p. 806 N.[2]).

Ἐγὼ μὲν οὔποτ' εὐγένειαν ᾔνεσα
τὴν προστάταισι χρωμένην ἀναξίοις.

6 Ἐπιχάρμου.

* * *

6a (Menandri fr. 533 K.)

Ἀπολεῖ με τὸ γένος· μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος· οἷς ἂν ⟨τῇ⟩ φύσει
ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν,
ἐκεῖσε καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι.
οὐδ' ἕνα δ' ἔχοις ἰδεῖν ἂν οὐδ' εἰπεῖν ὅτῳ
οὐκ εἰσὶ πάπποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ⟨ἂν⟩ ποτε;
εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διά τινα
τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;
ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ τῇ φύσει πρὸς τἀγαθά,
κἂν Αἰθίοψ ᾖ, μῆτερ, ἐστὶν εὐγενής.

---

2 ecl. cum lemm. hab. SMA. sententiam non assequor || **3** ἐγὼ μὲν οὖν οὔποτ' Tr. || **4** ἀναξίοις libri. -ίως variatur ab Apostolio cent. VI 48 f || **5** post ἐπιχάρμου, quod offerunt SMA, signavi lacunam. nam Menandri esse versus qui subiciuntur in SMA Stobaeus testatur ipse flor. 87, 4 Mein., ubi recurrunt decem priores. possunt ex Cnidia adsumpti esse, cf. ecl. 10 ubi mater fortasse appellatur et ipsa || **8** μῆτερ Tr., flor. 87: μήτε A μήτ' SM | τῇ Tr. hoc loco et libri flor. 87: om. SMA || **9** ὑπάρχῃ M, flor. 87: ὑπάρχει SA || **10** ἐκεῖσε SMA, Tr. utrobique: εἰς τοῦτο SMA in flor. 87 | τὰ μνήματα flor. 87, Tr. etiam hic: τὰ κτή.ματα (una litt. rasa) S τὰ (om. τὰ M) κτήματα MA || **11** ὅσοι etiam hic Tr., flor. 87: om. SMA || **12** οὐδὲν ἔχουσι πλεῖον οὐδ' (οὐδὲ A) ἐρεῖ ὅτω libri infra | εἰπεῖν ἂν οὐδ' ἰδεῖν collocari mavult Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 117 || **13** ἐγένοντ' ἂν ποτε flor. 87: ἐγένοντο (ἐγένοντό M) ποτε SMA || **14** μὴ] ἡ periit in S | δ' ἔχουσι flor. 87: οὐκ ἔχουσι SMA | τούτους flor. 87: τοῦτο SM ποτε τοῦτο (ποτε delevit A[1]) A || **16** δυσμενέστεροι A m. rec. || **17** ὃς ἂν εὖ γεγονὼς ᾖ Tr.: οσανευγερονωση S ὅσὰν ευγερονωση M ὡς ἂν εὖ γερόνῶση ἐρημίαν (del. A[1]) A || **18** κἂν SM καὶ A | ᾖ A | μηρ S μήτέρ M sed τέρ ex parte in ras. corr. M[2] μητέρων A μήτηρ Tr.

- *Σκύθης τις. ὄλεθρος· ὁ δ' Ἀνάχαρσις οὐ Σκύθης;*

7 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ* (fr. 53 N.[2]).

Οὐκ ἔστιν ἐν κακοῖσιν εὐγένεια,
παρ' ἀγαθοῖσι δ' ἀνδρῶν.

8 *Εὐριπίδου Ἰνώ* (fr. 414 N.[2]).

Φειδώμεθ' ἀνδρῶν εὐγενῶν, φειδώμεθα·
κακοὺς δ' ἀποπτύωμεν, ὥσπερ ἄξιοι.

9 (11 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰγέως* (fr. 9 N.[2]).

Ἦ που κρεῖσσον τῆς εὐγενίας
τὸ καλῶς πράσσειν.

10 *Μενάνδρου Κνιδία* (fr. 290 K.).

Οὐδὲν γένους γένος γὰρ οἶμαι διαφέρειν.
ἀλλ' εἰ δικαίως ἐξετάσεις, καὶ γνήσιος
ὁ χρηστός ἐστιν, ὁ δὲ πονηρὸς καὶ νόθος.

11 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Μελανίππης* (fr. 495,40—43 N.[2]).

Ἐγὼ μὲν ⟨οὖν⟩ οὐκ οἶδ' ὅπως [δὴ] σκοπεῖν χρεὼν

1 post *τις* distinxit Porson || 2 ecl. cum lemm. hab. SMA, om. Tr. cf. quae monui ad p. 703, 4 || 3 inde ab *οὐκ ἔστιν* inc. A f. 169[v] et manus ab utraque priore diversa quae scripsit reliqua usque ad f. 213[v] || 4 *ἀγαθοῖσιν ἀνδρῶν* A || 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. poetae nom. semel scr. ad ecl. 8 et 9 Mein. S, *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A || 6 *κηδώμεθ' — κηδώμεθα* prop. Herwerden | *ἀποπτύωμεν* ex *-ομεν* corr. M[1]. *ἀπολλύωμεν* ci. Nauck | *ἄξιοι* ex *ἄξιον* corr. M[1]. cf. Herwerden in Eur. Ion. p. 158 || 8 ecl. cum lemm. S (post ecl. 10) MA (post ecl. 8 Mein.) || 9 *ἤ ποῦ* M. *ἦ πολὺ* ci. Elmsley in Eur. Med. p. 66 | *εὐγενίας* Valckenaer in Eur. Phoen. p. 497: *εὐγενείας* SMA || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) MA (post ecl. 11 Mein.); *in Cnidia* i. *Κνιδίᾳ* interpretatur Gesn.[2] p. 493 mrg.: *κνηδία* MA om. S || 12 *οὐθὲν* libri | *γένος* om. Tr. || 13 *γνησίος* adscr. Gesn.[1] f. 437[v] mrg. ex Frob. p. 151: *γνησίως* SMA || 14 *ὁ* ex *ὅδε* corr. S[1] || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8) MA (post ecl. 10). *μελανι* (π superscr.) S de quo vide ad ecl. 8. recurrunt versus vel potius eorum hemistichia intra amplius Melanippae captivae fragmentum quod offertur folio quodam codicis membranei Aegyptiaci nunc Berolinensis. edidit Blass mus. Rhen. XXXV (1880) p. 290 ss. || 16 *οὖν* addidit Matthiae seclusa *δὴ* vocula, quae coniectura confirmari videtur membr. Berol. ubi servata sunt v. ΟΙΔΟΤΩΙ ΣΚΟΠΕΙΝ ΧΡ.ΩΝ. legitur igitur *ὅτῳ* quod coniecerat Nauck. cf. *νῦν μὲν οὖν οὐκ οἶδ' ὅπως* Men. Epitr. 386 Koert. | *δὴ* ex *δεῖ* corr. A

τὴν εὐγένειαν· τοὺς γὰρ ἀνδρείους φύσιν
καὶ τοὺς δικαίους τῶν κενῶν δοξασμάτων,
κἂν ὦσι δούλων, εὐγενεστέρους λέγω.

12 *Σοφοκλῆς Τηρεῖ* (fr. 532 N.[2]).

Ἓν φῦλον ἀνθρώπων μί' ἔδειξε πατρὸς
καὶ ματρὸς ἡμᾶς ἁμέρα τοὺς πάντας· οὐδεὶς
ἔξοχος ἄλλος ἔβλαστεν ἄλλου.
βόσκει δὲ τοὺς μὲν μοῖρα δυσαμερίας,
τοὺς δ' ὄλβος ἡμῶν, τοὺς δὲ δουλείας ⏑ – –
– ⏑⏑ – *ζυγὸν ἔσχ' ἀνάγκας.*

13 *Βίωνος.*

Ἀντίγονος ὁ βασιλεὺς Βίωνα τὸν φιλόσοφον διαβληθέντα ὡς δυσγενῆ ἤρετο

τίς; πόθεν εἷς ἀνδρῶν; πόθι τοι πτόλις ἠδὲ τοκῆες;

κἀκεῖνος εἶπεν ʽἀλλ' ὀρθῶς ⟨οἶμαί σ'⟩, ὦ βασιλεῦ, ὅταν τοξοτῶν χρείαν ἔχῃς, οὐκ ἐρωτῶντα τὸ γένος, ἀλλὰ τιθέντα τὸν σκοπὸν τοὺς ἀρίστους τοξευτὰς παραλαμβά-

---

1 ΥCΓΑΡΑΝΔΡΕΙΟΥCΦΥCΝ servavit membr. Berol. || 2 ΝΚΕΝΩΝ ΔΟΞΑCΜΑΤΩΝ servata sunt in membr. Berol. confirmatur igitur *κενῶν* quod coniecerat Gesn.[1] f. 437[v] mrg.: *τέκνων* SMA || 3 ΕCΤΕΡΟΥCΛΕΓΩ exstant in membr. Berol. || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) MA (post ecl. 9 Mein.). discripsit versus Nauck de trag. gr. fr. obs. cr. (Berol. a. 1855) p. 22 qui intellexit antistropham exordium sumere a versu 5 (*βόσκει κτἑ.*). aliter disposuit Gleditsch *Cant. der Soph. trag.* p. 227 || 5 *ἐν φύλων* (*φυλων* sine acc. S) SMA *Ἐν φύλῳ* Tr.: corr. Bergk || 6 *μητρὸς* S | *ἁμέρα* libri; *ἁρμογὰ* ci. Stadtmueller. alia temptabat Tucker *Class. rev.* XVII (1903) p. 191 || 8 *κοσμεῖ* Tr. || 9 *δουλείας ⟨ἐν αὐλαῖς ἀλλοτρίαις⟩ ζυγον* prop. Nauck || 10 *ἔσχ'* Nauck: *ἔσχεν* libri | *ἀνάγκας* Brunck: *ἀνάγκης* libri || 11 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. quae disserui in Teletis rel.[2] p. LXXXVII s. || 12 *βασϊλεὺς* sed *ϊ* e corr. M[1] || 13 *ἤρετο* MA Tr. *εἴρετο* S[1] corr. m. rec. || 14 versu Homerico (Od. I 170) Antigonum utentem fecit etiam Diogenes Laertius IV 46 | *εἷς* S[1] M *ἧς* A ex *εἷς* fecit S m. rec. | *πτόλις* SMA: *πόλις* Tr., Hom. || 15 *ἀλλ' ὀρθῶς ⟨οἶμαί σ'⟩* vel *ἀλλ' ⟨οἶμαί σ'⟩ ὀρθῶς* scripsi: *ἀλλ' ὀρθῶς* SMA, etiam Tr. quod propter Gaisfordum moneo; *ἀλλ' ὀρθῶς ⟨ἔχει⟩* Gesn.[1] f. 437[v]

νειν· οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῶν φίλων ἐξέταζε οὐ πόθεν εἰσίν, ἀλλὰ τίνες.'

14 Σωστράτου.

Σώστρατος ὁ αὐλητὴς ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ἐπὶ τῷ γονέων ἀσήμων εἶναι εἶπε 'καὶ μὴν διὰ τοῦτο ὤφειλον μᾶλλον θαυμάζεσθαι, ὅτι ἀπ' ἐμοῦ τὸ γένος ἄρχεται'.

15 Ἰφικράτους.

Ἰφικράτης ὀνειδιζόμενος εἰς δυσγένειαν 'ἐγὼ ἄρξω' εἶπε 'τοῦ γένους.'

16 Ἀναχάρσιδος.

Ἀνάχαρσις ὀνειδιζόμενος ὑπό τινος ὅτι Σκύθης ἐστὶν εἶπε 'τῷ γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ'.

17 Ἐκ τῆς Φαλάριδος Ἀξιόχῳ ἐπιστολῆς (p. 444 Herch.).

Σεμνύνεσθαι μὲν ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ τῶν καλῶν ἐπ' εὐγενείᾳ οὐκ ἀπεικός ἐστιν. ἐγὼ δὲ μίαν εὐγένειαν ἀρετὴν οἶδα, τὰ δὲ ἄλλα πάντα τύχην. καὶ γένοιτ' ἂν ὁ μὲν ἐκ

---

1 ἐξεταζε sine acc. S || **3** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit corp. Par. 488 Elt. (Σώστρατος). similiter dicta tribuuntur Themistocli (Galen. protr. c. 7) Iphicrati (ecl. 15) Hegesiae (gnomol. Vat. 307 Sternb.). vide quae collegit Wyttenbach in Plut. apophth. reg. et duc. p. 187 B vel Sternbach in gnomol. Vat. l. c. || **5** ὤφειλον (ὄφ- Tr.) μᾶλλον S M (?) μᾶλλον ὤφειλον A, corp. Par. || **7** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. cf. Plut. reg. et duc. apophth. p. 187 B de nobilit. c. 21 (vol. VII p. 272, 13 Bernard.) || **8** ἐγὼ ἄρξω εἶπε M ἐγὼ εἶπεν ἄρξω A; ⟨ἀλλ'⟩ ἐγὼ ἄρξω εἶπε prop. Mein. || **10** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. recurrit corp. Par. 529 Elt. (Ἀνάχαρσις τοῦ Σκύθους sic). cf. gnomol. Vat. 15 Sternb. (= *Wien. apophth.* 69 Wachsm.) Ὁ αὐτός (sc. Ἀνάχαρσις) λοιδορούμενος ὑπό τινος ὅτι Σκύθης εἴη ἔφη 'γένει ἀλλ' οὐχὶ τοῖς (τοῖς om. Vindob.) τρόποις· [ἐν ἤθεσι γὰρ ἡ σοφία]' || **11** ὑπό τινος recepi ex M A, corp. Par., om. S || **13** ecl. cum lemm. hab. S M A; φαλλάριδος M A nil nisi Φιλάριδος Tr. ἐπιστολῆς nunc non exstat in S sed post ἄξιο (χ supra) in marg. extr. litterae abscissae vestigium comparet || **14** ὥσπερ καὶ (καὶ om. Phal. Ald.) ἐπ' ἄλλῳ Phal. | καλῶν καὶ ἐπ' Phal. Ald. | ἐπ' om. Tr. || **15** οὐκ ἀπεικός] εἰκός Phal. | εὐγένειαν S, om. M A | ἀρετὴν repetit in initio fol. 150ᵛ S

φαύλων ἀγαθὸς καὶ βασιλέων καὶ πάντων εὐγενέστερος, ὁ δὲ ἐξ ἀγαθῶν φαῦλος αὐτός τε αὑτοῦ καὶ τῶν ταπεινοτάτων δυσγενέστερος. ὥστε ψυχῆς ἔπαινον αὔχει, μὴ προγόνων τεθνηκυῖαν εἰς ἀδοξοτέρους εὐγένειαν.

18 *Δημοκρίτου* (fr. 57 Diels.[2]).

Κτηνέων μὲν εὐγένεια ἡ τοῦ σκήνεος εὐθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἡ τοῦ ἤθεος εὐτροπίη.

19 *Διογένους.*

Πυνθανομένου τινὸς τίνες τῶν ἀνθρώπων εὐγενέστατοι, 'οἱ καταφρονοῦντες' εἶπε 'πλούτου, δόξης, ἡδονῆς, ζωῆς, τῶν δὲ ἐναντίων ὑπεράνω ὄντες πενίας, ἀδοξίας, πόνου, θανάτου'.

20 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί εὐγένεια, 'εὐκρασία' ἔφη 'ψυχῆς καὶ σώματος'.

21 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Κατὰ εὐγενείας.*

---

1 *καὶ βασιλέων καὶ πάντων* SMA, Phal. Ald. et cod. Paris. 1038: *καὶ βασιλέων ἁπάντων* Phal. Lugd. B idque recepit Hercher | *εὐγενέστερος* Arsenius: *εὐγενέστατος* SMA, Phal. codd. ‖ **2** *αὑτοῦ* scripsi: *αὐτοῦ* SMA *ἑαυτοῦ* Phal. ‖ **3** *δυσγενέστατος* SMA, Phal.: corr. Meineke | *ὥστε ψυχῆς ἔπαινον αὔχει πρὸς Συρακουσίους, μὴ προγόνων τεθνηκυῖαν εἰς ἀδοξοτέρους διαδόχους* (*ἐν ἀδοξοτέροις διαδόχοις* Phal. Ald.) *εὐγένειαν* Phal. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. SMA; *Δημοκράτης* Tr. p. 472. legitur Democrat. 23 ‖ **6** *σκήνεος* SMA *σκ* in lit., videtur *κτη* fuisse, corr. A[1] *σώματος* nonnulli Democratis libri | *εὐθένεια* L. Dindorf: *εὐσθένεια* SMA, Democrat. ‖ **7** *ἤθους* aliquot libri Democratis ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. SMA, omisso lemm. Tr. recurrit ecl. (in MA) infra 89, 4 Mein. (*Διογένους*). cf. Diogenes ap. Arr. Epict. diss. I 24, 6 s. ‖ **9** *πυνθανομένου* hic SMA, A infra: *Διογένης πυνθανομένου* Tr. sed Tr. omisso lemmate, M infra ‖ **12** *θανάτου* libri hic et infra nisi quod hic *καὶ θανάτου* A ‖ **13** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA ‖ **14** *τί ἐστιν εὐγένεια* A | *ἔφη εὐκρασία* MA ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. SMA; *κατευγενείασ* M, ubi agnoscas *κατ' εὐγ.* legitur locus ap. Ps.-Plut. pro nobilit. 10 p. 230, 18 ss. Bernard. Lampriae catalogo n. 203 (p. 15 Treu) offertur *Περὶ εὐγενείας*. dialogum fuisse librum ut et haec *κατὰ εὐγενείας* fragmenta et quod legitur *ὑπὲρ εὐγενείας* ex eodem libro peti possent arbitratur Immisch commentat. Ribbeck. p. 79. spectat huc fortasse etiam Stob. IV 13, 47 H., ubi vide adn.

Τί γὰρ ἄλλο νομίζομεν εἶναι τὴν εὐγένειαν, εἰ μὴ παλαιὸν πλοῦτον ἢ παλαιὰν δόξαν, οὐδέτερον ἐφ' ἡμῖν ὄν, ἀλλὰ τὰ μὲν τύχης ἀδήλου τὰ δ' ἀκρασίας χάριν ἀνθρωπίνης; ὥστ' ἐκ δυεῖν ἀλλοτρίων κρέμαται τὸ πεφυσημένον ὄνομα ἡ εὐγένεια. καὶ ὁ πλοῦτος μὲν οὐχ ὁμοίους αὐτῷ τοὺς γεννηθέντας ποιεῖ, ἀλλ' ὁ ἐξ ἀρετῆς γεννηθεὶς εἰκονίζεται, τῶν ἐπὶ τῆς ψυχῆς δικαίων εἰς τοὺς ἐκγόνους διαχεομένων· καὶ τοῦτ' ἔστιν ἡ ὄντως εὐγένεια, ὁμοίωσις δικαιοσύνης.

22 Ἐν ταὐτῷ.

Ἆρ' οὖν εὐγενέστερος ἦν ὁ Μίδου πλοῦτος τῆς Ἀριστείδου πενίας; καίτοι ὁ μὲν οὐδ' ἐντάφια καταλιπών, τῷ δὲ Φρυγὶ πάντ' ἂν ἐδύνατο εἶναι τάφος. ἀλλ' οὐκ ἐν πλουσίῳ τὸ εὐγενές. πυρὸς ἔχει τινὰ τρόπον πᾶσα πονηρία. ἀμφότερα χωρὶς τροφῆς ἀφανίζεται σβεννύμενα. ἡ δὲ Σωκράτους ἀδοξία, μαίας καὶ ἑρμογλύφου πατρός, οὐκ ἦν εὐγενεστέρα τῆς Σαρδαναπάλλου δόξης; μή σύ γε νομίζεις ὅτι Ξέρξης εὐγενέστερος ἦν Κυνεγείρου; καίτοι ὁ μὲν ὑπὲρ τῆς ἰδίας πατρίδος ἀπεκόπη τὴν χεῖρα, ὁ δ' ὑπὲρ τοῦ ζῆν ἔφυγεν, ἀντὶ τῆς μεγάλης βασιλείας μεγάλην περικείμενος δειλίαν.

23 Σωκράτους.

---

2 ἢ (om. *καὶ*) SM: ἢ *καὶ* A, Ps.-Plut. | *παλαιὰν δόξαν* SM, Ps.-Plut.: *δόξαν παλαιὰν* A ‖ **3** *ἀκρασίας* MA Tr., Ps.-Plut.: *ἀκρισίας* S fort. recte ‖ **4** *ὥστε* M | *δυεῖν* S, Ps.-Plut.: *δυοῖν* MA | *κρέμμαται* A ‖ **5** *ὄνομα* MA, Ps.-Plut.: *ὄν*^{o} S | *ὁ* Tr., Ps.-Plut.: *τὸ* SMA | *ὁμοίους* (*ου* ex *ω* S^{1}) SM, Ps.-Plut.: *ὁμοίας* A ‖ **7** *εἰκονίζεται* SMA: *εἰκόνιζε τῶν* Tr. *εἰκόνιζε* cod. Ps.-Plut. ‖ 8 *ὁμοίωσις δικαιοσύνης* S, Ps.-Plut.: *ὁμοίωσ εἰσ δικαιοσύνην* MA ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21) MA (post ecl. 23). legitur Ps.-Plut. pro nob. c. 10 p. 232, 6 ss. Bernard. ‖ **11** *μίδων* sed *ων* (?) nunc evanidum M. an *Μίδα*? ‖ **13** *τάφους* A^{1} ‖ **14** v. *πυρὸς ἔχει — σβεννύμενα* in Ps.-Plut. secl. Grammius ‖ **16** *μαίας*] *μητρὸς* addi vult Bernardakis ‖ **17** *σαρδαναπάλου* libri | *νομίζεις* SA *νομίζησ* in *-εισ* corr. M^{1}: *νομίζῃς* Tr., cod. Ps.-Plut. ‖ **18** *κυνεγείρου* M *κυνειγείρου* (*αιγ* corr. man. rec.) S^{1} *κυναιγείρου* A, cod. Ps.-Plut. *κυναιγύρου* Tr. ‖ **22** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22) MA (post ecl. 21). recurrit corp. Par. 386 Elt. (*Δημοσθένους*). cf. Gnom. hom. 99 Elt. inter Plut. fragm. incerta recepit Bernardakis v. VII p. 162

Οὔτε σῖτον ἄριστον ⟨τὸν⟩ ἐκ τοῦ καλλίστου πεδίου κρίνομεν, ἀλλὰ τὸν εὔθετον πρὸς τὴν τροφήν, οὔτε ἄνδρα σπουδαῖον ἢ φίλον εὔνουν τὸν ἐξ ἐπιφανοῦς ὄντα γένους, ἀλλὰ τὸν ὑπάρχοντα τῷ τρόπῳ κρείττονα.

24 *Ἐκ τοῦ Ἀριστοτέλους Περὶ εὐγενείας* (fr. 91 Rose).

Ὅλως δὲ περὶ εὐγενείας ἐγὼ ἀπορῶ, τίνας χρὴ καλεῖν τοὺς εὐγενεῖς. Εἰκότως γ', ἔφην, τοῦτο σὺ διαπορῶν· καὶ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν καὶ μᾶλλον παρὰ τῶν σοφῶν τὰ μὲν ἀμφισβητεῖται τὰ δ' οὐ λέγεται σαφῶς, εὐθὺς τὰ περὶ τῆς δυνάμεως. λέγω δὲ τοῦτο, πότερον τῶν τιμίων ἐστὶ καὶ σπουδαίων ἤ, καθάπερ Λυκόφρων ὁ σοφιστὴς ἔγραψε, κενόν τι πάμπαν. ἐκεῖνος γὰρ ἀντιπαραβάλλων ἑτέροις ἀγαθοῖς αὐτήν ʽεὐγενείας μὲν οὖν' φησίν ʽἀφανὲς τὸ κάλλος, ἐν λόγῳ δὲ τὸ σεμνόν, ὡς πρὸς δόξαν οὖσαν τὴν αἵρεσιν αὐτῆς, κατὰ δ' ἀλήθειαν οὐθὲν διαφέροντας τοὺς ἀγενεῖς τῶν εὐγενῶν'.

25 *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 92 Rose).

---

1 *τὸν* suppl. Gaisford ‖ 2 *τὴν* om. Maxim. c. 63 p. 676 Combef. sicut homoeomatorum nonnullae collectiones, cf. Elt. l. c. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23) M A (post ecl. 22), *ἐκ τοῦ* om. S, nil nisi *Ἀριστοτέλους* pro lemmate Tr. possis *Ἀριστοτ. ἐκ τοῦ Περὶ εὐγ.*, sed cf. p. 722, 20. translatus est locus in Ps.-Plut. pro nob. c. 18 p. 260, 6 ss. Bernard. de Aristotelis *Περὶ εὐγενείας* dialogo vide quae dixerunt Bernays *Die dial. des Ar.* p. 140 ss. Immisch Commentat. philol. Ribbeckio obl. (Lips. a. 1888) p. 78 s. ‖ 6 *ὅλως δὴ* Ps.-Plut. | *τίνας γὰρ χρὴ* A ‖ 7 *γ'* SM *γε* A *γὰρ* Ps.-Plut. | *σὺ* Wyttenbach: *εὖ* SMA et cod. Ps.-Plut.; *εἶ* ci. Halm Lect. Stob. p. 30 *εἶ σὺ* ego ‖ 7 s. *καὶ γὰρ παρὰ τῶν πολλῶν καὶ μᾶλλον* (*μᾶλλον* om. M) *παρὰ τῶν σοφῶν* MA *καὶ γὰρ παρὰ τῶν καὶ παρὰ τῶν σοφῶν* S *καὶ γὰρ καὶ παρὰ τῶν σοφῶν* Tr. *καὶ γὰρ παρὰ τῶν σοφῶν* cod. Ps.-Plut. ‖ 10 *ἐστίν* quod scripserat in *ἐστὶ* corr. M[1] | *καὶ τῶν σπουδαίων* A ‖ 11 *ὁ σοφιστὴς* om. A. huic obsecutus est Rose. de Lycophrone vide Zeller *Phil. der Gr.* I[5] p. 1069 ‖ 12 *κενὸν* Iacobs epist. ad Schow. p. 286: *καινὸν* SMA, Ps.-Plut. ‖ 13 *εὐγενείας* Iacobs l. c. p. 286: *εὐγένεια* SMA *εὐγένειαν* Tr., cod. Ps.-Plut. | *φησίν* Iacobs: *ἧς* SMA, cod. Ps.-Plut.; *ἔφη* Gaisford ‖ 15 *διαφέρον$\overset{\alpha}{\tau}$* M ‖ 16 *ἀγενεῖς* MA, cod. Ps.-Plut.: *ἀγεννεῖς* S ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. SMA. exscripta est a Ps.-Plutarcho pro nobilit. c. 18 p. 260, 22 ss. Bernard.

Ἀμφισβητεῖται δὲ καθάπερ καὶ περὶ τοῦ πηλίκον ἀγαθόν ἐστιν, οὕτω καὶ τίνας δεῖ καλεῖν εὐγενεῖς. οἱ μὲν γὰρ τοὺς ἐξ ἀγαθῶν γονέων εὐγενεῖς εἶναι νομίζουσι, καθάπερ καὶ Σωκράτης· διὰ γὰρ τὴν Ἀριστείδου ἀρετὴν καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ γενναίαν εἶναι. Σιμωνίδην δέ φασιν ἀποκρίνασθαι διερωτώμενον τίνες εὐγενεῖς, τοὺς ἐκ πάλαι πλουσίων φάναι· καίτοι κατὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ὀρθῶς ἐπιτιμῶσιν Θεόγνις οὐδ' ὁ ποιητὴς ὁ ποιήσας ὡς ὅτι

τὴν μὲν εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖσι πλουσίοις.

ἢ πρὸς Διὸς οὐχ αἱρετώτερος ὁ πλουτῶν αὐτὸς ἢ οὗ ὁ πρόπαππος ἤ τῶν προγόνων τις πλούσιος ἦν, αὐτὸς δὲ πένης; Πῶς γὰρ οὔκ, εἶπε. Καὶ δέοι δ' ἂν κηδεύειν τοῖς πλουσίοις μᾶλλον ἢ τοῖς εὐγενέσιν· εὐγενεῖς γὰρ οἱ πάλαι, κρείττους δὲ οἱ νῦν. οὔκουν ὁμοίως κἄν τις ὑπολαμβάνῃ οὐ τοὺς εὐγενεῖς εἶναι τοὺς ἐκ πάλαι πλουσίων ἀλλὰ τοὺς ἐξ ἀγαθῶν πάλαι; κρείττων γὰρ ἂν δόξειεν ἀρχαίας ἀρετῆς πρόσφατος, καὶ μετέχειν μᾶλλον ἕκαστον πατρὸς ἢ προπάππου· αἱρετώτερον δ' αὐτὸν εἶναι σπουδαῖον, ἀλλ' οὐ τὸν πρόπαππον ἤ τινα τῶν ἄλλων προγόνων.

---

6 *ἀποκρίνασθαι* del. Diels || **6 s.** *τοὺς ἐκ πάλαι πλουσίων*] cf. huius cap. ecl. 52 p. 722, 23 || **7** *κατὰ*] *καὶ* Wyttenbach || **8** *ὁ Θέογνις* A | *οὐδ'* (*οὐδὲ* A) *ὁ ποιητὴς* M A *δ' ὁ* (*δὲ ὁ* cod. Ps.-Plut.) *ποιητὴς* S, cod. Ps.-Plut. || **9** *ὡς ὅτι* SMA; *ὅτι ὡς* Gaisford || **10** cf. Stob. flor. 92, 3 Mein. (*Εὐριπίδου Θυέστῃ*) *Πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι· Τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν κτέ.* = Eur. fr. 395 N.[2] || **11** *τοῖσι* Gesn.[1] f. 438[v]: *τοῖς* S M A | *τοῖς εὐδαίμοσιν* flor. 92. Euripidem fortasse dedisse *τοῖσιν ὀλβίοις* olim conieci Exerc. cr. p. 55, idque probabile visum est Nauckio || **12** *ἢ* S M A | *οὐχ αἱρετώτερος* S, cod. Ps.-Plut. *ου καιρετώτεροσ* M *οὐχὶ αἱρετώτερος* A | *ἢ οὗ* S M, cod. Ps.-Plut. *ἢ σοῦ* A || **14** *δέοι δ'* Halm Lect. Stob. p. 30: *δέοιτ'* SMA, cod. Ps.-Plut. || **15** *ἢ* etiam A, errat Gaisford | *οἱ πάλαι* Diels: *οἱ παλαιοί* codd. || **16** *οὔκουν* Bernardakis: *οὐκ οὖν* vel *οὐκοῦν* SMA, cod. Ps.-Plut. || **18** *κρείττων* Gesn.[1], Ps.-Plut.: *κρείττω* S M A || **20** *αὐτὸν* prop. Gesn.[1] f. 438[v]: *αὐτοῦ* S M A, cod. Ps.-Plut. || **21** *πρόπαπον* (π suprascr.) S[1]

Ὀρθῶς, ἔφη, λέγεις. Ἆρ' οὖν οὐκ ἐπεὶ ἐν μηδετέρῳ τούτων ὁρῶμεν τὴν εὐγένειαν, σκεπτέον ἄλλον τρόπον; Τίνα τοῦτον; † ἐνίοτε Σκεπτέον δή, ἔφη. Τὸ εὖ σημαίνει τι δήπου τῶν ἐπαινετῶν καὶ σπουδαίων, οἷον τὸ 'εὐπρόσωπον' καὶ τὸ 'εὐόφθαλμον'· ἀγαθὸν γάρ τι ἢ καλὸν σημαίνει κατὰ τοῦτον τὸν λόγον. Πάνυ γ', εἶπεν. Οὐκοῦν εὐπρόσωπον μέν ἐστι τὸ ἔχον ἀρετὴν προσώπου, εὐόφθαλμον δὲ τὸ ὀφθαλμοῦ ἀρετήν; Οὕτως, εἶπεν. Ἀλλὰ μὴν ἔστι γένος τὸ μὲν σπουδαῖον, τὸ δὲ φαῦλον ἀλλ' οὐ σπουδαῖον. Πάνυ γ', εἶπεν. Σπουδαῖον δέ γέ φαμεν ἕκαστον κατὰ τὴν αὑτοῦ ἀρετὴν εἶναι, ὥστε καὶ γένος σπουδαῖον ὡσαύτως. Οὕτως, εἶπε. Δῆλον ἄρ', ἔφην, ὅτι ἐστὶν ἡ εὐγένεια ἀρετὴ γένους.

26 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀλκιβιάδου α'* (p. 120 D—122 A).

Πότερον εἰκὸς ἀμείνους γίγνεσθαι φύσεις ἐν γενναίοις γένεσιν ἢ μή; — Δῆλον ὅτι ἐν γενναίοις. — Οὐκοῦν τοὺς εὖ φύντας, ἢν καὶ εὖ τραφῶσιν, οὕτω τελέους γίγνεσθαι πρὸς ἀρετήν; — Ἀνάγκη. — Σκεψώμεθα δή, τοῖς ἐκείνων τὰ ἡμέτερα ἀντιτιθέντες, πρῶτον μὲν εἰ δοκοῦσι φαυλοτέρων γενῶν εἶναι οἱ Λακεδαιμονίων καὶ Περσῶν βασιλεῖς. ἢ οὐκ ἴσμεν ὡς οἱ μὲν Ἡρακλέους, οἱ δ' Ἀχαιμένους ἔκγονοι, τὸ δὲ Ἡρακλέους γένος καὶ τὸ Ἀχαιμένους εἰς Περσέα τὸν Διὸς ἀναφέρεται; — Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον,

---

1 *λέγεις* Cobet mnemos. IX p. 140: *λέγειν* SMA, cod. Ps.-Plut. ‖ 2 s. *τινὰ τοῦτον* (*τίνα τοιοῦτον* A) *ἐνίοτε* SA, cod. Ps.-Plut.: *τινα τοῦτον* (om. *ἐνίοτε*) M. *τίνα τοῦτόν ποτε;* Bernardakis. *σκεπτέον ἄλλον τρόπον τίνι τοῦτο ἔνι ποτέ; Σκεπτέον κτἑ.* prop. Bernays *Die dial. des Ar.* p. 141, recepit Rose ‖ 3 *δή* Wyttenbach: *δ'* SMA, cod. Ps.-Plut. ‖ 6 *γ'* SM *γε* A, cod. Ps.-Plut. ut videtur *γὰρ* Tr. ‖ 8 *ἀλλὰ μὴ ἔστι* — (13) *ἀρετὴ γένους*] *ἀλλὰ μὴν ἐστι γένος σπουδαῖον ὡσαύτως. οὕτως εἶπε. Δῆλον γὰρ ἔφην ὅτι ἐστὶν ἡ εὐγένεια ἀρετὴ γένους* Ps.-Plut. ‖ 9 *ἔστι* Tr. *ἐστι* cod. Ps.-Plut.: *ἐστί γε* SA *ἔστιν γε* M ‖ 10 *γ'* SM *γε* A *γὰρ* Tr. ‖ 13 *ἀρετὴ γένους*] cf. Aristot. polit. 3, 13 p. 1283ᵃ 37 ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA; *α'* om. A, inde Gaisford et Meineke ‖ 16 *ἐν τοῖς γενναίοις* Plat. ‖ 17 *ἢν* SMA *ἐὰν* Plat. | *γίνεσθαι* S ‖ 19 *ἀντιθέντες* A ‖ 20 *περσῶν* S, Plat.: *οἱ περσῶν* M *οἱ τῶν περσῶν* A ‖ 22 *τὸ δ' Ἡρακλέους τε γένος* Plat. ‖ 23 *εἰσ περσεαυτὸν* M

ω Σώκρατες, εἰς Εὐρυσάκην, τὸ δὲ Εὐρυσάκους εἰς Δία. — Καὶ γὰρ τὸ ἡμέτερον, ὦ γενναῖε Ἀλκιβιάδη, εἰς Δαίδαλον, ὁ δὲ Δαίδαλος εἰς Ἥφαιστον τὸν Διός. ἀλλὰ τὰ μὲν τούτων ἀπ᾽ αὐτῶν ἀρξάμενα βασιλεῖς εἰσιν ἐκ βασιλέων μέχρι Διός, οἱ μὲν Ἄργους τε καὶ Λακεδαίμονος, οἱ δὲ τῆς Περσίδος ἀεί, πολλάκις δὲ καὶ τῆς Ἀσίας, ὥσπερ καὶ νῦν· ἡμεῖς δὲ αὐτοί τε ἰδιῶται καὶ οἱ πατέρες. εἰ δὲ καὶ τοῦ προγόνου σε δέοι τὴν πατρίδα Εὐρυσάκους ἐπιδεῖξαι ἢ τὴν Αἰακοῦ τοῦ ἔτι προτέρου Αἴγιναν Ἀρταξέρξῃ τῷ Ξέρξου, πόσον δὴ οἴει γέλωτα ὀφλεῖν; ἀλλ᾽ ὅρα μὴ τῷ τοῦ γένους ὄγκῳ ἐλαττώμεθα τῶν ἀνδρῶν καὶ τῇ ἄλλῃ τροφῇ. ἢ οὐκ ᾔσθησαι τοῖς τε Λακεδαιμονίων βασιλεῦσιν ὡς μεγάλα τὰ ὑπάρχοντα, ὧν αἱ γυναῖκες δημοσίᾳ φυλάττονται ὑπὸ τῶν ἐφόρων, ὅπως εἰς δύναμιν μὴ λάθῃ ἐξ ἄλλου γενόμενος βασιλεὺς ἢ ἐξ Ἡρακλειδῶν; ὁ δὲ Περσῶν τοσοῦτον ὑπερβάλλει, ὥστ᾽ οὐδεὶς ὑποψίαν ἔχει ὡς ἐξ ἄλλου ἂν βασιλεὺς γένοιτο ἢ ἐξ αὐτοῦ· διὸ οὐ φρουρεῖται ἡ βασιλέως γυνὴ ἀλλ᾽ ἢ ὑπὸ φόβου. ἐπειδὰν δὲ γένηται ὁ παῖς ὁ πρεσβύτατος, οὗπερ ἡ ἀρχή, ἑορτάζουσι πάντες οἱ ἐν τῇ βασιλέως, ὧν ἂν ἄρχῃ. μετὰ τοῦτο

---

1 *Εὐρυσάκη* Plat. ‖ 2 *δέδαλον* M ‖ 5 *μέχρι καὶ τοῦ διὸς* A ‖ 6 *ἀεὶ* SMA *τὸ αἰεὶ* Platonis BT. *τὸ* tacite Stobaeo inseruit Gesn.[1] ‖ 8 s. *τοῦ προγόνου σε δέοι τὴν πατρίδα εὐρυσάκους ἐπιδεῖξαι ἢ* SMA: *τοὺς προγόνους σε* (*σε* om. B) *δέοι καὶ τὴν πατρίδα Εὐρυσάκους ἐπιδεῖξαι Σαλαμῖνα ἢ* Plat., ex Plat. Gesn.[1] ‖ 10 *δὴ* SMA: *ἂν* recte Plat. ‖ 11 *τῷ* (ex *τὸ* corr. M[1]) *τοῦ γένους ὄγκω* SMA: *τοῦ τε γένους ὄγκῳ* Plat. | *τῇ*] *τᾷ* A ‖ 15 *βασιλεὺς* SMA: *ὁ βασιλεὺς* Plat., inde Gesn.[1] ‖ 17 *ὡς οὐκ ἐξ ἄλλου* Tr. | *βασιλεὺς ἂν* Platonis T ‖ 18 *βασιλέως* SMA, Plat.: *τοῦ β.* ex Plat. Ald. Gesn.[1] ‖ 19 *ὁ* ante *πρεσβ.* om. operarius Gesn.[2] p. 496 | *ἑορτάζουσι* SMA: *πρῶτον μὲν ἑορτάζουσι* Plat.; quod non leguntur v. *πρῶτον μὲν*, inde elucet etiam proxima quae desunt in libris Stob. *εἶτα — ὦ Ἀλκιβιάδη* consulto omissa esse a gnomologo. temere haec et illa ex Plat. indidit Gesn.[1] ‖ 20 *ὧν ἂν ἄρχῃ· μετὰ* (*καὶ μετὰ* A) *τοῦτο* SMA: *ὧν ἂν ἄρχῃ, εἶτα εἰς τὸν ἄλλον χρόνον ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ βασιλέως γενέθλια ἅπασα θύει καὶ ἑορτάζει* (*καὶ ἑορτάζει* del. Cobet) *ἡ Ἀσία· ἡμῶν δὲ γενομένων, τὸ τοῦ κωμῳδοποιοῦ, οὐδ᾽ οἱ γείτονες σφόδρα τι* (*τι* om. B) *αἰσθάνονται, ὦ Ἀλκιβιάδη. μετὰ τοῦτο κτέ.* Plat.

τρέφεται ὁ παῖς, οὐχ ὑπὸ γυναικὸς τροφοῦ ὀλίγου ἀξίας, ἀλλ' ὑπὸ εὐνούχων οἳ ἂν δοκῶσι τῶν περὶ βασιλέα ἄριστοι εἶναι· οἷς τἄλλα προστέτακται ἐπιμέλεσθαι τοῦ γενομένου, καὶ ὅπως ὅτι κάλλιστος ἔσται μηχανᾶσθαι, ἀναπλάττοντας τὰ μέλη τοῦ παιδὸς καὶ κατορθοῦντας· καὶ ταῦτα δρῶντες ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν. ἐπειδὰν δὲ ἑπταετεῖς γένωνται οἱ παῖδες, ἐπὶ τοὺς ἵππους καὶ ἐπὶ τοὺς τούτων διδασκάλους φοιτῶσιν, καὶ ἐπὶ τὰς θήρας ἄρχονται ἰέναι. δὶς δ' ἑπτὰ γενόμενον ἐτῶν τὸν παῖδα παραλαμβάνουσιν οὓς ἐκεῖνοι βασιλείους παιδαγωγοὺς ὀνομάζουσιν· εἰσὶ δὲ ἐξειλεγμένοι Περσῶν οἱ ἄριστοι δόξαντες ἐν ἡλικίᾳ τέτταρες, ὅ τε σοφώτατος καὶ ὁ δικαιότατος καὶ ὁ σωφρονέστατος καὶ ὁ ἀνδρειότατος. ὧν ὁ μὲν μαγείαν τε διδάσκει τὴν Ζωροάστρου τοῦ Ὡρομάζου· ἔστι δὲ τοῦτο θεῶν θεραπεία· διδάσκει δὲ καὶ τὰ βασιλικά, ὁ δὲ δικαιότατος ἀληθεύειν διὰ παντὸς τοῦ βίου, ὁ δὲ σωφρονέστατος μηδὲ ὑπὸ μιᾶς ἄρχεσθαι τῶν ἡδονῶν, ἵν' ἐλεύθερος εἶναι ἐθίζηται καὶ ὄντως βασιλεύς, ἄρχων πρῶτον τῶν ἐν αὑτῷ ἀλλὰ μὴ δουλεύων, ὁ δὲ ἀνδρειότατος ἄφοβον καὶ ἀδεᾶ παρασκευάζων, ὡς ὅταν δείσῃ δοῦλον ὄντα.

---

1 οὐχὶ A ‖ 2 ἄριστοι SM, Plat.: ἄριστον A ‖ 3 τ' ἄλλα SM τε ἄλλα A ταλλα Platonis B τά τε ἄλλα rectius Platonis T. malim ⟨τά⟩τ' ἄλλα | προσέτακται M ‖ 4 ὅτι om. Platonis cod. B | κάλλιστος ἔσται MA, Plat.: κάλλιστός ἐστι S ubi incipit ab his verbis f. 151v ‖ 5 τά τε μέλη ex Platonis Ald. temere Gesn.[1] f. 439v ‖ 6 ἑπταετεῖς SMA ἑπτετεῖς Plat. B ἑπέτεις Plat. T unde ἑπτέτεις scribitur in Plat. ‖ 9 δ' ἑπτὰ SMA: ἑπτὰ δὲ Plat. | γενόμενον SM: γενόμενοι A γενομένων Platonis BT ‖ 10 ὀνομάζουσιν Plat.: νομίζουσιν SMA ‖ 11 ἐξελεγμένοι A ‖ 12 τέτταρες (τέτταρ εσ M) SMA, Plat.: τέσσαρες Tr. p. 475 ‖ 13 ὁ μὲν SMA, Plat.: ὁ μὲν σοφώτατος Tr. ‖ 14 τὴν SM, Plat.: τοῦ A ‖ 15 τὰ om. Tr. p. 475 ‖ 19 αὐτῷ (αυτω M) fere libri ‖ 20 παρασκευάζει Schleiermacher | δοῦλον] δειλὸν Heusde

---

CAPVT XXIX. PARS SECVNDA.

ΟΤΙ ΟΥΚ ΑΕΙ ΤΟΙΣ ΕΥΓΕΝΕΣΙ ΚΑΙ ΧΡΗΣΤΟΙΣ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΕΟΙΚΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ.

27 (1 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνῃ* (fr. 167 N.²).

Ἡ γὰρ δόκησις πατράσι παῖδας εἰκέναι·
τὰ πολλὰ ταύτῃ γίγνεται τέκνων πέρι.

28 (2 Mein.) *Φωκυλίδου* (4 B.).

Καὶ τόδε Φωκυλίδου· τί πλέον, γένος εὐγενὲς εἶναι,
οἷς οὔτ' ἐν μύθοις ἕπεται χάρις οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.

29 (3 Mein.) *Σοφοκλῆς Τυρώ* (fr. 606 N.²).

ΧΟΡ. Πολλῶν δ' ἐν πολυπληθίᾳ πέλεται
οὔτ' ἀπ' εὐγενέων ἐσθλὸς οὔτ' ἀχρείων

---

2 titulum offerunt S M A Tr. de Photio vide supra p. 702, 2. numerum πα' adpingit S A πβ' M πε' Tr. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 5 *πατράσι* ci. Gesn.² p. 496 mrg.: *ἅπασι* M A ‖ 6 *γίνεται* M A | *τέκνων* M *τέκνα* A. emendatio prorsus incerta. *ἦ γὰρ δοκεῖ σοι πατράσι π. εἰκ.; — Τὰ πολλὰ ταύτῃ· γίγνεται δὲ κἄμπαλιν* ci. Nauck, et *γίγνεται δὲ κἄμπαλιν* ante Nauckium Weil, *κρατεῖ δόκησις π. π. εἰκ.· Τὰ πολλὰ δ' ἄλλῃ γίγν. τέκνων πέρι* F. G. Schmidt sat. crit. (Strel. nov. a. 1874) p. 3 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A, *φωκυλλίδου* M A ‖ 8 *φωκυλλίδου* M A | *τί* Brunck: *τὸ* S M A | *γένος εὐγενὲς εἶναι*] nulla opus esse mutatione recte contra Bergkium monuit Hartung *Gr. eleg.* I (Lips. a. 1859) p. 45 ‖ 9 *οἷσ'* et *μύθοισ'* scribitur in Phoc. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τυρώ* S *τυρῶ* M A *Τυροῖ* scr. Meineke et Nauck, fort. recte. cf. Stob. III p. 544, 14 adn. IV p. 199, 18 adn. chori notam apposuit S. emendando huic fragmento non magis par sum quam alii. metro soluta vocat verba et 'fortasse ne Sophoclea quidem' (?) Dindorf Lex. Soph. p. 396ᵃ ‖ 11 *πολλῶν*] *λαῶν* ci. Nauck Trag. dict. ind. p. XIII quod vix probabilius quam *οὐ πολὺ* quod suaserat Herwerden ‖ 12 *ἐσθλώσ* M. *ἐσθλὸν* Herwerden | *ἀχρείων τὸ*] *ἀχρείων ἄπο* Iacobs Addit. animadvers. in Athen. p. 322

τὸ λίαν κακός· βροτῷ δὲ πιστὸν οὐδέν.

30 (4 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 533 K.).

Ἀπολεῖ με τὸ γένος· μὴ λέγ', εἰ φιλεῖς ἐμέ,
μῆτερ, ἐφ' ἑκάστῳ τὸ γένος. οἷς ἂν τῇ φύσει
ἀγαθὸν ὑπάρχῃ μηδὲν οἰκεῖον προσόν,
εἰς τοῦτο καταφεύγουσιν, εἰς τὰ μνήματα
καὶ τὸ γένος, ἀριθμοῦσίν τε τοὺς πάππους ὅσοι.
οὐδ' ἕνα δ' ἔχοις ἰδεῖν ἂν οὐδ' ἐρεῖς ὅτῳ
οὐκ εἰσὶ πάπποι· πῶς γὰρ ἐγένοντ' ἄν ποτε;
εἰ μὴ λέγειν δ' ἔχουσι τούτους διά τινα
τόπου μεταβολὴν ἢ φίλων ἐρημίαν,
τί τῶν λεγόντων εἰσὶ δυσγενέστεροι;

31 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ* (fr. 527 N.[2]).

Μόνον δ' ἂν ἀντὶ χρημάτων οὐκ ἂν λάβοις
γενναιότητα κἀρετήν· καλὸς δέ τις
κἂν ἐκ πενήτων σωμάτων γένοιτο παῖς.

32 (6 Mein.) *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (1093—96).

Οὐκ ἄν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
ὃς μηδὲν ὢν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτάνει,
ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι

---

1 *τὸ λίαν*] *ὁ λίαν* Grotius, *πάλιν* ci. Meineke subdubitans, *ἀεὶ* Wecklein Art. Soph. em. p. 60 | *κακόν· σπορᾷ δὲ* Herwerden || **2** ecl. cum lemm. hab. S M A. tribus versibus auctior legitur ecloga supra p. 704, 6 sed lemmate *ἐπιχάρμου* praemisso || **3** *ἀπολεῖ* Tr., libri supra: *ἀπόλει* hoc loco S M A || **6** *εἰς τοῦτο* S M A: *ἐκεῖσε* Tr. etiam hoc loco, libri supra | *τὰ κτήματα* fere libri supra || **7** *ἀριθμοῦσί τε* M Tr. | *πάπους* S || **8** *οὐδ' ἕνα δ' ἔχοις ἰδεῖν ἂν* libri supra: *οὐδὲν ἔχουσι πλεῖον* S M A. vide Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 117 | *οὐδ' ἐρεῖς* Valckenaer: *οὐδ'* (*οὐδὲ* A) *ἐρεῖ* S M A. *οὐδ' εἰπεῖν* melius libri supra || **9** *ἂν* om. libri supra | **10** *δ' ἔχουσι* S M A *οὐκ ἔχουσι* libri supra | *τούτους* S M A: *τοῦτο* libri supra || **12** *εἰ σὺ* hoc loco A || **13** ecl. cum lemm. hab. S M A || **14** *μόνον δ' ἓν* prop. Nauck | *ἀντὶ* Iacobs Lect. Stob. p. 130: *αὐτὰ* (sine acc. A) S M A || **15** *κἀρετὴν* S *κάρὴν* M A | *κάλλος* A[1] || **16** *πενήτων* F. G. Schmidt Anal. Soph. et Eur. p. 133 coll. Eur. El. 372: *πονηρῶν* libri | *δωμάτων* mavult Nauck || **17** ecl. cum lemm. hab. S M A || **18** *ἄνδρα*] *φῶτα* ci. Heimsoeth *Kr. st.* p. 129 || **19** *ὃς*] *οὓς* A | *ἁμαρτάνει* Soph., Tr., ex *ἁμαρτάνῃ* fecit A: *ἁμαρτάνῃ* S M

τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.

33 (7 Mein.) *Ἐπιχάρμου.*

*

* *

34 (contin. 7 Mein.: incerti poetae comici)

Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς ἀποδεδειγμένος τόπος,
ὃς ἢ πονηροὺς πάντας ἢ χρηστοὺς ποεῖ.

35 (8 Mein.: scaenici poetae ignoti)

Ἡ φύσις ἑκάστῳ τοῦ γένους ἐστὶν πατρίς.

36 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Ἠλέκτρας* (550 s.).

Ἀλλ' εὐγενεῖς μέν, ἐν δὲ κιβδήλῳ τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες εὐγενεῖς εἰσὶν κακοί.

37 (10 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (369 s.).

Ἤδη γὰρ εἶδον ἄνδρα γενναῖον πατρὸς
τὸ μηδὲν ὄντα, χρηστὰ δ' ἐκ κακῶν τέκνα.

38 (11 Mein.) *Ὁμήρου* (Od. II 277).

Οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.

39 (12 Mein.) *Ἀντιγόνου* (Ps.-Plut. reg. et imp. apophth. p. 183 D.)

---

2 lemmati *ἐπιχάρμου* subiciuntur versus *οὐκ ἔστιν — ποεῖ* (sic) in SMA. hos ab Epicharmo alienos esse monuit iam Meineke Men. et Phil. rel. p. 191; intercidit igitur Epicharmi ecloga una cum proximae lemmate velut *Μενάνδρου*. cf. Stob. IV 29, 6 ‖ **6** versum sine lemmate vel maiore distinctione cum praegressis iungunt MA, lemmate $ευρι^{πδ}\ ηλ^{ε}$ addito sed ita ut intra eandem lineam proxima ecloga eaque sine lemmate sequatur S. apparet igitur infirmae auctoritatis esse *Εὐριπίδου* quod vulgo praefigunt versui ex Tr. p. 476. nisi aliud accedat testimonium, inter adespota recipiendus est, non inter Euripidea cum Nauckio (fr. 1113). recurrit Men. monost. 210 ubi *ἑκάστου* legitur ‖ **7** *τοῦ* etiam S, erravit Gaisford | *πατρίς*] *πάρος* ci. Bothe ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide quae dixi ad ecl. priorem ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐν τῷ αὐτῷ* A. duobus qui ap. Euripidem praecedunt versibus aucta legitur ecloga Orionis Anthologn. VIII 7. in maiore excerpto (*Εὐριπίδου*) recurrunt versus *The Hibeh pap.* I n. 7 p. 36 ‖ **13** *χρηστά τ* Eur., etiam *Hibeh pap.* ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **15** *πλείονες* S | *ἀρείους* ex *-είων* vel *-ίων* S^1 ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. SMA, sine lemm. Tr. *ἀντιγόνου σ* M *πλουταρχ* m. rec. in marg. A.

Ἐπεὶ νεανίσκος ἀνδρείου πατρός, αὐτὸς δὲ μὴ πάνυ δοκῶν ἀγαθὸς εἶναι στρατιώτης ἠξίου τὰς τοῦ πατρὸς λαμβάνειν ἀποφοράς, 'ἀλλ' ἐγώ' εἶπεν 'ὦ μειράκιον, ἀνδραγαθίας οὐ πατραγαθίας μισθὸν καὶ δωρεὰς δίδωμι.'

---

adsumpta est ecl. ex Ps.-Plutarcho l. c. cf. Plut. de vit. pud. p. 534 C. Bioni Borysthenitae haec vindicari posse exposui Teletis rel.[2] p. LXXXVIII

1 ἐπεὶ S M A, ἐπεὶ δὲ Ps.-Plut.: Ἀντίγονος, ἐπεὶ Tr. || 4 μισθοὺς καὶ δωρεὰς Ps.-Plut.

CAPVT XXIX. PARS TERTIA.

ΟΤΙ ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΟΙ ΑΠΟ ΧΡΗΣΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ Η ΔΥΝΑΤΩΝ Η ΕΝΔΟΞΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΟΙ.

40 (1 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1066 N.[2]).

Ἦ τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν λελείμμεθα,
ἡ δ' εὐγένεια καὶ τὸ γενναῖον μένει.

41 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Τημενίδαις* (fr. 739 N.[2]).

Φεῦ φεῦ· τὸ φῦναι πατρὸς εὐγενοῦς ἄπο
ὅσην ἔχει φρόνησιν ἀξίωμά τε.
κἂν γὰρ πένης ὢν τυγχάνῃ χρηστὸς γεγὼς
τιμήν ἔχει τιν', ἀναμετρούμενος δέ πως
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον ὠφελεῖ † τρόπῳ.

42 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 231 N.[2]).

Ἡμῶν τί δῆτα τυγχάνεις χρείαν ἔχων;
πατέρων γὰρ ἐσθλῶν ἐλπίδας δίδως γεγώς.

---

2 inscriptionem offerunt S M A. hanc et capitis ipsius particulam priorem excerpere supersedit Mac. de Photio vide quae dixi p. 702, 2. numerum πβ' praef. S A πγ' M πς' Tr. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 5 ἦ S ἤ M ἦν A; εἰ Gesn.[2] p. 497 idque ita commendat Herwerden (mus. Rh. LVIII p. 150) ut in proximo v. legatur ἥ γ' εὐγένεια | τῶν ἐν οἴκῳ χρημάτων ci. Maehly | χρήμμασι S ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. τοῦ αὐτοῦ pro Εὐρ. A. Τημενίδαις Meineke: τημενίσι (-σιν) S M A ut assolent. forma vitiosa in Stobaeo fortasse servanda, nisi ex librariorum orta est oscitantia, cf. Nauck Tr. gr. fr.[2] p. 589 ‖ 9 ἔχει δόκησιν ἀξιώματος ci. Meineke, ἔχει φθόνησιν ἀξίωμά τε Munro ‖ 10 κἂν — τυγχάνῃ ex καὶ — τυγχάνει corr. S[1]. πένης τις ὢν τύχῃ conieci Lect. Stob. p. 13 | χρηστοῦ Valckenaer ‖ 11 τινὰ S | ἀναμετρούμενον Kock Veri sim. p. 170 | τέ πως Wecklein Philol. XXXIX p. 413 ‖ 12 ἀλφάνει τρόπῳ Wecklein ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. eclogas 3—10 Mein. lemmate εὐριπίδου ὅλον compr. S ‖ 14 s. inter Archelaum et Cisseum hos versus distributos fuisse coniecit Welcker *Die gr. trag.* II p. 703

43 (4 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 242 N.²).

Φέρει δὲ καὶ τοῦτ' οὐχὶ μικρόν, εὐγενὴς
ἀνὴρ στρατηγῶν εὐκλεᾶ τ' ἔχων φάτιν.

44 (5 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 232 N.²).

Ἐν τοῖς τέκνοις γὰρ ἀρετὴ τῶν εὐγενῶν
ἔλαμψε, κρείσσων τ' ἐστὶ πλουσίου γάμου.
† πένης γὰρ οὐκ ἐκεῖν' ἀπώλεσεν
τὸ τοῦ πατρὸς γενναῖον.

45 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (379 ss.).

Δεινὸς χαρακτὴρ κἀπίσημος ἐν βροτοῖς
ἐσθλῶν γενέσθαι, κἀπὶ μεῖζον ἔρχεται
τῆς εὐγενείας ὄνομα τοῖσιν ἀξίοις.

46 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν* (297—304).

Οὐκ ἔστι τοῦδε παισὶ κάλλιον γέρας,

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐν τῷ αὐτῷ* A, de S vide etiam quae adnotavi ad ecl. priorem. legitur ecl. supra Stob. IV 13, 11 p. 349, 12 (*Ἐν ταὐτῷ* i. e. Eur. Arch.) ‖ 2 *φέρει*] *ἔχει* supra Stob. | *οὐχὶ* supra Stob.: *οὐ* SMA | *μικρὸν*] *σμικρὸν* A¹ ‖ 4 ecl. hab. SMA; *ἐν ταυ*^τ S de quo vide ad ecl. 42, *εὐριππί*^δ (*τοῦ αὐτοῦ* A) *ἀρχελάῳ* MA ‖ 5 *ἡ ἀρετὴ* libri | *ἀρετή τε τῶν* SM ‖ 6 *ἓν ἔλαβε* SM *ἔλαβε* (om. *ἓν*) A. scripsi *ἔλαμψε* cum Nauckio subdubitans. *ἐνέλαμψε* coniecerat Valckenaer Diatr. p. 162, *λέλαμπε* L. Dindorf Thes. vol. III p. 757 B, *διέλαμψε* Cobet N. l. p. 605, *ἔβλαστε* G. Wolff in Soph. Ant. 38 | *κρείσσων* SM *κρεῖσσον* A ‖ 7 v. *πένης* — (8) *γενναῖον* om. S. *κρεῖσσον — γάμου ⟨Γένος⟩· πένης γὰρ οὐκ κτέ.* scr. Nauck, *κρεῖσσον — γάμου. Πένης γὰρ ⟨ὢν ὅδ'⟩ οὐκ κτέ.* prop. Cobet mnemos.² II p. 437. non probo quae coniecit Io. Kvíčala *České mus. filol.* VII p. 419 | *ἀπώλεσε* A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide quae dixi ad ecl. 42 ‖ 11 *ἐσθλὸν* MA | *μεῖζον* S, Euripidis plurimi: *πλεῖστον* MA, *πλεῖον* Euripidis pauci ‖ 12 *ὄνομα* Eur.: *οὔνομα* MA *τοὔνομα* S, Euripidis Paris. 2712 Palat. 287 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA; *εὐριππίδου* M *τοῦ αὐτοῦ* A. de S vide ad ecl. 42. versus duo priores leguntur etiam supra Stob. IV 25, 3 p. 619, 10 (ubi vide quae adnotavi) et Orion. flor. Eur. 9 p. 56 Schneidew. *Wien. apophthegmensamml.* 141 Wachsm. de corp. Par. 736 Elt. vide supra Stob. IV 25, 3 ‖ 14 *οὐκ ἔστι*] *οὐκέτι* S | *τοῦδε παισὶ* (*πᾶσι* S) SMA, Eur. LP *παισὶ τοῦδε* supra A, Or., apophth. Vind. *παισὶ τοῦτον* supra SM, corp. Par.

ἢ πατρὸς ἐσθλοῦ κἀγαθοῦ πεφυκέναι
γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν· ὃς δὲ νικηθεὶς πόθῳ
κακοῖς ἐκοινώνησεν, οὐκ ἐπαινέσω
τέκνοις ὄνειδος οὕνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν.
τὸ δυστυχὲς γὰρ ἡ εὐγένει' ἀμύνεται
τῆς δυσγενείας μᾶλλον· ἡμεῖς γὰρ κακῶν
εἰς τοὔσχατον πεσόντες εὕρομεν φίλους.

47 (8 Mein.). Εὐριπίδου (fr. 1067 N.[2]).

Τὸν σὸν δὲ παῖδα σωφρονοῦντ' ἐπίσταμαι
χρηστοῖς θ' ὁμιλοῦντ' εὐσεβεῖν τ' ἠσκηκότα.
πῶς οὖν ἂν ἐκ τοιοῦδε σώματος κακὸς
γένοιτ' ἄν; οὐδεὶς τοῦτό μ' ἂν πίθοι ποτέ.

48 (9 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Ἰνοῖ (fr. 404 N.[2]).

Τό τ' εὐγενὲς
πολλὴν δίδωσιν ἐλπίδ' ὡς ἄρξουσι γῆς.

49 (10 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (fr. 405 N.[2]).

Τὴν εὐγένειαν, κἂν ἄμορφος ᾖ γάμος,
τιμῶσι πολλοὶ προσλαβεῖν τέκνων χάριν,
τό τ' ἀξίωμα μᾶλλον ἢ τὰ χρήματα.

2 γάμων Musgrave. versus γαμεῖν τ' ἀπ' ἐσθλῶν — (4) οὕνεχ' ἡδονῆς λιπεῖν in Eur. secl. Murray quia ignorare eos videntur Stobaeus IV 25, 3 et Orion l. s. | πόθῳ ex πόθοσ M ‖ 6 δυσγενείας S (sic) M, Eur.: δυσμενείας A ‖ 7 εἰς SMA, Euripidis L εἰ Euripidis P. ἐς Murray | πλέοντες S | ηὕρομεν Eur. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA. de S vide quae adnotavi ad ecl. 42. fabulae nomen intra *H* et *I* litteras quaerendum erit, nam Temenidis exceptis lemmata sunt ex litterarum ordine disposita. de Hippolyto priore cogitavit Monk ‖ **9** τὸν σὸν δὲ Pierson: τοσόνδε SMA | παῖδα MA παῖδας S | σωφρονοῦν SM σωφρονοῦντ' A ‖ **11** λήματος ci. Duentzer Philol. V p. 191 ‖ **12** post οὐδεὶς inciditur in S | τοῦτομαν S τοῦτό μαν M ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 42; τοῦ αὐτοῦ pro Εὐρ. A. οἰνεῖ M ‖ **15** δίδωσ' ἐλπίδ' S ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 42, ἐν τῷ αὐτῷ A ‖ **17** γυνὴ olim pro γάμος Nauck ‖ **18** τιμῶσι] θηρῶσι Herwerden Exerc. cr. p. 51 φιλοῦσι ego Lect. Stob. p. 35 | προσλαβεῖν τέκνων χάριν scripsi: πρὸς τέκνων χάριν λαβεῖν SMA; πρὸς τέκνων σπορὰν λαβεῖν Papageorgius Κριτ. καὶ ἑρμην. (Lips. a. 1880) p. 40 ‖ **19** hunc versum et priorem sedem mutare vult Wecklein, versum τό τ' ἀξ. κτἑ. ab hoc loco alienum putat Gomperz

50 (11 Mein.) *Σοφοκλέους Ἀλήτῃ* (fr. 100 N.²).

Ἀλλ' εἴπερ εἶ γενναῖος, ὡς αὐτὸς λέγεις,
σήμαιν' ὅτου τ' εἶ χὠπόθεν. τὸ γὰρ καλῶς
πεφυκὸς οὐδεὶς ἂν μιάνειεν λόγος.

51 (12 Mein.) *Πλουτάρχου Ὑπὲρ εὐγενείας.*

Ἄπιστος ἡ τῶν σοφιστῶν συκοφαντία κατὰ τῆς εὐγενείας, εἰ μηδὲ τὰ ἐν μέσῳ καὶ πᾶσι γνώριμα σκοποῦσιν, ὅτι πρὸς τὰς ὀχείας τοὺς εὐγενεῖς ἵππους καὶ κύνας ὠνοῦνται καὶ κιχρῶνται καὶ ἀμπέλων εὐγενῆ σπέρματα καὶ ἐλαιῶν καὶ τῶν ἄλλων δένδρων, ἀνθρώπου δὲ οὐδὲν ὄφελος νομίζουσιν εὐγένειαν εἰς τὰς μελλούσας διαδοχάς· ἀλλὰ ταὐτὸ πείθονται βάρβαρον εἶναι καὶ ἑλληνικὸν σπέρμα, καὶ οὐκ οἴονται λεληθυίας τινὰς ἀρχὰς καὶ σπέρματα ἀρετῆς συγκαταβάλλεσθαι τοῖς γεννωμένοις, ὥσπερ τῷ Τηλεμάχῳ τοῦ Ὀδυσσέως, ἐφ' οὗ καὶ πάνυ τῷ ὀνόματι ὁ ποιητὴς εἴρηκεν

ἐνέστακται μένος ἠύ,

ὡς ἂν ἐν ταῖς σπερμάτων ὀλίγαις σταγόσι καὶ τῶν ἀρετῆς συρρεόντων ἀγαθῶν.

52 (13 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Περὶ εὐγενείας* (fr. 94 Rose).

Φανερὸν τοίνυν, ἔφην ἐγώ, περὶ ὧν πάλαι διηπορήσαμεν, διὰ τί ποτε οἱ ἐκ πάλαι πλουσίων ἢ οἱ ἐκ πά-

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; *σοφοˢ* S *σοφοκλεουσ* M *σοφοκλῆς* A *ἀλείτῃ* (*ἀλ-* M) S M A ‖ 2 cf. Soph. O. C. 75 *ἐπείπερ εἶ γενναῖος, ὡς ἰδόντι* et quae monui ad huius capitis ecl. 61 | *γενναίως* A ‖ 3 *εἶ χ' ὠπόθεν* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *εἶ ὁπόθεν* SMA. *εἶ καὶ πόθεν* tacite Gesn.² p. 498 | *καλῶσ* ex *καλὸσ* corr. M¹ ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. p. 708, 16 adn. leguntur haec etiam Ps.-Plut. pro nobilit. c. 1 p. 194, 3 ss. Bern. ‖ 7 *εἰ μηδὲ* (*μὴ δὲ* M) SMA *εἰ μὴ καὶ* Tr., cod. Ps.-Plut. | *τἀν μέσῳ* scr. Meineke ‖ 9 *καὶ ⟨πρὸς φυτουργίαν⟩ ἀμπέλων κτέ.* optat Meineke ‖ 10 *ἄνθρωπον* cod. Ps.-Plut. | *ὤφελοσ* M ‖ 12 *ἀλλὰ ταὐτὸ* Wyttenbach: *ἀλλ' αὐτὸ* SMA, cod. Ps.-Plut. ‖ 14 *γενωμένοισ* M ‖ 15 *ὀδυσέως* S ‖ 17 Hom. Od. II 271 ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. SMA, sine lemm. Tr. *ἐκ τῶν* S *ἐκ τοῦ* MA ‖ 23 *ἔκπαλαι* (sed *ἐκ παλαιπλουσίων* S) libri utrobique. *ἐκ πάλαι* prop. Gesn. f. 441ᵛ

λαι σπουδαίων εὐγενέστεροι δοκοῦσιν εἶναι μᾶλλον τῶν σύνεγγυς τἀγαθὰ κεκτημένων. αὐτὸς γὰρ ἐγγύτερος σπουδαῖος ὢν ἢ πάππου σπουδαίου τετυχηκώς, ὥστ᾽ εἴη ἂν εὐγενὴς ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ. καί τινες εἰρήκασιν οὕτως ἐκ τούτου διελέγχειν προσποιούμενοι τοῦ συλλογισμοῦ τὴν εὐγένειαν, ὥσπερ φησὶ καὶ Εὐριπίδης, οὐχὶ τῶν ἐκ πάλαι σπουδαίων εὐγένειαν φάμενος εἶναι, ἀλλ᾽ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς ἁπλῶς. τὸ δ᾽ οὐκ ἔστιν· ἀλλ᾽ ὀρθῶς ζητοῦσιν οἱ τὴν ἀρχαίαν ἀρετὴν προτιθέντες. τὰ δ᾽ αἴτια εἴπωμεν τούτων, ὅτι ἡ μὲν εὐγένειά ἐστιν ἀρετὴ γένους, ἡ δ᾽ ἀρετὴ σπουδαίων· σπουδαῖον δ᾽ ἐστὶ γένος, ἐν ᾧ πολλοὶ σπουδαῖοι πεφύκασιν ἐγγίνεσθαι. συμβαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅταν ἐγγένηται ἀρχὴ σπουδαία ἐν τῷ γένει· ἡ γὰρ ἀρχὴ τοιαύτην ἔχει τὴν δύναμιν, πολλὰ παρασκευάζειν οἷά περ αὐτή. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀρχῆς ἔργον, ποιῆσαι οἷον αὐτὴ ἕτερα πολλά. ὅταν οὖν ἐγγένηται τοιοῦτος εἷς τις ἐν τῷ γένει καὶ οὕτω σπουδαῖος ὥστ᾽ ἔχειν τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου ἀγαθὸν πολλὰς γενεάς, τοῦτο σπουδαῖον ἀνάγκη εἶναι τὸ γένος. πολλοὶ γὰρ ἔσονται σπουδαῖοι ἄνθρωποι ἄν τε ἀνθρώπων ᾖ τὸ γένος, ἄν τε ἵππων, ἵπποι, ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ζῴων. ὥστ᾽ εὐλόγως οὐχ οἱ πλούσιοι οὐδ᾽ οἱ ἀγαθοί, ἀλλ᾽ οἱ ἐκ πάλαι πλουσίων ἢ ἐκ πάλαι ἀγαθῶν εὐγενεῖς εἶεν ἄν. ζητεῖ γὰρ ὁ λόγος τἀληθῆ.

ϑ

4 s. *ἐκ τοῦ διελέγχειν* (*διελέγχειν* M[1]) *προσποιούμενοι τὸν συλλογισμὸν τῆς εὐγενείας* S M A: corr. Bernays *Die dial. des Ar.* p. 141 ‖ **6** *Εὐριπίδης*] Eur. fr. 336, vs. 2 *ὁ μὲν γὰρ ἐσθλὸς εὐγενὴς ἔμοιγ᾽ ἀνήρ* respici putat Nauck Tr. Gr. fr.[2] p. 461 | *ἔκπαλαι* libri. cf. p. 722, 23 adn. ‖ **7** *σπουδαίων εὐγένειαν* (*εὐγένειαν* superscr. S[1]) *φάμενος* S | *ἀλλ᾽ ὅστις* prop. Gesn.[1] mrg: *ἀλλ᾽ οἶσ τις* S *ἀλλοῖσ τισ* M *ἀλλ᾽ οἷς τισιν* A | *ἀγαθοὶ* Tr. ‖ **9** *εἴπωμεν* Rose: *εἴπομεν* libri ‖ **10** *τούτων* Diels: *τουτέστιν* S M *τοῦτό ἐστιν* A ‖ **11** *σπουδαίων* Rose: *σπουδαῖον* libri ‖ **12** *ἐγγίγν-* M ‖ **15** *ἀρχῆς* S M *ἀρχὴ* A | *οἷον αὐτὴ* S M *οἷον αὐτὴ ἅπερ αὐτῇ τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἀρχὴ ἔργον ποιῆσαι οἷον αὐτὴ* A ‖ **16** *εἴσ τισ* M ‖ **19** *σπουδαῖοι, ἄν τε ἀνθρώπων ᾖ τὸ γένος, ἄνθρωποι, ἄν τε ἵππων, ἵπποι* collocari mavult Meineke ‖ **21** *οὐχ* S M *οὐχὶ οἱ* A. aberravit Gaisford

ἀρχὴ γὰρ ἄνωθεν πάντων. οὐ μὴν ἀλλ' οὐδ' οἱ ἐκ προγόνων ἀγαθῶν εὐγενεῖς πάντως, ἀλλ' ὅσοις τυγχάνουσιν ἀρχηγοὶ τῶν προγόνων ὄντες. ὅταν μὲν οὖν αὐτὸς ἀγαθὸς ⟨ᾖ⟩, μὴ ἔχῃ δὲ τοιαύτην δύναμιν τῆς φύσεως ὡς τίκτειν πολλοὺς ὁμοίους, οὐκ ἔχει ἀρχὴν . . . τοιαύτην δύναμιν, ἐν τούτοις ἀρχὴ τοῦ γένους, καὶ εὐγενεῖς οἱ ἀπὸ τούτου τοῦ γένους ὄντες, οὐκ ἐὰν ὁ πατὴρ εὐγενὴς ᾖ, ἀλλ' ἐὰν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γένους. οὐ γὰρ δι' αὐτὸν ὁ πατὴρ ἐγέννησεν ἀγαθόν, ἀλλ' ὅτι ἐκ τοιούτου γένους ἦν.

53 (14 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Περὶ Θεόγνιδος.*

Θεόγνιδός ἐστιν ἔπη τοῦ Μεγαρέως. οὗτος δὲ ὁ ποιητὴς περὶ οὐδενὸς ἄλλου λόγον πεποίηται ἢ περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας ἀνθρώπων, καὶ ἔστιν ἡ ποίησις σύγγραμμα περὶ ἀνθρώπων, ὥσπερ εἴ τις ἱππικὸς ὢν συγγράψειεν περὶ ἱππικῆς. ἡ οὖν ἀρχή μοι δοκεῖ τῆς ποιήσεως ὀρθῶς ἔχειν. ἄρχεται γὰρ πρῶτον ἀπὸ τοῦ εὖ γενέσθαι. ᾤετο γὰρ οὔτ' ἄνθρωπον οὔτε τῶν ἄλλων οὐδὲν ἂν ἀγαθὸν εἶναι, εἰ μὴ τὰ γεννήσοντα ἀγαθὰ εἴη. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ παραδείγμασι τοῖς ἄλλοις ζῴοις χρήσασθαι, ὅσα μὴ εἰκῇ τρέφεται, ἀλλὰ μετὰ τέχνης ἕκαστα θεραπεύεται, ὅπως γενναιότατα ἔσονται. δηλοῖ δ' ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι·

1 *μὴν* etiam A. fallitur Gaisford ‖ **2** *ὅσοις* Rose: *ὅσοι* libri ‖ **4** *ᾖ* addidit Meineke | *ἔχῃ* S A *ἔχει* M Tr. ‖ **5** *ὁμοίως* Tr. | verba *οὐκ ἔχει κτέ.* non integra. *οὐκ ἔχει ἀρετὴν* [*τοιαύτην δύναμιν ἐν τούτοις ἀρχὴ*] *τοῦ γένους. καὶ εὐγενεῖς κτέ.* prop. Wyttenbach. *οὐκ ἔχει ἀρχήν· ⟨ἐν ὅσοις δὲ⟩ τοιαύτη δύναμις, ἐν τούτοις ἀρχὴ τοῦ γένους. κτέ.* Bernays l. c. *οὐκ ἔχει ἀρχήν· ⟨ὅσοι δ' ἔχουσιν⟩ τοιαύτην δύναμιν, ἐν τούτοις ἀρχὴ τοῦ γένους. κτέ.* poterit fortasse lenius. contra *οὐκ ἔχει ἡ ἀρχὴ τοιαύτην δύναμιν ἐν τούτοις . . . ἀρετὴ τοῦ γένους καὶ εὐγενεῖς* scr. Rose ‖ **7** *εὐγενεῖς* A | *ᾖ* Tr.: *ἦν* S M A ‖ **8** *αὐτὸν* libri ‖ **9** *ἀγαθὸν* sed *ὸ* ex *ὰ* ni fallor corr. M[1] ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. M A, nil nisi versus Theognidis (15—22) adiecto *Θεόγνιδος* lemmate S. cf. Ps.-Plut. pro nob. c. 15. O. Immisch Commentat. philol. Ribbeckio obl. (Lips. a. 1888) p. 73 ss. ‖ **11** cf. Theogn. 22 s. | *ἐστιν* M *εἰσὶν* A ‖ **12** *ἄλλου* A: *ἀλλ' οὐ* M ‖ **13** *ἡ ποίησις* A: *ὁ ποιητὴς* M ‖ **14** *ὥπερϊ* A corr. A[1] ‖ **17** *οὔτ'* M: *οὔτε* A; *οὐδ'* oscitanter Gesn.[2] p. 499 ‖ **19** supra *αὐτῷ* aliquid rasum M | *χρήσασθαι* sed *σασθαι* in ras. M[1] ut videtur ‖ **21** *ὅπως ⟨ὡς⟩* prop. Meineke | *ἔσονται* tacite Gesn.[2]: *ἔσονται* (*ω* A[1]) A *ἔσωνται* M

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθοῦ
κτήσασθαι, γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἤν τις χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου· ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι, καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε,
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.

Ταῦτα τὰ ἔπη λέγει τοὺς ἀνθρώπους οὐκ ἐπίστασθαι γεννᾶν ἐξ ἀλλήλων, κᾆτα γίγνεσθαι τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων κάκιον ἀεὶ μιγνύμενον τὸ χεῖρον τῷ βελτίονι. οἱ δὲ πολλοὶ ἐκ τούτων τῶν ἐπῶν οἴονται τὸν ποιητὴν πολυχρημοσύνην τῶν ἀνθρώπων κατηγορεῖν καὶ ἀντὶ χρημάτων ἀγένειαν καὶ κακίαν ἀντικαταλλάττεσθαι εἰδότας. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄγνοιαν κατηγορεῖν περὶ τὸν αὐτῶν βίον.

---

1 Theogn. 183 ss. legitur locus infra IV 30, 11^{a} p. 732, 3, duo disticha priora supra IV 22^{d}, 99 p. 534, 1 (*Θεόγνιδος*) | *κριοὺς μὲν καὶ ὄνους* S M A, Stob. IV 30, Theogn.: *κύνας μὲν δὴ νῶι* Stob. IV 22^{d} | *διζήμεθα* S M, Stob. IV 22^{d} et IV 30, Theogn.: *διζοίμεθα* A hic et IV 30 | *κϋρνϊ* hic A ‖ **2** *εὐγενείας* hic temere Gesn.^{2}, idem *τοι* pro *τις* | *ἀγαθοῦ* S M A, Stob. IV 30: *ἀγαθῶν* recte Stob. IV 22^{d}, Theogn. ‖ **3** *κτήσασθαι* S M A: *κτήσεσθαι* Stob. IV 30 *βήσεσθαι* Stob. IV 22^{d} et ut videtur Theogn., ubi *βήθεσθαι* codd. nonnulli ‖ **4** *ἤν οἱ χρήματα πολλὰ φέρῃ* Stob. IV 22^{d} ‖ **6** *ἀφνεὸν* Theogn.: *ἀφνειὸν* S M A hic et M Stob. IV 30 ‖ **7** *ἔγημαι* M ‖ **9** *οὐκ* oscitanter om. Gesn.^{2} | post *ἐπίστασθαι* inseri vult *ὀρθῶς* Bergk P. l.^{4} II p. 136. an *οὐκ* ⟨*εὖ*⟩ *ἐπίστασθαι*? ‖ **10** *κᾆτα γίγνεσθαι* tacite Gaisford: *καταγίγνεσθαι* M A ‖ **11** *κάκιον* M *κακίον'* A | *μιγνυμένου τοῦ χείρονος τῷ β.* ci. Bergk ‖ **13** *πολυχρημοσύνην* M *πολυπραγμοσύνην* A; *φιλοχρημοσύνην* Bergk ‖ **13** ss. *κατηγορεῖν καὶ* ⟨*τὸ*⟩ *ἀντὶ κτἑ.* ci. Ed. Schwartz *κατηγορεῖν ὡς ἀντὶ χρ. ἀ. κ. κ. ἀντικαταλλάττεσθαι εἰωθότων, ἐμοὶ δὲ* prop. Bergk ‖ **14** *ἀγένειαν* A: *ἀγενείαν* M | *εἰδότας* *scientes volentesque* interpretatur Meineke, *αὐτούς* ci. Sitzler proleg. in Theogn. p. 4, de Bergkii conamine vide ad 13

CAPVT XXIX. PARS QVARTA.

ΟΠΟΙΟΝ ΧΡΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟΝ ΕΥΓΕΝΗ.

54 (1 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 664 K.).

Τοὺς εὖ γεγονότας καὶ τεθραμμένους καλῶς
κἀν τοῖς κακοῖς δεῖ λόγον ἔχειν εὐφημίας.

55 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Ἑλένη* (940 ss.).

Δός τὴν χάριν μοι τήνδε καὶ μιμοῦ τρόπους
πατρὸς δικαίου· παισὶ γὰρ κλέος τόδε
κάλλιστον, ὅστις ἐκ πατρὸς χρηστοῦ γεγὼς
εἰς ταὐτὸν ἦλθε τοῖς τεκοῦσι τοὺς τρόπους.

56 (3 Mein.) *Δημοσθένους* (LXI p. 1403).

Τοῖς εὐγενέσι καὶ καλοῖς μάλιστα κατεπείγει, κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δὲ ἐπὶ τῆς ψυχῆς, ἀνδρείαν δὲ ἐπ' ἀμφοτέρων τούτων, χάριν δὲ ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχουσιν.

---

2 titulum praebent S M A Mac., de Photio vide supra p. 702, 2 adn. numerum *πγ'* additur in S A *πδ'* in M Mac. ordo eclogarum suspectus. intermixtae sunt prosariae poeticis ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. inter tragicorum adespota fragmentum recepit Nauck (545) Cobeti opinioni (N. l. p. 49) obsecutus immerito ‖ 4 *γεγονότας* S Mac. *γεγωνότασ* M *γεγῶτας* A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 8 *παισὶ* S M A *παιδὶ* libri Eur. ‖ 10 *τοῦ τρόπου* ci. Reiske sed dubitans ipse ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. eodem ordine offeruntur haec et proxima ecloga a Maximo c. 63 p. 676 Combef. etiam lemmatis additis ‖ 12 *ἡγοῦμαι δὲ πάντας ἂν ὁμολογῆσαί μοι, τοῖς τηλικούτοις μάλιστα κατεπείγειν κάλλος μὲν — χάριν δ' ἐπὶ τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας* Dem. iterum vides quam licenter se gesserit gnomologus. consulto scilicet, ut vidit iam Blass, ita mutata sunt verba, ut generalis sententia evaderet | *καὶ καλοῖς* S M Mac. *καὶ τοῖς καλοῖς* A idque immerito receperunt Gaisford et Meineke ‖ 14 *χάριν δ'* Dem.: *χάριν τε* (vel *τὲ*) libri Stobaei ‖ 15 *ἔχοντας* libri Dem. *ἔχουσιν* ex Stob. recepit Blass

57 (4 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης. πυνθανομένου τινὸς τίνες τῶν ἀνθρώπων εὐγενέστατοι, ʽοἱ καταφρονοῦντες᾽ εἶπε ʽπλούτου, δόξης, ἡδονῆς, ζωῆς, τῶν δ᾽ ἐναντίων ὑπεράνω ὄντες πενίας, ἀδοξίας, πόνου, θανάτου.᾽

58 (5 Mein.) *Μενάνδρου* † *Ἐπιτρέποντος* (fr. 7 Koerte).

Ἐλευθέρῳ τὸ καταγελᾶσθαι ⟨μὲν⟩ πολὺ
αἴσχιστόν ἐστι· τὸ δ᾽ ὀδυνᾶσθ᾽ ἀνθρώπινον.

59 (6 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 728 Kock).

Οὐκ ἐλευθέρου φέρειν
νενόμικα κοινωνοῦσαν ἡδονὴν ὕβρει.

60 (7 Mein.) *Μενάνδρου Ἥρωι* (fr. 3 Koerte).

Ἐχρῆν γὰρ εἶναι τὸ καλὸν εὐγενέστατον,
τὸν ἐλεύθερον δὲ † *δεῖ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. legitur ecloga supra IV 29ª, 19 (*Διογένους*), ubi vide quae adnotavimus ‖ **2** *Διογένης πυνθανομένου* M hic, Tr. supra (sed Tr. omisso lemmate): *πυνθανομένου* (om. *Διογ.*) A hic, S M A supra ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A; nil nisi *μ^ε* pro lemm. S, *ἐπιτρέποντος* add. M A. conicias *Ἐπιτρέποντες* scribendum esse, sed potest etiam *Ἐπιτρεπόντων* olim fuisse vel *Ἐπιτρέπουσιν* ‖ **7** *μὲν* suppleri solet suadente Heringa. possunt tamen alia cogitari velut *τὸ καταγελᾶσθ᾽, ⟨οἶμ⟩αι, πολὺ* vel *τὸ καταγελᾶσθαι ⟨παρὰ⟩ πολὺ* coll. Ar. Plut. 445, et *παραπολὺ* iam Bentley ‖ **8** *αἴσχιστον* Heringa: *αἴσχιον* (vel *αἴσχιόν*) M A | *ὀδυνᾶσθαι* A ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S M A, *μ^ε* S *μενάνδρου* (compend.) M *τοῦ αὐτοῦ* A. fortasse hoc quoque frustulum pertinere ad *Ἐπιτρέποντας* suspicatus sum *Berl. philol. wochenschr.* 1909 p. 358. agnoscas autem gnomologii Menandrei ex litterarum ordine conserti vestigia ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S M A, *μ^ε* omisso fab. nom. S ‖ **13** *τὸν καλὸν* suo Marte scr. Gesn.[2] p. 500, moneo propter Guilelmum Meyer ‖ **14** *τὸν ἐλεύθερον δὲ δεῖ* S M A. *τὸ δ᾽ ἐλεύθερον δεῖ* scr. Grotius. *τοὐλεύθερον δὲ* [*δεῖ*] Bentley quem secuti sunt Meineke Kock, alii. *τὸν ἐλεύθερον δεῖ πανταχοῦ φρ. μ.* scribi voluit Guil. Meyer *Nachle e zu den spruchv. des Men.* (*Münch. sitz.* 1890) p. 366 qui separari iubet versum a priore fortasse recte. legitur enim in monostichorum sylloge, quam ille littera K signavit, versus hic *τὸν*

61 (8 Mein.) *Σοφοκλέους Ἀλήτῃ* (fr. 101 N.²).

Ἀλλ' ἀξίως ἔλεξας οὐδὲ μὲν πικρῶς·
γένος γὰρ εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν καλὸν
εὔκλειαν ἂν κτήσαιτο μᾶλλον ἢ ψόγον.

62 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (fr. 413 N.²).

Ἐπίσταμαι δὲ πάνθ' ὅσ' εὐγενῆ χρεών,
σιγᾶν ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἵν' ἀσφαλές,
ὁρᾶν θ' ἃ δεῖ με κοὐχ ὁρᾶν ἃ μὴ χρεών,
γαστρὸς κρατεῖν δέ· καὶ γὰρ ἐν κακοῖσιν ὢν
ἐλευθέροισιν ἐμπεπαίδευμαι τρόποις.

ἐλεύθερον ἀεὶ πανταχοῦ σωφρονεῖν μέγα. idque confirmat papyr. Bouriant n. 1 fol. IX (Wessely *Stud. zur palaeogr. und papyrusk.* VI, 1906, p. 160) ubi inter alia monosticha legitur (19) *τὸν ἐλεύθεροι δεῖ πανταχοῦ φρονεῖν μέγα.* olim si cohaerebant inter se duo iambi, utique expectes *τὸν ἐλεύθερον δὲ [δεῖ] π. κτέ.*

1 ecl. hab. SMA; *σοφο^ς ἀλει^τ* S *σοφοκλέους ἀλείτη* M *Σοφοκλῆς Ἀλείτῃ* A ‖ 2 *οὐδὲ* (*οὐδὲν* A) *μὲν* SMA; *οὐδ' ἐμοὶ* Porson, *οὐδὲ μὴν* Brunck, *οὐδ' ἡμῖν* Nauck ‖ 3 *λόγων* pro *καλὸν* ci. Blaydes in Soph. Phil. 98. an *τὸ σὸν* dederat poeta, gnomologus *καλὸν*? alia excogitavit Herwerden mus. Rhen. LVIII p. 140. ceterum locutione *εἰς ἔλεγχον ἐξιὸν* leviter quidem firmatur, firmatur tamen quod coniecit Bergk Aleten inter posterioris aetatis fabulas Sophocleas fuisse. cf. Soph. Phil. 98 O. C. 1297. vide supra p. 722, 1 adn. ‖ 4 *ψόφον* Tr. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA, sed *οἰνεῖ* M. lemma *ἐκ τῆς Ἰνοῦς* (*ἠνοῦς* cod.) habet Orio Anthologn. 1, 5 p. 41, 15 Schneidew., ubi leguntur tres versus priores (*ἐπίσταμαι — ἃ μὴ πρέπει*) ‖ 6 *ὅσ' εὐγενῆ*] *ὅσαις γενῆ* Or. | *χρεων* sine acc. S ‖ 7 versum adferunt poetae et fab. nomine commemorato Plutarchus de garrul. p. 506 C Gellius N. A. XIII 19, 4 Hos., eundem sed omisso poetae et fab. nom. Plut. de exilio p. 606 A, Anonymus in Walzii rhet. III p. 643, 29. respicit Iulianus symp. p. 422, 6 Hertl. Anon. Anth. Pal. XIV 10. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. II p. 104 | *σιγᾶν θ'* Or., Plut., Gell. | *ὅπου*] *ὅποι* libri Plut. p. 506 C | *δεῖ*] *χρὴ* Or., Iulian., Rhet. ‖ 8 *χρεών* SMA *πρέπει* Or. *με δεῖ* L. de Sybel

CAPVT XXX.

ΠΕΡΙ ΔΥΣΓΕΝΕΙΑΣ.

1 *Εὐριπίδου Ἀντιγόνῃ* (fr. 166 N.^{2}).

Τὸ μῶρον αὐτῷ τοῦ πατρὸς νόσημ᾽ ἔνι·
φιλεῖ γὰρ οὕτως ἐκ κακῶν εἶναι κακούς.

2 *Εὐριπίδου Ἀλκμέωνι* (fr. 75 N.^{2}).

Ὦ παῖ Κρέοντος, ὡς ἀληθὲς ἦν ἄρα,
ἐσθλῶν ἀπ᾽ ἀνδρῶν ἐσθλὰ γίγνεσθαι τέκνα,
κακῶν δ᾽ ὅμοια τῇ φύσει τῇ τοῦ πατρός.

3 *Τοῦ αὐτοῦ* (inc. fab. fr. 1068 N.^{2}).

Οὐ γάρ τις οὕτω παῖδας εὖ παιδεύσεται,
ὥστ᾽ ἐκ πονηρῶν μὴ οὐ κακοὺς πεφυκέναι.

4 *Εὐριπίδου* (Herc. 1261 s.).

---

2 titulum offerunt Phot. S M A Mac. numerum *πδ'* addit S A *πε'* M Mac. *πη'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. ecl. 1—7 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S, *ἀντιγόνῃ* ex *ἀντιόπῃ* ut videtur corr. M rubr. ‖ **4** *μωρὸν* S M A | *αὐτοῦ* (vel *-ῷ*) S A *αὐτὸ* in *αὐτῷ* corr. M^1 *αὐτὸ* Tr. *αὐτῇ* ci. Suevern, sed cf. M. Mayer de Eur. mythop. (Berol. a. 1883) p. 74 | *τοὐκ πατρὸς* ci. Enger Nauckio probante et Herwerdeno (mus. Rh. LVIII p. 144) ‖ **5** *κακός* pro *κακούς* Wagner et Cobet mnemos.^{2} II p. 438 ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ἀλκμ*$^{\alpha\iota}$ S, de quo vide ad ecl. 1, *εὐριππίδου* (compend.) *ἀλκμένωνϊ* M *τοῦ αὐτοῦ ἀλκμαιῶνι* A ‖ **7** *ὦ* propter spatii penuriam supra lin. M rubr. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **12** *κακοῦ* M *μὴ κακοὺς πεφηνέναι* prop. Nauck Trag. dict. ind. p. XXIV. Alcmeonis sunt versus fortasse et ipsi ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A. de S ubi cum ecloga 2 cohaerent versus, vide ad ecl. 1. legitur ecloga etiam supra IV 24^a, 7 p. 601, 14 (*Εὐριπίδου*). adfert versus poetae et fab. nom. omisso Plut. de lib. educ. p. 1 B. eodem ordine haec et proxima ecloga receptae sunt ab Antonio II c. 79 et Maximo c. 63 p. 675

Ὅταν δὲ κρηπὶς μὴ καταβληθῇ γένους
ὀρθῶς, ἀνάγκη δυστυχεῖν τοὺς ἐκγόνους.

5 *Εὐριπίδου Δικτυϊ* (fr. 333 N.²).

Φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
οὐκ ἂν γένοιτο χρηστὸς ἐκ κακοῦ πατρός.

6 (8 Mein.) *Ἐπιχάρμου.*

* * *

6ª (8 contin. Mein.)

Πνίγομ' ὅταν εὐγένειαν οὐδὲν ὢν καλῶς
λέγῃ τις αὐτὸς δυσγενὴς ὢν τῷ τρόπῳ.
τίς γὰρ κατόπτρῳ καὶ τυφλῷ κοινωνία;

7 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 810 N.²).

Μέγιστον ἆρ' ἦν ἡ φύσις· τὸ γὰρ κακὸν
οὐδεὶς τρέφων εὖ χρηστὸν ἂν θείη ποτέ.

8 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Πηλεῖ* (fr. 617 N.²).

Οὐκ ἔστιν ἀνθρώποισι τοιοῦτο⟨ς⟩ σκότος,
οὐ δῶμα γαίας κληστόν, ἔνθα την φύσιν

---

1 *ἐκγόνους* S, libri supra: *ἐγγόνους* M A ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. S M A. de S vide ad ecl. 1 ‖ **3** *φεῦ — ἔχει*] recurrit versus in Aeoli fragmento flor. 116, 4 Mein. | *καλὸς* compend. A ‖ **5** affert versum om. fab. nom. Chrysippus (*Περὶ ἀποφατικῶν*) fr. 180 p. 56, 5 de Arn. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 32 s. ‖ **6** lemmati *ἐπιχάρμου* subiciuntur versus *πνίγομ' ὅταν κτέ.* in S (post ecl. 90, 7 Mein.) M A (post ecl. 5) Mac. ubi ecloga legitur quasi capitis prima. ab Epicharmo versus alienos esse primus vidit Meineke Men. et Phil. rel. p. 191, post *Ἐπιχάρμου* igitur lacunam signavi. inter comicorum adespota recipere debuit Kock, cf. Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 173 ‖ **8** *πνίγομ'* S A *πνίγμ'* (ο supra) M *νίγμος* Mac. | *οὐδενῶν* ci. Ahrens, *εὐλογῶν* H. Richards | *καλῶς* M A: *κακῶς* S Mac. ‖ **9** *λέγει* M ‖ **10** recurrit versus mant. prov. II 100, respicitur ab Eustathio Od. p. 1587, 46. cf. Ar. Thesm. 140 *τίς δαὶ κατόπτρῳ καὶ ξίφους κοινωνία;* Com. adesp. 486 K. et quae collegerunt L. Cohn. *Bresl. philol. abh.* II 2 p. 25 Nauck *Mél. Gréco-R.* VI p. 162 ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5) M A (post ecl. 8 Mein.), de S vide ad ecl. 1 ‖ **12** *μέγιστον ἦν ἄρ'* Cobet mnemos.² II p. 98 ‖ **13** *εὔχρηστον* M A ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 1 ‖ **15** *τοιοῦτο* S M *τοιοῦτον* A: corr. Sallier ‖ **16** *χῶμα* Meineke | *κλειστὸν* S M A

ὁ δυσγενὴς κρύψας ἂν † εἴη σοφός.

9 Ἰσιδώρου (fr. 1 p. 829 N.[2]).

Μορφὰς ἀτερπεῖς ὄψεσιν κεκτημένος
παρεμφερεῖς ταύταισι τοὺς τρόπους ἔχεις·
ἐκ τοῦ κακοῦ γὰρ ἡ φύσις τίκτει κακόν,
ὡς ἐξ ἐχίδνης πάλιν ἔχιδνα γίγνεται.

10 Εὐριπίδου Βελλεροφόντου (fr. 298 N.[2]).

Οὐκ ἂν γένοιτο τραῦμ', ἐάν τις ἐγξέσῃ
θάμνοις ἐλείοις, οὐδ' ἂν ἐκ μητρὸς κακῆς
ἐσθλοὶ γένοιντο παῖδες εἰς ἀλκὴν δορός.

11 Τοῦ αὐτοῦ Ἱππολύτῳ (424 ss.).

Δουλοῖ γὰρ ἄνδρα, κἂν θρασύσπλαγχνός τις ᾖ,
ὅταν ξυνειδῇ μητρὸς ἢ πατρὸς κακά.
μόνον δέ φασι τοῦθ' ἁμιλλᾶσθαι βίῳ,
γνώμην δικαίαν κἀγαθήν, ὅταν παρῇ.
κακοὺς δὲ θνητῶν ἐξέφην', ὅταν τύχῃ,

---

1 κρύψας ἂν εἴη S A κρύψασαν ἂν εἴη M. multa temptata sunt: κρύψειεν ἂν κἂν ᾖ Lewis, κρύψας ἂν ἐκβαίη (ἐξίοι Ellis) Halm, κρύψας ἂν ⟨οὐκ⟩ εἴη κακός (σαφής Weil) ego *Kr. blätt.* (Hal. Sax. a. 1872) p. 77 ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 7 Mein.). Ἰσιδώρου Meineke: εισιδώρου S ἐκιδώρου M A Ἐκδώρου Tr. cf. Elter De Stob. cod. Phot. p. 53 s. ‖ **5** καλόν M, e corr. A[2] ‖ **6** γίνεται S M ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A. βελλεροφόντου S A, certe nihil discrepantiae enotavit Mekler, sed βελεροφῶντι M. fuerit igitur Βελλεροφόντῃ coll. ecl. 5 ss. ecl. 11 ‖ **8** τραῦμ', ἐάν τις Nauck: τραῦμα εἴ τις S M A. τραύματ', ἥν τις ego Act. soc. Lips. II p. 42 | ἐγξέσῃ Heath: ἐνξύσῃ S A ἐνξύσῃ M ‖ **9** ἐλείοις M A ‖ **10** ἐς S M A: tacite corr. Gesn.[1] f. 442[v] ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A. ἱππολύτω M ἱππο[λ] S ἱππολύτου A. duos priores versus habet etiam Plut. de liberis educ. p. 1 C de aud. poetis p. 28 C, respicit Aristides II p. 628 Dind., non nisi primum adfert Bio ap. Diog. Laert. IV 51, resp. Theodorus Metoch. p. 550 s. Muell. Constantinus Man. ed. Boiss. 1, 33 ‖ **12** θρασύστομος Diog. Laert. | τις ᾖ Eur., Plut. ceterique testes: τις εἶ S om. M A, τις ᾖ in marg. add. A m. rec. ‖ **13** ὅταν om. A, add. A m. rec. in marg. | συνειδῇ Plut., fort. Arist. συνίδη S συνείδη M A: ξυνειδῇ Eur. ‖ **14** μόνον Tr., Eur.: μοῦνον S M A | δέ φασι (δὲ φασὶ M A) τοῦτ' (τοῦθ' A Tr.) S M A: δὲ τοῦτό φασ' Eur. ‖ **15** ὅτῳ παρῇ Eur.

προθεὶς κάτοπτρον ὥστε παρθένῳ νέᾳ χρόνος.

11ᵃ (om. Mein.) *Θεόγνιδος* (183 ss.).

Κριοὺς μὲν καὶ ὄνους διζήμεθα, Κύρνε, καὶ ἵππους
εὐγενέας, καί τις βούλεται ἐξ ἀγαθοῦ
κτήσασθαι, γῆμαι δὲ κακὴν κακοῦ οὐ μελεδαίνει
ἐσθλὸς ἀνήρ, ἤν τις χρήματα πολλὰ διδῷ.
οὐδὲ γυνὴ κακοῦ ἀνδρὸς ἀναίνεται εἶναι ἄκοιτις
πλουσίου, ἀλλ' ἀφνεὸν βούλεται ἀντ' ἀγαθοῦ.
χρήματα γὰρ τιμῶσι· καὶ ἐκ κακοῦ ἐσθλὸς ἔγημε,
καὶ κακὸς ἐξ ἀγαθοῦ· πλοῦτος ἔμιξε γένος.

12 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ὀνειδιζόμενος ἐπὶ δυσγενείᾳ ὑπό τινος εὐγενοῦς ⟨μέν⟩, μοχθηροῦ δέ 'ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ὄνειδος' ἔφη 'σὺ δὲ τῷ γένει'.

---

1 *προθεὶς* M A, Eur.: *προσθεὶς* S ut Euripidis cod. Pal. 287 | *ὥσπερ* A | *παρθένῳ* ex *παρθένον* corr. M¹ ‖ 2 *χρόνος* M, Eur.: om. S A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. legitur ecloga supra intra locum Xenophonteum IV 29ᶜ, 53 p. 725, duo disticha priora IV 22ᵈ, 99 p. 534, 1 (*Θεόγνιδος*) ‖ 4 *κριοὺς μὲν καὶ ὄνους*] *κύνας μὲν δὴ νῶι* Stob. IV 22ᵈ | *διζοίμεθα* A hic et IV 29ᶜ ‖ 5 ss. om. A, si recte intellego Meklerum | *ἀγαθοῦ* M, Stob. IV 29ᶜ: *ἀγαθῶν* Stob. IV 22ᵈ, Theogn. ‖ 6 *κτήσασθαι* Stob. IV 29ᶜ: *κτήσεσθαι* hic M, *βήσεσθαι* Stob. IV 22ᵈ et ut videtur Theogn., ubi *βήθεσθαι* codd. nonnulli ‖ 7 *ἤν τις* Stob. IV 29ᶜ, Theogn.: *ἄν τισ* M, *ἤν οἱ* Stob. IV 22ᵈ | *διδῷ*] *φέρῃ* Stob. IV 22ᵈ ‖ 9 *ἀφνεὸν* Theogn.: *ἀφνειὸν* M, Stob. IV 29ᶜ ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Mac. *σωκράτους* S *σωκράτους ἐπαίνους* (*επαίνους* compend. sine spir. M) M A idque *σωκράτους ἔπαινος* fuisse puto, *ἔπαινος* autem adsumptum a librario ex capitis proximi inscriptione. recurrit ecloga in sylloga codicis Vaticani Gr. n. 1144 a Sternbachio edita App. Vat. 92 p. 78: '*Ο αὐτὸς* (sc. *Σωκράτης*) *ὀνειδιζόμενος ἐπὶ δυσγενείᾳ ⟨ὑπό τινος⟩ εὐγενοῦς μέν, μοχθηροῦ δὲ καὶ ἀσελγοῦς τὸν τρόπον ἔφη· 'ἐμοὶ μὲν τὸ γένος ὄνειδος, σὺ δὲ τῷ γένει'*, ubi v. *ὑπό τινος νεανίσκου* inseruit Sternbach, sed inutiliter *νεανίσκου*. cf. etiam floril. Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 30) 103 ‖ 13 *ὑπό τινος* ante *ὀνειδιζ.* collocant M A Mac. ‖ 14 *μέν* inseruit A² om. S M A Mac. | *ἔφη* ante *ἐμοὶ* coll. M, Mac. fortasse recte, cf. cod. Vat. syll. ‖ 15 *σὺ* S A *σοὶ* M

CAPVT XXXI. PARS PRIMA.

ΕΠΑΙΝΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ.

1 *Θεόγνιδος* (523 s.).

Οὔ σε μάτην, ὦ Πλοῦτε, θεῶν τιμῶσι μάλιστα·
† σὺ γὰρ ῥηϊδίως τὴν κακότητα φέρεις.

2 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (438 ss.).

Πάλαι μὲν οὖν ὑμνηθέν, ἀλλ᾽ ὅμως ἐρῶ·
τὰ χρήματ᾽ ἀνθρώποισι τιμιώτατα,
δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχει.

3 (2 Mein.) *Θεόγνιδος* (699 ss.).

---

2 ἔπαινος πλούτου praebent S M A Tr. Mac. *Περὶ πλούτου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius quattuor nimirum huius capitis partes uno titulo generali comprehendens, cf. Stob. III proleg. p. X. numerum πε′ adpingunt S A πϛ′ M Mac. πθ′ Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. iteratur corp. Par. 739 Elt. (*Θεόγνιδος*) ‖ **4** θεῶν Tr.: θεοὶ S M A, corp. Par. βροτοὶ Theogn. ‖ **5** σὺ S M A, corp. Par.: ἢ Theogn. obversata sunt librario fortasse talia Theogn. 373 *Ζεῦ φίλε, θαυμάζω σε· σὺ γὰρ κτἑ.* ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post ecl. 1). eclogas 3 Mein. — 8 Mein. lemmate εὐρ. comprendit S. versu primo excepto offert eclogam etiam Strabo IX p. 415. quod legitur ap. Plut. de am. prol. p. 497 D *τὸ δ᾽ ὑπὸ τοῦ Εὐριπίδου λεγόμενον ʻτὰ χρήματ᾽ ἀνθρώποισιν εὑρίσκειν φίλους Δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχειν᾽* id quomodo explicandum sit monuit Nauck Tr. gr. fr.[2] p. 149, confudit enim Plutarchus Sophoclis versum (fr. 85, 1) *τὰ χρήματ᾽ ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους* et Eur. Phoen. 439. florilegium antiquius expilavit Gregorius Nazianzenus carmini de virtute (patrol. XXXVII 706 Migne) inserens v. 373 *τὰ χρήματ᾽ ἀνθρώποισι τιμιώτατα*, cf. Elter De gnomol. gr. hist. atque or. III p. 113 ‖ **9** *πλείστην τὴν ἐν* Tr. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1) M A (post ecl. 3 Mein.) ἔ αυτ pro lemmate S

Πᾶσιν δ' ἀνθρώποις ἀρετὴ μία γίγνεται ἥδε,
πλουτεῖν· τῶν δ' ἄλλων οὐδὲν ἄρ' ἦν ὄφελος,
οὐδ' εἰ σωφροσύνην μὲν ἔχοι Ῥαδαμάνθυος αὐτοῦ.
πλείονα δ' εἰδείη Σισύφου Αἰολίδεω.

3ª (2 contin. Mein.: Eiusdem 525 s.)

Καὶ γάρ τοι πλοῦτον μὲν ἔχειν ἀγαθοῖσιν ἔοικεν,
ἡ πενίη δὲ σοφῷ σύμφορον ἀνδρὶ φέρειν.

4 *Εὐριπίδου Δανάῃ* (fr. 324 N.²).

Ὦ χρυσέ, δεξίωμα κάλλιστον βροτοῖς,
ὡς οὐδὲ μήτηρ ἡδονὰς τοίας ἔχει,

---

1 *πλήθει δ' ἀνθρώπων ἀρετὴ* Theogn. | *γίνεται* recte Theognidis nonnulli || 3 *μὲν*] *al.* *τις* Gesn.¹ f. 442 mrg. sed unde id adsumpserit nescio | *ἔχοι* S M sed *οι* in ras. corr. M² *ἔχοι* ex em. etiam A *ἔχοις* Theogn. *ἔχοι* ut generaliorem redderet sententiam gnomologus, qui *τις* subaudiri voluerit ex *πᾶσιν ἀνθρώποις* quod scripserat. cf. etiam Tyrtaeus ap. Stob. IV 10, 1 p. 327, 6 || 4 *εἰδείης* Theogn. | 5 distichon quod sequitur male cum prioribus coaluit in S M A: separavi. errorem perspexit Bergk. an falso loco inserta est ecloga postquam excidit post ecl. primam? poterat enim ibi omitti propter clausulae similitudinem (*φέρεις — φέρειν*) || 6 *τοι* S M A, Theogn. *Ζεὺς* tacite Gesn.¹ | *ἔοικεν* Theogn.: *ἔδωκεν* S M A || 7 *δὲ σοφῷ* gnomologus alicuius Stoici ut videtur vestigiis insistens (cf. Chrysipp. fr. mor. 167 Arn.): *δὲ κακῷ* Theogn. | *σύμφορος* Theogn. || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.). de S vide quae monui ad ecl. 2. *δανάῃ* libri, intellego dativum. iteratur ecloga corp. Par. 740 Elt. (*Εὐριπίδου*). e Bellerophonte versus petitos esse narrat Seneca epist. 115, 15, quod testimonium firmare studet Ericus Mueller De graec. deorum partibus trag. (Gissae a. 1910) p. 95. adfert Athen. IV p. 159 B et tres versus priores Sextus Empir. p. 663, 23 uterque post v. 3 addentes verba haec *οἵας σὺ χοἰ σὲ δώμασιν κεκτημένοι.* cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 9. 80 III p. 115 s. versus duos priores tertiique initium (*οὐ παῖδες*) adfert Athenag. Suppl. pro Christ. c. 29 p. 39 ed. Schw., versum primum et alterius initium (*ὡς οὔτε μητὴρ ἡδονάς*) Diodorus 37, 30, 2 (sive Exc. Vat. p. 135), versum primum Lucianus Timon. 41 Somn. 14, Sextus Emp. p. 570, 14 omittentes poetae et fab. nom. || 9 inter *δεξίωμα* et *δεξίαμα* fluctuari libros Athenaei Luciani Athenag. monet Nauck | *βροτοῖς*] *κτέρας* in Luciano libri pauci || 10 *ὡς οὔτε* Athen., Sext. Emp., Athenag., Diod. | *τοίας* S, corp. Par., Sextus Emp. *τοῖσασ* M *τοιάσδ'* A

οὐ παῖδες ἀνθρώποισιν, οὐ φίλος πατήρ.
εἰ δ' ἡ Κύπρις τοιοῦτον ὀφθαλμοῖς ὁρᾷ,
οὐ θαῦμ' ἔρωτας μυρίους αὐτὴν τρέφειν.

5 *Μενάνδρου Ἁλιεῖ* (fr. 19 K.).

Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους ποεῖν.

6 (9 Mein.). *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ* (fr. 485 K.).

Τοῦτο μόνον ἐπισκοτεῖ
καὶ δυσγενείᾳ καὶ τρόπου πονηρίᾳ
καὶ πᾶσιν οἷς ἔσχηκεν ἄνθρωπος κακοῖς,
τὸ πολλὰ κεκτῆσθαι· τὰ δ' ἄλλ' ἐλέγχεται.

7 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Ἠλέκτρα* (426—431).

Ἐν τοῖς τοιούτοις ἡνίκ' ἂν γνώμης πέσω,
σκοπῶ τὰ χρήμαθ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
φίλοις τε δοῦναι σῶμά τ' εἰς νόσον πεσὸν
δαπάναισι σῶσαι· τῆς δ' ἐφημέρου βορᾶς
εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
ὁ πλούσιός τε καὶ ⟨ὁ⟩ πένης ἴσον φέρει.

---

1 *ἀνθρώποισιν*] *ἐν δόμοισιν* Athen. | *οὐδὲ φίλος* corp. Par. | post *πατήρ* quem addunt versum Athen. et Sext., omittunt Stobaeus, corp. Par., Seneca ‖ 2 *ὀφθαλμοῖσιν* S ‖ 3 *οὐ' αὖ μ'* M *οὔθ' ἅμ'* corp. Par. | *τρέφειν*] *ἔχειν* Athen. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *ἁλεῖ* M. recurrit versus Monost. 120, sine poetae et fab. nom. etiam Hermog. Progymn. (rhet. gr. II) p. 8, 1 Sp., Prisciani Praeexercit. p. 433, 8 H. *possunt divitiae et clementes facere.* versus *τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ φιλανθρώπους ποεῖ* supra Menandri Trophonio datur Stob. III 9, 19 p. 350, 2, sed putant potius cum Sexto Emp. p. 25, 33 Bekk. scribendum esse *τὸ μηδὲν ἀδικεῖν καὶ καλοὺς ἡμᾶς ποεῖ* ‖ 5 *ποεῖν* A *ποιεῖν* M ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 5); *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 8 *δυσγένειαν — πονηρίαν* S M A: corr. Bentley ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.). malim *Ἠλέκτρᾳ*. v. *φίλοις — σῶσαι* adfert Plut. De poet. aud. p. 33 C sine poet. et fab. nom. cf. Dio Prus. VII 82 vol. I p. 204, 29 Arn. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 51 ‖ 12 *τοσούτοις* A | *τοιούτοις δ' ἡνίκ' ἂν* Eur. ‖ 13 *σκοπῶ* A, Eur., in ras. S: *σκυπω* M *σκοπῷ* Tr. ‖ 14 *φίλοις* S M A, Plut.: *ξένοις* Euripidis libri et ut videtur Dio | *ἐς* Eur. | *νόσους* Plut. | *πεσὼν* M ‖ 15 *ἐφ' ἡμέραν* Eur. ‖ 16 *σμικρὸν* Euripidis cod. Laur. XXXII 2 ‖ 17 *τε* S M A: *γε* libri Eur. | *καὶ ὁ* scripsi: *καὶ* S M A *χὡ* Eur.

8 (10 Mein.) *Θεόγνιδος* (717 s.).

Ἀλλὰ χρὴ ταύτην γνώμην πάντας καταθέσθαι,
ὡς πλοῦτος πλείστην πᾶσιν ἔχει δύναμιν.

9 (11 Mein.) *Χαιρήμονος* (fr. 36 p. 790 N.²).

Πλοῦτος δὲ πρὸς μὲν τὰς † ὅλας τιμὰς ἰὼν
οὐκ ἔσχεν ὄγκον ὥστε καὶ δόξης τυχεῖν,
ἀλλ' ἔστι σεμνός· ἐν δὲ † δόσει βροτῶν
ἡδὺς συνοικεῖν καί τιν' εἰληχὼς χάριν.

10 (12 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 813 N.²).

Ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν [δὴ] ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν.

11 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Κρήσσαις* (fr. 462 N.²).

Ἐπίσταμαι δὲ καὶ πεπείραμαι λίαν,
ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

12 (8 Mein.) *Εὐριπίδου Πολυΐδου* (fr. 642 N.²).

Οὐ γὰρ παρὰ κρατῆρα καὶ θοίνην μόνον

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 6 Mein.) ‖ 2 *πάντας γνώμην ταύτην* Theogn. | *παν* (supra *τως*) si quid video compend. A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, *χαιρήμωνος* M A sed *ω* fort. ex *ο* corr. M ‖ 5 *μὲν* supra lin. S¹ | *τὰς πόλεως τιμὰς* Meineke, *τὰς ἁμαρτίας* Gomperz mus. Rh. XIII p. 479, *τοὺς ἀλιτρίας* Heimsoeth coll. Hesych. *ἀλιτρίας· ἁμαρτωλούς* ‖ 6 *οὐκ ἔστι σεμνὸς* et v. 7 *ἀλλ' ἔσχεν ὄγκον* prop. Nauck ‖ 7 *δόσει* S A *δώσει* M: *δώμασιν* conieci Exerc. cr. (Hal. Sax. a. 1868) p. 25 idque pluribus comprobare studuit R. Methner De trag. gr. min. et anonym. fragm. obs. crit. (Brombergae ed. a. 1882) p. 7 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. iteratur locus infra Stob. IV 31ᶜ, 74 cum lemm. *Εὐρ. Φοίνικι*, ubi male *πλεισθένης* A ‖ 10 *πλοῦτ'* hoc loco M A *πλοῦθ'* vel *πλοῦτε* libri infra | *ὅσῳ μὲν* libri infra: *ὅσον μὲν δὴ* M A hic ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., de S vide quae monui ad ecl. 2. iteratur ecloga corp. Par. 741 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* post ecl. 4). versus 2 legitur etiam Stob. IV 31ᵇ, 39 (*Εὐρ. Κρήσσαις*). idem recurrit inter Monost. 558. hinc pendere etiam Monost. 507 *τῶν εὐτυχούντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι* vidit Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 161 adn. 1. nec aliam originem habet Monost. 510 *τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς*, cf. G. Meyer *Die Vrbin. samml.* p. 406 s. ‖ 12 *δὲ* et *λίαν* om. Mac. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; de S vide quae dixi ad ecl. 2. *τοῦ αὐτοῦ* A. *πολυΐδου* S A *πολυείδου* M ‖ 15 *οὐ γάρ ⟨τι⟩* ci. Meineke, *οὐκ ἄρα* Nauck, *οὔτἄρα* Cobet mnemos. IX p. 140 | *κρητῆρα* S M A

τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν ἡδονὰς ἔχει,
ἀλλ' ἐν κακοῖσι δύναμιν οὐ μικρὰν φέρει.

13 *Φιλήμονος Πτέρυγες* (fr. 65 K.).

Τὸ τῆς Ἀμαλθαίας δοκεῖς εἶναι κέρας
οἷον γράφουσιν οἱ γραφεῖς κέρας βοός;
ἀργύριόν ἐστι· τοῦτο ἐὰν ἔχῃς, λέγε
πρὸς † τοῦτ' εἰ βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
φίλοι, βοηθοί, μάρτυρες, συνοικίαι.

14 (24 Mein.) *Εὐριπίδου Παλαμήδῃ* (fr. 580 N.[2]).

Ἀγάμεμνον, ἀνθρώποισι πᾶσαν αἱ τύχαι
μορφὴν ἔχουσι, συντρέχει δ' εἰς ἓν τάδε·
† τούτου δὲ πάντες, οἵ τε μουσικῆς φίλοι

---

1. 2 *ἔχει* et *φέρει* sedem inter se mutare vult Nauck ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.) ‖ 4 de sententia vide Phocylidis versus Stob. IV 15, 6 p. 377, 12 | *ἀμαλθαίας* (*λ* postmodo add. A[1]) M A *ἀμαλθιας* sine acc. S *ἀμαθίας* Tr. ‖ **6** *τοῦτο (τοῦτ'* S) *ἐὰν ἔχῃς λέγε* (*λέγ' εἰ* A) *πρὸς* (*προσ* M) *τοῦτ' εἰ* S M A. in his *πρὸς τοῦτ'* interpolatori deberi perspexit Meineke Com. IV p. 20 qui proposuit *ἀργύριόν ἐστι ⟨τοῦτο⟩· τοῦτ' ἐὰν ἔχῃς Λέγ' εἴ τι βούλει κτέ.* apte comparans ecl. 30. fortasse tamen praestat quod ego proposui Act. societ. phil. Lips. II p. 44 *ἀργύριόν ἐστιν, ⟨ἀργύριον⟩· τοῦτ' ἂν ἔχῃς, Λέγ' εἴ τι βούλει κτέ.* ‖ 8 *συνοικίαι* vix integrum. *συνήγοροι* in mentem venit Meinekio cui ante hunc versum alius videtur excidisse desinens fortasse in *οἰκίαι.* omitto quod coniecit Headlam, id displicuit Herwerdeno Collectan. crit. p. 143. an *συνωμόται* scribendum pro *συνοικίαι*? quod Meinekius suasit, aliquatenus commendatur ecloga 34 ubi legitur: *ἦγε δὲ* (sc. *ὁ Πλοῦτος*) *καὶ θεὰς ἄλλας μεθ' αὑτοῦ συνηγόρους τε καὶ μάρτυρας κτέ.* ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 13). repetunt infra eclogam (post 29 Mein.) M A. *παλαμήδη* (vel *-δῃ*) S A *παλαμήδει* M qui altero loco *παλαμήδουσ* ‖ **10** *πᾶσαν αἱ τύχαι* scripsi Act. soc. phil. Lips. II p. 46: *πᾶσιν αἱ τύχαι* S et loco altero M A, *πᾶσι χρήματα* M A hic ‖ **11** *εἰς ἓν τάδε* scripsi (*τάδε* auctore Augusto Muellero): *εἰς χρήματα* S, loco alt. M A *εἰς ἓν* (*εἰσὲν* M) *τόδε* M A hic. glossema est *χρήματα* intra lineas olim scriptum, unde modo primi modo secundi versus exitum occupavit ‖ **12** *τούτου* S et loco alt. M A *τούτων* M A hic. *θνητοὶ δὲ πάντες* (vel *θνητῶν δὲ πᾶς τις*) scripsi l. c. *βροτοὶ* vel *θνητοὶ* etiam Herwerden mnemos.[2] XII p. 314 | *οἵ τε* S et loco alt. M A: *οὔτε* M A hic

ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι, χρημάτων ὕπερ
μοχθοῦσιν, ὃς δ' ἂν πλεῖστ' ἔχῃ, σοφώτατος.

15 (14 Mein.) Ἀντιφάνους (fr. 232 K.).

Ἆρ' ἔστι λῆρος πάντα πρὸς τὸ χρυσίον.
μόνον γὰρ αὐτοῦ διαμένειν εἴωθ' ἀεὶ
τὸ χρῶμα ταὐτό· τῶν φίλων δὲ τοὺς τρόπους
οὐδέποθ' ὁμοίως ζωγραφοῦσιν αἱ τύχαι.
πλοῦτος δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώπου τρόπων.
ὅταν εὐπορῶν γὰρ αἰσχρὰ πράττῃ πράγματα,
τί τοῦτον ἀπορήσαντ' ἂν οὐκ οἴει ποεῖν;

16 (15 Mein.) Τιμοκλέους (fr. 35 K.).

Τἀργύριόν ἐστιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
ὅστις δὲ μὴ ἔχει τοῦτο μηδ' ἐκτήσατο,
οὗτος μετὰ ζώντων τεθνηκὼς περιπατεῖ.

17 (16 Mein.) Εὐριπίδου Ἀρχελάου (fr. 247 N.[2]).

---

1 ζῶσι hic om. M ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 13) M A (post ecl. 24 Mein.). duo versus extremi leguntur etiam supra III 2, 3 p. 178, 10 (Ἀντιφάνους) ‖ 5 μόνον S A μόνοσ M μόνον Tr. | αὐτοῦ SMA ἀεὶ Tr. ‖ 6 ταὐτὸ cod. Paris. n. 1985 teste Gaisfordo: δ' αὐτὸ SMA ‖ 7 ὁμοίους Cobet N. l. p. 137 ‖ 8 versum hunc post 10 traiciendum putavi l. c. p. 45, vix recte | ἀνθρώπῳ Herwerden Obs. crit. p. 53 ‖ 9 ὅταν libri utrobique: ὃς ἂν hoc loco Cobet idque recte ut videtur. ὅταν enim (ut taceam quam facile confundi potuerit cum ὃς ἂν) vide ne ex loco priore (III 2, 3) huc illatum sit. priore autem loco, ubi hoc distichon citatur solum, gnomologus si invenerat ὃς ἂν εὐπορῶν γάρ, habuit cur in ὅταν εὐπορῶν τις mutaret, scilicet quia γάρ particulam in eclogae initio molestam esse vidit. erravit autem nostro loco Meineke, cum duos postremos versus a praecedente dirimendos coniceret (flor. III p. XXX). admitti enim poterant hi duo versus tamquam sui iuris ecloga in capite Περὶ κακίας, non poterant in capite quod inscribitur Ἔπαινος πλούτου | πράττῃ (vel -ῃ) utroque loco libri nisi quod τις πράττῃ hic A ‖ 10 ἀπορήσαντ' ἂν SMA ἀπορήσαντα libri III 2 | οὐκ οἴει (οἴκοἴει M) ποεῖν libri hic: πράξειν προσδοκᾷς libri III 2 ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ 13 ἔχει S M Mac. ἔχῃ A. contra Meinekii vel Nauckii dubitationes defendit hunc versum Herwerden Collectan. cr. p. 140 comparans Soph. Antig. 1279 ἔχων τε καὶ κεκτημένος alia id genus ‖ 14 οὗτος τεθνηκὼς περιπατεῖ ζώντων μέτα optime Nauck *Mél. Gr.-R.* VI p. 100 ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S

Τί δ' οὐκ ἂν εἴη χρηστὸς ὄλβιος γεγώς;

18 (17 Mein.) *Διφίλου* (fr. 103 K.).

Ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ·
τὰ πάντα τούτῳ τέμνεται καὶ πράττεται.

19 (18 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 249 N.[2]).

Μὴ πλούσιον θῇς· ἐνδεέστερος γὰρ ὢν
ταπεινὸς ἔσται· κεῖνο δ' ἰσχύει μέγα,
πλοῦτος λαβὼν ⟨τε⟩ τοῦτον εὐγενὴς ἀνήρ.

20 (19 Mein.) *Μενάνδρου Βοιωτίᾳ* (fr. 90 K.).

Πλοῦτος δὲ πολλῶν ἐπικάλυμμ' ἐστὶν κακῶν.

21 (20 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 142 N.[2]).

Χρυσὸν μάλιστα βούλομαι δόμοις ἔχειν·
καὶ δοῦλος ὢν γὰρ τίμιος πλουτῶν ἀνήρ,
ἐλεύθερος δὲ χρειὸς ὢν οὐδὲν σθένει.

22 (contin. 20 Mein.: poetae incerti)

Χρυσοῦ νόμιζε σαυτὸν οὕνεκ' εὐτυχεῖν.

23 (25 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (686).

Χρήματα γὰρ ψυχὴ πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσι.

---

1 *εἴη* M *ἦ* A ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SMA. *διφύλου* A ‖ 3 *Αἰσχυρότερον* (*A* rubr.) dein ipse se corrigens *ἰσχυρ-* M ‖ 4 *ἅπαντα* ci. Kock | *τέμνεται καὶ πράττεται* nondum emendatum ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 8 *τε* tacite inseruit Gesn.[1] f. 444[v]: om. SMA ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. MA Mac., om. S. *ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν* Antiphanes Stob. flor. 97, 8 Mein. ‖ 10 *ἐπικάλυμμά ἐστι* M Mac. *ἐπικαλυμμ'* (sine acc.) *ἐστὶν* A. *παρακάλυμμ' ἐστὶν* prop. Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 108 collato Antiphanis versu. et admodum in deliciis habet Menander verborum adsimilationem qualis est *πλ. πολλ. παραχ.*, sed vide etiam floril. Schenkelii *Wien. st.* XI p. 30 n. 102 ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 12 *βούλομ' ἐν δόμοις* vitiose Frob. p. 191, inde Gesn.[1] mrg. ‖ 13 *γὰρ ὢν* A | *ἀνήρ* ex *ἀεί* corr. S[1] ‖ 14 *δ' ἀχρεῖος* A ‖ 15 versum qui sequitur cum prioribus cohaerentem habent SMA, seiungendum esse sensit Musgrave ‖ 16 *νόμιζε σαυτὸν* A sic ut coniecerat Gesn.[1] mrg.: *νόμιζ'* (*νόμιζε* M) *αὐτὸν* SM. *νόμιζ' ἑαυτὸν* Br. Keil Anal. Isocr. p. 109 | *οὕνεκ'* (*οὔνεκ'* M) libri. *εἵνεκ'* Nauck qui cum prioribus coniunctum edidit versum tamquam Euripideum l. s. c. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24 Mein.) MA (post. ecl. 20 Mein.), *ἔργων* om. S. recurrit versus in scholiis Arati v. 299 (p. 399, 9 M.) *καὶ Ἡσίοδος· 'χρήματα — βροτοῖσι'* ‖ 18 *γὰρ*] *δὲ* schol. Arati

24 (21 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλου* (fr. 22 N.[2]).

Τὴν δ' εὐγένειαν πρὸς θεῶν μή μοι λέγε·
ἐν χρήμασιν τόδ' ἐστί, μὴ γαυροῦ, πάτερ.
κύκλῳ γὰρ ἕρπει· τῷ μὲν ἔσθ', ὃ δ' οὐκ ἔχει·
κοινοῖσι δ' αὐτοῖς χρώμεθ'· ᾧ δ' ἂν ἐν δόμοις
χρόνον συνοικῇ πλεῖστον, οὗτος εὐγενής.

25 (22 Mein.) *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως* (fr. 362, 14—17 N.[2]).

Ἔχειν τε πειρῶ· τοῦτο γὰρ τό τ' εὐγενὲς
καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἔχειν.
ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία,
κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία βίου.

26 *Θεόγνιδος* (1157—60).

Πλοῦτος καὶ σοφίη θνητοῖς ἀμαχώτατον αἰεί·
οὔτε γὰρ ἂν πλούτου θυμὸν ὑπερκορέσαις.
ὡς δ' αὔτως σοφίην ὁ σοφώτατος οὐκ ἀποφεύγει,
ἀλλ' ἔραται, θυμὸν δ' οὐ δύναται κορέσαι.

27 *Σοφοκλέους Ἀλεάδαι* (fr. 85 N.[2]).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20 Mein.) M A (post ecl. 25 Mein.), *αἰόλου* S *αἰόλω* M A ‖ 4 hemistichium *κύκλῳ γὰρ ἕρπει* loco non apto iteratur flor. 105, 18 Mein. ‖ 5 *χρώμεθα* S M | *ὧν* M ‖ 6 *συνοικεῖ* S M | *εὐγενής* Grotius: *εὐτυχής* S M A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga Stob. IV 31[b], 36 (*Εὐρ. Ἐρεχθεῖ*), intr. amplioris spatii fragmentum leguntur versus supra Stob. III 3, 1. p. 197, 4 (*Εὐριπίδου Ἐρεχθέως*) ‖ 8 *ἔχειν δὲ* libri rectius supra III 3 et IV 31[b] ‖ 9 versum om. libri III 3 | *ἔχειν*] *ἀεί* IV 31[b] ‖ 10 *ἥ τ* S, III, 3, IV 31[b]: *τ'* (*ἥ* om.) M *ἥ τ'* om. A ‖ 11 *κἂν ᾖ σοφός τις*] *ἥ τ' ἀνανδρία* (*ἀνδρία* Tr.) libri III 3 ex interpretatione | *βίου* hic M A, Stob. III 3: *βίου* S *μένει* superscr. S[1] hic, *μένει* IV 31[b] ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 25 Mein.) M A (post ecl. 22 Mein.) ‖ 13 et 14 om. libri Theognidis, Theognidi primus inseruit Turnebus | 13 *σοφίη* S M *πενίη* A ‖ 14 *ὑπερκορέσσαις* A ‖ 15 *αὔτωσ* M ‖ 16 *ἀλλ' ἔραται* Theogn.: *ἀλλ' ἐρᾶται* S A *ἀλλερᾶται* M | *κορέσαι* S M *κορέσσαι* sed alt. σ postmodo add. A[1]: *τελέσαι* Theogn. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A. v. primus iteratur infra IV 31[d], 103 (*Σοφοκλέους*), etiam inter Men. Monost. 500. cf. Plut. de amore prolis p. 497 B *τὸ δὲ ὑπὸ Εὐριπίδου λεγόμενον, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκειν φίλους δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις*

Τὰ χρήματ᾽ ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους,
αὖθις δὲ τιμάς, εἶτα τῆς ὑπερτάτης
τυραννίδος † ἄκουσιν ἀγχίστην ἕδραν.
ἔπειτα δ᾽ οὐδεὶς ἐχθρὸς οὔτε φύεται
πρὸς χρήμαθ᾽ οἵ τε φύντες ἀρνοῦνται στυγεῖν.
δεινὸς γὰρ ἕρπειν πλοῦτος ἔς τε τἄβατα
καὶ πρὸς τὰ † βατά, χὤπόθεν πένης ἀνὴρ
μηδ᾽ ἐντυχὼν δύναιτ᾽ ἂν ὧν ἐρᾷ τυχεῖν.
καὶ γὰρ δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον
γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ᾽ ἰδεῖν.
μόνῳ δὲ χαίρειν καὶ νοσεῖν ἐξουσία
πάρεστιν αὐτῷ κἀποκρύψασθαι κακά.

ἔχειν ad Eur. Phoen. 439 (Stob. IV 31ᵃ, 2) aberrans. v. 6 — (10) *εὔμορφόν τ᾽ ἰδεῖν* adfert Plut. de aud. poet. p. 21 B, de quo cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 40

2 *εὐθὺς δὲ* ci. Nauck ‖ 3 *ἄκουσιν* SM *τ᾽ ἄγουσιν* A. *θακοῦσιν* Salmasius | *ἀγχίστην* SM *αἰσχίστην* A. *θακοῦσι μακαρίστην* ci. S. Mekler Lect. gr. p. 14 *θεοῖσιν ἀγχίστην* Weil ‖ 4. 5. versus si vel emendati legerentur, ab hoc loco alieni essent. sic fere olim iudicavi Act. soc. phil. Lips. II p. 47, et similiter interim iudicavit Nauck ‖ 5 *οἵ τ᾽ ἔχοντες* ci. Meineke ‖ 6 *δεινὸς* Plut.: *ξένος* SM *γένος* A | *ἔς τε τἄβατα* tacite Gesn.[1] f. 444ᵛ: *ἔσται τὰ βατὰ* SMA *ἔστε τὰ βατὰ* Tr. p. 483 *πρὸς τὰ βατὰ* libri Plut. ‖ 7 *τὰ βατὰ* SMA *τ᾽ ἄβατα* libri Plut.: *βέβηλα* Vater, *τὰ βάσιμα* Enger et Nauck, *τὰ βαιά* Ed. Schwartz. *καὶ πρὸς τὰ βατὰ κἄπωθεν* ⟨*ὢν*·⟩ *πένης* ⟨*δ᾽*⟩ *ἀνὴρ* scr. Bernardakis. sed vide ne quis olim adscripserit *τὰ βατά* contrario *τἄβατα* invitatus, cf. p. 755, 4 adn. aptum *τὰ λευρά et ad invia et ad late patentia, quocumque volet* | *καὶ ὁπόθεν* libri Plut. ‖ 8 *μὴδ᾽ εὐτυχὼν* (-*ῶν* A) SMA *οὐδ᾽ ἐντυχὼν* Plut. *μηδ᾽ ἐντυχὼν δύναιτ᾽ ἂν* ⟨*εὑρίσκειν πόρον. ἐκεῖνος αἰὲν οἶδεν*⟩ *ὧν ἐρᾷ τυχεῖν* prop. Wecklein mus. Rhen. XXXVIII p. 136. *μηδ᾽ εὐτυχῶν* tuetur Headlam *Class. rev.* XV (1901) p. 99ᵃ adn. 1 *μηδ᾽ εὐστοχῶν* prop. Meineke ‖ 9 *δυσειδὲς καὶ σῶμα καὶ* A. *δυσειδῆ σῶμα καὶ δυσώνυμον Γνώμην σοφὸν* Wecklein Art. Soph. emend. p. 60 ‖ 10 *γλώσσῃ σοφὸν*] *γῆρας νέον* ci. Meineke ‖ 11 *χαίρειν κἂν νόσων ξυνουσίᾳ* Meineke, *ἀφαιρεῖν καὶ νόσων ξυνουσίας* ego olim, *χραισμεῖν καὶ νόσους ἐξουσία* Heimsoeth, *ἀμαυροῦν καὶ νόσων ξυνουσίαν* Holzner *Wien. st.* XVI (1894) p. 325 (coll. Stob. III 4, 9 p. 221, 5) sed dubito num dici liceat *ἀμαυροῦν ξυνουσίαν* ‖ 12 *κἀπικρύψασθαι* (-*ψεσθαι* A) SMA. *κἀποκρύπτεσθαι* scr. Nauck. hunc locum respici a Dione Prus. VII p. 208, 10 de Arn. putat Nauck

28 *Σοφοκλέους Κρέουσα* (fr. 328 N.²).

Καὶ μή τι θαυμάσῃς με τοῦ κέρδους, ἄναξ,
ὧδ' ἀντέχεσθαι. καὶ γὰρ οἳ μακρὸν βίον
θνητῶν ἔχουσι, τοῦ γε κερδαίνειν ὅμως
ἀπρὶξ ἔχονται, κἄστι πρὸς τὰ χρήματα
θνητοῖσι τἄλλα δεύτερ'· εἰσὶ δ' οἵτινες
αἰνοῦσιν ἄνοσον ἄνδρ', ἐμοὶ δ' οὐδεὶς δοκεῖ
εἶναι πένης ὢν ἄνοσος, ἀλλ' ἀεὶ νοσεῖν.

29 (23 Mein.) *Εὐριπίδου* † *Ἑκάβῃ* (fr. 326 N.²).

Ἆρ' οἶσθ', ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι,
οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν,
καὶ συμπλέκοντες σπέρμα καὶ γάμους τέκνων;
δοῦναι δὲ μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ.

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. *κρέουσ̄* S. Sophoclis locum intercidisse versusque qui sequuntur potius Euripidi vindicandos esse opinatur Meineke. sed cf. Nauck in Eur. fr. 397 sub fin. et 'Creusa' fort. posterioris aetatis fabula, vide Photii lex. p. 119, 6 Reitzenst., Dieterich mus. Rhen. XLVI p. 44 ‖ **3** *μακρόν βίον*] *πλοῦτον μακρὸν* vel *βαθὺν βίον* exspectat Meineke, *πλοῦτον βαθὺν* Nauck ‖ **4** *τοὐπικερδαίνειν* prop. Meineke ‖ **5** *ἀπρὶξ* M | *κἄστι* fere MA | *χρήσιμα* A ‖ **7** *αἴνουσιν* M | *ἄνδρ'* A *ἀνδ'* SM ‖ **8** *ὢν* (sine sp.) *ἄνουσος* S ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) MA (post ecl. 28). *ἑκάβη* ex *αἰκ-* corr. M rubr. iteratur ecloga infra IV 31ᵇ, 41 in MA cum lemmate *Εὐρ. Δανάης*. cave autem lacunam signes post *Ἑκάβη*, certe in Hecuba versus qui titulo *Ἔπαινος πλούτου* conveniant non repperi ‖ **10** *οἶσ θ'* M | *ὁτοῦν ἔχοιμεν* S *ὅτ' οὖν ἔχοιμεν* (*οι* ex *ει* ut videtur hic corr. M²) MA hic et infra, ubi *ὅτοῦν* M, *ὅθ' οὔναχ' οἱ μὲν* Tr. p. 483 ‖ **11** *ἀλφάνουσ'* M infra *ἐμφαίνουσ'* SM *ἀναφαίνουσ'* hic et infra A. *ἐκφανεῖς* Musgrave, *ἐμφανεῖς* L. Dindorf ‖ **13** *δόξαν — χάριν* om. hoc loco MA inter lineas add. S¹. habent infra MA ‖ **14** *συμπλέκονται* infra MA | *σπέρμα γενναῖον τέκνων* scripsi Act. soc. phil. Lips. II p. 46 ‖ **15** *δοῦναί τε πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ* IV 31ᵇ ‖ **16** post *κἀγαθῷ* incisio: ∼ (qua eclogae finis significatur) erasa S, et om. versum *κακὸς δ' — ὄλβιοι* hoc loco MA, ut confirmetur Wilamowitzii iudicium, qui suspectavit versum De trag. gr. fr. p. 28. genuinus si est, expectes saltem *κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες εὐγενεῖς* idque olim commendavi l. c. p. 46

κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες † ὄλβιοι.

30 (29 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 537 K.).

Ὁ μὲν Ἐπίχαρμος τοὺς θεούς εἶναι λέγει
ἀνέμους, ὕδωρ, γῆν, ἥλιον, πῦρ, ἀστέρας·
ἐγὼ δ' ὑπέλαβον χρησίμους εἶναι θεοὺς
τἀργύριον ἡμῖν καὶ τὸ χρυσίον ⟨μόνον⟩.
ἱδρυσάμενος τούτους γὰρ εἰς τὴν οἰκίαν,
εὖξαι τί βούλει, πάντα σοι γενήσεται,
ἀγρός, οἰκίαι, θεράποντες, ἀργυρώματα,
φίλοι, δικασταί, μάρτυρες. μόνον δίδου·
αὐτοὺς γὰρ ἕξεις τοὺς θεοὺς ὑπηρέτας.

31 (30 Mein.) *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν α'* (I p. 15).

---

2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 28) MA (post ecl. 23 Mein.). recurrunt versus in Menandri et Philist. compar. 68 ss. p. 23 Studem. (*Μένανδρος. περὶ θεῶν*) ‖ **3** Epich. p. 135 ubi vide quae adnotavit Kaibel | *ὁ μὲν ⟨γὰρ⟩ Ἐπίχαρμος θεοὺς* prop. Dobree Advers. II p. 283 idque probatur Blaydesio et Herwerdeno. possis *ὁ μὲν Ἐπίχαρμος, ⟨οἶσθα,⟩ θεούς*, ubi *θεοὺς* monosyllabi loco ‖ **4** *ἀνέμους ἥλιον γῆν ὕδωρ* SMA, Comp. Men. et Philist.: *ἀνέμους ὕδωρ γῆν ἥλιον πῦρ ἀστέρας* Grotius Dict. poet. p. 549 *ἀνέμους ὕδωρ πῦρ ἀστέρας γῆν ἥλιον* Meineke ‖ **6** *τὸ ἀργύριον ἡμῶν* SMA, Comp. Men. et Phil.: corr. Grotius | *χρυσίον ⟨μόνον⟩* Grotius, *χρυσίον ⟨μόνους⟩* quod teste Gaisfordo legitur in Stob. cod. Paris. 1985 comprobavit Cobet N. l. p. 82 ‖ **7** *ἱδρυσάμενοι* (vel *-μενον*) libri Comp. Men. et Phil. ‖ **8** versum habet etiam Plut. Stoic. absurd. p. 1058 C. cf. ecl. 13 hui. cap. (Philem. fr. 65 K.) | *εὖξαι τί* Gesn.^{1} f. 445^v et sic Plut. et fere Comp. Men. et Phil. (ubi *τι* libri): *εὔξαι* (sine sp.) *τ' εἰ* S *εὔξαι τ' εἰ* (*αι τ'* in ras. corr. M^2) M *εὔξαιτ' εἰ* A Tr. *εὖξ' εἴ τι* Meineke collato Plut. ubi ante Bernardacen edere solebant *εὖξαι εἴ τι* (cf. supra p. 737, 6 adn.), *εἶξαι· τί βούλει;* H. Iacobi in Meinekii Com. V p. CCLXX et Madvig Advers. cr. I p. 719 | *πάντως* libri Comp. Men. et Phil. | *γενέσθαι* A ‖ **9** *ἀγρὸς — ἀργ.*] *τα* (sic) *τ' ἐν τῷ βίῳ λυσιτελοῦντα χρυσὸς ἀργυρώματα* libri Comp. Men. et Phil. ‖ **10** *δικασταί*] *βοηθοί* Meineke ex Philemone, *θιασῶται* Kock, *'ν δίκαισι μάρτυρες* Herwerden Collect. cr. (L. B. a. 1903) p. 168 idque parum concinne | *μάρτυρες* om. libri Comp. Men. et Phil. ‖ **11** *αὐτὸς* MA | *ἕξει* libri Comp. ubi modo *δίδοι* | post hanc eclogam iteratur in MA, non in S, ecl. 14 ubi vide ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29 Mein.) MA (post ecl. 24 Mein. iteratam) Mac. (post ecl. 19 Mein.); *δημοσθ*^{ε} (*δημοσθένους* Mac.) non plura S Mac.

Ἔστι δὴ λοιπόν, οἶμαι, πάντας εἰσφέρειν, ἂν πολλῶν δέῃ, πολλά, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα. δεῖ δὴ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων οὐδὲν ἔστι γενέσθαι τῶν δεόντων.

32 (31 Mein.) *Σιμωνίδου.*

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πότερον αἱρετώτερον πλοῦτος ἢ σοφία, ‘οὐκ οἶδα’ ἔφη ‘ὁρῶ μέντοι γε τοὺς σοφοὺς ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων θύρας φοιτῶντας’.

33 (32 Mein.) *Βίωνος.*

Βίων ἔλεγεν, ὥσπερ τὰ φαῦλα τῶν βαλλαντίων, κἂν μηδενὸς ᾖ ἄξια, τοσούτου ἐστὶν ἄξια ὅσον ἐν ἑαυτοῖς τὸ νόμισμα ἔχουσιν, οὕτω καὶ τῶν πλουσίων τοὺς οὐδενὸς ἀξίους καρποῦσθαι τὰς ἀξίας ὧν κέκτηνται.

34 (33 Mein.) *Ἐκ τοῦ Περὶ συγκρίσεως Πλούτου καὶ Ἀρετῆς.*

Αὐτὸς μὲν οὖν ὁ Πλοῦτος ἐσεμνύνετο χρείας ἀνθρώπων διορθοῦν, ἐκτελεῖν ἐπιθυμίας, [ἢ] βλάβαις ἀντέχειν, ἐπιμελεῖσθαι σώματος, ψυχῇ χαρίζεσθαι, πρέπειν μὲν

---

1 ἔστι — (2) ὀλίγα om. S Mac. ‖ 2 δεῖ δὲ S A, Demosth. δεῖ δὴ M δεῖ δεῖ Mac. Tr. ‖ 3 οὐδέν ἐστι libri Stob. | τῶν δεόντων γενέσθαι Tr. ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. iteratur ecloga corp. Par. 742 Elt. (*Σιμωνίδου*), etiam flor. Par. 142 Sternb. sine lemm. simile responsum Eubulo tribuitur in florilegio Schenkelii (*Wien. stud.* XI p. 19) 50. cf. etiam gnomol. Vat. 6 Sternb. ‖ 6 μέντοι γε M A, corp. Par. μεν γέ τοι flor. Par. γὰρ S ubi ὁρῶ γὰρ τοὺς πλουσίων θύρας (supra: σοφοὺς ἐπὶ τὰς τῶν), verba omissa supra scr. et πλουσίων ex -ίους corr. S[1] ‖ 8 ecl. sine lemm. hab. S Mac., addito lemmate M A. similia composui proleg. in Teletis rel.[2] p. LXXXIII ‖ 9 βαλλαντίων S: βαλαντίων M A (λ add. A[2]) Mac. Tr. vide Schanz praef. in Plat. Euthydem. p. VII ‖ 10 τοσούτου M A Mac. ex τοσοῦτον corr. S[1] τοσοῦτόν Tr. | ἐστιν Tr. ‖ 11 οὐδενὸς A Tr.: οὐδὲν S M Mac. ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. ἐκ τοῦ (ἐκ τ S) περὶ συγκρίσεως πλούτου καὶ ἀρετῆς (ἀνωνύμου add. Tr.) S M A Tr. Teleti dedit eclogam sicut IV 31[b], 84 temere Gesn.[2] p. 504. errorem perspexit de Wilamowitz *Philol. unters.* IV p. 293 ss., cuius rationes confirmavi proleg. in Teletis rel.[2] p. XVII s. ‖ 16 ἐκτελεῖν Hirschig: ἢ τελεῖν S M A | ἢ secl. Hirschig ‖ 17 πρέπει Tr. | μὲν om. A | μὲν ⟨ἐν⟩ εἰρήνῃ I. Fr. Marcks Symb. cr. ad epistologr. gr. (Bonnae ed. 1883) p. 57

εἰρήνῃ, πολέμοις δ' ἐπαρκεῖν, θεραπεύειν δ' ἐκ νόσων, παρέχειν δὲ ταῖς ὥραις βοηθήματα, ἀλέας μὲν ἐν τοῖς πάγοις, ἐκτροπὰς δ' ἀπὸ θέρους, αὐξάνειν δ' οἴκους, καὶ διαδοχὰς μεγάλων φυλάττειν γενῶν, γάμους ποιεῖν μείζονας, παιδοποιίᾳ βοηθεῖν. Κοσμῶ δ' εἶπεν ἱερά, καλλίονες δ' ἐξ ἐμοῦ καὶ πόλεις· ἐμὰ δὲ ἔργα καὶ τείχη καὶ λιμένες καὶ στοαί· ποταμοὺς δ' ἀβάτους γεφύραις σκέπω καὶ γῆν κεχωρισμένην ἥρμοσα· ἐμοῦ δ' ἐμπορίαι δέονται· καὶ γεωργία δ' αὐτὴ δαπάνας ἐκ τῶν ἐμῶν ἀπαιτεῖ ταμιείων. γῆ γὰρ οὐδὲ αὐτὴ δίδωσιν αὐτόματον, ἂν μὴ προλάβῃ· λαβεῖν δὲ ἐκ μόνων ἔχει τῶν ἐμῶν. δίδωμι δὲ ἀφορμὰς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι. κάλλει μὲν ἐκ κόσμου πλεῖστα συλλαμβάνω· διακονοῦμαι δ' ὁπόσα δαπανῶσιν εἰς σωμασκίαν· παιδείᾳ δ' ἁπάσῃ διδασκάλους ἐγὼ παρέχομαι. πόθεν δοῦλαι ⟨ταῖς⟩ γυναιξὶν εἰς ταλασίας; πόθεν δ' ὅπλα τοῖς ἀνδράσιν; ἐλέφας δὲ καὶ χρυσὸς ὁ τοῖς ἀγάλμασιν ἁρμόσας ἐμός ἐστι, καὶ πάντα τὰ ἀναθήματα. δι' ἐμοῦ μεγάλαι πόλεις, βασιλεῖαι δ' ἐξ ἐμοῦ δυνατώτεραι· ποιῶ δὲ ἑορτὰς ἐγώ, τράπεζα δ' ἐμοὶ φιλόξενος· προχειρότεραι δ' εὐεργεσίαι δι' ἐμοῦ, μεγάλαι ⟨δ'⟩ ἀμοιβαί. δύναται δ' ὁ ἔχων ἐμὲ μὴ μόνος εὐτυχεῖν, ἀλλ' εὐτυχίας

---

1 *δ' ἐπαρκεῖν* Nauck *Eur. stud.* I p. 111: *δὲ παρέχειν* libri ‖ 2 *μὲν* etiam A, errat Meineke ‖ 4 *φυλάττειν* om. Tr. ‖ 5 *κόσμω* SMA *κόσμῳ* Tr.: corr. Gesn.[1] ‖ 6 *δὲ ἐξ* M | *ἐμὰ γὰρ ἔργα* Wilamowitz l. c. p. 294 adn. 2 ‖ 7 *στοαί* Wilamowitz: *στόλοι* SMA | *δ' ἀβάτους* SM *δὲ ἀβάτους* A (ut videtur), Tr. cf. p. 746, 4 adn. | *γῆν* Wakefield: *τὴν* SMA ‖ 8 s. *καὶ Γεωργία δ' αὕτη* eleganter Meineke, videri enim Georgiam in comitatu Virtutis adfuisse. sed huic suspicioni ne illud quidem quod libri habent repugnare puto ‖ 9 *ἐκ τῶν ἐμῶν ἀπαιτεῖ* scripsi: *ἀπαιτεῖ ἐκ τῶν ἐμῶν* libri. cf. 11 et p. 746, 4 adn. ‖ 10 *οὐδὲν αὐτῇ* (sc. *τῇ Γεωργίᾳ*) Meineke | *ἂν* SM *ἐὰν* A | fort. *ἂν μή ⟨τι⟩ προλάβῃ* ‖ 12 *κάλλον* (*ον* compend. supra lin.) A ‖ 13 *δὲ — σωμασκίαν* om. S | *δ' ὁπόσα* scripsi: *δὲ τόσα* M *δέ τε ὅσα* A. *δὲ ὅσα* subdubitans scr. Meineke ‖ 15 *πόθεν ⟨δὲ⟩ δοῦλαι* proposui Act. soc. philol. Lips. II p. 49 | *ταῖς* inseri voluit Meineke ‖ 17 *πάντα τὰ* A *πάντα* SM ‖ 19 *δ' ἐμοὶ* Meineke: *δέ μοι* SMA ‖ 20 *δ' εὐεργεσίαι· δι' ἐμοῦ μεγάλαι ἀμοιβαί* SMA *δ' εὐεργεσίαι δι' ἐμοῦ· ἐμαὶ γὰρ αἱ ἀμοιβαί* Vsener mus. Rh. LV (1900) p. 311 s. sufficit *δι' ἐμοῦ, μεγάλαι ⟨δ'⟩ ἀ.* ‖ 21 *ἀλλὰ καὶ* A

χαρίζεσθαι· τέχνας δὲ πάσας ποιῶ κρείττονας ἐκ τῆς ἐλπίδος, μισθὸς γὰρ αὐτὰς ὁ μέγας τρέφει· γίνεται δ' ἐξ ἐμοῦ. καὶ σὺ δ' αὐτός, ὦ Ζεῦ, πλοῦτον ἀνθρώποις ἀναγκαῖον ἀπέφηνας, ὃς σῶμα ἔδωκας ἐσθήτων δεόμενον, οὐ θριξὶν ὡς τὰ ἄλλα καὶ δοραῖς σκεπόμενον, τροφὴν δὲ οὐ πόαν οὐδὲ ταὐτόματα, ἀλλ' ἀεὶ δεῖ τινὸς πρίασθαι τὸ ζῆν· οἴκου δὲ ἀνάγκην ἔδωκας, πόλεις δ' ἥρμοσας, νόσοι δ' ἐν ἀνθρώποις εἰσίν· ἐφ' ἃ πάντα δεῖ χρημάτων. διὰ τί με μὴ καλεῖς εὐδαίμονα, δι' οὗ τὰς ἐπὶ πάντα χρείας ἔχεις;' Ταῦθ' ὁ Πλοῦτος εἰπὼν ἐδόκει νενικηκέναι καὶ περιέβλεπεν ὡς μακαριζόμενος. ἐβοήθει μὲν αὐτῷ κρατερῶς ἡ Τύχη, κρίνεσθαι μετ' αὐτοῖ δοκοῦσα· ⟨τὸ⟩ γὰρ μέγιστον αὐτῆς ἀπώλλυτο, εἰ Πλοῦτος οὐκ ἀγαθόν ἐστιν. ἦγε δὲ καὶ θεὰς ἄλλας μεθ' αὐτοῦ συνηγόρους τε καὶ μάρτυρας, Ἡδονάς, Ἐλπίδας, Εὐχάς, Ἐπιθυμίας. Ἔρως αὐτῷ συνέπραττεν ὡς πολλαχοῦ χρώμενος· Ὑγίεια καὶ αὐτὴ χάριν εἶχεν, ὡς δι' αὐτοῦ νόσοις μαχομένη. δύο δ' ἦλθον ἐναντίαι μὲν ἀλλήλαις, Οἰκονομία καὶ Τρυφή, Πλούτου δὲ ἀμφότεραι· σὺν αὐτῷ δ' ἐδόκουν ἀπόλλυσθαι. τοσοῦτος δὲ ὁ Πλοῦτος ἦν.

---

4 *σῶμα ἔδωκας* Gaisford: *σῶν δέδωκας* SMA. *σῶμα δέδωκας* prop. Gesn.[1] p. 445ʳ mrg. evitat hiatum scriptor diligenter, tamen vocalium elisionem typis non expressi | *δεόμενον* prop. Gesn.[1]: *δεομένων* SMA *δεομένοις* Tr. ‖ 5 *ὡς τὰ ἄλλα ἀλλὰ καὶ δοραῖς* A | *σκεπόμενον* SM *σοι ἑπόμενον* A *σκεπομένοις* Tr. ‖ 6 *τινα* libri: corr. Wilamowitz et Nauck (per litt.) | *πρίασθαι* Tr. sine acc. S *πριᾶσθαι* MA ‖ 7 *ἥρμοσας* (*ἦρμ-* M) libri, *ἡρήμοσας* Tr. ‖ 8 *ἃ πάντα* Tr.: *ἅπαντα* SMA ‖ 9 *καλεῖς* Tr. sine acc. S *καλῇ* MA ‖ 11 *μὲν* SM: *δὲ* A ‖ 12 *τὸ* tacite suppl. Gesn.[1]: om. SMA ‖ 13 *μέγιστον* supra scr. S[1] | *ἀπώλλυτο* Tr. ex *ἀπόλλ.* corr. S[1] *ἀπόλλυτο* MA. *ἀπόλλυται* ci Meineke, fort. recte ‖ 14 *μετ' αὐτοῦ* libri: corr. Meineke ‖ 15 *ἔρως* ⟨*δ'*⟩ prop. Meineke, fort. non necessario. pergit scriptor *ἀσυνδέτως* etiam in proximo membro ‖ 16 *ὑγεία* (*-εῖα* M) libri; *ὑγίεια* scr. Meineke recte. nam *ὑγιεινός* non *ὑγειν-* libri infra p. 763, 7 ‖ 19 *ἀμφότεραι* SMA sc. *οὖσαι*. scripsit *ἄμφω ἑταῖραι* Meineke, sed ut hiet sermo vocalibus, et *ἀμφοτέροις*, non *ἀμφοῖν*, libri infra p. 762, 18

CAPVT XXXI. PARS SECVNDA.

ΟΣΑ ΠΛΟΥΤΟΣ ΠΟΙΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΩΝ ΠΛΕΙΣΤΩΝ ΑΝΟΙΑΝ.

35 (92, 1 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνῃ* (fr. 95 N.[2]).

Ἀλλ' οὐδὲν ἡ εὐγένεια πρὸς τὰ χρήματα·
τὸν γὰρ κάκιστον πλοῦτος εἰς πρώτους ἄγει.

36 (92, 2 Mein.) *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* (fr. 362, 14 N.[2]).

Ἔχειν δὲ πειρῶ· τοῦτο γάρ τό τ' εὐγενὲς
καὶ τοὺς γάμους δίδωσι τοὺς πρώτους ἀεί·
ἐν τῷ πένεσθαι δ' ἐστὶν ἥ τ' ἀδοξία
κἂν ᾖ σοφός τις, ἥ τ' ἀτιμία μένει.

37 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Θυέστῃ* (fr. 395 N.[2]).

Πλούτου δ' ἀπορρυέντος ἀσθενεῖς γάμοι.
τὴν μὲν γὰρ εὐγένειαν αἰνοῦσιν βροτοί,
μᾶλλον δὲ κηδεύουσι τοῖς εὐδαίμοσιν.

---

2 titulum offerunt SMA Tr. Mac. *Περὶ πλούτου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius de quo vide p. 733, 2 adn. cf. Stob. III proleg. p. X. numerum *πϛ'* (in eiusdem pag. calce tamen ubi titulus *ὅσα πλ. π.* describitur tamquam alterius tituli numerum *πζ'*) S *πζ'* M Mac. *πϛ'* A *ἐνενηκοστός* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 520 Elt. (*Εὐριπίδους* sic) ‖ **4** *ἀλλ'* om. corp. Par. | *ἡ εὐγένεια* SMA, corp. Par. ‖ **5** *πλοῦτος* om. A ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. legitur ecloga etiam supra IV 31[a], 25 et intra amplius fragmentum Stob. III 3, 18 p. 197, 4 lemmate *Εὐρ. Ἐρεχθέως* utrobique addito ‖ **7** *δὲ*] *τε* supra ecl. 25 ‖ **8** hunc versum om. libri Stob. III 3 | *ἀεί*] *ἔχειν* rectius ecl. 25 ‖ **10** *κἂν ᾖ σοφός τις*] *ἥ τ' ἀνανδρία* libri III 3 ex interpretatione | *μένει*] *βίου* III 3 et supra 25 ubi vide ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA. versum secundum et tertium omisso poetae et fab. nom. adfert Aristoteles *Περὶ εὐγενείας* Stob. IV 29, 25 ‖ **12** *δὲ* M ‖ **13** *γὰρ* om. Stob. IV 29 | *αἰνοῦσι* M ‖ **14** *τοῖς εὐδαίμοσιν*] *τοῖς* (*τοῖσι* Gesn.[1]) *πλουσίοις* supra libri Stob. IV 29. *τοῖσιν ὀλβίοις* ego Exerc. cr. p. 55

38 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Πελιάσιν* (fr. 607 N.²).

Ὁρῶσι δ' οἱ διδόντες εἰς τὰ χρήματα.

39 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Κρήσσαις* (fr. 462 N.²).

Ὡς τῶν ἐχόντων πάντες ἄνθρωποι φίλοι.

40 (5ª Mein.: Eur. Heraclid. 745—47)

Ἔστιν δ' ἐν ὄλβῳ καὶ τόδ' οὐκ ὀρθῶς ἔχον,
εὐψυχίας δόκησις· οἰόμεσθα γὰρ
τὸν εὐτυχοῦντα πάντ' ἐπίστασθαι χρεών.

41 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Δανάης* (fr. 326 N.²).

Ἆρ' οἶσθ' ὁθούνεχ' οἱ μὲν εὐγενεῖς βροτῶν
πένητες ὄντες οὐδὲν ἀλφάνουσ' ἔτι,
οἳ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὄλβιοι δὲ νῦν,
δόξαν φέρονται τοῦ νομίσματος χάριν
καὶ συμπλέκονται σπέρμα καὶ γάμους τέκνων;
δοῦναί τε πᾶς τις μᾶλλον ὀλβίῳ κακῷ
πρόθυμός ἐστιν ἢ πένητι κἀγαθῷ.
κακὸς δ' ὁ μὴ ἔχων, οἱ δ' ἔχοντες ὄλβιοι.

42 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Εὐρυσθέως* (fr. 378 N.²).

Νῦν δ' ἤν τις οἴκων πλουσίαν ἔχῃ φάτνην,

---

1 ecl. hab. MA, om. S. *Πελοπίσιν* MA: corr. Grotius || **2** *λήμματα* ci. F. G. Schmidt || **3** cum lemm. hab. SMA. uno trimetro aucta legitur ecloga supra IV 31ª, 11 (*Εὐρ. Κρήσσαις*), ubi vide quae adnotavimus || **4** *ὡς* hoc loco exclamative intellegi voluit gnomologus, aliter supra Eur. || **5** ecl. sine lemmate cum versu priore coniunctam hab. SMA: separavit Meineke, lemma fuerit *Εὐρ. Ἡρακλείδαις* || **8** *χρεών*] *καλῶς* Eur. || **9** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. legitur ecloga etiam supra IV 31ª, 29 vitioso lemmate *Εὐρ. Ἑκάβη* addito || **10** *ὅτουν* (*ὅτ' οὖν* A) *ἔχοιμεν* MA et sic fere libri supra || **11** *ἀλφάνουσ'* M *ἀναφαίνουσ'* A hic et supra, *ἐμφαίνουσ'* supra SM || **13** om. versum supra MA || **14** *συμπλέκοντες* rectius supra SMA | *καὶ γάμους*] *γενναῖον* scripsi Act. soc. philol. Lips. II p. 46 || **15** *δοῦναι δὲ* libri rectius supra | *μᾶλλον πλουσίῳ πᾶς τις κακῷ* ecl. 29 || **17** versum *κακὸς δ' — ὄλβιοι* in ecl. 29 om. MA, vide quae ibi adnotavi || **18** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐρυσθέωσ* M || **19** *ἄν τις* SMA: corr. Nauck | *οἴκων* SM *ὄκνων* A; *οἶκοι* prop. Grotius, *ἡμῶν* Nauck Philol. XII p. 194, *ἀστῶν* F. G. Schmidt *Krit. st.* I p. 27 | *φάτνην ἔχῃ* A

πρῶτος γέγραπται τῶν τ' ἀρειόνων κρατεῖ·
τὰ δ' ἔργ' ἐλάσσω χρημάτων νομίζομεν.

43 (8 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 665 K.).

Πλοῦτος ἀλόγιστος προσλαβὼν ἐξουσίαν
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας ἀνοήτους ποεῖ.

44 (9 Mein.) *Θεόγνιδος* (683—86).

Πολλοὶ πλοῦτον ἔχουσιν ἀίδριες· οἳ δὲ τὰ καλα
ζητοῦσιν χαλεπῇ τειρόμενοι πενίῃ.
ἔρδειν δ' ἀμφοτέροισιν ἀμηχανίη παράκειται·
εἴργει τοὺς μὲν δὴ χρήματα, τοὺς δὲ νόος.

45 (10 Mein.) *Ὑψαίου.*

Ὥσπερ ἐπὶ χειρὸς τρεμούσης χρυσίον ἐάν τις θῇ τρέμει, οὕτω καὶ πλοῦτος, εἰ φοβουμένῃ καὶ συνεχομένῃ ἐπισωρεύοιτο ψυχῇ, συγκραδαίνεται καὶ συμπεριπίπτει.

46 (11 Mein.) *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα* [*καὶ*] *παιδευτέον* (Plut. mor. vol. VII p. 126 Bern.).

Μὴ παιδὶ μάχαιραν, ἡ παροιμία φησίν· ἐγὼ δὲ φαίην ἄν, μὴ παιδὶ πλοῦτον μηδὲ ἀνδρὶ ἀπαιδεύ⟨τῳ δυνα⟩σ⟨τε⟩ίαν.

---

1 *τῶν τ' ἀρειόνων* (ut iam Erfurdt) *κρατεῖ* Weil *Zeitschr. f. d. alt.* 1848 p. 581: *τῶν κακιόνων κράτει* SMA. *τῶν τ' ἀμεινόνων* (*τῶν τε κρεισσόνων* A. Gennadius) *κρατεῖ* Herwerden Exerc. cr. p. 50 ‖ **2** *ἔργα* M. ceterum vide quae dixi ad Stob. IV 1, 13 p. 4, 11 adn. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SMA. iteratur ecloga corp. Par. 743 Elt. (*Μενάνδρου*) ‖ **4** *πλοῦτος τ'* A ‖ **5** *ποεῖ* S *ποιεῖ* MA, corp. Par. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **7** *καλλὰ* pr. A ‖ **9** *ἔρδειν* Theogn. ‖ **10** *τοὺς μὲν δὴ* SMA: *γὰρ τοὺς μὲν* Theogn. ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **12** *χρυσίον* SM *χρυσίου* A[1] corr. A[2] *χρυσίων* Tr. ‖ **13** *τρέμει* ex *-μη* corr. M[1] | *πλοῦτος* SMA *ὁ πλ.* Tr. vix recte | *συνεχομένη* (vel *-ῃ*) SMA. *συγχεομένῃ* prop. Gesn.[1] f. 446[v] mrg., *συγκεχυμένῃ* Meineke. fort. *φοβουμένῃ καὶ* ⟨*φροντίσι*⟩ *συνεχομένῃ* sim. ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac., *πλουτάρχου* pro lemm. nec pl. S Mac. *καὶ γυναῖκα καὶ* M *καὶ γυναῖκας κακὰς* A. legitur ecloga supra IV 1, 140 p. 89, 9 (*Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι* ⟨*καὶ*⟩ *γυναῖκα παιδευτέον*) ‖ **18** *ἄν* om. libri IV, 1, 140 | *ἀπαιδεύτῳ δυναστεῖαν* IV 1, 140: *ἀπαιδευσίαν* SMA[1] Mac. *τω* superscr. (voluit *ἀπαιδεύτω*) A[2]

47 (12 Mein.) *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (27 p. 7 e).

Καταφρόνει τῶν περὶ τὸν πλοῦτον σπουδαζόντων, χρῆσθαι δὲ μὴ δυναμένων τοῖς ὑπάρχουσι. παραπλήσιον γὰρ οἱ τοιοῦτοι πάσχουσιν, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἵππον κτήσαιτο καλὸν κακῶς ἱππεύειν ἐπιστάμενος.

48 (13 Mein.) *Διογένους.*

Τοὺς δὲ πολλοὺς τῶν πλουσίων ὡμοίου τοῖς ἐπὶ τῶν δυσβάτων καὶ ἀποκρήμνων φυομένοις δένδροις καὶ ἀμπέλοις. τόν τε γὰρ τούτων καρπὸν ἀνθρώπους μὴ λαμβάνειν, κόρακας δὲ καὶ παραπλήσια τούτων ζῷα καταναλίσκειν· ἐκείνους τε τὸν πλοῦτον εἰς μὲν τὰ ἐπιεικῆ τῶν πραγμάτων οὐ κατατίθεσθαι, κόλαξι δὲ καὶ πόρναις καὶ ταῖς αἰσχροτάταις ἡδοναῖς καὶ κενωτάταις δόξαις χορηγεῖν.

49 (14 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 281 Diels²).

Ὥσπερ ἐν τοῖς ἕλκεσι φαγέδαινα κάκιστον νόσημα, οὕτως ἐν τοῖς χρήμασι τὸ † μὴ προσαρμόσαν καὶ τὸ συνεχές.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἰσοκράτους* compend. S nec plura. recurrit sententia Exc. Paris. (cod. Paris. suppl. 690) 30, corp. Paris. 157 Elt. (*Ἰσοκράτους*), Georgid. (Anecd. gr. ed. Boiss. v. I) p. 52 (praecedit *Ἰσοκράτους*) ‖ 2 *σπουδαζόντων μέν* vel *μὲν σπουδαζόντων* (velut Exc. Par.) libri Isocratis ‖ 3 *δὲ τοῖς ὑπάρχουσιν μὴ δυναμένων* Is., Exc. Par., corp. Par. (ubi *δυναμένοις*), Georg. ‖ 4 *ὥσπερ γὰρ εἴ τις* corp. Par. ‖ 5 *καλὸν* om. Exc. Par. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. Diogenes ap. Diog. Laert. VI 60: *τοὺς ἀσώτους εἶπε παραπλησίους εἶναι συκαῖς ἐπὶ κρημνῷ πεφυκυίαις· ὧν τοῦ καρποῦ μὲν ἄνθρωπος οὐκ ἀπογεύεται, κόρακες δὲ καὶ γῦπες ἐσθίουσι* ‖ 7 *δὲ* delevit et in lemm. *Διογένης* ex *-ους* corr. A² | post *πολλοὺς* addidit *εἴκαζε* nescio quae manus in A | *ὁμοίου* SM *ὁμοίους* A: tacite corr. Gesn.¹ f. 446ᵛ ‖ 10 *τούτων* SMA. *τούτοις* cod. Paris. 1985 idque frustra recepere Gaisford et Meineke. struitur *παραπλ.* etiam genetivo ‖ 13 *κενωτάταισ* M Tr. *κενοτάταις* S(?) A | *δόξαις* SMA. per errorem om. Gaisfordi ed. Lips., inde etiam Meineke ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 15 *ἐν* Natorp: *ἐν μὲν* S *μὲν* MA. cf. p. 766, 16 adn. | *φαγέδαινα* SMA *φαγέδαιναι* Tr. p. 487 ‖ 16 *τὸ μὴ προσαρμόσαν καὶ τὸ συνεχές* SMA. haec verba nemini dum contigit ut sanaret vel explicaret. sententiam fere talem *τὸ θέλειν προσαρμόσαι καὶ* (vel *προσαρμόσασθαι*) *τὸ συνεχές* expectat Diels. non felicior erat Gomperz *Wien. sitz.* CLII 1 p. 25 s.

50 (15 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 218 Diels[2]).

Πλοῦτος ἀπὸ κακῆς ἐργασίης περιγινόμενος ⟨ἐπιφανέστερον⟩ [σῆμα οὕτως ἐν τοῖς] τὸ ὄνειδος κέκτηται.

51 (16 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἐρυξίου* (p. 396 E — 397 B).

Ἐγὼ μέν, ὥσπερ ἠρξάμην, Ἐρυξίαν τοῦτον ἡδέως ἐροίμην ἂν εἰ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι ἄνθρωποι ἄδικοι καὶ δίκαιοι. — Νὴ Δία, ἔφη ἐκεῖνος, καὶ σφόδρα μέντοι. — Τί δέ; τὸ ἀδικεῖν πότερον κακόν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθόν; — Κακὸν ἔμοιγε. — Δοκεῖ δ' ἄν σοι ἄνθρωπος, εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ, ἀδικεῖν ἂν ἢ οὔ; καὶ ταῦτα μέντοι καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κωλυόντων. — Ἀδικεῖν ⟨ἂν⟩ ἔμοιγε δοκεῖ. — Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ πλούσιος ὢν τυγχάνοι καὶ ἀργύριον δυνατὸς ὢν ἀναλῶσαι ὁ ἄδικός τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βουλόμενος, ἐξαμαρτάνοι ἄν· εἰ δέ γε μὴ ὑπάρχοι πλουσίῳ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ, οὐκ ἔχων ὁπόθεν ἀναλίσκοι, οὐδ' ἂν διαπράττεσθαι δύναιτο ἃ βούλεται, ὥστ' οὐκ ἂν οὐδ' ἐξαμαρτάνοι. διὸ καὶ λυσιτελοῖ ἂν τῷ ἀνθρώπῳ μᾶλλον μὴ εἶναι

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. legitur ecloga etiam Stob. III 10, 36 p. 417, 1 (*Δημοκρίτου*) ubi vide quae adnotavi ‖ 2 *περιγινόμενος* libri fere Stob. III 10: *περιγιγνόμενος* MA | *ἐπιφανέστερον* ex Stob. III 10 Burchard: *σῆμα* (*περγιγνόμενοσημα* coniunctum M) *οὕτως ἐν τοῖς* MA. quae verba ex ecloga priore oscitanter iterata esse vidit Burchard ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐκ τοῦ* addidi ex S ubi *ἐκ* (τ superscr.), om. MA. idem lemma flor. 97, 33 Mein. ‖ 6 *Ἀλλ', ἔφη, ἐγὼ μὲν κτέ.* Plat. ‖ 9 *τί δαί* S | *πότερον κακόν σοι* MA, Plat.: *πότερόν σοι κακὸν* S ‖ 10 *δ'* om. Tr. ‖ 11 *μοιχεύοι* S, Plat., M sed *οι* alt. in ras. corr. M[2]: *μοιχεύει* A | *ἐπ' ἀργυρίῳ* om. Tr. ‖ 11 s. *ἄν; ἢ οὒ καὶ* A ‖ 12 *ταῦτα* corr. e *ταύτας* S[1] ‖ 13 *κωλυόντων. Ἀδικεῖν ἂν* tacite e Plat. Gesn.[1]: *κωλυόντων ἀδικεῖν* SMA ‖ 14 *εἰ μὲν πλούσιος* Plat. | *πλούσιος τυγχάνοι ὢν καὶ* Plat. | *ὢν* in *ὢν* corr. M[1] ‖ 15 *ὁ ἄνός τε ἄδικος* (β' α' superscr.) A, corr. numeris supra scriptis A[1] | *ἐξαμαρτάνει ἂν* A ‖ 16 *ὑπάρχῃ* ex corr. A[1] | *πλουσίω* (vel *-ῳ*) S, Plat.: *πλουσίων* MA ‖ 17 *οὐδὰν* M

πλουσίῳ, εἴπερ ἧττον διαπράξεται ἃ βούλεται, βούλεται δὲ καὶ μοχθηρά. καὶ πάλιν αὖ τὸ νοσεῖν πότερον ἂν φαίης κακὸν ἢ ἀγαθὸν εἶναι; — Κακὸν ἔγωγε. — Τί δέ; δοκοῦσί τινές σοι ἀκρατεῖς εἶναι ἄνθρωποι; — Ἔμοιγε. — Οὐκοῦν εἰ βέλτιον εἴη πρὸς ὑγίειαν τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ ⟨ἀπέχεσθαι⟩ σίτων καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι, ὁ δὲ μὴ οἷός τ' εἴη δι' ἀκράτειαν, βέλτιον ἂν εἴη τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ μὴ ὑπάρχειν ὁπόθεν ἂν ἐκπορίεῖται ταῦτα, μᾶλλον ἢ πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων; οὕτω γὰρ ἂν αὐτῷ οὐκ ἐξουσία εἴη διαμαρτάνειν, οὐδ' εἰ σφόδρα βούλοιτο.

52 (17 Mein.: Ibid. p. 403 A—C)

Οὐκοῦν, ἔφην, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲ φάρμακον παντὶ ἀνθρώπῳ χρήσιμον εἶναι, ἀλλὰ τούτῳ ὅστις τυγχάνει εἰδὼς ὡς δεῖ χρῆσθαι αὐτῷ; — Φημί. — Οὐκοῦν καὶ τἄλλα πάντα ὁμοίως; — Ἔοικε. — Χρυσίον ἄρα καὶ ἀργύριον καὶ τἄλλα τὰ δοκοῦντα χρήματα εἶναι τούτῳ ἂν μόνῳ χρήσιμα εἴη, ὅστις τυγχάνει ἐπιστάμενος ὡς χρηστέον τούτοις; — Οὕτως. — Οὐκοῦν πρότερον ἐδόκει ⟨τοῦ⟩ καλοῦ κἀγαθοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδέναι ὅπου γε καὶ ὅπως τούτων ἑκάστοις χρηστέον ἐστί; — Φημί. — Τοῖς ἄρα καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, τούτοις ἂν μόνοις καὶ

---

1 alt. βούλεται om. A. aberravit Gaisford ‖ 2 καὶ (ante μοχθ.) om. Plat. | αὐτὸ A ‖ 3 δὲ A, Plat.: δαὶ SM ‖ 5 τοσούτω τῷ M 6 ἀπέχεσθαι tacite e Plat. suppl. Gesn.[1] | καὶ τῶν ποτῶν primo A, sed articulus elutus est | ἄλλων τῶν ἡδέων Platonis cod. Paris. gr. 1807: ἄλλων ἡδέων Platonis alii: ἄλλων ἡδέων τῶν SMA; fuerit in archetypo ἄλλων ἡδέων (τῶν supra ἡδέων) ‖ 7 διακράτειαν M ‖ 12 ecl. sine lemmate vel maiore distinctione cum antecedenti cohaeret in MTr., puto etiam in SA, etsi de hac re nihil enotavit Mekler: separavit Gesn.[1] f. 447v. interciderit Τοῦ αὐτοῦ ‖ 13 ἔφην SMA, Platonis cod. Vaticanus 796(?): ἔφη Platonis alii, ex Platonis Ald. Gesn.[1] ‖ 15 χρήσασθαι Plat. ‖ 16 τὰ ἄλλα M | ἄρα (ἆρα A) MA, Plat.: τοίνυν S ‖ 17 τ' ἄλλα M ‖ 18 χρηστεῦον A ‖ 19 τούτοις SMA: αὐτοῖς Plat. | τοῦ e Plat. indidit Gesn.[1] ‖ 20 ἢ ἀγαθοῦ A | ὅπου τε καὶ Plat. ‖ 21 ἆρα M 22 κἀγαθοῖς MA, Plat.: καὶ ἀγαθοῖς S ut videtur, certe Tr. p. 487. cf. 20

χρήσιμα ταῦτ' εἴη, εἴπερ γε οὗτοι ἐπιστήμονες ὡς χρηστέον. εἰ δὲ τούτοις μόνον χρήσιμον, τούτοις ἂν μόνον καὶ χρήματ' εἶναι ταῦτα φαίνοιτο. ἀτάρ, ὡς ἔοικε, καὶ τὸν ἀνεπιστήμονα ἱππικῆς, κεκτημένον δὲ ἵππους οἳ τυγχάνουσιν αὐτῷ ἀχρεῖοι ὄντες, εἴ τις τοῦτον ἱππικὸν ποιήσειεν, ἆρ' ⟨ἂν⟩ ἅμα καὶ πλουσιώτερον πεποιηκὼς εἴη, εἴπερ γε αὐτῷ ἃ ἐτύγχανε πρόσθεν ἀχρεῖα ὄντα, χρήσιμα πεποίηκεν· ἐπιστήμην γάρ τινα παραδιδοὺς τῷ ἀνθρώπῳ ἅμα καὶ πλούσιον αὐτὸν πεποίηκεν.

---

1 *εἴπερ γε τούτοις ἐπιστημόνως χρηστέον* e Platonis Ald. adscr. Gesn.[1] mrg. ‖ **2** *ἂν μόνοις* Platonis cod. Paris. gr. 1807 ‖ **5** *τοῦτον* SA *τοῦ τὸν* M ‖ **6** *ἆρα ἂν* (praetuli *ἆρ' ἂν*) *ἅμα* Plat.: *ἆρ' ἅμα* SMA ‖ **9** *ἅμα* SM *ἀλλὰ* A. deerravit Gaisford

CAPVT XXXI. PARS TERTIA.

ΨΟΓΟΣ ΠΛΟΥΤΟΥ.

53 (1 Mein.) *Ἀλέξιδος, οἱ δὲ Μενάνδρου* (Al. fr. 340 K.).

Ψυχὴν ἔχειν δεῖ πλουσίαν· τὰ δὲ χρήματα
ταῦτ᾽ ἐστὶν ὄψις, παραπέτασμα τοῦ βίου.

54 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Φαέθοντι* (fr. 776 N.[2]).

Δεινόν γε, τοῖς πλουτοῦσι τοῦτο δ᾽ ἔμφυτον
σκαιοῖσιν εἶναι· τί ποτε τοῦτο ταἴτιον;
ἆρ᾽ ὄλβος αὐτοῖς ὅτι τυφλὸς συνηρετεῖ,
τυφλὰς ἔχουσι τὰς φρένας καὶ τῆς τύχης;

55 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ* (fr. 438 N.[2]).

Ὕβριν τε τίκτει πλοῦτος, οὐ φειδὼ βίου.

---

2 Inscriptio legitur in SMA Tr. *Λόγος* (*Λ* rubr.) *πλούτου* Mac. *Περὶ πλούτου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius de quo vide p. 733, 2 adn. cf. Stob. III proleg. p. X. numerum *πη´* praef. SM Mac. *πζ´* A *λόγος ἐνενηκοστός α´* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SMA, *οἱ δὲ Μεν.* om. S. iteratur ecloga sine lemmate corp. Par. 744 Elt. *Alexidis, al.' Antiphanis* Gesn.[1] f. 448[r] mrg. respiciens nimirum Frob. p. 203, ubi post ecl. IV 31[c], 66 (*Ἀντιφάνους*) legitur ecl. 53 addito *τοῦ αὐτοῦ* lemmate. idem ordo eclogarum offertur Voss. f. 93[r] sed lemmate eclogae 53 detracto. nulla igitur *Antiphanis* auctoritas. moneo propter Kockium Com. II p. 134 ‖ **5** *τοῦ* om. corp. Par. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA. ecl. 2—19 Mein. uno lemmate *Εὐρ.* comprendit S ‖ **7** *δ᾽ ἔμφυτον τόδε* vel *δ᾽ ἐστὶν ἔμφυτον* ci. Meineke ‖ **8** *τοῦτο τ᾽ αἴτιον* SMA. *τοὐδ᾽* (*τοῦδε* iam Gaisford) *ἐπαίτιον* Wecklein mus. Rhen. XXXVI p. 143, *τοὐδέ γ᾽ αἴτιον* Nauck ‖ **9** *συνηρεφεῖ* SMA: corr. Meineke ‖ **10** *καὶ δυστυχεῖς* Halm Lect. Stob. p. 56 idque comprobarunt Maehly et F. G. Schmidt Sat. crit. (Strel. Nov. a. 1874) p. 1, *κοὐκ εὐστόχους* Munro ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 2 Mein. ‖ **12** *τε* etiam M sed *τ* e corr. M[1]. fort. *δὲ* | *οὐ* Nauck: *ἢ* SMA

56 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (fr. 419 N.²).
Καὶ νῦν ἐφέλκετ' ὦ κακοὶ τιμὰς βροτοί,
καὶ κτᾶσθε πλοῦτον πάντοθεν θηρώμενοι,
σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ·
ἔπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος.

57 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Δικτυϊ* (fr. 341 N.²).
Μή μοί ποτ' εἴη χρημάτων νικωμένῳ
κακῷ γενέσθαι, μηδ' ὁμιλοίην κακοῖς.

58 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Μηδείᾳ* (599 s.).
Μή μοι γένοιτο λυπρὸς εὐδαίμων βίος
μηδ' ὄλβος ὅστις τὴν ἐμὴν κνίζει φρένα.

59 (7 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1069 N.²).
Σκαιὸν τὸ πλουτεῖν κἄλλο μηδὲν εἰδέναι.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide etiam ad ecl. 2 Mein., *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A. *Ἰνοῖ* Gaisford: *ἴωνι* SMA. legitur ecloga etiam Stob. III 10, 23 (*Εὐρ. Ἰνοῦς*) ubi vide quae adnotavimus ‖ **2** *Βίᾳ νυν ἕλκετ'* Stob. III. *βίᾳ νυν ἕλκεσθ'* quod coniecit Herwerden reprobavit G. A. Gerhard *Phoinix von Kol.* (Lips. et Berol. a. 1909) p. 13 ‖ **4** *σύμμικτα μὴ* Stob. III: *σύμμικτ' ἄμὴ* S *συμικτ' ἀμ' ἢ* M *σύμμικτ' ἃ μὴ* A. *σύμμεικτα μὴ* mavult Nauck | *καὶ δίκαι'* Stob. III: *καὶ ἄδικα* SMA. *ἄδικα* et *ὁμοῦ* induxit et supra scr. *δίκαι' ὁμοῦ* A m. rec. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 4 Mein.) fabulae nom. detracto Tr. (post ecl. 5 Mein.). de S vide ad ecl. 2 Mein. recurrunt versus infra in libris cum fr. 459 N.² coniuncti IV 31ᵈ, 96 (*Εὐρ. Κρεσφόντῃ*) ‖ **8** *κακὸν* Stob. IV 31ᵈ, 96 | *μὴ δ'* SMA, *μήθ'* IV 31ᵈ, 96 offert S ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. SMA (post ecl. 6 Mein.) fabulae nom. omisso Tr. (post ecl. 4 Mein.). de S vide quae dixi ad ecl. 2 Mein., *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A. priorem versum offert Plutarchus de audiend. poet. p. 25 B Tzetzes Exeg. p. 144 schol. Aphthon. ap. Walzium II p. 24, utrumque Doxopater ap. Walzium II p. 294. cf. Elter De gnomol. gr. hist. atque orig. I p. 46 ‖ **11** *κνίζει* SM *κνίζοι* A inter *κνίζοι* et *κνίζει* fluctuantur etiam libri Eur. ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide quae monui ad ecl. 2 Mein., *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A. legitur versus sine poetae nom. etiam ap. Plut. de audiend. poet. p. 20 D sed praemisso versu hoc *χρυσοῦ σὲ πλήθει, τούσδε δ' οὐ χαίρειν χρεών;* quem alteri personae tribuendum esse vidit Hercher. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 39 ‖ **13** *τὸ*] *γε* libri Plut.

60 (8 Mein.) *Καρκίνου* (fr. 9 p. 800 N.[2]).

. . . δειλόν ἐσθ᾽ ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

61 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλῳ* (fr. 20 N.).

Μὴ Πλοῦτον εἴπῃς· οὐχὶ θαυμάζω θεόν,
ὃν χὠ κάκιστος ῥᾳδίως ἐκτήσατο.

62 (10 Mein.) *Εὐριπίδου Πηλεῖ* (fr. 618 N.).

Τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς,
ὅν γ᾽ ἐξαλείφει ῥᾷον ἢ γραφὴν θεός.

63 (11 Mein.) *Καρκίνου* (fr. 10 p. 800 N.[2]).

Ὦ πολλὰ πλοῦτος δυστυχέστατος κυρῶν,
ὅμως μέγιστον ζῆλον ἐν βροτοῖς ἔχεις.

64 (19 Mein.) *Εὐριπίδου Τηλέφῳ* (fr. 714 N.[2]).

Σμίκρ᾽ ἂν θέλοιμ᾽ ἂν καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἔχων
τροφὴν ἐνοικεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. eclogam ex Euripidis loco (p. 759, 1) male praeceptam esse suspicatur Grotius. quae si vera sit suspicio, Carcini locus intercidisse putandus erit || **2** *δεινὸν* MA: corr. Gesn.[2] p. 507 mrg. | *ἐσθ᾽* MA; *ἐστ᾽* typotheta Gesn.[2], inde etiam Gaisford et Meineke || **3** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 54. legitur supra ecloga lemmate detracto Stob. III 3, 31 p. 204, 7 ubi cetera testimonia collegi. vide etiam Elter De gnomolog. Gr. hist. atque orig. I p. 9 et 53 III p. 114 || **5** *καὶ ὁ* M || **6** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide quae adnotavi ad ecl. 54; *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A, *τηλεῖ* pro *πηλεῖ* M || **8** cf. Eur. fr. 1041 N.[2] vel Stob. III 22, 6 p. 585, 1 et quod monuit de Wilamowitz Herm. XL p. 134 | *γ᾽* om. A | *γραφὴν* Meineke: *γράφει* SMA | *χρόνος* pro *θεός* ci. F. G. Schmidt. non accedo || **9** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S; *καρκίνου* A *καρκῖνοσ* M || **10** *ὁ πολλὰ* Grotius *ὡς πολλὰ* Valckenaer *ἐς πολλὰ* Nauck servantes *ἔχει* in versu proximo || **11** *ἔχεις* Meineke: *ἔχει* MA || **12** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 93, 18 Mein.) MA (post ecl. 93, 11 Mein.). ecloga et lemma recurrunt infra flor. 97, 11 Mein. sine poet. et fab. nom. adfert locum Sextus Emp. p. 557, 22 Bekk. verbis *τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;* praemissis. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 80 || **13** *σμικρὰν* SMA *μικρὰν* (*μικρ᾽ ἂν* Tr. p. 502) flor. 97, 11, Sext. | *θέλοιμ᾽ ἂν* SMA *θέλοιμι* flor. 97, 11 Mein., Sext. | *ἔχων τροφὴν* SMA *ἔχων ἄλυπος* flor. 97, 11 *ἄλυπον ἔχων* Sext. || **14** *ἐνοικεῖν* SMA *οἰκεῖν* flor. 97, 11, Sext. poeta quod dedit *σμίκρ᾽ ἂν θέλοιμι καὶ καθ᾽ ἡμέραν ἔχων ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον κτέ*, id mire hoc loco

65 (20 Mein.) †*Ἀντιφάνους* (Menandri fr. 624 K.).

Οὐ πώποτ' ἐζήλωσα πλουτοῦντα σφόδρα
ἄνθρωπον, ἀπολαύοντα μηδὲν ὧν ἔχει.

66 (20 contin. Mein.: Antiph. fr. 259 K.)

Ὁ δὲ πλοῦτος ἡμᾶς, καθάπερ ἰατρὸς κακός,
τυφλοὺς βλέποντας παραλαβὼν πάντας ποεῖ.

67 (21 Mein.) *Μενάνδρου Αὐτὸν πενθοῦντι* (fr. 83 K.).

Τυφλὸν ὁ πλοῦτος, καὶ τυφλοὺς
⟨τοὺς⟩ ἐμβλέποντας εἰς ἑαυτὸν δεικνύει.

68 (22 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 587 K.).

Ὑπερήφανόν που γίνεθ' ἡ λίαν τρυφή·
ὅ τε πλοῦτος ἐξώκειλε τὸν κεκτημένον
εἰς ἕτερον ἦθος, οὐκ ἐν ᾧ τὸ πρόσθεν ἦν.

69 (12 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀρχελάῳ* (fr. 235 N.[2]).

Πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ' ἅμα.

---

depravatum est. hoc tamen apparet *τροφὴν* adscriptum esse, postquam *ΣΜΙΚΡΑΝ* interpretati sunt *σμικρὰν*, non *σμίκρ' ἂν* | *μᾶλλον*]

ω
βιοτὴν Sext. | *πλουτῶν* S, flor. 97, 11, Sext.: *πλούτων* M *πλοῦτ* A

1 ecl. cum lemm. *Ἀντιφάνους* hab. SMA *Ἀριστοφάνους* Tr. rectius Menandro tribuitur prius distichon Stob. III 16, 7 p. 481, 14 ubi vide quae adnotavimus ‖ **4** versus sine lemmate cum prioribus coniunctos hab. SMA: separavi. Antiphanis esse testatur Clemens Al. strom. IV 5 p. 258, 20 Stähl. *ἔμπαλιν δὲ Ἀντιφάνης ὁ κωμικὸς* '*ὁ πλοῦτος*' *φησὶ* '*πλέον θάτερον* (*θατέρου* Sylburg *τι θατέρου* Meineke *ἰατροῦ* Elter) *βλέποντας παραλαβὼν τυφλοὺς ποιεῖ*'. perperam igitur retractum est *Ἀντιφάνους* lemma ad versus Menandreos. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 81 ‖ **6** *τυφλὸσ* M | *τυφλοὺς — πάντας*] *πάντας — τυφλοὺς* in Stob. Meineke qui in Com. ed. mai. proposuit *πάντως* | *ποεῖ* SMA *ποιεῖ* Gesn.[2] p. 508, inde Gaisf. et Mein. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. *αὐτὸν πενθοῦντι* scripsi: *αὐτὸν πενθοῦντϊ* M *ἑαυτὸν πενθοῦντος* A, om. S Mac. ‖ **9** *τοὺς* supplevere Stephanus et Bentley | *ἑαυτὸν* Bentley: *αὐτὸν* SMA Mac. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. SMA, *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ **11** *που* om. Tr. | *γίνεθ' ἡ* SM *γίνεται* ut videtur A[2] ‖ **13** *τὸ* supra lin. add. A[2] sed fere evanuit ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 93, 10 Mein.) MA (post ecl. 93, 22 Mein.). fab. nom. om. S, de quo vide quae dixi p. 754, 6 adn. ‖ **15** corruptum putat versum Nauck | *ἀμαθια* sine acc. M | *θ' αὗμα* M

70 (13 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης* (fr. 163 N.²).
Ἀνδρὸς φίλου δὲ χρυσὸς ἀμαθίας μέτα
ἄχρηστος, εἰ μὴ κἀρετὴν ἔχων τύχοι.
71 (14 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 55 N.²).
Ἄδικον ὁ πλοῦτος, πολλὰ δ' οὐκ ὀρθῶς ποεῖ.
72 (15 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης* (fr. 96 N.²).
Σκαιόν τι χρῆμα πλοῦτος ἥ τ' ἀπειρία.
73 (16 Mein.) *Εὐριπίδου Πλεισθένης* (fr. 632 N.²).
Πολλῶν τὰ χρήματ' αἴτι' ἀνθρώποις κακῶν.
74 (17 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 813 N.²).
Ὦ πλοῦθ', ὅσῳ μὲν ῥᾷστον εἶ βάρος φέρειν,
πόνοι δὲ κἂν σοί, καὶ φθοραὶ πολλαὶ βίου
ἔνεισ'· ὁ γὰρ πᾶς ἀσθενὴς αἰὼν βροτοῖς.
75 (18 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (597).

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A || **2** *φίλου* vel *ἀνδρὸς φίλου* vitiosum videtur haud paucis sed quod substituerunt parum probabile est. gnomologi si sunt verba *ἀνδρὸς φίλου δὲ* (cf. Stob. IV 27, 4 ubi Diphili ecloga incipit ab *ἀνδρὸς φίλου γὰρ*), in proximis expectes *τύχοις* | *μετὰ* M || **3** *ἀρχηστοῖσ* (sic) M *ἀρχῆς τοι* A: tacite corr. Gesn.² | *καὶ ἀρετὴν* MA | *τύχη* M *τύχοι* A. *ἢν μὴ — τύχῃ* prop. Nauck || **4** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide quae monui p. 754, 6 adn. *ἀλεξανδρ*^{ω} (sine acc.) sed superscr. *ου* M || **5** *ἄδικον* SMA. *ἄδικον δ'* Gesn.² libris invitis | *ποεῖ* SMA, etiam Tr. quod propter Gaisfordum moneo. *ποιεῖ* Gesn.², inde Gaisf. et Mein. || **6** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide p. 754, 6 adn. *ἀλκμήνης* MA sed M e corr., om. S || **8** ecl. cum lemm. hab. SM, om. A. *πλησθένησ* (accentu supra *η* prius deleto) M, om. fab. nom. S, de quo vide etiam p. 754, 6 adn. || **10** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide p. 754, 6 adn. pro fab. nom. *φοίνικι* SM *πλεισθένης* (ex ecl. antecedenti illatum) A. primus versus legitur etiam supra 31ᵃ, 10 p. 736, 10 (*Εὐρ. Φοίνικι*) || **11** *ὦ πλοῦτε* SM | *ὅσῳ μὲν δὴ ῥᾷστον* libri 31ᵃ, 10 | *ῥᾷστον* sed *ρ* ex *εἶ* S¹ || **12** cf. *τοῦ βίου παντὸς φθορά* quod legitur in Men. monost. cod. Vrbin. teste Meyero *Vrb. samml.* p. 446 || **13** *ἔνεισ'* Gesn.¹: *ἔνεισιν* SMA. *ἔνεισιν· ὁ δὲ πᾶς* prop. Act. soc. philol. Lips. II p. 30 | *αἰὼν* Grotius: *διων* SM *δίων* A || **14** ecl. cum lemm. hab. SMA, *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A, *Φοινίσσαις* om. S, de quo vide quae dixi p. 754, 6 adn. cf. Aristoph. Plut. 203 *δειλότατόν ἐσθ' ὁ πλοῦτος* quibus verbis

Εἰσορῶ· δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.

76 (23 Mein.) *Ναυμαχίου.*

Χρυσός τοι κόνις ἐστὶ καὶ ἄργυρος, οἵ δὲ καὶ αὐτοὶ
λᾶες ἐπὶ ῥηγμῖνι πολυψηφῖδι θαλάσσης,
πολλοὶ δ' ἐρρίφαται ποταμῶν παρὰ χείλεσιν αὔτως,
εἵματα δ' εἰναλίης ἐρυθαίνεται αἵματι κόχλου,
τοῖς ἔπι φυσιόωσιν ἁλίφρονες.

77 (24 Mein.) *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (6 p. 3 b).

Πλοῦτος δὲ κακίας μᾶλλον ἢ καλοκαγαθίας ὑπηρέτης ἐστίν, ἐξουσίαν μὲν τῇ ῥᾳθυμίᾳ παρασκευάζων, ἐπὶ δὲ τὰς ἡδονὰς τοὺς νέους παρακαλῶν.

78 (25 Mein.) *Ἀνακρέοντος.*

Ἀνακρέων δωρεὰν παρὰ Πολυκράτους λαβὼν πέντε τάλαντα, ὡς ἐφρόντισεν ἐπ' αὐτοῖς δυοῖν νυκτοῖν, ἀπέ-

---

respici Euripidis versum putat scholiasta Aristoph. adferens *δειλὸν δ' ὁ πλοῦτος καὶ φιλόψυχον κακόν.* vide etiam eclogam Carcino supra adscriptam p. 756, 1

1 *δειλὸν* SMA, schol. Ar. inter *δειλὸν* et *δεινὸν* fluctuantur libri Eur. *τυφλόν θ'* ex Frob. p. 205 (ubi sequitur IV 31^{c}, 67) Gesn.[1] mrg. | *φιλότυχον* M || **2** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 93, 22 Mein.) MA (post ecl. 93, 18 Mein.). ut huic de divitiis capiti insereret versus, omisit eos supra gnomologus Stob. IV 23, 7 p. 573, 2 (post *ἴασπιν*) excepto hemistichio *τοῖς ἔπι φυσιόωσιν ἁλίφρονες* quod etiam supra dedit. monuit Rohde mus. Rh. XXXII p. 337 adn. || **3** *οἵ δὲ* SMA *ἡ δὲ* Tr. || **4** *ἐπιρηγμῆνϊ* M | *πολυψηφίδι* SM || **5** *αὔτως* S *αὕτως* MTr. *αὕτας* A || **6** *εἰν ἁλίης* A || **7** *ἔπι φυσιόωσιν* Meineke supra: *ἐπιφυσιόωσι δ'* SMA, etiam libri supra. *ἐπιφυσιόωσιν* quasi ex A hic Gaisford sed errans | *ἁλίφρονες* (*ἀλί-* M) SMA, libri etiam supra (ubi pergitur *ἀλλὰ σὺ κόσμου*), hic *ἁλίφρονες ἀσπαλιῆες* Tr. p. 489 interpolatione inepta || **8** ecl. cum lemm. hab. SMA. iteratur ecloga Exc. Par. (cod. Paris. suppl. 690) 3 Georgid. p. 52 Boiss. Isidor. Pelus. II 146 p. 591 B. verba *πλοῦτος δὲ — ὑπηρέτης ἐστὶν* afferunt etiam alii quos collegit Drerup Isocr. op. v. I p. 95 || **9** *κακίας* om. Exc. Par. || **10** *ἐξουσίαν* SMA *ἐξουσία* Tr. | *ἐξουσία μὲν τὴν ῥαθυμίαν* Georg. || **12** ecl. sine lemm. hab. S, lemmate addito MA, *ἀνακρέωνοσ* M. iteratur ecloga Maxim. c. 12 p. 573 Combef. (*Ἀνακρ.*) alius originis est chria quae legitur infra p. 767, 1

δωκεν αὐτὰ εἰπὼν οὐ τιμᾶσθαι αὐτὰ τῆς ἐπ' αὐτοῖς φροντίδος.

79 (26 Mein.) *Πλάτωνος* (de leg. p. 743 A p. 742 E).

Ἀγαθὸν δὲ ὄντα διαφόρως καὶ πλούσιον εἶναι διαφερόντως ἀδύνατον. εὐδαίμονας μὲν ἅμα καὶ ἀγαθοὺς ἀνάγκη γίγνεσθαι· πλουσίους δ' αὖ σφόδρα καὶ ἀγαθοὺς ἀδύνατον, οὕς γε δὴ πλουσίους οἱ πολλοὶ καταλέγουσιν.

80 (27 Mein.: Eiusd. p. 743 C)

Ὁ λόγος ἡμῖν ὀρθός, ὡς οὐκ εἰσὶν οἱ παμπλούσιοι ἀγαθοί· εἰ δὲ μὴ ἀγαθοί, οὐδ' εὐδαίμονες. ⟨ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας⟩ ὀνομάζων λόγος, αὐτός τε ἄθλιος, γυναικῶν καὶ παίδων ὢν λόγος, ⟨καὶ⟩ ἀνθρώπους τοὺς πειθομένους γε ἀπεργάζεται τοιούτους.

81 (28 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τῆς Πρὸς Διονύσιον ἐπιστολῆς* (p. 317 C).

Ἑώρων γὰρ καὶ τότε καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τ' ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳ περ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ

---

1 prius *αὐτὰ* fort. abiciendum, cf. infra p. 767, 2 *ἀπέδωκεν εἰπὼν κτέ.* || **3** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. cf. Orig. adv. Cels. VI 16 p. 86, 25 Koetschau || **4** *διαφόρως* SMA, Plat. *διαφερόντως* Mac. idque probavit Cobet Misc. crit. p. 557 | *πλούσιον μὲν* A || **5** erunt fortasse qui seiungere malint *εὐδαίμονας μὲν κτέ.*, quae om. Mac., a prioribus, sed quamquam apud Platonem haec se non excipiunt, coagmentata sunt fortasse a gnomologo | *εὐδαίμονας μὲν ἅμα* SMA: *σχεδὸν μὲν γὰρ εὐδαίμονας ἅμα* Plat. || **6** *γίγνεσθαι· τοῦτο μὲν οὖν βούλοιτ' ἄν· πλουσίους* Plat. || **8** ecl. hab. SMA, sine lemm. vel rubr. cum priore iunctam M Tr., puto etiam SA quamquam silet Mekler: separavit Gesn.[1] f. 448ᵛ || **9** *ὥστε ὁ λόγος* Plat. || **10** *ἀγαθοί· εἰ δὲ μὴ ἀγαθοί,*
εἰ δὲ μὴ ἀγαθοί, α
οὐδὲ εὐδαίμονες Plat., Tr. *ἀγαθοί, οὐδ' εὐδαίμονες* S[1] *ἀγαθοί· εἰ δὲ μὴ ἀγαθοί, οὐδ' εὐδαίμονασ* M *ἀγαθοί· εἰ δὲ μὴ ἀγαθοὺς οὐδ' εὐδαίμονας* A | v. *ὁ δὲ τοὺς πλουσίους εὐδαίμονας* (vel *εὐδαίμονες. ὁ δὲ τοὺς πλουσίους*) suppl. Gesn.[1] recte ut videtur, sed unde adsumpta sint verba *ὁ δὲ τοὺς πλ. εὐδ. ὀνομάζων* — (13) *τοιούτους* ego non magis scio quam editores priores || **12** *καὶ* suppl. Gesn.[1] | *ἀνθρώπους* M Tr. *ἀνους* (lineola omissa) S *ἄνους* A || **13** *γε* addidi ex SMA, om. Tr. || **14** ecl. cum lemm. hab. SMA

μείζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ πρὸς ἡδονὴν μετ' αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας, οὗ κακὸν οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις.

82 (29 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας η'* (p. 550 E — 551 A).

Τοὐντεῦθεν τοίνυν, εἶπον, προϊόντες εἰς τὸ πρόσθεν τοῦ χρηματίζεσθαι, ὅσῳ αν τοῦτο τιμιώτερον ἡγῶνται, τοσούτῳ ἀρετὴν ἀτιμοτέραν. ἢ οὐχ οὕτω πλούτου ἀρετὴ διέστηκεν, ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ κειμένου ἑκατέρου, ἀεὶ τοὐναντίον ῥέποντος; Καὶ μάλα, ἔφη. Τιμωμένου δὴ πλούτου ἐν πόλει καὶ τῶν πλουσίων ἀτιμοτέρα ἀρετή τε καὶ οἱ ἀγαθοί. Δῆλον. Ἀσκεῖται δὴ τὸ ἀεὶ τιμώμενον, ἀμελεῖται δὲ τὸ ἀτιμαζόμενον. Οὕτω.

83 (30 Mein.) *Σωκράτους.*

Αἱ μὲν ποδήρεις ἐσθῆτες τὰ σώματα, αἱ δὲ ὑπέρμετροι περιουσίαι τὰς ψυχὰς ἐμποδίζουσιν.

84 (31 Mein.) *Ἐκ τοῦ Περὶ συγκρίσεως Πλούτου καὶ Ἀρετῆς.*

---

2 *οὗ* S, Plat.: *οἳ* M *ὃ* A | *μεῖζων* M ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, *τοῦ αὐτοῦ* pro *πλάτωνος* A. legitur ecloga supra Stob. IV 1, 145 p. 90, 13 (⟨*Πλάτωνος*⟩ *πολιτείας η'*) eaque ambitus maioris ‖ 5 *Τουτἔνθεν* M *τοῦτ' ἔνθεν* A ‖ 6 *τοῦ* si supra deest Stob. IV 1, 145 in codice Br, ibi erit supplendum | *ὅσω* SMA, Stob. IV 1, 145, Plat.: *ὅσον* Tr. | *τούτω* M ‖ 7 *ἀρετὴν* SM Tr., Stob. IV 1, 145, Plat.: *τὴν ἀρετὴν* A | *πλούτου* e Plat. Ed. Schwartz: *πλούτω* SMA ‖ 8 *κείμενον ἑκάτερον* ci. Madvig ‖ 9 *ῥέποντε* Plat., Stob. IV 1, 145 | *τιμωμένου* S, Stob. IV 1, 145, Plat.: *τιμώμενος* MA | *δὴ* SM, Stob. IV 1, 145, Plat.: *δὲ* A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA. *Δημοκράτους* Tr. recurrit corp. Par. 22 Elt. (*Πλουτάρχου*). gnom. homoeom. 87 Elt. cf. etiam quae disseruit Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 126 ‖ 15 *ἐμποδίζουσι* Tr. | post hunc locum legitur Frob. p. 205 s. nec non Voss. f. 30ʳ a man. 3 in marg. superiore haec quam non recepi ecloga *Δημοκρίτου. Διηνεκὴς ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τοῦ πλούτου ἐπιθυμία· μὴ κτηθεῖσα μὲν γὰρ τρύχει, κτηθεῖσα δὲ βασανίζει ταῖς φροντίσιν, ἀποκτηθεῖσα δὲ ταῖς λύπαις.* eadem extat gnomol. Byz. 204 Wachsm. ubi reliqua testimonia collecta sunt. Democrito abiudicavit Mullach Democr. fr. p. 330. inter Addenda ex ed. Froben. recepit Meineke Stob. flor. vol. IV p. 143 ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA. Teleti dedit male Gesn.², vide quae monui p. 744, 13 adn.

Καθ' αὑτοὺς μὲν ἄνθρωποι πρὸς ἀρετὴν γεγόνασιν, οὗτος δὲ ἐφ' αὑτὸν τρέπει· φάρμακα δὲ εἰς κακίαν ἔχει μυρία καὶ δόξαν ἀγαθοῦ προθεὶς οὐχ ἑκόντας ἀπάγει τῶν ἀληθεστάτων. οὐκ ἐᾷ δὲ ἐπ' αὐτῷ φρονεῖν τὸν ἄνθρωπον, ἀλλ' εἰς τὰ ἔξω φέρει κἀκ τῶν τυχαίων καὶ αὐτομάτων ἀναρτᾷ. θρασύτατος δ' ἐστὶν ὁμοῦ καὶ δειλότατος, ἐπαιρόμενος μὲν ὡς ἐπὶ μεγίστοις, φοβούμενος δὲ ὡς ἐπὶ ἀσθενεῖ πράγματι, ὑπερήφανος ⟨δ'⟩ ἅμα ἐξ ἀλαζονείας ⟨καὶ⟩ ταπεινὸς ἐκ φροντίδος. χρωμένοις μὲν ἄσωτός ἐστι, μὴ χρωμένοις δὲ ἄθλιος. δυστυχεῖ μέν τις δι' αὐτὸν ταῖς εἰς τὸ πορίζειν ταλαιπωρίαις· φθείρεται δὲ ἄλλος εἰς ἡδονὰς ἀπὸ τῶν περιττῶν. κόρον δὲ οὐκ ἔχει τοῖς κτησαμένοις, ἀεὶ δ' ἀνία τις αὐτῷ πάρεστιν, ὁπόσ' ἂν γένηται. καὶ ὥσπερ ἡ τῶν ὑδεριώντων νόσος αὔξεται πρὸς τὸ μᾶλλον ποθεῖν ἀφ' ὧν πίμπλαται. κακὸς μέν ἐστι τῷ φιλοπόνῳ [πλοῦτος], ἀναλίσκει γὰρ αὐτοῦ τὴν φιλοπονίαν εἰς κέρματα ἀλλαχοῦ δυναμένην· κακὸς δὲ ⟨τῷ⟩ ῥαθύμῳ διδοὺς ἀφορμὰς ἁμαρτημάτων· ἀμφοτέροις δ' ὀλέθριος· τὸν μὲν γὰρ εἰδότα κάμνειν ἀσχολεῖ, τὸν δ' εἰς τρυφὴν νοσοῦντα καὶ προτρέπει[ν ποιεῖ]. ποιεῖ δὲ ἅμα μὲν κόλακας ἀνθρώπους εἰς ἐλπίδα χρημάτων, ἅμα δ' ὑπὸ πολλῶν κολακευομένους διὰ χρήματα. ὁμοῦ δ' ἀγαθὸν μὲν οὐκ ἔστιν ὁ πλοῦτος, φθόνον δὲ ἀγαθῶν μέγιστον ἔχει· μυρίαι δ' ἐπιβουλαὶ δι' αὐτὸν ἐκ βασιλέων, ἐξ ὁμόρων,

2 ἐφ' αὑτὸν Meineke: ἐπ' αὐτὸν SMA ‖ 3 οὐχ ἑκόντας Nauck: οὐκ ἔχοντας SMA οὐκ ἔχων τε A m. rec. ‖ 4 οὐκ ἐᾶ (εᾶ M) δὲ MA Tr. οὐκεαδὲ S ‖ 5 καὶ τῶν αὐτομάτων A ‖ 6 δέ ἐστιν libri ‖ 8 δ' add. Ed. Schwartz ‖ 9 καὶ tacite add. Meineke | χρώμενος — μη χρώμενος libri: corr. Nauck ‖ 10 ἐν ταῖς S ‖ 12 τῶν περιττῶν SM τῶν περιττῶν πόνων A. ἀπὸ τῶν π. ⟨δαπανῶν⟩ Wilamowitz, ⟨δαπανῶν⟩ ἀπὸ τῶν π. ego ‖ 13 ὁπόσ' scripsi: ὅπως libri | ἂν προσγένηται sim. Wilamowitz ‖ 15 πίμπλαται SA: πίμπλανται M Tr. ‖ 16 πλοῦτος secl. Wilamowitz ‖ 17 κακὸς prop. Gesn.[1] mrg.: κακῶς SMA | τῷ suppl. Wilamowitz ‖ 18 ἀμφοτέροις A Tr.: ἀμφοτέροισι SM ‖ 19 εἴδοντα M | ἀσχαλεῖ M | τρυφὴν sed υ ex ο S[1] ‖ 20 malim νεύοντα | προτρέπει Iacobs: προτρέπειν ποιεῖ libri ‖ 21 πρὸς ἐλπίδα Wilamowitz ‖ 23 φθόνων M | μεγίστων libri: corr. Wilamowitz ‖ 24 ἐκ τῶν βασιλέων, ἐκ τῶν ὁμόρων, ἀπὸ τῶν οἰκείων A

ἀπ' οἰκείων. οὐκ ἔχει δέ τις πλουτῶν ἀσυλίαν ἰδίου βίου, πάρεργον δέ που χρημάτων καὐτὸς συναπόλλυται. πρῶτον μὲν ἀμελεῖ τῶν ἐκ διανοίας ἀγαθῶν, ὡς καὶ χωρὶς ἐκείνων εὐτυχῶν· εἶτα τὸ σῶμα λυμαίνεται ταῖς τρυφαῖς· ἐθίζει μὲν εἰς πλησμονὰς ἀπὸ τῶν ἀφορμῶν καὶ πλείστας νόσους συλλέγει· τὴν δὲ αὐτουργίαν ἀνθρώπων ἀφαιρεῖται, τὸ πάντων ὑγιεινότατον· γυμνάσιον γάρ ἐστιν οὐχ ὡρισμένον, ὡς παλαίστρα καὶ κυνηγεσία. ἀλλ' οὖν ⟨τὰ⟩ τοῦ βίου διακονούμενός τις ἑαυτῷ πολὺ κρείττων ἐστὶ τοῦ ζῶντος δι' ἄλλων. θρύπτει δ' ὁ Πλοῦτος καὶ μαλάττει λαβὼν πολλὰ πολλάκις καὶ τὰς ὑγιεινὰς φύσεις, καὶ περιήγαγεν εἰς ἀσθένειαν ἐξ ἐθῶν πολυτελῶν. πάντα μὲν ἐφ' ὕπνῳ παρασκευαζόμενος, δυσκολωτέρους ἔχει διὰ τοῦτο τοὺς ὕπνους· ἑτοιμότερον δ' εἰσὶν οἱ κατὰ φύσιν. οὐ γὰρ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος κατεσκευασμέναι κλῖναι καὶ πορφυροῖ τάπητες οὐδὲ ὑπόβαθρα καὶ παστάδες ὕπνους ποιοῦσιν, ἀλλ' ἔργα καὶ νόμιμοι πόνοι καὶ τὸ τῆς φύσεως αὐτῆς ἀναγκαῖον. οὐκ ἐᾷ δ' ὁ πλοῦτος αὐτομάτων μετασχεῖν καλῶν, λυμαίνεται δὲ τοῖς ἰδίοις ἔθεσι καὶ φαρμακεύει τὰ πεφυκότα. ταῖς δ' ὥραις οὐκ ἐφίησι χρῆσθαι καὶ μελετᾶν πρὸς τὰ γινόμενα· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς θάλπος ἀσθενέστερον τὸν εὐτυχοῦντα καὶ πρὸς κρύος, καὶ δι' ὧν ἐπιτηδεύει μὴ παθεῖν ταῦτα, εὐπαθέστερος αὐτοῖς γίνεται· κατισχύει δὲ μᾶλλον αὐτῶν ὁ κεχρημένος· μένει γὰρ ἐν τῇ τοῦ βίου τάξει καὶ πρὸς ἀέρα ζῆν ἐπίσταται καὶ οὐκ ἀγανακτεῖ τοῖς τοῦ θεοῦ πράγμασιν, ἀλλὰ δι' αὐτῶν

---

1 πλούτων libri: tacite corr. Gesn.[1] ‖ 3 ἀμέλει M ‖ 6 τῶν ἀνθρώπων Tr. ‖ 8 κυνηγεσια sine acc. S. κυνηγέσια mavult Ed. Schwartz | τὰ add. Meineke. οὖν τοῦ S οὐ τοῦ MA ‖ 9 κρείττών ἐστι M ‖ 11 'πολλὰ videtur expungendum' Gesn.[1] f. 449ʳ. rectius iudicavit Lobeck Paralip. I p. 56 ‖ 13 δυσκολοτέρους A ‖ 14 ἑτοιμότερον SMA -ότεροι Tr. ‖ 15 s. cf. quae collegit Wendland Quaest. Mus. p. 19 s. vel quae ego composui in Muson. rel. p. 110 | κλίναι libri ‖ 16 ὕμνους (π suprascr.) corr. A[2] ‖ 20 ἀφίησι SMA: corr. Hirschig et Meineke ‖ 21 γινόμενα SM: γιγν- A ‖ 23 ante ταῦτα incidit S | εὐπαθέστεροσ sed σ final. ex ν ut videtur corr. M[1] | γίνεται SM: γίγνεται A

ἄπεισιν ἐρρωμένος. οὕτω μὲν ὁ πλοῦτος καὶ τὰ σώματα βλάπτει, τὰ δὲ ἄλλα μείζω πάθη· στασιάζει μὲν οἴκους καὶ κακὸν ἆθλον ἀδελφοῖς πρόκειται, τέκνα δ' ἐχθρὰ ποιεῖ πατράσιν ἐπιθυμοῦντα τῆς περὶ τὸν πλοῦτον ἐξουσίας, αὐτοῖς δὲ τοῖς τέκνοις τοὺς γονεῖς βαρυτέρους. φίλοι δὲ ὕποπτοι διὰ πλοῦτον· ὁ μὲν ἀληθὴς ἀπιστεῖται διὰ τὸν κόλακα, νικᾷ δὲ ὁ κόλαξ τὸν ἀληθεύοντα μιμούμενος. λαφύρῳ δ' ὅμοιόν ἐστιν ἐλπιζομένῳ νοσῶν πλούσιος. καὶ τοῖς μὲν ἐλευθεριωτέροις, ὅτι μὴ κολακεύουσιν, ὀργίζεται, τοὺς δὲ κολακεύοντας ὑφορᾶται καὶ ἐφ' ἁρπαγὴν παρεῖναι δοκεῖ. τελευτήσαντι δὲ οὐ γίνεται πλουσίῳ πένθος, οὔτε παρὰ τῶν διαδεξαμένων, ἐπεὶ χαίρουσιν εἰληφότες, οὔτε μὴν παρὰ τῶν μὴ λαβόντων, ἐπεὶ μισοῦσιν ὡς ἐκ τοσούτων ἄτιμοι. ἔτι πρὸς τούτοις, ὃ μάλιστα τῷ πλούτῳ προσεῖναι δοκεῖ, τὸ δοῦναι χάριν, οὐχ ἁπλοῦν ἐστιν, ἀλλ' ἔχει συμφορὰς πλείονας. ἔστι μὲν οὐδὲ εὐπρεπὴς ἡ χάρις ἡ δι' ἀργυρίου δοθέντος, ἐράνῳ δ' ἔοικεν· οἱ δ' ἄνευ χρημάτων ἀπ' εὐνοίας ἐπιδεικνύμενοι καὶ βοηθοῦντες ἐλευθέριον τὴν εὐεργεσίαν ἔχουσι καὶ τοῖς τυγχάνουσι [καὶ τοῖς] κεχαρισμένην. εἶτα ὁ μὲν λαβὼν παρὰ πλουσίου πάλιν ἀπαιτεῖ, καὶ τὰ πρῶτον

1 *ἐρρωμένος* MA *ἐρρωμένωσ* S | *οὕτωσ* M ‖ 2 post *πάθη* distinxit Meineke ‖ 3 *ἄθλον* M ‖ 3 *δ' ἐχθρὰ* (vel *δ' ἐχθίω*) *ποιεῖ* Meineke: *δὲ χείρω ποιεῖ* SMA. *δ' ἐχθροποιεῖ* Iacobs in Anthol. t. X p. 253 ‖ 6 *οἱ φίλοι* A idque perperam receperunt Gaisford et Meineke ‖ 8 post *μιμούμενος* quae leguntur in SMA *λαφύρῳ δ'* — *πλουσίοις* traicienda censuit ante *τελευτήσαντι* Gesn.[1] | *ἐλπιζομένῳ νοσῶν πλούσιος* Ed. Schwartz: *ἐλπιζομένων νόσων πλουσίοις* SMA ‖ 9 *μὲν* om. Tr. ‖ 11 *γίγνεται* ut videtur A ‖ 12 *πλουσίω* (vel *-ῳ*) *πένθοσ* SM *πλουσιώτερος ἢ πένθος πλουσίῳ* A | *οὐδὲ* libri: corr. Meineke | *ἐπεὶ χαίρουσιν* Gaisford: *ἐπιχαίρουσιν* SMA nescio an in *ἐπϊ* puncta deleverit et 4 supra scripserit A[2], certe pallidioris atramenti vestigia adsunt | 13 *μὴν* MA om. S ‖ 14 *ἔτι* tacite scr. Gesn.[1]: *τί* S *τι* MA ‖ 15 *τῷ πλούτῳ* prop. Gesn.[1] mrg.: *τῇ πόλει* SMA; *τῇ πολυτελείᾳ* Iacobs Addit. in Ath. p. 368. fort. *τῷ πλουτεῖν* | *προσεῖναι* Halm Lect. Stob. p. 14: *προσιέναι* SMA. cf. p. 765, 4. 8 ‖ 16 *διαφορὰς* prop. Gesn.[1] mrg. ‖ 20 *κεχαρισμένην* ci. Gesn.[1] mrg.: *καὶ τοῖς κεχαρισμένοις* SMA ‖ 21 *παρὰ τοῦ πλουσίου* Tr. | *τὰ* MA *τὸ* S

ἀπόλωλεν, ἂν μὴ γένηται· πάλιν ὁ τυχὼν ἐγκαλεῖ, κἂν ἄλλοι τυγχάνωσι. καὶ πλείονας οὕτως ὁ χαριζόμενός τισι τοὺς μεμφομένους ἔχει· πᾶσι γὰρ οὐκ ἀρκέσει, πάντες δ' ὡς ἐκ περιττῶν ἀπαιτοῦσι. ταῦτα μὲν τῷ πλούτῳ πρόσεστι καὶ ἐκ τῶν δοκούντων καλῶν, τἄλλα δ' ἀφόρητα, ἀλαζονεία, θρασύτης, ὑπεροψία, φροντίδες αἰσχραί, κακαὶ μὲν ὀρέξεις, κακαὶ δ' ἡδοναί, πόθος δ' ἀκόρεστος [αὐτῷ πρόσεστιν]. ἐξ αὐτοῦ δὲ αἱ πλεῖσται πονηρίαι, καὶ μυρία τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἦν, εἰ μὴ πλοῦτος ἦν, δι' ὃν γίγνεται φόνος, [διὰ κέρδος] ἱερὰ συλᾶται, φιλία παραβαίνεται, πίστις ἀμελεῖται, φερούσης ἐπὶ κέρδος ἀπιστίας, προδίδονται πατρίδες, οὐδὲ ἓν ὀκνεῖται κακόν.

85 (32 Mein.) *Πλουτάρχου Κατὰ πλούτου* (Plut. vol. VII p. 123 Bern.).

Φύσει μὲν γὰρ δυσχαλίνωτον ὄρεξις, προσλαβοῦσα δὲ καὶ πλούτου χορηγίαν ἀχαλίνωτον.

86 (33 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (ibid.).

Ἀλλ' ἀπληστία καὶ ἄπιστός ἐστιν ἐν αὐτοῖς μανία, τοιούτῳ μὲν ἐνθουσιασμῷ χρῆσθαι περὶ τὴν κτῆσιν, ὡς εἰ κτήσαιντο μηκέτι καμουμένους· τοσαύτῃ δὲ ἀμελείᾳ περὶ τὰ ληφθέντα, ὡς μὴ γενόμενα. δυσερωτιῶσι δὲ τῶν

---

1 *ὁ μὴ τυχὼν* mavult Gesn.[1] mrg. ‖ **3** *ἀρέσκει* Tr. ‖ **4** *μὲν* Hirschig: *ἐν* SMA ‖ **7** *αὐτῷ πρόσεστιν* secl. Ed. Schwartz ‖ **8** *αὐτοῦ δὲ* SA *οὐ τοῦδε* M | *πλεῖσται* SM *πλεῖσται τῷ ὄντι* A ‖ **9** *ἦν δι' ὃν* Iacobs in Anthol. X p. 253: *ἥδιον* S *ἤδιον* M *ἥδιον* ex *ἴδιον* ni fallor A[1] ‖ **10** *γίνεται* SM *γίγν-* A | *γίνεται· φόνος διὰ κέρδος· ἱερὰ* distinxit S | *δια κέρδος* secludendum esse vidit Gaisford | *φιλία* SM sed *φ* in ras. scr. S[1] (quid ante fuerit non extrico, *ἡ* fuisse non credo) *ἡ φιλία* A ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac., *κατὰ πλούτου* om. Mac. ‖ **16** *γὰρ* om. Mac. ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐν ταυτῶ* SM *ἐν τῷ αὐτῷ* A. ex Plutarchi protreptico *πρὸς νέον πλούσιον* haec deprompta opinatur Hartlich *Leipz. stud.* XI p. 312 ‖ **18** *ἀπληστία* SM *ἡ ἀπληστία* A ‖ **20** *κτησαιντο* sine acc. A | *καμουμένους* (ut coniecerat Duebner) SM *καμουμέναις* A *κακουμένους* Tr. | *τοσαύτῃ δὲ ἀμελείᾳ* prop. Gesn.[1] mrg.: *τοσαύτη δὲ ἀμέλεια* SMA | *ἀμέλεια* — (21) *δυσερωτιῶσι δὲ* bis scripta propter homoeoteleuton nec deleta in A

ἀπόντων, ὑπερορῶντες ὧν ἔχουσιν· οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀγαπῶσιν ὡς ἃ ἐλπίζουσιν. οὐκ οἶδα πότερον αὐτοῖς ἄμεινόν ἐστιν ἔχειν ἢ προσδοκᾶν· ἔχοντες γὰρ οὐ χρῶνται, προσδοκῶντες δὲ κάμνουσι. τί οὖν ἐπαινοῦμεν τοιοῦτον ἀγαθόν, οὗ πέρας ἐστὶν οὐδέν, ἀλλ' ᾧ τὸ ληφθὲν ἑτέρων ἀρχή;

87 (34 Mein.) *Βίωνος.*

Βίων ἔλεγε καταγελάστους εἶναι τοὺς σπουδάζοντας περὶ πλοῦτον, ὃν τύχη μὲν παρέχει, ἀνελευθερία δὲ φυλάττει, χρηστότης δὲ ἀφαιρεῖται.

88 (35 Mein.) *Διογένους.*

Ἔλεγε δὲ μήτε ἐν πόλει πλουσίᾳ μήτε ἐν οἰκίᾳ ἀρετὴν οἰκεῖν δύνασθαι.

89 (36 Mein.) *Μονίμου.*

Τὸν πλοῦτον εἶπε Τύχης ἔμετον εἶναι.

90 (37 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης εἶπε 'πολλοῦ ἂν ἄξιον ἦν τὸ πλουτεῖν, εἰ καὶ τὸ χαίρειν αὐτῷ συνῆν· νῦν δὲ ἄμφω ταῦτα κεχώρισται. ἐάν τε γὰρ θέλωσι χρῆσθαι τῷ πλούτῳ, τῇ ἡδυπαθείᾳ διαφθείρονται· ἐάν τε τὸ πλουτεῖν φυλάττειν, τῇ φροντίδι· ἐάν τε κτήσασθαι, τῇ ἐπιθυμίᾳ'.

2 ἃ Gaisford: δὲ SMA | ἐλπίζουσι. διὸ οὐκ subdubitans ci. Meineke, ἐλπίζουσιν. οὐκ ⟨οὖν⟩ Bernardakis ‖ 4 δ' οὐ κάμνουσι scr. Bernardakis ‖ 5 οὗ ⟨πόνων⟩ πέρας Duebner | ἀλλ' ὃ τὸ SMA: corr. Duebner. ἀλλὰ τὸ tacite Gesn.[1] ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. MA. recurrit corp. Par. 535 Elt. (sine lemm.). cf. Teletis rel.[2] p. CI ‖ 9 περὶ τὸν πλοῦτον corp. Par. ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. SMac., addito lemm. MA. διογένουσ M διογένης A ‖ 12 ἔλεγε δὲ (διογένης om.) MA διογένης ἔλεγε SMac. cf. p. 750, 6 | possis Ἀρετὴν ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. gnomol. Vat. 216 Sternb. Ὁ αὐτὸς (sc. Δημοσθένης) τὸν πλούσιον καὶ ἀπαίδευτον ἔφη Τύχης ἔμετον εἶναι ‖ 15 εἶπε S εἶπεν M ἔλεγε A | αἴμετον M ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. SMac., addito lemm. MA. in gnomol. Vat. 497 Sternb. leguntur haec Ὁ αὐτὸς (sc. Σωκράτης) εἶπεν· 'εἰ μὲν (μὲν scripsi: ἐν cod.) τῷ πλουτεῖν τὸ χαίρειν συνῆν, πολλοῦ ἂν ἦν ἄξιον· νῦν δὲ ταῦτα χωρίζεται' sed excipiuntur verbis a Stobaei ecloga alienis. cf. L. Schmidt *Ethik* II p. 380 ‖ 18 νῦν δὲ ἄμφω κτἑ. om. Mac. | δ' ἄμφω M ‖ 19 ἐάν τε γὰρ MA ἐὰν γὰρ S | ἐν τῇ A ‖ 20 τὸ πλουτεῖν S[1]MA τῷ πλουτεῖν S[2]Tr. | post φυλάττειν iterat θέλωσι A

91 (38 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.*

Ἀνακρέων ὁ μελοποιὸς λαβὼν τάλαντον χρυσίου παρὰ Πολυκράτους τοῦ τυράννου, ἀπέδωκεν εἰπὼν ʽμισῶ δωρεάν, ἥ τις ἀναγκάζει ἀγρυπνεῖν᾽.

92 (39 Mein.) *Ἱέρακος ἐκ τοῦ Περὶ δικαιοσύνης.*

Ἦ πῶς ἂν ἡ τοῦ πλούτου κτῆσις ἐπὶ δικαιοσύνην καὶ τὰς ἄλλας ἀρετάς τινος ἡγήσαιτο; τὰ γὰρ ὑπηρετοῦντα πρὸς τὰ χείρω ἐναντία πρὸς τὴν τῶν βελτίστων κτῆσιν. τὰ χρήματα δὲ παρακαλεῖ μὲν ἐπὶ ῥᾳθυμίαν, ζωπυρεῖ δὲ τὰς ἡδονάς, ἐπιβουλὰς δὲ διχῇ συντίθησι, κατὰ μὲν τῶν εὐπόρων διὰ τῶν φθονούντων, κατὰ δὲ τῶν πενήτων διὰ τῶν δυνατωτέρων. ἃ τοίνυν ἄλλους μὲν τοῖς κεκτημένοις ἐπιβουλεύειν ποιεῖ, τοὺς δὲ ἔχοντας ἰσχυροὺς πρὸς ἀδικίαν παρασκευάζει, πῶς ἂν εἰς δικαιοσύνην συντελέσειεν;

---

1 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. recurrit corp. Paris. 114 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Ἀριστοτέλους ἀποφθέγματα*). legitur etiam gnomol. Vat. 72 Sternb. (= apophth. Vindob. 44 Wachsm.) append. Vat. 14 p. 69 Sternb. lemma *Ἀνακρέοντος* cod. Vat. de Aristotele cf. Rose Ar. ps.-epigr. p. 611 ss. ex alio fonte derivata est chria quae supra legitur IV 31ᶜ, 78 ‖ 2 *ὁ μελοποιὸς* om. gnom. Vat., apophth. Vind., app. Vat. | *χρυσοῦν* apophth. Vind. ‖ 3 *τοῦ* om. corp. Par. | *ἀπέδωκεν* MA *δέδωκεν* corp. Par. *πάλιν ἀπέδωκεν* apophth. Vind. *πάλιν ἀνταπέδωκεν* gnom. Vat., app. Vat. | *ἥ τις* MA corp. Par., app. Vat. *εἴ τις* gnom. Vat., apophth. Vind. | *ἀναγκάζει* A, corp. Par.: *ἂν ἀναγκάζῃ* M *ἀναγκάζει με* gnom. Vat., apophth. Vind., app. Vat. *ἥτις ἂν ἀνακάζῃ* ex M recepit Gesn.² ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. *Ἱέρακος* nec plura S ‖ 7 *ἄλλας* SM *λοιπὰς ἄλλας* A. immerito recepit *λοιπὰς* (pro *ἄλλας*) Meineke | *τινος* deletur in A, fort. m. pr. ‖ 8 *ἐναντία* SM *ἐναντία εἰσὶ* A ‖ 9 *παρακαλεῖ* SM *παρακαλοῦσι* A ‖ 10 *ζωπυρεῖ* SM *ζωπυροῦσι* (*ζωοπ-* pr.) A ‖ 13 *τοὺς κεκτημένους* A

CAPVT XXXI. PARS QVARTA.

ΟΤΙ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΑΒΛΑΒΗ ΣΥΜΜΕΤΡΩΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣ ΠΟΡΙΣΘΕΝΤΑ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΤΩΝ ΜΕΣΩΝ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ.

93 (1 Mein.) *Εὐριπίδου Μελανίππῃ* (fr. 504 N.[2]).

Ὦ τέκνον, ἀνθρώποισιν ἔστιν οἷς βίος
ὁ μικρὸς εὔκρας ἐγένεθ᾽, οἷς δ᾽ ὄγκος κακόν.

94 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Φρίξῳ* (fr. 825 N.[2]).

Κρείσσων δὲ βαιὸς ὄλβος ἀβλαβὴς βροτοῖς
ἢ δῶμα πλούτῳ δυσσεβῶς ὠγκωμένον.

95 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Κρεσφόντῃ* (fr. 459 N.[2]).

Κέρδη τοιαῦτα χρή τινα κτᾶσθαι βροτῶν,
ἐφ᾽ οἷσι μέλλει μή ποθ᾽ ὕστερον στένειν.

96 (3[b] Mein.: Eiusd. Dictyis fr. 341 N.[2])

Μή μοι ποτ᾽ εἴη χρημάτων νικωμένῳ
κακὸν γενέσθαι, μηδ᾽ ὁμιλοίην κακοῖς.

---

2 titulum exhibent SMA Tr. Mac. *καὶ ὅτι — πλοῦτος* om. Mac. *Περὶ πλούτου καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius uno comprendens titulo generali quattuor huius capitis particulas. cf. Stob. III proleg. p. X. numerum *πθ'* praefigunt SM Mac. *πη'* A *λόγος ἐνενηκοστὸς β'* Tr. ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA, ecl. 1—6. Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S ‖ **6** *εὔκρατος* SMA: corr. Valckenaer | *ἐγένεθ᾽, οἷς δ᾽* Porson: *ἐγένετο δ᾽* SMA; *ἐγένεθ , οἷς τ᾽* Musgrave | *ὄγδοος* pro *ὄγκος* A ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 93 *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A ‖ **8** *κρεῖσσων* M unde *κρεῖσσον* prop. Nauck | *βαιὸς* Scaliger: *βίος* SMA ‖ **9** *ὀγκωμένον* M ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. SMA, *κρεεφόντη* M. de S vide ad ecl. 93 ‖ **11** *χρή τινα* A Tr. *χρη τινα* sine acc., *χ* ex *τι* S[1] *χρὴ τινὰ* M ‖ **13** ecl. sine lemm. cum prioribus versibus cohaerentem hab. SMA, separavit Meineke. legitur ecloga supra IV 31[c], 57 (*Εὐρ. Δίκτυι*) ‖ **15** *κακῷ* libri 31[c], 57 | *μὴδ᾽* libri utroque loco, nisi quod hic *μήθ᾽* S

97 (4 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Ἐρεχθεῖ* (fr. 362, 11 N.[2]).

Ἀδίκως δὲ μὴ ⟨κτῶ⟩ χρήματ', ἢν βούλῃ πολὺν
χρόνον μελάθροις ἐμμένειν. τὰ γὰρ κακῶς
οἴκους ἐσελθόντ' οὐκ ἔχει σωτηρίαν.

98 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις.*

*
* *

99 (5 contin. Mein.: Eur. El. 943 s.)

Ὁ δ' ὄλβος ἀδίκως καὶ μετὰ σκαιῶν συνὼν
ἐξέπτατ' οἴκων βραχὺν ὁμιλήσας χρόνον.

100 (7 Mein.) *Μενάνδρου Μηναγύρτῃ* (Demiurgi fr. 114 K.).

Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει·

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 93. leguntur versus supra intra maius excerptum Stob. III 3, 18 p. 197, 1 (*Εὐριπίδου Ἐρεχθέως*) ‖ 2 *κτῶ* tacite ex Stob. III 3 add. Gesn.[1]: om. SMA | *ἢν* Stob. III 3: *ἂν* SMA ‖ 4 *οἴκοις εἰσελθόντ'* A | *ἐς ἐλθόντ'* S ‖ 5 lemma hab. S (de quo vide ad ecl. 94, 1 Mein.) MA sed subiunctos versus Electrae 943 s. indicavi igitur lacunam. omiserit autem librarius Phoen. v. 555 ss. *οὔτοι τὰ χρήματ' — ἀφαιροῦνται πάλιν.* postquam omisit, supplevit in margine, ut non mirum sit quod sine lemmate coaluerunt cum ecloga vicina Sophoclea (cf. ecl. 103 — 104). quod autem conieci sese excepisse in antiquiore gnomologio Phoen. v. 555 ss. et El. 943 s., id nescio an confirmet Sextus Emp. p. 557 hos adferens versus *ὁ γὰρ ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ' ἐφήμερος Ἐξέπτατ' οἴκων μικρὸν ἀνθήσας χρόνον*, i. e. Phoen. v. 558 (ubi *ὁ δ' ὄλβος* libri Eur.) et El. v. 944 inter se coniunctos ‖ 7 *ἄδικος* libri Eur. | *ξυνὼν* libri Eur. ‖ 8 *ἐξέπτατ'* Eur., Sext., tacite Gesn.[1]: *ἐξέπτητ'* SMA | *βραχὺν ὁμιλήσας χρόνον* SMA (manifesta interpolatione gnomologi, cf. El. 940 *βραχὺν ὁμιλῆσαι χρόνον*): *σμικρὸν* (*μι-* Sext.) *ἀνθήσας χρόνον* Eur. unde irrepserint verba *βρ. ὁμ. χρ.*, viderunt etiam Bruhn Lucubr. Eur. (*Iahrb. f. cl. philol.* suppl. XV) p. 304 et Elter De gnomol. gr. hist. atque or. II p. 80 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 94, 6 Mein.) MA (post ecl. 94, 5 Mein.), nil nisi μ^{ε} pro lemm. S. lemma *μηναγύρτῃ* quod ante *οὕτω μαθεῖν κτέ.* poni debebat, huc male retractum est, *Demiurgo* enim dantur versus infra flor. 103, 7 Mein. inter Democratis sententias (48) illata sunt verba sic *μακάριος, ὃς οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει· χρῆται γὰρ εἰς ἃ δεῖ καλῶς*, cf. Democriti fr. (*Vorsokr.* I[2]) p. 403 Diels, v. prior sine fab. nom. adfertur Plut. De poet. audiend. p. 34 C, inter Monost. 340

χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς.

101 (7ª Mein.: Menandri Menag. fr. 323 K.)

Οὕτω μαθεῖν δεῖ πάντα καὶ πλοῦτον φέρειν·
ἀσχημοσύνης γὰρ γίνετ' ἐνίοις αἴτιος.

102 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (fr. 417 N.²).

Κέκτησο δ' ὀρθῶς ἂν ἔχῃς ἄνευ ψόγου,
κἂν σμικρὰ σώζων † τοὔνεχ' ὃν σέβειν πρέπει,
μὴ δ' ὡς κακὸς ναύκληρος εὖ πράξας ποτὲ
ζητῶν τὰ πλείον', εἶτα πάντ' ἀπώλεσεν.

103 (8 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 85 N.²).

Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους.

104 (9 Mein.: Eur. Phoen. 555—57)

---

2 ecl. sine lemm. cum prioribus versibus cohaerentem hab. SMA. seiunxit et lemma *Μηναγύρτῃ* huc revocavit Meineke in Men. ‖ 3 *καὶ* SMA: *παῖ* ci. Kock, *τὸν* Herwerden Collect. crit. p. 162 ‖ 4 *γίνετ'* SMA. *γίγνετ'* tacite Gaisford, inde etiam Meineke ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 94, 5 Mein.) MA (post ecl. 94, 7ª Mein.). de S vide ad ecl. 93. leguntur versus duo priores supra Stob. III 9, 2 p. 346, 16 (*Εὐρ. Ἰνοῦς*) ‖ 6 *ανέχης* sine spir. S *ἀνέχησ* M *ἂν ἔχης* A om. libri III 9: corr. Gesn.¹ *ἃ ἂν ἔχῃς* scribens. *ἂν ⟨δ'⟩ ἔχῃς* supra posui III 9 auctore Dindorfio, fortasse immerito. *ἄν τ' ἔχῃς* ci. Madvig Adv. crit. I p. 719 ‖ 7 *κἂν σμικρὰ* A: *καὶ σμικρὰ* S *κασμικρα* (sine acc.) M *καὶ μικρά* III 9 | *σώζων* SMA *σώζου* III 9 | *τοὔνεχ* (*τούνεχ'* M *τοὔνεκ'* A) *ὃν σέβειν πρέπει* SMA *τῇ δίκῃ ξυνοῦσ' ἀεί* III 9. *τοὔνδικον σέβουσ' ἀεί* scr. Nauck, *ξὺν δίκῃ σέβων ἃ δεῖ* temptabam Exerc. crit. p. 35 ‖ 9 *πλείον' ο* ex *ω* S¹ *πλεῖον* M ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 94, 7 Mein.), MA (post ecl. 6 Mein.). tamquam longioris fragmenti exordium legitur versus supra IV 31ª, 27 (*Σοφοκλέους Ἀλεάδαι*). recurrit etiam inter Men. monost. 500. adfert eum sed cum Eur. Phoen. 439 confundens Plutarchus de am. prol. p. 497 B: *τὸ δὲ ὑπὸ Εὐριπίδου λεγόμενον, τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους δύναμίν τε πλείστην τῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχειν* ‖ 12 ecl. sine lemm. vel maiore distinctione cum versu praecedenti cohaerentem hab. SMA: separavit Gesn.¹ cum supra (ecl. 98) Phoenissarum lemma extet sine versibus, hic Phoenissarum versus sine lemmate, conieci versus ipsi illi lemmati subiciendos esse. eadem videtur sententia Bruhnii Lucubr. Eur. p. 304. fabulae nom. non addito Plut. consol. ad Apollon. p. 116 A *οὐ μόνον, ὥς φησιν Εὐριπίδης, 'τὰ χρήματα' οὐχ 'ἴδια κέκτηνται βροτοί', ἀλλ' ἁπλῶς τῶν ἀνθρωπίνων οὐδέν. διὸ καὶ ἐπὶ πάντων λέγειν χρὴ 'τὰ τῶν θεῶν — αὖτ' ἀφαιροῦνται πάλιν'*

Οὔ τοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοί·
τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα.
ὅταν δὲ χρῄζωσ', αὔτ' ἀφαιροῦνται πάλιν.

105 (10 Mein.) *Εὐριπίδου Ἐρεχθέως* (fr. 354 N.²).

Τὰς οὐσίας γὰρ μᾶλλον ἢ τὰς ἁρπαγὰς
τιμᾶν δίκαιον· οὔτε γὰρ πλοῦτος ποτὲ
βέβαιος ἄδικος . . .

106 (11 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 666 K.).

Κρεῖττον ὀλίγ' ἐστὶ χρήματ' ἀνυπόπτως ἔχειν,
ἢ πολλὰ φανερῶς † ἃ δὲ μετ' ὀνείδους λαβεῖν.

107 (12 Mein.) *Σωκράτους.*

Ὁ μὲν οἶνος συμμεταβάλλει τοῖς ἀγγείοις, ὁ δὲ πλοῦτος τοῖς τῶν κεκτημένων τρόποις.

108 (13 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

---

1 *χρήματα* S | *κέκτηται* (ν superscr.) corr. S¹ | *αὔτ' ἀφαιροῦνται* Eur., Plut., ex Eur. Gesn.¹: *αὐτῶν ἀπαιροῦνται* SMA *αὐτῶν ἀφαιροῦνται* Tr. p. 493 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S ‖ 5 *οὐσίας* vel *τὰς οὐσίας* corruptum. *ὁσίους τρόπους γὰρ* ci. Herwerden, *τὰς οὖν δίκας γε* Heimsoeth ‖ 6 *οὔτι γὰρ* Bothe ‖ 7 *ἄδικος βέβαιος* mavult Cobet Coll. crit. p. 218, inutiliter. cf. Eur. Ion. 358 *τὰ κοινὰ χαίρων* (sc. *Φοῖβος*) *οὐ δίκαια δρᾷ μόνος*, ubi *μόνος* pertinet ad *χαίρων*, non ad v. *οὐ δίκ. δρᾷ* ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S ‖ 10 *ἃ δὲ* M *ἃ δεῖ* A. *ἀλλὰ* Grotius. aliorum conamina recensuit Herwerden Collect. cr. p. 173. *ἢ πολλά, φανερῶς δι' ἃ σ' ὄνειδος δεῖ λαβεῖν* dubitans ci. C. Schenkl *Wien. stud.* XX (1898) p. 166. malim *ἢ πολλὰ φανερῶς οἷα μετ' ὀνείδους λαβεῖν* i. e. *φανερῶς τοιαῦτα ὥστε μ. ὀν. λ.* ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 236 Elt. (*Σωκράτους*). gnom. homoeom. 116 Elt. iteratur ecloga in MA post ecl. 110 lemmate *ἐκ τῶν ἀριστωνύμου τομαρίων* addito. de Aristonymo vide etiam quae dixi ad ecl. proximam ‖ 12 *ὁ μὲν* om. Arist. | *συμμεταβάλλει* (-η corp. Par.) SMA, corp. Par., Arist.: *συμμεταβάλλεται* A² ex em., gnom. homoeom. | *τοῖς ἀγγείοις εἴσωθεν* gnom. hom. testes nonnulli ‖ 13 *κτησαμένων* Arist. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. *Σωκράτους* Mac. differens paululum legitur etiam infra ecloga post 104, 19 Mein. (*Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου τομαρίων*) eademque forma corp. Par. 8 Elt. (*Πλουτάρχου*). vide gnom. homoeom. 137 Elt., etiam gnomol. Byz. 234 Wachsm. (Bar. 212)

Οὔτε τὸν ἄρρωστον ἡ χρυσῆ ὠφελεῖ κλίνη οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος εὐτυχία.

109 (14 Mein.) *Ἰσοκράτους Νικοκλῆς ἢ Κύπριοι* (50).

Τοὺς χρηματισμοὺς τοὺς παρὰ τὸ δίκαιον γιγνομένους ἡγεῖσθαι μὴ πλοῦτον ἀλλὰ κίνδυνον ποιήσειν. μὴ τὸ μὲν λαβεῖν κέρδος εἶναι νομίζετε, τὸ δὲ ἀναλῶσαι ζημίαν· οὐδέτερον γὰρ τούτων ἀεὶ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν, ἀλλ' ὁπότερον ἂν ἐν καιρῷ καὶ μετ' ἀρετῆς γίγνηται, τοῦτ' ὠφελεῖ τοὺς ποιοῦντας.

110 (15 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων* (Aristonis Chii fr. 397 de Arn.).

Ὡς τὸν αὐτὸν οἶνον πίνοντες οἱ μὲν παροινοῦσιν οἱ δὲ πραΰνονται, οὕτω καὶ πλοῦτον. . . .

111 (deest Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου τομαρίων.*

Οἶνος συμμεταβάλλει τοῖς ἀγγείοις, ὁ δὲ πλοῦτος τοῖς τῶν κτησαμένων τρόποις.

---

1 *ἀρρωστοῦντα* Ariston., corp. Par. | *χρυσόπους* Ariston., corp. Par., gnom. homoeom. (*ὠφελεῖ χρυσόπους κλίνη* gnomol. Byz.) *οὔτε* (non *οὔτε αὖ*) etiam Ariston. | *οὔτε ἀναίσθητον ἄνδρα ἐπίσημος εὐτυχία* gnomol. Byz. || **3** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἢ Κύπριοι* om. S. priora verba (*τοὺς χρημ. — κίνδυνον ποιήσειν*) leguntur etiam Exc. Paris. 63 || **5** *ἡγεῖσθε* ex Isocr. Meineke: *ἡγεῖσθαι* SMA | **6** *οὐδ' ἕτερον* M || **8** *ἐν καιρῷ* S, Is.: *ἐν κλήρῳ γὰρ ἐν καιρῷ* M *ἐν κλήρῳ εἰ ἐν καιρῷ* A i. *ἐν κλήρῳ* (*γρ. ἐν καιρῷ*) cf. p. 775, 10 adn. | *γίγνηται* S, Is.: *γίγνεται* MA | *ὠφελήσει* Isocratis libri praeter Vrbinatem || **10** ecl. cum lemm. hab MA, om. S. recurrit corp. Par. 517 Elt. ubi lemma *Ἀριστωνύμου*, ante oculos igitur habuit librarius etiam proximam eclogam. ex Aristone pendet fort. Seneca ep. 36, 2 || **13** *καὶ πλοῦτον* M, corp. Par.: *καὶ τὸν πλοῦτον* A | post *πλοῦτον* lacunam signavit Meineke. expectes fere *οὕτω καὶ πλοῦτον δαπανῶντες οἱ μὲν χρῶνται κακῶς οἱ δὲ καλῶς* sim. || **14** ecl. cum lemm. addidi ex MA, om. S. nimia vetustissimi codicis brevitas et festinantia etiam hoc loco fontium quos adiit Stobaeus diversitatem obruit. legitur ecloga etiam supra 107 (*Σωκράτους*), ubi vide quae adnotavimus. de Aristonymo egit Elter Gnom. homoeom. I (progr. Bonn. a. 1900) p. 25 ss. || **15** *Ὁ μὲν οἶνος* ecl. 107 ceterique testes, idque etiam hoc loco reponendum. facile aberrare poterat ad proximum *ο* sive rubricator sive alius librarius | *συμμεταβάλλεται* gnom. homoeom. 116 Elt. || **16** *τῶν κεκτημένων* ecl. 107 ceterique testes

112 (16 Mein.) *Ἀριστοτέλους.*

Κρεῖττον πρὸς εὐδαιμονίαν ἐλάττω κεκτῆσθαι ἢ πολλὰ μετὰ φθόνου. καὶ γὰρ καλλίων καὶ ἡδίων ὁ βίος οὗτος.

113 (17 Mein.) *Λυκούργου.*

Οὐ τὸ πλουτεῖν καλόν, ἀλλὰ τὸ ἐκ καλῶν πλουτεῖν.

114 (18 Mein.) *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (27 p. 7e).

Ἀγάπα τῶν ὑπαρχόντων ἀγαθῶν μὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν κτῆσιν, ἀλλὰ τὴν μετρίαν ἀπόλαυσιν.

115 (19 Mein.) *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (28 p. 8a).

Πειρῶ τὸν πλοῦτον ⟨χρήματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν· ἔστι δὲ⟩ χρήματα μὲν τοῖς ἀπολαύειν ἐπισταμένοις, κτήματα δὲ τοῖς κεκτῆσθαι δυναμένοις.

116 (20 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (28—29 p. 8a).

Τίμα τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν δυοῖν ἕνεκεν, τοῦ τε ζημίαν μεγάλην ῥᾳδίως ἐκτῖσαι καὶ τοῦ φίλῳ σπουδαίῳ

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. ‖ **2** *κρεῖττον* (sic ut coniecerat Meineke) Mac.: *κρείττω* SMA | *εὐδαιμονίαν* SMac.: *εὐδαιμονίαν ἂν* MA ‖ **3** *ὁ βίος οὗτος* MA Mac.: *οὗτος ὁ βίος* S ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac.; *λυκ*^ε^ *οὐ τὸ πλουτεῖν* S ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA, *πρὸς Δημόνικον* om. S. recurrit Exc. Paris. 29. legitur ecloga Gnomol. Byz. 201 Wachsm. (Bar. 120). cf. quae composuit Wendland *Anaxim. von Lamps.* p. 93 ‖ **7** *αγαπα ⟨δε⟩* Isocr. pap. Berol. | *ἀγάπα* om., sed add. *ἀγάπησον* ante *ἀπόλαυσιν* gnomol. Byz. | *ἀγαθῶν* om. Isocratis nonnulli ‖ **9** ecl. hab. MA, om. S. *Ἰσοκράτους πρὸς δημόνικον* dedi ex M *τοῦ αὐτοῦ πρὸς αὐτόν* male A. recurrit Georgid. p. 74 s. vide quae disseruit Wendland l. c. p. 94 vel etiam quae diximus in Telet. rel.[2] p. 37 ‖ **10** *χρήματα καὶ κτήματα κατασκευάζειν· ἔστι δὲ* addidi ex Is., om. MA propter homoeoarcton | **11** *ἐπισταμένοις* M, Is., Georg. *ἐφισταμένοις* A ‖ **12** *κτήματα* A, Is., Georg.: *χρήματα* M | *κεκτῆσθαι* MA: inter *κτᾶσθαι* et *χρῆσθαι* fluctuantur libri Is. cf. Wendland *Anaximenes* p. 94 adn. 2 ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA. v. *τίμα — δυστυχ. βοηθῆσαι* recurrunt Georgid. p. 83 ‖ **14** *δυοῖν* SMA, Isocr. plerique, Georg.: *δυεῖν* Tr., Isocr. nonnulli ‖ **15** *μεγάλην ῥαδίωσ* SMA, Isocratis pap. Berol.: *μεγάλην* Isocr. ceteri, Georgid. | *ἐκτίσαι* SMA, Georgid. *ἐκτίσαι* vel (*-ῖσαι*) codd. Isocr. *ἐκτεῖσαι* scr. Drerup | post *ἐκτῖσαι* add. *δύνασθαι* Isocr. cod. Vrbin. | *τοῦ φίλῳ — βοηθῆσαι*] cf. Gnomol. Byz. 206 Wachsm.

δυστυχοῦντι βοηθῆσαι. πρὸς δὲ τὸν ἄδηλον βίον μηδὲν ὑπερβαλλόντως ἀλλὰ μετρίως αὐτὴν ἀγάπα. στέργε μὲν τὰ παρόντα, ζήτει δὲ τὰ βελτίω.

117 (21 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἐρυξίου* (p. 397 E).

Ἠρώτα γὰρ αὐτὸν τὸ μειράκιον, πῶς οἴεται κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν, καὶ ὅπως ἀγαθόν. ὁ δ' ὑπολαβών, ὥσπερ καὶ σὺ νῦν δή, ἔφη, τοῖς μὲν καλοῖς κἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπισταμένοις ὅπου δεῖ χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, τούτοις μὲν ἀγαθόν, τοῖς δὲ μοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. ἔχει δ', ἔφη, καὶ τἄλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὁποῖοι γὰρ ἄν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματ' αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι. καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι

καὶ φρονεῦσι τοῖα ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

118 (22 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ α΄ τῆς Πολιτείας* (p. 330 B—331 C).

Οὗ τοι ἕνεκα ἠρόμην, ἦν δ' ἐγώ, ὅτι μοι ἔδοξας οὐ σφόδρα ἀγαπᾶν τὰ χρήματα, τοῦτο δὲ ποιοῦσιν ὡς τὸ

(Bar. 127) part. poster. | *τοῦ* Is. *τῷ* SMA om. Isocratis nonnulli, Georgid. | *φίλῳ σπουδαίῳ* Isocr., Georgid.: *φιλοσπουδαίω* SMA | *φίλοις σπουδαίοις δυστυχοῦσι βοηθεῖν* Isocratis nonnulli

1 *ἄδηλον* SMA: *ἄλλον* Is., ex Is. reddendum esse Stobaeo censet Keil Anal. Is. p. 21 adn. 1 ‖ **2** *στέργε — βελτίων* offert etiam gnomol. Byz. 206 Wachsm. (Bar. 127) prior pars ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. ‖ **5** eclogae initium sic mutilavit Mac. *Τὸ πλουτεῖν τοῖς μὲν καλοῖς καγαθοῖς κτέ.* verbis *ἠρώτα — εἶναι* et *καὶ ὅπως — νῦν δή, ἔφη* omissis ‖ **8** *δεῖ* sed *εῖ* in ras. corr. M² | *χρῆσαι* A ‖ **9** *τούτοις μὲν ἀγαθόν* om. Mac. ‖ **10** *ἔχει δ' —* (11) *πάντα* om. Mac. ‖ **12** *πράγματ'* SM sed supra *τ* aliquid rasum in M *πράγματα* A (?) Tr., Plat. ‖ **13** *καλῶς δ', ἔφη κτέ.* om. Mac. | *ἀρχιλόχου* M sed *όχου* in ras. corr. M. Archil. fr. 70 B.⁴ ‖ **15** *φρονεῦσι* SMA, Plat.: *φρονοῦσι* Gaisfordi ed. Lips., inde etiam Meineke | *τοῖ'* (vel *τοῖα*) *ὁκοίοις* Plat., ex Plat. Gesn.¹ mrg.: *τοι ἄοικοι οἷς* SMA | *ἔργμασιν* SMA: *ἐρύμασιν* libri Plat. cf. Heraclit. fr. 17 Diels² ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **18** inter *οὗ τοι* (*οὗτοι*) et *οὔτοι* fluctuantur libri Plat. *οὔτοι* SA Tr. *Ὄυτοι* (*Ὀ* rubr.) M. *τούτου* tacite Gesn.¹ | *εἰρόμην* M ‖ **19** *ὡς τὸ πολὺ* (*τοπολύ* Tr.) Plat., Tr. *ὡς πολὺ* SMA sed *πο* ex *το* corr. S¹ *τοπολὺ* igitur invenerat et ipse

πολὺ οἳ ἂν μὴ αὐτοὶ κτήσωνται· οἱ δὲ κτησάμενοι διπλῇ ἢ οἱ ἄλλοι ἀσπάζονται αὐτά. ὥσπερ γὰρ οἱ ποιηταὶ τὰ αὑτῶν ποιήματα καὶ οἱ πατέρες τοὺς παῖδας ἀγαπῶσι, ταύτῃ τε δὴ καὶ οἱ χρηματισάμενοι τὰ χρήματα σπουδάζουσιν ὡς ἔργον ἑαυτῶν, καὶ κατὰ τὴν χρείαν ᾗπερ οἱ ἄλλοι. χαλεποὶ οὖν καὶ συγγενέσθαι εἰσίν, οὐδὲν ἐθέλοντες ἐπαινεῖν ἀλλ' ἢ τὸν πλοῦτον. Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις. Πάνυ μὲν οὖν, ἦν δ' ἐγώ. ἀλλά μοι ἔτι τοσόνδε εἰπέ· τί μέγιστον οἴει ἀγαθὸν ἀπολελαυκέναι τοῦ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι; Ὅ, ἦ δ' ὅς, ἴσως οὐκ ἂν ἄλλους † καὶ πολλοὺς πείσαιμι λέγων. εὖ γὰρ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, ὅτι, ἐπειδάν τις ἐγγὺς ᾖ τοῦ οἴεσθαι τελευτήσειν, εἰσέρχεται αὐτῷ δέος καὶ φροντὶς περὶ ὧν ἐν τῷ πρόσθεν οὐκ εἰσῄει. οἵ τε γὰρ λεγόμενοι μῦθοι περὶ τῶν ἐν Ἅιδου, ὡς τὸν ἐνθάδε ἀδικήσαντα δεῖ ἐκεῖ διδόναι δίκην, καταγελώμενοι τέως, τότε δὴ στρέφουσιν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν μὴ ἀληθεῖς ὦσιν· καὶ αὐτός, ἤτοι ὑπὸ τῆς τοῦ γήρως ἀσθενείας ἢ καὶ ὥσπερ ἤδη ἐγγυτέρω ὢν τῶν ἐκεῖ μᾶλλόν τι καθορᾷ αὐτά, ὑποψίας δ' οὖν καὶ δείματος μεστὸς γίγνεται καὶ ἀναλογίζεται καὶ σκοπεῖ, εἴ τινά τι ἠδίκηκεν.

---

1 οἳ SM, Plat.: ᾗ A | ἡτήσωνται corr. in κτ- sed spiritu non deleto A ‖ **2** ἢ οἱ SMA sed supra lin. οἱ addidit A[1], Plat. plerique: ἢ Tr., Plat. cod. Ven. 185 ‖ **3** αὑτῶν Plat.: αὐτῶν SMA ‖ **4** τε δὴ Plat.: δὲ δὴ SMA δὴ (om. δὲ) Tr. | τὰ χρήματα SMA, Plat. cod. Vindob. 55, suppl. phil. gr. 39: περὶ τὰ χρήματα Platonis plurimi | σπουδάζωσιν M ‖ **5** καὶ οὐ κατὰ Platonis cod. Vindob. 55 | ἥπερ MA ‖ **7** ἀλλ' (ἄλλ' M) MA, Plat.: ἄλλο S ‖ **10** Ὅ om. S | ἄλλους καὶ πολλοὺς S ἄλλους γὰρ καὶ πολλοὺς MA: πολλοὺς Plat.
γρ. καὶ πολλοὺς
nescio an fuerit olim ἄλλους ‖ **12** v. ἐπειδάν τις — (20) γνώμαν κυβερνᾷ adfert Iustinus M. Cohort. ad gent. c. 26 p. 90, 3 ss. ed. tert. Ott. ‖ **13** ἐν τῷ (vel τῷ) πρόσθεν SMA, Iustin.: ἔμπροσθεν Plat. ‖ **14** μάθοι M ‖ **15** δέοι Iustin. ‖ **16** αὐτοῦ Plat., Iustin.: αὐτῶν SMA. opus est singulari numero qui et antecedit et sequitur. Stobaeus fort. αὐτῷ ‖ **18** ἤδη om. Iustin. | ἐγκυτέρω A ‖ **19** δ' οὖν (δὲ οὖν A) MA, Platonis plurimi: οὖν S, Plat. cod. Vindob. 55 γοῦν Iustinus | μεστὸσ bis M ‖ **20** ἀναλογίζεται ἤδη καὶ σκοπεῖ Plat., Iustin. | τε pro τι A | ἠδίκησεν Platonis nonnulli, Iustin.

ὁ μὲν οὖν εὑρίσκων ἑαυτοῦ ἐν τῷ βίῳ πολλὰ ἀδικήματα καὶ ἐκ τῶν ὕπνων, ὥσπερ οἱ παῖδες, θαμὰ ἐγειρόμενος δειμαίνει καὶ ζῇ μετὰ κακῆς ἐλπίδος· τῷ δὲ μηδὲν ἑαυτῷ ἄδικον ξυνειδότι ἡδεῖα ἐλπὶς ἀεὶ πάρεστι καὶ ἀγαθὴ γηροτρόφος, ὥσπερ καὶ Πίνδαρος λέγει. χαριέντως γάρ, ὦ Σώκρατες, τοῦτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὅτι ὃς ἂν δικαίως καὶ ὁσίως τὸν βίον διαγάγῃ,

γλυκεῖά οἱ καρδίαν ἀτάλλοισα γηροτρόφος ξυναορεῖ
Ἐλπίς, ἃ μάλιστα θνατῶν πολύστροφον γνώμαν κυβερνᾷ.

εὖ οὖν λέγει, θαυμαστῶς ὡς σφόδρα. πρὸς δὴ τοῦτ' ἔγωγε τίθημι τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν πλείστου ἀξίαν εἶναι, οὔ τι που παντὶ ἀνδρὶ ἀλλὰ τῷ ἐπιεικεῖ. τὸ γὰρ μηδὲ ἄκοντά τινα ἐξαπατῆσαι ἢ ψεύσασθαι, μηδ' αὖ ὀφείλοντα ἢ θεῷ θυσίας τινὰς ἢ ἀνθρώπῳ χρήματα, ἔπειτα ἐκεῖσε ἀπιέναι δεδιότα, μέγα μέρος εἰς τοῦτο ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις συμβάλλεται. ἔχει δὲ καὶ ἄλλας χρείας πολλάς· ἀλλὰ ἕν γε ἀνθ' ἑνὸς οὐκ ἐλάχιστον ἔγωγε θείην ἂν εἰς τοῦτο ἀνδρὶ νοῦν ἔχοντι, ὦ Σώκρατες, πλοῦτον χρησιμώτατον εἶναι. Παγκάλως, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις, ὦ Κέφαλε.

---

1 *ὁ μὲν οὖν τις εὑρίσκων* Iustin. ‖ **3** *κακῆς* ex *καλῆς* corr. S[1] ‖ **4** *ἄδικον ἑαυτῷ* Iustin. | *ἄδοκον* M | *ἡδεῖα* SMA, Plat.: *γλυκεῖα* Iustin. ‖ **5** *ὥσπερ* SMA, Platonis cod. Vindob. 55, Iustin.: *ὡς* Platonis plurimi | *χαριεντῶσ* M | *γὰρ* SMA: *γάρ τοι* Plat., Iustin. e Plat. tacite Gesn.[1] ‖ **6** *ὃς ἂν ὁσίως καὶ δικαίως* Iustin. ‖ **8** Pind. fr. 214 Schr. affert versus etiam Synesius de insomn. 147 A *ὥστε ἣν ὕμνησε τὴν ἐλπίδα ὁ Πίνδαρος, περὶ ἀνδρὸς λέγων εὐδαίμονος, ὅτι ἄρα αὐτῷ γλυκεῖα καρδίαν ἀτάλλοισα κουροτρόφος συναορεῖ ... κυβερνᾷ φαίη τις ἂν οὐ περὶ τῆς ὕπαρ λέγεσθαι, τῆς ἀπατηλῆς κτἑ.* respiciunt haud pauci quos enumerant Pindari editores | *καρδίαν ἀτάλλοισα* (*ατ-* M) M Tr., Plat., Synes. *καρδι' ἀναταλλοισα* S *καρδϊαν* (?) *ἀνατάλλοισα* A *καρδίαν ἀτιτάλλοισα* Iustin. | *ξυναορεῖ* Iustin., sec. Platonem Gesn.[1] f. 451[v]: *ξυναωρὶ* S *ξυναωρεῖ* (*-ρεὶ* M) MA *συναορεῖ* Plat., Synes. ‖ **12** *που* SMA: om. Plat. | *ἐπιεικεῖ* SM, libri Platonis: *ἐπιεικεῖ καὶ κοσμίῳ* A. non recte id recepere Gaisford et Meineke in Stobaeum, non rectius in Platonem nuper Burnet

119 (23 Mein.) *Μουσωνίου* (fr. XXXIV H.).

Τῶν μὲν Κροίσου καὶ Κινύρου θησαυρῶν πενίαν ἐσχάτην καταψηφιούμεθα· ἕνα δὲ καὶ μόνον πιστεύσομεν εἶναι πλούσιον [ἢ σοφὸν] τὸν δυνάμενον κτήσασθαι τὶ ἐνδεὲς πανταχοῦ.

120 (24 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 282 Diels[2]).

Χρημάτων χρῆσις ξὺν νόῳ μὲν χρήσιμον εἰς τὸ ἐλευθέριον εἶναι καὶ δημωφελέα, ξὺν ἀνοίῃ δὲ χορηγίη ξυνή.

121 (25 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 78 Diels[2]).

Χρήματα πορίζειν μὲν οὐκ ἀχρεῖον, ἐξ ἀδικίης δὲ πάντων κάκιον.

122 (26 Mein.) *Πυθαγόρου.*

Οὔτε ἵππον χωρὶς χαλινοῦ οὔτε πλοῦτον δίχα φρονήσεως δυνατὸν κρατεῖσθαι.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 756 Elt. (*Μουσωνίου*) || **2** *Κινύρου* Valckenaer: *Κύρου* SMA, corp. Par. || **3** *πιστεύομεν* SMA, corp. Par.: corr. Meineke || **4** *ἢ* SMA, corp. Par. *καὶ* scr. Gesn.[1] f. 451[v]. *ἢ σοφὸν* seclusi. adscripsit qui intempestive memor erat paradoxi Stoicorum istius *ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλούσιος* (Cic. parad. 6) || **5** fort. *ἁπανταχοῦ* || **6** ecl. cum lemm. hab. SMA || **7** *ξυνόῳ* M || **8** *ἐλευθέριον* SA *ἐλεύθερον* in *ἐλεύθερϊον* corr. accentu non mutato M[1] | *δημωφελέα* MA, *δημωφελές* S | *ξὺν ἀνοίη* (-ῃ A) SA *ξυνανίῃ* ut videtur in *ξυνανόιῃ* corr. M[1] | *χορηγία* M || **9** *ξυνή* SMA: *κενεή* fere expectat Th. Gomperz *Wien. sitz.* CLII 1 p. 26 sed ionicum illud *ξυνὴ* abicere veritus prop. *χορηγίη* ⟨*ἰδίη ἢ*⟩ *ξυνή*, contra *χορηγίη* ⟨*οὐ*⟩ *ξυνή* Ed. Schwartz || **10** ecl. cum lemm. hab. SMA, *δημοκρίτου* M *τοῦ αὐτοῦ* SA. recurrit corp. Par. 202 Elt. (*Δημοκρίτου γνῶμαι*), cf. etiam gnomol. Byz. 197 Wachsm. (Pal. 148 Bar. 117). legitur etiam Democrat. 43 || **11** *ἀδικίας* corp. Par., gnom. Byz. || **12** *πάντων* (compend. A) A, Democrat., corp. Par.: *πάντως* SM *παντὸς* (quod commendaverat Halm Lect. Stob. p. 37) gnomol. Byz. || **13** ecl. cum lemm. hab. SMA. recurrit corp. Par. 483 Elt. (*Πυθαγόρου*). ex eodem fonte derivatum est quod legitur gnomol. Vat. 462 Sternb. *Ὁ αὐτὸς* (i. *Πυθαγόρας*) *ἔφη μήθ' ἵππον χωρὶς χαλινοῦ μήτε πλοῦτον δίχα φρονήσεως δύνασθαι κρατεῖσθαι*, ex diverso, quod habet Stob. III 1, 185 p. 131, 12 (*Σωκράτους*). cf. Gnom. homoeom. 23 et quae ibi adnotavit Elter || **14** *ἵππων* typothetae sphalma ap. Gesn.[2] p. 513

123 (27 Mein.) *Πλάτωνος.*

Ἐρωτηθεὶς πόσην δεῖ οὐσίαν ἔχειν, εἶπεν ʽὅσην ἔχων οὔτ᾽ ἐπιβουλευθήσῃ οὔτε τῶν ἀναγκαίων ἀπορήσεις᾽.

124 (28 Mein.) *Κλεάνθους* (fr. 617 Arn.).

Κλεάνθης ἐρωτώμενος πῶς ἂν τις εἴη πλούσιος, ʽεἰ τῶν ἐπιθυμιῶν᾽ εἶπεν ʽεἴη πένης᾽.

125 (29 Mein.) *Φαβωρίνου* (fr. 82 Marres).

Οὐδεὶς γοῦν οὕτω πλουτεῖ, ὅστις οὐκ ἐλάττω ἔχει ὧν βούλεται. τὸν δὲ εὐθυμεῖσθαι θέλοντα χρὴ ἐν μὲν τοῖς ἀγαθοῖς ἀφορᾶν εἰς τοὺς ἐλάττω ἀγαθὰ κεκτημένους, ἐν δὲ τοῖς κακοῖς εἰς τοὺς μᾶλλον δυστυχοῦντας. ἐὰν δέ γε ἢ ἐν τοῖς ἀγαθοῖς εἰς τὸ ὑπερέχον ἢ ἐν τοῖς κακοῖς εἰς τὸ ἐνδεέστερον ἀποβλέπῃς, ἀεὶ λυπήσῃ. ἔστι δὲ λύπη ἀνία ⟨ἡ⟩ ἐπὶ τοῖς οἰκείοις κακοῖς.

126 (30 Mein.) *Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας* (Plut. fr. XVIII 11 Bernard.).

Πλούτῳ μέντοι χρηστέον ὡς ὕλῃ τινός, οὐκ ἐπὶ παντὸς ὁμοίως.

---

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. recurrit corp. Par. 276 Elt. (*τοῦ αὐτοῦ* [i. e. *Πλάτωνος*] *ἀποφθέγματα*) ‖ 2 *ἐρωτηθεὶς* MA, corp. Par. *Πλάτων ἐρωτηθεὶς* (lemm. om.) S ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S Mac., addito lemmate MA. corp. Par. 538 Elt. (*Κλεάνθου* sic). Pythagorae tribuit Gnomol. Vat. 463 Sternb., Socrati Stob. III 17, 30 p. 497, 8 (gnomol. Paris. 285 Sternb.). sed vide quae collegit Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 214 adn. 1 vel quae Sternbach l. c. et ego supra composuimus ‖ 5 *Κλεάνθος* corp. Par. | *πλούσιος* ex *πένης* corr. S[1] ‖ 6 *εἰ* MA Mac., corp. Par. *εἶπεν εἰ* S | *εἶπεν εἴη* MA Mac., corp. Par. *εἴη* (*εἶναι* Tr.) S ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, *φαβουρίνου* MA. cf. Plut. de tranq. an. c. 10 Hor. sat. I 1, 110 ss. ‖ 8 *ὅστις* MA Tr. *ὅς* S. cf. Isocr. XV 210 | *ὧν* SM *ὧν περ* A ‖ 14 *ἡ* suppl. Nauck ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. possis ⟨*Πλουτάρχου*⟩ *ἐκ τῆς κτέ.* duce Stobaeo IV 48, 42. sed eius modi lemmata ita explicanda sunt ut ponamus neglectam esse a gnomologo vel a librario eclogam longioris seriei primam, cui, quia agmen duxit, nomen auctoris additum erat soli. eadem lemmata *Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς κτέ.* et *Ἐν ταὐτῷ* nomine Plutarchi ne semel quidem posito se excipiunt supra Stob. III 2, 34 s. p. 186, 3 et 8 ‖ 17 *μέν τοι* MA *μὲν δὴ* temere Gesn.[2] p. 514 | *τινὸς* ⟨*ἀγαθοῦ*⟩ sim. ci. Duebner, *τινὶ*

127 (31 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (Plut. fr. XVIII 12 Bernard.).

Ἀρετὴν οὖν τοῖς πᾶσι μᾶλλον εὐκτέον ἢ πλοῦτον ⟨τὸν⟩ ἀνοήτοις σφαλερόν· ὑπὸ γὰρ χρημάτων αὔξεται κακία· καὶ ὅσῳ τις ἂν ἄφρων ᾖ, τοσούτῳ πλέον ἐξυβρίζει, τὸ λυσσῶδες αὑτοῦ τῶν ἡδονῶν ἐκπληροῦν ἔχων.

128 (32 Mein.) *Ἀριστίππου.*

Οὐχ ὥσπερ ὑπόδημα τὸ μεῖζον δύσχρηστον, οὕτω καὶ ἡ πλείων κτῆσις· τοῦ μὲν γὰρ ἐν τῇ χρήσει τὸ περιττὸν ἐμποδίζει, τῇ δὲ καὶ ὅλῃ χρῆσθαι κατὰ καιρὸν ἔξεστι καὶ μέρει.

129 (33 Mein.) *Σωκράτους.*

Ἱδρὼς μὲν ὁ ἐκ τῶν γυμνασίων εὐσχημονέστερος, πλοῦτος δὲ ὁ ἐκ τῶν ἰδίων πόνων.

130 (34 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ.*

Τὸν πλοῦτον ὥσπερ φίλον ἐκτενῆ καὶ ἀπροφάσιστον εἰς τὰς καλὰς δεῖ παραλαμβάνειν πράξεις.

---

dubitans Meineke. an *τινὸς* ⟨*βελτίονος*⟩ vel ⟨*καλοῦ*⟩ *τινος*? si autem integra sunt v. *ὡς ὕλῃ τινός* (nihil enim desiderat Ed. Schwartz), in proximis fort. praestat ⟨*ἀλλ'*⟩ *οὐκ ἐπὶ παντὸς ὁμοίως*

1 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐν τῷ αὐτῷ* A ‖ **2** *εὐκτέον* (quod optaverat Halm Lect. Stob. p. 17) M: *εὐκταῖον* SA | *τὸν* add. Ed. Schwartz ‖ **5** *αὑτοῦ* tacite scr. Meineke: *αὐτοῦ* libri ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA. offert corp. Par. 448 Elt. (*γνῶμαι Ἀριστίππου*). videri Cynicis obloqui Aristippum monui supra Stob. III 1, 74 p. 30, 6 adn. ‖ **7** *δύσχρηστον* SA *δάχρηστον* M *δ' ἄχρηστον* corp. Par. en varia lectio *δύσχρηστον* (*ἄχρηστον* suprascr.) ‖ **9** *τοῦ* pro *τῇ* S ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA. recepta est in corp. Par. 237 Elt. (*Σωκράτους*), legitur inter Gnom. homoeom. 188 Elt. ‖ **12** *ἀσχημονέστερος* ut videtur corp. Par. (cod. Paris. 1168) ‖ **13** *δὲ ὁ* A *δὲ* SM, corp. Par., gnom. homoeom. *δ' ὁ* Meineke ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. SMA. legitur inter gnom. homoeom. 189 Elt.

CAPVT XXXII. PARS PRIOR.

ΠΕΝΙΑΣ ΕΠΑΙΝΟΣ.

1 *Ἀντιφάνους* (fr. 293 K.).

Ἅπανθ' ὁ λιμὸς γλυκέα πλὴν αὑτοῦ ποεῖ.

1a (contin. 1 Mein.: incerti poetae comici)

Πενία γάρ ἐστιν ἡ τρόπων διδάσκαλος.

2 *Μενάνδρου Κιθαριστῇ* (fr. 282 K.).

---

2 inscriptio legitur in SMA Mac., *Περὶ πενίας* in capitum indice Photiano quo duae huius capitis partes uno titulo generali comprenduntur. numerum *ρπ* qui ad totius nimirum operis capitum computationem pertinet in superiore marg. f. 157^{v} servavit S, cf. Stob. III proleg. p. X. numerum *ϛ'* adscribunt capiti SM Mac. *πθ'* A *ἐνενηκοστός γ'* Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. ‖ 4 *γλυκέα* SMA Mac. *ἡδέα* Frob. p. 206, inde Gesn.^{1} f. 452^{v} mrg. | *αὑτοῦ* Mac.: *αὐτοῦ* SMA | *ποεῖ* S^1A: *ποιεῖ* S^2M Mac. Tr. ‖ 5 versum sine lemm. vel maiore distinctione cum priore cohaerentem hab. SMA Mac.: seiunxit Gesn.^{1} ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA, nil nisi $\overset{\varepsilon}{\mu}$ pro lemm. S. *πενίας ἔπαινος* ante *μενάνδρου κιθαριστῇ* (*κηθ-* M) iterant MA quod non deerunt fortasse qui vetustioris eclogarum ordinis indicium interpretentur. respicit Plut. De cupid. div. p. 524 E *τήν γε χρηματικήν, ὥς φησιν ὁ Μένανδρος, εἷς ἂν φίλος ἀπαλλάξειεν εὐεργετήσας*, unde aliud potius fragmentum elici posse putat Kock Com. III p. 208 vix recte. iuxta hanc eclogam addidit Voss. m.^{3} in marg. interiore f. 30^{v} sine lemm. *ἀδικείτω μοι πλούσιος καὶ μὴ πένης· ῥᾷον φέρειν γὰρ κρειττόνων τυραννίδα* eandemque Frob. p. 208 post ecl. 95, 2 Mein. addito *τοῦ αὐτοῦ* lemmate, corp. Par. 240 Elt. (sine lemm.), ubi *ἀδικείτω πλούσιος* traditum est, Anton. I 13 p. 14, 25 (*Μενάνδρου*) Maxim. 5 p. 188 Rib. (sine lemm.) ubi legitur *ἀδικείτω με* (*ἐμὲ δ' ἀδικείτω* Grotius, *ἀδικησάτω με* Meineke Com. IV p. 253, *ὑβριζέτω με* Vsener). etiam hos versus ex Stobaeo

Τὸ κουφότατόν σε τῶν κακῶν πάντων δάκνει,
πενία. τί γὰρ τοῦτ᾽ ἐστίν, ἧς γένοιτ᾽ ἂν εἷς
φίλος βοηθήσας ἰατρὸς ῥᾳδίως;

3 *Διφίλου* (fr. 104 K.).
Πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν εὐτυχέστερον·
τὴν [γὰρ] ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβολὴν οὐ προσδοκᾷ.

4 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Φοινίσσαις* (554).
Ἐπεὶ τά γ᾽ ἀρκοῦνθ᾽ ἱκανὰ τοῖς γε σώφροσι.

5 (6 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 810 K.).
Αἰσχυνόμενος αἴσχιστα πενίαν ⟨ἂν⟩ φέροις.

6 (4 Mein.) *Μενάνδρου Λευκαδίᾳ* (fr. 310 K.).
Ἀεὶ νομίζονθ᾽ οἱ πένητες τῶν θεῶν.

7 *Εὐριπίδου Πολυείδῳ* (fr. 641 $N.^2$).

---

decerptos esse probabile putant Meineke Stob. flor. IV p. 144 Elter de Stob. cod. Phot. p. 31 Wachsmuth *Stud. zu den gr. flor.* p. 145 (cf. ib. p. 136). sit id probabile, tamen a paupertatis laude alieni sunt: poterant adferri in paupertatis et opulentiae syncrisi i. e. IV 33.

4 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. iteratur corp. Par. 502 Elt. (*Φίλωνος*) ‖ **5** cf. Gregor. Nazianz. gnom. tetrast. 125 p. 937 Migne *Πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ἀσφαλέστερον* Id. de virtute carm. 374 p. 706 Migne *Πένητος ἀνδρὸς οὐδὲν ἀθλιώτερον* Men. et Philist. Compar. 24 Studem. *Πένητος ἀνδρὸς οὔτι δυστυχέστερον.* cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 113 ‖ **6** *γὰρ* secl. Porson Adv. p. 289. cf. Meineke in Com. IV p. 423 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) MA (post ecl. 3), poetae nom. om. S. citatur versus sine fab. nom. Clem. Alex. strom. VI 2 p. 451, 16 Stähl. ‖ **8** *γε* om. S ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. poetae et fab. nom. omisso adfert Plut. De tuenda sanit. praec. p. 128 A ‖ **10** *ἂν* suppl. Porson ad Eur. Orest. 485 ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3) MA (post ecl. 6 Mein.). μ^{ε} nec plura S *τοῦ αὐτοῦ* pro *μεν.* A ‖ **12** *νομίζονθ᾽* A Tr. *νομίζοντ᾽* SM i. *νομίζονται* ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) MA (post ecl. 4 Mein.). poetae nomen non iteravit (cf. ecl. 5 Mein.) S *πολυείδω* SMA sed *ῳ* ex *ϊ* corr. S^1 *Πολυίδου* Tr. cf. Clemens Al. strom. IV 5 p. 259, 5 Stähl.: *εἴρηταί γε· ἡ πενία σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ συγγενές,* Themist. Orat. XIII p. 164 B: *ἤκουον γὰρ παρὰ τῶν ποιητῶν ὅτι πενίη* (expectes *πενία* aut mox *σοφίην*) *σοφίαν ἔλαχε.* Prov. Milleri *Mél. de la litt. gr.* p. 363 (Zenob. V 72): *πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε· κομματικῶς τοῦτο ἐκ τῶν Εὐριπίδου εἵλκυσται κτέ.* alia paroemiographorum testimonia adscripsit Nauck

Πλουτεῖς· τὰ δ' ἄλλα μὴ δόκει ξυνιέναι·
ἐν τῷ γὰρ ὄλβῳ φαυλότης ἔνεστί τις.
πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε διὰ τὸ δυστυχές.

8 *Ἀλέξιδος* (fr. 281 K.).

Τῶν γὰρ ἀγαθῶν τὸν πλοῦτον ὕστατον τίθει·
ἀβεβαιότατον γάρ ἐστιν ὧν κεκτήμεθα.
τὰ δ' ἄλλ' ἐπιεικῶς τοῖς ἔχουσι παραμένει.

9 *Ἀπολλώνιος Λύκῳ* (epist. p. 127ᵃ Herch.).

Οὐ τὸ πένεσθαι κατὰ φύσιν αἰσχρόν, ἀλλὰ τὸ δι' αἰσχρὰν αἰτίαν πένεσθαι ὄνειδος.

10 *Αἰλιανοῦ ἐκ τῆς Συμμίκτου ἱστορίας* (II 43).

Πενέστατοι ἐγένοντο οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων· Ἀριστείδης ὁ Νικομάχου καὶ Φωκίων ὁ Φώκου καὶ Ἐπαμινώνδας ὁ Πολύμνιδος καὶ Πελοπίδας ὁ Θηβαῖος καὶ Λάμαχος ὁ Ἀθηναῖος καὶ Σωκράτης ὁ Σωφρονίσκου καὶ Ἐφιάλτης δὲ ὁ Σοφωνίδου.

11 *Διογένους.*

Διογένης τὴν πενίαν αὐτοδίδακτον ἔφη εἶναι ἐπικούρημα πρὸς φιλοσοφίαν· ἃ γὰρ ἐκείνην πείθειν τοῖς λόγοις πειρᾶσθαι, ταῦτ' ἐν ἔργοις τὴν πενίαν ἀναγκάζειν.

---

1 *δόκει* SMA. *δοκεῖς* Gesn.¹ ‖ **3** *δυστυχές* SMA *συγγενές* Clem. ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **6** *ἀβεβαιότερον* A ‖ **7** *ἄλλα* M ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. SMA, *λύκω* (*λυκ̃* S) SMA *λύκου* Tr. iteratur corp. Par. 474 Elt. (*γνῶμαι Ἀπολλωνίου*). v. *οὐ τὸ πένεσθαι αἰσχρόν* leguntur etiam Gnomol. Byz. 192 Wachsm. ‖ **9** *οὕτω* corp. Par. ‖ **10** *αἰτίαν* SMA *ἁμαρτίαν* corp. Par. | *ὄνειδος* proscribi voluit Nauck, tuetur Ed. Schwartz ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **13** *νικομάχου* SMA, codd. Ael.; *Λυσιμάχου* Io. Scheffer | *Φωκίω* S | *ἐπαμειν-* Ael. ‖ **14** *Πολύμνιδος* Faber in Ael.: *πολύμωδος* SMA *πολυμάτιδος* codd. Ael. ‖ **16** *δὲ* MA, Ael.: om. S | *ὁ Σοφωνίδου καὶ ἐκεῖνος* Ael. ‖ **17** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 10), addito lemmate M (post ecl. 10) A (post ecl. 12). cf. Gnomol. Vat. 414 Sternb. *Ὁ αὐτὸς* (sc. *Ξενοφῶν*) *τὴν πενίαν ἔλεγεν αὐτοδίδακτον φιλοσοφίαν εἶναι· 'ἃ γὰρ ἐκείνη τοῖς λόγοις πείθει, αὕτη τοῖς ἔργοις ἀναγκάζει'*. Xenocli (?) sententia datur flor. Mon. 220. ex alio fonte hausta est infra ecl. 19 ‖ **18** *Διογένης* om. A ‖ **19** *ἐκείνην* SMA *ἐκείνη* Gesn.¹ f. 452ᵛ | *πείθειν* SM *πείθει* A ‖ **20** fort. *ταύτην* (vel *ταύτην ἐν*) *ἔργοις* [*τὴν πενίαν*] *ἀναγκάζειν*

12 *Διογένους.*

Διογένης, ὀνειδίσαντος αὐτῷ τινος πενίαν μοχθηροῦ, ἔφη ʽδιὰ μὲν πενίαν οὐδένα πώποτε στρεβλούμενον εἶδον, διὰ δὲ κακίαν πολλούς᾽.

13 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 39).

Μέτρον κτήσεως τὸ σῶμα ὡς ὁ πους ὑποδήματος. ἐὰν μὲν ἐπὶ τούτου στῇς, ἔχεις τὸ μέτρον καὶ τὴν ἐπιβάθραν· ἐὰν δὲ ὑπερβῇς, ἀφῆκας ὡς κατὰ κρημνοῦ σεαυτόν. οὕτω γίγνεται κατάχρυσον ὑπόδημα, εἶτα πορφυροῦν, εἶτα κεντητόν· ὑπερέβη γὰρ τὴν χρείαν τοῦ ποδός. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς κτήσεως,' ἐὰν ὑπερβῇ σῶμα, ὅρος οὐδείς ἐστι.

14 *Φαβωρίνου* (fr. 83 Marres).

Πενίας διττὸν εἶδος· ἢ γὰρ διὰ τὴν γνώμην ἄνθρωποι πένονται ἢ διὰ τὴν τύχην. ἀλλὰ τὴν μὲν τύχην ἔστι θεραπεῦσαι καὶ δόσει καὶ εὑρέσει καὶ ἐργασίᾳ καὶ αὐταρκείᾳ· τὴν δὲ γνώμην οὐκ ἔστιν· οὐ γὰρ ὁμοίων δέονται οὗτός τοι κἀκεῖνος· ἀλλ᾽ ὁ μὲν περιέρχεται ʽαἰτίζων ἀκόλους᾽, ὁ δὲ οὐκ ἀκόλους οὐδὲ ψωμόν, ...

---

1 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 11) addito lemmate M (post ecl. 11) A (post ecl. 10); *διογένουσ* M *τοῦ αὐτοῦ* A. legitur corp. Par. 432 Elt. (*τοῦ Διογένους*). cf. flor. 97, 26 Mein. simile dictum Aristidi datur apophth. Vindob. 84 Wachsm. vel corp. Par. 365 Elt. (cf. Freudenthal mus. Rhen. XXXV p. 411) ‖ 2 *Διογένης* SM, om. A, corp. Par. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **6** *μέτρον* SA, Arr. *μέροσ* in *μέρον* corr. M[1] | *τὸ σῶμα ἑκάστῳ* (nonnulli libri *ἑκάστου*) *ὡς* Arr. ‖ **7** *ἐὰν μὲν οὖν ἐπὶ* Arr. codd. plerique | *ἔχεις* SMA *φυλάξεις* Arr. | *καὶ τὴν ἐπιβάθραν* om. Arr. ‖ 8 *ἀφῆκας* — (9) *οὕτω γίγνεται*] *ὡς κατὰ κρημνοῦ λοιπὸν ἀνάγκη φέρεσθαι· καθάπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποδήματος, ἐὰν ὑπὲρ τὸν πόδα ὑπερβῇς, γίνεται* Arr. ‖ **9** *γίγνεται* S(?) MA *γίνεσθαι* Tr. *γίνεται* Arr. | *ποφυροῦν* S ‖ **10** *εἶτα* om. Arr. | *ὑπερέβη* — (12) *οὐδείς ἐστι*] *τοῦ γὰρ ἅπαξ ὑπὲρ τὸ μέτρον ὅρος οὐθείς ἐστι* Arr. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA, *φαβουρ*- MA ‖ **15** *ἐστὶ* M ‖ **17** *οὗτός τοι* SM *οὗτός τε* A ‖ **18** *αἰτίζων ἀκόλους*] Hom. Od. XVII 222 ‖ **19** post *ψωμόν* aliquid deesse videtur Gesnero[1] f. 453[r]. signavi lacunam

15 *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον* (fr. XXII 6 Bernard.).

Ἀρχύτας ἀναγνοὺς τὸν Ἐρατοσθένους Ἑρμῆν τοῦτον ἐπήνεγκε τὸν στίχον

χρειὼ πάντ' ἐδίδαξε· τί δ' οὐ χρειώ κεν ἀνεύροι;

καὶ τοῦτον

ὀρθοῦ· καὶ γὰρ μᾶλλον ἐπωδίνουσι μέριμναι.

16 *Πλουτάρχου Κατὰ Πλούτου* (fr. XXI 3 Bernard.).

Οὐδέποτε λιμὸς ἐγέννησε μοιχείαν, οὐδέποτε ἀπορία χρημάτων ἀσωτίαν. βραχεῖά τίς ἐστι σωφροσύνη τὸ πενητεύειν, ὀλίγη τις εὐνομία τὸ ἀπορεῖσθαι.

17 *Ἀρκεσιλάου.*

Ἀρκεσίλαος τὴν πενίαν λυπρὰν μὲν ἔλεγεν εἶναι ὥσπερ καὶ τὴν Ἰθάκην, ἀγαθὴν δὲ κουροτρόφον ἐθίζουσαν συνεῖναι λιτότητι καὶ καρτερίᾳ, καὶ καθόλου γυμνάσιον ἀρετῆς ἔμπρακτον.

18 *Σωκράτους.*

Σωκράτης τὴν πενίαν ἔλεγεν μικρὰν εἶναι σωφροσύνην.

19 *Διογένους.*

Διογένης τὴν πενίαν ἔλεγεν αὐτοδίδακτον εἶναι ἀρετήν.

20 *Ὑψαίου.*

Θεράπευε τὸ φοβεῖσθαι, καὶ οὐ φοβήσῃ πενίαν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA, *πλουτάρ* (superscr. χ) nec pl. S. versum *χρειὼ — ἀνεύροι* citat Plutarchus etiam Stob. IV 18, 1, 10 p. 414, 12 ubi vide ‖ 4 *ἐπήνεσε* prop. Cobet V. l.² p. 259 ‖ 6 *τοῦτον* Meineke Anal. Al. p. 353: *τοῦτο* SMA ‖ 7 *ὀρθοῦ καὶ γὰρ* A: *ὀρθοῦ* (sine acc. S) *γὰρ καὶ* SM *ὀρθοῦσι γὰρ καὶ* Tr. *ὄρθρον γὰρ καὶ μᾶλλον κτἑ.* prop. Meineke, cf. Erat. carm. rel. ed. Hiller p. 20 s. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA, *πλουτάρχου* SM *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 10 *πενιτ-* Tr. ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA ‖ 14 Hom. Od. IX 27 *τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος* | *ἀγαθὴν δὲ* SMA *ἀγαθὴν καὶ* Tr. ‖ 16 *ἔμπρακτον* vel potius *ἔμπρακτον*: etiam S, fallitur Gaisford. aberrasse Cobetum mnem. IX p. 140 commonet Ed. Schwartz ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. *ὠ κράτησ* in *Σωκράτησ* mutavit M rubr. *σωκράτους* A ‖ 19 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. cf. huius cap. ecl. 11 et quae ibi adnotavi ‖ 20 *αὐτοδίδακτον εἶναι* S *εἶναι αὐτοδίδακτον* MA ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. SMA

21 Ἐκ τῶν Τέλητος ἐπιτομή (Tel. rel.[2] p. 45 H.).

Ἡ πενία κωλύει πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν, ὁ δὲ πλοῦτος εἰς ταῦτα χρήσιμον. — Οὐκ εὖ. πόσους γὰρ οἴει δι' εὐπορίαν ἢ δι' ἔνδειαν κωλυθῆναι σχολάζειν; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅτι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ πτωχότατοι φιλοσοφοῦσιν, οἱ δὲ πλούσιοι διὰ ταῦτ' αὐτὰ ἐν τῇ πάσῃ ἀσχολίᾳ εἰσίν; οὐ κακῶς δὲ καὶ Θέογνις λέγει

πολλῷ τοι πλείους λιμοῦ κόρος ὤλεσεν ἄνδρας.

ἐπεὶ ποῦ ἂν δείξειας δι' ἔνδειαν κεκωλυμένους φιλοσοφεῖν ὥσπερ διὰ πλοῦτον; ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅτι διὰ μὲν ἔνδειαν καρτερεῖν βιάζονται, διὰ δὲ πλοῦτον τὰ ἐναντία; ὅταν γάρ, οἶμαι, τῷ ἀνθρώπῳ προσγένηται εὐχερῶς πορίζεσθαι ὧν ἂν ἐπιθυμῇ, οὐκέτι οὗτος πρὸς τὸ πονεῖν ἢ ζητεῖν τι ἐστίν, ἀλλ' ἔχων συνεργὸν τὸν πλοῦτον τῇ αὑτοῦ κακίᾳ, οὐδεμιᾶς ἡδονῆς ἀπέχεται. ἢ πάλιν οὐχ ὁρᾷς διότι οἱ μὲν πλούσιοι πλείω πράττοντες κωλύονται τοῦ σχολάζειν, ὁ δὲ πένης οὐκ ἔχων τί πράττῃ, πρὸς τὸ φιλοσοφεῖν

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἐκ τῶν* (debuit *ἐκ ⟨τῆς⟩ τῶν*) *Τέλητος ἐπιτομῆς* Rose Aristot. fr. (Lips. ed. a. 1886) p. 56. ad eandem dissertationem pertinere hanc eclogam ac Stob. flor. 97, 31 Mein. perspexit de Wilamowitz *Philol. unters.* IV p. 298 ‖ **2** *Ἡ πενία* — (3) *χρήσιμον* sunt verba adversarii | fort. *ἡ ⟨μὲν⟩ πενία* | *πως* pro *πρὸς* maluit Nauck, immerito. intransitiva vis videtur verbi *κωλύει*. Wilamowitz comminiscitur Thuc. I 144, 2 ubi vide interpr. ‖ **3** *πρὸς ταῦτα χρήσιμος* coniecit Iacobs Addit. animadv. in Athen. p. 85 ‖ **6** *διὰ τοῦτ' αὐτὸ* prop. P. Wendland *Berl. philol. Wochenschr.* XI (1891) p. 459, sed cf. 11 | *ἐν τῇ πάσῃ* MA: *ἐν πάσῃ* S. articulum Teles commendat ipse rel.[2] p. 12, 3. 6 s. ‖ **8** *πλείους*] *πλέονας* Theogn. 605, Stob. III 18, 9 H. | *ὤλεσεν ἄνδρας*] *ὤλεσεν ἤδη ἄνδρας* (ut a voce *ἄνδρας* incipiat pentameter) Theogn., Stob. III 18, 9 | post versum plena incisio tamquam eclogae finis S ‖ **9** *δείξειας* SMA; *δείξασ* operarius Gesn.[2] p. 515 ‖ **12** *περιγένηται* prop. Nauck; cf. Tel. rel.[2] p. 29, 3 | *εὐχερῶς* SMA; *εὐχαιρῶς* Tr. p. 497, unde *εὐκαίρως* Gesn.[1] f. 453ᵛ ‖ **13** *πρὸς τῷ* prop. Blass *Lit. centralbl.* 1890 p. 30, sed vide quae contra monuit H. de Mueller De Teletis elocut. p. 40 | *ζητεῖν τι* Meineke: *ζητεῖν ἔτι* SMA ‖ **14** *αὑτοῦ* tacite Meineke: *αὐτοῦ* ut videtur SMA ‖ **17** *πράττῃ* SM *ἂν πράττῃ* A quod receperunt Gaisford et Meineke | *πρὸς τῷ* Blass, sed vide quae dixi ad 13

γίνεται; Ζήνων ἔφη Κράτητα ἀναγινώσκειν ἐν σκυτείῳ καθήμενον τὸν Ἀριστοτέλους Προτρεπτικόν, ὃν ἔγραψε πρὸς Θεμίσωνα τὸν Κυπρίων βασιλέα λέγων ὅτι οὐδενὶ πλείω ἀγαθὰ ὑπάρχει πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι· πλοῦτόν τε γὰρ πλεῖστον αὐτὸν ἔχειν ὥστε δαπανᾶν εἰς ταῦτα, ἔτι δὲ δόξαν ὑπάρχειν αὐτῷ. ἀναγινώσκοντος δὲ αὐτοῦ τὸν σκυτέα ἔφη προσέχειν ἅμα ῥάπτοντα, καὶ τὸν Κράτητα εἰπεῖν 'ἐγώ μοι δοκῶ, ὦ Φιλίσκε, γράφειν πρὸς σὲ προτρεπτικόν· πλείω γὰρ ὁρῶ σοὶ ὑπάρχοντα πρὸς τὸ φιλοσοφῆσαι ⟨ἢ⟩ ᾧ ἔγραψεν Ἀριστοτέλης'. ἢ πάλιν οἰκέται μὲν οἱ τυχόντες αὐτοὺς τρέφουσι καὶ μισθὸν τελοῦσι τοῖς κυρίοις, ἐλεύθερος δὲ ἀνὴρ αὐτὸν τρέφειν οὐ δυνήσεται; ἐπεὶ καὶ τῶν τοιούτων φροντίδων μοι δοκεῖ ὁ ἄβιος λελυμένος πολὺ εὐσχολώτερος εἶναι τῷ μηδὲν ὑπάρχειν. οἷον δήπου ἐν τῷ νῦν πολέμῳ περὶ οὐδενὸς φροντίζει ἢ περὶ

---

1 *Ζήνων ἔφη κτἑ.*] ab Arnim Stoic. vet. fr. I p. 62 Diels Poet. philos. fr. p. 213 | *σκυτείῳ* Meineke: *σκυτίω* SM *σκοτίῳ* A ‖ **3** *πρὸς θεμίσωνα τὸν* SM: *πρόσθε μισῶν αὐτὸν* A | *οὐδενὶ* M^2 mrg., A (?) m. dubia cuius vestigia paene evanuerunt, Tr.: *οὐδεν εἰ* (sic fere) S *οὐδὲν εἰ* MA ‖ **4** *ὑπάρχει* ex *ὑπάρχειν* ut videtur corr. S ‖ **5** *πλεῖστον αὐτὸν* SA: *αὐτὸν πλεῖστον* M ‖ **8** *φιλίσκε* SA: *φελίσκε* M | *γράψειν* Pflugk inutiliter. monuit Diels | *πρὸς σὲ* Cobet V. l.^{2} p. 206: *εἰς σὲ* SMA ‖ **9** *ὁρῶ σοι* (*σοὶ* Diels) M: *ὁρω* (sine acc.) $\overset{\text{οι}}{\text{σε}}$, corr. S^1 *ὁρῶ σε* A; *ὁρῶσι* operarius Gesn.^{2} p. 516 ‖ **10** *ἢ ᾧ* Diels l. c.: *ὧν* libri | *ἢ πάλιν ⟨οὐχ ὁρᾷς διότι⟩ οἰκέται* prop. Croenert *Kolotes und Mened.* p. 47 adn. 218 ‖ **11** *αὑτοὺς* (ut voluit Gesn.^{1} f. 453^v mrg.) S: *αὐτοὺς* MA ‖ **12** *ἀνὴρ* sup. lin. S^1; eadem vel sim. manus marg. eodem atramento compendiose *ὡραῖον* | *αὐτὸν* ut videtur SA: *αὑτὸν* M ‖ **13** *ὁ ἄβιος* Cramer Anecd. Paris. III p. 372 adn. et Halm Lect. Stob. p. 14: *ὁ ἄσιος* SM $\overset{\tau}{\zeta}$ A mrg. vide Telet. rel.^{2} proleg. p. XXX ss. Guil. Schmid *Der Attic.* IV p. 338 ‖ **14** *εὐσχολώτερος* SM *εὐχολ-* A ‖ **14** *τῷ μηδὲν ⟨αὐτῷ⟩ ὑπάρχειν* scr. Madvig Adv. cr. I p. 721 ex coni. Gesneri; cf. Alfr. Koerte *Gött. G. A.* 1907 n. 4 p. 258 adn. 1 ‖ **15** *ἐν τῷ νῦν πολέμῳ*] bellum Chremonideum intellegendum esse opinatur Meineke. vide etiam Tel. rel.^{2} proleg. p. XXXI adn. 1

αὑτοῦ, ὁ δὲ πλούσιος καὶ περὶ ἑτέρων. οὐ κακῶς οὖν οὐδὲ Σοφοκλῆς πεποίηκε λέγοντα τὸν Οἰδίπουν

τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται,
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω.

ἀλλ' ὅμως ταῦθ' ὁρῶντες γινόμενα οὐδὲν ἧττον κακοδαιμονεῖν οἴονται, κἂν πένητες ὦσι. φασὶ δὲ καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐντιμοτέρους εἶναι μᾶλλον τοὺς πλουσίους τῶν πενήτων. οἱ τοιοῦτοι δέ μοι δοκοῦσιν οὐκ ἀκούειν διότι Ἀριστείδης πτωχότατος ὢν πάντων Ἀθηναίων ἐντιμότατος ἦν, καὶ ὅτε τοὺς φόρους ταῖς πόλεσιν ἤθελον τάξαι Ἀθηναῖοι, ἐκεῖνον κατέστησαν, οὐδένα οἰόμενοι δικαιότερ' ἂν τάξαι· καὶ ὅτι Καλλίας πλουσιώτατος ὢν Ἀθηναίων μᾶλλον προσεποιεῖτο Ἀριστείδου οἰκεῖος εἶναι ἢ Ἀριστείδης Καλλίου, καὶ πολὺ μᾶλλον ᾐσχύνετο Ἀριστείδης ἐπὶ τῷ πλούτῳ ⟨τῷ⟩ Καλλίου ἢ Καλλίας ἐπὶ τῇ πενίᾳ τῇ Ἀριστείδου. ἢ πάλιν Λυσάνδρου τοῦ Σπαρτιάτου τίς ἐντιμότερος γέγονεν ἢ τιμῶν πλειόνων ἠξιώθη; καὶ οὗτος

1 *αὑτοῦ* SA: *αὐτοῦ* M ‖ **2** fort. *οὐδ' ὁ Σοφ.* sic ut infra *οὐδ' ὁ Εὐρ.* | *λέγοντα τὸν οἰδίπουν* SM *τὸν οἰδίπουν λέγοντα* A ‖ **3** Soph. O. T. 62—64 *τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἕν' ἔρχεται Μόνον καθ' αὑτὸν κοὐδέν' ἄλλον, ἡ δ' ἐμὴ Ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σὲ ὁμοῦ στένει.* tres versus in duos contraxit Teles, ut recte iudicavit Porson Adv. p. 162 | *ἕν'* Soph. et sic voluit etiam Teles: hac enim de re agitur, unius an plurium cura: *ἓν* S *ἕνα* MA; *ἓν* commendavit Elmsley coll. Soph. O. T. 519 ‖ **5** *ταῦθ'* A: *ταῦτ'* S *ταῦτα* M ‖ **6** *οἴονται*] ad hunc versum distinctionis signum hoc: — adscripsit M² mrg. | *ἐὰν* pro *κἂν* proposuit Meineke. at defendi potest *κἂν*: *licet videant haec nihilo setius miseros se esse opinantur etiam si pauperes sunt* i. e. *curis soluti*, nisi interpretandi est ratio haec artificiosior ‖ 8 *τοιοῦτοι*] supra prius *ι* nescio quid erasit M ‖ **9** lemmata *ἀριστείδης καλλίας λύσανδρος* adiecit S¹ quod rarissime observatur ‖ **10** *πόλεσιν*] supra *λ* aliquid erasit ut mox supra *δέ* in *οὐδένα* M ‖ **11** *δικαιότερ' ἂν* Meineke: *δικαιότατ' ἂν* SMA; *δικαιότερον* praeiverat Gesn.¹ f. 453ᵛ mrg. ‖ **12** ss. Calliam et Aristidem contra ponit etiam Plutarchus De amic. epist. 14 vol. VII p. 117, 9 s. Bern. ‖ **13** *προσεποιεῖτο*] supra *το* aliquid eras. M | *δίοικεῖος, δί* del. (*δίκαιος* scribi coeptum erat) S ‖ **15** *τῷ* addidi | *τῇ πενίᾳ τῇ Ἀριστείδου* M: *τῇ ἀριστείδου πενίᾳ* S *πενίᾳ τῇ τοῦ ἀριστείδου* A ‖ **16** *σπαρτιάτου* Tr. p. 498: *σπαρτίτου* SMA

τὰς θυγατέρας οὐκ ἐδύνατο ἐκδόσθαι προῖκα δούς. ⟨καὶ⟩ ἄλλους δὲ ὁπόσους θέλεις ἄν τις εἴποι, οἳ πένητες ὄντες ἐν μείζονι τιμῇ ἐγένοντο τῶν πλουσίων. οὐκ ἀπὸ τρόπου δέ μοι δοκεῖ οὐδ' ὁ Εὐριπίδης ἐγκωμιάζων λέγειν τὸν Ἐτεοκλέα διότι νεανίας μὲν ἐνδεὴς ἦν,

πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχ' ἐν Ἀργείων πόλει.

22 Ξενοφῶντος ἐκ τοῦ Συμποσίου (c. 3, 9).

Τί γὰρ σύ, ἔφη, ὦ Χαρμίδη; ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς; Ἐγὼ αὖ, ἔφη, ἐπὶ πενίᾳ μέγα φρονῶ. Νὴ Δί', ἔφη ὁ Σωκράτης, ἐπ' εὐχαρίστῳ γε πράγματι. τοῦτο γὰρ δὴ ἥκιστα μὲν ἐπίφθονον, ἥκιστα δὲ περιμάχητον, καὶ ἀφύλακτον ὂν σῴζεται καὶ ἀμελούμενον ἰσχυρότερον γίνεται.

---

1 ἐκδόσθαι om, S | δούς etiam in S agnoscitur oculis vitro instructis in membrana seu umore seu adipe laesa | καὶ addidi || 2 θέλεις SM: θέλει A | οἳ S: ὃ in ras. M (ubi etiam in marg. aliquid erasum), ὅτι A || 5 Ἐτέοκλον ex Eur. reponi iubet Godofredus Hermann. Eteoclum fortasse ab ipso Telete confundi cum Eteocle cautius monet Iacobs. epitomatorem nescio an culpare malint alii | Eur. Suppl. 873 s. νεανίας ἦν τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής, Πλείστας δὲ κτέ. ex Eur. fort. etiam Teles νεανίας ⟨τῷ βίῳ⟩ μὲν ἐνδ. || 6 ἔσχ' ἐν Hermann: ἔσχεν SMA, libri Eur. | ἀργείων πόλει SMA: ἀργείᾳ χθονί Eur. || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA || 8 γὰρ σὺ S, Xen.: γάρ σοι M γάρ σου A || 9 μεγαλοφρονῶ A || 10 εὐχαρίτῳ Xenophontis libri aliquot; recte Oeconomici 5, 10 et 7, 37 comminiscitur Thalheim | πράγματϊ sed ut supra τϊ videatur aliquid rasum esse M || 12 γίνεται SM γίγν- A (ut videtur). Xen.

CAPVT XXXII. PARS ALTERA.

ΠΕΝΙΑΣ ΨΟΓΟΣ.

23 (96, 1 Mein.) *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (fr. 285 N.[2]).

Ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
φρονῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν.

24 (5 Mein.) *Μενάνδρου Γεωργῷ* (fr. 93 K.).

Εὐκαταφρόνητόν ἐστι, Γοργία, πένης,
κἂν πάνυ λέγῃ δίκαια· τούτου γὰρ λέγειν
ἕνεκα μόνου νομίζεθ' οὗτος, τοῦ λαβεῖν.
καὶ συκοφάντης εὐθὺς ὁ τὸ τριβώνιον
ἔχων καλεῖται, κἂν ἀδικούμενος τύχῃ.

---

2 Titulum *Πενίας ψόγος* (*ψόγος πενίας* A) offerunt SMA Mac. *Περὶ πενίας* Photius duas eiusdem capitis partes una signans inscriptione, cf. Stob. III proleg. p. X. numerum *ϙα'* (ex corr. S) praescr. SM Mac. *ϙ'* A *ἐνενηκοστὸς β'* Tr. || **3** ecl. cum lemm. hab. SMA, *βελεροφῶντι* M, poetae nom. om. S. nil nisi *Εὐριπίδου* Tr. p. 499. iterantur versus intra eclogam maiorem Stob. IV 33, 16 (*Εὐριπίδου*) || **4** *γαῦρον* 33, 16: *ταύρων* SMA || **6** *πενίας* Badham et Gomperz || **7** *φρονῶν* SMA sed in fine versus *φρενῶν χερῶν* i. e. var. l. quae ad *φρονῶν* pertinebat huc falso illata A: *φρενῶν* 33, 16 | *ὑπ' αἰδοῦς* 33, 16: *δ' ὑπ' αἰδοῦς* SMA. *φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς* Musgrave et Gomperz | *χερῶν* S, 33, 16: *χειρῶν* M *φρενῶν χερῶν* A || **8** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 4 Mein.) MA (post ecl. 96, 1 Mein.), *με* nec pl. S. Cleaenetum loqui putat A. Koerte Menandrea p. 160 || **11** *νομίζεθ'* A ut videtur, Tr. *νομίζετ'* SM. tradebatur igitur *νομίζεται* || **12** *ὁ τὸ τριβώνιον ἔχων*] vide Cobet N. l. p. 155 et interpr. in Herondae mim. II 23

25 (6. 7 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 157 K.).

Ὅστις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῆν βούλεται·
ἡ γὰρ σπάνις πρόχειρος εἰς τὸ δρᾶν κακά.

26 (8 Mein.: Incerti poetae comici III fr. 249 K.)

Ἔρημός ἐστ' ἄνθρωπος ἠπορημένος.

27 (9 Mein.) *Διφίλου* (fr. 105 K.).

Πενία δὲ συγκραθεῖσα δυσσεβεῖ τρόπῳ
ἄρδην ἀνεῖλε καὶ κατέστρεψεν βίον.

28 (10 Mein.) *Σοφοκλέους* (deest Trag. gr. fr. N.[2]).

Πενία δὲ τοῖς ἔχουσιν οὐ σμικρὰ νόσος.

29 (10[a] Mein.: Incerti poetae comici cf. Com. v. II p. 574 K.)

Πενίας οὐδείς ἐστι μείζων πολέμιος.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. versum priorem non diversum esse a Menandreo (Stob. IV 32[b], 42) *ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται* opinabatur C. Volckmar Philol. IX p. 586 ‖ 2 *ζῆν παρὸ ζῆν* SMA. *ζῇ, παραζῆν* prop. Gesn.[1] f. 454[v], rectius fortasse *πᾶς τις πένης ὢν ζῆν παρ' ὃ ζῇ βούλεται* Bentley ‖ 3 versum qui cum priore sine lemm. vel maiore distinctione cohaeret in libris (certe in SMTr.), quasi sui iuris eclogam constituit Gesn.[1], inde vulg. dubitabat Meineke, cf. Com. IV p. 56 p. 692 | *ἣ* M ‖ 4 versum sine lemmate hab. SMA; cum prioribus cohaeret in SA, interpunctione: ∾ separatus est ab antecedenti in M, seiunxit Gesn.[1] ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA. Brunckio auctore qui *Διφίλου* et proximae eclogae lemma *Σοφοκλέους* sedem mutare iussit Sophocli tribuunt hos versus Nauck (Tr. gr. fr. p. 330 Soph. fr. 858) et Meineke (Com. IV p. 424). contra dixit Kock Com. II p. 574, merito, opinor. abhinc quinque sequuntur eclogae ab eadem incipientes littera, quod fortasse non praeteribunt qui gnomologiorum Ioanne vetustiorum reliquias quantulascumque investigant ‖ 7 *δυσκραθεῖσα* SMA: tacite corr. Gesn.[1] | *δυσεβεῖ* M ‖ 8 *μετέστρεψεν* prop. Herwerden Mnemos.[2] VI p. 86 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA. Diphilo tribuit Brunckii opinioni obsecutus Meineke in Stob. et Nauck, vide quae dixi ad ecl. praecedentem, cf. Eur. El. 375 *ἔχει νόσον Πενία* ‖ 11 ecl. sine lemmate vel distinctione maiore cum priore coniunctam habet SMA, seiunxit Grotius Dict. poet. p. 385 ‖ 13 *πενίας* SM *πενίας δὲ* (sed supra compend. ͵ punctis omissis) A. *πενίας γὰρ* Grotius l. c. p. 550 poetae verba restituens, eclogarii fortasse non item. demunt enim haud raro particulas initiis eclogarum gnomologi, interdum ne de metro quidem solliciti. librarios si quid fugit, fugit fort. *ἄρ'*

30 (11. 11ª Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 6 K.).

Πρὸς ἅπαντα ⟨πρᾶγμα⟩ δειλὸν ὁ πένης ἐστὶ γὰρ
καὶ πάντας αὑτοῦ καταφρονεῖν ὑπολαμβάνει.
ὁ γὰρ μετρίως πράττων περισκελέστερον
ἅπαντα τἀνιαρά, Λαμπρία, φέρει.

31 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Ἠλέκτρας* (376).

Πενία διδάσκει δ' ἄνδρα τῇ χρείᾳ κακόν.

32 (12 Mein.) *Καλλιμάχου* (v. II p. 437 Schn.).

Αἰεὶ τοῖς μικροῖς μικρὰ διδοῦσι θεοί.

33 (13 Mein.) *Κράντορος.*

Οὐκ ἔστι πενίας οὐδὲν ἀθλιώτερον
ἐν τῷ βίῳ σύμπτωμα· καὶ γὰρ ἂν φύσει
σπουδαῖος ᾖς, πένης δέ, κατάγελως ἔσῃ.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. Adelphis tribuit Meineke (Com. IV p. 71) memor Terenti IV 3, 14 || 2 *πρᾶγμα* addidi. cf. Ar. Eccl. 441 Demosth. XXXV p. 928 Ov. ex Ponto II 7, 37 *res timida est omnis miser* || 3 *αὑτοῦ* Grotius l. c.: *αὐτοῦ* libri || 4 hunc et proximum versum a prioribus separandos esse censet Cobet N. l. p. 72 s., cui obtemperavit Meineke in Stob. || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post 96, 1) MA (post ecl. 96, 11 Mein.) Mac. (quasi primam). poetae nom. om. S. legitur versus etiam pap. Oxyrh. 420. ut senarium expleret sententia, invito poeta gnomologus coniunctim *πενία διδάσκει δ' ἄνδρα κτἑ.* Euripides enim *ἀλλ' ἔχει νόσον Πενία, διδάσκει δ' ἄνδρα κτἑ.* || 7 *δ'* om. Mac. | *κακόν* SM Mac., Eur.: *καλόν* A || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 11 Mein.) MA Mac. (post ecl. 96, 2 Mein.) || 9 *αἰεὶ* Meineke: *ἀεὶ* SMA Mac. | *τοῖς μικροῖς κτἑ.*] Etym. M. v. *Μικκός σημαίνει τὸν μικρόν. Καλλίμαχος· τοῖς μικκοῖς μικκὰ διδοῦσι θεοί* || 10 ecl. cum lemm. hab. SMA. *κράντωνος* SA *κράτωνοσ* M. *Κράντορος* ci. Grotius Dict. poet. p. 386 mrg., et *Κράντωρ* exhibet hanc ipsam et vicinam eclogam (IV 33, 6) respiciens pinacogr. Photi p. 54 Elt. *Κρίτωνος* ci. Bergk poet. lyr. II⁴ p. 372 novae comoediae poetam intellegens. Crantorem Academicum hos versus ornatus causa orationi suae inseruisse opinatus est Meineke Hist. cr. com. p. X s., sed Academico vix videntur digni, nisi fortasse Plutus eis usus est in syncrisi, cf. Sextus Emp. XI 53. eiusdem loci sunt versus infra p. 798, 10. iteratur ecloga corp. Par. 485 Elt. (*γνῶμαι Κράτωνος*) || 11 *οὐδὲ ἓν* corp. Par. | *ἀθλιώτερον* om. corp. Par. || 13 *πένης δὲ* S, om. MA, corp. Par. | *κατάγελως ἔσῃ* A, corp. Par.: *κατάγελος* (sed *ω* supra scr. M rubr.) *ἔσῃ* SM *καταγέλαστος ἔσῃ* Tr. p. 499, quod in *καταγέλαστος εἶ* corr. Gesn.[1] *ἔσει* scr. Meineke

34 (14 Mein.) *Θεόγνιδος* (649—52. 177—8).

Ἆ δειλὴ πενίη, τί ἐμοῖς ἐπικειμένη ὤμοις
σῶμα καταισχύνεις καὶ νόον ἡμέτερον;
αἰσχρὰ δέ μ' οὐκ ἐθέλοντα βίῃ κακὰ πολλὰ διδάσκεις,
ἐσθλὰ μετ' ἀνθρώπων καὶ κάλ' ἐπιστάμενον.
πᾶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος οὔτε τι εἰπεῖν
οὔθ' ἔρξαι δύναται, γλῶσσα δέ οἱ δέδεται.

35 (17 Mein.) *Ἀλκαίου ποιητοῦ* (fr. 92 B.[4]).

Ἀργαλέον πενία, κάκον ἄσχετον, ἃ μέγαν
δάμνησι λαὸν ἀμαχανίᾳ σὺν ἀδελφέᾳ.

36 (15 Mein.) *Θεόγνιδος* (155—158. 179—80).

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA || **2** *ἆ* S *ἄ* (rubr.) M *ὦ* A, similiter inter se discrepant codd. Theogn. | *διλὴ* M | *ἐμοῖς ἐπικειμένη* SMA, Theogn. cod. Mutin.: *ἐμοῖσι καθημένη* Theogn. codd. ceteri || **4** *κακὰ πολλὰ* SMA *καὶ πολλὰ* libri Theogn. *καὶ δειλὰ* ci. Ahrens, *κακά τ' ἔργα* Bergk | *διδάσκειν* M || **6** s. erunt fortasse qui seiungant hoc distichon a prioribus suique iuris eclogam constituant. certe post Theogn. 175 s. legit hoc etiam Lucianus de merc. cond. 5. at eandem aliena conglutinandi rationem iniit gnomologus ecl. 36 p. 793, 5. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 116. affert distichon Artemid. Oneir. I 32 et Plut. de poet. audiend. p. 22 A, ubi 'non Theognidem refutat Bio, sed adversarium Theognideis versibus usum' monui proleg. in Teletis rel.[2] p. LXXXII, initium affert etiam Aristot. Eth. Eudem. III 1 || **6** *καὶ γὰρ* Theogn. codd. || **8** ecl. cum lemm. hab. S (post ec. 96, 16 Mein.) MA (post 96, 14 Mein.). *ἀλκαίου* (om. *ποιητοῦ* S) S *ἀλκέου* Tr. *ἀλκαίου* (*αί* e corr. M) *ποιητοῦ* MA. *ποιητοῦ* mihi suspectum, cum praesertim Alcaei versus iam in prioribus libris attulerit Ioannes, cf. Elter De Stob. cod. Phot. p. 50. adscripserit homo mediocriter doctus ut eclogam esse metricam significaret || **9** *κακὸν* libri | *μέγα* quasi ex A Gaisford, sed fallitur: *μέγαν* ut SM sic aperte etiam A. in versibus dispescendis colometriam quae in S est secutus sum, sic sane trisyllabe pronuntiandum *ἀργαλέον* || **10** *δάμνησι* SMA et sic gnomologus ut videtur metrum non curans. *δάμναι* Bergk. cf. Theogn. 173 *ἄνδρ' ἀγαθὸν πενίη πάντων δάμνησι μάλιστα* | *ἀμηχανία* (vel *-ίᾳ*) libri | *ἀδελφέα* S *ἀδελφεᾶ* MA. *ἀδελφέᾳ* Bergk, *ἀδελφίᾳ* Ahrens || **11** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 14 Mein.) MA (post ecl. 96, 17 Mein.); *ἄ τ αν*[τ] S *Θεόγνιδος* MA

Μήποτέ μοι πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ χαλεφθείς,
μηδ' ἀχρημοσύνην, Κύρνε, κακὴν πρόφερε.
Ζεὺς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως,
ἄλλοτε μὲν πλουτεῖν, ἄλλοτε μηδὲν ἔχειν.
χρὴ δ' ἀεὶ κατὰ γῆν τε καὶ εὐρέα νῶτα θαλάσσης
δίζεσθαι χαλεπῆς, Κύρνε, λύσιν πενίης.

37 (18 Mein.) *Ἡσιόδου* (Op. 717).

Μηδέποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

38 (16 Mein.) *Θεόγνιδος* (175 s.).

---

1 *μοι* SMA *τοι* Theogn. | *χολωθεὶς* Theogn., ex Theogn. Gesn.[1] mrg. || **2** *μηδ'* A, Theogn.: *μηδὲ* S *μὴ δὲ* M | *κύρνε* (sine acc. M) MA Frob. p. 210, om. S | *Κύρνε, κακὴν*] *οὐλομένην* Theogn. || **3** post versum 2 lemma *τοῦ αὐτοῦ* inseri in S adnotat Gaisford errore abductus. nam cum v. 1 et 2 *μήποτε....πρόφερε* una linea comprendantur, sponte apparet illud *τ̌ αν*^τ ad hanc ipsam lineam i. e. ad totam eclogam pertinere. Gaisfordi errore deceptus est Bergk P. L. II[4] p. 133 | *γάρ τοι* MA *γὰρ* (om. *τοι*) S, Tr. p. 500 (de quo falsa refert Gaisford, cum Gaisfordo alii) *γάρ τοι* (pauci codd. *μὲν γὰρ*) etiam Theogn., ex M Gesn.[2] mrg. qui *μὲν γὰρ* receperat ex Theogn. | *ἄλλως* (ex -*οσ* corr. M[1]) MA *τ' ἄλλως* S *ἄλλος* Tr. *ἄλλῳ* Theogn., ex Theogn. Gesn.[1] mrg. *ἄλλως* et in proximo v. *μηδὲν* confirmat Basilius M. II 177 || **5** s. distichon alienis (sicut p. 792, 6 s.) gnomologus adnexuit, utque adnecteret commodius, verba quae Theogn. habet *χρὴ γὰρ ὁμῶς ἐπὶ* in *χρὴ δ' ἀεὶ κατὰ* mutavit licenter || **6** *δίζησθαι* Theogn. cod. Mut. || **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 17 Mein.) MA (post ecl. 96, 15 Mein.). recurrit infra flor. 112, 7 Mein. (*Ἡσιόδου ἔργων*). laudantur versus nom. poetae addito a Plut. de poetis audiend. p. 23 F. prior versus citatur Et. gen. Reitzenst. v. *οὐλομένην* poetae nomine memorato, verba *οὐλομένην πενίην* Et. m. v. *οὐλομένην* poet. nom. addito || **9** *τέταθλ' ὀνειδίζειν* M || **10** ecl. hab. lemmate non iterato S (post ecl. 96, 15 Mein.), addito lemmate MA (post ecl. 96, 18 Mein.) Mac. (post ecl. 96, 12 Mein.). citant permulti, velut Chrysippus ap. Plut. de Stoic. repugn. p. 1039 F et Plut. De commun. not. p. 1069 D (Chrysippi fr. mor. 167 de Arn.), Clemens Alex. Strom. IV 5 p. 258, 18 Stähl. (Theodoret. XI p. 276, 6 Raed.), schol. Thucyd. II 43, Hermog. Progymn. 4 rhet. v. II p. 7, 17 Sp. alii, quos collegit Bergk. respexit versus Gregorius Naz. in carm. de virtute v. 393 ss., de quo vid. Elter De gnomol. Gr. hist. et or. III p. 114

Χρὴ πενίην φεύγοντα καὶ ἐς μεγακήτεα πόντον
ῥιπτεῖν, καὶ πετρέων, Κύρνε, κατ' ἠλιβάτων.

39 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀρχελάου* (fr. 230 N.[2]).

ΧΟΡ. Οὐ γὰρ ὑπερθεῖν κύματος ἄκραν
δυνάμεσθ'· ἔτι γὰρ θάλλει πενία,
κακὸν ἔχθιστον, φεύγει δ' ὄλβος.

40 (19 Mein.) *Ἀριστοφῶντος Βαβίου* (fr. 1 K.).

Σαφὴς ὁ χειμών ἐστι τῆς πενίας [ὁ] λύχνος·
ἅπαντα φαίνει τὰ κακὰ καὶ τὰ δυσχερῆ.

41 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀρχελάου* (fr. 248 N.[2]).

Οὐκ ἔστι πενίας ἱερὸν αἰσχίστης θεοῦ.
μισῶ γὰρ ὄντως οἵ τινες φρονοῦσι μέν,
φρονοῦσι δ' οὐδὲν ὥς γε χρημάτων ὕπερ.

---

1 *χρὴ πενίην* testes omnes exceptis libris Theogn. ubi *ἣν δὴ χρή*, quod profectum putat Bergk ab iis, qui haec cum proxime praegressis copulare voluerunt. contra qui *χρὴ πενίην* invexisse Chrysippum putabit cum Eltero De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 27 III p. 116, facere is non poterit quin omnes reliquos testes a Chrysippo pendere existimet | *ἐς* SMA *εἰς* Mac. | *μεγακήτεα* SM Mac., Theognidis nonnulli, Plut. De comm. not., schol. Thuc. alii: *βαθυκήτεα* A, Theogn. cod. Mutin., Plut. de Stoic. rep., Clem. ‖ 2 *πετρέων* MA Mac., Theogn. cod. Mutin., Clem.: *πετρῶν* S, Theognidis ceteri, Plut. utroque loco, schol. Thuc., al. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 2 Mein.) MA (post ecl. 96, 16 Mein.). poetae nom. omisit duasque eclogas 96, 3 et 4 Mein. uno lemmate *ἀρχελάω* (corr. ex *ἀρχελάου* S[1]) comprendit S *Εὐρ. ἀρχελάου* MA ‖ **4** praef. $\overset{o}{\underset{\rho}{\chi}}$ S om. MA ‖ **5** *δυνάμεσθ'* SMA *δυνάμεθ'* Tr. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 18) MA (post ecl. 96, 3 Mein.) Mac. (post ecl. 96, 16 Mein.), *βαβίου* om. S Mac. ‖ **8** *σαφὴς — ἐστι* om. Mac. | post *ἐστι* (*ἐστιν* M) distinguitur in libris: corr. Friedlaender. aberravit Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 96, cf. Th. Gomperz *Beitr.* V p. 11 | *ὁ* secl. Grotius Dict. poet. p. 550 ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 3 Mein.) MA (post ecl. 96, 19 Mein.), poetae nom. om. S, qui ecl. 96, 3 et 4 Mein. uno lemmate *ἀρχελάω* (corr. ex *-λάου* S[1]) comprehendit, *ἀρχελάου* MA ‖ **12** s. a primo versu dirimi voluit Musgrave | *φρονοῦσι* S sed ex *μισω* corr. S[1] ‖ **13** *οὐδὲν ὥς γε* Wakefield: *οὐδενός τε* SMA. erravit Gaisford

42 (20. 20ᵃ Mein.) *Μενάνδρου Πλοκίῳ* (fr. 405 K.).

Ὅστις πένης ὢν ζῆν ἐν ἄστει βούλεται,
ἀθυμότερον ἑαυτὸν ἐπιθυμεῖ ποεῖν.
ὅταν γὰρ εἰς τρυφῶντα καὶ σχολὴν ἄγειν
δυνάμενον ἐμβλέψῃ, τότ᾽ αὐτὸν ἔστ᾽ ἰδεῖν
ὡς ἄθλιον ζῇ καὶ ταλαίπωρον βίον.
κακῶς ὁ δεσπότης βεβούλευται πάνυ·
ἐν ἀγρῷ γὰρ οἰκῶν, οὐ σφόδρ᾽ ἐξηλέγχετο
τῆς μερίδος ὢν τῆς οὐδαμοῦ τεταγμένης,
εἶχεν δὲ παραπέτασμα τὴν ἐρημίαν.

43 (21 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Παρακαταθήκης* (fr. 385 K.).

Αἰσχρὸν γενέσθαι πτωχὸν ἀσθενῆ θ᾽ ἅμα.

44 (22 Mein.) *Τιμοκλέους Ποντικοῦ* (fr. 28 K.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 96, 19 Mein.) MA (post ecl. 96, 4 Mein.), fab. nom. om. S ‖ **2** vide ecl. 25 p. 790, 1 ‖ **3** *αὐτὸν* SMA *αὑτὸν* Tr.: tacite corr. Gesn.[1] f. 454ᵛ | *ποεῖν* SA *ποιεῖν* M ‖ **5** *ἐμβλέψῃ* SM *ἀμβλ-* A | *τό τ᾽* S | *αὐτόν ἐστ᾽* (*εστ* M) SM *αὐτόν ἐστιν* A ‖ **6** *ζῆν* SMA: *ζῇ* prop. Gesn.[1] f. 454ᵛ mrg. ‖ **7** versus *κακῶς ὁ δ. κτὲ.* a prioribus diremit novam constituens eclogam Grotius Dict. poet. p. 387, cui obsecutus est Meineke. rectius, opinor, Kock haec omnia ut eiusdem servi fidelis ita etiam eiusdem esse *ῥήσεως* existimat. firmatur sententia eo, quod versus 7 ss. cum prioribus *ὅστις πένης ὢν κτὲ.* consociati aptius in capite *περὶ πενίας* leguntur quam segregati. nec vero lacunae, quam in eo erat ut cum Kockio signarem post v. 6, ullum esse vestigium recte me iudice perspexit Ed. Schwartz. est soliloquium Parmenonis ut videtur servi in exordio ut fit generalius deliberantis et sedatius, dein paulo commotius ad ipsius eri consilium transeuntis *ἀσυνδέτως* ‖ **8** *σφόδρα* M | *ἐξελέγχετο* SMA: tacite corr. Gesn.[1] ‖ **9** *τεταγμένος* ci. Meineke Com. ed. min., *τεταγμένης* (sic SMA) bene defendit Herwerden Collect. crit. p. 164 s. ‖ **11** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA, *παρακαταθήκησ* M *περικαταθήκης* (*περι* compend.) A. deest lemma ut in S etiam Tr. p. 500 sed ecloga 22 (ut in S) omissa lemma *Ἀριστοφῶντος* ibi perperam retractum est ad *αἰσχρὸν κτὲ.* haec neglegentia in Tr. ubi vis obvia ita imposuit Kockio ut Com. vol. II p. 278 ambigeret utrum Menandro an Aristophonti versum adscriberet ‖ **12** *αἰσχρὸν*] *οἰκτρὸν* olim Meineke Com. IV p. 183 | *εὐσθενῆ* ci. Cobet N. l. p. 40 non bene | *θ᾽ ἅμα* Tr. et ut videtur A: *τ᾽ ἅμα* S *τε ἅμα* M ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. *Ποντικός* fabulae titulus haud rarus, vide Meineke Hist. cr. com. gr. p. 330. 431

Πολλοὺς γὰρ ἐνίοθ' ἡ πενία βιάζεται
ἀνάξι' αὑτῶν ἔργα παρὰ φύσιν ποεῖν.

45 (23 Mein.) *Ἀριστοφῶντος* (fr. 15 K.).

† *Τὸ τέλος πᾶσιν ἐστὶ τοῖς πτωχοῖσι νύξ·*
ἐπισκοτεῖ γὰρ τοῖς κακοῖσι πανταχοῦ.

---

2 *ἀνάξια* MA | *αὐτῶν* MA | *ποεῖν* A: *ποιεῖν* M || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA || 4 *τὸ τέλος* SMA. *ὄφελος* prop. Meineke, *πρόβολος* Kock | *πᾶσιν* SMA; *ἅπασιν* tacite scr. Gesn.[1] f. 454ᵛ quod non recte receperunt. verum duco *τέλος τι πᾶσίν ἐστι τοῖς πτ. νύξ.* non finem imponit nox miseriis mendicorum (denuo enim dies illucescet) sed quasi quendam finem. sic etiam clarius, cur ad *Πενίας ψόγον* relata sit ecloga. neque in obscuro mendi origo: interciderat *τι* ante *π* ut sexcenties

CAPVT XXXIII.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΠΕΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΤΟΥ.

1 *Ἀντιφάνους* (fr. 258 K.).

Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον ἢ πλουτεῖν κακῶς·
τὸ μὲν γὰρ ἔλεον, τὸ δ' ἐπιτίμησιν φέρει.

2 *Μενάνδρου* (fr. 588 K.).

Κρεῖττον γάρ ἐστιν, ἂν σκοπῇ τις κατὰ λόγον,
μὴ πόλλ' ἀηδῶς, ὀλίγα δ' ἡδέως ἔχειν,
πενίαν ἄλυπον μᾶλλον ἢ πλοῦτον πικρόν.

3 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ* (fr. 54 N.²).

1 Inscriptionem exhibent SMA Tr. Mac., eandem Photius. cf. Stob. III proleg. p. X. num. *ϛβ'* praef. S (eras. *πδ'* in S) M Mac. *ϛα'* A *λόγος ἐνενηκοστός ε'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SMA. iteratur corp. Par. 486 Elt. (*γνῶμαι Κράτωνος* [praecedit Stob. IV 32ᵇ, 33]), ibid. 757 Elt. (*Ἀντιφάνους*). versus prior legitur inter Monost. velut cod. Vrbinatis collect. K 11 p. 435 Meyer. suis inseruit versum Gregorius Naz. Carm. 1, 2, 28 v. 145 (*Κατὰ πλουτούντων*) p. 867 Migne. cf. etiam Monost. 285 Mein. *καλῶς ἀκούειν μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλε.* Gnomol. Byz. 192 Wachsm. ‖ **4** *μᾶλλον* SMA, corp. Par. utrobique, Monostichorum codd. plurimi ap. Meyerum l. c.: *κρεῖττον* (ut prop. Blaydes Advers. in Com. gr. fr. P. II Hal. Sax. a. 1896 p. 119) Monost. cod. Vind. teste Meyero l. c., Greg. Naz. sed vide ne fuerit olim ⟨*θέλω*⟩ *Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον κτέ.*, et sic iam Herwerdenum iudicasse video Collect. crit. p. 94 qui praecessisse putat *βούλομαι* vel *αἱροῦμαι* (poterat *αἱροῦμαι δ' ἐγώ*) sim. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **9** *τ'* (post *πενίαν*) tacite inseruit Gesn.¹ f. 455ᵛ. particula careri posse monet Ed. Schwartz | *πικρον* in *πικρῶν* corr. M¹ *μακρόν* A ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. SMA. duos versus priores poetae et fab. nom. addito affert Clemens Al. Strom. IV 5 p. 259, 3 Stähl. *κακὸν οὖν ἦν τι* (*τὸ* cod. Clem.) *παίδευμα εἰς εὐανδρίαν Ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἵ τ' ἄγαν τρυφαί.* cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 82

Κακόν τι βούλευμ' ἦν ἄρ' εἰς εὐανδρίαν
ὁ πλοῦτος ἀνθρώποισιν αἵ τ' ἄγαν τρυφαί.
πενία δὲ δύστηνον μέν, ἀλλ' ὅμως τρέφει
μοχθοῦντ' ἀμείνω τέκνα καὶ δραστήρια.

4 *Εὐριπίδου Ἠλέκτρᾳ* (1131).

Πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.

5 (Eiusd. 37 s.)

Λαμπροὶ γὰρ εἰς γένος γε, χρημάτων γε μὴν
πένητες, ἔνθεν ἡ εὐγένει' ἀπόλλυται.

6 *Κράντορος.*

Τὸ γὰρ διάφορον καὶ φρονίμους πάντας ποεῖ,
τὸ σωφρονεῖν δ' ἔνεστιν ἐν τούτῳ μόνῳ.

7 *Θεόγνιδος* (719—28).

Ἰσόν τοι πλουτοῦσιν, ὅσοις πολὺς ἄργυρός ἐστι
καὶ χρυσὸς καὶ γῆς πυροφόρου πεδία
ἵπποι θ' ἡμίονοί τε, καὶ ᾧ τάδε πάντα πάρεστι,
γαστρί τε καὶ πλευραῖς καὶ ποσὶν ἁβρὰ παθεῖν,
παιδός τ' ἠδὲ γυναικός· ὅταν δέ κε τῶνδ' ἀφίκηται
ὥρη, σὺν δ' ἥβη γίνεται ἁρμοδία,

---

1 *τι* om. A ‖ **4** *μοχθεῖν τ' ἀμείνω* Conington ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. SMA; poetae nom. non iterato nil nisi *ηλ* (with ε above) pro lemm. S ‖ **7** versus cum anteced. sine lemmate vel distinctione maiore cohaerentes hab. SMA: tacite separavit Gesn.[1] ‖ **8** *χρημάτων δὲ δὴ* codd. Eur. ‖ **9** *εὐγένεια* M ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. *κράντορος* A *κράτοροσ* M. vide ad Stob. IV 32[b], 33. Academici si haec sunt, Plutum ea putes protulisse in syncrisi ‖ **11** *διάφορον* ci. Gesn.[1] mrg., inde A[2] mrg.: *διάφθορον* MA | *ποεῖ* A: *ποιεῖ* M ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA. Solonis esse testatur Plutarchus qui vit. Sol. c. 2 affert sex versus priores: *πλοῦτον δ' οὐκ ἐθαύμαζεν* (sc. *Σόλων*), *ἀλλὰ καὶ φησὶν ὁμοίως πλουτεῖν, ᾧ τε πολὺς* (14) — *ἁρμονία* (19) ‖ **14** *ἰσόν τοι* S | *ὅσοις* SMA *ὅτῳ* Theogn. | *ἐστιν* M ‖ **16** *τάδε πάντα*] *τὰ δέοντα* (*λέοντα* cod. Mutin.) Theogn., ex Theogn. Gesn.[1] mrg., *μόνα ταῦτα* Sol., ex Sol. Grotius Dict. poet. p. 389 | *πάρεστιν* M ‖ **17** *πλευρῇ* Sol. ‖ **18** *παιδός θ'* SM | *ἐπὴν καὶ ταῦτ' ἀφίκηται* Sol. | *κε* M, Tr., Theognidis plerique: *καὶ* SA, Theognidis pauci | *τῶν* Theogn. ‖ **19** *ἥβη· σὺν δ' ὥρῃ γίγνεται ἁρμονία* (*ἁρμόδια* Bergk) Sol. | *γίνεται* SM, Theogn. *γίγν-* ut videtur A | *ἁρμοδία* SM, Theogn. cod. Mutin. *ἁρμονία* A *ἁρμόδιος* Theogn. plerique

ταῦτ' ἄφενος θνητοῖσι· τὰ γὰρ περιώσια πάντα
χρήματ' ἔχων οὐδεὶς ἔρχεται εἰς ἀΐδην,
οὐδ' ἂν ἄποινα διδοὺς θάνατον φύγοι οὐδὲ βαρείας
νούσους οὐδὲ κακὸν γῆρας ἐπερχόμενον.

8 *Ἀντιφάνους ἐκ Νεανίσκων* (fr. 167 K.).

Ὁ πλοῦτός ἐστι παρακάλυμμα τῶν κακῶν,
ὦ μῆτερ, ἡ πενία ⟨δὲ⟩ περιφανές τε καὶ
ταπεινόν.

9 *Θεόγνιδος* (1061 s.).

Οἱ μὲν γὰρ κακότητα κατακρύψαντες ἔχουσι
πλούτῳ, τοὶ δ' ἀρετὴν οὐλομένῃ πενίῃ.

9[a] (deest Mein.) *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (fr. 285 N.[2]).

Ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν
τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος
οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων.
οὕτως ἄμεινον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν.
ἐκεῖνο γὰρ μεμνήμεθ'· οἷος ἦν ποτε
κἀγὼ μετ' ἀνδρῶν ἡνίκ' εὐτύχουν βίῳ.

10 *Κριτίου* (fr. 29 Diels[2]).

Σοφῆς δὲ πενίας σκαιότητα πλουσίαν

---

1 *ἀφενὸσ* M ‖ 2 *ἀΐδην* (sine acc. S) SMA, Theognidis plerique *Ἀΐδεω* Theogn. cod. Mutin. et Vatic. 915 ‖ 4 *νούσους* S, Theogn. *νούσας* (sed potest *-σους* esse) A *νόσουσ* M ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐκ νεανίσκων* om. S. cf. floril. ab H. Schenkelio ed. (*Wien. stud.* XI p. 30) n. 102 *Πολλῶν κακῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν ὁ πλοῦτος* ‖ 7 *δὲ* addidit Grotius Dict. poet. p. 550 | *περιφανές τι* ci. Scaliger | in marg. S[1] *απ* quod dubitat Mekler an ex *λείπει* compendiose scripto corruptum sit. hoc enim de tertio versu manco ingeri poterat ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 11 *ἀρετην* sine acc. S ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA, *βελλ*^{ε} *εὐρι*^{πδ} S *Εὐρ. βελλεροφόντι* (*-φόντ.* A) MA. temere eclogam omiserat Gesn.[2] p. 519 conectens versus duos extremos cum ecl. 16 ubi in fine iterantur versus *ὁ δ' οὐδὲν οὐδεὶς* — (16) *πεπειρ. καλῶν* ‖ 13 *οὐδ'* pro *ὁ δ'* hoc loco M ‖ 14 *τὸ γὰρ* hic S | *τητώμενος* SMA ecl. 16: *ἡττώμενος* hoc loco SMA ‖ 15 *εἶδεν* hoc loco A ‖ 16 *ἄμεινον* hoc loco SMA *ἄριστον* ecl. 16 ‖ 18 *εὐτύχουν βίῳ* Stob. III 32, 3 ubi legitur versus poet. et fab. om.: *εὐτύχουν ποτέ* SMA. *ηὐτύχουν* Eur. ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. SMA. iteratur corp. Par. 758 Elt. (*Κριτίου*)

κρεῖσσον σύνοικόν ἐστιν ἐν δόμοις ἔχειν.

11 *Εὐριπίδου Τηλέφῳ* (fr. 714 N.[2]).

Μίκρ' ἂν θέλοιμι καὶ καθ' ἡμέραν ἔχων
ἄλυπος οἰκεῖν μᾶλλον ἢ πλουτῶν νοσεῖν.

12 *Ἱππώνακτος* (Anan. fr. 3 B.).

Εἴ τις καθείρξει χρυσὸν ἐν δόμοις † πολὺν
καὶ σῦκα βαιὰ ⟨καὶ⟩ δύ' ἢ τρεῖς ἀνθρώπους,
γνοίη χ' ὅσον τὰ σῦκα τοῦ χρυσοῦ κρέσσω.

13 *Μενάνδρου* (fr. 281 K. Men. p. 172 Koerte).

Ὤιμην ἐγὼ τοὺς πλουσίους, ὦ Φανία,
οἷς μὴ τὸ δανείζεσθαι πρόσεστιν, οὐ στένειν
τὰς νύκτας οὐδὲ στρεφομένους ἄνω κάτω

---

1 post *ἔχειν* interrogandi signum posuit Diels. sed nescimus quemnam haec dicentem fecerit poeta ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SMA. ecloga supra legitur IV 31[c], 64 (*Εὐρ. Τηλέφῳ*). affert locum poet. et fab. nom. om. Sextus Empir. p. 557, 22 qui praemittit verba *τί γάρ με πλοῦτος ὠφελεῖ νόσον;* ‖ **3** *μικρὰν* (compend. S) SMA, Sext. *μικρ' ἂν* Tr. p. 502 *σμικρὰν* libri 31[c], 64 | *θέλοιμι* SMA, Sext. *θέλοιμ' ἂν* 31[c], 64 ‖ **3. 4** *ἔχων ἄλυπος* SMA: *ἔχων τροφὴν* 31[c], 64 *ἄλυπον ἔχων* Sext. | *ἐνοικεῖν* Sext. | *μᾶλλον*] *βιοτὴν* Sext. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. SMA. Ananio tribuit Athenaeus III p. 78 F. ne quis intercidisse putet versus Hipponactis, Ananium Ioannes ignorat, cf. pinacogr. Photi p. 50 Elt. saepius autem haesitabant veteres Hipponacti an Ananio adscriberent iambos, cf. Heracl. Pont. ap. Ath. XIV p. 625 C schol. Ar. ran. 659. nomen quasi collectivum fuisse Hipponactis monet Ed. Schwartz ‖ **6** *καθείρξαι* Ath. | *πολὺν* (sine acc. S) SMA, Athenaei cod. Marc. *πουλὺν* scr. Grotius Dict. poet. p. 551, *πολλὸν* in Ath. Musurus, idque verum duco ‖ **7** *σύκα* SMA | *καὶ* Ath., om. SMA. in Stob. addi voluit Gesn.[1] mrg. | *δύο* SM | *τρὶς* Meister *Herond.* p. 871 ‖ 8 *γνοίη χ' ὅσον* (*ὅσῳ* Athen.) *τὰ* scribunt Salmasio duce fere ex Ath.: *γνώῃ σχάσοντας* SMA. *γνοίης χ' ὅσον τὰ* fort. gnomologus minus recte | *σῦκα* Ath. *σύκα* SMA | *κρέσσω* Ath.: *κρείσσω* S *κρείσσων* M *κρεῖσσον* A. fort. *κρέσσον* Stobaeus. de syntaxi cf. Xen. apomn. II 3, 1 *χρησιμώτερον νομίζουσι χρήματα ἢ ἀδελφούς* ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. SMA. laudat versus poetae nom. commemorato Plutarchus de tranqu. an. p. 466 B (usque ad *ὕπνον καθεύδειν*), qui ex eodem loco adfert tres alios, quorum primus *Κιθαριστῇ* datur infra c. 34, 54, unde etiam reliquos versus eiusdem esse fabulae didicimus ‖ **12** *ἄνω κάτω* Plut.: *ἀνύκτω* SMA (sic) *ἂν νύκτα* Tr.

οἴμοι λέγειν, ἡδὺν δὲ καὶ πρᾶόν τινα
ὕπνον καθεύδειν· ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινά.
νυνὶ δὲ καὶ τοὺς μακαρίους καλουμένους
ὑμᾶς ὁρῶ πονοῦντας ἡμῖν ἐμφερῆ.

14 Εὐριπίδου Δανάη (fr. 327 N.[2]).

Φιλοῦσι γάρ τοι τῶν μὲν ὀλβίων βροτοὶ
σοφοὺς † ἡγεῖσθαι τοὺς λόγους, ὅταν δέ τις
λεπτῶν ἀπ᾽ οἴκων εὖ λέγῃ πένης ἀνήρ,
γελᾶν. ἐγὼ δὲ πολλάκις σοφωτέρους
πένητας ἄνδρας εἰσορῶ τῶν πλουσίων
καὶ θεοῖσι μικρὰ χειρὶ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτούντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

15 Θεόγνιδος (619—22).

Πόλλ᾽ ἐν ἀμηχανίῃσι κυλίνδομαι ἀχνύμενος κῆρ·
ἄκρην γὰρ πενίην οὐχ ὑπερεδράμομεν.
πᾶς τις πλούσιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν·
πᾶσιν δ᾽ ἀνθρώποις αὐτὸς ἔνεστι νόος.

---

1 λέγων A ‖ 2 v. ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινα alii proscripserunt, velut Cobet mnemos. IX p. 141, alii correxerunt. insulsum esse quod prop. Madvig Adv. cr. I p. 720 ἀλλὰ τῶν φωκῶν τινα monui Lect. Stob. p. 32 adn. eo autem hodie inclino ut adsentiar Eduardo Schwartz integra existimanti v. ἀλλὰ τῶν πτωχῶν τινά (sc. στένειν καὶ οἴμοι λέγειν) ‖ 4 ποιοῦντας SMA: corr. Geel | ἐκφερῆ Tr. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA, nil nisi δανάη S ‖ 7 τίθεσθαι Valckenaer Diatr. p. 8 ἄγεσθαι Conington ‖ 8 λειτῶν Nauck, num necessario, dubitat Ed. Schwartz ‖ 9 πολλάκις sup. lin. add. S[1] ‖ 11 καὶ θεοῖσ μικρᾶ (μικρὰ MA) SMA: καὶ θεοῖσι μικρὰ Gaisford, καὶ θεοῖσι μικρᾷ Grotius. affert verba θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη τῶν β. ὄ. εὐσ. poetae nomine addito Athen. II p. 40 D, unde καὶ τοῖς (τοὺς Meineke) θεοῖσι μικρὰ θύοντας elicuit Grotius Dict. poet. p. 551, hunc vel potius Meinekium secutus est Nauck ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA. prius distichon (Theogn. 619—20) repetunt Theognidis libri aliquot post Theogn. v. 1114 ‖ 14 πολλὰ δ᾽ ἀμηχανίῃσι Theognidis libri loco altero ‖ 15 ἄκρην γὰρ πενίην SMA, Theogn. libri loco priore, ἀρχὴν γὰρ πενίης Theogn. libri loco alt., unde probabiliter Bergk ἄκρην γὰρ πενίης | ὑπερεδράμωμεν A ‖ 16 versum affert Etym. M. 758, 11 et Ael. Dionys. in Aldi Cornucop. I fol. 4 ubi τιᾶ· ἀτιεῖ ut testatur Schneidewin Delect. p. 87 (librum Aldi non vidi ipse) | ἀτίει SM, Theogn. οὐτίει A ‖ 17 πᾶσι sed ν supra scr. S | ὠὑτὸς Brunck

16 *Εὐριπίδου* (fr. 285 N.²).

Ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ.
τρισσῶν δὲ μοιρῶν ἐγκρίνω νικᾶν μίαν,
πλούτου τε χὤτῳ σπέρμα γενναῖον προσῇ
πενίας τ'· ἀριθμὸν γὰρ τοσόνδε προυθέμην.
ὁ μὲν ζάπλουτος, εἰς γένος δ' οὐκ εὐτυχής,
ἀλγεῖ μὲν ἀλγεῖ, παγκάλως δ' ἀλγύνεται
ὄλβου διοίγων θάλαμον ἥδιστον χερί.
ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον
πλουτῶν ὑπ' ἄτης ζεῦγλαν ἀσχάλλει πεσών.
ὅστις δὲ γαῦρον σπέρμα γενναῖόν τ' ἔχων
βίου σπανίζει, τῷ γένει μὲν εὐτυχεῖ,
πενίᾳ δ' ἐλάσσων ἐστίν, ἐν δ' ἀλγύνεται
φρενῶν, ὑπ' αἰδοῦς δ' ἔργ' ἀπωθεῖται χερῶν.
ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς, διὰ τέλους δὲ δυστυχῶν,
τοσῷδε νικᾷ· τοῦ γὰρ εὖ τητώμενος

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. versus *ἐγὼ τὸ μὲν — φῦναι βροτῷ* leguntur infra IV 34, 38 (*Εὐρ. Βελλεροφόντου*), versus *ὅστις δὲ γαῦρον — ἀπωθεῖται χερῶν* supra IV 32ᵇ, 23 (*Εὐρ. Βελλεροφόντῃ*), denique *ὁ δ' οὐδὲν οὐδείς — πεπειρᾶσθαι καλῶν* additis duobus aliis IV 33, 9 a ‖ 2 *θρυλλούμενον* A ‖ 3 *βροτὸν* A hic et 34, 38 ‖ 4 *μοιρῶν* MA *βροτῶν* S | *ἐγκρίνω* Pierson: *ἓν κρίνω* SMA. *ἐγκρινῶ* Gaisford | *νικᾶν* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *νίκαν* SMA ‖ 5 *καὶ ὅτω* (vel -*ῳ*) libri ‖ 6 *πενίας τε* SM ‖ 7 *εὐγενὴς* S sed *τυχὴς* supra scr. S¹ ‖ 8 *ἀλγεῖ μέν, ἄλγος δ' εὐκόλως ἀμύνεται* Hermann Philol. II p. 133, *ἀλγεῖ μέν, ἄλγει παγκάλως δ' ἀμύνεται* Badham, sed mitto coniecturas alias. Andr. 980 *ἤλγουν μὲν ἤλγουν* comparat Nauck ‖ 9 *ὄλβου*] *πλούτου* Plut. de communibus notit. p. 1069 A ubi citatur hic versus poetae nom. non addito | *ἥδιστον* ex *ἡδίστω* corr. S¹ | *χειρί* M ‖ 10 et 11 post versum 13 collocari vult de Arnim ‖ 10 *βαῖνον* M | *τοῦδ' ὁ τὸν* Badham ‖ 11 *ζεῦσ τ' ἀνασχάλλει* (*τἀνασχάλει* M) SM *ζεύς τ' ἂν ἀσχάλλῃ* A: corr. Salmasius coll. Aesch. Suppl. 513, *ζεύγματ' ἀσχάλλει* Badham ‖ 12 *γαῦρον*] *ταύρων* supra libri 32ᵇ, 23 ‖ 14 *πενίας* Badham et Gomperz ‖ 15 *φρενῶν* SMA: *φρονῶν* 32ᵇ, 23 | *ὑπ' αἰδοῦς δ'* SMA *δ' ὑπ' αἰδοῦς* 32ᵇ, 23 *φρενῶν ὑπ' αἰδοῦς* Musgrave et Gomperz ‖ 17 *τοσωδε* sine acc. S *τόσω δὲ* M | *ἡττώμενος* libri supra 33, 9 a

οὐκ οἶδεν, ἀεὶ δυστυχῶν κακῶς τ' ἔχων
οὕτως ἄριστον μὴ πεπειρᾶσθαι καλῶν.

17 (Trag. adesp. 546 N.²)

Ἐγὼ γάρ, εἰ νοῦν εἶχ' ἔμ' ὁ σπείρας πατήρ,
ἠπιστάμην ἂν μουσικὴν παρεὶς πονεῖν,
ὡς εὐτυχήσων καὶ κακῶς πράξων ποτέ.
πρῶτον μέν, ἐξ ὧν πάντα γίγνεται βροτοῖς,
εὔογκος εἶναι γαστρὶ μὴ πληρουμένῃ
στέργειν θ' ὑδρηροῖς ὥστε θὴρ ἀεὶ ποτοῖς,
χειμῶνί τ' ἀσκεῖν σῶμα θερμά θ' ἡλίου
τοξεύματ' αἰνεῖν μὴ σκιατραφούμενος.
νῦν δ' οὐκ ἐθισθεὶς ταῦτ' ἐπίσταμαι μὲν οὔ,
φέρειν δ' ἀνάγκῃ· τὸν γὰρ Ὀρφέα λαβὼν

---

1 *οἶδεν* sed *ο* e corr. ut videtur A¹ *εἶδεν* A supra (33, 9 a) | *τε* M || 2 *ἄμεινον* (pro *ἄριστον*) 33, 9 a. duos versus ex ecl. 33, 9 a mutuatus libris invitis hic addiderat Gesn.², Gesnerum secuti sunt Gaisford et Meineke ipsa ecloga 33, 9 a, quam iam Gesn.² omiserat, omissa. sic olim fontium scatebras, quibus Stobaeus prata sua irrigarat, temere editores obstruebant ipsi || **3** ecl. sine lemmate vel maiore distinctione cum prioribus coniunctam hab. SMA, separavit Gesn.¹ lemma igitur *Εὐριπίδου* in libro primitivo non iteratum etiam ad hanc eclogam pertinere voluisse videtur gnomologus. et Euripidi tribuit de Wilamowitz *Eur. Herakles*¹ II p. 298 adn. 1 qui interim Ottoni Crusio adstipulatur cynicae potius tragoediae fragmentum offerri censenti. cf. de Wilamowitz De trag. gr. fr. p. 18 || **4** *εἶχ' ἔμ'* S *εἶχε μ'* M *εἶχέ μ'* A (sic) || **5** *παρεισπονεῖν* (punctum supra *ι* prius S) SMA *παρεὶς πονεῖν* (ut scr. Heath) cod. Paris. 1885 teste Gaisfordo || **6** *εὐτυχὴς ὢν* prop. Schneidewin | *πράσσων* ci. Herwerden || **7** ss. aut ante v. *χειμῶνί τ' ἀσκεῖν* aliquid intercidisse suspicatur Meineke in hanc sententiam: *tum nulla temporum ratione habita et hieme corpus exercere et aestate solis ardores ferre*, aut fortasse scribendum esse *ἔπειτα δ' ἀσκεῖν*. sed quis delebit *χειμῶνι*? satis est *πρῶτον μὲν* excipere per *δὲ* particulam *χειμῶνι δ' ἀσκεῖν κτέ.* cf. Demosth. IX 48 Kühner-Gerth *Gr.* II 2 p. 265 adn. 2 || **9** *τ' ὑδρηροῖς* S *τεῦ. δρηροῖσ* (sic) M *θ' ὑδρηροῖς* Tr. et ut videtur A: *θ' ὑδρηλοῖς* Heath | *ἀει* (*ἀει* eras. S¹) *ὥστε θὴρ ἀεὶ* S || **11** *τοξέματ'* S | *αἰνεῖν* libri: *ἀνέχειν* prop. Nauck Trag. dict. ind. p. XXXIX | *σκιατραφούμενος* S *σκιατροφούμενος* A. *σκιᾶ τροφούμενοσ* M || **12** *μὲν οὖν* SA (sic) *μεν οὖν* M: tacite corr. Gesn.¹ f. 457ᵛ || **13** *καὶ γὰρ Ὀρφέως* prop. Nauck l. c., et *Ὀρφέως* praecepit O. Crusius

αὐτῶν τε Μουσῶν ἐννεάφθογγον μέλος,
οὐκ ἂν πίθοιμι γαστέρ', ἀλλὰ δεῖ βίου.

18 Φιλήμονος (fr. 96 K.).

Νὴ τὸν Δία τὸν μέγιστον ᾤμην, Σωσία,
ἐγὼ πρότερον μὲν τοὺς πένητας ζῆν μόνον
ὀδυνωμένους, τῶν πλουσίων δὲ τὸν βίον
ἱλαρόν τιν' εἶναι καὶ φέρειν εὐθυμίαν.
νυνὶ δὲ διαφέροντα τοῖς καθ' ἡμέραν
δαπανήμασιν δὴ τὸν βίον † ὁρῶ μόνον·
λύπας δ' ἔχοντας μείζονας τοὺς μείζονας.

19 Φιλήτου (Philem. fr. 92 K.).

Ἀεὶ τὸ πλουτεῖν συμφορὰς πολλὰς ἔχει,
φθόνον τ' ἐπήρειάν τε καὶ μῖσος πολύ,
πράγματά τε πολλὰ κἀνοχλήσεις μυρίας,
πράξεις τε πολλὰς συλλογάς τε τοῦ βίου.
ἔπειτα μετὰ ταῦτ' εὐθὺς εὑρέθη θανών,

---

1 αὐτῶν Nauck: ἅπαν SMA ‖ 2 πίθοιμι ex πείθοιμι S[1] πίθοιμι Tr. πείθοιμι MA | γαστέρα SM ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 4 νὴ Δία S ‖ 5 μὲν τοὺς Meineke Men. et Phil. rel. p. 397: τοὺς SM τοὺς μὲν A ‖ 8 νυνὶ Bentley: νῦν SMA ‖ 9 δαπανήμασι M | τὸν βίον ὁρῶ μόνον corrupte libri. mitto violentiores mutationes quibus ad metrum redigere verba conabantur. sufficit, opinor, τὸν βίοτον ὁρῶ μόνον. victum enim solummodo differre videt pauperum et divitum eumque sumptibus cotidianis, non vitam ipsam ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. φιλήτου sic SMA Mac. leguntur versus in Men. et Philist. compar. 59—67 Studem. (Φιλιστίων). Philemoni dedit Meineke Men. et Phil. rel. p. 396 H. Stephanum secutus ‖ 12 cf. Stob. flor. 116, 2 Mein. μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει, quem versum inter tragicorum adespota recepit Nauck 550 ubi vide quae ille composuit ‖ 13 τ' ἐπήρειάν τε Salmasius: τε κ' ἐπήρειαν S τε καὶ ἐπήρειαν MA τε κἀπήρειαν Tr. τε καὶ ἐπήριαν Compar. φθόνον — καὶ (ante μῖσος) om. Mac. ‖ 14. 15 alteruter versus Meinekio fortasse delendus videtur ‖ 14 δὲ πολλὰ Compar. | κἀνοχλήσεις Bentley: καὶ ὀχλήσεις SMA Mac., Compar.; scriptum fuerit καὶ ἐνοχλήσεις ‖ 15 τε (ante πολλὰς) om. libri Compar. | συμφοράς τε Ellis adnuente Herwerdeno Collect. crit. p. 145 ‖ 16 ἔπειτα Bentley: εἶτα SMA Mac., Comp.; εἶτα μετὰ ταῦτ' εὐθύς ⟨τις⟩ εὑρ. θ. Meineke in Stob. fort. εἶτα μετὰ τοιαῦτ' εὐθὺς εὑρ. neque enim video cur formula ἔπειτα μετὰ ταῦτα hic opus sit, cum praesertim sequatur εὐθύς

ἄλλοις † καταλείψας εἰς τρυφὴν τὴν οὐσίαν.
ὅθεν πένεσθαι μᾶλλον ἡδέως ἔχω,
ἔχειν τε μέτρια κἀμέριμνον ζῆν βίον,
καὶ μήτ' ἔχειν πλοῦτόν με μήτε πράγματα.
πᾶς γὰρ πένης ὢν μεγάλα κερδαίνει κακά.

20 Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τῆς Περὶ φιλίας (Plutarchi fr. XVIII 13. 14 Bernard.).

Ἐν πενίᾳ μέν τις διετέλεσεν εὐδαίμων, ὡς ἥκιστα δὲ πλουτῶν κἂν ἀρχαῖς. τοσοῦτον ὑπεραίρει πενίας ἀγαθόν, ὥστ' αἰσχροῦ πλούτου νόμιμος ἀνὴρ ἀλλάξαιτ' ἂν πενίαν· εἴ γε μὴ τῶν ποτὲ Ἀθηναίων ὁ πλουσιώτατος ἀμείνων ἦν Ἀριστείδου καὶ Σωκράτους [Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους] ἐν πενίᾳ τῆς ἀρετῆς· ὁ δὲ πλοῦτος ἐκείνου αὐτοῦ καὶ αὐτὸς ἐξίτηλός τε καὶ ἀνώνυμος. φαύλῳ γὰρ ἅμα τῷ θανάτῳ πάντα συνοίχεται, τὸ δὲ καλὸν αἰώνιον.

---

1 καταλείψας SMA, Compar.: 'si Philemonis est, malim καταλιπών' Meineke in Stob., καταλείπων Cobet mnemos. IX p. 141, καταγράψας Kock collato Plut. Mor. p. 428 C. vix quisquam provocabit ad Bekk. An. 106, 24, cf. Cobet V. l.[2] p. 325 ‖ **2** ἡδέως ἔχω SMA Mac., Compar.: ἡδέως ἔχει prop. Meineke ἡδέως θέλω Nauck ante Madvigium (Adr. cr. I p. 720). ubi tamen coniecerit Madvig quod illi adscribit Herwerden (Collect. cr. p. 145) μᾶλλον ἢ πλουτεῖν θέλω, ego nescio ‖ **3** καὶ ἀ- M ‖ **4** πλοῦτόν με Heinsius et Bentley: με πλοῦτον SMA Mac., Compar. totus versus suspectus est Meinekio ‖ **5** κερδαίνει] cf. Cobet V. l.[2] p. 261. 379 ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA. saepius sine Plutarchi nomine adferuntur hae de amicitia eclogae, decerptae sunt ex gnomologio, in quo Pl. nomen semel appositum erat eclogae primae, cf. Stob. III 2, 34 p. 186, 3 adn. ‖ **8** εὐδαιμονῶν Meineke. tu confer ex. gr. Xen. apomn. I 6, 2 | ὡς Gesn.[1]: ὅς SMA. ὡς (ὅς) deleri vult Bernardakis ‖ **9** πλουτῶν SMA πλούτων Tr. πλούτῳ Gesn.[1]: ἐν πλούτῳ Boissonade Anecd. Gr. I p. 392 adn. 4 | κἂν Ed. Schwartz: καὶ libri | τοσοῦτον κτέ.] fortasse novum fragmentum incipere putat Meineke, cui in Plutarcho (vol. VII p. 117) obsecutus est Bernardakis ‖ **10** ἀνὴρ ⟨οὐδεὶς⟩ ἀλλάξαιτ' ἂν oscitanter Gesn.[1] ‖ **11** εἴ γε μὴ κτέ. om. S | μὴ super scr. M[1] | ὁ πλουσιώτατος] intellegendum esse Calliam, quem Aristidis paupertati opposuit Teles[2] p. 48, 3 H., vidit Valckenaer ‖ **12** Θεμιστοκλῆς ὁ Νεοκλέους secl. Valckenaer ‖ **14** αὐτοῦ suspectum Duebnero ‖ **15** συνοίχεται M συνέχεται A

21 *Ἀναξιμένους* (fr. 25 Muell.).

Οὐ γὰρ οὕτως οἱ πλουτοῦντες ὡς οἱ πένητες τοὺς ἀτυχοῦντας οἰκτίρειν εἰώθασι· δεδιότες γὰρ περὶ αὑτῶν τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς ἐλεοῦσιν.

22 (Eiusdem)

Ἡ γὰρ πενία καὶ πρὸς τὰς τέχνας δεινοτέρους καὶ πρὸς τὸν βίον τεχνικωτέρους τοὺς ἀνθρώπους καθίστησι.

22ª (Eiusdem)

Χαλεπὴ γὰρ διδάσκαλος ἡ πενία τοῦ μικρὸν φρονεῖν.

23 *Δημοκρίτου* (fr. 283 Diels[2]).

Πενίη πλοῦτος ὀνόματα ἐνδείης καὶ κόρου. οὔτε οὖν πλούσιος ⟨ὁ⟩ ἐνδέων οὔτε πένης ὁ μὴ ἐνδέων.

24. 25 *Δημοκρίτου* (fr. 285 Diels[2]).

Ἢν μὴ πολλῶν ἐπιθυμέῃς, τὰ ὀλίγα τοι πολλὰ δόξει. σμικρὰ γὰρ ὄρεξις πενίην ἰσοσθενέα πλούτῳ ποιέει.

26 *Διογένους.*

Διογένης ὀνειδίζοντός τινος αὐτῷ πενίαν ʿκακόδαι-

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA. non ad Milesium haec pertinere vix est quod moneam. vide Birt *Elpid.* p. 26 vel p. 105 adn. 86 ‖ 3 *οἰκτείρειν* libri | *δεδιῶτεσ* M | *αὑτῶν* SA *αὐτῶν* M Tr. ‖ 5 ecl. sine lemmate vel maiore distinctione adiungunt praecedenti SMA: novam eclogam constituit Gesn.¹ f. 457ᵛ. de Anaximene vix dubites. quattuor lemmata se excipiunt litterarum ordine ‖ 8 sine lemmate vel maiore distinctione prioribus adhaerent verba in SMA: separavit Meineke ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 11 *ἐνδίησ* M ‖ 12 *ὁ* inseruit Orelli Opusc. sent. I p. 110 ‖ 13 ecl. hab. SMA. lemma *δημοκρίτου* eclogae antecedenti adscriptum etiam ad 24 pertinere voluit S, *δημοκρίτου* M *τοῦ αὐτοῦ* A. iteratur ecloga Anton. I c. 33 p. 41 (*Δημοκρίτου*) Maxim. c. 12 p. 569 (lemmate omisso), mitto horum discrepantias inutiles ‖ 14 *ηὖ* (*η* rubr.) i. *ἢν* M ‖ 15 ante v. *σμικρὰ — ποιέει*, quae om. S, tamquam novum lemma addunt *δημοκρίτου* MA, sine lemm. cum prioribus coniuncta exhibent Ant. et Max. sed discerpserat fortasse gnomologus | *πενίην* (ut correxit Mullach) MA: *πενίαν* Gesn.² ut Max. Ant. | *ἰσοσθενῆ* et *ποιήσει* Max. Ant. ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate MA. recurrit corp. Par. 431 Elt. (*τοῦ Διογένους*). cf. supra Stob. IV 32ª, 12 ‖ 17 *Διογένης* om. MA, corp. Par. nescio an recte | *ὀνειδίζοντος* SMA *ὀνειδίσαντος* corp. Par. ut Stob. IV 32ª, 12 | *τινος* (*τινὸς* SA) *αὐτῶ* (vel -*ῷ*) SMA *αὐτῷ τινος* (*τινὸς* corp. Par.) corp. Par., Stob. IV 32ª, 12 | *κακοδαίμων* corp. Par.

μον' εἶπεν 'οὐδένα τυραννοῦντα διὰ πενίαν ἑώρακα, δια δὲ πλοῦτον τοὺς πάντας'.

27 Κράτητος Κυνικοῦ (Poet. philos. fr. p. 215 Diels).

Κράτης οὐ τῷ πλούτῳ εἶπεν ἑαυτὸν ηὐδοξηκέναι μεγάλα, ἀλλὰ τῇ πενίᾳ.

28 Ἐκ τῶν Ἀρριανοῦ Προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν (Epict. fr. XI p. 411 Schenkl).

Ἀλλὰ δὴ Σωκράτης Ἀρχελάου μεταπεμπομένου αὐτὸν ὡς ποιήσοντος πλούσιον ἐκέλευσεν ἀπαγγεῖλαι αὐτῷ διότι 'Ἀθήνησι τέσσαρές εἰσι χοίνικες τῶν ἀλφίτων ὀβολοῦ ὤνιοι καὶ κρῆναι ὕδατος ῥέουσιν'. εἰ γάρ τοι μὴ ἱκανὰ τὰ ὄντα ἐμοί, ἀλλ' ἐγὼ τούτοις ἱκανὸς καὶ οὕτω κἀκεῖνα ἐμοί. ἢ οὐχ ὁρᾷς ὅτι οὐκ εὐφωνότερον οὐδὲ ἥδιον ὁ Πῶλος τὸν τύραννον Οἰδίποδα ὑπεκρίνετο ἢ τὸν ἐπὶ Κολωνῷ ἀλήτην καὶ πτωχόν; εἶτα χείρων Πώλου ὁ γενναῖος ἀνὴρ φανεῖται, ὡς μὴ πᾶν τὸ περιτεθὲν ἐκ τοῦ δαιμονίου πρόσωπον ὑποκρίνασθαι καλῶς; οὐδὲ τὸν Ὀδυσ-

---

1 οὐδένα SM, corp. Par.: οὐδένα ποτε A. frustra οὐδένα ποτὲ Gaisford et Meineke. nudum οὐδένα gnomologus hic, οὐδένα πώποτε IV 32ᵃ, 12 | διὰ τὴν πενίαν A || 2 τοὺς ἅπαντας A || 3 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. malim Κράτητος ⟨τοῦ⟩ Κυνικοῦ || 4 imperitis se ipsum opponit Crates, inde illud ἑαυτὸν ηὐδοξηκέναι. Phaedr. IV 12 *Opes invisae merito sunt forti viro, quia dives arca veram laudem intercipit.* quo de loco recte iudicavit G. Thiele Hermae vol. XLI p. 567. cf. proleg. in Teletis rel.[2] p. LXXXIV s. || 6 ecl. cum lemm. hab. SMA, ἀριανοῦ pro ἀρρ- M, προτρεπτικῶν ὁμιλιῶν om. S. temere Plutarcho adsignavit Wyttenbach, cui nescio quo pacto obtemperavit Bernardakis Plut. vol. VII p. 117. primo eclogae enuntiato haud absimilia sunt quae leguntur Gnomol. Vat. 495 Sternb., ubi vide quae composuit editor. a Bione Borysthenita pendere Arrianum docui proleg. in Teletis rel.[2] p. CX ss. || 8 ἀρχελάῳ in -άου corr. M[1] || 10 διότι ci. Gesn.[1] f. 457ʳ mrg., recepit Gesn.[3] p. 521: διὰ τί S διατί M διατὶ A διὰ τὶ Tr. | ἐν ante Ἀθ. add. A | εἰσιν M || 13 s. οὐδὲ ἥδιον Gaisford: οὐδὲν δι' ὃν (ὂν S ὧν Tr.) SMA || 14 ὁ Πῶλος] cf. prol. in Tel. rel.[2] p. CXI adn. 1 || 15 ἀλείτην SMA: corr. Schweighaeuser | πώλῳ A || 16 cf. Epict. Enchir. c. 17. diss. IV 7, 13 || 17 οὐδὲ τὸν SM οὐδέ γε τὸν A

σέα μιμήσεται, ὅς καὶ ἐν τοῖς ῥάκεσιν οὐδὲν μεῖον διέπρεπεν ἢ ἐν τῇ οὔλῃ χλαίνῃ τῇ πορφυρᾷ;

29 Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.

Ὅτι πλῷ ἔοικε τῷ παρὰ γῆν ὁ τῶν πενήτων βίος, ὁ δὲ τῶν πλουσίων τῷ διὰ πελάγους. τοῖς μὲν γὰρ ῥᾴδιόν ἐστι καὶ πεῖσμα βαλεῖν καὶ προσσχεῖν καὶ νεωλκῆσαι, τοῖς δ' οὔ.

30 Ὑψαίου.

Μὴ φεῦγε πενίαν, ἀλλ' ἀδικίαν. οὐδεὶς γὰρ ὅτι πένης μετήλλαξεν, ἀλλ' ὅτι ἄδικος. οὐκ οὖν οὐδὲ πλούσιος ὢν βιοῖ ἐπαινετῶς, ἀλλ' ὅτι δίκαιος.

31 Ἐκ τῶν Τέλητος ἐπιτομή (rel.[2] p. 33 ss. H.).

Δοκεῖ μοι ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις σπάνεως καὶ ἐνδείας ἀπολύειν. — Καὶ πῶς; οὐχ ὁρᾷς ἐνίους κεκτημένους μὲν πολλὰ ὡς δοκοῦσιν, οὐ χρωμένους δὲ τούτοις δι' ἀνελευθερίαν καὶ ῥυπαρίαν; ἀλλ' ὥσπερ ὁ Πρίαμος οὐδ' ἔτλη ἕζεσθαι ἐπὶ θρόνου

πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων,

ἀλλὰ χαμαὶ ἐκάθητο

---

1 ὅς SM ὅστις A. *οὐδέ γε* et *ὅστις* me invito remansit in Teletis ed. alt. prol. p. CXI ‖ 2 *οὐλῇ* libri | respicit Od. XVIII 74 et XIX 225 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐκ τῶν τοῦ Ἀρ.* A. *τομαρίων* om. S ‖ 4 *πλῶ* (vel *πλῷ*, sic Tr.) S *πλῶσ* M *ἁπλῶς* A ‖ 5 *πέλαγοσ* M ‖ 6 *προσσχεῖν* Meineke: *προσχεῖν* SMA | *νεωλκῆσαι* SMA[2] *νεολ-* A[1] ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 9 *πενίαν* MA *πενίην* S | *ἀδικίαν* A: *ἀδικίην* SM. ionismi vestigia alibi quantum ego scio non comparent ‖ 11 *ἐπαινετῶς* S *ἐπαινετὸσ* MA. *οὐδ' ὅτι πλούσιος ὢν βιοῖ ἐπαινετός* ci. Meineke. aut hoc reponendum aut *ἀλλ' ἅτε δίκαιος* (sc. *ὤν*) ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA; *ἐπιτομή* SM *ἐν ἐπιτομῇ* A. sermonem inscriptum fuisse *Περὶ πενίας* probabiliter suspicatur de Wilamowitz *Philol. unters.* IV p. 298. *Τέλητος ἐκ τοῦ περὶ συγκρίσεως πλούτου καὶ πενίας* Frobenius p. 197, cf. capitis Stobaeani tit. *σύγκρισις πενίας καὶ πλούτου* ‖ 13 *δοκεῖ* — 14 *ἀπολύειν* sunt verba interlocutoris | *σπάνεως* Frob. p. 197 Tr. p. 505: *σπανίως* SMA ‖ 14 *ἀπολύειν* Hirschig *Zeitschr. f. d. alterthumsw.* 1852 p. 352: *παραλύειν* SMA. cf. Tel. rel.[2] p. 33, 2 adn. ‖ 17 ss. cf. Od. IV 717 Il. XVIII 246. XXIV 522 | *κατὰ* in litura, videtur *καὶ* (compend.) fuisse A ‖ 19 v. *ἀλλὰ χαμαὶ ἐκάθητο* servant quasi rhythmum dactylicum; cf. Od. VII 160 *χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχαρῇ ἐν κονίῃσιν*

κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,

οὕτως ἔνιοι πολλῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς δι᾽ ἀνελευθερίαν οὐδενὸς γεύονται οὐδὲ ἅπτονται· ἀλλὰ πλείω οἱ μῦς κατεσθίουσι καὶ οἱ μύρμηκες ἢ αὐτοί. ὥσπερ ὁ Λαέρτης, [ἀγροῦ ἐπ᾽ ἐσχατιῆς γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε παρτίθει] εἰς ἀγρὸν ἀπελθὼν μόνος μετὰ γραδίου κακουχεῖ αὑτὸν καὶ ξηραίνει, οἱ δὲ μνηστῆρες τὰ ἐκείνου. καὶ ὥσπερ ὁ Τάνταλος ἐν λίμνῃ ἕστηκεν, ὥς φησιν ὁ ποιητής, κατὰ κρατὸς δὲ καρποί,

ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ ἰθύσει᾽ ὁ γέρων

πιεῖν ἢ τῶν καρπῶν ἅψασθαι, ἡ μὲν λίμνη ξηρὰ ἐγίνετο,

τοὺς δ᾽ ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,

οὕτως ἐνίων ἡ ἀνελευθερία καὶ δυσελπιστία καὶ τὸν οἶνον καὶ τὸν σῖτον καὶ τὴν ὀπώραν ῥίπτασκεν, οὐ ποτὶ νέφεα ἀλλ᾽ ἃ μὲν εἰς τὴν ἀγορὰν ἃ δὲ εἰς τὸ καπηλεῖον, καὶ ἐπιθυμοῦντες οὐδενὸς γεύονται. καὶ ἐὰν μὲν πρὸς ἕτερον

---

1 Il. XXII 414 | κυλινδόμενος ex Hom. tacite Gesn.[1]: κυλινδούμενος SMA ‖ 4 ὥσπερ SM: ὥσπερ καὶ A ‖ 5 v. ἀγροῦ — 6 παρτίθει (Od. XVIII 358 I 191) ut ex margine illata seclusit Meineke, recte. bis idem diceret scriptor et v. ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε παρτίθει abhorrent quodam modo ab instituta sententia; consulto igitur praetermittuntur in paraphrasi. recte se habent v. γρηὶ — παρτίθει in sermone περὶ περιστάσεων Tel.[2] p. 53, 1. retineri iubet Homerica nuper Croenert *Kol. u. Mened.* p. 38, sed argumenta mea non infirmavit | ἐσχατιῇ S | γρηὶ om. S ‖ 6 παρτίθει SA παρατίθει M: παρτιθεῖ Hom. | γραιδίου (vel γραϊδ.) libri ‖ 7 κακουχι M | αὑτὸν S: αὐτὸν MA | ξηραίνει Iacobs *Sokrates*[4] p. 235: ξηρανεῖ SMA ‖ 7 s. post τὰ ἐκείνου aliquid omisisse videri potest epitomator. quamquam quod Meinekio addendum videtur ἀφανίζουσι vel ἀναλίσκουσι vel sim. etiam in limatiore genere scribendi facile subaudiatur; aptum κατέδουσι ‖ 8 s. ὥς φησιν ὁ ποιητὴς om. S | δὲ δε per dittogr. M ‖ 10 ἀλλ᾽ Teles: τῶν Hom. Od. XI 591 s. | ἰθύσει᾽ Hom.: ἰθύσει SMA ‖ 12 τοὺς (sc. καρπούς) Teles: τὰς (sc. ἐλαίας sim.) Hom. ‖ 13 δυσελπιστία] δυσπληστία ci. Meineke dubitanter, cf. infra p. 812, 5 | τὸν οἶνον καὶ τὸν σῖτον SA: τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον M ‖ 15 s. καὶ ἐπιθυμοῦντες SM: καὶ οἱ πλούσιοι ἐπιθυμοῦντες A; καὶ ⟨πάντων⟩ ἐπιθυμοῦντες prop. Croenert l. c. 44 | exspectes καὶ ἐὰν μὲν ⟨τῶν τοιούτων τις⟩ πρὸς ἕτερον κλ. vel simile quid, sed ut taceam de epitomatore, ferenda est sermonis cotidiani levitas in Telete | ἕτερον scripsi: ἑτέρων (sed ων e corr. M) libri

κληθῇ, ἐκπαθῶς ἀπολαύει, αὐτὸς δὲ ἔχων οὐθενὶ ἂν παρέχοι, ἀλλ' ἐπιθυμῶν στραγγεύεται· καὶ εἰ μέν τις αὐτὸν ἐξοικίζοι, τὸν τοιοῦτον πολέμιον ἂν ἡγοῖτο, ἑαυτὸν δὲ ἐξοικίζων οὐ δοκεῖ εἶναι πολέμιος. οὐκ ἀηδῶς δ' ἔμοιγε δοκοῦσι καὶ οἱ ἀρχαῖοι πρὸς ταῦτα ἐρωτᾶν· ὃ μὴ ἀπολύει ἀπληστίας καὶ ἀνελευθερίας καὶ ἀλαζονείας ἄνθρωπον, οὐδὲ ἐνδείας οὐδὲ σπάνεως ἀπολύει· οὐθὲν δὲ τῶν τοιούτων ἀπληστίας καὶ ἀνελευθερίας καὶ ἀλαζονείας ἀπολύει· τὸν γὰρ τρόπον οὐ μετατίθησιν· ὥσπερ οὐδὲ τῶν σωφρονούντων ἡ πενία, ἐὰν ἐκ πλουσίων πένητες γένωνται. θᾶττον γὰρ ἂν ἔμοιγε δοκεῖ τις εἰπεῖν ὡς τὴν χρόαν, τὸ μέγεθος, [ἢ] τὴν ὄψιν μετατίθησιν ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις ἤπερ τὸν τρόπον· ἕως δ' ἂν ᾖ οὗτος ἄπληστος ἀνελεύθερος ἀλαζὼν δειλός, ἐν ἐνδείᾳ καὶ σπάνει ἔσται. — Καὶ πῶς σπανίζουσιν οὗτοι τούτων ἃ ἔχουσι; —

1 *κληθῇ — ἀπολαύει· αὐτὸς δὲ ἔχων — παρέχοι, ἀλλ' ἐπιθυμῶν στρατεύεται* SM: *κληθῶσι — ἀπολαύουσι· αὐτοὶ δὲ ἔχοντες — παρέχοιεν, ἀλλ' ἐπιθυμοῦντες στρατεύονται* A | *οὐθὲν ἂν παρέχοι* (scil. *ἑαυτῷ*) Iacobs *Sokr.*[4] p. 236. malim *αὐτὸς δὲ ἔχων* ⟨*οὐδ' ἑαυτῷ*⟩ *οὐθὲν ἂν παρέχοι* ‖ **2** *στραγγεύεται* ci. Gesn.[1] f. 458ᵛ mrg: *στρατεύεται* (*ε* ex *ο* vel *ω* corr. S[1]) SM *στρατεύονται* A[1] *στραγγεύονται* corr. A[2] adhibita fortasse editione Gesneri; *στραγεύεται* ut reponatur suadet Croenert *Kolotes und Mened.* p. 44 | *αὐτὸν* SM: *τὸν πλούσιον* A ‖ **3** *ἐξοικίζοι* (et mox *ἐξοικίζων*) Valckenaer: *ὀξίζοι* SMA; *ἐξορίζοι* (et mox *ἐξορίζων*) ci. Gesn.[1] mrg. | *ἡγεῖτο* A[1] | *ἑαυτὸν* S: *ἐὰν τὸν* MA ‖ **4** *ὀξίζων* SM *ὁ ξίξῶν* tamquam nom. propr. A ‖ **6** v. *ἄνθρωπον* — **7** *ἀπολύει* om. A; fallitur Gaisford | *οὐθὲν* ut videtur SA: *οὐδὲν* M ‖ **8** *ἀπληστίας καὶ ἀνελευθερίας καὶ ἀλαζονείας* scripsi: *ἀπληστίας καὶ ἀνελευθερίας* (om. *καὶ ἀλαζονείας*) S *ἀπληστίας καὶ ἀλαζονείας καὶ ἀνελευθερίας* M; fuerit igitur in archetypo *ἀπληστίας* *καὶ ἀλαζονείας* *καὶ ἀνελευθερίας* | post *ἀπολύει* Meinekio *οὐδὲν ἄρα ἐνδείας οὐδὲ σπάνεως ἀπολύει* addendum videtur; paululum deflectit Teles a recta concludendi via verba 7 *οὐθὲν δὲ* — 8 *ἀπολύει* accuratius exponens, at mox reversus verbis 13 *ἕως δ' ἂν* — 14 *σπάνει ἔσται* eodem pervenit quo tendebant veteres illi quos commemoraverat ‖ **12** *τὸ μέγεθος* SMA; *ἢ* (*ἢ τὸ* Mein.) *μέγεθος* Gesn.[1] | *ἢ* seclusi ‖ **13** *ἄπληστος* SM: *ὁ ἄπληστος* A ‖ **14** *σπάνει* ex *σπάνη* corr. M[1] ‖ **15** *καὶ πῶς* — *ἃ ἔχουσι* esse interlocutoris verba animadvertit Valckenaer et Wilamowitz l. c. p. 298. 307 adn. 20 | *πῶς*] *σ* supr. l. add. M[1]

Πῶς δὲ οἱ τραπεζῖται, φησὶν ὁ Βίων, χρημάτων, ἔχοντες αὐτά; οὐ γὰρ αὑτῶν ὄντα ἔχουσιν· οὐδὲ ἄρα οὗτοι αὑτῶν. εἰ δὲ καὶ τοῦτό τίς σοι δοίη ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλ' ὅμοιόν ἐστι τὸ οὕτως ἔχειν ⟨καὶ τὸ μὴ ἔχειν⟩, ὅταν ἀδυνατῇς αὐτοῖς χρῆσθαι. ἢ τί διαφέρει μὴ ἔχειν ἢ οὕτως ἔχειν ὡς αἱ Φορκίδες τὸν ὀφθαλμὸν ἀποκείμεν⟨ον ἔχειν λέγοντ⟩αι, αὐτὰς δέον εἰς φραγμοὺς καὶ βόθρους καὶ βόρβορον ἐμπίπτειν, μηθὲν προορωμένας, ἀλλ' ἐώσας ἀποκεῖσθαι, ἕως ὅτου καὶ αὐτὸν τὸν ὀφθαλμὸν ὁ Περσεὺς ὑφείλετο; ἢ τί διαφέρει μὴ ἔχειν τροφὴν ἢ τοιαύτην ἔχειν, ἧς οὐ μὴ γεύσηται, . . . ἰχθὺς καὶ περιστέρια ἢ Αἰγυπτίῳ κύνα ἢ Ἕλληνι κρανίον ἀνθρώπου; ὁμοίως γὰρ σπανιεῖ τροφῆς καὶ ἔχων ταύτην καὶ μὴ ἔχων. τί οὖν ὄφελος τὸ οὕτως ἔχειν; ἐπεὶ καὶ σὺ ἀργύριον ἔχεις, ἀλλ' οὐ μὴ χρήσῃ διὰ ῥυπαρίαν καὶ δειλίαν. διὸ καὶ οἱ ἀρχαῖοι ἔλεγον οὐκ ἀηδῶς· ἔφασαν γὰρ τῶν ἀνθρώπων οὓς μὲν χρήματα ἔχειν

---

1 *δὲ* ex *γὰρ* corr. S[1] *δὲ* A: *δαὶ* M ‖ 2 *αὑτῶν* (ut scripsit Meineke) S: *αὐτῶν* M A | *οὐδὲ ἄρα οὗτοι* de Wilamowitz l. s. p. 307 adn. 19: *οὐδὲ γὰρ αὐτοὶ* (*αυτοὶ* sine spir. S) S M A ‖ 2 *αὑτῶν* Meineke: *αὐτῶν* (sine spir. S) S M A ‖ 3 *δοίη* Meineke: *δώη* S M A ‖ 4 *καὶ τὸ μὴ ἔχειν* addidimus; *καὶ μὴ ἔχειν* proposuerat Gesn.[1] f. 458[v] mrg. possis etiam *τῷ μὴ ἔχειν*. hoc probat Arnim sed deleto *οὕτως* ‖ 6 *ἀποκείμεν⟨ον ἔχειν λέγοντ⟩αι* Buecheler: *ἀποκείμεναι* S M A; *ἀποκείμενον* tacite Gesn.[1] potest etiam *μυθολογοῦνται* (pro *λέγονται*), cf. Plat. de rep. p. 588 C ‖ 7 *αὐτὰς* SA: *αὐτὸσ* M | *δέον* scripsi: *δὲ* libri. *δὲ ⟨λόγος⟩* coniecit Meineke. cf. Tel. rel.[2] p. 59, 8 ‖ 8 *ἀποκεῖσθαι* S M A: *ἀπολεῖσθαι* Tr. p. 506 | *ἕως ὅτου* a Teletis saeculo non alienum putavit Meineke Com. V p. 106, recurrit formula apud Polybium (cf. Kaelker de eloc. Pol. p. 255 s.), epitomatorem redolet Dielsio et Wendlando ‖ 10 *διαφέρειν* S | verba *ἧς οὐ μὴ γεύσηται* traicienda esse post *ἔχειν* vidit Gesn.[1] mrg.: post *περιστέρια* habent S M A ‖ 11 ante *ἰχθὺς* addi iubet Porson *ὥσπερ ἄν εἴ τις Σύρῳ διδοίη* probabiliter, *γεύσεταί ⟨τις, οἷον εἴ τις Σύρῳ παραθείη⟩ ἰχθὺς* ci. Cobet N. l. p. 409 | *αἰγυπτίω* SM: *αἰγύπτιον* A ‖ 15 *δειλίαν* SM: *διὰ δειλίαν* A; *νὴ Δία δειλίαν* frustra temptabat Meineke | *ἔλεγον* secludi voluit Meineke coll. Tel.[2] p. 42, 1 (poterat addi p. 53, 10), sed neuter locus nostro plane convenit. dandum est aliquid Teletis verbositati interdum molestae ‖ 16 *γὰρ* SM: *γὰρ ἐκεῖνοι* A; non recipere debebat Meineke

οὓς δὲ κτήματα. οὓς μὲν γὰρ χρᾶσθαι τοῖς ὑπάρχουσιν, οὓς δὲ μόνον κεκτῆσθαι οὔτε ἑαυτοῖς προϊεμένους οὔτε ἄλλοις μεταδιδόντας. καὶ ὃν τρόπον, ὅταν βασιλεὺς ἢ δυνάστης τὰ ὑπάρχοντα παρασφραγίσηται, οὐκ ἔστιν ἅψασθαι, οὕτως ἐνίων ἡ ἀνελευθερία καὶ δυσελπιστία τὰ ὑπάρχοντα παρεσφράγισται οὐκ ἐῶσα ἅψασθαι, ἀλλὰ σπανίζουσι καὶ ἐν ἐνδείᾳ εἰσίν, ἐπιθυμοῦντες μὲν πολλῶν χρᾶσθαι δὲ οὐ δυνάμενοι. διὸ καὶ ὁ Κράτης πρὸς τὸν ἐπιζητοῦντα ʽτί οὖν μοι ἔσται φιλοσοφήσαντι;ʼ ʽδυνήσῃʼ φησί ʽτὸ φασκώλιον ῥᾳδίως λῦσαι καὶ τῇ χειρὶ ἐξελὼν εὐλύτως δοῦναι, καὶ οὐχ ὥσπερ νῦν στρέφων καὶ μέλλων καὶ τρέμων, ὥσπερ οἱ παραλελυμένοι τὰς χεῖρας· ἀλλὰ καὶ πλῆρες ὂν αὐτὸ οὕτως ὄψει καὶ κενούμενον ἰδὼν οὐκ ὀδυνήσῃ, καὶ χρᾶσθαι προελόμενος ῥᾳδίως δυνήσῃ καὶ μὴ ἔχων οὐκ ἐπιποθήσεις, ἀλλὰ βιώσῃ ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι, τῶν ἀπόντων οὐκ ἐπιθυμῶν, τοῖς συμβεβηκόσιν

---

1 *χρᾶσθαι* SMA sed *κτα* — scribere instituerat A: *χρῆσθαι* Frob. p. 199 et Tr. p. 506 ‖ 2 *οὔτε ἑαυτοῖς προϊεμένους οὔτε ἄλλοις μεταδιδόντας* scripsi: *οὔτε ἑαυτοῖς οὔτε ἄλλοις* (*τοῖς ἄλλοις* A) *μεταδιδόντας προϊεμένους* SMA, unde haec opinor emergit archetypi scriptura: *οὔτε ἑαυτοῖς οὔτε ἄλλοις μεταδιδόντας* (supra: *προϊεμένους*). delendum suspicatur *προϊεμένους* Meineke, Buecheler *μεταδιδόντας* tamquam glossema ex *ἄλλοις* subortum. neutri accedo. cf. Clem. Al. Paed. III 6 p. 257, 16 ss. Stähl.; *καὶ* ante *προϊεμ.* tacite inseruit Gesn.[1] ‖ 3 *καὶ* (ante *ὃν*) etiam A; fallitur Gaisford ‖ 4 *τὰ ὑπάρχοντα* SM: *τὰ ὑπάρχοντα αὐτῷ* A | *παρασφρ.*] cf. Moeris p. 207, 9 Bekk. | *ἔστιν* SM: *ἔστιν δυνατὸν* A ‖ 5 *ἐνίων* SM: *καὶ ἐνίων* A; male recepit Mein. ‖ 7 *σπανίζουσι(ν)* SM: *σπανίζουσιν οἱ τοιοῦτοι* A ‖ 8 *χρᾶσθαι* SA: *χρῆσθαι* M (Frob. p. 199, Tr. p. 506) ‖ 9 *ἔσται* MA: *ἐστι* (sine acc.) S *ἐστὶ* Frob. Tr. ‖ 10 *φασκώλιον* Frob., Tr.: *σφακιώλιον* SMA ‖ 11 *οὐχ* SM: *οὐχὶ* A; recepit hoc Meineke immerito ‖ 13 *οὕτως*] cf. Musoni rel. p. 30, 2 H. ‖ 14 *χρᾶσθαι* SMA: *χρῆσθαι* Frob. et Tr. ‖ 15 *ἔτι ποθήσεις* ci. Meineke, male, neque enim recte infra (p. 814, 11) diceretur *οὐκ ἔτι ποθῶν τὴν προτέραν δίαιταν* (quasi iam antequam Crateti vacaret Metrocles priorem victum desiderasset) nec non sanum est quod dixit Teles rel.[2] p. 50, 16 *ἐπιποθεῖ τὴν νεότητα* | *βιώσῃ* SM: *βιώσῃς* A

οὐ δυσαρεστῶν.' καὶ εἴ τις βούλεται ἢ αὐτὸς ἐνδείας καὶ σπάνεως ἀπολυθῆναι ἢ ἄλλον ἀπολῦσαι, μὴ χρήματα αὐτῷ ζητείτω. ὅμοιον γάρ, φησὶν ὁ Βίων, ὡς εἴ τις τὸν ὑδρωπικὸν βουλόμενος παῦσαι τοῦ δίψους, τὸν μὲν ὕδρωπα μὴ θεραπεύοι, κρήνας δὲ καὶ ποταμοὺς αὐτῷ παρασκευάζοι. ἐκεῖνός τε γὰρ ἂν πρότερον πίνων διαρραγείη ἢ παύσαιτο τοῦ δίψους, οὗτός τε οὐκ ἄν ποθ' ἱκανωθείη, ὅταν ᾖ ἄπληστος καὶ δοξοκόπος καὶ δεισιδαίμων. διὸ καὶ εἰ βούλει τὸν υἱόν σου τῆς ἐνδείας καὶ σπάνεως παῦσαι, μὴ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον πέμπε ὅπως χρήματα κτήσεται· εἰ δὲ μή, ἀλαζονείαν προσλαβὼν ἀπελεύσεται, περανεῖς δὲ οὐδέν· ἀλλὰ [εἰς ἀκαδημίαν] πρὸς Κράτητα· ἐκεῖνος ἠδύνατο ἐξ ἀπλήστων καὶ πολυτελῶν ἐλευθερίους καὶ ἀφελεῖς κατασκευάζειν. καὶ Μητροκλῆς δὲ ἐκεῖνος ἔφη, ὡς ἔοικεν, ὅτε μὲν παρὰ Θεοφράστῳ καὶ Ξενοκράτει σχολάζοι, πολλῶν αὐτῷ ἐξ οἴκου ἀποστελλομένων φοβεῖ-

1 ὡς pro καὶ mavult Meineke, vix recte. certe ὡς pro ὥστε in Teletis reliquiis non legitur || 2 ἀπολῦσαι Hirschig *Zeitschr. f. d. alterthumsw.* 1852 p. 352: παραλῦσαι S M A. cf. Tel. rel.[2] p. 33, 2 adn. || 3 αὐτῷ Blass: αὐτῶ libri. pertinet pronomen ad alterum membrum ἢ ἄλλον ἀπολ. || 4 τὴν μὲν ὕδρωπα proposuit Meineke || 5 κρῆναι ποταμοί iunguntur apud scaenicos, cf. Soph. Ai. 862, Antiphan. fr. 296, Timocl. fr. 38 K. | αὐτῷ M A: αὐτῶ S || 6 ἐκεῖνός τε Frob. p. 200 (unde κεῖνός τε Gaisford): κείμενός τε S M A; κείμενος non apte defendebat Peerlkamp ad Hor. Carm.[2] II 2, 13 | διαρραγείη S: καὶ διαρραγείη M A; igitur in alterius classis archetypo supra lineam opinor addiderat librarius πίνων ^{καὶ} διαρραγείη, qua particula copulari voluit κείμενός τε — καὶ πίνων. nam ἐκεῖνός τε, quod Teles dederat, in κείμενός τε corruptum erat, et οὗτός τε, quod illi respondebat, male transscriptum in οὕτως τε || 7 παύσαιτο S A: παῦσαι τὸ M | οὗτός τε Frob. p. 200: οὕτως τε (vel τὲ) S M A; οὕτω τὲ Tr. p. 506 | ποθ' A, Frob. Trinc.: ποτ̄ i. e. ποτων S ποτ' M || 10 πρὸς τὸν S: πρὸς M A fortasse recte | ὅπως S A: οὕτωσ M | κτήσεται S M, η e corr. M[1]: κομίσηται ἢ καὶ κτήσηται A || 11 ἀλαζωνείαν M || 12 περανεῖς Wilamowitz coll. p. 815, 11: περανεῖ S M A | ἀλλὰ M: ἀλλ' S A | εἰς ἀκαδημίαν seclusi || 14 μητροκλῆσ ex μητρὸσ λῆσ corr. M[1] || 15 καὶ ξενοκράτει M (Frob., Tr.): ξενοκράτει S A

σθαι μὴ τῷ λιμῷ ἀποθάνοι καὶ ἀεὶ σπανίζειν καὶ ἐνδεὴς εἶναι, μεταβὰς δὲ ὕστερον πρὸς Κράτητα κἂν ἄλλον προστρέφειν οὐδενὸς πεμπομένου. τότε μὲν γὰρ ἐξ ἀνάγκης ἔδει ὑπόδημα ἔχειν, καὶ τοῦτο ἀκάττυτον [ἥλους οὐκ ἔχον], εἶτα χλανίδα, παίδων ἀκολουθίαν, οἰκίαν μεγάλην, εἰς τὸ σύνδειπνον ὅπως ἄρτοι καθαροί, ὄψον μὴ τὸ τυχόν, οἶνος ἡδύς, ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας, ἵνα πολυτελῶς· ἐλευθέριος γὰρ παρ' αὐτοῖς ἡ τοιαύτη ἀναστροφὴ ἐκρίνετο· πρὸς Κράτητα δὲ μεταβάντι οὐδὲν ἦν τούτων· ἀλλ' ἀφελέστερος τῷ τρόπῳ γενόμενος ἠρκεῖτο τρίβωνι καὶ μάζῃ καὶ λαχανίοις οὐκ ἐπιποθῶν τὴν προτέραν δίαιταν οὐδὲ τῇ παρούσῃ δυσχεραίνων. πρὸς ῥῖγος ἡμεῖς μὲν ζητοῦμεν παχύτερον ἱμάτιον, ἐκεῖνος δὲ διπλώσας τὸν τρίβωνα περιῄει τρόπον τινὰ δύο ἱμάτια ἔχων. εἰ ἀλείψασθαι χρείαν ἔχοι, εἰσελθὼν ἂν εἰς τὸ βαλανεῖον τῷ

2 κἂν S: καὶ M A || 3 προστρέφειν S M A; πρὸς τρέφειν Meineke. inutiliter. si quid vitii contraxerit locus, expectes potius κἂν ἄλλον Μητροκλέα προστρέφειν κτἑ, certe non cuiuslibet alius ventrem insuper se pascere potuisse monet Metrocles sed tam bene moratum quam Metroclis. Cynici dictum imitatus sit Cleanthes, cf. Diog. Laert. VII 170 Κλεάνθης μὲν καὶ ἄλλον Κλεάνθην δύναιτ' ἂν τρέφειν, εἰ βούλοιτο | οὐδενὸς S M A; μηδενὸς Frob., Tr. | τότε Wyttenbach ad Plut. lib. de sera num. vind. p. 10: τοῦτο S A τοῦτον M | γὰρ S M A, supra lin. inseruit (non pro μὲν correxit) S[1]: γε quod habent Frob. Tr. ortum ex nota ⸕ (i. e. γὰρ) quae exstat in S || 4 ἥλους οὐκ ἔχον seclusit Diels poet. philos. p. 212 || 5 ἔχον M A: ἔχων S | post μεγάλην distinxit Blass, iungenda εἰς τὸ σύνδειπνον ὅπως ἄρτοι κ. || 6 ὅπως] ὅπου prop. Iacobs. immo *curandi* verbum desideres, unde pendeat ὅπως, idque transiluerit nimia hoc loco epitomatoris festinantia. certe clarior sic fiet oratio εἰς τὸ σύνδειπνον ⟨παρασκευάζειν⟩ ὅπως ἄρτοι καθαροί, ὄψον μὴ τὸ τυχόν, οἶνος ἡδύς, ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας, de qua structura cf. Thuc. I 65, 1 || 7 οἶνον ἡδὺν temere Gesn.[1] | εἰς ante ὑποδ. suppleri vult Halm lect. Stob. p. 15 | ὑποδοχὰς S M: ὑπο χὰς A | ἵνα πολυτελῶς (sic S M A) verba non intergra: πάντα πολυτελῶς Wyttenbach, si eum recte intellego, in Plut. de virt. et vitio p. 101 C, ἵνα πολυτελεῖς ὦσι Halm, κλίνας πολυτελεῖς Diels subdubitans || 10 ἀλλὰ M || 11 λαχανίοις S M: λαχάνοις A || 13 ἱμάτιον etiam S, fallitur Gaisford || 15 εἰσελθὼν ἂν S M A: εἰσελθὼν Frob. p. 201 εἰσελθὸν Tr.

γλοιῷ ἠλείψατο. καὶ βαδίσας ἐνίοτε πρὸς τὴν κάμινον οὗ τὰ χαλκεῖα, τῶν μαινίδων ἀπόπυριν ποιήσας, περιχέας ἂν ἐλάδιον καθίσας ἠρίστησε. καὶ ἐκάθευδε τὸ μὲν θέρος ἐν τοῖς ἱεροῖς, τὸν δὲ χειμῶνα ἐν τοῖς βαλανείοις· οὐ σπανίζων ὥσπερ πρὸ τοῦ οὐδὲ ἐνδεὴς ὤν, ἀλλ' ἀρκούμενος τοῖς παροῦσι, διακόνους οὐκ ἐπιθυμῶν ἔχειν. θαυμαστὸν μὲν γάρ, φησὶν ⟨ὁ Διογένης⟩, εἰ Μάνης μὲν Διογένους ἄνευ δυνήσεται ζῆν, Διογένης δὲ ἄνευ Μάνους οὐ δυνήσεται θαρρεῖν. ὅταν δὲ ποιήσας ἀλαζόνα πολυτελῆ δεισιδαίμονα δοξοκόπον ἄπληστον χρήματα πολλὰ διδῷς, οὐδὲν περανεῖς. οὐκ ἀηδῶς γὰρ ὁ Φιλήμων

πλοῦτον μεταλήψεσθ' ἕτερον, οὐχ ἕτερον τρόπον.

τούτου δὲ μένοντος τοῦ αὐτοῦ ὁμοίως οὐκ ἀρκεῖται οὐδ' ἱκανοῦται, ἀλλ' ἐπιθυμίας καὶ ἐπιβολὰς τοσούτων καὶ τοιούτων ἔχει, ἐξ ὧν ἐν ἐνδείᾳ καὶ σπάνει ἔσται·

ἄπληστον γὰρ ἔχουσι κακοὶ νόον.

καὶ παῖς μὲν ὢν ἐπιθυμεῖ ἔφηβος γενέσθαι, ἔφηβος δὲ γενόμενος ζητεῖ πάλιν χλαμύδιον ἀποθέσθαι, ὅταν δὲ ἀνδρωθῇ, πάλιν εἰς τὸ γῆρας σπεύδει. νῦν δέ, φησίν,

---

2 *οὗ τὰ χαλκ. — ποιήσας* om. S | *οὗ* M: *οὐ* A | *μαινίδων* Valkenaer Herodot. VI 63: *μὲν εἰδῶν* M A | *ἀποπυριν* (sine acc.) M *ἀπόπυριν* (sic) A; *ἀποπυρίδα* Meineke, sed vid. Athen. VIII p. 334 e p. 236, 2 Kaib. ‖ 3 *ἐλάδιον* S A: *ἐλλάδιον* M | *καὶ ἐκάθευδε* — 4 *βαλανείοις*] cf. Tel. rel.[2] p. 8, 2 et proleg. ‖ 7 *μὲν* post *θαυμαστὸν* om. A; fallitur Gaisford | *ὁ Διογένης* addidi ‖ 8 *διογένους* M A: *Διογένης* S | *μάνους* M A: *μάνης* (sic) S; *μάνεντος* Frob. Tr. ‖ 9 *θαρρεῖν suspicacior quis fortasse opinetur delendum esse* Haupt op. II p. 320 ‖ 10 *δεισιδαίμονα* S M: *δυσϊδαίμονα* A ‖ 11 *δίδως* S M A, sed *ω* corr. et supra *ω* aliquid erasit M[1] | *οὐκ ἀηδῶς* — 12 *τὸν τρόπον* om. S | *ὁ Φιλήμων* tacite Gesn.[2] p. 524: *ὦ φιλήμονε* M A (sic) ‖ 12 fr. 201 K. *μεταλήψεσθ'*, *ψ* e corr. M[1] *μεταλήψεσθε* A; *μεταλήψεθ'* tacite Gesn.[1], fortasse recte | *οὐχ ἕτερον* Nauck *Bemerk. zu Kock Com.* p. 104: *οὐχὶ τὸν* libri ‖ 14 *ἱκανοῦται* M A: *ἱκανεῖται* S ‖ 15 *σπάνει* S A: *σπάνῃ* M | *ἔσται* Buecheler: *ἔσονται* S M *ἔχονται* A: cf. supra p. 810, 14 ‖ 16 Theogn. 109 ‖ 17 *καὶ παῖς* — p. 816, 6 *τὸν τοῦ παιδὸς βίον*] similia leguntur Tel. rel.[2] p. 49 sq. ex eodem fonte petita multoque ibi aptius quam in hac de paupertate diatriba

ἀβίωτος ὁ βίος, στρατεία, λειτουργία, πολιτικὰ πράγματα, σχολάσαι [αὐτῷ] οὐκ ἔστι. πρεσβύτης γέγονε· πάλιν ἐπιθυμεῖ τὰ ἐν νεότητι,

ἡ νεότης μοι φίλον ἀεί, τὸ δὲ γῆρας
βαρύτερον Αἴτνης,

καὶ μακαρίζει τὸν τοῦ παιδὸς βίον. οἰκέτης ἐστίν· ἐλεύθερος σπεύδει γενέσθαι· κἂν τούτου τύχω, φησί, πάντ' ἔχω. γέγονεν ἐλεύθερος· δοῦλον εὐθὺς ἐπιθυμεῖ κτήσασθαι. γέγονε τοῦτ' αὐτῷ· ἕτερον πρὸς σπεύδει κτήσασθαι· μία γάρ, φησί, χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. εἶτα δύο, εἶτα κἀγρόν, εἶτ' Ἀθηναῖος ... γενέσθαι, εἶτα ἄρξαι, εἶτα βασιλεῦσαι, εἶτα, ὥσπερ Ἀλέξανδρος, ἀθάνατος γενέσθαι· εἰ δὲ καὶ τούτου τύχοι, οἶμαι, ἵνα Ζεὺς γένηται ἐπιθυμήσει. πῶς οὖν ὁ τοιοῦτος οὐκ ἐνδεής; ἢ ποία χρημάτων ὕπαρξις ⟨τῶν⟩ τοιούτων ἐπιθυμιῶν ἀπολύει; οἱ βασιλεῖς αὐτοὶ πολλῆς ἐπάρχοντες καὶ προσόδους μεγάλας ἔχοντες οὐδὲν ἧττον σπανίζουσιν, ὥστε καὶ τυμβωρυχεῖν καὶ ἱεροσυ-

2 *σχολάσαι*, o corr. S[1] *σχολᾶσαι* M A | *αὐτῷ* seclusi coll. Tel. rel.[2] p. 50, 6: continuantur verba hominis ad virilem aetatem provecti || 4 Eur. Herc. 637 ss. *ἁ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ Βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων Ἐπὶ κρατὶ κεῖται κτἑ.* | *ἀεὶ* om. Teles rel.[2] p. 51, 1 | Mac. f. 138[a] *τέλητος: τὸ γῆρας βαρύτερον αἴτνης* || 9 *προσσπεύδει* (*πρὸς σπεύδει* Meineke) *κτήσασθαι* S M A. malim *σπεύδει προσκτήσασθαι* vel *προσκτ. σπεύδει* coll. Galen. *Περὶ ψυχῆς παθ.* 49 p. 38, 8 Marqu. *ἀεὶ γὰρ ποθοῦσι πλείω* (*πλείω* addidi) *τῶν ἔμπροσθεν οἱ ἄπληστοι· ὥστε κἂν διπλάσιον ἔχωσι, τριπλάσιον προσκτήσασθαι σπεύδουσι κτἑ.* quae verba frustra interpreti dedit Marquardt (praef. p. LXI) || 10 *φησι χελιδὼν* S: *χελιδῶν* (vel *-δών*) *φησι* M A | *δόμον* pro *δύο* maluit Iacobs *Sokr.*[4] p. 243, *βοῦν* Croenert l. c. p. 45, sed vide Galeni verba vel etiam Aristoph. Plut. 194 s. | *καὶ ἀγρὸν* A || 11 post *Ἀθηναῖος* signavi lacunam: interciderit *ὀρέγεται* vel *ἐφίεται* vel *θέλει*, nam ad *εἶτ' Ἀθην. κτἑ.* non quadrat *σπεύδει*: non properat sed cupit civis fieri, archon, rex, immortalis || 13 cf. Plut. de tranqu. an. p. 470 B *οἱ δὲ βασιλεῖς* (sc. *εὐδαιμονίζουσι*) *τοὺς θεούς, μονονοὺ βροντᾶν καὶ ἀστράπτειν θέλοντες* | structuram *ἵνα — γένηται ἐπιθ.* ad epitomatorem rettulit Wendland *Berl. phil. wochenschr.* 1891 p. 459. similes aliquot collegit Stich de Polybii gen. dic. (act. sem. phil. Erl. II) p. 203 || 14 *τῶν* addidit Meineke || 15 *οἱ βασιλεῖς*] Xen. Conv. 4, 36 | *πολλῆς* sic S M A

λεῖν καὶ παρὰ τὸ προσῆκον φυγαδεύειν. ἅμα γὰρ τῇ ἀρχῇ πολλὰ τὰ ἀναγκαῖα ἀναπεπλάκασι, καὶ οὔτε τῆς ἀρχῆς ἀποστῆναι προαιροῦνται οὔτε τὰ καθ' ἑαυτοὺς λιτότερον διεξάγουσιν· εἶτα ἀναγκάζονται πολλὰ ὧν ⟨οὐ⟩ βούλονται. εἰ δὲ πάντων τις τῶν τοιούτων ὑπεράνω γένοιτο, ἐν πολλῇ ἂν εἴη ἀδείᾳ καὶ ἀσπανιστίᾳ. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Κράτης

οὐκ οἶσθα,

φησί,

πήρα δύναμιν ἡλίκην ἔχει,
θέρμων τε χοῖνιξ καὶ τὸ μηδενὸς μέλειν.

τῷ ὄντι μέγα καὶ ἀξιόλογον καὶ πήρας καὶ θέρμων καὶ λαχάνων καὶ ὕδατος ⟨τὸ⟩ μηδενὸς φροντίζειν, ἀλλ' εἶναι ἀθώπευτον καὶ ἀκολάκευτον.

32 Ξενοφῶντος ἐν τῷ η' τῆς Κύρου παιδείας (VIII 3, 40—46).

Ἦ γὰρ οὕτως, ὦ Σάκα, ὑπολαμβάνεις, ὡς ἐγὼ νῦν τοσούτῳ ἥδιον ζῶ, ὅσῳ πλείονα κέκτημαι; οὐκ οἶσθα, ἔφη, ὅτι ἐσθίω μὲν καὶ πίνω καὶ καθεύδω οὐδ' ὁτιοῦν ἥδιον νῦν ἢ ὅτε πένης ἦν. ὅτι δὲ πολλὰ ταῦτ' ἐστί, τοσοῦτο κερδαίνω, [ἢ] πλείω φυλάττειν δεῖ, πλείω δ'

---

3 λιτότερον A: λιτώτερον SM | διεξάγουσιν scripsi coll. Tel. rel.² p. 14, 4: ἐξάγουσιν SMA; διάγουσιν Cobet N. l. p. 290 adn. || 4 ὧν ⟨οὐ⟩ βούλονται scribendum esse perspexerunt Meineke et Cobet: ὧν βούλονται MA ἂν (vel ἅν quod aegre diiudices) βούλωνται S, Frob.; γὰρ βούλονται Tr. p. 508 || 6 ἀδείᾳ SA: ἀηδείᾳ M || 7 poet. philos. p. 223 Diels. versum alterum affert Diog. Laert. VI 86 || 10 μέλειν Frob. Tr., Laert.: μέλλειν SMA || 11 τῶ ὄντι SMA: τῷ ὄντι γὰρ Tr. | καὶ πήρας SMA; καὶ μετὰ πήρας Frob. p. 203, μετὰ πήρας non melius Gaisford et Meineke. πήρας καὶ θέρμων genetivos inferri ad exemplum φιλοσοφίας ἐστὶν sim. monuit Buecheler || 12 τὸ addidimus, Sitzler et ego. respici Cratetis illud τὸ μηδενὸς μέλειν apteque articulo dirimi genetivos ὕδατος et μηδενὸς monui ap. Henricum de Mueller De Teletis elocutione p. 34 | ἀλλὰ M || 14 ecl. cum lemm. hab. SMA || 17 πλείω Xen. excepto Erlangensi || 18 s. ὁτιοῦν νῦν ἥδιον Xen. excepto Erlang. || 19 τότε ὅτε Xen. plurimi | δὲ ταῦτα πολλά ἐστι Xen. excepto Erlang. || 20 τοσούτω (vel -ῳ) SMA(?) i. e. τοσοῦτο ut offert Xenophontis cod. Erlang. τοσοῦτον Xen. | πλείω scripsi: ἢ πλείω

ἄλλοις διανέμειν, πλειόνων δὲ ἐπιμελόμενον πράγματα ἔχειν. νῦν γὰρ δὴ ἐμὲ πολλοὶ μὲν οἰκέται σῖτον αἰτοῦσι, πολλοὶ δὲ πιεῖν, πολλοὶ δὲ ἱμάτια· οἱ δὲ ἰατρῶν δέονται· ἥκει δέ τις ἢ τῶν προβάτων λελυκωμένα φέρων ἢ τῶν βοῶν κατακεκρημνισμένα ἢ νόσον φάσκων ἐμπεπτωκέναι τοῖς κτήνεσιν· ὥστ' ἔμοιγε δοκῶ, ἔφη ὁ Φεραύλας, νῦν διὰ τὸ πολλὰ ἔχειν πλείω λυπεῖσθαι ἢ πρόσθεν διὰ τὸ ὀλίγα ἔχειν. καὶ ὁ Σάκας εἶπεν· Ἀλλὰ ναὶ μὰ τὸν Δί', ὅταν σῶα ᾖ, πολλὰ ὁρῶν πολλαπλάσια ἐμοῦ εὐφραίνει. καὶ ὁ Φεραύλας εἶπεν· Οὔτοι, ὦ Σάκα, οὕτως ἡδύ ἐστι τὸ ἔχειν χρήματα ὥσπερ ἀνιαρὸν τὸ ἀποβάλλειν. γνώσει δ' ὅτι ἐγὼ τἀληθῆ λέγω· τῶν μὲν γὰρ πλουτούντων οὐδεὶς ἀναγκάζεται ὑφ' ἡδονῆς ἀγρυπνεῖν, τῶν δ' ἀποβαλλόντων τι ὄψει οὐδένα δυνάμενον καθεύδειν ὑπὸ λύπης. Μὰ Δί', ἔφη ὁ Σάκας, οὐδέ γε τῶν λαμβανόντων νυστάζοντα οὐδένα ὑφ' ἡδονῆς. Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις· εἰ γάρ τοι τὸ ἔχειν οὕτως ὥσπερ τὸ λαμβάνειν

S M A *πλείω μὲν* Xen., e Xen. tacite Gesn.[1] *εἰ πλείω* ci. Gaisford parum apte

1 *ἐπιμελόμενον* Xenoph. Erlang.: *ἐπιμελομένων* S M A *ἐπιμελούμενον* Xenoph. alii, e Xen. Gesn.[1] ‖ **3** *ποιεῖν* Tr. ‖ **6** *ὥστ' ἔμοιγε* S M A, Xen. Erlang. *ὥστε μοι* Xen. | *φθεραύλας* M A ‖ **7** *διὰ τὰ πολλὰ* A | *πρόσθε* M ‖ **8** *εἶπεν* om. libri Xen. excepto Erlangensi | *ναὶ μὰ τὸν δί'* (*δῖ* M) *ὅταν* SM *ναὶ μὰ τόν δία ἔφη ὅταν* A *ναὶ μὰ Δί' ἔφη ὅταν* Xen. ‖ **9** *σᾶ* scribere solent in Xen. suadente L. Dindorfio | *ὁρῶν*] *ἀρῶν* M | *εὐφραίνει* M, Xenophontis cod. Paris. 1639: *εὐφραίνῃ* S A, Xenophontis alii ‖ **10** *φεραύλας* S, Xen.: *φελαῦροσ* M *φθεραῦλος* A | *οὕτως ἡδύ* S M A, Xenoph. cod. Par. 1640 et Erlang.: *οὕτως* ante *ὡς ἀνιαρόν* Xen. cod. Guelf. corr., *οὕτως* prorsus om. Xen. cod. Paris. 1635 et Guelf. ‖ **11** *τὸ ἔχειν*] *ὡς τὸ ἔχειν* A | *ὥσπερ* S M A, Xen. cod. Erlang.: *ὡς* Xen. | *ἀποβάλλειν* S, Xenophontis plerique: *ἀποβαλεῖν* (λ suprascr.) M[1] *ἀποβαλεῖν* A, Xen. cod. Erlang. ‖ **11 s.** *γνώσει* (vel *-σῃ*) *δ' ὅτι* reposui e Xen.: *ἵν' ὡς εἰδότι* S M A; *γνώσῃ δ' ὅτι* e Xen. Gesn.[1] f. 459[v] mrg. ‖ **12** *ἀληθῆ* Xen. ‖ **13** *ἀγρυπνεῖν* — (16) *ἡδονῆς* propter homoeoteleuton om. A ‖ **16** *τι* (ante *νυστ.*) tacite e Xen. inseruit Gesn.[1], om. S M, Xen. cod. Erlang. | *οὐδένα* S M *οὐδένα ἂν ἴδοις* tacite e Xen. inseruit Gesn.[1] ‖ **17** *τοι*] *σοι* Tr.

λαμβάνειν ἡδὺ ἦν, πολὺ ἂν διέφερον εὐδαιμονίᾳ οἱ πλούσιοι τῶν πενήτων. καὶ ἀνάγκη δέ τοί ἐστιν, ὦ Σάκα, τὸν πολλὰ ἔχοντα πολλὰ καὶ δαπανᾶν καὶ εἰς θεοὺς καὶ εἰς φίλους καὶ εἰς ξένους· ὅστις οὖν ἰσχυρῶς χρήμασιν ἥδεται, εὖ ἴσθι τοῦτον καὶ δαπανῶντα ἰσχυρῶς ἀνιᾶσθαι. Μὰ Δί', ἔφη ὁ Σάκας, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τούτων εἰμί, ἀλλὰ καὶ εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζω τὸ πολλὰ ἔχοντα πολλὰ καὶ δαπανᾶν. Τί οὖν, ἔφη, πρὸς τῶν θεῶν, ὁ Φεραύλας, οὐχὶ σύ γε αὐτίκα μάλα εὐδαίμων ἐγένου κἀμὲ εὐδαίμονα ἐποίησας; ἀλλὰ γάρ, ἔφη, πάντα ταῦτα κέκτησο καὶ χρῶ ὥσπερ βούλει αὐτοῖς· ἐμὲ δὲ μηδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ξένον τρέφε καὶ ἔτι εὐτελέστερον ἢ ξένον· ἀρκέσει γάρ μοι ὅ τι ἂν καὶ σὺ ἔχῃς τούτων μετέχειν.

33 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἐρυξίου (p. 401 B—402 C.).

Τί ποτ' ἐστὶν ὃ χρώμεθα χρήμασι, καὶ πρὸς τί εὕρηται ἡ τῶν χρημάτων κτῆσις; ὥσπερ τὰ φάρμακα πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν; ἴσως γὰρ ἂν ἡμῖν οὕτω μᾶλλον φανερὸν γένοιτο. ἐπειδὴ ἀναγκαῖον μὲν φαίνεται, ὅσα περ τυγχάνει χρήματα ὄντα, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι, τῶν δὲ χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρήματα, λοιπὸν ἂν εἴη σκέψασθαι τὰ πρὸς τίνα χρείαν χρήσιμα χρῆσθαι

1 ἦν in ras. scr. S[1], fuit fort. ἐστιν, nam accentus in ἡδὺ ex acuto correctus. sic Mekler | πολὺ M A, Xen.: πολλοὶ S ‖ 2 δέ σοι Tr. | ὦ SMA: ἔφη ὦ Xen., e Xen. tacite Gesn.[1] sine iusta causa ‖ 3 καὶ εἰς θεοὺς καὶ εἰς φίλους καὶ in ras. scr. prima m. in S vel aequalis saltem ‖ 5 εὖ ἴσθι — (6) μὰ δί' om. A | τούτων M | ⟨Ναὶ⟩ μὰ Δί' scr. Arn. Hug ‖ 7 contractiora haec gnomologus infra flor. 103, 16 Mein. Ξενοφῶντος. Εὐδαιμονίαν νομίζω πολλὰ ἔχοντα καὶ δαπανᾶν. sed vide ne ibi quoque scribendum sit ⟨τὸ⟩ πολλὰ ἔχοντα καὶ δ. ‖ 8 φθεραύλας A ‖ 9 μάλα M A, Xen.: μᾶλλον S | εὐδαιμονῶν Xenophontis non nulli | καὶ ἐμὲ Xen. ‖ 10 ἀλλὰ γὰρ SMA: λαβὼν γὰρ Xen. | πάντα ταῦτα SMA: ταῦτα πάντα Xen. ‖ 11 ὥσπερ SMA ὅπως libri Xen. excepto Erlangensi ‖ 13 ἔχοις Tr. | τούτων A, Xen. τοῦτον M τούτου S ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 15 ante τί ποτ' ἐστὶν quae habet Plato φέρε δή, εἰ πάλιν ὧδε μετίοιμεν, ἆρα μᾶλλόν τι εὑρεθείη ὃ ζητοῦμεν non mirum quod recidit gnomologus | ὃ Plat.: ὦ SMA ὦ Tr. ‖ 17 οὔτωσ M ‖ 21 τὰ πρὸς SM, Plat.: τὸ πρὸς A

χρήματά ἐστιν. ⟨πάντα μὲν γὰρ ἴσως χρήσιμα⟩, ὅσοις γε πρὸς τὴν ἐργασίαν χρώμεθα, ὥσπερ γε πάντα μὲν τὰ ψυχὴν ἔχοντα ζῷα, τῶν δὲ ζῴων γένος τι καλοῦμεν ἄνθρωπον. εἰ δή τις ἡμᾶς ἔροιτο τίνος ἂν ἐκποδὼν ἡμῖν γενομένου οὐδὲν δεοίμεθα ἰατρικῆς οὐδὲ τῶν ταύτης ἐργαλείων, ἔχοιμ⟨εν⟩ ἂν εἰπεῖν ὅτι εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγείησαν ἐκ τῶν σωμάτων καὶ μὴ γίγνοιντο παντάπασιν, ἢ γιγνόμεναι παραχρῆμα ἀπαλλάττοιντο. ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἡ ἰατρικὴ τῶν ἐπιστημῶν ⟨ἡ⟩ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους ἀπαλλάττειν. εἰ δέ τις ἡμᾶς πάλιν ἔροιτο τίνος ἂν ἡμῖν ἀπαλλαγέντος οὐδὲν δεοίμεθα χρημάτων, ἆρ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν; εἰ δὲ μή, πάλιν ὡδὶ σκοπώμεθα· φέρε, εἰ οἷός τε εἴη ζῆν ἄνθρωπος ἄνευ σιτίων καὶ ποτῶν, καὶ μὴ πεινῷ μηδὲ διψῷ, ἔσθ' ὅτι ἂν ἢ αὐτῶν τούτων δέοιτο ἢ ἀργυρίου ἢ ἑτέρου τινὸς ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται; — Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ. — Οὐκοῦν καὶ τἄλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰ μὴ δεοίμεθα πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν, καὶ ἀλέας καὶ ψύχους ἐνίοτε καὶ τῶν ἄλλων ὅσων τὸ σῶμα ἐνδεὲς γιγνόμενον προσδεῖται, ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἴη τὰ καλούμενα χρήματα, εἰ μηδείς γε παντάπασι μηδενὸς δέοιτο τούτων ὧν ἕνεκεν νυνὶ βουλόμεθα χρήματα ἡμῖν εἶναι, ἵνα ἐξικοίμεθα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐνδείας τοῦ σώματος, ὧν ἂν ἑκάστοτε δεώμεθα. εἰ δ' ἔστιν ἄρα πρὸς τοῦτο χρήσιμον ἡ

1 *πάντα μὲν γὰρ ἴσως χρήσιμα* tacite e Plat. inseruit Gesn.[1] f. 460ᵛ: om. S M A | *ὅσοις γε* S M A *ὅσοις περ* Tr. p. 509: *ὅσα γε* libri Plat. || 3 *τῶν ζώων δὲ* A || 4 *ἐκποδὼν ἡμῖν* tacite Gesn.[1]: *ἐκποδῶν ὑμῖν* S M A; *ἡμῖν ἐκποδὼν* Plat. || 5 *οὔτε* Tr. || 6 *ἔχοιμεν ἂν* reposui ex Plat.: *ἔχοιμ' ἂν* S M A. cf. 12 || 8 *ἀπαλλάττοντο* M || 9 *ἡ* tacite e Plat. indidit Gesn.[1] || 11 *ὑμῖν* typothetae error Gesn.[2] p. 526 | *ἄρ* M || 13 *σίτων* Platonis cod. Paris. 1807 (acc. add. man.[2] et *ω* in ras.) recte || 14 *αὐτῶν* supra lin. scr. S[1] || 15 *ἵνα* M A, Plat.: om. S || 21 *μηδείς γε* Plat.: *μὴ δή* (*μηδή* M) *γε* S M A *μὴ δέ γε* Tr. || 22 *νυνὶ βουλόμεθα* S M A: *νυνὶ βουλοίμεθα* libri Plat. | *ἐξικοίμεθα* (ex *ἐξηκ-* corr. M[1]) S M A: *ἐξαρκοίμεθα* libri Plat. || 23 *ἂν* om. A | *ἕκαστός τε* Tr. || 24 *δεώμεθα* S, Plat.: *δεόμεθα* M A | *εἰ δ' ἔστιν ἄρα κτέ.* usque ad eclogae fin. om. M A

τῶν χρημάτων κτῆσις, πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν, εἰ γοῦν ἡμῖν τοῦτο ἐκ μέσου ἀναιρεθείη, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα χρημάτων, ἴσως δ' ἂν οὐδ' εἴη παντάπασι χρήματα. ⟨— Φαίνεται. —⟩ Φαίνεται ἄρα ἡμῖν, ὡς ἔοικε, τὰ πρὸς ταύτην τὴν πραγματείαν χρήσιμα τῶν πραγμάτων ταῦτα εἶναι χρήματα. — Συνέφη μὲν ταῦτα εἶναι χρήματα. οὐ μὴν ἀλλ' ἐτάραττέ τε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. — Τί δαὶ τὰ τοιάδε; πότερ' ἂν φήσαιμεν οἷόν τ' εἶναι ταὐτὸν πρᾶγμα πρὸς τὴν τοιαύτην ἐργασίαν τοτὲ μὲν χρήσιμον εἶναι, τοτὲ δὲ ἀχρεῖον; — Οὐκ ἔγωγ' ἂν φαίην, ἀλλ' εἴ τι δεοίμεθα τούτου πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ εἶναι· εἰ δὲ μή, οὔ. — Οὐκοῦν εἰ ἄνευ πυρὸς οἷοί τε ἦμεν ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα πυρὸς πρός γε τὴν τούτου ἐργασίαν· εἰ δὲ μὴ δεοίμεθα, οὐδ' ἂν χρήσιμον ἡμῖν εἴη. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων. οὐκοῦν ὅσων ἄνευ οἷόν τε γίγνεσθαί τι, οὐδὲν ἂν τούτων ἡμῖν χρήσιμον φαίνοιτο πρός γε τοῦτο. — Οὐ γάρ. — Οὐκοῦν εἴ ποτε φαινοίμεθα οἷοί τε ὄντες ἄνευ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷς μὴ αὐτοῖς χρώμεθα πρὸς τὸ σῶμα, ὥσπερ σίτοις καὶ ποτοῖς καὶ ἱματίοις καὶ στρώμασι καὶ οἰκίαις, παύειν τὰς τοῦ σώματος ἐνδείας, ὥστε μηκέτι δεῖσθαι, οὐκ ἂν ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμα γένοιτο πρός γε τοῦτο τἀργύριόν τε καὶ τὸ χρυσίον καὶ τἆλλα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄνευ τούτων οἷόν τε γίγνεσθαι. —

---

1 κτῆσις Plat.: χρῆσις S ‖ 2 γ' οὖν ut videtur S ‖ 4 Φαίνεται addidi e Plat.: om. S ‖ 6 συνέφη μὲν Plat.: συνέφημεν S ‖ 7 ἐτάραττέ γε nescio quis scr. in Platone: ἐτάραττέ τε S, libri Platonis ἐτάραττεν Tr. ‖ 8 δαὶ S, Platonis cod. Paris. 1807 m. sec.: δὲ Plat. | πότερον ἂν Plat. ‖ 13 ἦμεν S, εἴημεν libri Plat. εἶμεν scr. Burnet ‖ 14 οὐδὲν S, Plat.; οὐδὲ tacite Gesn.[1] ‖ 16 τῶν ἄλλων. οὐκοῦν S τῶν ἄλλων. Φαίνεται. Οὐκοῦν tacite e Plat. Gesn.[1] ‖ 17 ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμον Plat. ‖ 20 αὐτοῖς Tr. ‖ 21 σιτίοις libri Plat. ‖ 23 γένοιτο S φαίνοιτο Plat. rectius. idque erunt fortasse qui etiam in Stob. recipi malint coll. p. 822, 2 ‖ 24 τοῦτο S: τούτου libri Plat. de Stobaeo fallitur Burnet | ἀργύριόν τε καὶ χρυσίον Plat.

Οὐ γάρ. — Οὐκ ἂν ἄρα οὐδ' ἂν χρήματα ἡμῖν ταῦτα φανείη, εἰ μηδὲν χρήσιμα· ἀλλὰ ταῦτ' ἂν εἴη, οἷς τὰ χρήσιμα οἱοί τ' ἐσμὲν ἐκπορίζεσθαι.

34 *Ἐν αὐτῷ* (p. 405 C—406 A).

Μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὧδε θεωρηθείη, εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὑτὸν τὸν ἄνθρωπον παραβάλλων σκοποῖτο ὁποτέρα τῶν ἕξεων βελτίων, πότερον ὅταν τύχῃ νοσῶν ἢ ὅταν ὑγιαίνων. — Ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔφη, οὐ πολλῆς τινος τῆς σκέψεως δεῖται. — Ἴσως γάρ, ἦν δ' ἐγώ, παντὶ ἀνθρώπῳ εὔπορον γνῶναι ὅτι ἡ τοῦ ὑγιαίνοντος ἕξις κρείττων ἐστὶ τῆς τοῦ κάμνοντος. τί δέ; πότερον τυγχάνομεν πλειόνων τε καὶ μᾶλλον παντοδαπῶν δεόμενοι, ὅταν κάμνωμεν ἢ ὅταν ὑγιαίνωμεν; — Ὅταν κάμνωμεν. — Ὅταν ἄρα αὐτοὶ ἑαυτῶν τυγχάνωμεν φαυλότατα διακείμενοι, τότε σφόδρα τε καὶ πλείστων, τὰ πρὸς τὰς ἡδονὰς τὰς διὰ τοῦ σώματος, ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσιν ἐσμέν; — Οὕτως. — Οὐκοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ὥσπερ αὐτὸς ἑαυτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, ὅταν ἐλαχίστων τῶν τοιούτων δέηται, οὕτω πάλιν καὶ δυοῖν ὄντοιν, εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὤν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἥσυχος, οἷον τὰ τοιάδε· ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες, οἱ δὲ οἰνόφλυγες, ἕτεροι δὲ γαστρίμαργοι· ἅπαντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον τυγχάνει ὄντα ἢ ἐπιθυμίαι. — Σφό-

---

1 *οὐδὲ χρήματα* libri Plat. || 3 *οἱοί* (sic) *τ' ἐσμὲν* S *οἷόν τ' ἐς μὲν* Tr. || 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || 6 *πρὸς αὑτὸν* Plat.: *πρὸς αὐτὸν* M A || 7 *ὁποτέρα* A *ὁπότερα* M *ὁποτέραν* libri Platonis | *βελτίω* A || 9 *δεῖται* A, Plat.: *δεῖ* M || 11 *τί δέ* e Plat. Gesn.[2]: *ἔτι δὲ* M A | *ποτέρως* Plat. || 14 *ἄρα* M | *ἑαυτῶν* M A: *αὑτῶν* Plat. || 15 *πρὸς ἡδονὰς τὰς* Plat. || 16 *ἐπιθυμίαις τε* Plat.: *ἐπιθυμίαισι* M *ἐπιθυμίαι* (σι superscr.) A || 18 *ἑαυτὸσ* in *αὐτὸσ* corr. M[1] | *ἑαυτοῦ* M A: *αὑτοῦ* Plat. | *τότε* etiam A, fallitur Gaisford || 20 *τυγχάνοι* M, Plat.: *τυγχάνει* (α superscr.) A || 21 *ἥσυχος* A *ἥσυχοσ* M *ἡσύχως* Plat. || 24 *ἐπιθυμίαι* sic fere M

δρα γε. — Αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἔνδειαί τινων. οἱ οὖν πλεῖστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξει εἰσὶ τῶν μηδὲν ἢ ὡς ἐλάχιστα τοιαῦτα πεπονθότων. — Πάνυ μὲν οὖν ἔγωγε καὶ σφόδρα μοχθηροὺς τοὺς τοιούτους ὑπολαμβάνω εἶναι· καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοιούτους, τοσούτῳ καὶ μοχθηροτέρους.

---

1 *δὲ* M | *ἔνδειαι* Plat., e Plat. Gesn.[2] p. 527: *ἔνδεια* MA ‖ 2 *πλεῖστα* e Plat. Gesn.[2]: *κάλλιστα* M[1] A *πλεῖστα* superscr. m. rec. (Gesneri?) in M ‖ 3 *μηδὲν ἢ ὡς* Plat., e Plat. Gesn.[2]: *μηδέν πωσ ἢ* M *μηδὲν πῶς ἢ* A | *ἐλάχιστα* M, Plat. *ἐλάχιστον* A ‖ 5 *τοσούτους* typothetae error ap. Gesn.[2] sicut 6 *τοιούτῳ*

CAPVT XXXIV.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΙΟΥ, ΟΤΙ ΒΡΑΧΥΣ ΚΑΙ ΕΥΤΕΛΗΣ ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΙΔΩΝ ΑΝΑΜΕΣΤΟΣ.

1 *Σοφοκλέους* (inc. fab. fr. 859 N.²).

Ὦ θνητὸν ἀνδρῶν καὶ ταλαίπωρον γένος,
ὡς οὐδὲν ἐσμέν, πλὴν σκιαῖς ἐοικότες
βάρος περισσὸν γῆς ἀναστρωφώμενοι.

2 *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (125 s.).

Ὁρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἴδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν.

3 *Φιλήμονος* (fr. 158 K.).

Τοιοῦτος ὁ βίος ἐστὶν ἀνθρώπου, γύναι·
εὐφραινόμεσθ' ἐλάττον' ἢ λυπούμεθα.

---

2 titulum ut supra dedi offerunt S M A *Ὅτι βραχὺς καὶ εὐτελὴς καὶ φροντίδων ἀνάμεστος ὁ βίος* Mac. *Ὅτι ὁ βίος βραχὺς καὶ φροντίδων ἀνάμεστος* Phot. numero *ϛγ'* signatur caput S M Mac. *ϛβ'* A ‖ 4 ecl. hab. S M A; lemma extat in S, deest in M A sed spatium relictum est in A. legitur etiam corp. Par. 434 Elt. (*τοῦ Διογένους* cf. ibid. n. 390) ‖ 5 *θνητὸν* Gesn.¹ f. 461ᵛ: *θνητῶν* S M A, corp. Par. *τλῆμον* ci. H. Stadtmueller recte, ut videtur. *θνητὸν* fort. ipse gnomologus, cf. tit. *ὅτι βραχὺς ὁ βίος* | *ταλαίπωρον* (sicut tacite dederat Gesn.¹) M A: *ταλαιπώρων* S ‖ 6 *ἐοικότες* (*ἐοικ-* M) S M A; *εἰκότες* Gesn.² *σκιαῖσιν εἰκότες* Pierson adnuente Cobeto mnemos. IX p. 141 ‖ 7 *ἀναστρεφόμενοι* S M A, corp. Par.: *ἀναστρωφώμενοι* ci. Gesn.¹ mrg. inde fort. cod. Paris. 1985, si recte de hoc libro testatur Gaisford. Tyrus esse hos versus putat Nauck, vide quae ille adnotavit ad Soph. fr. 596 ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, *Αἴαντι* om. et ecl. 1 et 2 lemmate uno compr. S ‖ 10 *εἴδωλα* Soph. cod. Laur. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ 13 *εὐφραινόμεσθ'* S A: *εὐφραινόμεθα* M Tr. Mac. | *ἔλαττον* S M A Mac.: corr. Cobet mnemos. IX p. 142

4 *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ* (fr. 532 N.[2]).

Τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ
γῆ καὶ σκιά. τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν βλέπει.

5 *Φιλήμονος* (fr. 133 K.).

Οὐκ ἂν δύναιο μὴ γενέσθαι, δέσποτα,
ἄνθρωπος ὢν ἄνθρωπος· ἄλλως οὖν βοᾷς·
τὸν ζῶντ' ἀνάγκη πόλλ' ἔχειν ἐστὶν κακά.

6 *Διφίλου* (fr. 106 K.).

Ἄνθρωπός εἰμι, τοῦτο δ' αὐτὸ τῷ βίῳ
πρόφασιν μεγίστην εἰς τὸ λυπεῖσθαι φέρει.

7 (8 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 534 K.).

Ἅπαντα τὰ ζῷ' ἐστὶ μακαριώτερα
καὶ νοῦν ἔχοντα μᾶλλον ἀνθρώπου πολύ.
τὸν ὄνον ὁρᾶν ἔξεστι πρῶτα τουτονί.
οὗτος κακοδαίμων ἐστὶν ὁμολογουμένως.
τούτῳ κακὸν δι' αὑτὸν οὐδὲν γίνεται·
ἃ δ' ἡ φύσις δέδωκεν ⟨αὐτῷ⟩, ταῦτ' ἔχει.
ἡμεῖς δὲ χωρὶς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
αὐτοὶ παρ' αὑτῶν ἕτερα προσποριζόμεν.
λυπούμεθ', ἂν πτάρῃ τις· ἂν εἴπῃ κακῶς,
ὀργιζόμεθ'· ἂν ἴδῃ τις ἐνύπνιον, σφόδρα

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. iterum datur ecloga flor. 121, 25 Mein. (*Εὐριπίδου*) ‖ **2** *δρᾶν* S M A sicut libri infra: *δρᾷ* hoc loco Tr. p. 510 | *δὲ πᾶς* flor. 121, 25: *οὐδεὶς* hoc loco S M A ‖ **3** *βλέπει* S M A: *ῥέπει* flor. 121, 25 rectius ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ **9** *αὐτὸ* S *αὐτῷ* Tr. ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6) M A (post ecl. 4) ‖ **12** *μακαριώτερα* Grotius Dict. poet. p. 397: *μακαριώτατα* S M A ‖ **15** *οὗτος*] *ὅς τοι* ci. Kock | *ὡμολογουμένως* Tr. ‖ **16** *τούτῳ δὲ κακὸν* prop. Cobet N. l. p. 82 | *αὑτὸν* A Tr.: *αυτὸν* sine spir. S *αὐτὸν* M | *γίνεται* S M *γίγν-* A ‖ **17** *αὐτῷ, ταῦτ' ἔχει* tacite suppl. Gesn.[1] idque commendavit etiam Cobet l. c.: *ταῦτ' ἔχει* S M A *ταῦτ' ἔχει μόνα* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo, idque stare non poterit, nisi *δέδωκε* scribetur, hoc autem admisso etiam *ταῦτ', οὐκ ἄλλ' ἔχει* sim. conicere possis; ⟨*αὐτὰ*⟩ *ταῦτ' ἔχει* Meineke Com. IV p. 230 ‖ **18** versum om. A ‖ **19** *αὑτῶν* M: *αὐτῶν* S A ‖ **20** *εἴποι* A ‖ **21** *ὀργιζόμεθα* M | *ἂν* S: *ἐὰν* M A. verum ratus *ἐὰν* Meineke scr. *ὀργιζόμεσθ'. ἐὰν ἴδῃ τις ἐνύπνιον* [*σφόδρα*] | a v. *σφόδρα* novus quasi versus incipit in Tr.

φοβούμεθ᾽· ἂν γλαὺξ ἀνακράγῃ, δεδοίκαμεν.
ἀγωνίαι, δόξαι, φιλοτιμίαι, νόμοι,
ἅπαντα ταῦτ᾽ ἐπίθετα τῇ φύσει κακά.

8 (9 Mein.) *Σωτάδου.*

Αὐτὸς γὰρ ἐὼν παντογενὴς ὁ πάντα γεννῶν,
οὐ κρίνει δικαίως τὰ κατ᾽ ἄνθρωπον ἕκαστον.
καὶ γὰρ κατὰ γαῖαν τά⟨γε⟩ κακὰ πέφυκεν ἀεί·
καὶ τοῖς μεγάλοις ἀεὶ κακοῖς γέγηθ᾽ ὁ κόσμος.
ὅτι πάντες, ὅσοι περισσὸν ἠθέλησαν εὑρεῖν
ἢ μηχανικὸν ποίημ᾽ ἢ σοφὸν μάθημα,
οὗτοι κακὸν εἰς τὸν θάνατον τέλος ἐποίησαν,
ὑπὸ τοῦ γεννήτορος κόσμου κακῶς παθόντες.
Σωκράτην ὁ κόσμος πεποίηκεν σοφὸν εἶναι,
καὶ κακῶς ἀνεῖλεν τὸν Σωκράτην ὁ κόσμος,
ἐν τῇ φυλακῇ κώνειον ὅτι πιὼν τέθνηκε.
πουλύποδα φαγὼν ὁ Διογένης ὠμὸν τέθνηκεν.
Αἰσχύλῳ γράφοντί ⟨τι⟩ ἐπιπέπτωκε χελώνη.
Σοφοκλῆς ῥᾶγα φαγὼν σταφυλῆς πνιγεὶς τέθνηκε.
κύνες οἱ κατὰ Θρᾴκην Εὐριπίδην ἔτρωγον.
τὸν θεῖον Ὅμηρον λιμὸς κατεδαπάνησεν.

9 (10 Mein.) ***Τοῦ*** *αὐτοῦ.*

Ἀγαθὸς εὐφυὴς [καὶ] δίκαιος εὐτυχὴς ὃς ἂν ζῇ,

---

1 *φοβούμεθα* S M *φοβούμεθ᾽* A Tr. | hunc versum duosque qui praecedunt ut aliunde illatos proscripsit Kock. at superstitionibus nonne maxima nobis ipsi mala adstruimus? reprobo etiam quod coniecit Herwerden Anal. cr. (Trai. ad Rh. a. 1868) p. 38 s. ‖ 2 *νόμοι*] *φθόνοι* ci. F. G. Schmidt, probat Herwerden Collect. cr. p. 168, tu vide p. 829, 3 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ 5 *αὐτὸς γὰρ* — (14) *καὶ* om. Mac. | *παντοτελὴς* ci. Meineke ‖ 7 *γε* inseruit Hermann El. d. m. p. 446 ‖ 8 *ἀεὶ* om. Tr. | *γέγηθ᾽* S M *γέγηθεν* A *γέγεθ᾽* Tr. ‖ 10 *ποίημα ἢ* S M A; *τι πρόβλημ᾽ ἢ* ci. Nauck licentius ‖ 13 *πεποίηκεν* S M A *πεπόηκε* Tr. ‖ 14 *ἀνεῖλε* A Mac. ‖ 15 *τέθνηκεν* M ‖ 16 *πουλύποδα* (*ου* compend. corr. S[1]) S Tr. *πολύποδα* M A Mac. ‖ 17 *γράφοντί ⟨τι⟩* G. Hermann | *ἐπιπέπτωκεν* M ‖ 18 *ῥᾶγα* S A (etiam Vit. Soph. 14 Luc. macrob. 24), *ῥῶγα* M Mac. | *πνιγεὶς* supra lin. S[1] ‖ 19 *εὐριππίδην* ut assolet M | *ἔτραγον* Tr. ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ 22 *καὶ* secl. G. Hermann | *ὃς ἂν ζῇ* Hermann: *ὃς ἐὰν ᾖ* (vel *ᾗ*) S M A Mac.

τοῦ φθόνου λαβεῖν δεῖ μερίδ' ἢ μῶμον ἔχειν δεῖ.
πλουτεῖ τις ἄγαν, ἀλλὰ πάθος παρέλαβεν αὐτόν.
εὐσεβής τίς ἐστιν, πενίαν δέδωκεν αὐτῷ.
μέγας ἐστὶ τεχνίτης [τις], ἀτυχῇ πεποίηκ' αὐτόν.
κἂν ἐπὶ τὸ μέγιστον δίκαιος κριτὴς ὑπάρχῃ,
δεῖ τὸν φύσει νικώμενον ἄδικον αὐτὸν εἰπεῖν.
πλούσιός τίς ἐστιν, τὸ μέγα πτῶμα φοβεῖται.
ἰσχυρὸς ὑπάρχει, νόσου πεῖραν εὐλαβεῖται.
ἡμέρας μιᾶς ἀλυπία μέγ' ἐστὶ κέρδος.
τί γὰρ ἐσμὲν ὅλως, ἢ ποταπῆς γεγόναμεν ὕλης;
στόχασαι κατὰ σεαυτὸν τὸ βιωτικόν, νοήσας
ἐκ τίνος ἐγένου καὶ τίς εἶ καὶ τίς πάλι γίνῃ.

10 (11 Mein.) *Μενάνδρου* (cf. fr. 417 b K.).

Τυφλόν γε καὶ δύστηνον ἀνθρώπου βίος.

11 (12 Mein.) *Εὔφρονος Διδύμων* (fr. 5 K.).

Ὦ Ζεῦ, τί ποθ' ἡμῖν δοὺς χρόνον τοῦ ζῆν βραχὺν
πλέκειν ἀλύπως τοῦτον ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς;

12 (13 Mein.) *Μιμνέρμου* (fr. 2 B.[4]).

Ἡμεῖς δ' οἷά τε φύλλα φύει πολυάνθεμος ὥρη

---

1 *τὸν φθόνον* SMA Mac.: tacite corr. Gesn.[1] f. 461[v]. *τῶν φθόνων* mavult Ed. Schwartz | *μερίδ' ἢ* Hermann: *μερίδα* SMA Mac. || 2 *πλουτεῖ τις* usque ad fin. om. Mac. || 3 *ἐστὶ* libri, cf. Rossbach *Gr. metr.*[3] p. 363 || 4 *τις* secludi vult Hermann | *πεποίηκεν* (-ν compend. S) SMA Tr.: corr. Hermann || 6 cf. Rossbach l. c. dubito num integra servata sint verba. *κρίσει* optat Ed. Schwartz || 7 *ἐστιν* reposui ex M: *ἐστὶ* SA || 9 *μέγα* SMA || 12 *πάλι* Grotius Dict. poet. p. 399: *πάλιν* SMA || 13 ecl. cum lemm. hab. SMA. *με* S. *τοῦ αὐτοῦ* quod habet Tr. p. 511, debuit antecedenti eclogae adponere ubi omisit. idem opinantur frustulum esse quod supra legitur Stob. I 7, 3, ubi *Μενάνδρου* lemma (praecedit *Μενάνδρου Προγάμων*) addidit Wachsmuth, *Τυφλόν γε καὶ δύστηνόν ἐστιν ἡ τύχη* (*τυφλὸν δὲ καὶ δ. ἀνθρώποις τύχη* Monost. 718), num recte, potest dubitari, cf. etiam quae monuit G. Meyer *Die Vrbin. samml.* p. 412 qui ipse quoque diversa esse putat || 14 *δύστινον* M || 15 ecl. cum lemm. hab. SMA, fab. n. om. S || 16 *ποθ'* S *παθ'* M *πάνθ'* A || 18 ecl. cum lemm. hab. SMA || 19 *πολυάνθεμος* SM *πολυάνθεος* (sic) A | *ὥρῃ* Bergk

ἔαρος, ὅτ' αἶψ' αὐγῇσ' αὔξεται ἠελίου,
τοῖς ἴκελοι πήχυιον ἐπὶ χρόνον ἄνθεσιν ἥβης
τερπόμεθα, πρὸς θεῶν εἰδότες οὔτε κακὸν
οὔτ' ἀγαθόν· Κῆρες δὲ παρεστήκασι μέλαιναι,
ἡ μὲν ἔχουσα τέλος γήραος ἀργαλέου,
ἡ δ' ἑτέρη θανάτοιο· μίνυνθα δὲ γίγνεται ἥβης
καρπός, ὅσον τ' ἐπὶ γῆν κίδναται ἠέλιος.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τοῦτο τέλος παραμείψεται ὥρης,
αὐτίκα δὴ τεθνάναι βέλτιον ἢ βίοτος.
πολλὰ γὰρ ἐν θυμῷ κακὰ γίγνεται· ἄλλοτε οἶκος
τρυχοῦται, πενίης δ' ἔργ' ὀδυνηρὰ πέλει·
ἄλλος δ' αὖ παίδων ἐπιδεύεται, ὧν τε μάλιστα
ἱμείρων κατὰ γῆς ἔρχεται εἰς Ἀίδην·
ἄλλος νοῦσον ἔχει θυμοφθόρον· οὐδέ τις ἔστιν
ἀνθρώπων, ᾧ Ζεὺς μὴ κακὰ πολλὰ διδοῖ.

13 (14 Mein.) Φιλήμονος (fr. 93 K.).

Ὦ τρισμακάρια πάντα καὶ τρισόλβια
τὰ θηρί', οἷς οὐκ ἔστι περὶ τούτων λόγος·
οὔτ' εἰς ἔλεγχον οὐδὲν αὐτῶν ἔρχεται,
οὔτ' ἄλλο τοιοῦτ' οὐδέν ἐστ' αὐτοῖς κακὸν
ἐπακτόν· ἣν δ' ἂν εἰσενέγκηται φύσιν

---

1 αὐγῇς Schneidewin: αὐγὴ SMA ‖ 2 τοῖσ' hodie rectius scribunt (ut modo αὐγῇσ'): τοῖς SMA | πήχυιον ut videtur A: πηχύϊον S πηχίιον M ‖ 6 γίγνεται SA γίνεται MTr. ‖ 7 supra τ' aliquid rasum M | κϊδνᾶται M ‖ 8 παραμείψεται S παραμεῖψαι MA παραμείψεαι Cobet mnemos. IX p. 141 | ὥρησ M ‖ 9 δὴ τεθνάναι (τεθνᾶναι M) SMA: τεθνάμεναι recte Bach. τεθνᾶναι Stephanus et O. Schneider, reicit Cobet V. l.[2] p. 390, defendunt Ahrens Philol. suppl. I p. 539 Kuehner-Blass *Ausf. gr.* I 2 p. 236. 443. supplevere δή, postquam τεθνάναι (pro τεθνάμεναι) legi coeptum est correptione Attica: sic iudicat Sitzler ‖ 10 καλὰ Tr. | γίγνεται A γίνεται SM | ἄλλοτε A ἄλλοτε τ' (vel ἄλλοτέ τ') SM ‖ 11 πενίης S περιησ (sine acc.) M περὶ ἧσ A ‖ 13 ἱμείνων M | αἴδην S ‖ 15 διδοῖ cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: διδῷ (vel -ῷ) SMA ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 18 θηρί' οἷς S[2]: θηρίοις S[1]MA θηρία οἷς tacite scr. Gesn.[1] | ἔστι tacite scr. Gesn.[1] f. 462[v]: ἔνεστι SMA ἔνεστιν Tr. ‖ 19 οὐδὲν αὐτῶν Grotius Dict. poet. p. 401: αὐτῶν οὐδὲν SMA ‖ 20 ἐστ' ex ἐστιν corr. S[1] ‖ 21 εἰσφέρεσθαι φύσιν num sic dici potuerit, dubitat Kock

ἕκαστον, εὐθὺς καὶ νόμον ταύτην ἔχει.
ἡμεῖς δ' ἀβίωτον ζῶμεν ἄνθρωποι βίον,
δουλεύομεν δόξαισιν, εὑρόντες νόμους,
προγόνοισιν, ἐγγόνοισιν. οὐκ ἔστ' ἀποτυχεῖν
κακοῦ, πρόφασιν δ' ἀεί τιν' ἐξευρίσκομεν.

14 (15 Mein.) Σιμωνίδου Θρήνων (fr. 36 B.[4]).

Οὐδὲ γὰρ οἳ πρότερόν ποτ' ἐπέλοντο,
θεῶν δ' ἐξ ἀνάκτων ἐγένοντο υἷες ἡμίθεοι,
ἄπονον οὐδ' ἄφθιτον οὐδ' ἀκίνδυνον βίον
ἐς γῆρας ἐξίκοντο τελέσαντες.

15 (16 Mein.) Σιμωνίδου (Semon. 1 Bergk[4]).

Ὦ παῖ, τέλος μὲν Ζεὺς ἔχει βαρύκτυπος
πάντων ὅσ' ἔστι, καὶ τίθησ' ὅπῃ θέλει.
νόος δ' οὐκ ἐπ' ἀνθρώποισιν· ἀλλ' ἐφήμεροι
† αιδη βοτὰ ζώομεν, οὐδὲν εἰδότες

---

2 ἄνθρωποι Cobet N. l. p. 577: ἄνθρωποι S M A ‖ 4 ἐγγόνοισιν S M A i. ἐκγ- ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. in colometria Bergkium secutus sum. novus incipit versus a θεῶν δ', dein ab ἡμίθεοι, denique ab οὐδ' ἀκινδ. in Tr., fortasse etiam in S ‖ 8 ἐγένονθ' υἷες Schneidewin: ἐγένοντο υἷες S: υἱέες de Wilamowitz Hermae vol. XIV p. 170 sic verba restituens ἐπέλοντο θεῶν ἐξ ἀνάκτων υἱέες ἡμίθεοι particula δὲ post θεῶν deleta ‖ 9 οὐδὲ S | ἀφθόνητον prop. Wilamowitz, ditrochaeum enim numeris flagitari ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, ἔ αν (τ supra) S ‖ 12 παῖ ex παῖς corr. A[1] ‖ 13 ὅσ' prop. Gesn.[1] f. 462[v] mrg.: ὅσ S M A | τίθησ' A τίθησιν M Tr. dubito de S | ὅπῃ vel (-ῃ) S M A ὄχῃ Ahrens. vide quae diximus ad p. 830, 1 ‖ 14 νόος S M A ut νόον libri supra Stob. IV 22, 193 p. 561, 14. nostro loco νόος ut monosyllabum pronuntiandum: sic post Meinekium iudicavit etiam Smyth *The sounds and infl. of the Greek dial.* (*Ionic*) 457. νοῦς Grotius Dict. poet. p. 401 | ἐφημέριοι δὴ βροτοὶ (βρωτοὶ Tr.) ζώομεν S ἐφημέριοι δὴ βροτοὶ ζώομεν αἴδη (ἅδῃ A) βοτὰ ζώομεν M A: ἐφήμεροι ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν ci. Grotius l. c., ἐφήμεροι ἃ δὴ βοτὰ ζώουσιν Ahrens, ἐφήμεροι ἃ δὴ βότ' αἰεὶ ζῶμεν Bergk non ignorans 'quantis difficultatibus emendatio Simonidearum reliquiarum quas servavit Stobaeus, impedita sit', ἐφήμεροι αἰεὶ βότ' οἷα ζῶμεν (vel ζόομεν) Meineke ‖ 15 οὐδὲν εἰδότες om. S sed spatio quod commode capere poterat verba omissa relicto | οὐδὲν εἰδότες — (p. 830, 3) οἱ μὲν ἡμέρην om. Tr.

ὅκως ἕκαστον ἐκτελευτήσει θεός.
ἐλπὶς δὲ πάντας κἀπιπειθείη τρέφει,
ἄπρηκτον ὁρμαίνοντας· οἱ μὲν ἡμέρην
μένουσιν ἐλθεῖν, οἱ δ' ἐτέων περιτροπάς.
νέωτα δ' οὐδεὶς ὅστις οὐ δοκέει βροτῶν
πλούτῳ τε κἀγαθοῖσιν ἵξεσθαι † φίλος.
φθάνει δὲ τὸν μὲν γῆρας ἄζηλον λαβόν,
πρὶν τέρμ' ἵκηται· τοὺς δὲ δύστηνοι νόσοι
φθείρουσι θνητῶν· τοὺς δ' Ἄρει δεδμημένους
πέμπει μελαίνης Ἀίδης ὑπὸ χθονός·
οἱ δ' ἐν θαλάσσῃ λαίλαπι κλονεύμενοι
καὶ κύμασιν πολλοῖσι πορφυρῆς ἁλὸς
θνήσκουσιν, εὖτ' ἂν εὖ δυνήσωνται ζόειν·
οἱ δ' ἀγχόνην ἅψαντο δυστήνῳ μόρῳ
καὐτάγρετοι λείπουσιν ἡλίου φάος.
οὕτω κακῶν ἄπ' οὐδέν, ἀλλὰ μυρίαι
βροτοῖσι κῆρες κἀνεπίφραστοι δύαι
καὶ πήματ' ἐστίν· εἰ δ' ἐμοὶ πιθοίατο,
οὐκ ἂν κακῶν ἐρῷμεν οὐδ' ἐπ' ἄλγεσι
κακοῖσ' ἔχοντες θυμὸν αἰκιζοίμεθα.

16 (17 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 88 K.).

---

1 *ὅκωσ* M *ὁπως* sine acc. S *ὅμως* A[1] *ὅπως* corr. A[2]. stabilitur igitur sententia eorum qui, velut Renner in Curtii stud. v. I p. 154 ss., exempla non ionica corrigenda censent | *ἐκτελευτήσει* S M A *-σῃ* Frob. p. 108, inde *-σῃ* Gesn.[1] || 2 *κἀπιπειθείη* (*κα-* M) S M A *κα πειθείη* (inter *α* et *π* lac. 2 litt.) Frob. p. 108, inde *καπειθείη* Gesn.[1] || 4 *μένουσ'* Tr. | *οἳ* (vel *οἱ*) *δ'* S A *ὃ δ'* M || 5 *νέωτο* M || 6 *φίλος* S M A: *φίλον* prop. Gesn.[1] f. 462ᵛ mrg. *πλέον* scr. Bergk. an *πέλας*? | in marg. *ζῆ* (i. *ζήτει*) A || 7 *λαβὸν* ex *-ὼν* radendo corr. M || 9 *θνητῶν* S M *βροτῶν θνητῶν* A. *νέους φθείρουσι νοῦσοι* Diels apud I. Werner Quaest. Babrian. p. 9 | *ἄρεϊ* libri sed *ἀέρι* Tr. || 10 *ὑποχθονος* sine acc. S || 11 *ἐν* S M *ἐνὶ* A || 12 *κύμασι πολοῖσι* M || 13 *εὖ* Bergk: *μὴ* S M A | *δυνήσωνται* S M *δυνήσονται* A | *ζόειν* Porson: *ζώειν* S M A sed *ειν* in ras. corr. M[2] || 15 *καὐτάγετοι* S *κ'αὐτάγρετοι* M *ἢ αὐτάγρετοι* A || 17 *κἀν ἐπίφραστοι* M | *δύο* A || 18 *δ' ἐμοὶ* Brunck: *δέ μοι* S M A || 19 *οὐκ ἂν κ: ἐρ.* uberius explicat de Sybel Hermae v. VII p. 361 s. || 20 *κακοῖς* libri | *αἰκιζόμεθα* typothetae error Gesn.[2] p. 529 || 21 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S

Πολύ γ' ἐστὶ πάντων ζῷον ἀθλιώτατον
ἄνθρωπος, εἴ τις ἐξετάζοι κατὰ τρόπον.
τὸν γὰρ βίον περίεργον εἰς τὰ πάντ' ἔχων
ἀπορεῖ τὰ πλεῖστα διὰ τέλους πονεῖ τ' ἀεί.
καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις πᾶσιν ἡ γῆ θηρίοις
ἑκοῦσα παρέχει τὴν καθ' ἡμέραν τροφήν,
αὐτὴ πορίζουσ' οὐ λαβοῦσα . . . . . .
. . . . πάνυ μόλις
ὥσπερ τὸ κατὰ χρέος κεφάλαιον ἐκτίνει
τὸ σπέρμα, τοὺς τόκους δ' ⟨ἀν⟩ευρίσκουσ' ἀεὶ
πρόφασίν τιν' αὐχμὸν ἢ πάχνην ἀποστερεῖ.
καὶ † τυχὸν μὲν διὰ τὸ παρέχειν πράγματα
μόνους ἑαυτῇ καὶ ποιεῖν τἄνω κάτω
ταύτην παρ' ἡμῶν λαμβάνει τιμωρίαν.

17 (18 Mein.) *Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ* (fr. 1 Com. III p. 326 K.).

Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας· ἐν δὲ τῷ βίῳ
τέρας ἐστὶν εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου.

1 *ζώων* in *ζῷον* corr. A[1] ‖ 4 *διατέλους* M ‖ 7 *αὔτη* M A: tacite corr. Gesn.[2] p. 530 | post *λαβοῦσα* trimetri clausulam alteriusque exordium intercidisse vidit Meineke qui supplet *οὐ λαβοῦσα ⟨σπέρματα· Ἡμῖν δὲ κἂν ᾖ πολὺ λαβοῖσα⟩ πάνυ μόλις* et similiter Kock *οὐ λαβοῦσα ⟨σπέρματος Οὐδέν, βροτοῖς δὲ πολὺ λαβοῦσα⟩ πάνυ μόλις* ‖ 9 *ὥσπερ τι κατάχρεων* prop. Meineke | *ἐκτίνει* A *ἐκτείνει* M; *ἐκτίει* non bene Gesn.[2] ‖ 10 *ἀνευρίσκουσ'* prop. Gesn.[2] mrg.: *εὑρίσκουσ'* M A ‖ 11 *πάχνῃ* typothetae vitium Gesn.[2] | *ἀποστελεῖ* M *ἀποστέλλει* A: tacite corr. Gesn.[2] ‖ 12 *καὶ τυχὸν μὲν* M A: *καὶ ⟨δὴ⟩ τυχὸν μὲν* scr. Gesn.[2] sed *καὶ δὴ* et *τυχὸν μὲν* num satis apte consociantur? nam quomodo post hanc sententiam *μὲν* particulae responderi potuerit, non reperio. conicias *καὶ τυχὸν ⟨ἴσως⟩ μέν.* sic *καὶ ἴσως μὲν und vielleicht allerdings* Plato de rep. p. 757 C ‖ 13 *ἑαυτῇ* Grotius Dict. poet. p. 403: *ἐν ταύτῃ* (-*τῃ* A) M A *ἐν αὐτῇ* scr. Gesn.[2] | malim *πυεῖν* ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A Mac., om. S. recurrit ecloga infra flor. 105, 30 Mein. (*Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ*) ubi legitur ecloga etiam in S. *Βάθωνος*, non *Βάτωνος*, libri hic et infra, cf. quae adnotavimus ad III 6, 12 p. 282, 10 ‖ 17 *ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας* utrobique om. Mac. | *δὲ* om. Mac. utrobique ‖ 18 *εὐτύχηκε* hoc loco A, Mac. utrobique, S infra: *ευτυχειχεν* (sine acc.) hoc loco M *εὐτύχῃ καὶ* M infra *εὐτυχεῖ καὶ* A infra. *εὐτυχεῖ* metro invito Gesn.[2]

18 (19 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 539 K.).

Ὁ πάντα βουληθεὶς ⟨ἂν⟩ ἄνθρωπος πονεῖν
πῶς ἂν γένοιτ' ο⟨ὐ⟩ πλούσιος τρόπον ⟨τινά,⟩ [οὗτος]
πάλιν φιλόσοφος τινὶ μαθήσει χρώμενος,
τὸ σῶμ' ὑγιαίνων τινὰ δίαιταν προσφέρων;
πλὴν ἕν τι τῶν πάντων ἀδύνατον ἦν ἄρα
εὑρεῖν, δι' οὗ τρόπου τις οὐ λυπήσεται.
οὐ γὰρ τὸ μὴ πράττειν κατὰ νοῦν ἔχει μόνον
λύπην, παρέχει δὲ φροντίδας καὶ τἀγαθά.

19 (20 Mein.) *Φιλήμονος Ἐφήβῳ* (fr. 28 K.).

Οὐ τοῖς πλέουσι τὴν θάλατταν γίνεται
μόνοισι χειμών, ὡς ἔοικεν, ἀλλὰ καὶ
τοῖς περιπατοῦσί που, Λάχης, ἐν τῇ στοᾷ
καὶ τοῖς μένουσιν ἔνδον ἐν ταῖς οἰκίαις.
χοἱ μὲν πλέοντες ἐνίοθ' ἡμέραν μίαν
ἢ νύκτα χειμασθέντες, εἶτ' ἐκ τοῦ κακοῦ
σωτηρίας ἐπέτυχον· ἤτοι πνεῦμα γὰρ
αὐτοὺς τὸ σῷζον ἧκεν ἢ 'φάνη λιμήν.
ἐμοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστιν· οὐκ ἐς ἡμέραν
χειμάζομαι μίαν γάρ, εἰς τὸ ζῆν δ' ὅλον·
ἀεὶ τὸ λυπεῖσθαι δὲ μεῖζον γίνεται.

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **2** *ἂν* tacite inseruit Gesn.[2]: om. M A ‖ **3** *πῶσ* M A. *πᾶς* scr. Gesn.[2] inde *πάντ'* Meineke in Com. *πᾶν* idem in Stob. post *γένοιτο* distinguens | *γένοιτ' οὐ* scripsi: *γένοιτο* M A. aut illud verum aut quod sane usitatius *πῶς οὐ γένοιτ' ἂν* | *τρόπον τινά* Meineke: *τρόπον οὗτος* M A ‖ **5** *σῶμα* M | *ὑγιαίνων* Meineke in Stob.: *ὑγιαίνειν* M A; *ὑγιαίνει* Gesn.[2] *ὑγιανεῖ* Richards *Class. rev.* XIII (a. 1899) p. 150 idque collato v. 3 *λυπήσεται* commendavit Herwerden Collect. cr. p. 168 non recte ‖ **7** *λυπηθήσεται* M A: tacite corr. Gesn.[2] p. 530 ‖ **9** *παρέχει* scr. Grotius Dict. poet. p. 405: *πῦρ ἔχει* M A. illud confirmat Philostratus Vit. Apoll. II 36 ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **11** *γίνεται* M A et sic infra (21); *γίγν-* tacite Gaisford ‖ **12** *ἀλλὰ* M A sed *ἀλ* propter membranae maculam nunc legi nequit in M ‖ **13** *ποῦ* M ‖ **15** *καὶ οἱ μὲν* M A ‖ **17** *ἤτοι* Nauck: *ἢ τὸ* M A ‖ **18** *ἧκεν ἢ* Koenius: *ἡμένη* M *ἢ μένη* A. *ἦλθεν ἢ* viam monstrans Salmasius | *ἐφάνη* M A | *λιμήν* A *λημήν* M ‖ **19** *ἐσ* M *εἰς* A ‖ **20** *χειμάζομαι* M *χειμαζόμεναι* A ‖ **21** vide quae dixi ad v. 11

20 (21 Mein.) *Εὐριπίδου Θυέστου* (fr. 392 N.²).

Εἰ δ' ἄτερ πόνων
δοκεῖς ἔσεσθαι, μῶρος εἶ, θνητὸς γεγώς.

21 (22 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης* (fr. 101 N.²).

Ἀλλ' ἡμέρα τοι πολλὰ καὶ μέλαινα νὺξ
τίκτει βροτοῖσιν.

22 (23 Mein.) *Σοφοκλέους Μυσῶν* (fr. 376 N.²).

Ἄμοχθος γὰρ οὐδείς· ὁ δ' ἥκιστ' ἔχων μακάρτατος.

23 (24 Mein.) *Σόλωνος* (fr. 14 B.⁴).

Οὐδὲ μάκαρ οὐδεὶς πέλεται βροτός, ἀλλὰ πόνηροι
πάντες, ὅσους θνητοὺς ἠέλιος καθορᾷ.

24 (25 Mein.) *Βακχυλίδου Προσοδίων* (fr. 13 Blass).

Πάντεσσι θνατοῖσι δαίμων ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν
ἄλλους.

25 (26 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Ἐπινίκων* (V 54 Bl.).

Οὐ γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

26 (27 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (V 160. fr. 37 Bl.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. L. Attius Atrei fr. IX^b p. 164 Ribb.² ‖ **3** *μωρὸς* libri | *γεγῶσ* in *γεγῶσ* corr. M¹ ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; *τοῦ αὐτοῦ ἀλκμήνης* Voss, Frob. p. 106 sed fab. n. om. Frob. ‖ **5** frustra olim haec verba coniecturis sollicitavimus, Nauck et ego ‖ **6** *βροτοῖσιν* S *βροτοῖσι* Voss. Frob. *βροτοῖς* Tr. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **8** *ἥκιστ'* Grotius Dict. poet. p. 405: *ἥκιστα* libri ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **10** *μάκαρς* Stephanus | *πόνηροι* Grotius l. c.: *πονηροι* sine acc. S *πονηροὶ* M A Tr. ‖ **11** *ἠέλιος* S A Tr. *ἡ ἔλιοσ* M ‖ **12** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A; *προσῳδιῶν* M A ‖ **13** *πάντεσσι* S M A *πάντεσι* Tr. | *ἐπέταξεν* Tr. ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S M A. hanc et proximam ecl. uno *τ̔ αυ^τ* lemmate compr. S. *ἐπινικων* sine acc. M *ἐπὶ νικῶν* A, om. S. recurrit ecloga sed ambitus maioris flor. 103, 2 Mein. (*Βακχυλίδου Ἐπινίκων*). in papyro desinit colon in *ου*, in *ἐπιχθονιων*, in *εφυ* ‖ **16** *γα .... επιχθονιων* pap. | *πάντα γ'* (*παντα γ'* M) *εὐδαίμων* S M A *π ... αγ' ευδαίμων* pap. *πανγευδαίμων* S infra *πάντ' εὐδαίμων* M infra *πᾶν γ' εὐδάιμων* A infra ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. antecedentem, *ἐν ταυτῷ* M *ἐν τῷ αὐτῷ* A. in papyro novum colon incipit a v. *μητ' αελιου* et a *φεγγος*

Θνατοῖσι μὴ φῦναι φέριστον, μηδ᾽ ἀελίου
προσιδεῖν φέγγος, ὄλβιος δ᾽ οὐδεὶς βροτῶν πάντα χρόνον.

27 (28 Mein.) *Ἡρώδα Μιμιάμβων* (fr. 63 Crus.[4]).

Ὡς οἰκίην οὐκ ἔστιν εὐμαρέως εὑρεῖν
ἄνευ κακῶν ζώουσαν· ὃς δ᾽ ἔχει μεῖον
τούτου τι, μεῖζον τοῦ ἑτέρου δόκει πρήσσειν.

28 (29 Mein.) *Σιμωνίδου* (85 Bergk[4]).

Ἓν δὲ τὸ κάλλιστον Χῖος ἔειπεν ἀνήρ·
οἵη περ φύλλων γενεή, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.
παῦροι μὴν θνητῶν οὔασι δεξάμενοι
στέρνοις ἐγκατέθεντο· πάρεστι γὰρ ἐλπὶς ἑκάστῳ,
ἀνδρῶν ἥτε νέων στήθεσιν ἐμφύεται.
θνητῶν δ᾽ ὄφρα τις ἄνθος ἔχῃ πολυήρατον ἥβης,
κοῦφον ἔχων θυμὸν πόλλ᾽ ἀτέλεστα νοεῖ.

---

1 *θνατοῖσι* (sine acc. pap.) S A pap. *θνητοῖσι* M | *μητ᾽* pap. || 2 v. *ὄλβιος — χρόνον*, quae ignorat pap., dubites utrum gnomologi temeritate an incuria librarii prioribus male adiuncta sint. recte sui iuris fragmentum constituit Blass in Bacchylide | *δὲ οὐδεὶς* S M A || 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἡρωδα* sine acc. S M || 6 *τοῦτον* Schneidewin | *μεῖζον* S M A. *μέζον* Meister. sed e regione positum est *μεῖον*, fortasse igitur consulto Herodas declinavit in *μεῖζον*. et retinuit hoc Buecheler | *δόκει* Schneidewin: *δοκεῖ* S M A || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. Semonidis Amorgini potius, non Cei Simonidis, esse hoc carmen coniecit Bergk, cuius sententiae praeter alios particeps esse voluit de Wilamowitz *Hom. unters.* p. 352. sed Amorgini elegiis florilegiorum conditores usos non esse contra monuit Crusius Philol. LIV p. 715 Anthol. lyr. (Lips. a. 1897) p. LIX || 8 praemittit Fulvius Vrsinus hexametrum *οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι μένει χρῆμ᾽ ἔμπεδον αἰεί*, omittunt libri nobis noti omnes. sed hunc versum, quo aptior cogitari vix potest, de suo finxisse Vrsinum eo minus veri similest, quod etiam Bacchylidis versus, quos Vrsinus ex Stobaeo attulit solus, licet ille de capite *Περὶ φρονήσεως* erraverit, papyro musei Britannici confirmati sunt, cf. Bacchylidis carm. X 1 ss. Stob. III 3, 66 p. 219, 8 ss. et adn. recipiendus est versus a Simonidis editoribus, si minus Stobaei || 8 *ἓν δὲ* — (12) *ἐμφύεται* om. M A | resp. Plut. vit. Hom. II 2 p. 337, 11 Bernard. || 9 *τοιήδε* S ut Homeri nonnulli || 10 *μιν* S: corr. Meineke alii

οὔτε γὰρ ἐλπίδ' ἔχει γηρασέμεν οὐδὲ θανεῖσθαι,
οὐδ' ὑγιὴς ὅταν ᾖ, φροντίδ' ἔχει καμάτου.
νήπιοι, οἷς ταύτῃ κεῖται νόος· οὐδὲ ἴσασιν
ὡς χρόνος ἔσθ' ἥβης καὶ βιότοι' ὀλίγος
θνητοῖς· ἀλλὰ σὺ ταῦτα μαθὼν βιότου ποτὶ τέρμα
ψυχῇ τῶν ἀγαθῶν τλῆθι χαριζόμενος.

29 (30 Mein.) *Διονυσίου ⟨τοῦ⟩ τυράννου Ἀλκμήνης* (fr. 2 p. 793 N.[2]).

Εἰ δ' ἀξιοῖς σοι μηδὲν ἀλγεινόν ποτε
† μηδὲν ἔσεσθαι, μακαρίως ἔχεις φρενῶν·
θεῶν γὰρ ἕξειν βίοτον, οὐ θνητῶν δοκεῖς.

30 (31 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 143 N.[2]).

Χρήμασιν γὰρ εὐτυχῶ·
ταῖς συμφοραῖσι δ', ὡς ὁρᾷς, οὐκ εὐτυχῶ.

31 (32 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλου* (fr. 34 N.[2]).

Γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου.

32 (33 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (101—3).

---

1 *ἐλπίδ'* S A *ἐλπίδεσ* M | *γηρασέμεν* S *γήρασ ἐμεν* M *γῆρας ἔμεν* A *γηρασσέμεν* Tr. *Ionici sermonis lex γηρησέμεν videtur requirere* Bergk, idque hodie reponi solet. quamquam vide etiam Smyth *Greek dialects* (*Ionic*) 593, 4 ‖ **2** *ἔχει* S M *ἔχῃ* A ‖ **3** *νήπιοι, οἷς* Stephanus et Vrsinus: *νηπίοισι* S M A *νηπίοις* Tr. ‖ **4** *βιότοιο* Vrsinus *βιότοι'* Stephanus: *βιότου* S M A | *ὀλίγος* ex *-ης* corr. S[1] ‖ **6** *τῶν ἀγαθῶν* ex *τὸν ἀγαθὸν* corr. M[1] | *τλῆθι* S A *πλήθη* sed supra *η* finale aliquid rasum M ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *τοῦ* tacite inseruit Gaisford ‖ **9** *ἀξίοισ* M A: tacite corr. Gesn.[2] ‖ **10** *μηδὲν ἔσεσθαι* M A: *δεινόν τ' ἔσεσθαι* prop. Heimsoeth, *μέλλειν ἔσεσθαι* Wecklein, *μέλημ' ἔσεσθαι* F. G. Schmidt, *δῆλημ' ἔσεσθαι* ego | *μακαριωσ* sine acc. M ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ανδρο δ ε μ* *ευ ρι πι δ* pro lemm. S *ἀνδρομέδου* A ‖ **14** *συμφοραῖσ σοϊ δ'* sed *σοϊ* ex *σου* corr. M[1] ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S M A; poetae nom. non iteravit S *τοῦ αὐτοῦ* pro *εὐρ.* A ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S M A. poetae nom. commemorato intra plurium versuum numerum affert Plut. Cons. ad Ap. p. 105 E. v. *πλείη μὲν — θάλασσα* citat Plutarchus Cons. ad Apoll. p. 115 A sine poetae nom., addito Hesiodi nom. verba *πλείη*

Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα·
νοῦσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρῃ, αἳ δ' ἐπὶ νυκτὶ
αὐτόμαται φοιτῶσι κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι.

33 (34 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 211 N.[2]).

Φεῦ φεῦ, βρότειαι πημάτων ὅσαι τύχαι
ὅσαι τε μορφαί· τέρμα δ' οὐκ εἴποι τις ἄν.

34 (35 Mein.) *Σοφοκλέους Οἰδίποδι* [*τυράννου*] (1189 ss.).

Τίς γὰρ τίς ἀνὴρ πλέον
τᾶς εὐδαιμονίας φέρει
⟨ἢ⟩ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

35 (36 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 204 N.[2]).

Πόλλ' ἔστιν ἀνθρώποισιν, ὦ ξένοι, κακά.

36 (37 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 589 K.).

Ἄνευ κακῶν γὰρ οἰκίαν οἰκουμένην
οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἡ τύχη

μὲν γαῖα κακῶν Eust. Hom. 209, 44. respexit locum Serv. in Verg. Buc. VI 42 (vol. III 1 p. 72, 8 Th.-H.)

2 *ἐφ' ἡμέρῃ* Hes., Plut., *ἐφημέρη* M *ἐφημέρι'* S A sed uno ductu *ἐφημέριαι δ'* A ‖ 3 *αὐτόμαται* S M *αὐτόματοι* A, Hesiodi libri, Plut. cf. Hes. op. 118 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. nom. om. S. affert versus om. p. et fab. nom. Clemens Al. Strom. III 3 p. 206, 15 Stähl. ‖ 5 *βροτειαι* S A *βρότιαι* M *βροτείων* recte Clem. ‖ 6 *ὅσαι δὲ* Clem. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *οἰδίποδι* (*οἰδίποδι·* M) *τυράννου* M A. *τυράννῳ* male cum Gaisfordo Meineke. non additamentis internoscitur alter Oedipus ab altero in Stobaei libris. seclusi igitur *τυράννου*, et recte secludi etiam distinctio docet post *οἰδίποδι* servata in M. vide tamen ne *Οἰδίποδος* scribendum sit, non solum propter lemmata vicina sed quia qui *τυράννου* adscripsit legit *Οἰδίποδος*, non *Οἰδίποδι*. quamquam cum tyrannum respiciens, quem in proximis ipsum appellat, haec dicat chorus, poterat etiam ⟨*περὶ*⟩ *τυράννου* olim aliquis adscribere haud ita inepte, sed hoc quidem minus probabilest, ut libenter concedo Eduardo Schwartz ‖ 8 *γάρ τισ ἀνὴρ πλέοντασ* M ‖ 10 *ἢ* tacite e Soph. inseruit Gesn.[2] p. 531: om. M A | *δοκεῖν* A, Soph. *δοκεῖ* M sed *εῖ* in ras. M[2] | *δόξαντ'* tacite e Soph. Gesn.[2]: *δόξαν* M A ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A, om. Tr. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., om. Tr. ‖ 15 *γὰρ* om. Mac. | *οἰκίαν* M A Mac. *οἰκίην* S

τούτων δίδωσιν ἀφθονίαν, τοῖς δ' οἱ τρόποι.

37 (38 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 208 N.[2]).

Ἔχει λόγον καὶ τοῦτο· τῶν πολλῶν βροτῶν
δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐτυχεῖς,

38 (39 Mein.) *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (fr. 285 N.[2]).

Ἐγὼ τὸ μὲν δὴ πανταχοῦ θρυλούμενον
κράτιστον εἶναι φημὶ μὴ φῦναι βροτῷ.

39 (45 Mein.) *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (fr. 533 N.[2]).

ΧΟΡ. Τὰν δ' ἀνθρώπου ζοὰν
ποικιλομήτιδες ἆται
πημάτων πάσαις μεταλλάσσουσιν ὥραις.

40 (46 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (fr. 536 N.[2]).

Ζώοι τις ἀνθρώπων τὸ κατ' ἦμαρ ὅπως

---

1 *τοῖς δ'* M A Mac. *τοὺς δ'* S ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *ἀντιόπ* (superscr. *η*) M. sine p. et fab. nom. initium enuntiati servavit M. Antoninus VII 41 et XI 6 *εἰ δ' ἠμελήθην ἐκ θεῶν καὶ παῖδ' ἐμώ, ἔχει λόγον καὶ τοῦτο.* cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 109 ‖ 3 post *τοῦτο* iterat *λόγον* A ‖ 4 inter Men. monost. relatus v. 125; respicit verba Hierocles Gaisf. p. 69 *αὐτομάτως συμπίπτει τὸν μὲν εὐτυχῆ εἶναι, ὡς φασί, τὸν δὲ δυστυχῆ* ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. ecl. 39—44 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S. ut maioris fragmenti initium ecloga supra legitur Stob. IV 33, 16 (*Εὐριπίδου*) ‖ 7 *βροτῷ* (vel *-ῶ*) S M hic et supra *βροτὸν* A hic et supra ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, *χ* (superscr. *ο*, subscr. *ρ*) praef. S, post ecl. 39 Mein. collocant M A, post ecl. 44 Mein. S. tamquam antistropham recte, ut videtur, huc rettulit Bergk eos versus quos servavit om. fab. nom. Plutarchus de aud. poet. p. 21 B *ἀλλὰ τῶν πολλῶν καλῶν τίς χάρις, εἰ κακόβουλος φρόντις ἐκτρέφει* (*ἐκστρέψει* Bergk) *τὸν εὐαίωνα πλοῦτον* ‖ 9 *δ'* S M A: *γὰρ* recte Bergk, requiritur tetrapodia trochaica catalectica | *ζωὰν* (sine acc. S) S M A: corr. Bergk ‖ 10 a v. *ποικιλομ.* novum colon incipit in S, dein a *πημάτων* et a *μεταλλ.* | *ἆται* M ‖ 11 *μεταλλάσουσιν* S | *ὥραις* S M *ὥρας* A. *μεταλλάσσουσι μορφαῖς* prop. Lehrs *Popul. aufs.*[2] p. 419 adn. ‖ 12 ecl. hab. S, om. M A; *ἐν ταυτῷ* S. eiusdum cantici esse versus quos habet Porphyrius infra Stob. flor, 105, 57 Mein.: *διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἔν τισι* (*ἐν Τηρεῖ* ci. Nauck) *φησίν 'οὐ χρὴ — ἀποβάλλει'* perspexit Bergk ‖ 13 *ζώοι* S *ζῴη* Wagner

ἥδιστα πορσύνων, τὸ δ' ἐς αὔριον αἰεὶ
τυφλὸν ἕρπει.

41 (40 Mein.) *Εὐριπίδου Εὐρυσθέως* (fr. 376 N.²).

Οὐκ οἶδ' ὅτῳ χρὴ κανόνι τὰς βροτῶν τύχας
ὀρθῶς ἀθρήσαντ' εἰδέναι τὸ δραστέον.

42 (7 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 811 K.).

Ἄνθρωπος· ἱκανὴ πρόφασις εἰς τὸ δυστυχεῖν.

43 (41 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας.*

* * *

43 a (contin. 41 Mein. ⟨*Εὐριπίδου Ἴωνος*⟩ 381—3).

Πολλαί γε πολλοῖς εἰσι συμφοραὶ βροτοῖς,
μορφαῖς δὲ διαφέρουσιν, ἓν δ' ἂν εὐτυχὲς
μόλις ποτ' ἐξεύροι τις ἀνθρώπου βίον.

44 (49 Mein.) *Αἰσχύλου* (fr. 399 N.²).

Τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ,

---

1 *ἅδιστα* G. Wolff ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 39 Mein.) MA (post ecl. 46 Mein.). de S vide ad ecl. 39 Mein. ‖ 4 *οἶδα* M ‖ 5 *σταθμήσαντ'* Pierson: *ἀθρήσαντ'* SM *ἀθρήσαντες* (ες compend.) A *μετρήσαντ'* Wagner ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 7 Mein.), om. S ‖ 7 fuerit olim *εἶ δὲ σὺ* vel *εἴμ' ἐγὼ Ἄνθρ.* (cf. p. 825, 9) sim. ‖ 8 lemma hab. S (post ecl. 40 Mein.) MA (post ecl. 7 Mein.), *ἴφϊγε* M *ὑφιγενείας* A, de S vide etiam ad ecl. 39 Mein. versus ipsi exciderunt, nam qui adhaerent sunt Ionis Euripideae. lacunam igitur indicavi. exciderint autem Iphigeniae Aulidensis versus velut 31 s. *δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι· θνητὸς γὰρ ἔφυς* (cf. flor. 105, 6 Mein.) vel quod in cap. *Περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου βίου* offert Orio VIII 8 (Iph. Aul. 161 ss.) *θνητῶν δ' ὄλβιος ἐς τέλος οὐδεὶς οὐδ' εὐδαίμων· οὔπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος* sim. dein intercidit quod addidi *Εὐριπίδου Ἴωνος*, sunt autem ex litterarum ordine fabularum lemmata conserta ‖ 10 *βροτοῖς* SMA: *βροτῶν* libri Eur. ‖ 11 *μορφαὶ* Eur. | *ἓν δ' ἂν εὐτυχὲς* Eur., ex Eur. Gaisford: *εν* (sine spir. et acc.) *δ' ἄνευ τύχης* (*ευτ* uno ductu) S *εν δ' αν ευτυχαισ* (sed *αισ* ex *εσ* ut videtur corr.) M¹ *ἐν δ' εὐτυχίαις* A ‖ 12 *ἐξεύροιεν ἀνθρώπου βίον* S *ἐξεύροι τις ἀνθρώπου βίον* MA *ἐξεύροι τις ἀνθρώπων βίον* (*βίῳ* vel *βίω* ex corr.) libri Eur. *βίῳ* scribi solet in Eur. *ἕνα δ' ἂν εὐτυχῆ — ἀνθρώπου βίον* Heath. quod Stobaeo dedi tueri vult Ed. Schwartz. dissentio ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 48 Mein.) MA (post ecl. 41 Mein.) ‖ 14 *ἐφημέρια* (ut olim multi suaserant cf. Meineke

καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

45 (50 Mein.) Ὁμήρου (Il. XXIV 525 s.).

Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
ζώειν ἀχνυμένοις.

46 (52 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Il. XXI 463—66).

Τί γὰρ δὴ δεῖ θνητῶν ἕνεκα πτολεμίζειν
δειλῶν; οἳ φύλλοισιν ἐοικότες ἄλλοτε μέν τε
ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,
ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι, οὐδέ τις ἀλκή.

47 (51 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ (Il. XVII 446 s.).

Men. et Philem. rel. p. 376 adn.) S ἐφήμερα M A: ἐφ᾽ ἡμέρᾳ Lobeck in Soph. Ai.[2] p. 444 ἐφ᾽ ἡμέραν Dindorf

2 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. recurrit ecloga Ps.-Plat. Axioch. p. 367 D poetae nom. om., paulo locupletior (lemm. non iterato) Stob. flor. 124, 14 Mein. has gnomas olim in diatribis philosophis et in gnomologiis diu ante Ioannem lectas esse proditur eo quod etiam in Axiochi loco ecl. 50 et 51 Mein. vicinae sunt. recurrit distichon Plut. de poet. aud. p. 22 B utque etiam alter versus citetur integer Plut. de poet. aud. p. 20 F. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 39 et 42 ‖ 4 ἀχνυμένοις (-οις compend. S) S M A Mac., Axioch., libri Hom. ubi (quia pergitur αὐτοὶ δέ τ᾽ ἀκηδέες εἰσίν) -οισ᾽ scribitur: ἀχνυμένους flor. 124, 14, Hom. Stuttg., Eust., Etym. m. p. 198, 5 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 51 Mein.) M A (post ecl. 50 Mein.); ὁ μ (with ρ above) (ut etiam ecl. 50 et 51 Mein.) S τοῦ αὐτοῦ M A. affert versus Plutarchus consol. ad Apollon. p. 104 F poetae nom. commemorato ‖ 6 Τί γὰρ δὴ (δη sine acc. M δὴ om. A) δεῖ θνητῶν ἕνεκα πτολεμίζειν (πολεμ- A) S M A (ἐννοσίγαι᾽, οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο ἔμμεναι,) εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίξω (vel πολεμίζω) libri Hom. βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν Plut. quod in βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω vix recte mutavit Hercher. expectes in Plut. potius ⟨τί δεῖ δὲ⟩ βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζειν sim. nam ex eodem fonte, philosophi fortasse commentario, hausisse Plutarchum et gnomologum, non modo πτολεμίζειν docet sed etiam οὐδέ τις ἀλκή in versu extremo ‖ 7 φίλοισιν A ‖ 9 ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα Παυσώμεσθα μάχης Hom. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 50 Mein.) M A (post ecl. 52 Mein.). recurrunt versus huius cap. ecl. 75 in longiore Axiochi excerpto, ubi affertur locus p. 367 D

Οὐ μὲν γάρ τί ποτ᾽ ἐστὶν ὀιζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

48 (42 Mein.) *Εὐριπίδου Ὀρέστης* (1 ss.).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ᾽ εἰπεῖν ἔπος
οὐδὲ πάθος οὐδὲ συμφορὰ θεήλατος,
ἧς οὐκ ἂν ἄραιτ᾽ ἄχθος ἀνθρώπου φύσις.

49 (43 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 860 N.^{2}).

Οὐ γὰρ θέμις ζῆν πλὴν θεοῖς ἄνευ κακῶν.

50 (44 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ* (fr. 444 N.^{2}).

Ὦ δαῖμον, ὡς οὐκ ἔστ᾽ ἀποστροφὴ βροτοῖς
τῶν ἐμφύτων τε καὶ θεηλάτων κακῶν.

51 (47 Mein.) *Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος* (fr. 651 N.^{2}).

Οὐ θαῦμ᾽ ἔλεξας θνητὸν ὄντα δυστυχεῖν.

52 (48 Mein.) *Σοφοκλῆς Αἴαντι* (fr. 12 N.^{2}).

---

1 *γάρ* om. libri Platonis | *ποτ᾽* S M A, ecl. 75, Plat.: *που* Hom. etiam hac discrepantia confirmantur quae dixi ad ecl. 50 Mein. | *ὀϊζυρότερον* S *-ώτερον* M A Tr. ‖ 2 *ὅσσα* libri (*ὅσσά* M), etiam Tr.: *ὅσα* S | *ἔπι πνείει* rectius scribitur in Hom. cf. p. 854, 8 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 38. inter gnomologos citat eclogam Orio VIII 6 p. 53, 14 (*Ἐκ τοῦ Ὀρέστου* poetae n. non iterato), aliorum scriptorum haud pauci, Lucian. Iup. trag. 1 Dio Prus. IV 82 p. 69, 8 Arn. Suidas I 1 p. 701 s. v. *ἄραιτο* Theodorus Prodromus in *Notices et Extr.* VIII 2 p. 142 Auctor Timarionis in *Notices et Extr.* IX 2 p. 165, interpretatur Cicero Tusc. IV 29, 63. versum primum habet Olympiodorus in Alcib. p. 132 Maximus Plan. ap. Walzium V p. 424 schol. Aesch. Pers. 711 Zonaras p. 307 Bekk. Anecd. III p. 1151, versum tertium Lucian. Ocyp. 167 schol. Hom. Il. XXIV 49 ‖ 4 *οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν* Tr. A^2, Eur., Orio: *οὐκ ἔστι δεινὸν* S M A^1 ‖ 5 *συμφορὰ θεήλατος* S, Eur. nonnulli, Or.: *συμφορὰν θεήλατον* (sed *συμφορὰν* e corr. A^1) M A, Eur. cod. Ambros. A. 104 et cod. Vatic. 1345, schol. cod. Ambros. ‖ 6 *ἄραιτο* M | *ἀνθρώπου φύσις* M A Tr., Eur., Orio: om. S *ἀνθρώπων φύσις* Eur. cod. Ambros. A. 104 ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. iteratur ecloga in Men. monost. 692 ‖ 8 *ἄνευ κακοῦ* Monost. | 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A; de poetae nom. vide ad ecl. 39 Mein., *ἱππολύτῳ* per compendium scriptum est ‖ 12 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 46 Mein.) addito lemmate M A (post ecl. 43 Mein.) ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. nom. om. S. Aiaci Sophocleae hunc versum immerito adsignari putat Leeuwen Comment. de Ai. Soph. authentia et integr. p. 119

Ἄνθρωπός ἐστι πνεῦμα καὶ σκιὰ μόνον.

53 (53 Mein.) *Μενάνδρου Συναριστώσαις* (fr. 452 K.).

Τρισάθλιόν γε καὶ ταλαίπωρον φύσει
πολλῶν τε μεστόν ἐστι τὸ ζῆν φροντίδων.

54 *Μενάνδρου Κιθαριστῇ* (fr. 281, 8 K.).

Ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος.

55 *Θεόγνιδος* (617 s.).

Οὔ τι μάλ' ἀνθρώποις καταθύμια πάντα τελεῖται·
πολλὸν γὰρ θνητῶν κρέσσονες ἀθάνατοι.

56 *Ἀντιφῶντος* (fr. 51 Diels [2]).

Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς, ὦ μακάριε, καὶ οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα μικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμεμιγμένα λύπαις μεγάλαις.

---

2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 52 Mein.) M A (post ecl. 48 Mein.), $μ^{ε}$ nec pl. S. recurrit corp. Par. 759 Elt. (*Μενάνδρου*) || **3** *γε* ex *τε* fecit A[1] | *μεστῶν* cod. Paris. 1168 || **5** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. Diog. Laert. VII 68 *Ἔστι δὲ καὶ ἐπαπορητικόν τι πρᾶγμα διενηνοχὸς ἀξιώματος, ὃ εἰ λέγοι τις, ἀποροίη ἄν· 'ἆρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη καὶ βίος'*. relatus est versus inter monost. 640. 'imitatur Io. Gazaeus ecphr. prooem. lib. I: *ἆρ' ἔστι συγγενές τι μόχθος καὶ λόγος*' Nauck || **6** *ἄρ' εστι* (post *ι* una litt. rasa) M || **7** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || **8** *οὔ τι μάλ'* tacite ex Theogn. Gesn.[2] p. 532: *οὔτοι μ' ἀλ* M *οὔτοι μάλ'* A || **9** *πολλὸν* Theogn.: *πολλῶν* M A, Theognidis pauci, idque in *πολλῷ* mutavit Gesn.[2] cf. Stob. IV 26, 25 p. 654, 11 adn. || **10** ecl. cum lemm. *ἀντιφάνους* (per compend. S) hab. S M A *Ἀντιφῶντος* Tr. satis infirma igitur lemmatis auctoritas, facile enim oriri id poterat ex *ἀντιφα* (sic fere S) male intellecto, sicut Stob. III 21, 4. perierunt fortasse Antiphanis versus una cum lemmate proximo. aliter res se habet in ecl. 63 ubi *Ἀντιφῶντος* libri ad unum omnes. ceterum dispositio eclogarum in hoc capite non satis integra servata videtur. pedestris enim sermonis ecloga intermixta est poeticis || **11** *πᾶς ὁ βίος, ⟨καὶ ὁ⟩ θαυμαστῶς ὡς μακάριος* scr. Diels, *θαυμαστῶς ⟨ὡς⟩, ὦ μακάριε* dederat Sauppe, fort. rectius. nam vita mirum quam beata quo modo *εὐκατηγόρητος* sit et ipsa, difficilius dictu. formulae *ὦ μακάριε* aliquid inest ironiae || **13** *πάντα* non modo S M A Tr. sed etiam Gesn.[1—3], *ταῦτα* neglegenter Gaisford | *μικρὰ* S M A *σμικρὰ* scribi malunt in Antiph. | *ἀναμεμειγμένα* reddunt Antiphonti

57 *Ποσιδίππου* (A. P. IX 359).

Ποίην τις βιότοιο τάμῃ τρίβον; εἰν ἀγορῇ μὲν
νείκεα καὶ χαλεπαὶ πρήξιες, ἐν δὲ δόμοις
φροντίδες· ἐν δ' ἀγροῖς καμάτων ἅλις, ἐν δὲ θαλάσσῃ
τάρβος· ἐπὶ ξείνης δ', ἢν μὲν ἔχῃς τι, δέος,
ἢν δ' ἀπορῇς, ἀνιαρόν. ἔχεις γάμον· οὐκ ἀμέριμνος
ἔσσεαι. οὐ γαμέεις· ζήσῃ ἐρημότερος.
τέκνα πόνοι, πήρωσις ἄπαις βίος. αἱ νεότητες
ἄφρονες, αἱ πολιαὶ δ' ἔμπαλιν ἀδρανέες.
ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λώιον, ἢε γενέσθαι
μηδέποτ' ἢε θανεῖν αὐτίκα τικτόμενον.

58 *Δημοκρίτου* (fr. 108 Diels [2]).

Διζημένοισι τἀγαθὰ μόλις παραγίνεται, τὰ δὲ κακὰ καὶ μὴ διζημένοισι.

59 *Σιμωνίδου.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. schol. Eur. Hec. 213 (Dind. I p. 270, 16) Stadtmueller Anth. Gr. III 1 p. 320 s. Sternbach Melet. Gr. I p. 132. *Ποσειδίππου, οἱ δὲ Πλάτωνος τοῦ κωμικοῦ* Anth. P. ubi epigramma etiam aliis adscribitur. cf. Gerhard *Phoinix* p. 104 ‖ 2 *ποίην* Anth. P. schol. Eur. l. c. ubi v. *ποίην — τρίβον* leguntur: *ποίαν* S A *ποίάν* M | *τάμη* S M A *τάμοι* Anth. testes plerique, schol. Eur. cf. A. P. V 301, 1 *ποίην τις πρὸς ἔρωτας ἴοι τρίβον*: *κτὲ.* A. P. V 360 ‖ 6 *ἀνιηρὸν* Anth. P. ‖ 7 *ζήση* (vel *-ῃ*) S M A *ζῇσ ἔτ'* fere libri Anth. | *ἐρημότερον* nonnulli Anth. ubi de Stobaei scriptura adnotatur sch.[B]: '*Στοβαῖος ἀναγιγνώσκει· ζήση ἐρημότερον*'. sed *ἐρημότερος* S M A *ἐρημότερον* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo ‖ 8 *ἄπαις βίος*] *ἀπέσβη* A ‖ 10 *ἦν ἄρα τοῖν δοιοῖν* (vel *δυοῖν*) *ἑνὸς αἵρεσις* Anth. | *ἢε γενέσθαι* S A supra *ἢε* scr. *τὸ* A[2] *ἢ ἐγενέσθαι* M *ἢ τὸ γενέσθαι* Anth. ubi de Stobaei discrepantia monet sch.[B]: *Στοβαῖος δὲ οὕτως* '*ἦν ἄρα τῶν πάντων τόδε λώιον ἢε γενέσθαι μηδέποτε ἢε θαν[εῖν]*' ‖ 11 *μηδέποτ'* Anth.: *μήποτε* S M A | *ἢε* schol.[B], modo citatum: *ἢ* S M A, Anth. | *θανεῖν* S M A *τὸ* superadd. A[2]: *τὸ θανεῖν* (al. *θανέειν*) Anth. | *τικτόμενον* S, Anth.: *τικτώμενον* M A. de sententia vide quae collegit Stadtmueller l. c. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A; post *δημοκρίτου* quattuor litt. rasae in M. dederat fort. *τοῖς*, dein delevit. recurrit Democrat. 75 ‖ 13 *τὰ ἀγαθὰ* M | *παραγίγν-* ut videtur A ‖ 15 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A

Σιμωνίδης ἐρωτηθεὶς πόσον χρόνον βιῴη ʽχρόνον᾽ εἶπεν ʽὀλίγον, ἔτη δὲ πολλά᾽.

60 *Ἀριστοτέλους.*

Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος; ἀσθενείας ὑπόδειγμα, καιροῦ λάφυρον, τύχης παίγνιον, μεταπτώσεως εἰκών, φθόνου καὶ συμφορᾶς πλάστιγξ, τὸ δὲ λοιπὸν φλέγμα καὶ χολή.

61 (62 Mein.) *Ἡροδότου* (VII 46).

Αἵ γάρ τοι συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράττουσι καὶ βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον· οὕτως ὁ μὲν θάνατος μοχθηρᾶς ἐούσης τῆς ζωῆς καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονεν, ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα δυσξύνετος ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται ἐών.

62 (61 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 297 Diels[2]).

Ἅπαντες ἄνθρωποι συνειδήσει τῆς ἐν τῷ βίῳ κακο-

1 *βιώη* S M *βιὼν* A *βοιώη* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. ʽhoc Secundi sententiis et interrogationibus simile est (cf. Orelli Opusc. sent. I p. 219. 231) et Aristotelis nomine falso notatum᾽: Rose Ar. pseudepigr. p. 610 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 60 Mein.): omiserat eclogam Gesn.[2] et Gesn.[3], falso loco intulit Gaisford. recurrit locus infra ut amplioris excerpti clausula ecl. 73 (*Ἡροδότου ἱστορίας ζ´*) et flor. 121, 40 Mein. (*Ἡροδότου*) ‖ **8** *αἵ τε γὰρ συμφοραὶ* ecl. 73, flor. 121, Her. | *αἰνοῦσαι* M | *συνταράττουσι* (-*σιν* M) S M A, ecl. 73, *συνταράσσουσι* Herodotei nonnulli: *συνταράσσουσαι* recte flor. 121 et Her. cod. Sancroftianus *συνταράττουσαι* cod. A in flor. 121, Herodoti plurimi ‖ **10** *οὕτω* flor. 121 | *μοχθηρᾶς* hoc loco S M A *μοχθηρῆς* ecl. 73 et flor. 121, Her. ‖ **11** *ζωῆς* libri Stobaei ubique: *ζόης* (*ζώης* nonnulli) Herodotei | *γέγονεν* libri Stobaei ubique ‖ **12** *γεύσας* flor. 121, Her.: *τεύξας* S M A hic et 73 *πλέξας* hic Tr. *δυσξύνετος* S M A: *φθονερὸς* ecl. 73 et flor. 121, Her. | *ἐν αὐτῷ*] *ἐ αὐτῷ* (sic) hoc loco A ‖ **13** *ἐών* ecl. 73, flor. 121, Her.: *αἰών* S M A *ἐ* superscr. A[2] ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 62 Mein.), vide quae dixi ad ecl. antecedentem. recurrit infra ecloga flor. 120, 20 Mein. (*Δημοκρίτου*) magis integra sic *ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι, συνειδήσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης κτέ.* ‖ **15** *ἅπαντες* hoc loco inepte gnomologus, qui v. *ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες* reservavit *Ἐπαίνῳ θανάτου* (flor. 120). idem etiam antecedentis eclogae initium adulteravit | *συνειδήσει δὲ* flor. 120

πραγμοσύνης τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρέουσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθέοντες φόβον.

63 *Ἀντιφῶντος* (fr. 50 Diels[2]).

Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρᾳ μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ᾗ ἀναβλέψαντες πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις.

64 *Ἡροδότου* (VII 49).

Αἱ συμφοραὶ τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσι καὶ οὐκὶ οἱ ἄνθρωποι τῶν συμφορῶν.

65 *Δημοκρίτου* (fr. 285 Diels[2]).

Γιγνώσκειν χρεὼν ἀνθρωπίνην βιοτὴν ἀφαυρήν τε ἐοῦσαν καὶ ὀλιγοχρόνιον, πολλῇσί τε κηρσὶ συμπεφυρμένην καὶ ἀμηχανίῃσιν, ὅκως ἄν τις μετρίης τε κτήσιος

---

2 *ταλαιπωροῦσι* flor. 120 | *μυθοπλαστέοντες* flor. 120, inde etiam nostro loco Meineke. nec tamen est cur *μυθέοντες* (sic S M A) ex Stobaeo eiciatur (cf. *μυθεῦσαι* Eur. Iph. A. 789). etiam *μυθήσας· εἰπών* quae glossa legitur ap. Phot. et Suid. comparat Sternbach *Wien. stud.* VIII (1886) p. 241 adn. 18. eius modi discrepantiae non furca expellendae sunt, indicatur eis non numquam fontium quos gnomologi adierunt diversitas ‖ 3 *φόβον* S M A *χρόνον* flor. 120. fortasse glossema est utrumque. puto, qui modo *τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωρέουσι* legit, haud ita difficile intelleget *ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν* (sc. *χρόνου*) *μυθέοντες* (vel *μυθοπλαστέοντες*) ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 61 Mein.), vide quae dixi ad ecl. 62 Mein. ‖ 5 *ἔοικεν* M | *τό τε* — (6) *μιᾷ* secludi vult Sauppe ‖ 6 *ἡμέρα* (vel -*ᾳ*) S M A: *μοίρᾳ* (*uni excubiarum vigiliae* coll. Eur. Rhes. 5 et schol.) prop. Diels | *μία* M | *ᾗ* S A *ἤ* M: *ἦν* Tr. p. 516 ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. intra amplius excerptum legitur gnoma supra Stob. IV 13, 31 (*Ἡροδότου ἱστορίας ζ'*) p. 359, 14 ‖ 9 *μάθε ὅτι αἱ συμφοραὶ κτέ.* Her. | *οὐκὶ οἱ ἄνθρ.* scripsi: *οὐχὶ ἄνθρ.* S M *οὐχ οἱ ἄνθρ.* A Tr. Mac. *οὐκὶ* (scripsi *οὐκὶ οἱ*) *ἄνθρ.* Stob. IV 13 *οὐκὶ ὤνθρ.* Her. ‖ 10 *συμφορῶν* S M A Mac.: *συμφορέων* Stob. IV 13, Her. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 12 *γιγνώσκειν* libri ‖ 13 *πολλῇσίν τε κηρσὶν* M | *δὲ* pro *τε* tacite Diels ‖ 14 *ὅκως* S M *ὅμως* A | *ἄν τις* Mullach (cf. Meineke flor. vol. IV p. LXXVIII): *ἂν πρὸς* S M A

ἐπιμέληται καὶ ἀμέτρητα ἐπὶ τοῖς ἀναγκαίοισι ταλαιπωρέῃ.

66 Ἑρμολόχου (P. L.⁴ III p. 637 B.).

Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς βίος, οὐδὲν ἔχων πιστὸν πλανᾶται συντυχίαις· ἐλπὶς δὲ φρένας παραθαρσύνει· τὸ δὲ μέλλον ἀκριβῶς οἶδεν οὐδεὶς [ὁ] θνατὸς ὅπῃ φέρεται· θεὸς δὲ πάντας ἐν κινδύνοις θνατοὺς κυβερνᾷ. ἀντιπνέει δὲ πολλάκις εὐτυχίαις δεινή τις αὔρα.

67 Ἐκ τῶν Κλειτομάχου.

Οὐδὲν τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιόν ἐστιν, ἀλλὰ πάντα φέρεται φορᾷ τινι παραλόγῳ.

68 Ζήνωνος (fr. 323 Arn.).

Ζήνων ἔλεγεν οὐδενὸς ἡμᾶς οὕτω πένεσθαι ὡς χρό-

---

1 ἐπιμέληται (vel ἐπιμελέηται) Meineke: ἐπιμελῆται SMA ἐπιμελεῖται Tr. cf. Stob. IV 26, 25 p. 654, 10 | ἀμέτρητα Diels: μετρῆται SMA | ἀναγκαίοισι ταλαιπωρέῃ Meineke: ἀναγκαίοις ἡ ταλαιπωρίη S ἀναγκαίοις ἢ ταλαιπωρέῃ MA || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA; ἑρμολάου S ἑρμολόχου MA, cod. Photii ut videtur, cf. Elter de Stob. cod. Phot. p. 52. Ἑρμοδότου scr. Meineke, nec aliter Bergk. cf. Nauck Tr. Gr. fr.² p. XIV. versus vix agnoverat Stobaeus, alioqui non prosae orationis scriptoribus intermiscuisset poetam. nolui igitur eclogam in versus dispertire. quamquam post ἔχων et post μέλλον spatiola in S, quasi nova incipiant membra. sed haec colometria vix ullius pretii || 4 Ἀτέκμαρτος ὁ πᾶς ⟨βροτοῖς⟩ βίος οὐδὲν ἔχων πιστὸν πλανᾶται συντυχίαισιν ⟨ἀεί⟩ incertis usus coniecturis scr. Bergk || 5 φρένας SM φρένα A || 6 θνατὸς ὅπᾳ Pflugk: ὁ θάνατος ὅπῃ SMA. ⟨οὐδ'⟩ ὁ θάνατος ὅπῃ prave Gesn.¹ || 7 θεὸς monosyllabi instar. θεὸς δὲ πάντας ἐν ⟨γε⟩ κινδύνοισιν ἔν τ' ἄταις κυβερνᾷ ut dactyloepitritis satis fieret temptavit Bergk, qui versum θεὸς δὲ — κυβερνᾷ et proximum ἀντιπνέει — αὔρα sedem mutare iussit | θνατοὺς S θνητοὺς MA | ἀντιπνεῖ Bergk || 8 εὐτυχίας (voluit -ίαις) Pflugk: ἀτυχίας SMA | δεινή τις SMA δεινά τις Bergk || 9 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S || 12 ecl. sine lemmate S Mac., addito lemmate MA. cf. Diog. Laert. VII 23. Philo de vita contempl. p. 47 Coneb. (= II p. 474, 2 Mang.). Clem. Al. Strom. V 4, 22 p. 340, 12 Stähl. Roscher Philol. LIX (1900) p. 35 ss. Wendland *Iahrb.* suppl. XXII p. 699 || 13 οὕτως SA

νου. βραχὺς γὰρ ὄντως ὁ βίος, ἡ δὲ τέχνη μακρή, καὶ μᾶλλον ἢ τὰς τῆς ψυχῆς νόσους ἰάσασθαι δυναμένη.

69 Σωκράτους.

Σωκράτης ἔλεγε νομίζειν ἀεὶ τοὺς θεοὺς γελᾶν ὁρῶντας τὴν τῶν ἀνθρώπων κενοσπουδίαν· μικρὰ γὰρ τὰ ἀνθρώπινα πάντα ὄντα οὐκ ἴσης σπουδῆς τυγχάνειν.

70 Νεοπτολέμου.

Νεοπτόλεμον τὸν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἤρετό τις, τί θαυμάζοι τῶν ὑπ' Αἰσχύλου λεχθέντων ἢ Σοφοκλέους ἢ Εὐριπίδου· ὁ δὲ 'οὐδὲν μὲν τούτων' εἶπεν· ὃ δ' αὐτὸς ἐθεάσατο ἐπὶ μείζονος σκηνῆς, Φίλιππον ἐν τοῖς τῆς θυγατρὸς Κλεοπάτρας γάμοις πομπεύσαντα καὶ τρισκαιδέκατον θεὸν ἐπικληθέντα, τῇ ἑξῆς ἐπισφαγέντα ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ ἐρριμμένον.

71 Ἱπποδάμου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ πολιτείας.

Πάντα μὲν ὦν τὰ θνατὰ δι' ἀνάγκαν φύσιος ἐν μεταβολαῖς καλινδεῖται, τὰ μὲν ἀπὸ τῶν χερηόνων ἐπὶ τὰ βελτίονα μετατροπὰν λαμβάνοντα, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν βελτιό-

---

1 Hippocr. Aphorism. I 1 t. IV p. 458 Littré Ὁ βίος βραχύς, ἡ δὲ τέχνη μακρή. per ὄντως indicat Zeno se consentire cum Hippocrate. illustrat hoc dicendi genus Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 126 || **2** μᾶλλον ἢ τὰς S || **3** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. Hor. carm. III 29, 31 *ridetque* (sc. *deus*) *si mortalis ultra fas trepidat* || **4** ἔλεγεν M || **6** τυγχάνειν (sed ν fin. fortasse postmodo additum in A) M A τυγχάνει S || **7** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. Neoptolemi dicti memor fuisse videtur Marcus Antoninus cum scriberet XI 6 οἷς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ψυχαγωγεῖσθε, τούτοις μὴ ἄχθεσθε ἐπὶ τῆς μείζονος σκηνῆς. observaverat Gatakerus in Antonin. p. 389 a, cui assensus est Bernays *Phok.* p. 133 || **8** ἤρετο A, S e corr. m. rec., Tr.: εἴρετο S¹ M || **10** εὐριππίδου ut assolet M | οὐδὲ (ὁ δὲ et ν superscr.) A ὁ δὲ et ν inseruit fort. A¹ οὐδὲν S M || **13** τη A καὶ superscr. A¹ | ἐπισφαγέντα S M A sed ἀπο ex ἐπι fecit A m. incerta || **14** ἐρριμμένον M Tr. ἐρριμένον S ἐριμμένον A || **15** ecl. cum lemm. hab. S M A. πυθαγορείου S A sed ει in ras. A τοῦ πυθαγορίου M. scribendum Ἱπποδ. Πυθαγορείου ⟨Θουρίου⟩ ἐκ τοῦ κτὲ. vide quae dixi ad flor. 103, 26 Mein. || **16** πάντων μὲν ὦν M | θνατὰ M A θνητὰ S | φύσιος sed ante rasuram φύσεως A || **17** χερηιόνων (-ηόνων Tr.) ut videtur S χερειόνων A χεριόνων M

νων ἐπὶ τὰ χερήονα. γενόμενα γὰρ ἀέξεται τὰ πράγματα καὶ ἀεξηθέντα ἀκμάζει καὶ ἀκμάσαντα γηράσκει καὶ τέλος ὕστατα φθείρεται· τὰ μὲν ὑπὸ φύσιος γινόμενα δι' αὐτᾶς τᾶς φύσιος ἐς τὸ ἄδηλον αὖτις τερματιζόμενα, καὶ πάλιν ἐκ τῶ ἀδήλω ἐς τὸ ὁρατὸν ἐπισυνερχόμενα ἀμοιβᾷ γενέσιος καὶ ἀνταποδόσει φθορᾶς κύκλον αὐταύτας ἀναποδιζοίσας, τὰ δὲ καὶ ὑπὸ ἀφροσύνας ἀνθρωπίνας ὕβρει καὶ κόρῳ ζεσάσας. οἶκοί τε καὶ πόλεις ὑπὸ μεγάλων εὐτυχημάτων ἀερθεῖσαι καὶ † βίον βαθυπλούτων ἅμα τοῖς μακαριζομένοις ἀγαθοῖς ἐς τὸν ὄλεθρον ἔβασαν. † ἴτω δει . . . . καὶ συμβαίνει πᾶσαν ἁγεμονίαν τρισὶ χρόνοις ὁρίζεσθαι· ἑνὶ μὲν καὶ πράτῳ τῷ περιέχοντι τὰν κτῆσιν, δευτέρῳ δὲ τῷ τὰν ἀπόλαυσιν, τελευταίῳ δὲ τῷ τὰν ἀπόλεσιν. τοὶ μὲν γὰρ πρᾶτοι ἀτυχέες ἐόντες ἐκτήσαντο, τοὶ δὲ δεύτεροι εὐτυχέες γενόμενοι ⟨ἐχρήσαντο, τοὶ δὲ τρίτοι ἄφρονες γενόμενοι⟩ διέφθειραν. τὰ μὲν ὦν ὑπὸ

1 χερείονα A ‖ 2 ἀεξηθέντα SA αὐξηθέντα M | ἀκμάζοντα Tr. | τέλος tamquam emblema expungi vult Cobet mnemos.[2] II p. 440, alterutrum (τέλος aut ὕστατα) abundare dixerat iam Meineke. non accedo ‖ 4 τὰσ M | αὖτις Badham: αὐτᾶς SA αὐτὰσ M ‖ 5 τοῦ ἀδήλου SMA: corr. Orelli | ὁρατὸν Badham: θνατὸν libri ‖ 6 ἀνταποδόσει SMA. ἀνταποδόσι scr. Meineke, non recte. cf. Hippodamus Stob. IV 1, 92 s. p. 28, 18. 29, 18. 30, 13 al. cf. quae adnotavi ad Stob. III p. LXIX | αὐταύτας Gaisford: αὖ ταύτας SM αὔτας A ‖ 7 ὕβρει SA ὕβρι M. vide ad 6 ‖ 8 ζησάσας S | οἶκοι M ‖ 9 καὶ βίον βαθυπλούτων (βαθυπλ. sine acc. S) SMA. καὶ βίον βαθὺν πλουτεῦσαι Tr. καὶ βίων βαθυπλούτων (vel βίω βαθυπλούτω) Gaisford ἐς βίον βαθύπλουτον ci. Meineke ‖ 10 ἴτω δει (sic) S ἴτω δεῖ M ἴστω δ' εἰ A εἴτω δεῖ Tr. οὕτω δὴ prop. Gesn.[1] πανδαμεί subdubitans Ed. Schwartz. lacunam indicavit post ἴστω δ' εἰ Meineke ‖ 12 πράτωι M πρώτῳ SA sed prius ω ex α fecit A[1] | παρέχοντι ci. Meineke Stob. flor. IV p. LXXVIII | τὰν κτησιν (hic sine acc.) S τὰν (τὴν A) κτᾶσιν MA; vide quae dixi Stob. III p. LXIX ‖ 13 v. τελευταίῳ — (14) ἀπόλεσιν om. A ‖ 14 τοῖ μὲν M | πρᾶτοι MA πρῶτοι S ‖ 15 τοιδε M | post γενόμενοι aliquid intercidisse vidit Meineke. bene explevit lacunam Cobet mnemos.[2] II p. 440, nisi quod ego praetuli ἐχρήσαντο pro ἀπέλαυσαν. nam eodem acumine Gorgiano contra posuerit Hippodamus ἐκτήσαντο — ἐχρήσαντο quo posuit ἀπόλαυσιν — ἀπόλεσιν ‖ 16 ὦν M

θεῶν διοικημένα ἄφθαρτα δ' ἐόντα ὑπὸ ἀφθάρτων τὸν ἀεὶ χρόνον πέφυκε σῴζεσθαι, τὰ δ' ὑπ' ἀνθρώπων θνατὰ ἐόντα ὑπὸ θνατῶν ἐπιδέχεται ποικίλαν ἀεὶ μεταβολάν. κόρῳ μὲν γὰρ καὶ ὕβριος πέρας ὄλεθρος, ἀπορίας δὲ καὶ στενοχωρίας πέρας ἀνδραγαθία. βίου ἀνθρωπίνου τὸ καὶ ἀφ' ἑτέρων αὐτὸν περαίνεσθαι. . . .

72 *Ἐκ τῶν Τέλητος Περὶ τοῦ μὴ εἶναι τέλος ἡδονήν* (Tel. rel.[2] p. 49 H.).

Εἰ δὲ δεῖ τὸν εὐδαίμονα βίον ἐκ τῶν πλεοναζουσῶν ἡδονῶν συγκρῖναι, οὐδείς, φησὶν ὁ Κράτης, εὐδαίμων γεγονὼς ἂν εἴη. ἀλλ' εἰ θέλει τις ἐκλογίσασθαι ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ πάσας τὰς ἡλικίας, εὑρήσει πολλῷ πλείους τὰς ἀλγηδόνας. πρῶτον μὲν γὰρ τοῦ παντὸς χρόνου ὁ ἥμισυς ἀδιάφορος, ἐν ᾧ καθεύδω. εἶθ' ὁ πρῶτος ὁ κατὰ τὴν παιδοτροφίαν ἐπίπονος. πεινᾷ τὸ παιδίον, ἡ δὲ τροφὸς κατακοιμίζει· διψᾷ, ἡ δὲ λούει· κοιμηθῆναι θέλει, ἡ δὲ κρόταλον ἔχουσα ψοφεῖ. εἰ δ' ἐκπέφευγε τὴν τιτθήν, παρέλαβε πάλιν ὁ παιδαγωγός, παιδοτρίβης, γραμματοδιδάσκαλος, ἁρμονικός, ζωγράφος. προάγει ἡλικία· προσγίνεται ἀριθμητικός, γεωμέτρης, πωλοδάμνης, [ὑπὸ τούτων πάντων μαστιγοῦται]· ὄρθρον ἐγείρεται· σχολάσαι οὐκ

---

1 *διοικημένα* libri. *δεδιοικημένα* scr. Meineke. malim *διῳκημένα*, nisi fuerit *διοικεύμενα*. vix possis in tali scriptore *διοικείμενα* | *ἄφθαρτα δὲ ὄντα* SMA: corr. Meineke. cf. p. 847, 14 || **3** *θνητὰ* A | *ὄντα* libri: corr. Meineke || **4** *κόρον* SMA: corr. Meineke || **5** post *ἀνδραγαθία* plene distinxit Ed. Schwartz | *βίου ἀνθρωπίνου* SMA: *βίῳ ἀνθρωπίνῳ* Orelli. verba *β. ἀ. τὸ καὶ — περαίνεσθαι* imperfecta sunt nec puto incorrupta, certe offendit asyndeton | fortasse *ἀτέρων* | *αὐτὸν* sed inter *ο* et *ν* una litterula erasa M || **7** ecl. cum lemm. hab. SMA, *περὶ τοῦ — ἡδονὴν* om. S. Cratetea excerpsisse satis habuit epitomator, de his autem vide quae exposui in ed. Tel.[2] p. 49 || **10** *ἐγκρῖναι* Meineke || **12** *πολλῷ* S: *πολλῶν* MA || **14** *εἶθ'* ut videtur A: *εἶτ'* SM || **15** *παιδοτροφίαν* Wyttenbach: *παιδοποιΐαν* SMA || **17** *τιθὴν* SMA: tacite corr. Gesn.[1] f. 465ᵛ || **19** *ἡλικία* SM: *ἡλικίαν* A | *προσγίνεται* S: *προσγίγνεται* MA || **20** *ὑπὸ* — (21) *μαστιγοῦται* secl. Wyttenbach, cf. p. 849, 2 s. || **21** *σχολάσαι οὐκ ἔστι* supra leguntur ex eodem fonte petita Stob. IV 33, 31 p. 816, 2 (= Tel. rel.[2] p. 42, 11 H.)

ἐστιν. ἔφηβος γέγονεν· ἔμπαλιν τὸν κοσμητὴν φοβεῖται, τὸν παιδοτρίβην, τὸν ὁπλομάχον, τὸν γυμνασίαρχον. ὑπὸ πάντων τούτων μαστιγοῦται, παρατηρεῖται, τραχηλίζεται. ἐξ ἐφήβων ἐστὶ καὶ ἤδη εἴκοσι ἐτῶν· ἔτι φοβεῖται καὶ παρατηρεῖ καὶ γυμνασίαρχον καὶ στρατηγόν. παρακοιτεῖν εἴ που δεῖ, οὗτοι παρακοιτοῦσι· φυλάττειν καὶ ἀγρυπνεῖν, οὗτοι φυλάττουσιν· εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, οὗτοι ἐμβαίνουσιν. ἀνὴρ γέγονε καὶ ἀκμάζει· στρατεύεται καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῆς πόλεως, πολιτεύεται, στρατηγεῖ, χορηγεῖ, ἀγωνοθετεῖ· μακαρίζει ἐκεῖνον τὸν βίον, ὃν παῖς ὢν ἐβίωσε. παρήκμασε καὶ ἔρχεται εἰς γῆρας· πάλιν παιδοτροφίαν ὑπομένει καὶ ἐπιποθεῖ τὴν νεότητα. καὶ

ἡ νεότης μοι φίλον, τὸ δὲ γῆρας
βαρύτερον Αἴτνης.

οὐχ ὁρῶ οὖν, πῶς εὐδαίμονά τις βίον ἔσται βεβιωκώς, εἴπερ δεῖ τῷ πλεονασμῷ τῶν ἡδονῶν ἐκμετρῆσαι.

73 Ἡροδότου ἱστορίας ζ′ (VII 44. 45 s.).

Ἐπεὶ δ᾽ ἐγένοντο ἐν Ἀβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ἰδέσθαι πάντα τὸν στρατόν. καὶ προεπεποίητο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτῷ ταύτῃ προεξέδρη λίθου. ὡς δὲ ὥρα πάντα

---

3 παρατηρεῖται ante μαστιγοῦται traiciendum videtur Meineke ‖ 4 εἴκοσι S M A εἴκοσιν Meineke. vid. Croenert Mem. gr. Herc. p. 141 Mayser *Gramm.* p. 239 ‖ 6 εἴ που scripsi: ὅπου libri; που tacite Diels poet. philos. p. 213 ‖ 8 ἀνὴρ γέγονε κτἑ.] cf. supra p. 815, 18 ss. = Tel. rel.² p. 42, 9 ss. H. ‖ 10 ὃν παῖς ὢν S M ὢν παῖς ὃν A ‖ 11 ss. cf. prolegom. in Tel.² p. CXXI s. ‖ 13 Eur. Herc. 637 ss. cf. supra p. 816, 4 (= Tel. rel.² p. 42, 13 H.) | φίλον ἀεὶ supra p. 816, 4. memoria non nimis tenaci citantur versus. nam sic Eur.: ἁ νεότας μοι φίλον· ἄχθος δὲ τὸ γῆρας αἰεὶ Βαρύτερον Αἴτνας σκοπέλων κτἑ. ‖ 16 δεῖ S A: δὴ M ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 18 ἐγένετο Herodoti codices aliquot | Ἀβύδῳ μέσῃ Herodoti codices aliquot, ex Herod. Gesn.¹ ‖ 20 αὐτοῦ Abresch | λίθου S M A: λίθου λευκοῦ Her., ex Her. Gesn.¹ fort. recte. sed dubia res est, nam ante ὡς δὲ ὥρα haud pauca alia consulto praeteriit excerptor | ὡς δὲ ὥρα Her.: ὡς δ᾽ ἑώρα (εώρα M) S M A | πάντα μὲν τὸν S, Her.: πάντα τὸν M A Tr.

μὲν τὸν Ἑλλήσποντον ὑπὸ τῶν νεῶν ἀποκεκρυμμένον, πάσας δὲ τὰς ἀκτὰς καὶ τὰ Ἀβυδηνῶν πεδία ἐπίπλεα ἀνθρώπων, ἐνθαῦτα ὁ Ξέρξης ἑωυτὸν ἐμακάρισε, μετὰ δὲ τοῦτο ἐδάκρυσε. μαθὼν δέ μιν Ἀρτάβανος ὁ πάτρως, ὃς τὸ πρῶτον γνώμην ἀπεδέξατο ἐλευθέρως οὐ συμβουλεύων Ξέρξῃ στρατεύεσθαι ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα· οὗτος οὖν ἀνὴρ φρασθεὶς Ξέρξην δακρύσαντα εἴρετο τάδε· ʽὦ βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαο νῦν τε καὶ ὀλίγῳ πρότερον· μακαρίσας γὰρ σεωυτὸν δακρύεις᾽. ὁ δὲ εἶπεν ʽἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτεῖραι, ὡς βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε ἐόντων τοσούτων οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται᾽. ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων ʽἕτερα τούτου παρὰ τὴν ζωὴν πεπόνθαμεν οἰκτρότερα· ἐν γὰρ οὕτω βραχεῖ βίῳ οὐδεὶς οὕτως ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέφυκεν οὔτε τούτων οὔτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ παραστήσεται πολλάκις καὶ οὐχὶ ἅπαξ τεθνάναι βούλεσθαι

---

1 *ἐλησπόντον* sed *η* in ras. m. sec. et supra *τον* aliquid rasum M | *ὑποκεκρυμμένον* A ‖ **2** *ἐπίπλε᾽* A ‖ **3** *ἐνθαῦτα* M A, Her.: *ἐνταῦθα* S *ἐνταῦτα* Tr. | *ἐμακάρισεν* M ut mox *ἐδάκρυσεν* ‖ **4** *πάτρως* Her., ex Her. Gesn.[1] f. 465ᵛ: *πατρῶιος* S *πατρῶος* M A Tr. ‖ **6** *στρατ.*] *μὴ* supra lin. A[2] | *οὖν ἀνὴρ* S M A vitiose: *ὡνὴρ* (*ἀνὴρ* pauci) Her. vide autem ne *ανηρ* olim correctum sit in $\overset{ων}{ανηρ}$, dein *ων* male *ὦν* intellectum abierit in *οὖν* ‖ **7** *εἴρετο* S M, Her.: *ἤρετο* A Tr. | v. *ὦ βασιλεῦ κτέ.* leguntur etiam infra flor. 121, 40 Mein. (*Ἡροδότου*) ‖ **8** *πολλὸν* in Her. Abicht | *ἐργάσαο* Her.: *ἔργα σὰ ὁ* (hic *ὅ* A) M A hic et infra, *εἰργάσαο* hic S qui om. flor. 121, 40 Mein. ‖ **9** *σεωυτὸν* M A flor. 121, 40, Her.: *ἑωυτὸν* hic S A *ἑαυτὸν* hic M | *εἶπεν* libri hic et infra ‖ **10** *ἐσῆλθε* hic S A infra M A, Her.: *εἰσῆλθε* hic M ut videtur | *κατοικτεῖραι* libri utrobique ut Herodotei | *βραχὺ* Tr. ‖ **11** *ὁ* hic om. A | *εἰ* hic S M A, Her.: *εἰς* M A infra | *ἐόντων* M A infra, Her.: *ὄντων* hic S M A. fuerit hic *γ᾽ ἐόντων*, non ut nunc in libris *γε ὄντων* | *τοσοῦτον* Tr. ‖ **12** *ἑκατοστὸν* M A infra, Her.: *ἕκαστον* (sine acc. S) hic S M A *ἑκατὸν* Tr. | *ἀμείβετο* hic S M A, infra M A, Her. *ἠμείβετο* Gesn.[2] ‖ **13** *ζωὴν* libri Stob. utrobique: *ζόην* (*ζώην* nonnulli) Her. | *οἰκτότερα* hic M ‖ **16** *οὐχὶ* libri hic et infra: *οὐκὶ* (*οὐκ* libri aliquot) Her.

μᾶλλον ἢ ζῆν· αἵ τε γὰρ συμφοραὶ συμπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράττουσι, καὶ βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτως ὁ μὲν θάνατος μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζωῆς καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονεν, ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται ἐών.

74 (Eiusd. VII 152)

Ἐπίσταμαι δὲ τοσοῦτο, ὅτι εἰ πάντες ἄνθρωποι τὰ οἰκήια κακὰ ἐς μέσον συνενέγκαιεν ἀλλάξασθαι βουλόμενοι τοῖσι πλησίοισιν, ἐγκύψαντες ἂν ἐς τὰ τῶν ἄλλων κακὰ ἀσπασίως ἕκαστοι αὐτῶν ἀποφεροίατο ὀπίσω τὰ εἰσηνέγκαντο.

74a (74 contin. Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (VII 203).

Εἶναι δὲ θνητὸν οὐδένα οὐδ' ἔσεσθαι, τῷ τὸ κακὸν

---

1 *μᾶλλον βούλεσθαι* flor. 121, 40 | *ζῆν* libri utrobique, *ζώειν* Her. ubi inter *ζώειν* (*ζό-*) et *ζῆν* libri fluctuantur | verba *αἵ τε γὰρ* (vel potius *αἱ γάρ τοι*) *συμφοραὶ κτέ.* leguntur etiam supra ecl. 61 (*Ἡροδότου*) ‖ 2 *συνταράττουσι* hic S M A et ecl. 61, *συνταράσσουσι* Herodotei nonnulli: *συνταράσσουσαι* flor. 121 et Her. cod. Sancroftianus *συνταράττουσαι* cod. A in flor. 121, Herodoti plurimi | *δοκεῖν* (*-εῖ* A) flor. 121 ‖ **4** *ζωῆς* libri Stob. ubique: *ζόης* (*ζώης* nonnulli) Herodotei ‖ **5** *γέγονεν* libri Stobaei | *γεύσας* flor. 121, Her.: *τεύξας* S M A hic et ecl. 61 *τάξας* hic Tr. | *φθονερὸς*] *δυσξύνετος* ecl. 61 ‖ **6** *ἐών* hic om. M A ‖ **7** ecl. cum priore cohaerentem sine lemmate (i. e. lemmate non iterato) hab. S, om. M A. separavit Gesn.[2] p. 536. vix dubito quin fuerit olim *Ἐν ταὐτῷ*. cf. 13 ‖ 8 *τοσούτῳ* S et *τοσούτωι* (vel *-ῳ*) etiam Herodoti nonnulli quod ex *τοσοῦτο* corruptum videtur: *τοσοῦτον* tacite ex Her. Gesn.[1] ‖ **9** *ἐς* S, Her.: *εἰς* Tr. | *συνενέγκαιεν* S *συνενείκαιεν* Her. quae formae quam facile inter se confundi potuerint neminem fugit. sed ne *συνενείκαιεν* obtrudas gnomologo, impedimento hoc est quod mox *εἰσηνέγκαντο* offert S, non *ἐσηνείκαντο* sic ut Herodotei ‖ **10** *τοῖσι* (*τοισι* S) *πλησίοισιν* S Tr. | *ἐς* Her.: *εἰς* S ut aliquot Herodotei, sed vide 9 | *τὰ τῶν πέλας κακὰ* Her. ‖ **11** *ἀποφεροίατο* Her.: *ἐπιφεροίατο* S | scripserim saltem *ἐσηνέγκαντο* ‖ **13** ecl. cum lemm. *ἐν ταυτῷ* hab. S, lemmate non iterato Tr., om. M A ‖ **14** *θνητὸν* Her. ex *θνητῶν* corr. S[1] *θνητῶν* Tr. | *οὐδὲ ἔσεσθαι* Her. | *τῶ* (vel *τῷ*) *τὸ* S: *τῷ* Her. fortasse secludendum *τὸ* tamquam dittographia post *τῶ*

ἐξ ἀρχῆς γινομένῳ οὐ συνεμίχθη, τοῖσι δὲ μεγίστοισιν αὐτῶν μέγιστα.

75 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀξιόχου* (p. 366 D — 368 D).

Ποῖον, ἔφη, μέρος τῆς ἡλικίας ἄμοιρον τῶν ἀνιαρῶν; οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλαίει, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον; οὐ λείπεται γοῦν οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνος, ἀλλὰ δι' ἔνδειαν ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλπος ἢ πληγὴν ὀδυνᾶται, λαλῆσαι μὲν οὔπω δυνάμενον ἃ πάσχει, κλαυθμυριζόμενον δὲ καὶ ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. ὁπόταν δὲ εἰς τὴν ἑπταετίαν ἀφίκηται πολλοὺς πόνους διαντλῆσαν, ἐπέστησαν παιδαγωγοὶ καὶ γραμματισταὶ καὶ παιδοτρίβαι τυραννοῦντες· αὐξανομένῳ δὲ κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί, πλῆθος δεσποτῶν· ἐπειδὰν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῇ, κοσμητὴς καὶ φόβος χειρῶν, ἔπειτα Λύκειον καὶ Ἀκαδήμεια καὶ γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι καὶ κακῶν ἀμετρία. καὶ πᾶς ὁ τοῦ μειρακίου χρόνος ὑπὸ σωφρονιστὰς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἵρεσιν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς· ἐπειδὰν δὲ ἀπολυθῇ τούτων, φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοὶ τίνα τις τοῦ ζῆν ὁδὸν ἐνστήσεται, καὶ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς

---

1 γιν- S | συνεμίχθη S sicut libri Her.; συνεμείχθη scr. in Her. vel συνηνείχθη cum Kruegero | μεγίστοισιν S ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Teletis ecloga quae supra legitur p. 848, 7 ss. ‖ 4 *Ποῖον ἔφη μέρος* S M A: *ἔφη γὰρ Τί μέρος* Plat. | *ἄμοιρον* om. Platonis cod. Par. 1807 ‖ 5 *κλαίει* S M A ‖ 6 *γ' οὖν οὐδὲ μιᾶσ* M ‖ 7 *ἀλλ' ἢ δι' ἔνδειαν* Plat. | *περὶ ψυγμὸν* M ‖ 9 *κλαυθμυριζόμενον* A Tr. p. 518, Plat.: *κλαυμυριζόμενον* S M | *ταύτην* M Tr., Plat. ex *ταύτης* corr. S[1] *ταύτης* A ‖ 10 *ἑπταετείαν* A ‖ 11 *διαντλῆσαν* S M, Plat. *διατλῆσαν* A[1] Tr. | *ἐπέστησαν* om. libri Plat. ‖ 12 *αὐξανομένου* Plat. *αὐξανομένῳ* (vel -ω) S A *αὐξανουμένω* e corr. M[1]. an voluerat *αὐξανομέν$\overset{\text{ου}}{\text{ω}}$*? ‖ 13 *πολὺ πλῆθος* Plat. ‖ 15 *χείρων* libri Stob. | *λύκιον καὶ ἀκαδημία* S M A ‖ 16 *ἀμετρίαι* Platonis cod. Paris. 1807 et cod. Vind. 21 | *μειρακίσκου* Plat. ‖ 17 *χρόνος* S M A, Platonis cod. Paris. 3009: *πόνος* Platonis alii | *πόνος ἐστὶν ὑπὸ* Plat. | *τις* (vel *τίς*) S M A: *τὴν* Plat. | *τοῦ ζῆν* S M A: *τοῦ βίου* Plat. ‖ 20 *ἐνστήσεται* Tr. *ἐνστήσηται* S M A *ἐνστήσονται* Plat.

ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδιὰ καὶ νηπίων ὡς ἀληθῶς φόβητρα· στρατεῖαι γὰρ καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες. εἶτα λαθὸν ὑπῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρρεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυσαλθές. κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν, ὀβολοστάτις ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦτο μὲν ὄψιν, τοῦτο δὲ ἀκοήν, πολλάκις δ' ἄμφω· κἂν ἐπιμένῃ τις, παρέλυσεν, ἐλωβήσατο, παρήρθρωσεν. ἄλλοι πολυγήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῷ, καὶ δὶς παῖδες οἱ γέροντες κατὰ τὴν παροιμίαν. διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστήμονες, οὓς ἂν [διὰ] πλείστου ποιῶνται, θᾶττον ἀπαλλάττουσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δειμάμενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον αὐτοῖς γενέσθαι, κατακοιμηθέντες οὐκ ἐξανέστησαν· οἵ τε τῆς Ἀργείας ἱερείας, ὁμοίως εὐξαμένης αὐτοῖς τῆς μητρὸς γενέσθαι τι τῆς εὐσεβείας παρὰ τῆς Ἥρας γέρας, ἐπειδὴ τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος ὑποδύντες αὐτοὶ διήνεγκαν εἰς τὸν νεὼν τὴν μητέρα, μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτὶ μετήλλαξαν. μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ

---

1 παιδικὰ Plat. ‖ 2 στρατεῖαί τε γὰρ Plat. ‖ 3 λαθὸν ex λαθὼν corr. M[1] | ὑπῆλθε S M A, pr. Platonis cod. Paris. 1807: ὑπεισῆλθε ex Platonis Ald. Gesn.[1] ‖ 5 ὀβολοστάτις SMA: ὡς ὀβολοστάτις Plat., ex Plat. Gesn.[1] f. 466v | ἐνεχυράζει Tr. p. 519, Plat.: ἐνεχυριάζει S M A ‖ 6 τοῦ μὲν ὄψιν τοῦ δὲ ἀκοὴν Plat. ‖ 7 ἐπιμείνῃ Plat. | παρήρθρωσεν S M A: παρήρθρησεν libri Plat. ‖ 8 ἄλλοι Plat.: ἀλλ' οἱ S M ἀλλὰ οἱ A | πολυγήρως vel πολὺ γήρως libri Plat.: πολὺ γήρωσ M πολλοὶ γήρως S A | πολλοὶ — (9) τοῦτο καὶ om. uno versu praetermisso Tr., habet S | ἀπακμάζουσι (-σιν M) S M A: ἀκμάζουσιν Plat. | καὶ δὶς (δὶ M) S M A: δὶς Plat. ‖ 9 κατὰ τὴν παροιμίαν] γίγνονται Plat. | διὰ (δια M) S M A: καὶ Plat. | οἱ (ante θεοὶ) om. S A ‖ 10 καὶ οὓς ἂν Platonis cod. Paris. 1807 | πλείστου scripsi: διὰ πλείστου S M A περὶ πλείστου Plat. ‖ 11 ποιοῦνται Tr. | ἱστ° in marg. S[1] ‖ 12 πυθοῖ S M, Plat. πυθίου ex πυθοι corr. A[1] ‖ 13 αὑτοῖς Plat.: αὐτοῖς SMA | γενέσθαι] ἔσεσθαι Platonis cod. Paris. 1807 | κοιμηθέντες Plat. ‖ 14 οὐκ ἐξανέστησαν S M A: οὐκέτ' ἀνέστησαν Plat. | οἵ τε Plat., e Plat. Gesn.[1]: τό τε S M A Tr. | τῆς Ἀργείας Ἥρας Plat. | ἱερείας S M A: ἱερεῖς ὑεῖς libri Plat. ἱερείας υἱεῖς tacite Gesn.[1] ‖ 17 ὑποδυντες sine acc. S | διήνεγκαν εἰς τὸν νεὼν (νεὼ S M νεον Tr.) τὴν μητέρα SMA: διήνεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν νεών Plat.

τῶν ποιητῶν, οἳ στόμασι θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιῳδοῦσιν, ὡς κατοδύρονται τὸ ζῆν· ἑνὸς δὲ μόνου μνησθήσομαι τοῦ ἀξιολογωτάτου, λέγοντος

ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζώειν ἀχνυμένοις,

καὶ

οὐ μὲν γάρ τί ποτ' ἐστὶν ὀιζυρώτερον ἀνδρὸς
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.

τὸν δ' Ἀμφιάραον τί φησιν;

ὃν πέρι κῆρι φίλει Ζεύς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίην φιλότητ', οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.

ὁ δὲ κελεύων

τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,

. . .; ποίαν δέ τις ἑλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οὐ μέμφεται καὶ τοῖς παροῦσι χαλεπαίνει; τὰς χειρωνακ-

1 στόμασι SMA: ποιήμασι(ν) libri Plat. ‖ 2 θεσπιωδοῦσιν S, libri Plat. θεσπωδοῦσιν (supra π aliquid add., fort. ι) M θεσπιδοτοῦσιν (ω supra prius ι) A ‖ 4 Il. XXIV 525 s. affertur locus supra ecl. 45 (Ὁμήρου) et flor. 124, 14 Mein. (lemmate neglecto vel non iterato) sed hoc altero loco locupletior paulo. vide quae adnotavi ad ecl. 45 ‖ 7 distichon legitur supra ecl. 47 p. 839, 10 (Τοῦ αὐτοῦ i. e. Hom.). Il. XVII 446 s. | γάρ om. libri Platonis ubi tamen inserunt particulam editores | ποτ' SMA, ecl. 47, Plat.: που Hom. | ὀϊζυρότερον S, eadem discrepantia qua supra ecl. 47, ubi vide ‖ 8 γαῖαν ἔπι πνείει rectius scribunt in Hom. cf. p. 840, 2 ‖ 9 τὸν δ' Ἀμφ. — (11) γήραος οὐδόν om. S | φησίν (-σὶν A) MA ‖ 10 Hom. Od. XV 245 s. | ὃν (ὅν in ὃν corr. M[1]) MA, Homeri plurimi: τὸν Hom. cod. Ven., Plat., e Plat. Gesn.[1] ‖ 11 παντοίην φιλότητ' (φιλότητα M) MA, Hom.: παντοίῃ φιλότητι Plat. ‖ 12 ὁ δὲ] καὶ ὁ Tr. ‖ 13 Eur. fr. 449, 2 N.[2] cf. infra flor. 120, 22 Mein. ‖ 13 ὅσα M ‖ 14 verba quae sequuntur apud Platonem τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ παύομαι, μήποτε παρὰ τὴν ὑπόσχεσιν μηκύνω καὶ ἑτέρων μιμνησκόμενος Stobaeo intulit Gesn.[1] f. 466ᵛ, om. SMA. et recipiendum fortasse τί σοι φαίνεται; ut ad exitum ducantur v. ὁ δὲ κελεύων κτὲ. cetera ipse reciderat gnomologus utpote a consilio suo aliena et ad dialogi dispositionem et indolem pertinentia 15 μέμφεται — χαλεπαίνει SMA μέμψεται — χαλεπανεῖ Plat.

τικὰς ἐπέλθωμεν καὶ βαναύσους τέχνας, πονουμένων ἐκ νυκτὸς εἰς νύκτα, καὶ μόλις ποριζομένων τὰ ἐπιτήδεια, κατοδυρομένων δὲ ἑαυτοὺς καὶ πᾶσαν ἀγρυπνίαν πιμπλάντων ὀλοφυρμῶν τε καὶ φροντίδων; ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώμεθα, περαιούμενον διὰ τοσῶνδε κινδύνων, καθὼς ἀπεφήνατο Βίας, μήτ' ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτ' ἐν τοῖς βιοῦσιν; ὁ γὰρ ἐπίγειος ἄνθρωπος, ὡς ἀμφίβιος ἑαυτὸν εἰς πέλαγος ἔρριψεν, ἐπὶ τῇ τύχῃ γεγονώς. ἀλλ' ἡ γεωργία γλυκύ; δῆλον· ἀλλ' οὐχ ὅλον, ὥς φασιν, ἕλκος, αἰεὶ λύπης πρόφασιν εὑρισκόμενον; κλαῖον νυνὶ μὲν αὐχμόν, νυνὶ δ' ἐπομβρίαν, νυνὶ δ' ἐπίκλυσιν, νυνὶ δ' ἐρυσίβην, νυνὶ δὲ θάλπος ἄκαιρον ἢ κρυμόν; ἀλλ' ἡ πολυτίμητος πολιτεία (πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω) διὰ πόσων ἐλαύνεται δεινῶν, τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δίκην παλλομένην καὶ σφυγματώδη, τὴν δὲ ἀπότευξιν ἀλγίστην καὶ θανάτων μυρίων χείρω; τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονήσειε πρὸς ὄχλον ζῶν, εἰ ποππυσθείη καὶ κροτηθείη δήμου παίγνιον ἐκβαλλόμενον, συριττόμενον, ζημιούμενον, θνῄσ-

---

1 *τέχνας* om. Plat. fluxit haud dubie ex interpretatione | *πονουμένων* SMA: *πονουμένους* libri Plat. ‖ **2** *νύκτα* Plat.: *νύκτας* SMA | *κατοδυρωμένων* SM ‖ **3** *δὲ ἑαυτοὺς* SMA: *τε αὐτῶν* Plat. | *πιμπλάντων* SMA *ἀναπιμπλάντων* Plat. sed post *ἀγρυπνίαν* quam facile excidere potuerit *ανα-* nemo non videt ‖ **3** s. *ὀλοφυρμῶν τε* (*τὲ* M) *καὶ φροντίδων* SMA *ὀλοφυρμοῦ καὶ δακρύων* Plat. ‖ **5** *περαιούμενον* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *περαιουμένων* SMA ‖ **5** s. *κινδύνων καθὼς ἀπεφήνατο βίας* (*καὶ ὁ βίας* A) *μήτ'* SMA *κινδύνων καὶ μήτε, ὡς ἀπεφήνατο Βίας* Plat. malim in Stob. *καί, ὡς* (vel ⟨*καί,*⟩ *καθὼς*) *ἀπεφήνατο Βίας, μήτ' κτέ.* ‖ **6** *Βίας*] cf. Anacharsidis dictum Gnomol. Vat. 130 Sternb. ‖ **8** *αὐτὸν* Plat. | *εἰς τὸ πέλαγος* Plat. | *γεγονώς* (-*ὼσ* ex *ὀσ* M[1]) SMA: *γενόμενος πᾶς* Plat. *πᾶς* tacite Stobaeo indidit Gesn.[1] ‖ **10** *αἰεὶ* SMA *ἀεὶ* Plat. | *κλαῖον* MA *κλαίων* S *κλᾶον* Plat. ‖ **11** *ἐπομβρίας* Plat. | *ἐπίκλυσιν* SMA *ἐπίκαυσιν* Plat. | *ἐρισύβην* M ‖ **12** *κρυμόν* (*κρύμὸν* alt. acc. ab alia m. A, sine acc. S) SMA Tr.: *κρύος* Plat. ‖ **14** *ἔχουσα* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *ἔχουσαν* SMA (?) ‖ **15** *ἀλγίστην* MA *ἀλογίστην* S *ἀλγεινὴν* Plat. ‖ **16** *θάνατων* Tr. ‖ **17** *ποππυσθείη* SM, Plat. *πως πυσθείη* A ‖ **18** *συρριτόμενον* M | *θνῇσκον, ἐλεούμενον* Plat. *ἐλεούμενον* tacite e Plat. intulit Gesn.[1]

κον; ἐπεί τοι, Ἀξίοχε πολιτικέ, ποῦ τέθνηκε Μιλτιάδης; ποῦ δὲ Θεμιστοκλῆς; ποῦ δὲ Ἐφιάλτης; ποῦ δὲ πρώην οἱ δέκα στρατηγοί;

---

1 *τοι* S M A: *τοί γε* Plat., e Plat. Gesn.[1] | *Ἀξίοχε πολιτικέ* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *ἀξιοπολιτικὲ* (sine acc. S) S M A *ἀξιοπολίτικε* Tr. | *ποῦ* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *οὐ* S M A *που* superscr. A[2] ‖ 2 *ποῖ δὲ τυγχάνει θεμιστοκλῆς* A | ter *ποῦ* Plat., e Plat. Gesn.[1]: ter *ποῖ* S M A | *πρώην οἱ δέκα* S M A: *οἱ πρώην* libri Plat.

CAPVT XXXV.

ΠΕΡΙ ΛΥΠΗΣ, ΟΤΙ ΛΙΑΝ ΜΟΧΘΗΡΑ ΚΑΙ ΕΠΩΔΥΝΟΣ ΤΟΙΣ ΦΡΟΝΤΙΖΟΥΣΙΝ.

1 *Φιλήμονος* (fr. 106 K.).

Πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν αἰτία κακῶν
λύπη· διὰ λύπην καὶ μανία γὰρ γίνεται
πολλοῖσι καὶ νοσήματ' οὐκ ἰάσιμα.
αὑτούς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινές,
ἐπὰν τὸ λυποῦν † πλέον ἢ τὸ σῷζον ᾖ.

2 *Κλεαινέτου* (fr. 2 p. 807 N.[2]).

Λύπη γὰρ ὀργή τ' εἰς ἕνα ψυχῆς τόπον
ἐλθόντα μανία τοῖς ἔχουσι γίγνεται.

---

2 Inscriptio offertur in S M A, sed *μοχθηρὴ* in M A. *Περὶ λύπης ὅτι λίαν μοχθηρά* ceteris omissis habet Photius, nil nisi *Περὶ λύπης* Mac. numero *ϙδ'* insignitur caput in S M Mac., *ϙγ'* in A, *ἐνενηκοστὸς ζ'* legitur Tr. ‖ **4** ecl. hab. S M A Tr. *Φιλήμονος* M A *Μενάνδρου* Tr., om. lemma S. auctoris nom. non addito Plutarchus consol. ad Apoll. p. 102 C *πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν, ἡ λύπη τὸ χαλεπώτατον πέφυκεν εἶναι πάντων· ʽδιὰ λύπην γάρʼ φασί ʽκαὶ μανίαν γίγνεσθαι πολλοῖςʼ ʽκαὶ νοσήματʼ οὐκ ἰάσιμα αὑτούς τ' ἀνῃρήκασι διὰ λύπην τινέςʼ* ‖ **5** hemistichium *πᾶσιν αἰτία κακῶν* similiter recurrit in Men. monost. 220. 706 ‖ **6** *λύπην* S M A *λύπης* Tr. | *γίνεται* S M *γίγνεται* ut videtur A ‖ **7** *ἰάσημα* S ‖ **8** *αὐτούσ* M ‖ **9** *πλέον* S M A *πλεῖον* scr. Gesn.[1] genuinus, ut videtur, versus nescio an scribendus sit *ἐπὰν τὸ λυποῦν, μὴ τὸ σῷζον, ᾖ πλέον.* nisi fortasse praefers quod coniecit Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 117 *ἐπὰν τὸ λ. μεῖζον ᾖ τὸ σῷζον ᾖ* ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ **11** *Λ* in *Λύπη* om. M rubr. ‖ **12** *γίγνεται* M A *γίνεται* primo S sed corr. in *γίγνεται* supr. lin. S[1] *γίνεται* Tr. Mac. *ἐλθόντε μανίαν τοῖς ἔχουσι τίκτετον* prop. Cobet V. l.[2] p. 360 quod quam non sit necessarium exponit Meineke Stob. flor. IV p. LXXVIII

3 *Φιλήμονος* (fr. 7 K.).

Οἴμοι· τὸ λυπεῖσθαι γὰρ ἐπὶ τὸ ῥῆμ' ἄγει
τοῦτ' εὐθύς, ὡς ἔοικε, τὸν λυπούμενον·
λυπουμένῳ δ' ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ
χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει.

4 *Εὐριπίδου* (fr. 1070 N.²).

Ὅστις δὲ λύπας φησὶ πημαίνειν βροτούς,
δεῖν δ' ἀγχονῶν τε καὶ πετρῶν ῥίπτειν ἄπο,
οὐκ ἐν σοφοῖσιν ἐστίν, εὐχέσθω δ' ὅμως
ἄπειρος εἶναι τῆς νόσου ταύτης ἀεί.

5 *Φιλήμονος* (fr. 159 K.).

Οὕτως, ὅταν ἐμπέσῃ τις εἰς τὸν νοῦν φόβος,
κἀκ τοῦ καθεύδειν οὗτος οὐκ ἐξέρχεται.

6 (Philem. fr. 202 K.)

Νόσον πολὺ κρεῖττόν ἐστιν ἢ λύπην φέρειν.

7 *Μενάνδρου* (fr. 667 K.).

Οὐκ ἔστι λύπης, ἄν περ ὀρθῶς τις σκοπῇ,
ἄλγημα μεῖζον τῶν ἐν ἀνθρώποις φύσει.

8 *Εὐριπίδου Οἰνομάῳ* (fr. 572 N.²).

Ἕν ἐστι πάντων πρῶτον εἰδέναι † τουτί,

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. duo versus extremi leguntur infra flor. 112, 13 Mein. (*Φιλήμονος ἀνακαλύπτοντες*, sic M A) ‖ 5 *χαῖρε* M hic et infra, S infra | *οἰμόζειν* M hic et infra ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 8 *δεῖν* S M *δεῖ* A | *δ' ἀν χρόνων* S *δ' ανχρόνων* (*ων* ex *ον* ut videtur M¹) M *δ' ἄν χρον*^ων^ A: corr. Pierson | *ῥίπτειν* M *ῥιπτεῖν* S A ‖ 9 *σοφοίσίν ἐστιν* M | *εὐχέσθω δὲ πᾶς* prop. Gomperz *Nachl.* p. 46 ‖ 10 *τῆς*] *πᾶς* maluit Musgrave ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 14 ecl. sine lemmate, i. e. lemmate non iterato hab. S M A ‖ 15 *νόσον δὲ κρεῖττον* Men. monost. 383. non derit fortasse qui *πολὺ* gnomologum de suo dedisse putet ut particulam tolleret ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 17 *ἄνπερ* Meineke: *ἐάν περ* S M A | *τισκοπῇ* primo S, corr. S¹ ‖ 18 *ἀνθρώπου* Cobet inutiliter, commonet Herwerden Collect. crit. p. 173 ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S M A; ecl. 8 — 16 Mein. lemmate *Εὐρ.* ὅλον comprendit S ‖ 20 *ἔνεστι* S M A sed spir. ni fallor ex corr. et in *εστι* spir. del., ut fuerit fort. *ἕν ἐστι* S: *ἕν ἐστι* Gaisford, *πάντων πρῶτον εἰδέναι βροτῷ* ci. Nauck, *πάντων* ⟨*ἀνδρὶ*⟩ *πρῶτον εἰδέναι* [*τουτί*] Enger, *πάντων*

φέρειν τὰ συμπίπτοντα μὴ παλιγκότως.
χοὖτός γ' ἀνὴρ ἄριστος, αἵ τε συμφοραὶ
ἧσσον δάκνουσιν· ἀλλὰ ταῦτα γὰρ λέγειν
ἐπιστάμεσθα, δρᾶν δ' ἀμηχάνως ἔχει.

9 *Ἀλέξιδος* (fr. 296 K.).
Λύπη μανίας κοινωνίαν ἔχει τινά.

10 *Εὐριπίδου* (fr. 1071 N.[2]).
Λῦπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσιν νόσους.

11 (17 Mein.) *Ἀπολλοδώρου Παραλογιζόμενοι* (fr. 11 K.).
Οὐ δεῖ λέγειν . . μακάριον τὸν χρήματα
ἔχοντα πλεῖστα, τὸν δὲ μὴ λυπούμενον.

12 (18 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 668 K.).
Πολλῶν φύσει τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις κακῶν
ὄντων μέγιστόν ἐστιν ἡ λύπη κακόν.

⟨*πᾶσι*⟩ *πρῶτον εἰδέναι* [*τουτί*] ego Lect. Stob. p. 11 s. non praefero quae nuper proposuit Herwerden mus. Rhen. LVIII p. 146

1 'graecum sane est hoc sensu *συμπίπτειν*, sed Euripides alibi constanter utitur verbo *προσπίπτειν*' Herwerden l. c. ‖ **2** *καὶ οὗτός* (*οὗτοσ* S) *γ'* SMA ‖ **3** *ἧσσον* SA *ἧσον* M *ἧττον* Tr. ‖ **4** *ἐπιστάμεθα* SMA: tacite corr. Gesn.[1] f. 467[v] ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. cf. huius cap. ecl. 27 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἔ αυ*^τ S, de quo vide etiam quae dixi ad ecl. 8. legitur versus in Men. mon. 316, cf. Guil. Meyer *Die Vrb. samml.* p. 437 ‖ 8 *λῦπαι* SMA | *τίκτουσι* M | *νόσον* aliquot libri in Men. mon., sed vide etiam ecl. 19 Mein. ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16 Mein.) MA (post ecl. 10) Mac. (post ecl. 2 reliquis omnibus quae praecedunt omissis). *ἀπολλοδότου* (*ἀπολλοδο*^τ S) SMA Mac., de A fallitur Gaisford, fab. nom. om. S Mac. *Apollodori* (*in Paralogizomenis*) suo Marte Gesn.[2] p. 538 mrg. inde *Ἀπολλοδώρου* scr. Gaisford, recte ut videtur. nam Apollodotum poetam non commemorat Photius, cf. Elter De Ioannis Stob. cod. Phot. p. 50. Carystio an Geloo adsignandi sint versus, si tamen sunt Apollodori, dubitari potest ‖ **10** *γὰρ* inseruit Grotius Dict. poet. p. 417, om. libri. fortasse consulto particulam recidit gnomologus. etiam alia supplementa cogitari posse commonet Ed. Schwartz ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. SMA. recte adferunt Plut. consol. ad Apoll. p. 102 C *πολλῶν γὰρ ὄντων ψυχικῶν παθῶν, ἡ λύπη τὸ χαλεπώτατον πέφυκεν εἶναι πάντων* ‖ **13** *ἀνθρώποις* Clericus: *ἀνθρώπων* SMA

13 (19 Mein.) *Σοφοκλέους Τυροῦς* (fr. 602 N.²).

Τίκτουσι γάρ τοι καὶ νόσους δυσθυμίαι.

14 (22 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 160 K.).

Ἀγαθὴ γὰρ ἡ λύπη καθ' αὑτῆς ἀναπλάσαι
ἀτεχνῶς διπλάσια τῆς ἀληθείας κακά.

15 (23 Mein.) *Πινδάρου Ὀλυμπιονικῶν* (VII 30).

Αἱ δὲ φρενῶν ταραχαὶ παρέπλαγξαν καὶ σοφόν.

16 (24 Mein.) *Ἄμφιδος Φιλαδέλφων* (fr. 34 K.).

Ἄπολλον, ὡς δυσάρεστόν ἐστ' ἀνιώμενος
ἄνθρωπος ἐφ' ἅπασίν τε δυσχερῶς ἔχει.

17 (25 Mein.) *Παροιμία.*

Ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖσε καὶ τὸν νοῦν ἔχει.

18 (26 Mein.) *Ἀπολλοδώρου Γαλάταις* (fr. 3 p. 289 K.).

Τοῖς γὰρ μεριμνῶσίν τε καὶ λυπουμένοις
ἅπασα νὺξ ἔοικε φαίνεσθαι μακρά.

---

1 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac., fab. nom. om. S. cf. ecl. 10 ‖ **2** *γάρ τοι* om. Mac. | *δυσθυμίαι*] cf. Antiatt. p. 89, 19 *δυσθυμία. Σοφοκλῆς Τυροῖ* ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 19 Mein.), om. S ‖ **4** *ἀγαθὴ*] *δεινὴ* optat Cobet Mnemos. II² p. 440 obtundens dicti acumen, cf. *κακά* ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA, nil nisi *πιν*^{δ} pro lemm. S, *ὀλυμπιονίκων* MA ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. *ἄμφιδος* (*ἄμφι*^{δ} S *-τος* A) SMA Mac. fab. nom. om. S Mac. ‖ **9** *Ἄπολλον, ὡς* om. Mac. ‖ **10** *ἅπασί τε* Mac. | *ἔχων* prop. Kock idque verum non puto ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. *ὅπου τις ἀλγεῖ, κεῖθι καὶ τὴν χεῖρ' ἔχει* citat Plutarchus de garrul. p. 513 E. inter tragicorum adespota ut alia proverbia sic etiam hoc rettulit Nauck (fr. 385), immerito, ut vidit O. Crusius. cf. etiam Wilamowitz De trag. gr. fr. p. 20. non rectius Amphidis reliquiis versum inseruit Kock Com. II 1 p. 249. nam quod lemma *Παροιμία* omisit Tr. (ut sexcenties), inde cave cum Apostolio colligas *Ἄμφιδος* nomen modo commemorati etiam ad hanc eclogam referri. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 105 ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA, *γαλάταισ* M unde *in Galatis* Gesn.² p. 539 mrg. *γάλακτος* A, fab. n. om. S. cf. E. F. Krause De fab. Apollodororum comic. (Berol. a. 1903) p. 43 ss. qui bene perspexit *Γαλάτας* composuisse Carystium ac fere inter a. 279—265 ‖ **14** *τοῖς γὰρ* SM *τοῖς μὲν γὰρ* A | *μεριμνῶσίν* (-*σι* ut solet A) *τε καὶ λυπουμένοις* MA *λυπουμένοις τε καὶ μεριμνῶσιν* S ‖ **15** *ἔοικεν* A; *εἴωθε* Blaydes Adv. in Com. part. II p. 242

19 (27 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 295 K.).

Λύπη μανίας ὁμότοιχος εἶναί μοι δοκεῖ.

20 (28 Mein.) *Ἀλέξιδος* (fr. 292 K.).

Τῶν μετρίων αἱ μείζονες
λῦπαι ποιοῦσι τοῦ φρονεῖν μετάστασιν.

21 (29 Mein.) *Ποσιδίππου ἐκ Μύρμηκος* (fr. 19 K.).

Οὕτω τι πολύπουν ἐστὶν ἡ λύπη κακόν.

22 (11 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδα* (fr. 135 N.²).

Ἦ που τὸ μέλλον ἐκφοβεῖ καθ' ἡμέραν·
ὡς τοῦ γε πάσχειν τοὐπιὸν μεῖζον κακόν.

23 (30 Mein.) *Ποσιδίππου ἐξ Ὁμοίων* (fr. 20 K.).

Ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν, ἡ δ' ἡμέρα
ἀεί τι καινὸν εἰς τὸ φροντίζειν φέρει.

24 (12 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιόπης* (fr. 205 N.²).

Φρονῶ δ' ἃ πάσχω, καὶ τόδ' οὐ σμικρὸν κακόν·
τὸ μὴ εἰδέναι γὰρ ἡδονὴν ἔχει τινὰ
νοσοῦντα, κέρδος δ' ἐν κακοῖς ἀγνωσία.

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. comparant Plut. De garrul. p. 503 D *μανίᾳ γὰρ ὁμότοιχος* (*ὁμόστοιχος* libri) *μὲν ἡ ὀργὴ κατ' ἐνίους, ἡ δὲ μέθη σύνοικος* nec tamen probo quod Antiphanis verbis Plutarchique inter se collatis ad veterum anthologiorum origines illustrandas effici voluit Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 102 ‖ **2** *ὁμότοιχος* M *ὁμόστοιχος* A ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **5** *λύπαι* libri ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ποσιδι*^π nec pl. S ‖ **7** *τι* S M *τοι* A | *πολύπουν* S M A. hoc coniecturis vexarunt docti, ego sanum puto. prosopopoeiae audacia minuitur eo quod *λύπη* non ipsa dicitur multipes (cf. Soph. El. 488 *ἥξει . . πολύπους . . . Ἐρινύς*) sed *κακόν τι πολύπουν* appellatur. *ἔργον γε λύπην ἐκφυγεῖν* (ecl. 23) ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10) M A (post ecl. 29 Mein.). de S vide ad ecl. 8 ‖ **9** *ἤ ποῦ* M | *καθημέραν* M ‖ **10** *τοῦ γε πάσχειν*] *τοῦ παρόντος* ci. Wecklein non nimis probabiliter. et v. *τοῦ γε πάσχειν* vix cuiquam obscura sunt. idem v. d. priorem versum Perseo tribui voluit, Cepheo alterum ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 29 Mein.) M A (post ecl. 11 Mein.), *ποσιδίπ*^π nec pl. S ‖ **12** *λυπην* sine acc. A ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 30 Mein.). Erotianus Gloss. Hippocr. p. 84, 4 ed. Klein *Εὐριπίδης ἐν Ἀντιόπῃ* '*φρονῶ — κακόν*' ‖ **15** *ἃ* S M A *ὃ* concinnius Erotian. | *μικρὸν* Erotian.

25 (13 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* 421 s.
Ὤικτιρ' ἀκούσασ'· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ.
26 (14 Mein.: Posidippi fr. 30 K.)
Οὐδεὶς ἄλυπος τὸν βίον διήγαγεν
ἄνθρωπος ὤν, οὐδὲ μεχρὶ ⟨τοῦ⟩ τέλους . . .
ἔμεινεν εὐτυχῶν.
27 (31 Mein.) *Ἀντιφάνους ἐξ Ἰατροῦ* (fr. 107 K.).
Ἅπαν τὸ λυποῦν ἐστιν ἀνθρώπῳ νόσος
ὀνόματα [δ'] ἔχουσα πολλά.
28 (32 Mein.) *Ἀντιφάνους ἐξ Εὐπλοίας* (fr. 98 K.).
Λυπηρὸν ἀνθρώποισι καὶ τὸ ζῆν κακῶς

---

1 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. *ἀνδρομα*^χ S, de quo vide etiam ad ecl. 8 ‖ 2 *ᾤκτειρ'* S | *ἀκούσασ'* Eur.: *ἀκούσας* S, fortasse etiam ipse gnomologus ‖ 3 *κυρῇ* Tr., Eur.: *κύρη* S ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. Tr. p. 521 (post ecl. 13 Mein.), om. S M A. recurrit corp. Paris. 1037 Elt. (*Πωσειδίππου*), cf. Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 161. eodem ac Stobaeus gnomologio usus adfert eclogam Clemens Al. Strom. VI 2, 13 p. 432, 18 Stähl. nomine *Ποσείδιππος* praemisso, cf. Elter De gnomol. gr. hist. atque or. commentationis ramenta (Bonnae a. 1897) p. 26 ‖ 5 *ἀλύπως* Clementis cod. Laur., corp. Par. cf. 7 ‖ 6 *ἄνθρωπος ὢν* temere ante v. *οὐδεὶς ἄλυπος* traiecit Gesn.[1] f. 467v | *μέχρι* Tr.: *ἄχρι* Clementis cod. Laur., corp. Par. | *τοῦ τέλους πάλιν* Clem. *τοῦ τέλους* corp. Par. *τέλους* Tr. ‖ 7 *ἔμεινεν εὐτυχῶν* Tr., corp. Par., Clem. *ἔμεινεν ἀτυχῶν* in Clem. Potter. *ἔμεινε δυστυχῶν* prop. Meineke Com. IV p. 526. *εὐτυχῶν* fort. interpolatio gnomologa, cf. tit. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 30 Mein.) M A (post ecl. 12 Mein.). *ἀντιφ*^α nec pl. S ‖ 9 *ἀνθρώπω* (vel -*πῳ*) S *ἀνθρώπων* M A ‖ 10 *ὀνόματα δ'* S M A Tr. sed *δ'* ex corr. S[1], videtur autem post *ὀνόματα* fuisse *πο* scriptum in S, unde *ὀνόματα πόλλ' ἔχουσα* prop. Mekler. *ὀνόματ' ἔχουσα πολλά* Gaisford: sic quomodo particula irrepserit clarius quam si scribes *ὀν. π. ἔχ.* vel *ἔχουσ' ὀν. πολλά* ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. nom. om. S, ubi *ἔ αυ*^τ legitur. *ἀντιφάνουσ* M *τοῦ αὐτοῦ* A. recurrit corp. Par. 766 Elt. (*Ἀντιφάνους*) ‖ 12 *λυπηρὸν* S M A, corp. Par.: *λύπη γὰρ* Toup. sed vide ne poeta dixerit concinnius *τὸ γὰρ* (vel *τὸ δὲ* sim.) *Λυπηρὸν κτέ.* de distinctione post pedem quintum cf. Antiph. fr. 33. 159 K. al. vide etiam Stob. IV p. 425, 10

ὥσπερ πονηρὼ ζωγράφω τὰ χρώματα
πρώτιστον ἀφανίζουσιν ἐκ τοῦ σώματος.

29 (21 Mein.) *Σοφοκλέους Αἴαντι* (260 ss.).

Τὸ γὰρ εἰσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη,
μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

30 (20 Mein.) *Σοφοκλέους Ἐριφύλῃ* (fr. 197 N.[2]).

Πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ;
ὅπου τὸ δεινόν, ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ.

31 (15 Mein.) *Εὐριπίδου Ὀρέστης* (398 s.).

Λύπη μάλιστά γ' ἡ διαφθείρουσά με.
δεινὴ γὰρ ἡ θεός, ἀλλ' ὅμως ἰάσιμος.

32 (16 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνῃ* (fr. 97 N.[2]).

Ἀλλ' οὐ γὰρ ὀρθῶς ταῦτα, γενναίως ⟨δ'⟩ ἴσως
ἔπραξας· αἰνεῖσθαι δὲ δυστυχῶν ἐγὼ
μισῶ· λόγος γὰρ τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε.

33 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου.*

Ἀπολλόδωρος ὁ Μεγαρικὸς ἔλεγε τοὺς πεισθέντας

---

1 *πονηρῷ ζωγράφῳ* S A, corp. Par. (si recte intellego Elterum) *πονηρῶ ζωγράφω* M: dualem agnovit Toup. a duali transitur ad pluralem ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 32 Mein.), om. S ‖ **4** *εἰσλεύσειν* M A *ἐσλεύσσειν* e Soph. Gesn.[2] *ἐσλεύσειν* Soph. Laur. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 19 Mein.) M A (post ecl. 21 Mein.), *ἐριφύλλῃ* S M A ‖ **8** *μάχωμαι* M *μάχομαι* S A | *θείᾳ* om. S | *τύχῃ, ὅπου τὸ δεινὸν ἐλπὶς οὐδὲν ὠφελεῖ* interpungebatur ante Nauckium ‖ **9** *ὅπου τὸ θεῖον* ci. Kock ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 13 Mein.) M A (post ecl. 20 Mein.). Orestis est versus prior, alter Menelai ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **14** *δ'* addidit Matthiae ‖ **15** *ἔπραξ'· ἐπαινεῖσθαι δὲ* prop. Herwerden Exerc. crit. p. 34, *ἔλεξας· αἰνεῖσθαι δὲ* F. G. Schmidt *Kr. stud.* II p. 440, recte neuter ‖ **16** *λόγος* Porson: *λογισμὸς* S *λογισμοὺς* M A. fort. *λόγος μοι* [*γὰρ*] *τοὔργον οὐ νικᾷ ποτε* ‖ **17** ecl. cum lemm. *ἐκ τῶν ἀριστων*^{υ} S, om. M A. *ἐκ τῶν Ἀρίστωνος* cod. Canon. gr. 69 chartac. saec. XVI teste Gaisfordo, sed hic liber Oxoniensis est generis Trincavelliani, cf. quae exposui mus. Rhen. XXXIX p. 367 ‖ 18 *μεγαρι*^{ς} fere S unde *Μεγαρικὸς* Meineke 'ut philosophus de secta Megaricorum intellegatur'. *μεγαρίτης* Tr.

ὅτι ἕτεροί εἰσιν οἱ ἄνθρωποι τοῦ σώματος, ἀλυπότατα διάξειν. καὶ μήν, εἶπεν, ὅτι οἱ υἱεῖς αὐτῶν ἕτεροί εἰσιν, πάντες ἐπίστανται, καὶ ὅμως ὑπὸ τῆς ἐπ' αὐτοῖς λύπης πολλοὶ ἑαυτοὺς διαχρῶνται.

34 *Εὐφράτου.*

Εὐφράτης ὁ Σύρος τὴν γυναῖκα ἀποβαλὼν ἔλεγεν 'ὦ φιλοσοφία, τυραννικά σου τὰ ἐπιτάγματα, λέγεις, "φίλει". κἂν ἀποβάλῃ τις λέγεις "μὴ λυποῦ"'.

35 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθείς, πῶς ἄν τις ἄλυπος διάγοι 'τοῦτο ἀδύνατον' εἶπεν 'οὐ γὰρ ἔστι πόλιν ἢ οἰκίαν οἰκοῦντα καὶ ἀνθρώποις ὁμιλοῦντα μὴ λυπεῖσθαι'.

---

1 οἱ (ante ἀνθρ.) ex τοῦ corr. S[1] | ἀλυπότατα Tr. ἀλυπώτατα S ‖ **2** αὐτῶν (ut ex Gaisfordi coll. restituit Meineke) ἕτεροί εἰσιν (compend. ϊ) S αὐτοῦ ἕτεροι εἶναι Tr. ‖ **4** ἑαυτοὺς Meineke: ἑαυτοῖς S ‖ **5** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 33 Mein.) lemmate addito MA (post ecl. 16 Mein.). εὐφράντου MA εὐφρανίου cod. Photii, nam Εὐφρανίας pinacographus. monuit Elter De Stob. cod. Phot. p. 65. Εὐφράτου L. Dindorf et Meineke, ut intellegatur Euphrates Stoicus, cuius in philosophorum indice mentionem fecit pinacographus p. 43 Elt. nec profecto discrepat dictum hoc loco servatum ab humanitate Euphratis quam praedicat Plinius epist. I 10. erat ille inter discipulos Musonii Rufi, vide praef. in Musonii rel. p. XXIII s. H. ‖ **6** εὐφράντης SMA εὐφράτης cod. Par. 1985 teste Gaisfordo ‖ **7** τετυραννικά Tr. ‖ **8** κἂν S καὶ MA | τι A ‖ **9** ecl. sine lemm. hab. S Mac., addito lemm. MA. recurrit corp. Par. 265 Elt. (ἀποφθέγματα τοῦ αὐτοῦ i. e. Σωκράτους) ‖ **10** Σωκράτης om. corp. Par. | σωκράτης ἐρωτηθεὶς SM Mac. σωκρατηθεὶς A | ἀλύπως Mac., corp. Par. ‖ **11** γάρ ἐστι libri ‖ **12** μὴ SM Mac., corp. Par. μηδέποτε A

CAPVT XXXVI.

ΠΕΡΙ ΝΟΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΑΥΤΗΝ ΑΝΙΑΡΩΝ ΛΥΣΕΩΣ.

1 *Εὐριπίδου Ὀρέστῃ* (211 s.).

Ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,
ὡς ἡδύ μοι προσῆλθες ἐν δέοντί τε.

2 *Ἐν ταὐτῷ* (Ibid. 229 s.).

Ἰδού· φίλον τοι τῷ νοσοῦντι δέμνια,
ἀνιαρὸν ⟨ὂν⟩ τὸ κτῆμ', ἀναγκαῖον δ' ὅμως.

3 (2 contin. Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (231 s.).

Αὖθις δ' ἐς ὀρθὸν στῆσον, ἀνακύκλει δέμας.
δυσάρεστον οἱ νοσοῦντες ἀπορίας ὕπο.

---

2 Titulus legitur in S M A, *Περὶ νόσου καὶ ἰάσεως* in Phot., nil nisi *Περὶ νόσου* in Mac. numero *ϛε'* notatur caput S M Mac. *ϛδ'* A *ἐνενηκοστὸς η'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. ecl. 1. 2. 3. 4 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S ‖ **5** *ἡδυ μοι* sine acc. S | *τε* S M A: *γε* Eur., Plut. de superstit. p. 165 B ubi leguntur versus poetae nom. et fab. om. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, sed om. *ἐν ταυτῷ* S, vide ad ecl. 1 ‖ **7** *δέμνια* S M A: *δέμνιον* Eur. *δέμνια* servans in Eur. mox *ἀνιαρὸν ὄντα* Hermann ‖ **8** *ὂν τὸ* ex Eur. Gaisford: *τὸ* S M, Eur. cod. Paris. 2712, *μὲν τὸ* A | *κτῆμα* S M ‖ **9** ecl. sine lemmate cum priore ecloga cohaerentem hab. S (de quo vide ad ecl. 1), tamquam novam cum lemmate *ἐν ταυτῷ* (*ἐν τῷ αὐτῷ* A) M A. erunt fortasse, qui hos et proximos versus duce S codice cum prioribus coniungi malint additis ad personarum vices notandas paragraphis, sed M A librorum ratione admissa vide quam sui quaeque sit iuris ecloga tituloque *περὶ νόσου* quam bene conveniens. discerpere malunt gnomologi contextum fabularum quam exhibere continuum. error autem inde ortus sit, quod S non iteravit lemma sed suo more semel posuit (ad ecl. 1) ‖ **10** *δ'* S M A: *μ'* Eur. | *ἐς* tacite ex Eur. Gesn.[1]: *εἰς* S M A

4 (2 contin. Mein.) Ἐν ταὐτῷ (233. 235 s.).

Ἦ κἀπὶ γαίας ἁρμόσαι πόδας θέλεις;
— Μάλιστα· δόξαν γὰρ τόδ' ὑγιείας ἔχει.
κρεῖσσον δὲ τὸ δοκεῖν, κἂν ἀληθείας ἀπῇ.

5 (3 Mein.) Εὐριπίδου (fr. 292 N.²).

Πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
ἰδόντ' ἀκεῖσθαι, μὴ 'πιτὰξ τὰ φάρμακα
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.

6 (5 Mein.) Φιλήμονος Μύστιδος (fr. 46 K.).

Πολὺ μεῖζόν ἐστι τοῦ κακῶς ἔχειν κακὸν
τὸ καθ' ἕνα πᾶσι τοῖς ἐπισκοπουμένοις
δεῖν τὸν κακῶς ἔχοντα πῶς ἔχει λέγειν.

7 (3. 4 Mein.) † Θελλέροφος (Eur. Belleroph. fr. 292 N.²).

---

1 ecl. cum antecedenti consociatam sine lemm. hab. S, tamquam novam lemmate ἐν ταυτῷ (ἐν τῷ αὐτῷ A) praemisso M A, lemmate non iterato Tr. p. 522. vide quae dixi ad ecl. 3 ‖ **2** κἀπὶ Eur.: κ' ἐπὶ S M A κἀπὶ Tr. | θέλεις;] versum quem ap. Eur. addit Electra χρόνιον ἴχνος θείς; μεταβολὴ πάντων γλυκύ ipse ut videtur exclusit gnomologus utpote a titulo alieniorem ‖ **3** paragraphum addidi. sunt verba Orestis | ὑγιείας Eur.: ὑγείας S M A ‖ **4** τὸ S M A, Eur., ex τῷ corr. S om. Tr. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A, et quidem tres versus M A, eosdem sed quattuor versibus auctos hoc loco S. iterant versus septem M A post ecl. 5 Mein. addito lemmate Θελλέροφος. falsa de A rettulit Gaisford. liquet autem etiam hoc loco librarium codicis S vetustioris florilegii imaginem nimio brevitatis studio obscurasse. non recte codicem S imitatus est Meineke ‖ **7** βλέποντ' ἀκεῖσθαι prop. Wecklein | ἀκεῖσθαι S et loco priore M A, ἰᾶσθαι (sine acc. M) M A loco posteriore | μὴ' πιτακτὰ vel μηπιτακτὰ (sic M) libri: corr. Nauck ‖ **8** διδόντ', ἐὰν Gesn.¹: διδόντα ἐὰν S M A loco priore διδόντοσ ἂν M A loco altero ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3. 4 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.), fab. nom. om. S ‖ **11** καθένα πᾶσιν M | τοῖς sed τ ex ν A ‖ **13** ecl. lemmate Εὐρ. non iterato (cf. quae dixi ad ecl. 1) hab. S (post ecl. 2 Mein.) lemmate θελλέροφος addito M A (post ecl. 5 Mein.). lemma Θελλέροφος etiam Mac. qui solum versum extremum excerpsit (εἰ θεοί — εἰσὶ θεοί sic) post ecl. 7 Mein. non nisi tres versus priores supra ecl. 5 (post ecl. 2 Mein.) hab. M A lemmate Εὐρ. addito, ubi vide quae adnotavi. θέλεροφος hoc ipso loco legit Photius Euripidis nomine non

Πρὸς τὴν νόσον τοι καὶ τὸν ἰατρὸν χρεὼν
ἰδόντ' ἰᾶσθαι, μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα
διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ.
νόσοι δὲ θνητῶν, αἱ μέν εἰσ' αὐθαίρετοι,
αἱ δ' ἐκ θεῶν πάρεισιν, ἀλλὰ τῷ νόμῳ
ἰώμεθ' αὐτάς. ἀλλά σοι λέξαι θέλω,
εἰ θεοί τι δρῶσιν αἰσχρόν, οὐκ εἰσὶν θεοί.

8 (6 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἡλιοδώρου Ἰταλικῶν θαυμάτων.*

Ἰταλίης οὐ πολλὸν ὑπερστείχοντι κολώνην
Γαυρείην χώρη τις ὁδιτάων ἐπὶ λαιὰ
κέκλιται ἀργήεσσα χιὼν ὥς· ἐκ δέ οἱ ὕδωρ
αἴσσει μάλα πικρὸν ἀναπνεῦσαι πιέειν τε.

---

addito, quare *Θελέροφος* inter poetas receptus est a pinacographo p. 53 Elt. cave autem in Stobaeo scribas *Εὐρ. Βελλεροφόντου.* immo ecloga adsumpta est ex vetustiore gnomologio, ubi intra longiorem Euripidis eclogarum catenam nomine poetae non iterato legebatur *Βελλεροφόντου,* quod errore librarii nomen poetae desiderantis in *Βελλέροφος* (vel *Θελλέροφος*) depravatum est

1 *ἰατρὸν* hoc loco M || **2** *ἰᾶσθαι* (sine acc. M) MA hoc loco. *ἀκεῖσθαι* supra SMA recte. cf. Hesych. *ἀκεῖσθαι· ἰᾶσθαι.* sed *ἰᾶσθαι* nolui abrogare gnomologo, si tamen ipse Eur. in iambi pede quarto *ἰωμένη* Hipp. 597 | *μὴ ἐπιτὰξ τὰ* Nauck: *μὴ 'πιτακτὰ* vel *μὴ πιτακτὰ* libri hic et supra || **3** *διδόντ', ἐὰν* Gesn.[1]: *διδόντοσ ἂν* hoc loco MA *διδόντα ἐὰν* SMA loco priore || **4** v. *νόσοι δὲ θνητῶν κτέ.* cum prioribus versibus cohaerent in S (supra) MA, nova quasi ecloga ab iis incipit Tr. p. 522 | *μέν εἰσιν* SM || **5** *ἀλλὰ* S supra: *ἔχομαι ἀλλὰ* M *ἔχομεν ἀλλὰ* A *ἀλλὰ τῷ νόμῳ* vitiosa videntur Gomperzio *Nachl.* p. 29 || **6** *ἄλλο σοι* prop. Gomperz || **7** versum adfert Plutarchus de poet. aud. p. 21 A et de Stoic. repugn. p. 1049 F fab. nom. om., Iustinus mon. c. 5 p. 148 tert. ed. Ott. poet. et fab. nom. commemorato. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 28 et 40 | *εἰ οἱ θεοὶ* A | *θεοί τοι* M | *δρῶσι φαῦλον* Plut. p. 21 A et Iustin. | *εἰσὶ* M ut Mac. || **8** ecl. hab. S, om. MA. *ἐκ τῶν ἡλιοδώρου ἰταλικῶν θαυμάτων* (*θεαμάτων* Tr.) S Tr. et *ἰταλικῶν θαυμάτων* etiam Voss. f. 26[v]. *Ἰατρικῶν θαυμάτων* prop. Meineke Stob. flor. III p. XLI Heliodorum medicum intellegens cuius versus aliquot ex Apolyticis afferuntur a Galeno vol. XIV p. 144 Kuehn. cf. Meineke Anal. Al. p. 384 s. || **10** *γαυρέην* S: *Γαυρείην* Grotius Dict. poet. p. 421 *Γαυρανὴν* Meineke || **11** *κέκληται* Tr. | *χιὼν ὥς* Scaliger: *χιονόεις* S

κεῖνο πολυστάφυλοι περιναιέται ἀνέρες ὕδωρ
ὅσσων ἄλκαρ ἔχουσιν· ὁ μὲν λοετροῖο χατίζων
αὔτως, ὄφρα κε μοῦνον ἐν ὕδατι γυῖα καθήρῃ,
ὀφθαλμοὺς βλεφάροισι λίην ἀραρῶσι καλύψας
δεύεται, ὡς μή οἵ τι παραδράμῃ ἕρκεος εἴσω
ὑγρὸν ἐπὶ γλήνης· τὸ γὰρ ἄλγεος ⟨ἄν τι τιθ⟩είη.
ὃς δέ κε λημηρῇ νεφέλῃ εἰλυμένος ὄσσε
ἀσχάλλῃ ὀδύναις, κεροειδέα δ' ἀμφὶ χιτῶνα
οἶδος πιαλέοισι περιβρίθῃ πελάνοισι,
κείνῳ καίριόν ἐστι καὶ ἀσφαλὲς ὄμμα διῆναι
ἀμπετὲς ἀκλήιστον· ἄφαρ δ' ἀπὸ πᾶσα τελέσθῃ
θυμοδακὴς ὀδύνη, ῥέα δ' ἄλθεται ὕδατι νοῦσος.

9 (7 Mein.) *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί νόσος ἔφη 'ταραγμὸς σώματος'.

10 (8 Mein.) *Διογένους.*

Διογένης πρός τινα τῶν συνήθων τὸ σῶμα βεβλαμμένον καὶ ποτνιώμενον, 'εὖ' ἔφη 'φίλος, ὅτι πονεῖς, ἵνα μὴ πονῇς'.

---

2 *ὅσσων* S ‖ 3 *αὔτως* Meineke: *αὐτὸς* S; *αὔτως* Scaliger | *ὄφρα καὶ* S: tacite corr. Gesn.[1] f. 469ᵛ ‖ 4 *ἀραρῶσι* Meineke Anal. Al. p. 383: *ἀραρόσι* S ‖ 5 *δεύεται* Meineke: *δύεται* S | *μή* ^οἱ^ *τι* S[1] *μή οἱ τι* Tr. ‖ 6 *ἄλγεος ἄν τι τιθείη* scripsi: *ἄλγεος εἴη* S. *ἄλγεος αἴτιον εἴη* perperam prop. Gesn.[1] mrg., inde *ἄλγεος αἴτιόν ἐστιν* scr. Meineke. cf. Homericum illud *ἄλγε' ἔθηκεν* ‖ 7 *λημηρὴ* Ars. *νημηρὴ* S (sic) Tr. Voss, *λημηρῇ* Meineke | *νεφελη* sine acc. S | *εἰλυμένος* Cobet V. l.[2] p. 223: *λελυσμένος* S; *κεκαλυμμένος* prop. Gesn.[1] mrg. *κεκλεισμένος* Scaliger *πεπυκασμένος* Meineke ‖ 9 *οἶδος* Scaliger: *ὄϊδος* S | *πιαλεοισι περιβριθη* sine acc. S *πιαλέοισι περιβριθῇ* Tr.: corr. Meineke. vel paucis his versibus poetam se prodit Heliodorus parecheseos amantissimum | *πελανοῖσι* S. cf. Suid. s. *πέλανοι* ‖ 12 cf. Epigr. gr. 298, 6 Kaib. *θυμοδακεῖς ὀδύνας* | *ῥεῖα* S Tr. Voss.: tacite corr. Gesn.[1] | *ἄλθεται* Lobeck in Soph. Ai. p. 182: *ἔχθεται* S ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A post ecl. 4 Mein., sine lemmate quasi capitis primam Mac., om. S ‖ 14 *τί* M (inde Gesn.[2]) Mac.: *τί* (vel potius *τι*) *ἐστι* A | *ἔφη* om. Mac. ‖ 16 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ 18 *πονεῖς* M A ex *πολεῖς* corr. S *πολιεῖς* Tr.

11 (9 Mein.) *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν β'* (II p. 24).

Ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν, ἕως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν, ἐπὰν δὲ ἀρρώστημά τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα, κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ.

12 (10 Mein.) *Ἀγάθωνος Σαμίου ἐν δευτέρῳ Περὶ ποταμῶν* (Plut. de fluv. 18, 1. 2 vol. VII p. 312 Bern.).

Ἴναχος ποταμός ἐστι τῆς Ἀργείας χώρας. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη κύουρα καλουμένη, πηγάνῳ παρόμοιος, ἣν αἱ γυναῖκες, ὅταν ἀκινδύνως ἐκτρῶσαι θέλωσιν, ἐν οἴνῳ βεβρεγμένην τοῖς ὀμφαλοῖς ἐπιτιθέασιν.

13 (11 Mein.) *Χρυσέρμου Κορινθίου ἐν τῷ ιγ' Περὶ ποταμῶν* (Ibid. 20, 1. 2. 3 l. c. p. 317 s.).

Εὐφράτης ποταμός ἐστιν τῆς Παρθίας. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος ἀετίτης καλούμενος, ὃν αἱ μαῖαι ταῖς δυστοκούσαις ἐπὶ τὰς γαστέρας ἐπιτιθέασι, καὶ παραχρῆμα τίκτουσιν ἄτερ ἀλγηδόνος. εὑρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ καὶ βοτάνη ἄξαλλα, μεθερμηνευομένη θερμόν· ταύτην οἱ τεταρταΐζοντες, ὅταν ἐπὶ τοῦ στήθους τιθῶσιν, ἀπαλλάσσονται παραχρῆμα.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, *δεύτερον* (*β* M) om. S ‖ **2** *ἕως* S M A *τέωσ* Dem. ‖ **3** v. *τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν* quae om. pr. Demosth. cod. Paris. 2934 in Dem. secl. Dindorf ‖ **4** *ἐπὰν* (*ἐπἂν* S) S M Tr., Dem. *ἐπειδὰν* A | *κἂν* (ante *ῥῆγμα*) S, Dem.: *καὶ* M A ‖ **5** *ὑπαρχόντων* M A Tr., Dem. *ὑπαρχότων* S | *σαθρῶν* pr. Demosth. cod. Paris. 2934 (*ο* supra *ω* ab ead.) recte ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐν δευτέρῳ* (*β̄* M) *περὶ ποταμῶν* om. S ‖ **9** *κύουρα* S M A Plut. *κύνουρα* Voss. f. 27[r] idque recepit Bernardakis | *πιγάνω* S[1] corr. m. rec. ‖ **10** *θέλουσιν* M | *ἐν οἴνῳ* (vel *-ω*) S M, Plut. *οἴνῳ* A ‖ **11** *ὀμφαλοῖς* Plut.: *ὀφθαλμοῖς* S M A ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S M A, *χρυσέρμου* nec plura pro lemm. S ‖ **14** *Εὐφράτης ποταμός ἐστιν* (*ἐστι* A, Plut.) *τῆς Παρθίας* (*παρθείασ* M). *γεννᾶται δ' ἐν* (*δὲ ἐν* A) *αὐτῷ* reposui ex M A, Plut.: *ἐν Εὐφράτῃ* (vel *-η* ut Tr.) *ποταμῷ τῆς παρθίας γεννᾶται* S ‖ **15** *ἀετίτης* S M A *ἀστιγὴς* Plut. ‖ **16** *ἐπιτιθέασιν* M ‖ **17** *εὑρίσκεται* S M A *γεννᾶται* Plut. ‖ **18** *ἄξαλλα καλουμένη, μεθ.* Plut. | *μεθερμηνευομένη* S M, Plut. *μεθερμηνομένη* A | *θερμον* sine acc. S ‖ **19** *θῶσιν, ἀπαλλάττονται* Plut.

14 (12 Mein.) *Νικίου ἐν τοῖς Περὶ λίθων* (Ibid. 20, 4 l. c. p. 318).

Ὄρος ἐστὶ Δριμύλον καλούμενον τῆς Παρθίας, ἐν ᾧ γεννᾶται λίθος σαρδόνυχι παρόμοιος· ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἀμβλυωπίας εἰς ὕδωρ θερμὸν βαλλόμενος.

15 (13 Mein.) *Ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους Συναγωγῆς ἀκουσμάτων θαυμασίων* (18 p. 831 b 22).

Ἐν Τραπεζοῦντι τῇ ἐν τῷ Πόντῳ γίνεται τὸ ἀπὸ τῆς πύξου μέλι βαρύοσμον· καὶ φασὶ τοὺς μὲν ὑγιαίνοντας ἐξιστάναι, τοὺς δ' ἐπιλήπτους καὶ τελέως ἀπαλλάσσειν.

16 (14 Mein.) *Καλλισθένους Συβαρίτου ἐν ιγ' Γαλατικῶν* (Plut. de fluv. 6, 1. 2. 3 vol. VII p. 292 Bern.).

Ἄραρ ποταμός ἐστι τῆς Κελτικῆς, τὴν προσηγορίαν εἰληφὼς παρὰ τὸ ἡρμόσθαι τῷ Ῥοδανῷ· καταφέρεται γὰρ εἰς τοῦτον κατὰ τὴν χώραν τῶν Ἀλλοβρόγων. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ μέγας ἰχθὺς κλουπαῖα προσαγορευόμενος ὑπὸ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐν τοῖς περὶ λίθων* om. S. expectes *Νικίου ⟨Μαλλώτου⟩ ἐν τοῖς κτέ.* similiter atque in lemmatis antecedentibus, cf. Plut. l. c. p. 319, 1. *ἐν τοῖς περὶ λίθων* om. S ‖ 3 *Ὄρος ἐστὶ* (*ἔστι* A) *δριμύλον* (*δρυμύλον* pr. A, corr. A[1]) *καλούμενον τῆσ παρθίασ, ἐν ᾧ γεννᾶται* reposui ex M A: *ἐν ὄρει δριμύλον καλουμένῳ τῆς παρθίας γεννᾶται* S *παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος Δριμύλον καλούμενον· ἐν ᾧ γεννᾶται* Plut. ‖ 4 *σαρδόνυχι* M A *σαρδώνυχι* S, Plut. | *παρόμοιος, ᾧ οἱ βασιλεῖς ἐν ταῖς βασιλείαις χρῶνται· ποιεῖ* Plut. | *ποιεῖ δ'* S A, Plut.: *ποῖ δ'* M ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *ἐκ τῶν ἀριστοτέλους* nec plura S *ἐκ τῆς* om. Mac. ‖ 8 post *τραπεζοῦντϊ* litt. rasa M | *τῆσ* S[1] M *τῇ* S m. rec. *τῇ* A, Ar. | *γίνεται* M Mac. Tr., Ar. *γίγνεται* A. dubito de S | *τὸ* M A Mac., Ar. om. S ‖ 9 *φασι τοῦτο τοὺς* Ar. ‖ 10 *καὶ* (om. Tr.) *τελείως* S M A Tr. Mac. *καὶ* quod iam scriptum erat delevit S *καὶ τελέως* quasi ex A Gaisford sed fallitur | *ἀπαλλάττειν* Ar. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐν ιγ' γαλατικῶν* om. S ‖ 14 s. *τὴν προσηγορίαν* (*προσηγορίαν δὲ* A) *εἰληφὼς παρὰ τὸ ἡρμόσθαι τῷ ῥοδανῷ* (vel *τῷ ῥοδανῷ*) M A, Plut.: *παρὰ τὸ* (*τὸ* om. Tr.) *τῷ ῥοδανῷ ἡρμόσθαι τὴν προσηγορίαν εἰληφὼς* S ‖ 17 *κλουπαῖα* (*-αία* M) S M A: *σκολόπιδος* cod. Plut. *κλοπίας* Io. Lydus De mens. 3, 8 Anonym. Boissonadi Anecd. gr. I p. 417 | *προσαγορευόμενος* S A, Plut. *καλούμενος* M Tr.

τῶν ἐγχωρίων· οὗτος αὐξομένης μὲν τῆς σελήνης λευκός ἐστι, μειουμένης δὲ μέλας γίνεται παντελῶς· ὑπεραυξήσας δὲ ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν. εὑρίσκεται δ' ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λίθος χόνδρῳ παρόμοιος ἁλός, ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς τεταρταίας νόσους τοῖς ἀριστεροῖς μέρεσι τοῦ σώματος προσδεσμευόμενος τῆς σελήνης μειουμένης.

17 (15 Mein.) *Ἀρχελάου ἐν α' Περὶ ποταμῶν* (Ibid. 8, 1. 2 l. c. p. 296 s.).

Λυκόρμας ποταμός ἐστι τῆς Αἰτωλίας, μετωνομάσθη δ' Εὔηνος. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη σάρισα προσαγορευομένη, λόγχῃ παρόμοιος, ποιοῦσα πρὸς ἀμβλυωπίας ἄριστα.

18 (16 Mein.) *Θρασύλλου ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς* (Ibid. 16, 1. 2 l. c. p. 308 s.).

Νεῖλος ποταμός ἐστι τῆς Αἰγύπτου, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Μέλας. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος κυάμῳ παρό-

---

1 *οὗτος* S M, Plut. *οὗτος δὲ ὁ ἰχθῦς* A frivola ut solet interpolatione quam frustra recepit Meineke | *αὐξομένης* S A *αὐξουμένησ* M *αὐξανομένης* Plut. | *μὲν* om. Plut. ‖ 2 *γίνεται* M Tr. Plut. dubito de S *γίγν-* A ‖ 3 *ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν* M A, Plut.: *ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀκανθῶν ἀναιρεῖται* S ‖ 3 s. *εὑρίσκεται δ' ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ λίθος* S: *εὑρίσκεται δ' ἐν αὐτῷ* (*-ῶ* M) *λίθος ἐν τῇ κεφαλῇ* (sine iota M) M A, Plut. cod. ‖ 4 *χόνδρω* (sine acc. S) S Tr., Plut. *χονδρῶ* (*-ῷ* A) M A | *ἁλὸς* om. cod. Plut. ‖ 5 *τεταρταίους* cod. Plut. ‖ 6 *προσδεδεμένος* Plut. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἀρχελάου* nec plura S ‖ 10 *ποταμός ἐστι* (*ἔστι* M) *τῆς αἰτωλίας* M A, Plut. *τῆς αἰτωλίας ποταμὸς* (om. *ἐστι*) S ‖ 11 *βοτάνη ζάρισα* (*σάρισσα* Maussacus probante Herchero) *προσαγορευομένη* S M A *βοτάνη ἡ* Plut. cod. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., *θρασύλου* nec pl. S ‖ 16 *Νεῖλος ποταμός ἐστι τῆς αἰγύπτου, ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον μέλας· γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ* M A Mac.: *ἐν νείλῳ ποταμῷ τῆς αἰγύπτου πρότερον δὲ οὕτω* (*οὕτω* supra lin. S^1) *καλουμένῳ μέλας* (ex *μέλανι* corr. S^1). *γίνεται* S Tr. *Νεῖλος ποταμός ἐστι τῆς Αἰγύπτου κατὰ πόλιν Ἀλεξάνδρειαν· ἐκαλεῖτο δὲ τὸ πρότερον Μέλας ἀπὸ Μέλανος τοῦ Ποσειδῶνος· ὕστερον δ' Αἴγυπτος ..... Γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ* Plut. ‖ 17 *γεννᾶται κτέ.* excerpserunt haec etiam Aristot. De mir. ausc. 166 Eustath. ad Dionys. 226

μοιος, ὃν ἂν κύνες ἴδωσιν, οὐχ ὑλακτοῦσι· ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς τοὺς δαιμονιζομένους· ἅμα γὰρ ⟨τῷ⟩ αὐτὸν προστεθῆναι ταῖς ῥισὶν ἐξέρχεται τὸ δαιμόνιον.

19 (17 Mein.) *Τιμαγόρου ἐν α' Περὶ ποταμῶν* (Ibid. 21, 1. 3 l. c. p. 319 s.).

Κάικος ποταμός ἐστι τῆς Μυσίας. φύεται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη ἡλιφάρμακος καλουμένη, ἣν οἱ ἰατροὶ τοῖς αἱμορραγοῦσιν ἐπιτιθέασι καὶ τῶν φλεβῶν μεσολαβοῦσι τὴν ἔκρυσιν.

20 (18 Mein.) *Κτησίου Κνιδίου ἐν β' Περὶ ὀρῶν* (Ibid. 21, 4. 5 l. c. p. 320 s.).

Ὄρος ἐστὶ τῆς Μυσίας Τεύθρας καλούμενον. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ λίθος ἀντιπαθὴς προσονομαζόμενος, ὃς κάλλιστα ποιεῖ πρὸς ἀλφοὺς καὶ λέπρας δι' οἴνου τριβόμενος καὶ τοῖς πάσχουσιν ἐπιτιθέμενος.

21 (19 Mein.) *Σωστράτου ἐν α' Μυθικῆς ⟨συν⟩αγωγῆς* (Ibid. 24, 1. 4 l. c. p. 325 s.).

---

1 *ὑλακτοῦσιν* M | *ἄριστα* om. cod. Plut., Aristot. ‖ 2 ⟨*τῷ*⟩ *αὐτὸν* Gaisford: *αὐτῶν* S M A Mac. *αὐτῷ* Tr., om. Aristot., Plut., Eust. 3 *ἐξέρχεται* S M A *ἐξέρχεσσθαι* Tr. *ἀπέρχεται* Plut., Arist. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, *τιμαγόρου* nec pl. S ‖ 6 *δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη* S *δὲ βοτάνη ἐν αὐτῷ* M A *δὲ καὶ βοτάνη* cod. Plut. cf. p. 871, 11 ‖ 7 *ἡλιφάρμακος* S M A *φάρμακος* Plut. cod.; *ἡλιφάρμακον* Duebner *ἑλελίσφακος* prop. Hercher | *τοῖς αἱμορραγοῦσιν* SMA *ταῖς αἱμορροούσαις* cod. Plut. ‖ 8 *ἐπιτιθέασι* (-*σιν* M) libri Stob. *τιθέασιν* cod. Plut. ‖ 9 *ἔκχρισιν* cod. Plut. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐν δευτέρῳ* (*β* M) *περὶ ὀρῶν* om. S. *ὀρῶν* M ‖ 12 *Ὄρος* (*Ὅρος* [*Ὅ* rubr.] M) *ἐστὶ τῆς μυσίας τεύθρας καλούμενον* S M A *παράκειται δ' αὐτῷ ὄρος Τεύθρας καλοίμενον* (*καλούμενον* inseruit Hercher, om. cod. Plut.) *ἀπὸ Τεύθραντος κτἑ.* Plut. ‖ 13 *προσονομαζόμενος* S M A: *καλούμενος* Plut. excerptor si in prioribus repperit quod non dubito *καλούμενον*, in proximo membro orationem variavit ‖ 14 *λεπροὺς* cod. Plut., ubi desunt v. *καὶ—ἐπιτιθέμενος* ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA. *σωστρα*$^{\tau}$ nec pl. S *σωστράτου ἐν πρώτῳ* (*ᾱ* M) *μυθικῆς ἀγωγῆς* M A *Σώστρατος ἐν α' μυθικῆς ἱστορίας ἀγωγῆς* cod. Plut.; *Μυθικῆς ἱστορίας συναγωγῆς* Maussacus *Μυθικῶν ἱστοριῶν συναγωγῆς* Bernhardy

Τίγρις ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας. γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη κριθῇ παρόμοιος ἀγρίᾳ. ταύτην οἱ ἐγχώριοι θερμαίνοντες ἐν ἐλαίῳ καὶ ἀλειφόμενοι οὐδέποτε νοσοῦσι μέχρι τῆς ἀνάγκης τοῦ θανάτου.

22 (20 Mein.) *Κλειτοφῶντος Ῥοδίου ἐν α' Ἰνδικῶν* (Ibid. 25, 1. 3 l. c. p. 327).

Ἰνδὸς ποταμός ἐστι τῆς Ἰνδίας. φύεται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη καρπύλη καλουμένη, βουγλώσσῳ παρεμφερής· ποιεῖ δ' ἄριστα πρὸς ἰκτέρους διὰ ὕδατος χλιαροῦ διδομένη.

23 (21 Mein.) *Πορφυρίου ἐκ τοῦ Περὶ Στυγός.*

Ἥ τε ἰτέα αὕτη τὸν καρπὸν ἀποβάλλει πρὶν ἐκθρέψαι· διὸ ὠλεσίκαρπον αὐτὴν ὁ ποιητὴς ὀνομάζει. καὶ μέντοι ἱστόρηται ὡς μετὰ οἴνου δοθεὶς ὁ ταύτης καρπὸς ἀγόνους ποιεῖ τοὺς πιόντας καὶ κατασβέννυσι τὸ σπέρμα καὶ μαραίνει τὴν γόνιμον ὁρμήν.

24 (22 Mein.) *Ἐκ τῆς Τροφίλου . . .*

* * *

---

1 *Τίγρισ* (*Τίγρης* A) *ποταμός ἐστι* (*ἐστὶ* A) *τῆς ἀρμενίας, γεννᾶται δ'* (*δὲ* A) *ἐν αὐτῷ βοτάνη* M A *Τίγρις ποταμός ἐστι τῆς Ἀρμενίας* ..... *γεννᾶται δ' ἐν αὐτῷ βοτάνη* Plut. *ἐν τίγριδι ποταμῷ τῆς ἀρμενίας γεννᾶται βοτάνη* S. reposui *Τίγρις* quod legerat etiam S codicis interpolator ut docet *ἐν τίγριδι* ‖ 2 *ἐν αὐτῷ*] 'oculo aberravit Stobaeus cum hanc herbam in Tigride nasci scriberet' Hercher | *βοτάνη ἣ κριθῇ ἐστι παρόμοιος ἀγρίᾳ* cod. Plut. ‖ 3 *θερμαίνοντες ἐλέῳ καταλειφόμενοι* cod. Plut. ‖ 4 *μέχρι ἀνάγκης* cod. Plut. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A *ῥοδίου ἐν α' ἰνδικῶν* om. S. *Κλειτοφῶν ὁ Ῥόδιος ἐν ι' Ἰνδικῶν* cod. Plut. ‖ 7 *ἰνδὸσ* (*ἴνδ-* M) *ποταμός ἐστι τῆς ἰνδίας* (*ἴνδ-* M) M A, Plut. *ἐν ἰνδῷ ποταμῷ τῆς Ἰνδίας* S | *φύεται δ' ἐν αὐτῷ* M A *φύεται δὲ* (om. *ἐν αὐτῷ*) *καὶ* Plut. cod. *φύεται* S ‖ 8 *καρπύλη* (*-ύκη* Tr.) *καλουμένη* S M A, om. cod. Plut. | *παρεμφερής*] *παρόμοιος* Plut. cod. ‖ 9 *ἰκτερικοὺς* cod. Plut. | *διὰ*] *μετὰ* cod. Plut. | *διδομένη τοῖς πάσχουσιν* Plut. cf. ecl. 20 extr. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐκ τοῦ περὶ στυγός* om. S ‖ 11 *αὕτη* M A *αὐτὴ* S ‖ 12 *ὀλεσίκαρπον* S M A: tacite corr. Gesn.[1] f. 470v | *ὁ ποιητὴς*] Hom. Od. X 510 ‖ 16 lemma *τροφίλου* habet S, *ἐκ τῆς τροφίλου συναγωγῆς ἀκουσμάτων θαυμασίων* M A *Τρόφιμος* (non *Τρόφιλος*) hoc ipso loco Photius, cf. Elter de Stob. cod. Phot. p. 61. sed cum ecloga quae subiecta est Aristotelis potius sit (Mir. ausc. c. 12), duo lemmata perperam in unum coaluisse et Trophili vel potius Herophili medici eclogam intercep-

25 (22 contin. Mein.) ⟨*Ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους*⟩ *Συναγωγῆς ἀκουσμάτων θαυμασίων* (p. 831 b 1).

Τὸ τῆς ἴκτιδος λέγεται αἰδοῖον εἶναι οὐχ ὅμοιον τῇ φύσει τῶν λοιπῶν ζῴων, ἀλλὰ στερεὸν διὰ παντὸς οἷον ὀστοῦν. φασὶ δὲ καὶ στραγγουρίας αὐτὸ φάρμακον εἶναι ἐν τοῖς ἀρίστοις, καὶ δίδοσθαι ἐπιξυόμενον.

26 (23 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 835 a 27).

Φασὶ τὸν γαλεώτην, ὅταν ἐκδύῃ τὸ δέρμα καθάπερ οἱ ὄφεις, ἐπιστραφέντα καταπίνειν· τηρεῖσθαι γὰρ ὑπὸ τῶν ἰατρῶν διὰ τὸ χρήσιμον εἶναι τοῖς ἐπιλήπτοις.

27 (contin. 23 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 835 b 30).

Φασὶ τὴν φώκην ἐξεμεῖν τὴν πιτύαν, ὅταν ἁλίσκηται· εἶναι δὲ φαρμακῶδες καὶ τοῖς ἐπιληπτικοῖς χρήσιμον.

28 (24 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 844 b 23).

Ἐν Ἄργει φασὶ γίνεσθαι ἀκρίδος τι γένος, ἣν καλεῖσθαι σκορπιομάχον· ὅταν γὰρ ἴδῃ τάχιστα σκορπίον, ἀνθίσταται αὐτῷ. ἀγαθὸν δέ φασιν εἶναι καὶ πρὸς τὰς πληγὰς τοῦ σκορπίου τὸ ἐπιφαγεῖν αὐτήν.

29 (25 Mein.) *Ἀλκμαίωνος* (fr. 4 Diels[2]).

---

tam esse perspexit Roeper Philol. X p. 569 proponens *Ἐκ τῶν Ἡροφίλου*

1 *Ἐκ τῆς Ἀριστοτέλους* addidi coll. ecl. 15. *Ἀριστοτέλους ἐκ τῆς* prop. Roeper. cf. Aristot. hist. animal. p. 500 b 24 al. ‖ 5 *ὀστοῦν, ὅπως ἂν ποτε διακειμένη τύχῃ· φασι* Ar. | *καὶ* (ante *στραγγ.*) om. Aristot. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A. *ἐν τῶ αὐτῶ* A. cf. Antigon. Mirab. 20 (= Aristot. fr. 370 Rose[3]) ‖ 8 *τὸν δὲ γαλεώτην* (sc. *φασί*) Arist. | *ἐκδύῃ* A *ἐκδυῆ* S M *ἐκδύσηται* Arist. ‖ 9 *οἱ ὄφεις* Arist.: *οἱ* (sic) *ὄφισ* M *ὁ ὄφις* S A ‖ 10 *ἐπιληπτικοῖς* Arist. ‖ 11 ecl. hab. S M A. *ἐν ταυτῶ* M *ἐν τῶ αὐτῶ* A, om. S. cf. Antig. l. c. ‖ 12 *φασὶ δὲ καὶ τὴν φώκην* Arist. | *πυτίαν* Aristotelis codd. plerique ‖ 13 *ἐπιλήπτοις* Aristot. ‖ 14 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A ‖ 15 *Ἐν Ἄργει δέ φασι* Arist. | *γενέσθαι* A | *ὃ καλεῖται* Aristot. ‖ 17 post *αὐτῷ* haud pauca resecuit eclogarius ‖ 18 *τὸ* om. Arist. ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἀλκμέωνοσ* M. *Ἀλκμαίων* h. l. etiam Phot. pinacogr. p. 64 Elt. de nominis forma cf. Wachtler De Alcmaeone Crotoniata (Lips. a. 1896) p. 21 ss. legitur ecloga in Plutarchi De plac. philos. V 30 p. 911 A Galen. Hist. phil. 133. Pselli Solut. div. quaest. p. 63 Boiss., de quo vide Diels Doxogr. gr. p. 442. cf. etiam Wachtler l. c. p. 76 s.

Λέγει δὲ τὰς νόσους συμπίπτειν ὡς μὲν ὑφ' οὗ δι' ὑπερβολὴν θερμότητος ἢ ξηρότητος, ὡς δὲ ἐξ οὗ διὰ πλῆθος τροφῆς ἢ ἔνδειαν, ὡς δὲ ἐν οἷς ⟨δι'⟩ αἷμα ἢ μυελὸν ἢ ἐγκέφαλον· γίνεσθαι δέ ποτε καὶ ὑπὸ τῶν ἔξωθεν αἰτιῶν, ὑδάτων ποιῶν ἢ χώρας ἢ κόπων ἢ ἀνάγκης ἢ τῶν τούτοις παραπλησίων.

30 (26 Mein.) *Διοκλέους* (fr. 30 Wellmann).

Διοκλῆς τὰς πλείστας τῶν νόσων δι' ἀνωμαλίαν γίνεσθαι ἔφη.

31 (27 Mein.) *Ἐρασιστράτου* (Diels Doxogr. p. 443 b 5).

Ἐρασίστρατος ‛πλῆθος καὶ διαφθορὰ τἀνωτάτω αἴτια'.

32 (28 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Συμποσίου* (p. 185 D—E).

Ἐὰν μέν σοι ἐθέλῃ ἀπνευστὶ ἔχοντι πολὺν χρόνον παύσασθαι ἡ λύγξ· εἰ δὲ μή, ὕδατι ἀνακογχυλίασον. εἰ

---

1 *λέγει δὲ τὰς νόσους συμπίπτειν*] *καὶ νόσων αἰτία* Plut. | *ὑφ' οὗ* S M A: *ὑφέξω* libri Plut. | *δι' ὑπερβολὴν*] *ὑπερβολὴ* Plut. ‖ 2 *θερμότητος ἢ ψυχρότητος* Plut. | *ἐξ οὗ* S M A: *ἐξῆς* vel *ἑξῆς* libri Plut. ‖ **3** *τροφῆς* om. Plut. | *δὲ*] *δαὶ* Tr. | *δι'* addidit Kalbfleisch; *ἢ αἷμα* Plut. ‖ **3** s. *ἢ μυελὸν* S M A *ἐνδέον* Plut. ‖ **4** *ἐγκέφαλος* Plut. post *ἐγκέφαλος* addit Plut. *τὴν δὲ ὑγείαν τὴν σύμμετρον τῶν ποιῶν κρᾶσιν.* Stobaeanis similiora sunt quae habet Psellus, sed de hoc vid. Diels l. c. et Bernardakis in Plut. vol. V p. 372, 1 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. cf. Plut. De plac. phil. V 30 p. 372, 3 Bern. ‖ **8** *διὰ* M ‖ **9** *γίνεσθαι ἔφη* M: *ἔλεγε τίκτεσθαι* A idque recepit Meineke. *τίκτεσθαι* si verum esset (cf. Stob. IV 35, 10 et 13), non dixisset *διὰ ἀνωμωλίαν*. et *δι' ἀνωμαλίαν γίνεσθαι* (om. *γίνεσθαι* Plut.) Plut., Galen. hist. phil. 132 ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A. cf. Fuchs Erasistratea (diss. Berol. a. 1892) p. 22. excipiunt se *Ἐρασίστρατος ἰατρός* et *Εὐρυφῶν ἰατρός* ita in indice Photiano p. 65 Elt. ut Euryphontis ecloga excidisse videatur in his capitibus. monuit Elter l. c. vereor autem ne hoc ipso loco interciderit Euryphon: quinque vel sex lemmata sic procedunt secundum litterarum ordinem ‖ **11** *Ἐρασίστρατοσ* M, om. S fortasse recte, *Ἐρασίστρατος ἔλεγε* A | *διαφθορὰ* S A *διαφθορὰν* M ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **15** *ἐθέλῃ* S M A Tr. ex *ἐθέλοντι* corr. S[1] ‖ **16** *παύεσθαι* Plat. | *λύγξ* libri (etiam Tr.) sed *λύξ* S | *ἀνακογχύασον* Tr.

δ' ἄρα πάνυ ἰσχυρά ἐστιν, λαβών τι τοιοῦτον οἵῳ κνήσαις ἂν τὴν ῥῖνα, πτάρε· καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς ἅπαξ ἢ δίς, καὶ εἰ πάνυ ἰσχυρά ἐστι, παύσεται.

---

1 *λαβών τι* S M A *λαβόντι* Tr. *ἀναλαβών τι* Plat. | *οἵῳ* S A, Plat. sed ex *οἷον* corr. S[1] *οἵῳ* M | *κνήσαισ* (ut coniecit Wyttenbach) S *κνῆσαι* Tr. *κινήσαις* M A, libri Platonis. Athen. V p. 187 C hunc ipsum locum respiciens *ἵνα τὴν ῥῖνα κινήσας πτάρῃ.* ambigas fortasse utrum dederit Stobaeus, *κνήσαις* an *κινήσαις*, sed recte iudicat Ed. Schwartz *κνήσαις* ut in Platone verum sic certum in Stobaeo esse ‖ 2 *πταρὼν* A | *καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς* (vel -*ῃς*) M A, Plat.: *καὶ τοῦτο ποιήσας* S. iterum verborum parcissimum se exhibet S licenter ‖ 3 *καὶ εἰ* A, Plat. *κεἰ* M *κἂν* S | *ἐστι* M A Tr., Plat. *ἔσται* S

CAPVT XXXVII.

ΠΕΡΙ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΔΙΑΜΟΝΗΝ ΑΥΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ.

1 *Πυθαγόρου* (Aur. carm. 32—35 N.).

Οὐδ' ὑγιείας τῆς κατὰ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν χρή·
ἀλλὰ ποτοῦ τε μέτρον καὶ σίτου γυμνασίων τε
ποιεῖσθαι· μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὃ μή σ' ἀνιήσει.
εἰθίζου δὲ δίαιταν ἔχειν καθάρειον ἄθρυπτον.

2 *Ἀλκμαίωνος* (fr. 4 Diels²).

[Ἀλκμαίων] τῆς μὲν ὑγείας εἶναι συνεκτικὴν τὴν ἰσονομίαν τῶν δυνάμεων, ὑγροῦ ξηροῦ ⟨ψυχροῦ⟩ θερμοῦ πι-

---

2 Inscriptionem exhibent S M A, nil nisi *Περὶ ὑγείας* Mac. *Περὶ ὑγιείας καὶ διαμονῆς αὐτῆς* Phot. numero *ϛϛ'* insignitur caput in S M Mac., numero *ϛε'* in A, *Λόγος ἐνενηκοστὸς θ'* legitur in Tr. non integrum ad nos caput pervenisse docuit Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 79 non sola innisus poeticorum penuria ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 4 *οὐδὲ* A | *ὑγείας* S M A: *ὑγιείας* tacite Gesn.¹ f. 470ʳ et sic Aurei carm. cod. Vindob. *ὑγιείης* Ps.-Pyth. | *κατὰ σῶμ'* S M A *κατὰ τὸ σῶμ'* Tr. *περὶ σῶμ'* Ps.-Pyth. ‖ 5 s. *τε ποιεῖσθαι* S M, Ps.-Pyth. *πεποιῆσθαι* A ‖ 6 *λέγω τόδ'* (*τοῦτο* A) *ὃ μή σ'* S A, Ps.-Pyth. *λέγγω τοῦδ' ὁ μῆσ* M | *ἀνιήσει* S M, Ps.-Pyth. *ἀνιήσῃ* A, Ps.-Pyth. cod. Vindob. ‖ 7 *εἰθίζου* Ps.-Pyth.: *ἐθίζου* S *ἐθνίζου* M *ἐθίζουσαν* A | *ἔχεν* M | *καθάρειον* Ps.-Pyth.: *καθάριον* S M A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἀλ*ᵏ pro lemm. S *ἀλκμέωνοσ* M. legitur ecloga in Plut. De plac. philos. V 30 p. 911 A, Galen. Hist. phil. 132, Pselli Solut. div. quaest. p. 63 Boiss., de quo vide Diels Doxogr. Gr. p. 442. cf. Wachtler De Alcmaeone Crotoniata Lips. 1896 p. 76 s. ‖ 9 *ἀλκμέων* M | *Ἀλκμαίων ἔφη* scr. Gesn.¹ sed *ἔφη* om. libri omnes et testes reliqui. videtur *Ἀλκμαίων* inutiliter iteratum esse. excerpti orationem obliquam non reformidant gnomologi | *τὴν* om. Plut. ‖ 10 *ψυχροῦ* Plut., om. S M A | *θερμοῦ* post *ὑγροῦ* hab. libri Plut.

κροῦ γλυκέος, τῶν λοιπῶν, τὴν δ' ἐν αὐτοῖς μοναρχίαν νόσου παρασκευαστικὴν εἶναι.

3 *Πλουτάρχου* (De tuenda sanitate praec. p. 126 D).

Ἡ ὑγεία ταῖς ἡδοναῖς ὥσπερ ἡ γαλήνη ταῖς ἀλκυόσιν ἀσφαλῆ καὶ καλὴν γένεσιν καὶ λοχείαν ἐνδίδωσι. κομψῶς γὰρ ἔοικεν καὶ Πρόδικος εἰπεῖν ὅτι τῶν ἡδυσμάτων ἄριστόν ἐστι τὸ πῦρ· ἀληθέστερον γὰρ ἄν τις εἴποι τὴν ὑγείαν ἥδυσμα θειότατον εἶναι καὶ προσηνέστατον. ἑφθὰ μὲν γὰρ καὶ ὀπτὰ καὶ πεπτὰ βρώματα νοσοῦσιν ἢ κραιπαλῶσιν ἢ ναυτιῶσιν οὐδεμίαν ἡδονὴν οὐδὲ χάριν ἀποδίδωσι, κα⟨θα⟩ρὰ δὲ καὶ ἀκραιφνὴς ὄρεξις ὑγιαίνοντι σώματι πᾶν ἡδὺ ποιεῖ.

4 *Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορείου* (Diels *Vorsokr.* I[2] p. 290).

Περὶ δὲ γενέσεως παίδων τάδε ἔλεγε· καθόλου μὲν φυλάττεσθαι τὸ καλούμενον προφερές· οὔτε γὰρ τῶν φυτῶν οὔτε τῶν ζῴων εὔκαρπα τὰ προφερῆ γίνεσθαι· ἀλλὰ χρόνον τινὰ προπαρασκευάζεσθαι τῆς καρποφορίας, ἐν ᾧ

---

1 *τῶν* S M recte: *καὶ τῶν* A, Plut. ‖ **2** *παρασκευαστικὴν* (*κατασκ-* Tr.) S M A *ποιητικὴν* Plut. | *εἶναι* om. Plut. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ **4** *ἡ ὑγεία — ἐνδίδωσι* om. Mac. | *ἡ δ' ὑγίεια* Plut. | *ὥσπερ* S, Plut.: *ἅπερ* M A | *γαληνὴ* M ‖ **6** *κομψῶσ* Mac., Plut.: *κομψὸς* S M *κομπὸς* A | *γὰρ* om. Mac. | *καὶ πρόδικος* (*πρόσδικος* A) M A *πρόδικος* Mac., om. S *ὁ Πρόδικος* Plut., e Plut. tacite Gesn.[1], inde Gaisford et Meineke ‖ **7** *γὰρ* S M A Mac., Plutarchi libri: *δ'* Meziriacus recte ‖ **8** *εἴπῃ* A | *ὑγίειαν* Plut. ‖ **9** *ἑφθὰ μὲν κτἑ.* om. Mac. ‖ **10** *κραιπαλοῦσιν* A | *οὐδὲ μίαν* M ‖ **11** *οὐδὲ χαριν — ὄρεξις* om. Tr. | *καθαρὰ* Plut., e Plut. Gesn.[1]: *κάρα* S M A ‖ **12** *πανηδὺ* M | post *ποιεῖ* verba *καὶ 'ἁρπαλέον', ὡς Ὅμηρος ἔφη, καὶ πρόσφορον* e Plut. temere addidit Gesn.[1], etiam hoc loco ut innumeris aliis decepti sunt Gaisford et Meineke ‖ **13** ecl. cum lemm. *ἐκ τῶν ἀριστοξ^ε πυ^θ* hab. S, om. M A. *ἐκ τῶν ἀριστοξένους Πυθαγορίου* Tr. *Ἐκ τῶν Ἀριστοξένου Πυθαγορικῶν ἀποφάσεων* alibi integrum legitur lemma, velut Stob. III 1, 101. 10, 66 al. cf. Iamblichus Vit. Pyth. 209—211 Ocellus Lucanus q. d. de univ. nat. c. 4 § 9 ss. (Mullach Fragm. ph. Gr. I p. 404) ‖ **15** *γεννήσεως* Iambl. | fort. *μὲν ⟨δεῖν⟩ φυλάττεσθαι*, cf. Iambl. et Ocell.

ἐξισχύσαντα καὶ τετελειωμένα τὰ σώματα παρέχειν τά τε σπέρματα καὶ τοὺς καρποὺς δεδύνηται. πολλὰ δὲ εἶναι ἐν τῷ ⟨βίῳ⟩ ἐν οἷς ἡ ὀψιμαθία ἐστὶ βελτίων, οἷον καὶ τὸ τοῦ ἀφροδισιάζειν πρᾶγμα. δέον οὖν ἐστι παῖδας οὕτως ἄγεσθαι διὰ τῶν ἀσκημάτων ἀσχόλους, ὥστε μὴ μόνον μὴ ζητεῖν, ἀλλ' εἰ δυνατὸν μηδὲ εἰδέναι τὴν τοιαύτην συνουσίαν ἐντὸς τῶν εἴκοσι ἐτῶν. ὅταν δὲ καὶ εἰς τοῦτο ἀφίκηται, σπανίοις εἶναι χρηστέον τοῖς ἀφροδισίοις· τοῦτο γὰρ πρός τε τὴν τῶν γεννώντων καὶ γεννησομένων εὐεξίαν πολύ τι συμβάλλεσθαι. ἔλεγε δὲ μήτε τροφῆς μήτε μέθης πλήρη ταῖς γυναιξὶν εἰς τὸ γεννᾶν ὁμιλεῖν· οὐ γὰρ οἴεται ἐκ φαύλης καὶ ἀσυμφώνου καὶ ταραχώδους κράσεως εὔρυθμα καὶ καλά, ἀλλ' οὐδὲ ἀγαθὰ τὴν ἀρχὴν γίγνεσθαι.

5 *Πλάτωνος* (de leg. VII p. 792 E).

Φαίην ἂν δὴ καὶ τὰς φερούσας ἐν γαστρὶ πασῶν τῶν γυναικῶν μάλιστα θεραπεύειν ἐκεῖνον τὸν ἐνιαυτόν, ὅπως μήθ' ἡδοναῖς τισι πολλαῖς ἅμα καὶ [λαι]μάργοις

---

3 *βίῳ* suppl. Koenius. fuit fort. *ἐν τῷ ⟨ἀνθρωπίνῳ βίῳ⟩* coll. Iambl. et Ocell. ‖ 5 *ἀσκημάτων* S *ἀσωμ-* Tr. ‖ 6 *εἰδέναι* Koenius: *εἶναι* S ‖ 7 *κ̄* S *εἴκοσιν* Tr. cf. p. 849, 4 ‖ 8 *εἰς τοῦτό ⟨τις⟩ ἀφ.* vel *εἰς τοῦτο ἀφίκηταί ⟨τις⟩* prop. Meineke, non recte. nam *ὅταν δ' εἰς τοῦτο ἀφίκηται* etiam Iamblichus. retinuit hoc florilegus incuriosius quoniam in prioribus a communi fonte recedens scripserat *παῖδας οὕτως ἄγεσθαι διὰ τῶν ἀσκημάτων ἀσχόλους*, non ut Iambl. vel Ocell. *τὸν παῖδα* ‖ 9 *γεννησομένων* Gaisford: *γενησομένην* S. *γενησομένων* praeiverat Gesn.[1] ‖ 10 *τι* S, om. Tr. ‖ 11 *τροφῆς* S: *τρυφῆς* Tr. idque reponi malunt. sed verum videtur *τροφῆς*, licet nimis in artum redegerit sententiam excerptor gnomologus. cf. Iambl. *μήτε πληρώσει χρώμενον τροφῆς ἀκαίρως... μήτι* (*μήτι* Cobet *μήτε* libri) *δὴ μεθύοντά γε* vel Ocellus *μήτε πληρώσει χρῆσθαι τροφῆς ἀκαίρου μήτε μέθῃ* ‖ 12 *οἴεται* Diels: *οἱ ταῖς* S. cf. Iambl. *ᾤοντο γὰρ ἐκ φαύλης τε καὶ ἀσυμφώνου καὶ ταραχώδους κράσεως μοχθηρὰ γίνεσθαι τὰ σπέρματα* ‖ 14 *γίγνεται* S *γίνεται* Tr.: corr. Wyttenbach ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 16 *φαίην* SM, Plat. *φαίης* compend. A | *δὴ* SMA sed e corr. M[1] *δεῖν* Plat. idque erunt fortasse qui dari malint etiam Stobaeo ‖ 18 *καὶ μάργοις* Plat. quod vides quam facile in *καὶ λαιμάργοις* (sic SMA)

προσχρήσεται ἡ κύουσα μήτ' αὖ λύπαις· τὸ δὲ λεῖον καὶ εὐμενὲς πρᾶόν τε τιμῶσα διαζήσει τὸν τότε χρόνον.

6 *Πλουτάρχου* (De tuenda sanit. praec. p. 125 F — 126 A).

Τὰ εὐτελῆ κρατεῖ τὴν ὄρεξιν ἐπὶ τῶν φυσικῶν μέτρων, ὀψοποιῶν δὲ τέχναι καὶ δημιουργῶν καὶ '⟨τὰ⟩ πανοῦργα ταῦτα ὀψάρια καὶ ὑποτρίμματα' ἀεὶ τοὺς ὅρους τῆς ἡδονῆς μετατίθησιν εἰς τοὔμπροσθεν καὶ παραλλάττει τὸ συμφέρον.

7 *Τοῦ αὐτοῦ* (Ibid. p. 127 A).

Δεῖ θαρροῦντας μάχεσθαι πρὸς τὰς ὀρέξεις ἐκφερομένας καὶ ἐπιπηδώσας ταῖς ἀπολαύσεσιν, ὡς ἐλαφρὸν καὶ παιδικὸν ἐχούσας τὸ μεμψίμοιρον, εἶτα παυομένας ἀρθείσης τῆς τραπέζης καὶ μηδὲν ἐγκαλούσας μηδὲ ἀδικουμένας, ἀλλὰ τοὐναντίον καθαρὰς καὶ ἱλαρὰς καὶ οὐ βαρείας οὐδὲ ναυτιώδεις περιμενούσας τὴν αὔριον.

8 *Τοῦ αὐτοῦ* (Ibid. p. 127 B).

Λέγεται δὲ καὶ Ἀλέξανδρον εἰπεῖν τοὺς τῆς Ἄδας ὀψοποιοὺς ἀποπεμψάμενον, ὡς ἔχει βελτίονας ἀεὶ σὺν

---

abire potuerit. non aptum hoc loco *λαιμάργοις*, aptum infra *λαιμάργως ἐσθίειν* flor. 124, 34 Mein.

1 *δὲ λεῖον* SMA: *δ' ἵλεων* Plat. ‖ **2** *διασώζει* SMA *διαζήσει* Plat. putes *διασώσει* saltem voluisse gnomologum, sed *-σώζει* ex *-ζήσει* est corruptum ‖ **2** *τιμῶσαι* M ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **5** *τὰ γὰρ εὐτελῆ* Plut. | *κρατεῖν* Tr. | *τὴν ὄρεξιν* om. A ‖ **6** Com. nov. fr. 135 (III p. 435) K. | *τὰ* e Plut. indidit Gesn.[1], om. SMA ‖ **7** *ταῦτα* (*ταῦτ'* Plut.) *ὀψάρια* M Tr., Plut. *τοιαῦτα ὄψα* A *ὀψάρια* (om. *ταῦτα*) S | post *ὑποτρίμματα* exhibet *κατὰ τὸν κωμικόν* Plut., om. SMA. Stobaeo intulit Gesn.[1] praeter necessitatem ‖ **8** *τοὔμπροσθεν* S, Plut. *Τούμπρόσθεν* M sed *μ* in ras. corr. M[2] *τὸ ἔμπροσθεν* A ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **11** *ἀλλὰ δεῖ θαρρεῖν πρὸς κτὲ.* Plut. quod si legit, id non sufficere putabat gnomologus ‖ **12** *ἐπιπηδώσας* SA *ἐπιπειδῶσασ* M ‖ **13** *ἐχούσας* Plut., e Plut. Gesn.[1]: *ἔχουσαι* S *ἐχούσαις* MA | *τὸ μεμψιμοιροῦν καὶ κλαυθμυριζόμενον* Plut. ‖ **15** *οὐδ' ἐναντιώδεις* A[1] *αυ* superscr. A[2] ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **18** *τῆς ἄδας* A, Plut. *ἐν Θάδας* (*Θ* ex *δ* corr. S[1]) S *ἐνθάδασ* M *ἐθάδας* Tr. ‖ **19** *ὡς ἔχει* Plut.: *ὥστ' ἔχειν* SMA | *βελτίονας* SMA: *βελτίονας ἄγειν* libri Plut., e Plut. Gesn.[1]

ἑαυτῷ, πρὸς μὲν τὸ ἄριστον τὴν νυκτοπορίαν, πρὸς δὲ τὸ δεῖπνον τὴν ὀλιγαριστίαν.

9 *Τοῦ αὐτοῦ* (Ibid. p. 128 D—E).

Διὸ μὴ δεῖ σκοπεῖν τὸν ἰχθὺν εἰ πρόσφατος, μηδὲ τὸν ἄρτον εἰ καθαρός, μηδὲ τὸ βαλανεῖον εἰ θερμόν, μηδὲ τὴν ἑταίραν εἰ εὔμορφος, ἀλλ' ἑαυτὸν εἰ μὴ ναυτιώδης μηδὲ θολερὸς μηδὲ τεταραγμένος. εἰ δὲ μή, καθάπερ εἰς οἰκίαν πενθοῦσαν ἐμβαλόντες ἐπίκωμοι μεθύοντες οὐ φιλοφροσύνην παρέσχον οὐδὲ ἡδονὴν ἀλλὰ κλαυθμοὺς καὶ ὀδυρμοὺς ἐποίησαν, οὕτως ἀφροδίσια καὶ ὄψα καὶ βαλανεῖα καὶ οἶνος ἐν σώματι κακῶς καὶ παρὰ φύσιν ἔχοντι μιγνύμενα τοῖς μὴ καθεστῶσι καὶ διεφθορόσι φλέγμα καὶ χολὴν κινεῖ καὶ ταράττει καὶ προσεξίστησιν.

10 *Τοῦ αὐτοῦ* (Ibid. p. 128 E—F).

Ἡ μὲν ἀκριβὴς σφόδρα καὶ δι' ὄνυχος λεγομένη δίαιτα τό τε σῶμα κομιδῇ ψοφοδεὲς παρέχεται καὶ σφαλερόν, αὐτῆς τε τῆς ψυχῆς τὸ γαῦρον κολούει πάντα πράγματα καὶ πᾶσαν οὐχ ἧττον ἐν ἡδοναῖς καὶ πόνοις διατριβὴν ὑφορωμένης καὶ πρὸς ⟨μη⟩θὲν ἰταμῶς καὶ θαρραλέως βαδιζούσης. δεῖ δὲ ὥσπερ ἱστίον τὸ σῶμα μήτε συστέλλειν εὐδίας οὔσης καὶ πιέζειν σφόδρα, μήτε ἀνειμένως χρῆσθαι καὶ καταφρονεῖν ἐν ὑποψίᾳ γενόμενον, ἀλλ' ἐνδιδόναι καὶ ποιεῖν ἐλαφρόν.

---

3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 4 *μὴ δεῖ* SMA: *δεῖ μὴ* Plut. | *μὴ δὲ* ubique M ‖ 7 *μηδὲ θολερὸς μηδ' ἕωλος μηδὲ τεταραγμένος* Plut., e Plut. *μηδ' ἕωλος* Stobaeo inseruit Gesn.[1] ‖ 8 *πενθοῦσαν ἐμβαλόντες* supra lin. add. S[1] | *πένθουσαν* M *πένθους ἂν* A | *ἐμβαλόντες* SA *ἐμβαλλόντες* M Tr. ‖ 10 *οὕτως* SMA: *οὕτω καὶ* Plut. ‖ 12 *μίγν-* SMA, libri Plut. | *καθεστῶσι* ex *καθεστηκόσι* corr. S[1] | *διεφθορόσι* (-*σιν* M) MA, Plut. *διεφθορῶσι* (*διαφθ-* Tr.) S Tr. ‖ 13 *φλέγμα* sed *φλ* ex *καὶ* S | *προεξίστησιν* Tr. *παρεξίστησιν* Hercher ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 15 *ἡ μὲν οὖν ἀκριβὴς* Plut. | *δι' ὄνυχος* Plut.: *διώνυχος* SMA ‖ 16 *ψοφοδεὲς παρέχεται* reposui ex MA, Plut: *παρέχεται ψοφοδεὲς* S ‖ 17 *τε* SMA: *δὲ* Plutarchi libri | *κολούει* SA, Plut.: *κωλύει* M ‖ 18 *ἐν ἡδοναῖς ἢ πόνοις* Madvig | *διατριβὴν καὶ πρᾶξιν* Plut. ‖ 19 *πρὸς μηθὲν* (vel *μηδὲν*) Plut., e Plut. tacite Gesn.[1]: *πρόσθεν* SMA ‖ 22 *χρῆσθαι* SMA: *χρῆσθαί τε* Plut., e Plut. Gesn.[1] | *ἐνυποψία* M | *γινόμενον* Plut. codd.

11 *Τοῦ αὐτοῦ* (Ibid. p. 129 A—C).

Ὅθεν οὐ περὶ τροφὴν μόνον οὐδὲ γυμνάσια δεῖ φυλάττειν τὸ σῶμα μὴ παρὰ τὸ εἰωθὸς ἅπτεται [καὶ] τούτων ὀκνηρῶς καὶ ἀπροθύμως ἢ πάλιν διψῶδές ἐστι καὶ πειναλέον ὡς οὐ πέφυκεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ὕπνων τὸ μὴ συνεχὲς μηδὲ λεῖον ἀλλὰ ἀνωμαλίας ἔχον καὶ διασπασμοὺς δεῖ εὐλαβεῖσθαι, καὶ τῶν ἐνυπνίων τὴν ἀτοπίαν. ἂν γὰρ ὦσι μὴ νόμιμοι μηδὲ συνήθεις αἱ φαντασίαι, πλῆθος ἢ πάχος ὑγρῶν ἢ πνεύματος ταραχὴν ἐντὸς κατηγοροῦσιν. ἤδη δὲ καὶ τὰ τῆς ψυχῆς κινήματα τὸ σῶμα μηνύει πρὸς νόσον ἐπισφαλῶς ἔχειν. ἄλογοι γὰρ ἴσχουσιν ἀθυμίαι καὶ φόβοι πολλάκις ἀπ' οὐδενὸς φοβεροῦ, τὰς ἐλπίδας ἄφνω κατασβεννύουσι· γίνονται δὲ καὶ ταῖς ὀργαῖς ἐπίχολοι καὶ ὀξεῖς καὶ μικρόλυποι, καὶ δακρυρροοῦσιν καὶ ἀδημονοῦσιν, ὅταν ἀτμοὶ πονηροὶ καὶ ἀναθυμιάσεις πυκναὶ συνιστάμεναι 'ταῖς τῆς ψυχῆς', ὥς φησι Πλάτων, ἀνακραθῶσι 'περιόδοις'.

12 *Τοῦ αὐτοῦ* (Ibid. p. 129 F—130 A).

Ὅθεν ἄριστα λέλεκται τὸ 'τροφῆς ἀκορίην καὶ πόνων ἀοκνίην καὶ σπέρματος οὐσίης τήρησιν ὑγιεινότατα εἶναι'. καὶ γὰρ ἡ περὶ τὰς συνουσίας ἀκρασία τῷ μάλιστα τὴν δύναμιν ἐκλύειν ὑφ' ἧς ἡ τροφὴ διαπονεῖται, πλέον περιττώματα ποιεῖ καὶ πλῆθος.

13 *Πυθαγόρου.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 3 *τούτων* Plut., e Plut. Gesn.[1]: *καὶ τούτων* S M A ‖ 4 *πειναλέον* sed *ει* in ras. corr. M ‖ 6 *διασπασμοὺς* M A, Plut.: *σπασμοὺς* S ‖ 7 *δεῖ* om. Plut. | *τὴν ἀτοπίαν, ἄνπερ ὦσι* Plut. ‖ 9 *πάχος* Plut., e Plut. Gesn.[1]: *πάθος* S M A | *πνευμάτων* libri Plut. | *κατηγορουσαν* Plut. ‖ 10 *τὰ* om. M ‖ 13 *κατασβεννύουσαι* Plut. | *ἐπίσχολοι* M ‖ 14 *καὶ δακρυρροοῦσιν* — (15) *πονηροὶ* om. S ‖ 15 *πυκναὶ* S M A: *πικραὶ* Plut. ‖ 16 *φησιν ὁ* Plut. | *Πλάτων*] Tim. p. 47 D | *ἀνακραθωσιν* sine acc. M ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Hippocr. Epidem. VI 4, 18 t. V p. 312 L. *Ἄσκησις ὑγιείης ἀκορίη τροφῆς, ἀοκνίη πόνων* adscripsit Kalbfleisch ‖ 19 *Ὅθεν* om. Mac. | *λέλεκται* M A, Plut.: *λέγεται* S. in marg. *ἱπποκρα*^τ A | *τὸ* om. Plut., inde etiam Gesn.[1] f. 472[v] ‖ 20 *συντήρησιν* Plut., e Plut. Gesn.[1] ‖ 21 *περὶ* Plut.: *παρὰ* S M A ‖ 22 *περίττωμα* Plut. ‖ 24 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. recurrit Porphyr. ad Mar-

Σαρκὸς φωνή· μὴ πεινῆν, μὴ διψῆν, μὴ ῥιγοῦν.

14 *Γαληνοῦ χαρακτηριάζοντα εἰς Ἱπποκράτην* (II p. 72 Chart.).

Τὰ τῆς τέχνης στοιχεῖα σαφῶς ἀρέσκειν αὐτῷ λέγει τὰ ὅσα ἐναργῆ. συνέστηκεν οὖν, φησίν, ὅ τε ἄνθρωπος καὶ τὰ σύμπαντα ζῷα ἐκ στερεῶν ὑγρῶν καὶ πνευμάτων, οὐκ ἀμοιρεῖ δὲ οὐδ' ἡ τῶν φυτῶν φύσις τῆς τούτων τριγενείας, ἀλλὰ ζῇ τε καὶ αὔξεται καὶ γεννᾷ καὶ φύεται τῇ τούτων συστάσει κατὰ φύσιν, νοσεῖ δὲ καὶ φθίνει καὶ θνήσκει καὶ αὐαίνεται τῇ τούτων πλημμελείᾳ καὶ διαστάσει. τὴν μὲν οὖν τῶν στερεῶν σύστασιν ὀστοῖς ἀνατίθησι καὶ νεύροις καὶ χόνδροις, ἤδη δὲ καὶ ὑμένι καὶ ἀρτηρίαις καὶ φλεψί· καὶ γὰρ ταῦτα τοῦ στερεοῦ γένους ἔν τισιν εἶναι λέγει. τῆς δὲ τούτων συμπηγίας καὶ διαπλάσεως, ἑπόμενος τῷ εὐλόγῳ, τὴν κεφαλὴν εἶναι ἀρχὴν συνδοκεῖ. ἀνατέθεικε δὲ τῇ τῶν στερεῶν φύσει τό τε περὶ ἀγμῶν καὶ τὰ περὶ ἄρθρων καὶ τὰ τούτοις ὅμοια· τῷ δὲ πνεύματι τὸ περὶ φυσέων ἰδίως ἐπιγραφόμενον σύγγραμμα· τοῖς δ' ὑγροῖς τὸ περὶ χυμῶν καὶ τὸ περὶ ἀνθρώπου φύσεως, ἤδη δὲ καὶ σποράδην ἐν ἄλλοις· ἔστι δὲ ταῦτα αἷμα καὶ φλέγμα, χολὴ διττή, ξανθὴ καὶ μέλαινα. εἶναι δὲ τὸ μὲν αἷμα τὴν φύσιν ὑγρὸν καὶ θερμὸν καὶ τὴν χρόαν ἐρυθρόν, τὴν δὲ ποιότητα

cellam 30 p. 293, 14 N.² Pyth. Vind. 98 (*Wien. stud.* VII p. 277). cf. Seneca ep. 4, 10 *non esurire, non sitire, non algere* Clemens Alex. Strom. II 21 p. 181, 28 s. Stähl. *Ἐπίκουρος δὲ ἐν τῷ μὴ πεινῆν μηδὲ διψῆν μηδὲ ῥιγοῦν τὴν εὐδαιμονίαν τιθέμενος κτέ.* inter Epicurea igitur recepit Vsener fr. 200 p. 161 cf. fr. 602 Vs. confirmat sylloge Wotkiana 33

2 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. Gesnerum fere sequitur Charterius ‖ 5 *φησίν* addidi ex S, om. Tr. ‖ 9 *κατὰ φύσιν* — (10) *καὶ διαστάσει* addidi ex S, om. Tr. librarius a voce *συστάσει* aberravit ad *διαστάσει*, et re vera intra duos versus se excipientes eundem obtinent locum v. *συστάσει* et *διαστάσει* in S ‖ 17 *ἀγμῶν* prop. Gesn.¹ f. 472 mrg.: *ἀκμῶν* S ‖ 18 *φυσέων* S *φυσῶν* ci. Gesn.¹ mrg. ‖ 20 *ἤδη — ἐν ἄλλοις*] brevitatis studio neglegentius dicta a gnomologo potius quam a Galeno putat Kalbfleisch. sed fortasse ipsius codicis S festinantia incusanda erit aliunde satis nota ‖ 21 *ἔστι* (ut voluerat Gesn.¹ mrg.) S *ἔτι* Tr.

γλυκύ· τὸ δὲ φλέγμα ψυχρὸν καὶ ὑγρὸν καὶ λευκὸν καὶ μᾶλλον ἁλμυρόν· τὴν δὲ ξανθὴν χολὴν θερμήν τε καὶ ξηρὰν καὶ ἀχρὰν καὶ πικράν, τὴν δὲ ἑτέραν ψυχρὰν καὶ ξηρὰν καὶ μέλαιναν καὶ φυκώδη. ἀρέσκει δὲ αὐτῷ καὶ τὰς ἡλικίας διαιρεῖν εἰς δ' καὶ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ὁμοίως. πλεονάζειν δὲ τῶν εἰρημένων χυμῶν ἕκαστον ἐν τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ οἰκείᾳ ἑκάστου. καὶ ἐν μὲν τῇ τῶν παίδων ἡλικίᾳ πλεονάζειν τὸ αἷμα, καὶ τῇ ὥρᾳ τοῦ ἔαρος· ἐν δὲ τῇ τῶν ἀκμαζόντων τὴν ξανθὴν χολήν, καὶ ὥρᾳ θέρους· ἐν δὲ τῇ τῶν παρηβώντων τὴν μέλαιναν, καὶ φθινοπώρῳ· ἐν δὲ τῇ τῶν γερόντων τὸ φλέγμα, καὶ χειμῶνος· ἐοικέναι γὰρ τὰς τῶν χυμῶν φύσεις ταῖς τῶν ὡρῶν. τὸ γοῦν ἔαρ θερμόν τε καὶ ὑγρόν, ὡς τὸ αἷμα· καὶ τὸ θέρος θερμόν τε καὶ ξηρόν· τὸ δὲ μετόπωρον ψυχρόν τε καὶ ξηρόν· ὁ δὲ χειμὼν ψυχρὸς καὶ ὑγρός, ἀναλόγως τοῖς χυμοῖς· κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ τὴν ἡμέραν διαιρεῖ, καὶ τῷ ἀριθμῷ καὶ τῇ φύσει, ὡς ἐν μικρᾷ τῇ ἀναλογίᾳ. καθόλου γε τὰς τῶν ἀνδρῶν φύσεις πρὸς τὰς τῶν γυναικῶν διαφέρειν. εἶναι γὰρ τοὺς μὲν ἐπὶ τὸ θερμότερον καὶ ξηρότερον, τὰς δὲ ἐπὶ τὸ ψυχρότερον καὶ ὑγρότερον. ἐν ἑκάστου δὲ τούτων γένει καὶ πρὸς ἀλλήλους ἔχειν μικροτέραν διαφοράν, παρά τε τὰς τῶν χωρίων θέσεις καὶ τὰς τῶν ἀέρων ἰδιότητας καὶ τὰς τῶν διαιτημάτων ἀγωγάς. παρέχειν δὲ καὶ τῶν χυμῶν ἕκαστον ἐν τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου χρείαν ἐξαίρετον. καὶ τὸ μὲν αἷμα τρέφειν καὶ θερμαίνειν καὶ ὑγραίνειν καὶ εὐχροίας εἶναι ποιητικόν· τὴν δὲ ξανθὴν χολὴν συνέχειν τὸ σῶμα καὶ τοὺς πόρους μὴ ἐᾶν ἐκλύεσθαι, καὶ μυωπίζειν τὴν αἴσθησιν, καὶ συντελεῖν τῇ πέψει, καὶ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐκκρίσεων παρέχειν εὐπετεῖς· τὴν δὲ μέλαιναν ἕδραν καὶ

9 ἔαρος S ἀέρος Tr. ‖ 16 τὰ αὐτὰ S ταυτὰ Tr. ‖ 20 ὑγρότερον ex ξηρότερον corr. S[1] ‖ 21 ἑκάστῳ Chart. | τούτων Tr.: τούτῳ S ‖ 26 ὑγραίνειν Kalbfleisch coll. p. 883, 21: ὑγιαίνειν S ‖ 30 'post ἕδραν desidero εἶναι, post γλώττῃ e. gr. συμπράττειν vel eiusmodi aliquid, nisi forte iusto brevior esse voluit gnomologus ut p. 883, 20' Kalbfleisch

οἱονεὶ βάθρον τῶν ἄλλων χυμῶν· τὸ δὲ φλέγμα νεύροις ὑμέσι καὶ χόνδροις καὶ ἄρθροις καὶ γλώττῃ πρὸς τὸ εὔδρομον τῆς κινήσεως. δοκεῖ δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σπέρμα πρὸς ζῳογονίαν τό τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἐπίσης συντελεῖν καὶ ἀπὸ πάντων τῶν μελῶν φέρεσθαι τοῦ σώματος. καὶ τὰ μὲν ἄρρενα ἐν τοῖς δεξιοῖς τῆς μήτρας, τὰ δὲ θήλεα ἐν τοῖς ἀριστεροῖς γεννᾶσθαι. ἰσχύειν δὲ καὶ τὰ δεξιὰ ὡς πρὸς τὰ ἀριστερά, καὶ τὰ ὑπερκείμενα ὡς πρὸς τὰ ὑποκείμενα. δοκεῖ δ' αὐτῷ καὶ τὰς αἰτίας τῶν νοσημάτων ἃς μὲν ἐκ πληγῶν βιαίων, ἃς δὲ ἐκ τοῦ περιέχοντος εἶναι· τὰς δὲ πλείστας ἐκ τῶν ὑγρῶν τῶν εἰρημένων κατὰ πλῆθος καὶ ἔλλειψιν καὶ μεταβολὴν τὴν κατὰ ποιότητα ἢ τὴν ἐκ τόπου εἰς τόπον. ἀρέσκει δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βοηθήματα εἰσφέρειν ἐκ τῶν ἐναντίων ἱσταμένων ταῖς αἰτίαις. τῶν δὲ νοσημάτων ἃ μὲν εἶναι φύσει ὀξέα, ἃ δὲ χρόνια, ἃ δὲ ἐνδοιαστά. γίνεσθαι δὲ ὡς πολὺ ἀπὸ χολῆς καὶ αἵματος καὶ ἡλικίας ἀκμαζούσης καὶ θέρους καὶ ἔαρος τὰ ὀξέα· τὰ δὲ χρόνια ἀπὸ φλέγματος καὶ μελαίνης χολῆς καὶ ἐν πρεσβύταις καὶ χειμῶνι· τὰ δ' ἐνδοιαστά, ὁπόσα μεμιγμένας ἔχει τὰς αἰτίας. ἤδη δὲ καὶ τίνα αὐτῶν σωτήρια καὶ τίνα θανατικά, προγινώσκει· βούλεται δὲ καὶ τὴν πρόγνωσιν καὶ τὴν πρόρρησιν ἀναγκαίαν τε εἶναι πρὸς τὴν τέχνην καὶ διαφέρειν ἀλλήλων. ὅπου μὲν γὰρ προγνῶναι χρὴ μόνον τὸν ἰατρόν, ὅπου δὲ καὶ προειπεῖν ἀσφαλές. διαιρεῖ δὲ τὴν πρόγνωσιν εἴς τε τὰ προγεγονότα καὶ τὰ ἐνεστῶτα τῶν συμπτωμάτων, ὁπόσα † ἔχει πόσην ἀδηλότητα, καὶ εἰς τὰ μέλλοντα. ἀρέσκει δ' αὐτῷ καὶ τὰς κρισίμους ἡμέρας ἐπεγνωκέναι. γίνεσθαι γὰρ ὡς τὸ πολὺ τὰς μὲν περιττὰς κριτικὰς τῶν ὀξέων νοση-

1 νεύροις ⟨καὶ⟩ ὑμέσι Galeno vindicat Kalbfleich ‖ 2 χόνδρῳ S χόνδροις Tr. ‖ 8 τὰ (ante δεξ.) om. Gaisford ‖ 15 φύσει ὀξέα S ὀξέα φύσει Tr. ‖ 16 ἐνδοιαστὰ Gaisford: ἐνδυαστά S | malim ὡς ⟨τὸ⟩ πολὺ coll. v. 29 ‖ 19 ἐνδοιαστά (ut 16) Gaisford: ἐνδυαστά S ‖ 21 προγινώσκει ci. Gesn.[1] mrg.: προγινώσκειν S ‖ 22 ἀναγκαίαν τε Tr. ἀναγκαῖά τε S ‖ 25 διαιρεῖ dedi ex S: διαιρεῖται Tr. ‖ 26. 27 propono ὁπόσ' ἀπέχει πως τὴν ἀδηλότητα, et πως τὴν accepi ab Eduardo Schwartz

μάτων, τὰς δὲ ἀρτίους τῶν χρονίων. καὶ τὰς μὲν θέρους καὶ ἐπὶ νέων καὶ τῶν δεξιῶν μερῶν καὶ τῶν ὑπερκειμένων τὰς περισσάς· τὰς δὲ ἀρτίους ἐπὶ τῶν ἐναντίων. ἤδη δὲ καὶ τοὺς πρωτοπαθοῦντας τόπους εἰδέναι παραινεῖ, ἐκ τῆς τούτων ἐπιγνώσεως οὐ μικρὰν συμβαλλομένης μοῖραν εἰς σημείωσίν τε καὶ θεραπείαν.

15 *Ἀντύλλου Περὶ τῆς καθ' ἡμέραν διαφορᾶς τῶν ἀέρων.*

Ἡμέραν λαμβάνομεν σὺν τῇ νυκτί· ἀναλογίαν δ' αὐτὴν ἔφαμεν ἔχειν τινὰ πρὸς τὸν ἐνιαυτόν, καθάπερ Ἱπποκράτης ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Ἐπιδημιῶν ἐπεσημήνατο. ἔστι δὲ ὁ μὲν ὄρθρος ὑγρὸς καὶ θερμός, ἔαρι ἐοικώς. διὰ τοῦτο οἵ τε ὕπνοι εὐκρινεῖς καὶ τὰ σώματα ἀνεῖται, καὶ τὰ τῶν ὑγιαινόντων καὶ τὰ τῶν νοσούντων· ὥστε καὶ τοῖς πυρέσσουσιν εὐφορώτατον εἶναι τόνδε τὸν καιρόν. ἀναθυμιάσεις δὲ ἀνίασι περὶ τὸν ὄρθρον καὶ αὖραι ποταμῶν

---

5 *ἐκ τῆς*] *τῆς ἐκ* ci. Kalbfleisch ‖ 6 *μοιραν* sine acc. S ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S M A L, *Ἀντύλλου* om. L, post *ἀέρων* colloc. M A *Περὶ τῆς τῶν ἀέρων καθημέραν διαφορᾶς* L. hanc eclogam ex cod. Mosq. edidit Chr. Fr. Matthaei Medicorum Gr. opusc. (Mosquae a. 1808) p. 225, id est, ut vidit Kalbfleisch, ex Oribasio, cuius editores etiam Mosquensis codicis rationem habuerunt et ex parte discrepantiam St(obaei) respexerunt. vid. Oribas. IX 4 tom. II p. 289 ed. Buss. et Dar. quod caput inscribitur *Περὶ τῆς κατὰ ἡμέραν διαφορᾶς τῶν ἀέρων. Τοῦ αὐτοῦ· ἐκ τοῦ αὐτοῦ λόγου.* praecedit autem l. c. p. 287 caput 3 sic inscriptum *Περὶ τῆς κατὰ μῆνα τῶν ἀέρων διαφορᾶς. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου· ἐκ τοῦ α' λόγου τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων* id est Stobaeani capitis ecl. 30 ‖ 9 *Τὴν ἡμέραν* recte Oribas. idque malim etiam in Stob. reponi | *σὺν τῇ νυκτί* S M A L *μετὰ τῆς νυκτός* Orib. | *δ'* (*δὲ* L) *αὐτὴν ἔφαμεν* S M A L *δὲ καὶ ταύτην φαμὲν* Orib. ‖ 10 *καθάπερ* — (11) *ἐπεσημήνατο* om. Orib. | *Ἱπποκράτης κτέ.*] Epid. II 4 (v. V p. 74 L.) ‖ 11 *δευτέρᾳ*] *β‾* L | *ἐπεσημαι* (*ντο* supra) L ‖ 12 *ὄρθωσ* M | *ἐοικώς* S M A L *παραπλήσιος* Orib. ‖ 13 *τε* om. L | *ὕπνοι* S, Orib. *ὕπνοι ἤπιοι* L *ὕπνοι ἵπποι* M A | *καὶ* (post *ἀνεῖται*) tacite om. Gesn.[1], inde etiam Gaisford et Meineke ‖ 15 *ἀναθυμιάσεις δὲ* S M A L *καὶ γὰρ ἀναθυμιάσεις* Orib. ‖ 16 *ἀνίασι* Nauck in Stob., editores Orib.: *ἄνεισι* S M A L *ἀνιᾶσι* codd. Orib. | *αὖραι*] *ἄβραι* A sed in marg. *αὖραι* qui lemmata scripsit

ἀποπνέουσιν ὑγραί, καὶ δρόσος ἐπιπίπτει, ἄνθη ἀναβαίνει, καὶ πάντα τὰ ἐκ τῆς γῆς φυόμενα ἄνεισιν, ἔαρι τῆς καταστάσεως τῆς ὀρθρινῆς ἐοικυίας. τὰ δὲ μέσα τῆς ἡμέρας θέρει παρείκασται, τὰ δὲ κατὰ τὴν δείλην φθινοπώρῳ, διὰ τοῦτο βαρῶν καὶ δυσαρεστημάτων οἰστικά, νοσερᾶς οὔσης τῆς δείλης ἀνάλογον φθινοπώρῳ. τῆς δὲ νυκτὸς τὰ μὲν πρῶτα καὶ τὰ περὶ τὴν ἑσπέραν ὅμοια τῇ δείλῃ· ἐντεῦθεν οὔτε ὑπνοῦν ἐπιτρέπομεν τοῖς κάμνουσι περὶ τήνδε τὴν ὥραν οὔτε ποτὸν προσφέρομεν οὔτε ἄλλο προσάγομεν βοήθημα, εἰ μή τι ἕτερον προκαλοῖτο, ὑφορώμενοι τὸν καιρὸν τοῦτον ὥσπερ καὶ τὸν δειλινόν. τὰ δὲ μέσα τῆς νυκτὸς χειμῶνι ἐξείκασται· πλεῖστον γὰρ τότε ὁ ἥλιος καθάπερ καὶ ἐν τῷ χειμῶνι ἀφέστηκεν ἡμῶν. αἵ τε οὖν ὀδύναι τοῖς νοσοῦσιν ἰσχυρότεραι τῆς νυκτὸς εἰκότως, διὰ τὴν ψῦξιν πυκνουμένης τῆς ἐπιφανείας καὶ ἀπολαμβανομένης τῆς κατὰ τὸ ἄδηλον διαπνοῆς. καὶ τὰ ῥεύματα δὲ καὶ τὰ τῶν ὀφθαλμιώντων καὶ τὰ τῶν δυσεντερικῶν καὶ κοιλιακῶν καὶ τὰ αἱματικὰ ἀπὸ τῆς αὐτῆς προφάσεως ἐπιγίνεται, παντὸς τοῦ εἰωθότος ἀπιέναι κατὰ τὸ ἀφανὲς εἰς ἕνα τόπον συνδιδομένου τὸν ῥευματιζόμενον. τὰ δὲ τελευταῖα τῆς νυκτὸς διὰ τὴν πρὸς τὸν ὄρθρον γειτνίασιν τῆς αὐτῆς ἐκείνῳ κράσεως μεταλαμβάνει.

---

1 ἄνθη ἀναβαίνει — (3) ἐοικυίας om. Orib. ‖ 2 ἄνεισιν (ut proposuit Meineke) L ἀνίησιν SMA ‖ 4 παρείκασται etiam M sed εί ex εῖ corr. M[1] ‖ 5 διὰ τοῦτο — (6) φθινοπώρῳ om. A, Orib. | καὶ διατοῦτο L ‖ 6 νοσερῶς Tr. ‖ 7 καὶ περὶ (om. τὰ) Orib. ‖ 8 ὕπνον non nulli Orib. ‖ 9 περὶ τήνδε τὴν ὥραν om. Orib. | ὤραν L ‖ 10 προσκαλοῖτο L ‖ 11 ὑποφώμενοι Tr. | ὥσπερ sed ω ex ο ut videtur corr. A[1] | τὸν] τὸ A ‖ 13 ὁ ἥλιος L Tr., Orib. ὁ S ἥλιος MA | τῷ SMAL, om. Tr., Orib. ‖ 16 ἐπιλαμβανομένης codd. Orib. non nulli ‖ 17 τῶν (ante ὀφθ.) supra scr. L | τὰ (ante τῶν δυσ.) om. cod. Mosq. ‖ 18 δυσεντεριῶν L | καὶ τῶν κοιλιακῶν Oribasi cod. Mosq. ‖ 19 ἀπιέναι prop. Gesn.[1] mrg. et sic Orib.: ἀπεῖναι SMAL, ex Stob. Oribasi cod. Mosqu. in mrg., om. Oribasi haud pauci ‖ 20 συνδιδομένων τῶν ῥευματιζομένων Oribasii codd. haud pauci ‖ 22 τῆς αὐτῆς κράσεως ἐκείνῳ μεταλαμβάνει Orib.

16 *Ἀντύλλου Περὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι διαφορῶν.*

Εἰσὶ κατὰ θερμότητα καὶ ψῦξιν διαφοραὶ τῶν ἀέρων. ὁ μὲν οὖν θερμὸς παρέοικε τῇ θερινῇ ὥρᾳ, ὁ δὲ ψυχρὸς τῇ χειμερινῇ. πρὸς δὲ κἀκεῖνο ἑκάτερος ἔχει· ὁ μὲν ψυχρὸς εὐσαρκίας τε καὶ εὐτροφίας καὶ πιμελῆς γεννητικός, μεγάλα δὲ καὶ τὰ σώματα ἀπεργάζεται· τοιούτους δὲ ἔστιν ἰδεῖν [καὶ] τοὺς τὰ ἀρκτικώτερα κλίματα κατοικοῦντας· πρὸς δὲ τὰ νοσήματα τὰ μὲν ὀξέα οὐ πάνυ τι ἐπιτήδειος, πρὸς δέ τινα τῶν χρονίων, οἷον φθίσεις καὶ καχεξίας καὶ παρέσεις ἐπιληψίας τε καὶ ἀποπληξίας, καὶ πρὸς τὰ ἀρθριτικὰ ἄθετος. ὁ δὲ θερμὸς ἀὴρ σωμάτων δαπανητικός, ἰσχναίνων καὶ καταρινῶν τὰ συγκρίματα, εὐτονίαν ⟨δὲ⟩ μᾶλλον καὶ εὐκινησίαν ἤπερ ὁ ψυχρὸς παρασκευάζει τοῖς ὑγιαίνουσιν, ἐν δὲ ταῖς νόσοις ῥᾳδίως ἐξελέγχει τὴν δύναμιν. καὶ νεύροις μὲν καὶ θώρακι ἀγαθός, τοῖς δὲ ἄλλοις μέρεσιν οὐ πάνυ χρήσιμος. ἔστι δὲ καὶ κατὰ παχύτητα καὶ λεπτότητα διαφορὰ τῶν ἀέρων. ὁ μὲν οὖν παχὺς ἀχρεῖος ὢν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ, πλὴν πρὸς τὸ τηρῆσαι δύναμιν σκορπιζομένην ἐπιτήδειος· ὁ δὲ λεπτὸς ὑγιεινὸς σφόδρα ἐστίν. καὶ παρὰ φῶς καὶ σκότος διαφορὰ τῶν ἀέρων. οἷος δὲ ἑκάτερος, κατανοῆσαι ῥᾴδιον ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν ἡμῖν περὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας εἰρημένων. δόξει μὲν οὖν τισιν ἀλλότρια εἶναι τοῦ περὶ βοηθημάτων τόπου τὰ εἰρημένα, ἐπεὶ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ἐστι ποιῆσαί τι αὐτῶν· οὐ μὴν ἠλλοτρίωταί γε ἡ παράληψίς τε καὶ χρῆσις καὶ ἀπαγόρευσις ἐφ' ἡμῖν οὖσαι. τὰ μὲν οὖν πλεῖστα συνίστησιν αὐτῶν ἐν καιρῷ ἕκαστον γινόμενα βοηθήματα· ὅσα δὲ τοιαῦτα μὴ δύναται συστῆσαι

1 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A L. *Ἀντύλλου περὶ τῶν ἐν τῷ ἀέρι διαφορῶν* S *Τοῦ αὐτοῦ ἀντίλλου* e. q. s. Tr. libris *Περὶ βοηθημάτων* recte adsignat Kalbfleisch coll. 23 s. et p. 889, 20 adn. || **6** *τοιούτους* Tr.: *τοιούτοις* S || **7** *καὶ* S Tr. sed expunxit S[1] scilicet non diverso usus atramento || **10** *τε* Tr. *γε* S || **11** *τὰ ἀρθρητικὰ* S Tr.: tacite corr. Gesn.[1] f. 473[r] || **13** *δὲ* tacite inseruit Gesn.[1], om. S Tr. | *ἤπερ* Tr. ex *εἴπερ* corr. S[1] || **25** *ἠλλοτρίωται* S *ἀλλοτρ-* Tr. || **27** *γινόμενον* prop. Meineke || **28** *δυνατὰ — ἐμφανίζουσιν* ci. Ed. Schwartz | *συστῆσαι* ci. Meineke: *συστῆναι* libri

τὴν κακίαν αὐτῶν † ἐμφανίζουσαι, ἔκκλισιν τὴν ἀπ' αὐτῶν ἐν βοηθήματος χώρᾳ τάττειν.

17 *Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τῆς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἐτησίων ὡρῶν διαφορᾶς.*

Ἐν ἑκάστῃ τῶν ὡρῶν τρεῖς διαφοραί, τῶν μὲν πρώτων ὄντων ἑκάστης, τῶν δὲ ὑστάτων, τῶν δὲ μέσων. τὰ μὲν μέσα τὴν εἰλικρινεστάτην τῆς ὥρας ἔχει κρᾶσιν, τὰ δὲ πρῶτα καὶ ὕστατα τῇ γειτνιώσῃ τῶν ὡρῶν ἀφομοιοῦται. αὐτίκα τοῦ ἔαρος τὰ μὲν πρῶτα μᾶλλον ὑγρὰ καὶ ἧσσον θερμά, τὰ δὲ μέσα θερμὰ καὶ ὑγρὰ ἐπίσης, τὰ δὲ τελευταῖα ἧσσον ὑγρὰ καὶ μᾶλλον θερμά. τοῦ δὲ θέρους τὰ μὲν πρῶτα θερμότερα· ἡ δὲ ἀπόληξις ξηρὰ μέν, οὐ πάνυ δὲ ψυχρά· τὰ δὲ μέσα ξηρὰ καὶ θερμὰ ἐπίσης· τὰ δὲ ὕστατα ξηρότερα μᾶλλον, ἔλασσον δὲ θερμά. φθινοπώρου δὲ ἡ μὲν ἀρχὴ ξηροτέρα καὶ οὐ πάνυ ψυχρά, ἡ δὲ μεσότης ἐπίσης ξηρὰ καὶ ψυχρά, τὰ δὲ ὕστατα ψυχρότερα μέν, ἔλασσον δὲ ξηρά. ἀνάλογον δὲ καὶ χειμῶνος τὰ μὲν πρῶτα ψυχρὰ μᾶλλον, τὰ δὲ ὕστατα ὑγρὰ μᾶλλον, τὰ δὲ μέσα ἐπίσης ὑγρὰ καὶ ψυχρά.

18 *Τοῦ αὐτοῦ Περὶ τόπων καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀέρων.*

---

1 *ἐμφανίζοντα* ci. Gesn.[1] mrg. *ἐμφανίζουσαι* S | *ἔκκλησιν* S: tacite corr. Gesn.[1] ‖ 2 post *τάττειν* fort. addendum esse *δεῖ* putat Meineke. conicias *τάσσειν* scribendum esse, ut in libris mox *ἧσσον*, *ἔλασσον* legitur, sed legitur etiam *παραθαλάττιος* nec semel tantum ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A L; in lemm. *τοῦ αὐτοῦ* S Tr. ⟨*τοῦ α*⟩*υτοῦ* L *ἀντύλλου* M A ‖ 5 *Ἐ* (in *Ἐν*) om. rubr. addend. L | *διαφορὰσ* L ‖ 6 *ὄντων* S M A *οὐσῶν* L | *μὲν* S M A *δὲ* L ‖ 7 *τῶν εἰλικρινεστάτων* L | *τῆς ὥρας* om. L | *κράσιν* libri ‖ 8 *γειτνιάσει* libri: corr. Ed. Schwartz | *ὁρῶν* M ‖ 9 *ἀτίκα* M | *ἔαρος* (ut tacite scr. Gesn.[1]) M *ἀέρος* S A L Tr. *αε* ex parte erasae nec tamen correctae S ‖ 10 *ὑγρὰ καὶ θερμὰ* L ‖ 12 *ξηρὰ* om. in lac. L. 'v. *ἡ δὲ ἀπόληξις ξηρὰ μέν, οὐ πάνυ δὲ ψυχρά* quomodo hic tolerari possint non video; desideratur *οὐ πάνυ δὲ ξηρά*' Kalbfleisch. *θερμά* supra *ψυχρά* scr. m. sec. nunc fere evanida in A ‖ 14 *ξηρότατα* compend. L ‖ 16 *ψυχρότερα*] *ψυχρότατα* compend. L ‖ 17 *ἀνάλογον δὲ καὶ χειμῶνος* S M L *τὸ ἀνάλογον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος* A idque frustra recipiunt Gaisford et Meineke ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S M A L, *ἀντύλλου* pro *τοῦ αὐτοῦ* M. nil nisi ⟨*Τοῦ α*⟩*υτοῦ* pro lemm. L. legitur ecloga Oribas. IX c. 11 tom.

Οἱ ὑψηλοὶ τῶν τόπων ὑγιεινότατοι, τοῦ ἀέρος ἐν αὐτοῖς οὐ μένοντος ἀλλὰ καὶ περιχεομένου καὶ ὑπὸ τῶν ἀνέμων συνεχὲς ἀπωθουμένου· εὔπνοοί τε δὴ καὶ διαθέσεσι πάσαις ἐπιτήδειοι ταῖς περὶ θώρακα καὶ κεφαλῇ πεπονθυίᾳ καὶ τοῖς αἰσθητηρίοις πᾶσιν. οἱ δὲ ταπεινοὶ τοῖς μὲν προειρημένοις ἀνάρμοστοι, διαφορουμένοις δὲ καὶ συγκοπτομένοις ἐπιτήδειοι· καὶ γέρουσι δὲ ἁρμόζουσι μᾶλλον τῶν ὑψηλῶν. οἱ δὲ παραθαλάττιοι τόποι τοῖς τε ὑδρωπικοῖς ⟨καὶ τοῖς⟩ ὑπὸ ῥεύματος οὑτινοσοῦν ἐνοχλουμένοις ἁρμόδιοι, καὶ ὅπου δεῖ ἀμύξαι ἢ θάλψαι ἢ ἀναστομῶσαι, ἀγαθοὶ δὲ καὶ νευρικοῖς ἢ ἀρθριτικοῖς πᾶσιν, ἐπιτήδειοι δὲ καὶ εἰς ὄρεξιν κεκακωμένοις. οἱ δὲ μεσόγειοι ψυχρότεροι τῶν παραθαλαττίων καὶ πρὸς μὲν τὰ ὀξέα νοσήματα, ἐάν γε μὴ ἑλώδεις ὦσι μηδὲ κοῖλοι, κρείττους τῶν παραθαλαττίων, πρὸς δὲ τὰ χρόνια χείρους. οἱ δὲ ἑλώδεις κακοὶ μὲν ἀεί, θέρους δὲ καὶ λοι-

---

II p. 301 Buss. et Dar. quod caput inscribitur *Περὶ τόπων. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου· ἐκ τοῦ α' λόγου τοῦ Περὶ βοηθημάτων.* cf. quae monui supra p. 886, 7 adn.

1 *Οἱ* om. rubr. addend. L | *ὑγιεινότατοι* Orib.: *ὑγιεινότεροι* SAL *ὑγινότεροι* (i. e. *ὑγειν-*) M *ὑγιεινότερον* Tr. ‖ 2 *ἀλλὰ καὶ* SMAL *ἀλλὰ* (om. *καὶ*) Tr., Orib. | *περιεχομένου* A | *ὑπὸ* (ut scripserat Meineke) Orib.: *ἀπὸ* SMAL ‖ 3 *συνεχῶς* Orib. | *ἀπωθουμένου* (ut prop. Gesn.[1] f. 474v mrg.) Orib.: *ἀπαιθουμένου* (fort. *ἀπαισθ-* L) SMAL | *εὔπνοοι* L | *καὶ θιαθέσεσι ταῖς περὶ θώρακα πάσαις ἐπιτήδειοι* Orib. unde recepi *ταῖς*, nam *τοῖς* libri Stob. ‖ 4 *κεφαλὴν πεπονθυίαν* L | 5 *πᾶσιν* SMAL: *ἅπασιν ἐπιτήδειοι* codd. Orib. ‖ 6 *μὲν* om. Orib. | *ἀνάμοστοι* (ρ, οι supra) L ‖ 6. 7 *διαφορουμένοις δὲ καὶ* (*ἢ καὶ* S) *συγκοπτομένοις* SMA, Orib. *τοῖς δὲ συγκοπτομένοις* (om. *διαφ. δὲ καὶ*) L ‖ 7 *καὶ γέρουσιν* (om. *δὲ ἁρμόζουσι — ὑψηλῶν*) Orib. ‖ 8 *παραθαλάσσιοι* L ‖ 9 *ὑδροπικοῖσ* M | *καὶ τοῖς* Orib.: om. SMAL; *καὶ* prop. Gesn.[1] mrg. | *οὑτινοσοῦν* SAL, Orib. *οὐ τὸ νοσοῦν* M ‖ 10 *δεῖ ἀμύξαι* (ut prop. Emperius) Orib.: *διαμύξαι* ‖ 11 *ἀγαθὴ* L | *ἢ*] *καὶ* Orib. | *ἀρθριτικοῖς* (ut tacite scr. Gesn.[1]) Orib.: *ἀρθρητικοῖς* SMAL ‖ 12 *καὶ ὀρέξεσι κεκακωμέναις* Orib. | *κακωμένοις* A ‖ 13 *μεσόγαιοι* Orib. ‖ 14 *γε μὴ ἑλώδεις* (*ἐλ-* MAL) SMAL *μήτε ἀμπελώδεις* codd. Orib. *μήτε ἑλώδεις* editores Orib. *μήτε κοῖλοι* Orib. ‖ 15 *παρὰ θαλαττίων* L ‖ 16 *ἑλώ-*

μώδεις. οἱ δὲ πετρώδεις θέρους μὲν πνιγώδεις, χειμῶνος δὲ χαλεπῶς ψυχροί· οὐ φαῦλοι δὲ πρὸς ὑγείαν. οἱ δὲ παραποτάμιοι ψυχροὶ καὶ ἀνώμαλοι, ἀτροφίαις μόναις ἐπιτήδειοι ταῖς διὰ ξηρότητα συνισταμέναις. χείρους δὲ τούτων οἱ τελματώδεις· οὐ γὰρ μόνον φαῦλον τὸν ἀέρα κατασκευάζουσιν, ἀλλὰ καὶ τοὺς καρποὺς κακίους, στόμαχόν τε λυμαίνονται καὶ τὰ σπλάγχνα σκληροῦσιν καὶ κακοεξίας καὶ κακοχυμίας καὶ ὕδρωπας ἀποτελοῦσι. κακοὶ [γὰρ] δὲ καὶ οἱ πρὸς μετάλλοις τισὶν ὑφεστῶτες· ξηροὶ γὰρ καὶ πνιγώδεις. οἱ δὲ βαθύγειοι εὐχυμότεροι ὄντες ταῖς ξηροτέραις ἁρμόζουσι διαθέσεσιν. οἱ δὲ ἀργιλώδεις διαλυτικοὶ τοῦ στομάχου, ἔκλυτον ἔχοντες τὴν ἀναθυμίασιν· οἱ δὲ πυρρόγειοι ξηραντικώτεροι τούτων· οἱ δὲ μελάγγειοι πάντων ἄριστοι.

19 *Ξενοφῶντος ἐν α' Ἀπομνημονευμάτων* (c. 2, 4).

Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σώματος αὐτός τε οὐκ ἠμέλει τούς τε ἀμελοῦντας οὐκ ἐπῄνει· τὸ μὲν οὖν ὑπερεσθίοντα

δεις A | *θέρους δὲ* SL, Orib. *θέροσ δὲ* M *κατὰ δὲ τὸ θέρος* A. ansa igitur interpolationis scriptura *θέρος*

1 v. *οἱ δὲ πετρώδεις* — (8) *ὕδρωπας ἀποτελοῦσι* om. Orib. ‖ 4 *διὰ ξηρότητα* prop. Gesn.[1] f. 474v mrg.: *δι' ὑγρότητα* (compend. L) SMAL ‖ 5 s. *μόνον τον ἀέρα φαῦλον κατασκευάζουσιν* L ‖ 7 *σκληροῦσι* AL *σκηροῦσιν* S *σκϊροῦσιν* M ‖ 8 *ἀποτελοῦσιν* M ‖ 9 *δὲ καὶ* (ut tacite scr. Gesn.[1]) Orib.: *γὰρ δὲ* (*γαρ δε* sine acc. M) *καὶ* SM *γὰρ* (om. *δὲ*) *καὶ* A *γὰρ δὴ* (*δὲ* superscr.) *καὶ* L. fuerat in cod. primitivo *γὰρ καὶ* idque perspexit etiam Mekler | *μετάλλοις* SA, Orib. *μετάλλοι* M *μέταλλα* (*δ/* superscr.) L | *τισὶν ὑφεστῶτες* om. Orib. | *ξηροὶ δὲ* libri Orib. ‖ 10 *πνιγω* L | *βαθύγειοι* (*-γιοι* M) SMAL *καθύγειοι* (unus *κάθυγροι*) libri Orib. sed correxit unus | *εὐχυμότεροι* SMA *εὐθυμότεροι* compend. L *εὔχυμοι* Orib. ‖ 11 *ἁρμόζουσιν* M | *ἀργιλλώδεις* (alt. *λ* add. A[1] sub lin.) SMA *ἀργιλώδεις* L, Orib. ‖ 12 *διαλατικοὶ* M | *στομάχου* SMAL *τόνου* Orib. ‖ 13 *πυρρόγειοι* SMA, Orib. codd. plerique *πυρόγειοι* L Tr. Orib. nonnulli | *μελάγγειοι* S, Orib. *μελάγειοι* MAL | post *μελάγγειοι* add. *τόποι* Orib. ‖ 14 *πάντων* (ut coniecerat Meineke) Orib.: *πάντες* SMAL ‖

15 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 17 *τὸ μὲν* Xen.: *τὸ* (*ν* add. S[1]) *μὲν* S *τὸν μὲν* Tr.

ὑπερπονεῖν ἀπεδοκίμαζε, τὸ δ', ὅσα ἡδέως ἡ ψυχὴ δέχεται, ταῦτα ἱκανῶς ἐκπονεῖν ἐδοκίμαζε· ταύτην γὰρ τὴν ἕξιν ὑγιεινήν τε ἱκανῶς εἶναι καὶ τὴν τῆς ψυχῆς ἐπιμέλειαν οὐκ ἐμποδίζειν.

20 Σωκράτους (Plut. de curios. p. 521 F).

Σωκράτης παρήνει φυλάττεσθαι τῶν βρωμάτων ὅσα μὴ πεινῶντας ἐσθίειν ἀναπείθει, καὶ τῶν πωμάτων ὅσα πίνειν μὴ διψῶντας.

21 Γοργίου.

Γοργίας ἐρωτηθεὶς ποίᾳ διαίτῃ χρώμενος εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθεν 'οὐδὲν οὐδέποτε' ἔφη 'πρὸς ἡδονὴν οὔτε φαγὼν οὔτε δράσας'.

22 Ἱπποκράτους (Epid. VI 6, 2 t. V. p. 324 Littré).

Σιτία ποτὰ ὕπνοι ἀφροδίσια, πάντα μέτρια.

23 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Χαρμίδου (p. 156 D—157 A).

Τοιοῦτον τοίνυν ἐστίν, ὦ Χαρμίδη, τὸ ταύτης τῆς ἐπῳδῆς. ἔμαθον δὲ αὐτὴν ἐγὼ ἐκεῖ ἐπὶ στρατείας παρά

---

1 τὸ δὲ ὅσα Xen. ‖ 4 ἐμποδίζειν ἔφη libri Xen., Priscianus qui citat v. ταύτην γὰρ — ἐμποδίζειν ἔφη XVIII 20, 157; 23, 189 ‖ 5 ecl. sine lemm. hab. S Mac., addito lemmate M A. conferantur quae diximus in Stob. III 17, 43 p. 508, 5 (Xen. Apomnem. I 3, 6) et mus. Rhen. XLV p. 545 s. ‖ 6 καθάπερ γὰρ ὁ Σωκρ. κτέ. Plut. ‖ 7 πωμάτων Plut. de tuenda san. praec. p. 124 D ubi praeceptum recurrit: πομάτων S M A Mac., Plut. libri ut videtur de curios. p. 521 F ‖ 9 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit corp. Paris. 539 Elt. ubi ⟨Γ⟩οργίου et ⟨Γ⟩οργίας litt. initiali omissa rubr. addenda ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., Τοῦ ἱπποκράτους Mac. ‖ 14 ὕπνοι S M A Mac., Galen. VI 84, 7 et 464, 13 Kuehn (om. Gal. XVII B 322, 15) ὕπνος codd. Hipp. | πάντα μέτρια S M A Mac., Gal. VI 84, 7 et 464, 13 Kuehn itemque Palladius μέτρια πάντα Gal. XVII B 322, 15 μέτρια (om. πάντα) codd. Hipp. testimonia notavit Kalbfleisch ‖ 15 ecl. hab. S, om. M A. πλα^{τ} ἐκ^{τ} ἀρχι^{δ} S: corr. Meineke. Ξενοφῶντος Tr. repperit eclogam etiam M A codicum archetypi librarius ut arguit lemma proximae adscriptum ἐκ τοῦ ἀρχιδάμου νόμων ζ' in M A, de quo vide infra ‖ 16 καὶ τὸ ταύτης Plat. ‖ 17 στρατιᾶς Plat.

τινος τῶν Θρᾳκῶν τῶν Ζαμόλξιδος πολιτῶν, οἳ λέγονται ἀπαθανατίζειν. ἔλεγε δὲ ὁ Θρᾷξ οὗτος ὅτι ταῦτα μὲν δὴ οἱ Ἕλληνες ἰατροί, ἃ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον, καλῶς λέγοιεν· ἀλλὰ Ζάμολξις, ἔφη, λέγει ὁ ἡμέτερος βασιλεύς, θεὸς ὤν, ὅτι ὥσπερ ὀφθαλμοὺς ἄνευ κεφαλῆς οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ ἰᾶσθαι οὐδὲ κεφαλὴν ἄνευ σώματος, οὕτως οὐδὲ σῶμα ἄνευ ψυχῆς, ἀλλὰ τοῦτο καὶ αἴτιον εἴη τοῦ διαφεύγειν τοὺς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἰατροὺς τὰ πολλὰ νοσήματα, ὅτι τοῦ ἄλλου ἀμελοῖεν οὗ δέοι τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι, οὗ μὴ καλῶς ἔχοντος ἀδύνατον εἴη τὸ μέρος ⟨εὖ⟩ ἔχειν. πάντα γὰρ ἔφη ἐκ τῆς ψυχῆς ὡρμῆσθαι καὶ τἀγαθὰ καὶ τὰ κακὰ τῷ σώματι, παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ, κἀκεῖθεν ἐπιρρεῖν ὥσπερ ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὰ ὄμματα. δεῖν οὖν ἐκεῖνο καὶ πρῶτον καὶ μάλιστα θεραπεύειν, εἰ μέλλει καὶ τὰ τῆς κεφαλῆς καὶ τὰ τοῦ ἄλλου σώματος καλῶς ἔχειν. θεραπεύεσθαι δὲ τὴν ψυχὴν ἔφη, ὦ μακάριε, ἐπῳδαῖς τισι, τὰς δ' ἐπῳδὰς ταύτας τοὺς λόγους εἶναι τοὺς καλούς· ἐκ δὲ τῶν τοιούτων λόγων ταῖς ψυχαῖς σωφροσύνην ἐγγίγνεσθαι, ἧς ἐγγενομένης καὶ παρούσης ῥᾴδιον ἤδη εἶναι τὴν ὑγείαν καὶ τῇ κεφαλῇ καὶ τῷ ἄλλῳ σώματι πορίζειν.

24 *Τοῦ αὐτοῦ Νόμων ζ'* (p. 789 D).

---

1 *ζαμόλξιδος* S, Platonis Venetus append. class. 4 cod. I, Clarkianus m. alt.: *ζαλμόξιδος* Platonis cod. Clark. | *πολιτῶν* S: *ἰατρῶν* Plat. ‖ 2 *καὶ ἀπαθανατίζειν* Plat., e Plat. tacite Gesn.[1] f. 474[v] | *οὗτος* Plat., tacite e Plat. Gesn.[1]: *οὕτως* S ‖ 3 *δὴ* om. Plat. | *οἱ ἕλληνες ἰατροὶ* S: *ἰατροὶ οἱ ἕλληνες* libri Plat. recte *ἰατροὶ* secl. Cobet ‖ 4 *ζάλμοξις* Platonis cod. Clark. | *λέγει* Plat., e Plat. tacite Gesn.[1]: *λέγειν* S ‖ 5 *οὐ δεῖ ἐπιχειρεῖν* Plat. ‖ 8 *νοσήματα* Plat., e Plat. tacite Gesn.[1]: *νόμιμα* S ‖ 8 s. *τοῦ ἄλλου* S *τὸ ὅλον* libri Plat.: *τοῦ ὅλου* Burnet ‖ 9 *ἀμελοῖεν* S, Plat. Venet. append. class. 4 cod. I man. alt. *γρ.*: *ἀγνοοῖεν* libri Plat. | *οὗ δέοι* Plat., tacite Gesn.[1]: *ου δε οι* sine acc. S *οὗ δέ οἱ* Tr. ‖ 10 *εὖ* tacite e Plat. suppl. Gesn.[1], om. S ‖ 11 *ἔφη* om. typotheta Gaisfordi ed. Lips., inde etiam Meineke | *καὶ τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ* Plat. ‖ 12 *καὶ παντὶ* Plat. | *καὶ ἐκεῖθεν* Plat. ‖ 14 *μέλλοι* Heindorf ‖ 15 *τοῦ ὅλου σώματος* Platonis cod. Venetus append. class. 4 cod. I ‖ 16 *τισίν* Schanz ‖ 18 *ταῖς ψυχαῖς* S: *ἐν ταῖς ψυχαῖς* Plat., e Plat. tacite Gesn.[1] ‖ 20 *ὑγίειαν* Plat. ‖ 21 ecl. cum lemm.

Ὅτι τὰ σώματα πάντα ὑπὸ τῶν σεισμῶν τε καὶ κινήσεων κινούμενα ἄκοπα ὀνίναται πάντων, ὅσα τε ὑπὸ ἑαυτῶν, ἢ καὶ ἐν αἰώραις ἢ καὶ κατὰ θάλατταν, ἢ καὶ ἐφ' ἵππων ὀχουμένων καὶ ὑπ' ἄλλων ὁπωσοῦν δὴ φερομένων τῶν σωμάτων, κινεῖται, καὶ διὰ ταῦτα τὰς τῶν σίτων τροφὰς καὶ ποτῶν κατακρατοῦντα, ὑγίειαν καὶ κάλλος καὶ τὴν ἄλλην ῥώμην ἡμῖν δυνατά ἐστι παραδιδόναι.

25 *Ξενοφῶντος ἐν ς' τῆς Κύρου παιδείας* (c. 2, 29).

Ἡ γὰρ κατὰ μικρὸν μετάλλαξις πᾶσαν ποιεῖ φύσιν ὑποφέρειν τὰς μεταβολάς. διδάσκει δὲ καὶ ὁ θεὸς ἀπάγων ἡμᾶς κατὰ μικρὸν ἔκ τε τοῦ χειμῶνος εἰς τὸ ἀνέχεσθαι ἰσχυρὰ θάλπη καὶ ἐκ τοῦ θάλπους εἰς τὸν ἰσχυρὸν χειμῶνα· ὃν χρὴ μιμουμένους εἰς ὃ δεῖ ἐλθεῖν προειθισμένους ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι.

26 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Τιμαίου* (p. 88 C—89 B).

Κατὰ δὲ ταὐτὰ ταῦτα καὶ τὰ μέρη θεραπευτέον, τὸ τοῦ παντὸς ἀπομιμούμενον εἶδος. τοῦ γὰρ σώματος ὑπὸ τῶν εἰσιόντων καιομένου ἐντὸς καὶ ψυχομένου, καὶ πάλιν ὑπὸ τῶν ἔξωθεν ξηραινομένου καὶ ὑγραινομένου καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάσχοντος ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν κινήσεων, ὅταν μέν τις ἡσυχίαν ἄγον τὸ σῶμα παραδιδῷ ταῖς κινήσεσι, κρατηθὲν διώλετο, ἐὰν δὲ ἥν τε τροφὸν

---

hab. SMA. *ἐκ τοῦ ἀρχιδάμου νόμων ζ'* MA i. e. huius eclogae lemma et antecedentis ita quasi in unum coaluerunt mutilata et depravata ut Archidamus quasi *Νόμων* auctor evaderet

1 *πάντα* om. Tr. | *τε καὶ* SM *τῷ καὶ* A ‖ 2 *πάντως* operarum error Gesn.[1] f. 475ᵛ ‖ 3 *ἐν αἰώραις* Plat.: *ἐν ἑώραις* SA *ενεώραισ* M ‖ 4 *ὀχούμενα* Ast | *δὴ* an *δὲ* voluerit A aegre diiudices ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA, *κύπρου* pro *κύρου* A sed *π* ab alia m. transfixum ni fallor ‖ 9 *μετάλλαξις* MA, Xenoph. cod. Erlang. *ὑπάλλαξις* S *παράλλαξις* Xen. ‖ 11 *ἔκ τε τοῦ* SMA, Xen. cod. Erlang.: *ἐκ τοῦ* Xenophontis alii ‖ 12 *θάλπη* SA, Xen. *θαλάσσῃ* M | *καὶ ἐκ* SMA, Xen. cod. Erlang.: *ἔκ τε* Xen. rell. ‖ 13 *δεῖ ἐλθεῖν* Xen., e Xen. tacite Gesn.[1]: *διελθεῖν* SM *δὴ ἐλθεῖν* A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 18 *καιομένου* (*-νων* Tr.) *ἐντὸς* S: *καομένου τε ἐντὸς* Plat. ‖ 21 *ἄγων τῷ σῶμα* Tr. ‖ 22 *ἥν τε* Platonis nonnulli *ἡν* (sine spir.) *τε* S *τήν τε* Tr.

καὶ τιθήνην τοῦ [του] παντὸς προσείπομεν μιμῆταί τις, καὶ τὸ σῶμα μάλιστα μὲν μηδέποτε ἡσυχίαν ἄγειν ἐᾷ, κινῇ δὲ καὶ σεισμοὺς ἀεί τινας ἐμποιῶν αὐτῷ διὰ παντὸς τὰς ἐντὸς καὶ ἐκτὸς ἀμύνηται κατὰ φύσιν κινήσεις, καὶ μετρίως σείων τά τε περὶ τὸ σῶμα πλανώμενα παθήματα καὶ μέρη κατὰ ξυγγενείας εἰς τάξιν κατακοσμῇ πρὸς ἄλληλα, κατὰ τὸν πρόσθεν λόγον, ὃν περὶ τοῦ παντὸς ἐλέγομεν, οὐκ ἐχθρὸν παρὰ ἐχθρὸν τιθέμενον ἐάσει πολέμους ἐντίκτειν τῷ σώματι καὶ νόσους, ἀλλὰ φίλον παρὰ φίλον τεθὲν ὑγίειαν ἀπεργαζόμενον παρέξει. τῶν δ᾽ αὖ κινήσεων ἡ ἐν ἑαυτῷ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ ἀρίστη· μάλιστα γὰρ τῇ διανοητικῇ καὶ τῇ τοῦ παντὸς κινήσει ξυγγενής· ἡ δὲ ὑπ᾽ ἄλλου χείρων [οὐχ ὁμοία]. χειρίστη δὲ ἡ κειμένου τοῦ σώματος καὶ ἄγοντος ἡσυχίαν δι᾽ ἑτέρων αὐτὸ κατὰ μέρη κινοῦσα. διὸ δὴ τῶν καθάρσεων καὶ συστάσεως τοῦ σώματος ἡ μὲν διὰ τῶν γυμνασίων ἀρίστη, δευτέρα δὲ ἡ διὰ τῶν αἰωρήσεων κατά τε τοὺς πλοῦς καὶ ὅπηπερ ἂν ὀχήσεις ἄκοποι γίνωνται· τρίτον δὲ εἶδος κινήσεως σφόδρα ποτὲ ἀναγκαζομένῳ χρήσιμον, ἄλλως δὲ οὐδαμῶς τῷ νοῦν ἔχοντι προσδεκτέον, τὸ τῆς φαρμακευτικῆς καθάρσεως γιγνόμενον ἰατρικόν.

27 Ἀντύλλου.

Εἴδη τῶν βοηθημάτων κατὰ γένη τέσσαρα· τὰ μὲν ποιούμενα, τὴν ὠφέλειαν ἔχοντα ἐν τῇ τοῦ κάμνοντος

1 τοῦ Plat., e Plat. tacite Gesn.[1]: τ̆ dein lin. insequ. του S τούτου Tr. | προσείπωμεν Tr. ‖ 3 κινῇ tacite e Plat. Gesn.[1]: κινεῖ S ‖ 4 ἀμύνηται Plat.: ἀμυνῆται S ἂν κινεῖται Tr. ‖ 6 συγγενείας Plat. ‖ 8 ἐάσει Plat., e Plat. tacite Gesn.[1]: ἐᾶσαι S ἐᾶσθαι Tr. ‖ 11 ἐν ἑαυτῷ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ Plat.: ἐν αὐτῶ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ S ἐν αὐτῷ ὑφ᾽ ἑαυτῷ Tr. | ἀρίστη κίνησις Plat., e Plat. tacite Gesn.[1] ‖ 12 ξυγγενής Plat., e Plat. tacite Gesn.[1]: ξυγγενῆ S ξυγγενεῖ Tr. ‖ 13 χείρων οὐχ ὅμοια (ὁμοία Tr.) S: χείρων Plat. glossema tacite secl. Gesn.[1] | κινουμένου Tr. ‖ 15 συστάσεων Plat. ‖ 18 γίγνωνται Plat.: γίνωνται S. cf. 21 ‖ 22 ecl. cum lemm. hab. SMA, Ἀντύλλου SA ἀντύλου M Αντίλλου Tr. ‖ 23 τὰ μὲν ⟨ἔνδοθεν⟩ ποιούμενα dubitans ci. Meineke reprobatque merito Kalbfleisch commonens Oribasii VI 1, 1 tom. I p. 436 .. ἐκ δ᾽ λόγου τῶν ποιουμένων βοηθημάτων, etiam aliorum, velut Herodoti medici (Wellmann *Die pneum. schule* p. 15) Galeni XVI 315 Kuehn

ἐνεργείᾳ· τὰ δὲ προσφερόμενα, ἐν τροφῆς καὶ ποτοῦ μέρει λαμβανόμενα· τὰ δὲ κενούμενα, ὅσα ἐξάγοντά τι τοῦ σώματος βοηθεῖ· ἔσται δὲ καὶ περὶ τῶν κενουμένων τοῖς εὐσχολοῦσι πολλή τις ἀκριβολογία, τί δή ποτε δὲ οὐχὶ κενοῦντα, ἀλλὰ κενούμενα ὠνόμασται· τὰ δέ ἐστιν ἔξωθεν προσπίπτοντα τῶν βοηθημάτων.

28 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων βοηθημάτων τὰ μέν ἐστι λεπτομερῆ τὰ δὲ παχυμερῆ. λεπτομερῆ μὲν ἀήρ τε καὶ ὅσα ἀέρος εἴδη, παχυμερῆ δὲ τὰ συνεστῶτα. τῶν δὲ παχυμερῶν τὰ μὲν γεώδη τὰ δὲ ὑδατώδη· γεώδη μὲν καταπλάσματα καὶ μαλάγματα, ὑδατώδη δὲ λουτρὰ καὶ καταντλήσεις καὶ ἐμβροχαί.

29 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Ἀέρων διαφοραὶ πλείους· αἱ μὲν γὰρ παρὰ τ`ς ὥρας τὰς ἐτησίους, αἱ δὲ παρὰ τὰς μηνιαίους παραλλαγάς, αἱ δὲ παρὰ τὰς μεταβολὰς τὰς ἡμερησίους τε καὶ νυκτερινάς, αἱ δὲ παρὰ παχύτητα καὶ λεπτότητα, αἱ δὲ παρὰ κίνησιν ἢ στάσιν, αἱ δὲ παρὰ κίνησιν καὶ ἐπιμιξίαν γεωδῶν ἀναθυμιάσεων. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι μικρότεραι διαφοραί, δυνάμεναι τὴν ἀναφορὰν ἐπὶ τὰς ἐκκειμένας λαμβάνειν.

30 *Ἀντύλλου Περὶ τῆς κατὰ μῆνα τῶν ἀέρων διαφορᾶς.*

Ἐργάζεται δὲ διαφορὰς ἐν τῷ ἀέρι παραπλησίως τῷ

---

2 *κενούμενα* SM *κινούμενα* A | *ἐξάγονταί τι* Tr. ‖ **3** *ἔσται δὲ* — (5) *ὠνόμασται*] haec alio loco Antyllum posuisse iudicat Meineke qui plene distingui iubet post *ἀκριβολογία*, sequentia per interrogationem efferri | *ἔστι* prop. Gesn.[2] f. p. 550 mrg. ‖ **4** *δὲ* secludi vult Ed. Schwartz ‖ **5** *καινούμενα* M ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **8** *Τῶν* SM *καὶ τῶν* A. recepere particulam Gaisford et Meineke, cohaerere enim hunc locum cum praecedenti. sed melioribus libris eo magis fides habenda, quo saepius *ἀσυνδέτως* Antylli eclogas introduxit gnomologus ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ **21** *ἐγκειμένας* S: corr. Gaisford. *προκειμένας* prop. Gesn.[1] mrg. ‖ **22** ecl. cum lemm. hab. SMA. *ἀντύλλου* SMA *τοῦ αὐτοῦ* Tr. recurrit ecloga Oribasii IX 3 (II p. 287 B.—D.) ubi inscribitur *Περὶ τῶν κατὰ μῆνα τῶν ἀέρων διαφορᾶς. Ἐκ τῶν Ἀντύλλου· ἐκ τοῦ α' λόγου τῶν ἔξωθεν προσπιπτόντων*

ἡλίῳ καὶ ἡ σελήνη περιιοῦσα τὸν τῶν ζῳδίων κύκλον. ἐργάζεται δὲ καὶ αὕτη τέσσαρας ὥρας μηνιαίους ἀναλογούσας ταῖς ἐτησίοις, ἑβδομαδικῷ δὲ ἀριθμῷ περικυκλευομένας. ἡ μὲν οὖν πρώτη τοῦ μηνὸς ἑβδομὰς ἀρχὴν μὲν ἀπὸ νεομηνίας ἔχει, πρόεισι δὲ μέχρι διχοτόμου· ἔστι δὲ ἐοικυῖα ἔαρι· ὑγρὰ γὰρ καὶ θερμή. ἐντεῦθεν καὶ τὸ περιέχον ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ ὑγρότατον· καὶ ⟨οἱ⟩ ὄμβροι τηνικαῦτα ὡς ἐπίπαν καταρρήγνυνται, καὶ οὗτοί γε ὑγροὶ καὶ γονιμώτατοι παραπλησίως τοῖς ἐαρινοῖς. ἡ δὲ δευτέρα ἑβδομὰς ἄρχεται μὲν ἀπὸ διχοτόμου, πρόεισι δὲ ἄχρι πανσελήνου, θέρει δὲ παραπλήσιος διὰ τοῦτο, ὅτι καρποὺς πέσσει μάλιστα. ἥ γε μὴν μετὰ πανσέληνον ἑβδομὰς ἕως διχοτόμου φθινούσης τῆς σελήνης ξηρὰ καὶ φθινοπώρῳ παραπλήσιος. ἡ δὲ τελευταία χειμῶνι ἔοικεν. ὅσα οὖν αἱ τοῦ ἐνιαυτοῦ ὧραι ἐπιφέρουσι, τοσαῦτα καὶ παρὰ τῶν μηνιαίων ἡγητέον ἀπαντᾶν. ἐκεῖνο μέντοι προσδιαληπτέον, ὅτι ὁ μὲν ἥλιος κατὰ τὴν αὑτοῦ δύναμιν θερμαίνει τὰ σώματα, ἡ δὲ σελήνη μᾶλλον ὑγραίνει. παρὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν τούς τε ἐγκεφάλους διερωτέρους ἀποτελεῖ καὶ τὰ κρέα σήπει, καὶ τὰ σώματα τῶν αἰθριοκοιτούντων ὑγρότερα καὶ ἀμβλύτερα ἀπεργάζεται, καὶ καρηβαρίας καὶ ἐπιληψίας ἀνακινεῖ κατὰ τὴν ὁμοίαν αἰτίαν.

1 *ἡλίῳ* Orib., supra scr. Stob. cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *ἀέρι* M A Tr. *ἔαρι* S ‖ 2 *αὕτη* S, Orib. *αὐτὴ* M A, etiam Oribasii nonnulli | *μηνιαίας* Orib. ‖ 3 *περικυκλευομένας* A *περικυκλευομέναις* S M *περικυκλεομέναις* Tr. *περικυκλουμένας* Orib. ‖ 5 *νουμηνίας* Oribasii libri plurimi ‖ 6 *δὲ ἔαρι ἐοικυῖα* Orib. | *θερμὴ ἡ σελήνη ἡ ἐντεῦθεν* libri Oribasii ‖ 7 *ἐν τῷ καιρῷ τῷδε* Orib. | *ὑγρότερον* Tr. | *οἱ* addidi ex Orib. | *ὄμβροι* S M *ὄμβρον* A om. libri Orib. ‖ 10 *διχοτομίας* codd. Oribasi ‖ 11 *μέχρι* Orib. ‖ 12 *ἥ γε* Orib.: *ἥ τε* S M A | *μὴν* S M, Orib.: *μὴ* A. fallitur Gaisford ‖ 13 *ἕως* S M A *μέχρι* Orib. ‖ 14 *μετοπώρῳ* Orib. | *τελευταῖα* S M ‖ 15 *ἐπιφέρουσιν* M ‖ 16 *μέντοι* S M A *δὲ* Orib. ‖ 17 *αὑτοῦ* scripsi: *αὐτοῦ* S M *ἑαυτοῦ* Orib. *οἰκείαν* A ‖ 18 *ἡ σελήνη δὲ* Orib. | *ὑγραίνει* S M, Orib. *ὑγραίνει αὐτά* A ‖ 19 *διερωτέρους* S M A *ἀεὶ ὑγροτέρους* codd. Orib. ‖ 20 *αἰθριοκοιτούντων* optime ci. Gesn.[1] f. 476 mrg.: *αἰθριοκοποιύντων* S M A *αἰθρισκοπούντων* Tr. *ἐν αἰθρίᾳ διαγόντων* codd. Orib. ‖ 22 *καριβ-* operarum sphalma Gesn.[2], corr. Gesn.[3]

CAPVT XXXVIII.

ΠΕΡΙ ΙΑΤΡΩΝ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

1 *Ὁμήρου* (Il. XI 514 s).

Ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων
ἰούς τ' ἐκτάμνειν ἐπί τ' ἤπια φάρμακα πάσσειν.

2 *Εὐριπίδου* (fr. 1072 N.[2]).

Μέλλων τ' ἰατρὸς τῇ νόσῳ διδοὺς χρόνον
ἰάσατ' ἤδη μᾶλλον ἢ τεμὼν χρόα.

3 [*κατὰ ἰατρῶν*] *Μιμνέρμου Ναννοῦς.*

* * *

---

2 titulum exhibent SMATr., nil nisi *Περὶ ἰατρῶν* Photius, non respexit capitulum Mac. numerus *ϛζ'* inscribitur SM *ϛϛ'* A. Heliodori (Aeth. IV 5) dictum *Πάθος ἅπαν τὸ μὲν ὀξέως γιγνωσκόμενον εὐβοήθητον, τὸ δὲ χρόνῳ παραπεμπόμενον ἐγγὺς ἀνίατον*, quod exhibet Frob. p. 163 (= Voss. f. 82ᵛ) ex Frob. Meineke Addend. vol. IV p. 143, num huic capiti inserendum sit vel omnino operi Stobaei, vehementer dubito. nam Heliodorum cum inter poetas enumerat Photius (p. 53 Elt.), *Ἰατρικῶν θαυμάτων* auctorem respicit (Stob. IV c. 36) quem ab Emeseno eum non distinxisse veri vix simile est. et hoc uno loco a Stobaeo citaretur Aethiopicorum auctor nec nisi in libro proletario ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 5 versum om. Zenod., damnarunt Aristoph. et Aristarchus ‖ 7 *μέλλοντ'* SMA: *μέλλων τ'* Musgrave *μέλλων γ'* Valckenaer *μέλλων* Pappageorgius ‖ 9 lemma *μιμν*^ε *κ*^τ *ἰατρῶν* exhibet S *κατὰ ἰατρῶν* (*ἰα-* suo more M) *μιμνέρμου νάννου* MA. nihil certius quam in *νάννου* latere *Ναννοῦς*, sicut etiam infra flor. 116, 33 Mein. ad *νάννου* deerravit A, ubi *νάννους* SM. recte igitur monuit Bergk P. l. II[4] p. 33 intercidisse versus Mimnermi simul cum lemmate proximo. qui enim nunc sequuntur versus sunt tragici, ut videtur, poetae, certe scaenici. aberravit Nauck cum Mimnermum poetam tragicum sibi fingeret Tr. gr. fr.[2] p. 829 s. nam dubium est

3a (contin. 3 Mein.: Incerti poetae scaenici)

Οἷα δὴ φιλοῦσιν [οἱ] ἰατροὶ λέγειν,
τὰ φαῦλα μείζω καὶ τὰ δείν' ὑπὲρ φόβον,
πυργοῦντες αὐτούς.

4 *Φιλήμονος* (fr. 75 K.).

Ἄνθρωπον ὄντα ῥᾴδιον παραινέσαι
ἐστίν, ποιῆσαι δ' αὐτὸν οὐχὶ ῥᾴδιον.
τεκμήριον δὲ τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγὼ
ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα
πάντας λαλοῦντας· εἶτ' ἐὰν πταίσωσί τι,
αὐτοὺς ποοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε.
ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἔστ' ἴσως.

5 *Φιλήμονος* (fr. 134 K.).

Οὔτε γὰρ ἰατρὸς οὐδὲ εἷς, ἂν εὖ σκοπῇς,
τοὺς αὐτὸς αὐτοῦ βούλεθ' ὑγιαίνειν φίλους

---

lemma flor. 125, 12 Mein. nec magis probo quae disseruit Sternbach Melet. gr. I p. 69. lemmate autem *κατὰ ἰατρῶν* aut lector aliquis aut ipse gnomologus indicari voluit iam *contra* medicos eclogas nonnullas adiungi, ut supra distinguuntur *ὑπὲρ κάλλους* et *κατὰ κάλλους* eclogae. sed vix credibile est ipsum florilegii conditorem capitulum sic in complures portiunculas dissecare voluisse, quare uncis includi malui v. *κατὰ ἰατρῶν* ut ex margine inlata sede incerta

2 *ὁποῖα* ci. Bergk | *οἱ* secl. Gaisford ‖ 3 *δεινὰ* SM | *ὑπέρφοβα* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo idque probavit Bergk ‖ 4 *αὐτοὺς* MA. Euripidi versus vindicabat Bergk, alii de comico poeta cogitabant ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA. inde a verbis *τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγὼ* iterantur versus infra flor. 114, 1 Mein. (*Φιλήμονος ἐκ Σικελοῦ*) ‖ 6 *ἄνθρωπον* (*ἄν̄ον* S) *ὄντα* SMA idque bene defendit Th. Gomperz *Beitr.* V (*Wien. sitz.* CXXXIV 2 1895) p. 12 contra Bentleium qui coniecerat *ἄλλῳ πονοῦντι* alios secum in errorem abducens velut F. G. Schmidtium qui in altero versu *πονῆσαι* scribi maluit pro *ποιῆσαι* ‖ 7 *ποιῆσαι* SMA. malim *ποῆσαι*. cf. 11 ‖ 10 *εἶτ' ἐὰν* SA *εἴτε ἂν* M *εἶτ' ἐπὰν* flor. 114, 1 ‖ 11 *ποοῦντας* flor. 114: *ποιοῦντας* hoc loco SMA ‖ 12 *ἑτέρων* hoc loco S | *ἕτερόν τι τἀλγεῖν* bene Cobet Mnemos.[2] II p. 444 | *καὶ ⟨τὸ⟩ θεωρεῖν* Brunck, *τοῦ θεωρεῖν* Cobet coll. Stob. flor. 113, 17 Mein. | *ευτ ἴσουσ* hoc loco M ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. SMA, *τ̆ αυ*^τ S ‖ 14 *ἂν εὖ σκοπῇς* Tr. p. 535: *αν κοπῆς* (sine acc. S) SM *ἂν κοπεῖς* A ‖ 15 *αὐτὸς αὐτοῦ* Tr.: *αὐτοῦ αὐτὸς* SMA | *βούλετ'* SM

οὔτε στρατιώτης πόλιν ὁρᾶν ἄνευ κακοῦ.

6 *Φιλήμονος νεωτέρου* (fr. 2 vol. II p. 540 K.).

Τίς οὗτός ἐστ'; — ἰατρός. — ὡς κακῶς ἔχει
ἅπας ἰατρός, ἂν κακῶς μηδεὶς ἔχῃ.

6a (Incerti poetae comici)

Μόνῳ δ' ἰατρῷ τοῦτο καὶ συνηγόρῳ
ἔξεστιν, ἀποκτείνειν μέν, ἀποθνῄσκειν δὲ μή.

7 *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν* ⟨*γ'*⟩ (p. 37).

Καὶ τῶν τοιούτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε, ἃ τοῖς ἀσθενοῦσι παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικεν. καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὔτε ἰσχὺν ἐντίθησιν οὔτ' ἀποθνῄσκειν ἐᾷ.

8 *Πλουτάρχου ἐκ τῶν Ὑγιεινῶν παραγγελμάτων* (p. 122 E).

Τῶν δ' ἐλευθερίων τεχνῶν ἰατρικὴ τὸ μὲν γλαφυρὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιτερπὲς οὐδεμιᾶς ἐνδεέστερον ἔχει, θεωρητικὸν δὲ μέγα τοῖς φιλομαθοῦσι τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ὑγείαν.

9 *Ἡροφίλου.*

---

1 *ἄνευ καπνοῦ* prop. Blaydes ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἔ αυ*ᵗ pro lemm. S ‖ 3 *οὗτοσ ἐστὶν* M *οὗτός ἐστιν* A *ἐστιν οὗτος* S sed *τίς ἐστιν* ex corr. S¹ *τίς* fuit ni fallor *ὡς*, *ν* in *ἐστιν* ex *ο* corr. | *ἰατρὸς* alteri personae dedit Grotius Dict. poet. p. 423. addidi paragraphos ‖ 6 s. a prioribus tamquam novam eclogam diremit Grotius l. c. p. 553. non iteratum est lemma, si eiusdem est poetae ecloga (fr. 3 K.), intercidit, si non eiusdem ‖ 6 *δὲ* M | *τοῦτο* MA *τούτω* S ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA. *δημοσθ*ᵉ nec pl. S. *γ'* addidi coll. Stob. III 13, 33 p. 459, 13 al. cf. Ps.-Demosth. prooem. 53 p. 1460. Philostr. Vit. Apoll. 7, 26 *οὐδὲν ἐοικότα τοῖς τῶν ἰατρῶν σιτίοις· καὶ γὰρ ἰσχὺν ἐντίθησι καὶ ἀποθνῄσκειν οὐκ ἐάσει.* Lucian. de merc. cond. 5 ‖ 9 licenter Demosthenis verba amputavit gnomologus ut praecepti aliquid simile proferret. praecedunt enim ap. Dem. *ἴσως ἄν, ἴσως, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τέλειόν τι καὶ μέγα κτήσαισθε ἀγαθόν, καὶ τῶν τοιούτων κτἕ.* ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA ‖ 14 *τῶν ἐλευθερίων δὲ τεχνῶν* Plut. ‖ 16 *θεωρικὸν* Plut.] ‖ 16 s. *τὴν ὑγίειαν ἐπιδίδωσιν* Plut. ‖ 18 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate *Τροφίλου* MA. recurrit corp. Paris. 540 Elt. (*Τροφίλου*). *Ἡροφίλου* et

Ηρόφιλος ἰατρὸς ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, τίς ἂν γένοιτο τέλειος ἰατρός 'ὁ τὰ δυνατά' ἔφη 'καὶ τὰ μὴ δυνατὰ δυνάμενος διαγινώσκειν'.

---

mox Ἡρόφιλος Roeper Philol. X p. 569. *Τρόφιμος* hoc loco ut videtur Photii pinacogr. p. 61 (cf. Stob. IV 36, 24 p. 873, 16 adn.), Ἡρόφιλος in philosophorum indice p. 44 Elt. spectans Stob. I 19, 1 p. 162, 16 W. cf. Th. Gomperz *Die Apol. der heilk.* p. 117

1 *Τρόφιλος* libri | *ὑπό τινος* M A corp. Par., om. S ‖ 3 *διαγινώσκειν* S M corp. Par. *διαγιγν-* ut videtur A

CAPVT XXXIX.

ΠΕΡΙ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

1 Ὁμήρου Ὀδυσσείας (XXIII 212).

Ἥβης ταρπῆναι καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.

1a Ὁμήρου Ὀδυσσείας (IV 208. 210 s.).

Ὄλβον ἐπικλῶσαι γαμέοντί τε γινομένῳ τε·
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας δ' αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.

2 *Βακχυλίδου Ἐπινίκων* (V 50 ss. Blass[3]).

Ὄλβιος ᾧ τινι θεὸς μοῖράν τε καλῶν ἔπορεν
σύν τ' ἐπιζήλῳ τύχᾳ ἀφνειὸν βιοτὰν διάγειν· οὐ
γάρ τις ἐπιχθονίων πάντα γ' εὐδαίμων ἔφυ.

---

2 Exhibent titulum SMA Tr. Mac. sic ut Photius. numerus *ϛη'* inscribitur SM Mac. *ϛζ'* A *ρα'* Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 4 *τραπῆναι* A ‖ 5 ecl. hab. lemmate non iterato S, addito lemmate MA. *ὁμήρου ὀδυσσείασ* M *τοῦ αὐτοῦ εἰς αὐτὸ* inepte A ‖ 6 ss. vides quam licenter grassatus sit gnomologus ut aliquid generali sententiae simile extunderet. sic enim Homerus IV 207 ss. *ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος ᾧτε Κρονίων Ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γινομένῳ τε, Ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηράσκεμεν ἐν μεγάροισιν, Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους* ‖ 6 *γαμέοντι* etiam S, sed *ο* et *τ* in ras. | *γε* ex *τε* A[1] | *γινομένω* (ex *γειν-* corr. S[1]) SM *γεινομένῳ* ex *γϊν-* fecit A[1] *γεινομένῳ* libri Hom. ‖ 8 *δ' αὖ* SMA: *αὖ* Hom. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA, *βακχυλίδου ἐπινικιων* (sine acc.) S *βακχυλλίδου ἐπινίκων* compend. M *βακχυλλίδου ἐπὶ νικῶν* A. v. *οὐ γάρ τις — εὐδαίμων ἔφυ* leguntur supra Stob. IV 34, 25 (*Τοῦ αὐτοῦ* sc. *Βακχ. Ἐπινίκων*) ‖ 11 *τάχα* A | *ἀφνειὸν* SA *αφνειον* Pap. *ἀφνϊὸν* M; *ἀφνεὸν* recte Bacchyl. editores ut supra *θεὸς* ‖ 12 *πάντα γ'* Stob. IV 34 *π...αγ'* Pap. *πανγ* S *πάντ'* M *πᾶν γ'* A *παντ* Tr.

3 *Καρκίνου † Τυρεύς* (fr. 4 p. 799 N.^{2}).
Ἀσκεῖν μὲν ἀρετήν, εὐτυχεῖν δ' αἰτεῖν θεούς·
ἔχων γὰρ ἄμφω ταῦτα μακάριός θ' ἅμα
κεκλημένος ζῆν κἀγαθὸς δυνήσεται.

4 *Καλλιμάχου Ὕμνων* (Ιον. 95).
Οὔτ' ἀρετῆς ἄτερ ὄλβος ἐπίσταται ἄνδρας ἀέξειν
⟨οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο⟩.

5 *Σοφοκλέους Ἀντιγόνης* (582).
Εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.

6 *Πινδάρου Θρήνων* (fr. 134 Schr.).
Εὐδαιμόνων
δραπέτας οὐκ ἔστιν ὄλβος.

7 *Μενάνδρου Δημιουργοῦ* (fr. 114 K.).
Μακάριος ὅστις οὐσίαν καὶ νοῦν ἔχει·
χρῆται γὰρ οὗτος εἰς ἃ δεῖ ταύτῃ καλῶς.

8 *Θεόγνιδος* (255 s.).
Κάλλιστον τὸ δικαιότατον, ῥᾷστόν δ' [ἔσθ'] ὑγιαίνειν,
ἥδιστον δὲ τυχεῖν ὧν τις ἕκαστος ἐρᾷ.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *τυρεύς* libri omnes, unde *Τυροῦς* Nauck. *Carcini in Tereo* sua Minerva Gesn.^{2} p. 549 mrg., hinc *Τηρεύς* scripserunt Gaisford et Meineke ‖ **3** *οὔχων* Herwerden. scribendum ⟨*ὁ*⟩ *ἔχων* | *θάμα* M ‖ **4** *τἀγαθὸς* A *καγαθῶς* Mac. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ὕμνων* A *ὑμνῶν* M om. S ‖ **6** *οὔτε* M ‖ **7** *οὔτ' ἀρετὴ ἀφένοιο* addidi ex Call. ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἀντιγόνης* om. S ‖ **9** *οἷσι* S *ὅσι* M *εἴ σοι* A | *αγευστος* sine sp. et acc. S ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A, nil nisi *Πιν*$^{\delta}$ pro lemm. S ‖ **11** *εὐδαιμόνων* M A *εὐδαίμων* S | *ὄλβος* S M A *ὄλβιος* Tr. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., fab. nom. om. S Mac. *μ*$^{\varepsilon}$ suo more S. eidem versus supra leguntur sed falso lemmate instructi Stob. IV 31^{d}, 100 p. 769, 9, ubi vide quae adnotavimus. recurrit distichon corp. Par. 865 Elt. (*Μενάνδρου*). cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. et orig. I p. 53 ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S M A. *Δηλιακὸν ἐπίγραμμα* dicitur distichon ab Aristotele Eth. Nic. I c. 8 ‖ **17** *ῥᾷιστον* (*ῥᾶστον* M A) *δ' ἔσθ'* S M A sed *ἔσθ'* ab alia m. inductum in A, *ῥᾶστον θ'* Tr. *λῷστον δ'* Theogn. Arist. ‖ **17** *δὲ τυχεῖν* Tr.: *δ' εὐτυχεῖν* S M A. pentameter versus sic legitur in Theogn. *πρῆγμα δὲ τερπνότατον, τοῦ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν,* Eth. Nic. *ἥδιστον δὲ πέφυχ', οὗ τις ἐρᾷ, τὸ τυχεῖν,* Eth. Eudem. I 1 *πάντων δ' ἥδιστον, οὗ τις ἐρᾷ, τὸ* (*τὸ* om. omnes) *τυχεῖν* sed priore

9 *Σκληρίου* (Scol. 8 P. L.[4] III p. 645 B.).

Ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φυὰν καλὸν γενέσθαι,
τρίτον δὲ πλουτεῖν ἀδόλως,
εἶτα τέταρτον ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

10 *Σοφοκλέους Ἴωνος* (fr. 297 N.[2]).

Ἐν Διὸς κήποις ἀροῦσθαι μόνον εὐδαίμονας ὄλβους.

11 *Κρατῖνος ἐν Πλούτοις* (fr. 160 K.).

Αὐτόματα τοῖσι θεὸς ἀνίει τἀγαθά.

12 *Θεόγνιδος* (653 s.).

Εὐδαίμων εἴην καὶ θεοῖς φίλος ἀθανάτοισιν,
Κύρν', ἀρετῆς δ' ἄλλης οὐδεμιᾶς ἔραμαι.

---

praesertim loco non sine multis Aristotelis librorum discrepantiis, quas enarrant etiam Theognidis editores

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. *Σκληρίου* nomen a scolio quod subicitur nescio an dirimendum sit. nam sic integrum alicui fabulae insertum fuisse scolium a Scleria credant alii. comici enim poetae quomodo eiusmodi carmina in suum usum converterint, docet Anaxandrides hoc ipsum scolium deridens fr. 17 (Com. II p. 142) K. intercepti igitur fuerint Scleriae versus una cum lemmate quod scolio appositum fuerit, velut *Σιμωνίδου*. Simonidis mentionem facit etiam Clemens Al. Strom. IV 5 p. 258, 12 Stähl. (Theodoret. Gr. aff. cur. XI 14 Raed.), quamquam eodem Clementem gnomologio hic usum esse ac Stobaeum mihi non persuasit Elter Gnomol. gr. hist. p. 81. alii etiam Epicharmo tribuerunt (cf. schol. in Plat. Gorg. p. 451 E), velut tetrametrum quem citat Aristoteles Rhet. II 21, vide Meineke Com. III p. 169, Epicharmi fr. 262 Kaib. tres versus priores respicit Plato l. c. et Anaxandrides, non plures rettulit (excepta voce *θνατῷ*) Clemens. testimonia non haec sola collegit Bergk P. l.[4] III p. 645 et 521. inter alia scolia integros versus affert Athenaeus XV p. 694 E ‖ **3** *δὲ φυὰν* A Tr., Theodor., Athen. *δ' ἔφυὰν* S *δ' ἔφυ ἂν* M *δ' εὐφυᾶ* cod. Laur. Clementis | *δὲ καλὸν φυὰν* Athen. ‖ **4** *τὸ τρίτον* Athen. non recte *τὸ τρίτον* etiam Stobaeo vindicat Stählin l. c. ‖ **5** *εἶτα* S M A: *καὶ* Athen. | *τέταρτον* S M A: *τὸ τέταρτον* Athen. | *συνηβᾶν* libri Athen. | *τῶν* Athen.: *σῶν* S M A ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. nom. om. S ‖ **7** *κάποις* suasit M. Schmidt. offert enim Hesych. *κάποις· κήποις* | *μοῦνον* A ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **12** *κυρν'* sine acc. S *κύν* (*κύν'* A) M A | *ἄρετῆσ* M | *δϊ' ἄλλης* A | *οὐδὲ μιᾶς* S M *οὐδεμιᾶς* A Tr. Theognidis nonnulli, *οὐδεμιῆς* Theogn. plurimi

13 *Σωτάδου.*

Ὁ πένης ἐλεεῖται, ὁ δὲ πλούσιος φθονεῖται·
ὁ μέσος δὲ βίος κεκραμένος δίκαιός ἐστιν.
αὐτάρκεια γὰρ πρὸς πᾶσιν ἡδονὴ δικαία.

14 *Θεόγνιδος* (1153—1156).

Εἴη μοι πλουτεῦντι κακῶν ἀπάτερθε μεριμνῶν
ζώειν ἀβλαβέως, μηδὲν ἔχοντι κακόν.
οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι, ἀλλά μοι εἴη
ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων, μηδὲν ἔχοντι κακόν.

15 *Σοφοκλέους Κρεούσης* (fr. 329 N.[2]).

Κάλλιστόν ἐστι τοὔνδικον πεφυκέναι,
λῷστον δὲ ⟨τὸ⟩ ζῆν ἄνοσον, ἥδιστον δ' ὅτῳ
πάρεστι λῆψις ὧν ἐρᾷ καθ' ἡμέραν.

16 *Ξενοφῶντος* (Inst. Cyri VIII 3, 45).

Εὐδαιμονίαν νομίζω πολλὰ ἔχοντα καὶ δαπανᾶν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. cf. Simonidis dictum Gnomol. Vat. 510 et quae ibi adnotavit Sternbach ‖ **2** *ὁ πένης ⟨μὲν⟩ ἐλεεῖθ'* prop. Meineke ‖ **3** *μέσος* S M Mac.: *μέσως* A ‖ **4** *αὐταρκεία* M | *πρὸς πᾶσιν ἡδονὴ* S M A *πρὸς πᾶσαν ἡδονὴν* Mac. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **6** *εἴι* (*εἴ* rubr.) *μοι* M | *πλουτοῦντι* libri Theogn. | *μεριμνῶν* M A *μερίμνων* S *μερίμνως* Tr. *μεριμνέων* recte Theognidis cod. Mutin. ‖ **8** alterum distichon priori adhaeret sine lemmate vel maiore distinctione in S M A. quasi colloquium fieri ut alteri alterum distichum respondeat putabat Leutsch. similiter iudicavit Cobet Mnemos.[2] II p. 441. ac Stoicus fuerit vel Cynicus paupertatis laudator qui poetae se opposuit. sic Theognidea impugnata sunt a Bione Borysthenita, cf. Plut. de aud. poet. p. 22 A. offerunt versus etiam Anth. Pal. X 113 (*ἀδέσποτον*) Basilius de leg. gentil. II 183. longius recedunt schol. Luc. de merc. cond. c. 10 Georgid. in Boissonad. Anecd. Gr. I p. 67 orac. Sibyll. II 110 | *οὐκ ἐθέλω πλ.* Anthol. | *οὔτ' εὔχομαι* Basil. *οὐκ εὔχομαι* Anthol. ‖ **9** *ἐκ τῶν ὀλίγων μηδὲν ἔχοντα* Anthol. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A, *κρεούσης* om. S ‖ **12** *λῷστον δὲ τὸ ζῆν* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *λώϊστον δὲ ζῆν* (ζ ex ν corr. S[1]) S M A. *λῷστον δ' ἀεὶ ζῆν* prop. Nauck *λῷστον διαζῆν* Tucker *Class. rev.* XVII (1903) p. 190 ‖ **13** *τυχεῖν πάρεστιν* pro *πάρεστι λῆψις* ci. Nauck audacius coll. ecl. 8 ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. intra amplius excerptum legitur ecloga Stob. IV 33, 32 p. 819, 7 (*Ξενοφῶντος ἐν τῷ η' τῆς Κύρου παιδείας*) ‖ **15** *εὐδαιμονίαν τοῦτο νομίζω τὸ πολλὰ ἔχοντα πολλὰ καὶ δαπανᾶν* Stob. IV 33, Xen. et nescio

17 *Δημοκρίτου* (fr. 286 Diels [2]).

Εὐτυχὴς ὁ ἐπὶ μετρίοισι χρήμασιν εὐθυμεόμενος, δυστυχὴς δὲ ὁ ἐπὶ πολλοῖσι δυσθυμεόμενος.

18 *Σωκράτους.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τί εὐδαιμονία 'ἡδονὴ ἀμεταμέλητος' ἔφη.

19 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Σωκράτης ἐρωτηθεὶς τίνες εὐδαίμονες, εἶπεν 'οἷς καὶ φρένες ἀγαθαὶ καὶ λόγος πρόσεστιν'.

20 *Διογένους.*

Εὐδαιμονία γὰρ μία ἐστὶ τὸ εὐφραίνεσθαι ἀληθινῶς καὶ μηδέποτε λυπεῖσθαι, ἐν ὁποίῳ δ' ἂν τόπῳ ἢ καιρῷ ᾖ τις.

21 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Εὐδαιμονίαν δὲ ταύτην εἶναι φαμὲν ἀληθινὴν τὸ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν ἀεὶ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἱλαρότητι διατρίβειν.

22 *Χρυσίππου* (fr. mor. 510 Arn.).

Ὁ δ' ἐπ' ἄκρον, φησί, προκόπτων ἅπαντα πάντως

---

an nostro quoque loco scribendum sit *εὐδαιμονίαν νομίζω* ⟨*τὸ*⟩ *πολλὰ ἔχοντα* ⟨*πολλὰ*⟩ *καὶ δαπανᾶν*

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **4** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ **5** *τί* S M *τί ἐστιν* A. nollem *ἐστιν* recepissent Gaisford et Meineke. eiusdem interpolationis coarguitur cod. A etiam in proxima ecloga vel etiam Stob. IV 36, 9 p. 868, 14 ‖ **7** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ **8** *εὐδαίμονες* S M *εὐδαίμονες εἰσιν* A. vide quae monui ad ecl. praegressam ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **11** in marg. *ζήτει* compend. A | *ἐστιν* M | *ἀληθινῶς* ex *διηνεκῶς* corruptum videtur Meinekio. sed vide ne proscribendum sit *ἀληθινῶς* ut ex margine illatum. additur *καὶ μηδέποτε λυπεῖσθαι* idque ad idem fere redit quod in ecloga proxima legitur *τὸ τὴν διάνοιαν καὶ τὴν ψυχὴν ἀεὶ ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἱλαρότητι διατρίβειν* ‖ **13** *ᾖ* S *ἢ* M *ὑπάρχῃ* A ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. flor. Mon. 179 (Leid. 168) *Ὁ αὐτὸς* (sc. *Διογένης*) *ἔφασκεν ἡδονὴν ἀληθῆ εἶναι τὸ τὴν ψυχὴν ἐν ἱλαρότητι καὶ ἡσυχίᾳ ἔχειν κτέ.* ‖ **15** *δὲ* S *γὰρ* M A. optio difficilis, nisi *γὰρ* fort. ex ecl. antecedenti illapsum est | *τὸ* S M *τῷ* A ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **19** *ὁ δ' ἐπάκρον* (sic) S sed *ον* ex *ων* corr. S[1]

ἀποδίδωσι τὰ καθήκοντα καὶ οὐδὲν παραλείπει. τὸν δὲ τούτου βίον οὐκ εἶναί πω φησὶν εὐδαίμονα, ἀλλ' ἐπιγίνεσθαι αὐτῷ τὴν εὐδαιμονίαν, ὅταν αἱ μέσαι πράξεις αὗται προσλάβωσι τὸ βέβαιον καὶ ἑκτικὸν καὶ ἰδίαν πῆξιν τινὰ λάβωσιν.

23 *Ἰαμβλίχου Σωπάτρῳ Περὶ ἀρετῆς.*

Εὐδαίμων ἐστὶν ὁ θεῷ κατὰ τὸ δυνατὸν ὅμοιος, τέλεος, ἁπλοῦς, καθαρός, ἐξῃρημένος ἀπὸ τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς.

24 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Μενεξένου* (p. 247 E—248 A).

Ὅτῳ γὰρ ἀνδρὶ εἰς ἑαυτὸν ἀνήρτηται πάντα τὰ πρὸς εὐδαιμονίαν φέροντα ἢ ἐγγὺς τούτου, καὶ μὴ ἐν ἄλλοις ἀνθρώποις αἰωρεῖται, ἐξ ὧν ἢ εὖ ἢ κακῶς πραξάντων πλανᾶσθαι ἠνάγκασται καὶ τὰ ἐκείνου, τούτῳ ἄριστα παρεσκεύασται ζῆν.

25 *Δημοκρίτου* (fr. 3 Diels[2]).

Τὸν εὐθυμεῖσθαι μέλλοντα χρὴ μὴ πολλὰ πράσσειν, μήτε ἰδίῃ μήτε ξυνῇ, μηδὲ ἅσσ' ἂν πράσσῃ ὑπέρ τε δύναμιν αἱρεῖσθαι τὴν ἑωυτοῦ καὶ φύσιν· ἀλλὰ τοσαύτην ἔχειν φυλακήν, ὥστε καὶ τῆς τύχης ἐπιβαλλούσης καὶ ἐς τὸ πλέον

---

2 *ἐπιγίνεσθαι* (*επι*- M) SM *ἐπιγίγν*- A ‖ 4 *βεβαιον καὶ εκτικὸν* S ‖ 5 *πῆξιν* SM *τῆξιν* A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA, *Ἰαμβλι*^{χ} nec plura S, *σωσιπάτρῳ* A ‖ 8 *ἐξῃρημένος* Wyttenbach et Wakefield: *ἐξηρτημένος* MA Tr. *ἐξηρτημένης* per compend. S. cf. p. 910, 17 adn. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA. *πλα*^{τ} *εκ*^{τ} *μενεξ*^{ε} S. convertit in usum suum Iamblichus Protr. p. 91, 25 ss. Pist. interpretatus est Cicero Tusc. V 12, 36 ‖ 13 *αἰωρεῖται* Plat., Iambl., e Plat. Meineke: *φορῆται* S ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. Epicurus ap. Diog. Oenoand. fr. 27 Heberd. (*Bull. corr. hell.* XXXI p. 374 = fr. 56 William Lips. 1907) Plutarchus de tranqu. an. c. 2 (= Stob. III 29, 79 p. 651, 22) Marcus Antoninus IV 24 Sexti Pythag. sent. 262 Elt. Seneca de tranq. an. 13, 1 de ira III 6, 3 ‖ 17 *εὐθυμεῖσθαι* SMA hic et supra | *πρήσσειν* Plut., Stob. III ‖ 18 *ἰδίῃ* (vel -*ῃ*) libri hic, Plut.: *ἰδίαι* (vel -*ία*) libri Stob. III | *μήτε* Diels | *ἅσσ' ἂν πράσσῃ* A: *ὅσ' ἂν προσῇ* S *ἅσσαν τι προσῇ* M ‖ 20 *ἐπιβαλλούσης* (ut voluerat Orelli) MA *ἐπιβαλούσης* S | *ἐς* SMA | *τὸ πλέον* Orelli Opusc. sent. I p. 517: *τὸ δέον* SMA

ὑπηγεομένης τῷ δοκεῖν, κατατίθεσθαι, καὶ μὴ πλέω προσάπτεσθαι τῶν δυνατῶν· ἡ γὰρ εὐογκίη ἀσφαλέστερον τῆς μεγαλογκίης.

26 *Ἱπποδάμου Θουρίου ἐκ τοῦ Περὶ εὐδαιμονίας.*

Τῶν ζῴων τὰ μέν ἐστι δεκτικὰ τᾶς εὐδαιμονίας, τὰ δὲ ἄδεκτα. καὶ δεκτικὰ μὲν ὅσα λόγον ἔχει· ἁ μὲν γὰρ εὐδαιμονία οὐκ ἄτερθεν ἀρετᾶς, ἁ δὲ ἀρετὰ ἐγγίνεται τῷ λόγον ἔχοντι πρᾶτον· ἄδεκτα δὲ . . . . . ὄψιος ἔργον ἢ ⟨τὰν⟩ τᾶς ὄψιος ἀρετάν, οὔτε τὸ λόγω ἄμοιρον [ἢ] τὸ τῶ λόγον ἔχοντος ἔργον ἢ τὰν τῶ λόγον ἔχοντος ἀρετάν. ἁ δ' εὐδαιμονία καὶ ἀρετὰ τῶ λόγον ἔχοντος τὰ μὲν ὡς ἔργον τὰ δ' ὡς τέχνα τίς ἐστι. τῶν δὴ λόγον ἐχόντων ζῴων τὰ μέν ἐστιν αὐτοτελέα, ὅσα δι' αὑτὰ τέλεά ἐστι καὶ οὐδενὸς ἐπιδεῆ τῶν ἔξωθεν οὔτε ποτὶ τὸ ἦμεν οὔτε

1 ὑπηγ- M A ὑφηγ- S | *τῷ δοκεῖν* 'dem Scheine nach' recte cepit Burchard | *πλέω* S M *πλείω* A || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, sed M A non nisi quinque fere versus reliquis omissis omnibus. in lemm. π^ε εὐδαίμ^ο i. e. *περὶ τοῦ εὐδαίμονος* aut *περὶ τᾶς εὐδαιμονίας* S. expectes *Ἱπποδάμου ⟨Πυθαγορείου⟩ Θουρίου κτέ.* coll. Stob. III 1, 115 p. 66, 11 vel Stob. IV 28, 16. confirmatur suspicio eo quod alibi traditur nil nisi *Ἱπποδάμου Πυθαγορείου*, Stob. IV 1, 93 p. 28, 13 et IV 34, 71 p. 846, 15 || 5 *Τῶν ζῴων* — (p. 910, 23) *πράξεσι* om. M A | *ἐστι* S. hanc formam, non *ἐντὶ* quam hic et alibi praefert Tr., passim exhibet S, cuius auctoritas stabilitur etiam M A librorum ubi in censum veniunt consensu, ut *ἐστι*, non *ἐντί*, S M A codicum archetypo infuisse videatur || 8 *πρᾶτον* Canter in Galei Opusc. myth. p. 659: *πρῶτον* S. cf. p. 847, 14 | post *ἄδεκτα δὲ* lacunam agnovit Canter quam sic explevit probabiliter: *ἄδεκτα δὲ ⟨ὅσα λόγον οὐκ ἔχει· οὔτε γὰρ τὸ ὄψιος ἄμοιρον δέχεται τᾶς⟩ ὄψιος ἔργον*, nisi quod rectius *δέχεται τὸ τᾶς* Meineke || 9 ante *τᾶς* inseruit *τὰν* Meineke | *τὸ λόγω* Canter: *τὸ τῶ λόγω* S *τῷ λόγῳ* Tr. *τὸ λόγῳ* Gesn.[2] | *ἢ* tacite secl. Canter || 10 *τῶ λόγον* Tr. *το* (sine acc.) *λόγον* S || 10 s. *ἁ δ'* Canter: *ὁ δ'* S || 11 *ἀρετᾶ* S | *ἔχοντος* Canter: *ἔχοντι* S || 11 s. *τὰ μὲν ὡς ἔργον τὰ δ' ὡς τέχνα* Meibom, *τέχνα* praeeunte Cantero: *κτώμενος ἔργον· τῶ δ' ὡς τέχνα* (*τέκνα* Tr.) S || 12 *τίς ἐντι* Tr. *τίς ἐστι* S et sic passim *ἐστὶ* S in sequentibus ubi *ἐντὶ* scribi solet cum Tr. || 13 *τὰ μέν ἐντι αὐτοτελέα, ⟨τὰ δ' οὐκ αὐτοτελέα· καὶ αὐτοτελέα μὲν⟩ ὅσα* supplendum videtur Meinekio | *δι' αὑτὰ* Tr. dubito de S

ποτὶ τὸ καλῶς ἦμεν· τοιοῦτος δέ κα εἴη ὁ θεός. οὐκ αὐτοτελέα δὲ ὅσα μὴ δι' αὐτὰ τέλεά ἐστι, ποτιδέεται δὲ καὶ τᾶς ἔξωθεν αἰτίας· τοιοῦτος δέ κα εἴη ὁ ἄνθρωπος. τῶν δὴ οὐκ αὐτοτελέων τὰ μέν ἐστι τέλεα τὰ δ' οὐ τέλεα. καὶ τέλεα μὲν ὅσα καὶ παρὰ τὰν αὐτῶν αἰτίαν καὶ παρὰ τὰς ἔξωθεν αἰτίας γίνονται. καὶ παρὰ μὲν τὰν αὐτῶν, τῷ καὶ φύσιν ἀγαθὰν καὶ προαίρεσιν ποτενέγκασθαι· παρὰ δὲ τὰς ἔξωθεν, τῷ εὐνομίαν καὶ ἐπιστάτας ἀγαθὼς λαβεῖν. ⟨τοιοῦτος δέ κα εἴη ὁ καλοκἀγαθὸς ἄνθρωπος⟩. οὐ τέλεα δὲ τὰ ἤτοι μηδ' ἑτέρω τούτων κοινωνάσαντα, ἢ τινὸς αὐτῶν, ἢ τὰ καθόλω φαῦλα ὑπάρχοντα καττόν γα τρόπον τᾶς ψυχᾶς· τοιοῦτος δέ κα εἴη θάτερος ἄνθρωπος. τῶν δὲ τελέων ἀνθρώπων δοιαὶ διαφοραί· τοὶ μὲν γάρ ἐντιν αὐτῶν καττὰν φύσιν τέλεοι, τοὶ δὲ καττὸν βίον· καὶ καττὰν φύσιν μὲν τοὶ μόνον ἀγαθοί· οὗτοι δέ κ' εἶεν τοὶ ἔχοντες τὰν ἀρετάν· ἁ γὰρ ἀρετὰ τᾶς ἑκάστω φύσιος καὶ ἀκρότας καὶ τελειότας ἐστίν· ἁ μὲν τῶ ὀφθαλμῶ τᾶς τῶ ὀφθαλμῶ φύσιος ἀκρότας καὶ τελειότας· ἁ δὲ τῶ ἀνθρώπω τᾶς τῶ ἀνθρώπω φύσιος καὶ ἀκρότας καὶ τελειότας· καττὸν βίον δὲ τέλειοι τοὶ μὴ μόνον ἀγαθοὶ ἐόντες ἀλλὰ καὶ εὐδαίμονες. ἁ μὲν γὰρ εὐδαιμονία τελειότας ἐστὶ βίω ἀνθρω-

---

1 *καλῶς* Tr.: *κάλλος* S | *κα* Meineke: *κε* S *κεν* Tr. ‖ 2 *αὐτὰ* ut videtur S, certe Tr. | *ἐστι* etiam Tr. ‖ 2 s. *δὲ καὶ* S *καὶ* Tr. ‖ 3 *κα* Meineke: *κε* S *κεν* Tr. ‖ 5 *τὰν* Canter: *τὴν* S ‖ 6 *τὰν* Canter: *τὴν* S *τῶν* Tr. ‖ 8 *τὰς* tacite Gesn.[1] f. 478r: *τὰν* S ‖ 9 *λαβέν* malim | *τοιοῦτος δέ κα* (*κα* Meineke *κεν* Canter) — *ἄνθρωπος* suppl. Canter ‖ 10 malim *ἁτέρω* | *κοινωνὰ ἐόντα* prop. Meineke ‖ 11 *τὰ καθόλω* Halm lect. Stob. p. 49: *τὸ καθόλου* S | *καττόν γα* Gaisford: *καττὸν* (sine acc. ut saepius S) *γάρ* S Tr. ‖ 12 *κα* (*κεν* praeivit Canter) Gaisford: *καὶ* S ‖ 13 ss. cf. Euryphami ecl. 27 p. 917, 7 ss. ‖ 14 *ἐντιν* Tr. dubito de S | *τέλεοι* S *τέλειοι* Tr. ‖ 15 *τοὶ μόνον ἀγαθοί* Meineke: *μόνοι οἱ* (sic) *ἀγαθοί* S ‖ 16 *ἑκάστω* Canter: *ἑκάστου* S ‖ 17 *ἐντί* Tr. | *τῶν ὀφθαλμῶν* Euryph. p. 917, 8 ‖ 18 fort. *φύσιος* ⟨*καὶ*⟩ *ἀκρότας καὶ τελ.* | *τελεηότης* in his scribere solet Canter et fort. ubique etiam *τέληος* sim. in hac ecl. reponendum erit, nam modo *τέλεος* S modo *τέλειος* ut Tr. ‖ 20 *τέλειοι* S ut Tr. | *ὄντες* S. scripsi *ἐόντες*, nam *ἐών* infra passim, *ἐόντες* Hippodamus Stob. IV 1, 95 p. 34, 2 et 34, 71 p. 847, 14

πίνω· ὁ δὲ βίος ὁ ἀνθρώπινος σύσταμα τᾶν πραξίων, ἁ δ' εὐδαιμονία ⟨ἁ⟩ συμπεραίνουσα τὰς πράξιας. συμπεραίνει δὲ τὰς πράξιας ἀρετὰ καὶ τύχα, τὰ μὲν ἀρετὰ καττὰν χρῆσιν, τὰ δ' εὐτυχία καττὰν κατόρθωσιν. ὁ μὲν ὦν θεὸς οὔτε μαθὼν παρά τινος τὰν ἀρετὰν ἀγαθὸς ἐγένετο οὔτε ἐπισυναρξαμένας αὐτῷ τᾶς τύχας εὐδαίμων· φύσει γὰρ ἦν ἀγαθὸς καὶ φύσει εὐδαίμων καὶ ἀεὶ ἦν καὶ ἐσσεῖται καὶ οὐδέποκα ὑπολείψει τοιοῦτος ἐών, ἄφθαρτος ἐὼν καὶ φύσει ἀγαθός· ὁ δὲ ἄνθρωπος ⟨οὔτε τᾷ φύσει ἀγαθὸς⟩ οὔτε τᾷ φύσει εὐδαίμων, ἀλλὰ μαθήσιος καὶ προνοίας ποτιδέεται, ποτὶ μὲν τὸ γενέσθαι ἀγαθὸς τᾶς ἀρετᾶς, ποτὶ δὲ τὸ γενέσθαι εὐδαίμων τᾶς εὐτυχίας. καὶ διὰ τοῦτο ἐκ δύο τούτων ἁ ἀνθρωπίνα εὐδαιμονία συγκεφαλαιοῦται, ἐπαίνω τε καὶ μακαρισμῶ· ἐπαίνω μὲν τῶ ἐξ ἀρετᾶς, μακαρισμῶ δὲ τῶ ἐξ εὐτυχίας. τὰν μὲν ὦν ἀρετὰν ἔχει διὰ τὰν θείαν μοῖραν, τὰν δ' εὐτυχίαν διὰ τὰν θνατάν. ἐξήρ⟨τ⟩ηται δὲ τὰ μὲν θνατὰ ἀπὸ τῶν θήων, καὶ τὰ ἐπὶ γᾶς ⟨ἀπὸ⟩ τῶν οὐρανίων, τὰ δὲ χείρονα ἀπὸ τῶν βελτιόνων. καὶ διὰ τοῦτο ὁ μὲν ἑπόμενος τοῖς θεοῖς ἀγαθὸς εὐδαιμονεῖ, ὁ δ' ἑπόμενος τοῖς θνατοῖς κακοδαιμονεῖ. τῷ μὲν γὰρ τὰν φρόνασιν ἔχοντι ἀγαθὸν εὐτυχία καὶ χρήσιμον· καὶ ἀγαθὸν μὲν διὰ τὰν γνῶσιν τᾶς χρήσιος, ὠφέλιμον δὲ διὰ τὸ συνεργὲν ταῖς πράξεσι.

1 ανινος ex ανου vel ανοσ corr. S[1] | τᾶν Meineke: τῶν S | πραξίων Canter: πράξιων S πράξεων Tr. ‖ 2 ἁ suppl. Halm l. c. ‖ 6 ἐπισυναρξαμένης fort. non sanum. ἐπισυνεργαξαμένης prop. Meineke ‖ 7 φύσι scribi voluit Meineke hic et in seq., sed vide quae dixi ad Stob. IV 34, 71 p. 847, 6 | ἦν delendum videtur Meinekio. fort. δή | αἰεὶ Meineke ‖ 8 ἐσσεῖται S ἐσεῖται Tr. | ἐπιλείψει Meineke ‖ 9 φύσει] vide ad 7 ‖ 9 s. οὔτε τᾷ φύσει ἀγαθὸς suppl. Canter ‖ 13 ss. cf. Stob. III 1, 107 ‖ 16 διὰ τὰν Tr. διὰ τὴν S ‖ 17 ἐξήρηται S Tr. prim. syll. e corr. S[1] pro ἐξ videtur εζ fuisse. ἐξήρταται *dependent* Meibom ‖ 18 θήων scripsi: θεῶν S θείων prop. Meineke | καὶ τὰ S τὰ δὲ mavult Meineke | ἐπὶ γᾶς (vel ἐπίγηα) Meineke: ἐπὶ γῆς S | ἀπὸ tacite addidit Orelli Opusc. sent. I p. 284 | ὠρανίων Canter cf. p. 911, 1 | malim χερήονα coll. p. 846, 17. 847, 1 ‖ 20 ἀγαθὸς glossema redolet | δ' S δὲ Tr. | θνατοῖς Tr. θνητοῖς S ‖ 23 χρήσιος Tr. χρήσεως S | συνεργὲν Canter: συνεργεῖν S | πράξεσι aut servandum aut scribendum πραξίεσσι

καλὸν ὦν, ὅκα εὐτυχία παρῇ τῷ νόῳ, ὥσπερ ὡρίῳ ἀνέμῳ θέοντα, ποττὰν ἀρετὰν ἀποβλέποντα ποιέεσθαι τὰς πράξιας, ὥσπερ καὶ τὸν κυβερνάταν ποτὶ τὰς τῶν ἄστρων κινήσιας· οὕτω γὰρ οὐ μόνον ἀκολουθήσει τῷ θεῷ, ἀλλὰ καὶ συντάξει τὸ ἀνθρώπινον ἀγαθὸν ποτὶ τὸ θῆον. καὶ μὰν καὶ τοῦτό γα φανερόν, ὅτι ἐκ διαθέσιος καὶ πράξιος βίος διαφέρων γίνεται· ἀνάγκα δὲ τὰν μὲν διάθεσιν ἢ σπουδαίαν ἢ φαύλαν ἦμεν, τὰν δὲ πρᾶξιν ἢ εὐδαίμονα ἢ κακοδαίμονα· καὶ σπουδαίαν μὲν τὰν ἀρετᾶς μετειληφυῖαν, φαύλαν δὲ τὰν κακίας· τὰς δὲ πράξιας εὐδαίμονας μὲν ἐν τᾷ εὐτυχίᾳ· συμπεραίνονται γὰρ ποτὶ τὸν λόγον· κακοδαίμονας δ' ἐν τᾷ ἀτυχίᾳ· ἀποτευκτικὸν γὰρ τῶ συμπεράσματος. διόπερ οὐ μόνον μαθεῖν δεῖ τὰν ἀρετάν, ἀλλὰ καὶ κτήσασθαι καὶ χρήσασθαι αὐτᾷ, ἤτοι † ἐσφαλακίαν ἢ ἐς συναύξασιν ἢ καὶ μέγιστον ἐς ἐπανόρθωσιν οἴκων τε καὶ πολίων. οὐ γὰρ μόνον τὰν κτᾶσιν ἔχεν δεῖ τῶν καλῶν, ἀλλὰ καὶ τὰν ὄνασιν. ταῦτα δὲ πάντα ἐσσεῖται, αἴκα πόλιος εὐνομουμένας τύχῃ ὁ ἄνθρωπος. καὶ ταῦτα μὲν ἐγὼ φαμὶ εἶμεν τὸ ὀνομαζόμενον

---

1 inde a v. *καλὸν* inc. M A | *ὦν* Canter: *οὖν* S M A sed *ο* in ras. corr. M² | *ὅκα* S M: *ὅκαν* A | *νόῳ* M A: *νῶ* S | *ὡρίῳ* Meineke: *ὁρίω* M A *οὐρίω* S ‖ 2 *θέοντα* Tr. *θέωντα* S *θεώντα* M *θέων τὰ* A¹ | *ποιέεσθαι* S M A ex *ποιέοντα* (vel *-ται*) corr. S¹ | *τὰς* Tr.: om. S M A ‖ 4 *κινήσιας* Tr.: *κινάσιας* (sine acc. M) S M *κινασίας* A | *οὕτωσ* M | *ἀκολουθήσει* S *ἀκολουθάσει* M A ‖ 5 *θήιον* S *θῆον* M *θῆον* A *θεῖον* Tr. ‖ 6 ss. v. *καὶ μὰν* usque ad fin. om. M A ‖ 6 *γα* S *γε* Tr. ‖ 7 *τὰν* Canter: *τὴν* S ‖ 10 *μετειληφῦαν* S *-υῖαν* Tr. | *δὲ τὰς κακίας* Tr. ‖ 12 *τᾷ* Tr. *τῇ* S | *ἀτυχίαι* (ut proposuerat Gesn.¹ mrg.) S *εὐτυχίᾳ* Tr. | *ἀποτευκτικαὶ* subdubitans Meineke ‖ 13 fort. *μαθὲν* ‖ 14 *καὶ κτήσασθαι* suspectabat Meineke, non recte ‖ 15 *ἐσφαλακίαν* S. *ἐς φυλακὴν* (*-ὰν*) vel *ἐς ἀσφάλειαν* (debuit *ἀσφάληαν*) prop. Gesn.¹ mrg. neutrum sufficere videtur Meinekio. fort. *ἐς ἀσφάλισιν*. cf. Stob. IV 1, 95 p. 34, 11 | *ἢ καὶ μέγιστον* S *ἢ τὸ μέγιστον* ci. Gesn.¹ mrg. malim *ἢ καὶ* ⟨*τὸ*⟩ *μέγιστον* ‖ 16 *τε* S om. Tr. | *πολίων* Tr. *πόλιων* S | *τὰν* S *τὴν* Tr. ‖ 17 *ἔχεν* scripsi: *ἔχειν* S | *καὶ τὰν* Tr. *καί τε τὰν* S ‖ 18 *ἐσσεῖται* S: *ἐσεῖται* Tr. | *αἴκα* Tr. *δῖκα* S ‖ 19 *εἶμεν* S *ἦμεν* Tr. cf. Stob. IV 1, 95 p. 35, 3 | fort. *ὀνυμαζόμενον*

Ἀμαλθείας κέρας· ἐν εὐνομίᾳ γὰρ τὰ πάντα ἐστί, καὶ ἄνευ ταύτας οὔτε γεννᾶται τὸ μέγιστον τᾶς ἀνθρωπίνας φύσιος ἀγαθὸν οὔτε γενναθὲν καὶ ἀεξαθὲν δύναιτό κα διαμένεν. καὶ γὰρ τὰν ἀρετὰν καὶ τὰν φορὰν ποττὰν ἀρετὰν αὐτὰ ἀμπέχει, τῷ καὶ φύσιας ἀγαθὰς γεννᾶσθαι κατταύταν· καὶ ἤθεα δὲ καὶ ἐπιταδεύματα καὶ νόμως εἶμεν τὼς ἀρίστως, ἔτι δὲ λόγως ὀρθογνώμονας, καὶ εὐσέβειαν δὲ καὶ ὁσιότητα ποτὶ τὰ τιμιώτατα. ὥστε τῷ μέλλοντι εὐδαιμονήσειν καὶ ὀρθόπλοον ἕξειν τὸν αὐτῶ βίον, εὐνομίας ὑπαρχούσας καὶ διαπερᾶσαι δεῖ καὶ διελθεῖν αὐτὸν ἀνομίαν καταλιπόντα. ἅμα δὲ καὶ ἀνάγκαν ἐπεμφέρει ὁ λόγος τοῖσιν ἔμπροσθεν εἰρημένοις. ὁ γὰρ ἄνθρωπος κοινωνίας μέρος ἐστί· καὶ σὺν τούτοις ὁλόκλαρος γίνεται καττὸν αὐτὸν λόγον, σὺν τῷ μὴ μόνον κοινωνὲν ἀλλὰ καὶ καλῶς κοινωνέν. ἃ μὲν γὰρ ἐν πλείοσιν, ἀλλ' οὐκ ἐν ἑνὶ πέφυκε γίγνεσθαι· ἃ δὲ ἐν ἑνὶ μέν, οὐ μὰν ἔτι ἐν πλείοσιν· ἃ δὲ καὶ ἐν πλείοσι καὶ ἐν ἑνί, καὶ διὰ τοῦτο ἐν ἑνὶ ὅτι καὶ ἐν πλείοσιν. ἁρμονία μὲν γὰρ καὶ συμφωνία καὶ ἀριθμὸς ἐν πλείοσιν ἐγγίγνεσθαι πέφυκεν· οὐδὲν γὰρ αὔταρκες, ὃ τούτων τῶν μορίων ποιεῖ τὸ ὅλον· ὀξυακοΐα δὲ καὶ ὀξυδορκία καὶ ποδῶν ὠκύτας ἐν ἑνὶ μόνον, εὐδαιμονία δὲ καὶ ἀρετὰ ψυχᾶς καὶ ἐν ἑνὶ καὶ ἐν πλείοσι καὶ ἐν τῷ ὅλῳ καὶ ἐν τῷ παντί. καὶ διὰ τοῦτο ἐν τῷ ἑνὶ

1 ἀμελείας Tr. | ἐντί Tr. || 3 ἀεξαθὲν S αὐξαθὲν Tr. || 4 τὰν φορὰν Tr. τᾶ φορᾶ S | ποττὰν Tr. ποτὰν S. scio etiam ποτὸν pro πὸτ τὸν in titulis legi, legi etiam εἶμεν, non solum ἦμεν, sed scriptores Ps.-Pythagoreos qui dedita opera veterem dialectum resuscitare conati sunt eius modi formas promiscue adhibuisse in uno eodemque commentario credibile eo minus est quo magis libri manu scripti dissentiunt inter se ipsi || 6 ἐπιταδεύματα (ut tacite scripserat Canter) S ἐπιτηδεύματα Tr. | εἶμεν S ει μεν Tr. vide quae dixi ad 4 || 8 τὰ τιμιώτατα Meineke: τὰν τιμιώτατα S τὰν τιμιότατα tacite scr. Gesn.[1] || 9 αὐτῶ tacite Orelli || 10 ὑπαρχούσας S -σης Tr. | καὶ διελθεῖν suspectat Meineke. si genuinum sit, malim καὶ διελθὲν || 11 ἀνομίαν Canter: εὐνομίαν S | ἐπεμφέρει tacite Gesn.[1] f. 479ᵛ: ἐπαμφέρει S || 13 ἐσντί (sic) S ἐντὶ Tr. || 16 malim γίνεσθαι ut mox (19) ἐγγίνεσθαι || 20 ὀξυακοΐα tacite Canter: ὀξυκοΐα S. cf. Stob. III 1, 115 p. 67, 4 || 22 ψυχᾶς tacite Orelli Opusc. sent. II p. 286: ψυχῆς S

ὅτι καὶ ἐν πλείοσι, καὶ ἐν τοῖς πλείοσιν ὅτι καὶ ἐν τῷ ὅλῳ καὶ ἐν τῷ παντί· ἅ τε γὰρ τᾶς ὅλας φύσιος διακόσμασις καὶ τὸ καθ' ἓν ἕκαστον διακεκόσμακεν καὶ ἁ καθ' ἕκαστον δὲ διακόσμασις τὸ ὅλον καὶ τὸ πᾶν ἐκπεπλήρωκε. τοῦτο † βοᾷ ἀκολουθεῖ διὰ τὸ τᾷ φύσει πρᾶτον εἶμεν τὸ ὅλον τῶ μέρεος, ἀλλ' οὐ τὸ μέρος τῶ ὅλω. αἴτε γὰρ μὴ ἦν ὁ κόσμος, οὐδ' ἂν ὁ ἅλιος ἦν, οὐδ' ἁ σελάνα, οὐδ' οἱ πλάνατες ἀστέρες, οὐδ' οἱ ἀπλανέες· ἐόντος δέ γα τῶ κόσμω, καὶ τούτων ἕκαστόν ἐστιν. ἴδοι δὲ κα τοῦτό [ἂν] τις καὶ ἐπ' αὐτᾶς τᾶς τῶν ζῴων φύσιος. αἴτε γὰρ μὴ ἦν ζῷον, οὐδ' ὀφθαλμός, οὐδ' ἂν στόμα, οὐδ' ἂν ἀκοά· ἐόντος δέ γα ζῴω, καὶ τούτων ἕκαστόν ἐστιν. ὡς δὲ ἔχει τὸ ὅλον ποτὶ τὸ μέρος, οὕτω καὶ ἁ τῶ ὅλω ἀρετὰ ποτὶ τὰν τῶ μέρεος. μὴ ὑπαρχούσας γὰρ ἁρμονίας καὶ ἐπόψιος θείας περὶ τὸν κόσμον, οὔ κα ἐδύνατο συνεῖμεν ἔτι καλῶς ἔχοντα τὰ ἐγκεκοσμαμένα· μὴ ὑπαρχούσας δ' εὐνομίας περὶ τὰς πόλιας, οὔ κα δύναιτό τις ἀγαθὸς ἢ εὐδαίμων πολίτας ἦμεν· μὴ ὑπαρχούσας δ' ὑγιείας περὶ τὸ ζῷον, οὔ κα δύναιτο πούς ἢ χεὶρ σθεναρά τε καὶ ὑγιεινὰ ἦμεν. ἔστι γὰρ ἁ μὲν ἁρμονία ἀρετὰ κόσμω, ἁ δ'

---

3 *καὶ ἁ* (ut scripserat Canter) S *αἱ* Tr. p. 540 *ἁ* ci. Gesn.[1] mrg. || 5 *τοῦτ' αὐτὸ βοᾷ ἀκολουθὲν* prop. Meineke vol. IV p. LXXX coll. Arist. Vesp. 921 *τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ* | *πρᾶτον* (ut tacite scripserat Canter) S *πρῶτον* Tr. *πρότερον* scr. Meineke || 6 *τῶ* Canter: *τοῦ* S *τὸ* Tr. | *αἴτε* (*αἰ* Meineke flor. IV p. LXXX) — (7) *ἦν* Halm Lect. Stob. p. 49: *αἴτε — ἦ* S || 7 *οὐδ' ἂν*] *οὐδέ κα* Hirschig hic et in proximis | *ἥλιος — σελάνα* — (8) *ἀστέρες* solitis compendiis exarata in S | *ἅλιος* tacite Canter: *ἥλιος* Tr. || 8 *πλάνατες* tacite Orelli l. c. p. 288: *πλανᾶτες* S | *ἐόντος* scripsi: *ὄντος* S. cf. p. 909, 20 adn. | *γα* Meineke: *γε* S || 9 *ἐντι* Tr. | *δέ κα τοῦτό τις* Hirschig: *δὲ καὶ τοῦτο ἄν τις* S || 10 *τᾶς* Tr. *τὰς* S | *αἴτε* (*αἰ* Meineke flor. IV p. LXXX) *γὰρ μὴ ἦν* Halm et Meineke: *αἴκα γὰρ μὴ ἦ* S || 11 malim *οὐδ' ἂν ἦν ὀφθαλμός* || 12 *ἐόντος* scripsi: *ὄντος* S. cf. p. 909, 20 adn. | *γα* Halm Lect. Stob. l. c.: *καν* S *κα* Tr. | *ἐντι* Tr. || 15 *οὔ κα* Hirschig: *οὐκ ἂν* S | *δύναιτο* Meineke || 16 *εὐνομίας* (ut prop. Gesn.[1] mrg.) S: *εὐνοίας* Tr. || 17 *οὔ κα* Hirschig: *οὐκ ἂν* S || 18 *ὑγείας* ut videtur S, certe Tr., *ὑγιείας* scr. Meineke || 19 *οὔ κα* Hirschig: *οὐκ ἂν* S | *χεῖρ* S *χεὶρ* Tr. | *ὑγιεινὰ* Tr.: *ὑγεινὰ* S

εὐνομία ἀρετὰ πόλιος, ἁ δ' ὑγίεια καὶ ἰσχὺς ἀρετὰ σώματος. καὶ ἕκαστον δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς μερέων συντέτακται ποτὶ τὸ ὅλον καὶ τὸ πᾶν. ὀφθαλμοί τε γὰρ ὁρῶντι ὑπὲρ τῶ παντὸς σώματος, καὶ τἄλλα δὲ μόριά τε καὶ μέρεα ὑπὲρ τῶ ὅλω καὶ τῶ παντὸς συντέτακται.

27 *Εὐρυφάμου Πυθαγορείου Περὶ βίου.*

Βίος ἀνθρώπω τέληος θεῶ μὲν λείπεται τῷ μὴ αὐτοτελὴς ἦμεν, ἀλόγων δὲ ζῴων καθυπερέχει τῷ ἀρετᾶς καὶ εὐδαιμοσύνας ἐπίμοιρος ἦμεν. οὔτε γὰρ ὁ θεὸς τᾶς ἔξωθεν αἰτίας ποτιδεής ἐστιν, φύσει γὰρ ἀγαθὸς ἐὼν καὶ φύσει εὐδαίμων ἐξ αὐταυτῶ τέληός ἐστι· οὔτε τῶν ἀλόγων ζῴων οὐδὲν . . . λόγω γὰρ ἄμοιρα ἐόντα καὶ τᾶς ἐς τὰς πράξιας ἐπιστάμας ἄμοιρά ἐστιν. ἀνθρώπω δὲ φύσις τὰ μὲν ⟨τᾶς⟩ ἐκ τᾶς ἰδίας προαιρέσιος τὰ δὲ καὶ τᾶς ἐκ τῶ θήω γινομένας ἐπικουρήσιος ποτιδεής ἐστι. τὸ μὲν γὰρ λόγω τυπωτικὸς ἦμεν καὶ καλῶν καὶ αἰσχρῶν νοητικός, καὶ τὸ ὀρθὸς ἀπὸ γᾶς ἀνακεκλίσθαι καὶ ἐς τὸν οὐρανὸν ἀποβλέπεν καὶ θεῶν τῶν ἀνωτάτω νοητικὸς ἦμεν,

1 *εὐνομία* ci. Canter: *εὐδαιμονία* S | *ἰσχὺς* S *ἡ ἰσχὺς* Tr. || **3** *ὁρῶντι* (ut ci. Halm) S *ὁρῶνται* Tr. || **6** ecl. cum lemm. hab. SMA. *πυθαγορίου* M A Tr. expectes *Εὐρ. Πυθ.* ⟨*ἐκ τοῦ*⟩ *Περὶ βίου* || **7** *Βίος ἀνθρώπω* — (p. 916, 1) *εὐσυνάρμοστος* om. M A | *τελήιος* S || **10** *ἐστιν* et sic passim infra S *ἐντι* Tr. idque praeferre solent editores. vide p. 908, 5 adn. || **11** *αὐταυτῶ* scripsi: *αὔταυτῶ* S *αὖ ταυτῷ* Tr. | *τέλήιος* S | *ἐντι* Tr. || **12** post *οὐδὲν* lacunam signavit Gesn.[1] f. 479[v] expectans quod in interpretatione dedit *virtutis aut felicitatis capax est.* inde *ἀρετᾶς καὶ εὐδαιμοσύνας ἐπίμοιρόν ἐντι* suppl. Mullach. *τᾶς ἔξωθεν αἰτίας ποτιδεές ἐντι* maluerat Orelli Opusc. sent. II p. 690 || **12** *ἐόντα* scripsi: *ὄντα* S. cf. 10. 915, 20. 916, 2 || **13** *ἐπιστάμας* tacite Canter: *ἐπιστήμας* S | *ἐντι* Tr. || **14** *τᾶς* inseruit Halm Lect. Stob. p 49 || **15** *ἐπικουρήσιος* Tr.: *ἐπικουρήσεως* S | *ἐντι* Tr. | *τὸ μὲν γὰρ* — p. 915, 1 *τέτευχε*] consimiles huius locos collegit multos Dickerman De argumentis quibusd. e structura hominis et animal. petitis (diss. Hal. 1909) p. 15 ss. p. 93 ss. | *τὸ μὲν* Orelli l. c.: *τῶ μὲν* S || **16** *τυπωτικὸς* Tr. *τυπωτικῶς* S | *νοητικὸς* S *νοατικὸς* Tr. || **17** *καὶ τὸ* Orelli l. c.: *καὶ τῶ* S | *ὀρθὸς* Cobet Mnemos. II[2] p. 441: *ὀρθῶς* S || **17** *γᾶς* Meineke: *γῆς* S | *ἀνακεκλίσθαι* (sine acc. S) S Tr. | *ἐς* tacite Meineke: *εἰς* S | fort. *ὠρανὸν* || **18** *ἀναβλέπεν* ci. Meineke | *ἀνωτάτω* Meineke: *ἀνωτάτων* S

ταῦτα δὲ καὶ τᾶς ἐκ τῶν θεῶν ἐπικουρήσιος τέτευχε· τὸ δὲ βούλησιν ἔχεν καὶ προαίρεσιν καὶ ἀρχὰν ἐν αὐταυτῷ τοιαύταν, καθ᾿ ἂν κύριος οὗτός ἐστι καὶ ἀρετὰν ἐπιταδεῦσαι καὶ κακίαν ζαλῶσαι καὶ θεοῖς ὀπαδῆσαι καὶ ἀπὸ θεῶν ἀποτραπῆμεν, ταῦτα δὲ καὶ καθ᾿ αὑτὸν κινέεσθαι δυνατός ἐστι. διὸ καὶ ψόγων καὶ ἐπαίνων καὶ τιμᾶς καὶ ἀτιμίας τὰ μὲν ἐκ τᾶς τῶν θεῶν τὰ δὲ καὶ ἐκ τᾶς τῶν ἀνθρώπων τυγχάνοντί † τοι, ἤτοι ἀρετὰν ἢ κακίαν ζαλώσαντες. ἔχει γὰρ οὕτως ὁ σύμπας λόγος· τὸ θῆον ἄνθρωπον πολυφρονέστατον ζῷον ἐς τὸν κόσμον ἐσῴκισεν, ἀντίμιμον μὲν τᾶς ἰδίας φύσιος, ὀφθαλμὸν δὲ τᾶς τῶν ἐόντων διακοσμάσιος· διὸ καὶ ὀνύματα μὲν ἔθηκε τοῖς πράγμασι, χαρακτῆρι αὐτῶν ἑπόμενος, ἀνεύρετο δὲ καὶ γράμματα, θησαυροὺς τᾷ μνάμᾳ παρασκευασάμενος, ἐμιμάσατο δὲ καὶ τὰν τῶ παντὸς διακόσμασιν, δίκαις τε καὶ νόμοις κοινωνίαν πολίων συναρμοξάμενος. οὐθὲν γὰρ οὕτω κοσμοπρεπὲς καὶ θεῶν ἄξιον ἔργον ἀνθρώποις πέπρακται, ὡς πόλιος εὐνομουμένας συναρμογὰ καὶ νόμων καὶ πολιτείας διακόσμασις. εἷς γὰρ ἕκαστος ἄνθρωπος αὐτὸς καθ᾿ αὑτὸν οὐδεὶς ἐὼν οὔτε ποττὸ ζῆν . . . ὁμοφροσύνᾳ ξυνᾷ καὶ ξυναρμογᾷ πολιτείας καὶ αὐτὸς καθ᾿ αὑτὸν ἱκανὸς γέγονε καὶ ποττὸ ὅλον καὶ τὸ τέληον σύσταμα τᾶς

---

1 *δὲ*] malim *δὴ* hic et 5 | *ἐπικουρήσιος* Tr. -*εως* S | *τὸ δὲ* Orelli l. s.: *τῶ δὲ* S ‖ **2** *αὔταυτῶ* S *αὖ ταυτῷ* Tr. ‖ **3** *τοιαύταν* (ut tacite scr. Canter) S *τοιαύτην* Tr. | *κаττὰν* tacite Meineke | *ἐντι* Tr. ‖ **4** *ὀπαδῆσαι* Canter: *ἀποδῆσαι* S ‖ **5** *δὲ*] vide ad 1 ‖ **6** *ἐντι* Tr. ‖ **7** *ἐκ τᾶς* (ante *τῶν ἀνθρ.*) Meineke: *τὰς ἐκ* S ‖ **8** *τυγχάνοντί τοι* S *τυγχάνοντι αἰτίας* ci. Gesn.[1] mrg. *τυγχάνοντι μοίρας* Meineke coll. ecl. 26 p. 910, 16 s. | *ζαλώσαντες* (ut scr. Canter) S *ζηλ-* Tr. ‖ **9** *θήιον* S | *ἄνθρωπον* (*ανθ* ex *ἄνω* S[1]) S ‖ **10** *πολυφρονέστατον* S *πολυτελέστατον* Tr. | *ἀντίμιμον* (ut ci. Valckenaer) S: *ἀντίτιμον* Tr. ‖ **11** *ἐόντων* scripsi: *ὄντων* S. cf. p. 914, 12 adn. ‖ **12** *ὀνύματα* S *ὀνόματα* Tr. | *ἐθήκατο* requirit Cobet Mnemos.[2] II p. 441 ‖ **13** *χαρακτῆρι αὐτῶν ἑπόμενος* (vel *ἑπομένως*) Iacobs Ep. ad N. Schowium p. 296: *χαρακτὴρ αὐτῶν γενόμενος* S ‖ **16** *πολίων* Meineke: *πόλεων* S. cf. 18 ‖ **20** post *ζῆν* lacunam indicavit Meineke intercidisse ratus *οὔτε ποττὸ καλῶς ζῆν* coll. anteced. ecl. p. 909, 1 ‖ **22** *σύσταμα τᾶς* (ut tacite scripserat Orelli l. c. p. 302) S *σύστημα τῆς* Tr.

κοινωνίας εὐσυνάρμοστος. ἀνθρώπω γὰρ ὁ βίος λύρας ἐξακριβωμένας καὶ κατὰ πᾶν ἐπιτελέος ἐάσσας εἰκών ἐστι· λύρα τε γὰρ πᾶσα χρήζει τριῶν τούτων τυχέν, ἐξαρτύσιος, συναρμογᾶς, ἐπαφᾶς τινος μωσικᾶς. ἐξάρτυσις μὲν ὦν ἐστιν ἁ τῶν οἰκήων μερέων τῶ σώματος παρασκευὰ πάντων, λέγω δὲ τᾶν χορδᾶν καὶ τῶν ὀργάνων τῶν ποτ' εὐφωνίαν καὶ πλαγὰν ἐπισυνεργούντων· συναρμογὰ δὲ ἁ ποτ' ἀλλάλως σύγκρασις τῶν φθόγγων· ἐπαφὰ δὲ μωσικὰ ἁ κατὰ συναρμογὰν κίνησις ἤδη τούτων· οὕτως ὦν καὶ βίος ἀνθρώπω χρήζει τριῶν τούτων τυχέν. ἐξάρτυσις μὲν ἁ τῶν τῶ βίω μερέων ἐστὶ συμπλάρωσις· βίω δὲ μέρεα τά τε σώματος ἀγαθὰ καὶ τὰ τῶν χρημάτων καὶ τὰ τᾶς δόξας καὶ τὰ τῶν φίλων· συναρμογὰ δὲ ἁ ποτ' ἀρετὰν καὶ νόμως τούτων σύνταξις· ἐπαφὰ δὲ μωσικὰ ἁ κατ' ἀρετὰν καὶ νόμως τούτων σύγκρασις, ὀρθοπλοουμένας τᾶς ἀρετᾶς καὶ μηθὲν ἔξωθεν ἀντιπῖπτον ἐχούσας αὐτᾷ. οὐ γὰρ ἐν τῷ ἀπερύκεσθαι τᾶς προθέσιος τῶν ἑκουσίων σκοπῶν πέπτωκε τὸ εὐδαιμονῆν, ἀλλ' ἐν τῷ κατατυγχάνε-

---

1 *εὐσυνάρμοστος* S *εὐάρμοστος* Tr. | *ἀνθρώπω κτἑ.*] hinc incipiunt M A. de lyrae similitudine cf. Hippodamus Stob. IV 1, 94 p. 30, 18 ss. ‖ 2 *ἐπιτελέος* Tr.: *ἐπιτέλεος* (sine acc. M) S M A | *ἐάσσας* (sine spir. M) M A *ἐάσας* (sic) S | *ἐστι* (-*ιν* M) S M A *ἐντι* Tr. ‖ 3 *τυχὲν* Tr. *τυχεῖν* S M A cf. 10 ‖ 4 *ὦν* S A *ὧν* M *οὖν* Tr. ‖ 5 *ἐστιν* S M A *ἐντι* Tr. | *οἰκείων* M | *τῶ σώματος* delet Hirschig | *παρασκευὴ* M ‖ 6 *τὰν χορδὰν* S M A: tacite corr. Gesn.[1] f. 479[v] | *ποτευφωνίαν* M ‖ 7 *πλαγὰν* tacite scr. Orelli l. c. p. 302: *πληγὴν* S M A | *συναρμογὰ*] *ρ* in ras. corr. M[2] ‖ 7 s. *ἁ* (ut recte scr. Gesn.[1] f. 480[v] mrg.) *ποταλλάλως* S *ἀποταλλάλωσ* M *ἀπό τ' ἀλλάλως* A *ἀπό τ' ἀλλήλως* Tr. ‖ 9 *κίνησις* S *κίνασις* M A | *ὦν* A *ὧν* M *οὖν* S ‖ 10 *ἀνθρώπω* scripsi: *ἀνθρώπων* S M A. cf. p. 914, 7. 916, 1 | *χρήζει* sed *ει* e corr. M[1] | *τυχέν* (sine acc. M) S M A | v. *ἐξάρτυσις μὲν* — (p. 917, 12) *τᾶς ἀνθρώπω φύσιος* om. M A ‖ 11 *ἐντὶ* Tr. ‖ 13 *ποτ'* Hirschig: *κατ'* S. cf. 8 ‖ 15 *ὀρθοπλοουμένας*] expectes activum genus idque eo magis quod infra p. 918, 7 legitur *ὀρθοπλοῆσαι* et ib. 10 *εὐπλόησεν*. monuerunt Hirschig et Cobet Mnemos.[2] II p. 441 s. ‖ 16 *αὐτῇ* S: tacite corr. Orelli l. c. ‖ 18 *κατατυγχάνεν* L. Dindorf, inutiliter. sermone non invito rem ipsam passive dici *ἐπιτυγχάνεσθαι, κατατυγχάνεσθαι* sim. commonuit Cobet l. c. p. 442

σθαι· οὐδ' ἐν τῷ ἀδορυφόρητον ἦμεν καὶ ἀνυπηρέτατον τὰν ἀρετάν, ἀλλ' ἐν τῷ συμπλαροῦσθαι ταῖς οἰκήαις δυνάμεσι ποτὶ τὰς πράξιας. οὐ γὰρ αὐτοτελής ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀτελής· τέλῃος δὲ γινόμενος ἃ μὲν παρ' αὐτὸν ἃ δὲ καὶ παρὰ τὰν ἔξωθεν αἰτίαν· καὶ τέλῃος ἤτοι καττὰν φύσιν ἢ καττὸν βίον· καὶ κατὰ μὲν τὰν φύσιν, αἴκα ἀγαθὸς γένηται· ἁ γὰρ ἑκάστω ἀρετὰ ἀκρότας καὶ τελῃότας ἐστὶ τᾶς ἑκάστω φύσιος· οἷον ἁ μὲν τῶν ὀφθαλμῶν ⟨τᾶς τῶν ὀφθαλμῶν⟩ φύσιος ἀκρότας καὶ τελῃότας, ἁ δὲ τῶν οὐάτων τᾶς τῶν οὐάτων· οὕτω δὲ καὶ τῶ ἀνθρώπω ἁ ἀρετὰ ἀκρότας ἐστὶ καὶ τελῃότας τᾶς ⟨τῶ⟩ ἀνθρώπω φύσιος· τέλῃος δὲ καττὸν βίον, αἴκα εὐδαίμων γένηται· ἁ γὰρ εὐδαιμονία τελῃότας καὶ συμπλάρωσίς ἐστι τῶν ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν. διὸ πάλιν ἀρετὰ καὶ εὐτυχία μέρεα γίγνονται τῶ ἅπαντος βίω, τᾶς μὲν ἀρετᾶς ὡς ψυχᾶς ὑποκειμένας, τᾶς δ' εὐτυχίας ὡς σώματος,

---

1 ἀδορυφόρητον S -φόρατον Tr. | ἀνυπηρέτατον S. malim -τητον ‖ 2 συμπλαροῦσθαι (ut tacite scr. Canter) S συμπληρ- Tr. cf. 13 | δυνάμισι ci. Meineke, non recte, cf. quae monui Stob. vol. IV p. X b ‖ 3 ἐντὶ Tr. ‖ 4 ἀλλ' ἀτελής S ἀλλὰ τέλῃος Valckenaer ‖ 5 αὐτὸν S. αὑτὸν scr. Meineke | τὰν tacite scr. Canter: τὴν S | congruunt fere quae supra dixit Hippodamus p. 909, 13 ss. cf. etiam Metopi eclogae initium Stob. III 1, 115 p. 66, 13 ss. | τέλῃος Tr. τέλειος S ‖ 6 τὰν (ut tacite scr. Canter) φύσιν S ubi ex τὸν βίον corr. S[1] τὴν φύσιν Tr. ‖ 8 ἐντὶ Tr. ‖ 9 τᾶς τῶν ὀφθαλμῶν addidi, om. S, post τελῃότας inseruit Tr. non recte | φύσις in φύσ^{o}ις i. e. φύσιος corr. S[1] φύσις Tr. ἀρετὰ non recte Meineke. cf. Hippodami ecl. 26 p. 909, 16 ἁ γὰρ ἀρετὰ τᾶς ἑκάστω φύσιος καὶ ἀκρότας καὶ τελειότας ἐστίν· ἁ μὲν τῶ ὀφθαλμῶ τᾶς τῶ ὀφθαλμῶ φύσιος ἀκρότας καὶ τελειότας κτἑ. ‖ 10 καὶ recepi ex S: om. Tr. ‖ 11 ἐντὶ Tr. | τῶ addidi cf. p. 909, 19 ‖ 12 τέλῃος δὲ] hinc rursus incipiunt M A lemmate τοῦ αὐτοῦ temere addito, cf. 6 | τέλῃος S M A sed η in ras. corr. M[1] | αἴκα S M αἴκαν A ‖ 14 ἐντὶ Tr. ‖ 15 malim γίνονται coll. 4 | ἅπαντος Hirschig: ὑπ' αὐτῶ libri | τᾶς μὲν ἀρετᾶς scr. Gesn.[1] qui μὲν proposuit in marg.: τᾶς (vel τὰς) μὲν ἀρετᾶς S τὰς μὲν ἀρετὰς M A[1] τὰς δὲ ἀρετᾶς Tr. ‖ 16 ψυχὰς in ψυχᾶ corr. A[2], eadem m. mox σώματος in σώματϊ corr. forma ζώω videlicet decepta

τῶν δὲ συναμφοτέρων αὐτῶν ὡς ζῴω. τὸ μὲν γὰρ χρέεσθαι καλῶς αὐτὸν ἔστι τοῖς κατὰ φύσιν ἀγαθοῖς, τὸ δὲ τὰν χρᾶσιν ἐμπαρέχεν· καὶ χρέεσθαι μὲν ἀρετά, χρᾶσιν δ' ἐμπαρέχεν εὐτυχία· καὶ ἃ μὲν τὰν προαίρεσιν καὶ τὸν λόγον ὀρθὸν παρέχεσθαι, ἃ δὲ τὰς ἐνεργείας καὶ τὰς πράξιας. τὸ μὲν γὰρ βουληθῆμεν τὰ καλὰ καὶ ὑποστᾶμεν τὰ δεινὰ τᾶς ἀρετᾶς οἰκῆόν ἐστι, τὸ δ' ὀρθοπλοῆσαι τὰς προαιρέσιας καὶ ἐπὶ τέλος ἐλθὲν τὰς πράξιας τᾶς εὐτυχίας. ἐνίκασε γὰρ ὁ στραταγὸς καὶ σὺν τἀρετᾷ καὶ σὺν τᾷ εὐτυχίᾳ, καὶ εὐπλόησεν ὁ κυβερνάτας καὶ σὺν τᾷ τέχνᾳ καὶ σὺν τοῖς οὐρίοις πνεύμασιν, καὶ εἶδεν ὁ ὀφθαλμὸς καλῶς καὶ σὺν τᾷ ὀξυδερκίᾳ καὶ σὺν τῷ φάει. καὶ ἄριστος ὁ βίος ὁ τῶν ἀνθρώπων ἐγένετο καὶ διὰ τὰν ἀρετὰν αὐτὰν καὶ διὰ τὰν εὐτυχίαν.

28 *Ἐκ τῆς Διδύμου Ἐπιτομῆς* (cf. Didymi Ch. fr. p. 405 Schm.).

Τὴν δ' εὐδαιμονίαν ἐκ τῶν καλῶν γίνεσθαι καὶ προηγουμένων πράξεων. διὸ καὶ δι' ὅλων εἶναι καλήν, καθάπερ καὶ τὴν ἐν τοῖς ἄλλοις ἐνέργειαν δι' ὅλων ἔντεχνον. οὐ γὰρ ἐκβιβάζειν τὴν παράληψιν τῶν ὑλικῶν ἀρχῶν τῆς εἰλικρινείας τοῦ καλοῦ τὴν εὐδαιμονίαν, ὡς οὐδὲ τὴν τῆς ἰατρικῆς ἔντεχνον δι' ὅλων ἐνέργειαν τὴν τῶν ὀργάνων χρῆσιν· πᾶσαν μὲν γὰρ πρᾶξιν ἐνέργειαν εἶναί τινα ψυχῆς. ἐπεὶ δ' ὁ πράττων συγχρῆταί τισι πρὸς τὴν τελειότητα τῆς προθέσεως, μέρη ταῦτα χρὴ νομίζειν τῆς ἐνεργείας·

1 *συν ἀμφοτέρων* M | *ζώωι* S. hic error saepius recurrit velut p. 917, 15 *βίωι* ‖ 2 *ἔστι* Meineke: *ἐστι* S Tr. ‖ 3. 4 *ἀρετᾶ* (vel -*ᾷ*) — *εὐτυχία* (vel -*ᾷ*) libri: corr. Ed. Schwartz ‖ 4 *δ' ἐμπαρέχεν* Meineke: *δὲ παρέχεν* M A Tr. *δὲ παρέχειν* S ‖ 5 *ὀρθῶς* A | utrobique *τὰς* corr. ex *τᾶς* et ni fallor *πράξιας* ex *πράξιος* S[1] ‖ 6 *ὑποστᾶμεν* S M *ὑποστῆμεν* A. *στᾶμεν* Pind. Pyth. 4, 2 ‖ 7 *οἰκεῖόν ἐστι* A | *ἐντι* Tr. ‖ 8 *τὰς προαιρέσιας* prop. Canter: *τᾶς προαιρέσιος* S M A | *ἐλθὲν* reposui ex M: *ἐλθεῖν* S A ‖ 9 *συνταρετᾶ* S *συν* (*σὺν* A Tr) *τ' ἀρετᾶ* M A Tr. ‖ 10 *καὶ εὐπλόησεν κτἑ.*] de sententia vid. gnom. homoeom. 131 Elt. ‖ 11 *τέχνη* S | fort. *ὡρίοις*. cf. p. 911, 1 adn. ‖ 12 *σῦν* in *σὺν* corr. M[1] | *ὀξυδερκία* S M *ὀξυδορκίᾳ* A Tr. *ὀξυδορκία* Metopus Stob. III 1, 115 p. 67, 3 Hippod. Stob. IV p. 912, 21 ‖ 14 *τὰν αὐτὰν εὐτυχίαν* A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 18 *ἐν τοῖς αὐλοῖς* prop. Meineke desiderans certae artis significationem | *ἐνεργειαν* sine acc. S ‖ 19 *ὀλικῶν* Tr.

καίτοι γε ἐπιζητούσης ἑκατέρας τῶν εἰρημένων ἑκάτερον, οὐ μὴν ὡς μέρος, ὡς δὲ ποιητικὸν τῆς τέχνης. τὰ γὰρ ὧν ἄνευ πράττειν ὁτιοῦν ἀδύνατον μέρη τῆς ἐνεργείας λέγειν, οὐκ ὀρθόν. τὸ μὲν γὰρ μέρος ἐπινοεῖσθαι κατὰ τὸ συμπληρωτικὸν τοῦ ὅλου· τὰ δ' ὧν οὐκ ἄνευ κατὰ τὸ ποιητικόν, τῷ φέρειν καὶ συνεργεῖν εἰς τὸ τέλος.

29 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Εὐθυδήμου* (p. 280 E).

Ἆρ' οὖν, ὦ Κλεινία, ἤδη τοῦτο ἱκανὸν πρὸς ⟨τὸ⟩ εὐδαιμονίαν ποιῆσαί τινα, τό τε κεκτῆσθαι τὰ ἀγαθὰ καὶ τὸ χρῆσθαι αὐτοῖς; Ἔμοιγε δοκεῖ. Πότερον, ἦν δ' ἐγώ, ἐὰν ὀρθῶς χρῆταί τις ἢ καὶ ἐὰν μή; Ἐὰν ὀρθῶς. Καλῶς γε, ἦν δ' ἐγώ, λέγεις. πλέον γάρ που οἶμαι θάτερόν ἐστιν, ἄν τις χρῆται μὴ ὀρθῶς ὁτῳοῦν πράγματι ἢ ἐὰν ἐᾷ· τὸ μὲν γὰρ κακόν, τὸ δ' οὔτε κακὸν οὔτ' ἀγαθόν.

30 *Πλάτωνος Νόμων η'* (p. 829 A).

Τοῖς δὲ εὐδαιμόνως ζῶσιν ὑπάρχειν ἀνάγκη πρῶτον τὸ μήτε ἀδικεῖν ἄλλους μήτε ὑφ' ἑτέρων αὐτοὺς ἀδικεῖσθαι. τούτοιν δὲ τὸ μὲν οὐ πάνυ χαλεπόν, τοῦ δὲ μὴ ἀδικεῖσθαι κτήσασθαι δύναμιν παγχάλεπον, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτὸ τελέως σχεῖν ἄλλως ἢ τελέως γενόμενον ἀγαθόν.

---

7 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA, πλα^τ εκ^τ εὐθυδήμου S. cf. Iamblichus Protrept. c. 5 p. 25, 13 ss. Pist. ‖ 8 τὸ e Plat. inseruit Gaisford ‖ 9 εὐδαιμονίαν S: εὐδαίμονα Plat., e Plat. tacite Gesn.[1] f. 480v. εὐδαιμονίαν invexit gnomologus tituli memor *Περὶ εὐδαιμονίας* ‖ 10 πότερον — (11) ἐὰν ὀρθῶς quae om. Tr., habet S ‖ 11 ἢ καὶ ἐὰν S, Plat.: ἢ ἐὰν tacite e Platonis Ald. p. 369 invexerat Gesn.[1]: falluntur de Stobaei lectione editores Platonis hic ut alibi ‖ 12 γε S: δὲ libri Platonis ‖ 13 μὴ ὀρθῶς ὁτῳοῦν πράγματα ut Stob. sic Iambl.: ὁτῳοῦν μὴ ὀρθῶς πράγματι libri Plat. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SMA, ͅ αυ^τ pro Πλάτ. S ‖ 17 μήτε ἀδικεῖν ἄλλους SMA, var. lect. in Platonis cod. Vaticano 796: μήθ' ἑαυτοὺς ἀδικεῖν ἄλλους Plat. cod. Laur. LXXX 17 cod. Vatic. 796 μήθ' ἑαυτοὺς ἀδικεῖν in marg. Plat. cod. Paris. gr. 1807 m. alt. cod. Vatic. 796 m. alt., verba om. Plat. cod. Paris. gr. 1807 ‖ 18 τὸ Plat., tacite e Plat. Gesn.[1] f. 480v: ὃ (sine spir. S) SMA ὁ Tr. ‖ 20 αὐτὸ τελέως Plat: αὐτοτελέως SMA | τελέως SA, Plat.: τέλεοσ M | ἀγαθόν] Aristonymi eclogam, qua hoc caput concludunt Gaisford et Meineke, libris invitis huc invexerat Gesn.[2] p. 557. sedem eclogae genuinam vide post Stob. IV 40, 19 p. 924, 14

CAPVT XXXX.

ΠΕΡΙ ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑΣ.

1 *Ὁμήρου* (Il. XXII 60 ss.).

Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
δύῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
υἷάς τ' ὀλλυμένους ἑλκηθείσας τε θύγατρας,
καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
βαλλόμενα προτὶ ἄστυ ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι.

2 *Μενάνδρου Ὑδρίας* (fr. 467 K.).

Γέροντα δυστυχοῦντα τῶν θ' αὑτοῦ κακῶν
ἐπαγόμενον λήθην ἀνέμνησας πάλιν
ἐπὶ τἀτυχεῖν τ' ἤγειρας.

3 *Σοφοκλέους Ναυπλίου* (fr. 401 N.[2]).

---

2 Titulus legitur in S M A Mac. Phot. numerus *ςθ'* praefigitur S M Mac. *ςη'* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. adfert versus Plutarchus De vita et poesi Hom. c. 67, intra maius excerptum Plut. Consol. ad Apoll. p. 114 A, versus 62—64 (*ὑ̃άς τ' — ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι*) Sextus Emp. p. 567, 17 Bekk. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 80 ‖ 5 *δύη* (vel *-ῃ*) S M A *αἴσῃ* Hom. Plut. p. 114 *νούσῳ* Plut. de v. et p. Hom. | *φθίσει* Hom., Plut. *φθίσῃ* S M *φθείσῃ* A ‖ 6 *υἱέας* S M A, Plut. de v. et p. Hom. *υἷάς* Hom., Plut. p. 114, Sextus Emp. | *ἑλκηθείσας* S M A, Hom., Plut. p. 114 *ἑλκυσθείσας* Plut. de v. Hom. ‖ 8 *προτὶ* (sine acc. M) S M, Hom., Plut. de v. et p. Hom. *ποτὶ* A, Homeri aliquot libri, Sextus Emp., Plut. p. 114 | *ἄστυ* (*ἀστυ* M) S M A *γαίῃ* Hom., Plut., Sext. Emp. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, μ^{ε} nec plura S ‖ 10 *τῶν θ' αὑτοῦ* (*αὐτου* sine acc. A) M A *τῶν ἑαυτοῦ* S ‖ 11 *ἐπαγομένων* S A *ἐπαγομένην* M: tacite corr. Gesn.[1] f. 481^{v} | *ἀνεμνησας* sine acc. S ‖ 12 *ἐπὶ τἀτυχεῖν τ'* Gaisford. *ἐπί τ' ἀτυχεῖν* scr. Grotius Dict. poet. p. 427: *ἔπειτα τυχεῖν τ'* (*τ* M) S M A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A, $\sigma o \varphi o^{\varsigma}$ nec pl. S, *ναυπλίου* (*πλ* in ras. M rubr.) add. M A

Τῷ γὰρ κακῶς πράσσοντι μυρία μία
νὺξ ἐστιν, εὖ παθόντα † ἡ ʼτέρα θανεῖν.

4 *Εὐριπίδου* (Herc. 1291 ss.).

Κεκλημένῳ δὲ φωτὶ μακαρίῳ ποτὲ
αἱ μεταβολαὶ λυπηρόν· ᾧ δʼ αἰεὶ κακῶς
ἔστʼ, οὐδὲν ἀλγεῖ συγγενῶς δύστηνος ὤν.

5 *Μενάνδρου Παρακαταθήκης* (fr. 380 K.).

Εὔπιστον ἀτυχῶν ἐστιν ἄνθρωπος φύσει.
τὸν πλησίον γὰρ οἴεται μᾶλλον φρονεῖν
ὁ τοῖς λογισμοῖς τοῖς ἰδίοις πταίων ἀεί.

6 *Ἄμφιδος ἐξ Ἀμπελουργοῦ* (fr. 4 K.).

Ἐν οἷς ἂν ἀτυχήσῃ τις ἄνθρωπος τόποις,
ἥκιστα τούτοις πλησιάζων ἥδεται.

7 *Μενάνδρου Ἐγχειριδίου* (fr. 149 K.).

Οὐχ ὅθεν ἂν ᾤμην ἠτύχηκα· πάντα δὲ
τὰ μηδὲ προσδοκώμενʼ ἔκστασιν φέρει.

8 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης* (fr. 169 N.[2]).

. . ἐπʼ ἄκραν ἥκομεν γραμμὴν κακῶν.

---

2 *εὖ παθόντα ἡ ʼτέρα* S *εὐπαθόντα ἡτέρα* M *εὖ παθόντα εἶθʼ ἑτέρα* A: *νὺξ ἐστιν, εὖ παθόντα δʼ ἡμέρα φθάνει* Gomperz *Beitr. zur kr. u. erkl. gr. schriftst.* I p. 9 ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ **4** *μακαρίῳ* Eur., ex Eur. Gesn.[1]: *μακαρίως* S ‖ **5** *ᾧ δʼ ἀεὶ κακῶς* Eur. *ᾧ δʼ αἰεὶ κακῶς* Euripidem secutus Gesn.[1]: *ὁ δʼ αἰεὶ κακὸς* (*κακῶς* Tr.) S ‖ **6** *εἰς τοὐδὲν* Tr. | *συγγενῶς* S: *συγγενῶν* libri Eur. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A, *μ*[ε] nec pl. S. cum versu primo conf. Men. monost. 183 ‖ **8** *εὔπιστον* S M A *εὔπειστον* monost. | *ἀτυχῶν* Tr. *ἀτυχὼν* S M A ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., *ἄμφι*[δ] nec pl. S ‖ **12** *Ἐν* nunc magna ex parte erasum in M | *τὶς ἄνθρωπος* sed acc. et sp. suppl. m. rec. M ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. altera eclogae pars (*πάντα δὲ — ἔκστασιν φέρει*) iteratur infra flor. 111, 11 Mein. (*Μενάνδρου Ἐγχειριδίου*) ‖ **15** *οὐχ ὅθεν* Porson: *Οὐκοθεν* sine acc. M *οὐκ ὅθεν* A | *ἠτύχηκα* Porson: *ἡ τύχη· καὶ* M A ‖ **16** *μηδὲ* (ut tacite scripserat Gesn.[2] p. 558) A *μηδὲν* M *μὴ* libri flor. 111, 11 Mein. | *προσδοκώμενα* M hic et infra ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 7 Mein.), *εὐρι*[πδ] fab. nom. omisso S ‖ **18** fort. ⟨*ἤδη δʼ*⟩ *ἐπʼ ἄκραν κτἑ.*

9 (8 Mein.) *Ὁμήρου Ἰλιάδος τ'* (290).

Ὣς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.

10 *Εὐριπίδου Αἰόλου* (fr. 35 N.²).

Ἀεὶ τὸ μὲν ζῇ, τὸ δὲ μεθίσταται κακόν,
τὸ δ' ἐκπέφηνεν αὖτις ἐξ ἀρχῆς νέον.

11 *Φιλήτα Δήμητρος* (fr. 3 Bergk).

Νῦν δ' αἰεὶ πέσσω· τὸ δ' ἀέξεται ἄλλο νεωρὲς
πῆμα, κακοῦ δ' οὔπω γίνεται ἡσυχίη.

12 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 5 p. 37 Bach).

Ἦ μὲν δὴ πελάγεσσι πεφύρησαι χαλεποῖσι,
θυμέ, γαληναίῃ δ' ἐπιμίσγεαι οὐδ' ὅσον ὅσσον,
ἀμφὶ δέ τοι νέαι αἰὲν ἀνῖαι τετρήχασιν.

13 *Μενάνδρου Ἥρωι* (fr. 211 K. fr. 4 Koerte).

Ὡς οἰκτρόν, ἣ τὰ τοιαῦτα δυστυχῶ μόνη,
ἃ μηδὲ πιθανὰς τὰς ὑπερβολὰς ἔχει.

14 *Μενάνδρου* (Eur. Androm. 330 s.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.) *Ὁμήρου Ἰλιάδος τ'* scripsi: *ὁμήρου* compend. nec pl. S *Ἰλιάδος τ'* (*ταῦ* A) poetae nom om. M A ‖ **2** *ὦσ* (*ὦ* rubr.) M | *αἰεί* S A, Hom.: *ἀεί* M Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.). *ἴ αυτ* fab. nom. om. S ‖ **5** *ἐκπέφηνεν* Musgrave: *οὐκ ἔφηνεν* (*ἔφην ἐν* M) S M A. *αὖ πέφηνεν* Badham | *αὖθις* Grotius Dict. poet. p. 429: *αὖτις* S *αὐτῆς* M A ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, *Φιλητ* nec pl. S. *Φιλίτας* Photi pinacogr. p. 58 Elt. idque reponi vult Croenert Herm. XXXVII p. 220 ss. cf. etiam Stob. IV p. 518, 9 adn. ‖ **7** *νεωρὲς* S M A *νοερὲς* Tr. ‖ **8** *γίνεται* S M *γίγν-* ut videtur A ‖ **9** ecl. hab. S, om. M A. *ἴ αυτ* S idque reposui: *Φιλήτου* Tr., sed lemma per errorem huc delapsum est, pertinet potius ad ecl. 11, cui proxima ecloga subiecta fuit lemmate non iterato. *Hermae* Philetae versus adsignari voluit (ut olim Nic. Bach) de Wilamowitz *Hom. unters.* p. 191 adn. 33 ‖ **10** *πελάγεσσι* Wilamowitz: *πολέεσι* S corr. S¹ *πολέεσσι* Tr. | *χαλεποῖσι* Tr. *χαλεπῆσι* S ‖ **11** *ὅσον ὅσσον* Tr. *ὅσον ὅσον* S ‖ **13** ecl. cum lemm. hab M A, om. S ‖ **14** *ἣ* tacite scr. Gesn.² p. 558: *ἢ* M A | *τὰ* deleri vult Hirschig ‖ **16** *μενάνδρου* (*με* S) S M Mac. *τοῦ αὐτοῦ* A *ζήτει* in marg. compend. A. versus ipsi, quos huic lemmati subi-

Ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν,
τὰ δ' ἔνδον εἰσὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι.

15 *Φιλήτου* (fr. 9 Bergk).

Τῷ οὔ μοι πολέων γαίης ὕπερ οὐδὲ θαλάσσης
ἐκ Διὸς ὡραίων ἐρχομένων ἐτέων.
οὐδ' ἀπὸ μοῖρα κακῶν μελέῳ φέρει, ἀλλὰ μένουσιν
ἔμπεδ' ἀεί, καὶ τοῖς ἄλλα προσαυξάνεται.

16 *Διφίλου* (fr. 107 K.).

Ὥσπερ κυαθίζουσ' ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη
ἓν ἀγαθὸν ὑποχέασα τρί' ἐπαντλεῖ κακά.

17 *Γαΐου Κατὰ Ἀρτεμισίου παιδοφθορίας.*

---

ciunt S M A Mac., tamquam Euripidei leguntur Androm. 330 s., sed ibi notati iam a Didymo. sunt qui versus olim in margine adscriptos fuisse putent Euripideo exemplari tamquam Menandreos (velut Ed. Schwartz), cum alii quod veri simile non est Menandrum coniciant Euripidis versus undecunque petitos in suum usum vertisse. mihi credibilius iam gnomologum hos versus in suo Euripidis exemplari legisse. lacuna igitur perisse putes versus Menandri una cum lemmate *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης*. instauratur sic pristinus ordo alphabeticus cuius vestigium superest *Εὐρ. Ἀντιγόνης, Εὐρ. Αἰόλου*

1 *ευτυχεῖν* S M A *εὐτυχεῖς* Mac. *εὖ φρονεῖν* Eur. *εὐτυχεῖν* gnomologus, agitur enim *περὶ κακοδαιμονίας*, non *περὶ φρονήσεως* ‖ 2 *λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι* Euripidis libri idque etiam Stobaeo dari voluit Valckenaer, cui obsecundavit Meineke. exulavit *λαμπροί*, postquam *εἰσὶ* ex priore versu immigravit. contorta enim esset structura *ἔξωθέν εἰσιν* (sc. *εὐτυχοῦντες* vel *εὐτυχεῖς*) *οἱ δοκοῦντες εὐτυχεῖν* ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. cf. p. 922, 6 adn. ‖ 4 *τῷ οὔ μοι* S. emendatio incerta. *πωτῶμαι* ci. Meineke | *οὐδὲ* S *ἠδὲ* prop. Gesn.[2] mrg. ‖ 5 *ὡράων* ci. Meineke | *ἐρχομένων* Iacobs: *ἐσχομεν ὧν* S ‖ 6 *ἀπὸ μοῖρα* tacite scr. Gesn.[2]: *ἀπόμοιρα* S | *κακῶν μελέῳ* Passow: *μελέω κακῶν* S | *μένουσιν* Grotius Dict. poet. p. 554: *φέρουσιν* S ‖ 7 *ἔμπεδ' ἀεί, καὶ τοῖς* Meineke: *ἔμπεδα καὶ τοῖς* S *ἔμπεδα καὶ τοῖσιν* Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 *ἐνίοθ' ἡμῖν ἡ τύχη* tacite restituit Gesn.[2]: *ἡμῖν ἡ τύχη* (*ἐνίοτ'* superscr.) S *ὑμῖν ἡ τύχη ἐνιοτ'* M *ἡμῖν ἡ τύχη ἐνίοτ'* A *ἡμῖν ἐνίοτε ἡ τύχη* Tr. ‖ 10 *ὑποχέασα* Meineke: *ἐπιχέασα* S. cf. Cobet V. l.[2] p. 483 N. l. p. 601 ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A. nil nisi *Γαΐου* pro lemm. S idque in marg. ita positum ut iuxta v. *ὃ μηδὲ* locum obtineat, unde error invasit Tr.

Τὸ μὲν ἀδικεῖσθαι καὶ πᾶν ὁτιοῦν δεινόν ἐστι· τὸ δὲ καὶ τῶν τοιούτων τι παθεῖν, ἃ μηδὲ εἰπεῖν ὁ πεπονθὼς δύναται σαφῶς, δυστυχίας ὑπερβολὴν οὐκ ἔχει.

18 *Ἐν ταὐτῷ.*

Ὅρα δὴ τὸ τῆς κατηγορίας δύσκολον· ἐν ᾗ καὶ τὸ εἰπεῖν ἀδύνατον, αἰσχρὸν γάρ, καὶ τὸ σιωπῆσαι χαλεπώτερον· πῶς γὰρ ἂν δύναιτό τις ἄνευ λόγου δηλῶσαι τὰ πεπραγμένα;

19 *Ἀντιφῶντος* (fr. 54 Diels 2).

Ὅτῳ γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούλεται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρί, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ καλῶς φρονεῖν ⟨δὲ⟩ πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἀμφοτέρων ἀπεστέρησεν.

19a (103, 31 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Οὔτε τὸν ἀρρωστοῦντα ἡ χρυσόπους ὠφελεῖ κλίνη οὔτε τὸν ἀνόητον ἡ ἐπίσημος εὐτυχία.

20 *Δημοκρίτου* (fr. 287 Diels 2).

---

1 *πᾶν ὁτιοῦν* Meineke: *παντὶ οὖν* SMA ‖ **2** *ἃ* Meineke: *ὃ* libri | *μηδὲ γαΐου εἰπεῖν* Tr. vide ad p. 923, 12 ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἐν ταυτῶ* SM *ἐν τῷ αὐτῷ* A ‖ **6** *χαλεπώτερον*, quod symmetria commendari putat Ed. Schwartz, mihi suspectum. iungenda videntur *καὶ τὸ εἰπεῖν ἀδύνατον . . . καὶ τὸ σιωπῆσαι*, pergitur enim *πῶς γὰρ ἂν δύναιτο κτέ.* ineptum esse *χαλεπώτερον* non fugit Meinekium, sed quod proposuit *καὶ τὸ εἰπεῖν χαλεπώτατον, αἰσχρὸν γάρ, καὶ τὸ σιωπῆσαι ἀδύνατον, πῶς γὰρ κτέ.* probabilitatis modum excedit ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. SMA. tamquam amplioris fragmenti clausula legitur Stob. III 16, 30 (*Ἀντιφῶντος*) ‖ **10** *Ὅτῳ* Sauppe: *τῶ* SMA (rubricatoris in archetypo neglegentia), *ὅταν* libri III 16, 30 | *βούλεται* SMA *βούληται* libri III 16, 30 ‖ **11** *καλῶς φρονεῖν* (*φθονεῖν* A1) SMA *φρονεῖν καλῶς* libri III 16, 30. suspectius igitur *καλῶς* ‖ **12** *δὲ* addidit Sauppe | *ἀμφοτέρων* SMA *ἑκατέρων* libri III 16, 30 ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. MA (post ecl. 19) Mac. (post ecl. 14 sed 15—19 omissis), om. S. temere in antecedentis capitis fine collocavit Gesn.2, itaque etiam Gaisford et Meineke. recurrit corp. Par. 8 Elt. (*Πλουτάρχου*). paululum variata legitur Stob. IV 31d, 108 p. 771, 14 (*Τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Σωκράτους*) ubi vide quae adnotavimus ‖ **16** *οὔτε τὸν* M Mac., Stob. IV 31d, corp. Par.: *οὔτε αὖ* A idque (*οὔτ' αὖ*) frustra receperunt Gaisford et Meineke ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S, om. MA

Ἀπορίη ξυνὴ τῆς ἑκάστου χαλεπωτέρη· οὐ γὰρ ὑπολείπεται ἐλπὶς ἐπικουρίης.

21 (Eiusd. fr. 288 Diels [2])

Νόσος οἴκου καὶ βίου γίνεται ὅκως περ καὶ σκήνεος.

22 *Γαΐου ὑπὲρ Παύλου παιδὸς ἰδίου ἐν μανίᾳ ἀνῃρημένου.*

Ἔοικε δὲ ὁ βάσκανος δαίμων φιλοτιμότατος εἶναι πρὸς τὰς παραδόξους συμφοράς. ἕστηκέ σοι παιδοφόνος πατήρ, τὴν μὲν χεῖρα μιαρώτατος τὴν δὲ ψυχὴν καθαρώτατος, μανίᾳ διακονησάμενος τὴν συμφοράν.

23 (Heraclit. fr. 119 Diels [2])

Ἡράκλειτος ἔφη ὡς ἦθος ἀνθρώπῳ δαίμων.

24 *Ξενοκράτους.*

Ξενοκράτης ἔλεγεν· ὡς τὸ κακοπρόσωπον αἶσχει προσώπου, καὶ μοχθηρίᾳ τινὶ μορφῆς τὸ δύσμορφον, οὕτω δαίμονος κακίᾳ τοὺς πονηροὺς κακοδαίμονας ὀνομάζομεν.

25 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου* (p. 470 C—471 A).

Ἀλλὰ μήν, ὦ Σώρατες, οὐδέν γέ ⟨σ⟩ε δεῖ παλαιοῖς πράγμασιν ἐλέγχειν. τὰ γὰρ χθὲς καὶ πρώην γεγονότα ταῦτα ἱκανά σ' ἐξελέγξαι ἐστὶ καὶ ἀποδεῖξαι ὡς πολλοὶ

---

1 *ἑνὸς ἑκάστου* mavult Meineke ‖ 3 ecl. hab. lemmate non iterato S, om. M A ‖ 4 *γίνεται* Tr. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. in lemmate *παῖδα ἴδιον ἐν μανίᾳ ἀνῃρηκότος* expectat Meineke. sed v. *παιδὸς κτέ.* videntur gnomologi esse explicatio | post lemma *Γαΐου — ἀνῃρημένου* mox alterum lemma *ἐν ταυτῷ* S. *ἕστηκε κτέ.* non seiunguntur a reliquis, fallitur Gaisford Stob. Ecl. II (Ox. 1850) p. 906, immo post *συμφοράς* ne interpungitur quidem in S. videtur igitur erratum esse in S. nam si verum est *Ἐν ταὐτῷ*, novum tmema non aliunde incipere poterat quam ab *ἕστηκε* ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S, om. M A. cf. Plutarchus Quaest. Plat. p. 999 E Alex. Aphrod. de fato 6 p. 16 Orell. Ps.-Heraclit. Epist. 9 ‖ 13 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ 14 *ὡς* S M *ὥσπερ* A ‖ 15 *μορφῆς* M A[2] *μορφῇ* A[1], om. S ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A. interpretatus est locum M. Tullius Tusc. V 12, 35, respiciunt permulti quos enumeravit Sternbach in gnomol. Vat. 496. vide quae idem adnotavit in Gnomol. Vat. 302 ‖ 18 v. *Ἀλλὰ μὴν* — (p. 926, 10) *καὶ δικαιοσύνης* om. M A | *γέ σε δεῖ* Plat., tacite e Plat. Gesn.[1] f. 482[v]: *γε ἔδει* S ‖ 19 *χθὲς* S, Platonis cod. Vind. 55 *ἐχθὲς* Plat., e Plat. tacite Gesn.[1] ‖ 20 *ἱκανά σε* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *ἱκανῶς* S

ἀδικοῦντες ἄνθρωποι εὐδαίμονές εἰσι. — Τὰ ποῖα ταῦτα; — Ἀρχέλαον δήπου τοῦτον τὸν Περδίκκου ὁρᾷς ἄρχοντα Μακεδονίας; — Εἰ δὲ μή, ἀλλ' ἀκούω γε. — Εὐδαίμων οὖν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἄθλιος; — Οὐκ οἶδα, ὦ Πῶλε, οὐ γάρ πω συγγέγονα τῷ ἀνδρί. — Τί δαί; συγγενόμενος ἂν γνοίης, ἄλλως δὲ αὐτόθεν οὐ γιγνώσκεις, ὅτι εὐδαιμονεῖ; — Μὰ Δί', οὐ δῆτα. — Δῆλον δή, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐδὲ τὸν μέγαν βασιλέα γιγνώσκειν φήσεις εὐδαίμονα ὄντα. — Καὶ ἀληθῆ γε ἐρῶ· οὐ γὰρ οἶδα παιδείας ὅπως ἔχει καὶ δικαιοσύνης. τὸν μὲν γὰρ καλὸν κἀγαθὸν ἄνδρα καὶ γυναῖκα εὐδαίμονας εἶναί φημι, τὸν δὲ ἄδικον καὶ πονηρὸν ἄθλιον. — Ἄθλιος ἄρα οὗτός ἐστιν ὁ Ἀρχέλαος κατὰ τὸν σὸν λόγον; — Εἴπερ γε, ὦ φίλε, ἄδικος.

26 *Ἐν ταὐτῷ* (p. 472 E).

Κατά γε τὴν ἐμὴν δόξαν, ὦ Πῶλε, ὁ ἀδικῶν τε καὶ ὁ ἄδικος πάντως μὲν ἄθλιος, ἀθλιώτερος μέντοι, ἐὰν μὴ διδῷ δίκην μηδὲ τυγχάνῃ τιμωρίας ἀδικῶν, ἧττον δὲ ἄθλιος, ἐὰν διδῷ δίκην καὶ τυγχάνῃ δίκης ὑπὸ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων.

---

1 paragraphos addidi hic et in sequentibus || 2 *Περδίκκου* e Plat. Gesn.[1]: *περδίκου* S || 5 *δαὶ* S, Platonis cod. Ven. append. class. 4 cod. I: *δὲ* Plat. Clarkianus || 6 *γιγνώσκεις* Plat. *γιν-* S || 7 *δή* S, Plat.: *δὲ* Tr. || 8 *γιγνώσκειν* S, Plat. *γιν-* Tr. || 9 *καὶ* om. Tr. || 10 inter *δικαιοσύνης* et *τὸν μὲν* quae habet Plato *τί δέ; ἐν τούτῳ ἡ πᾶσα εὐδαιμονία ἐστίν; — Ὡς γε ἐγὼ λέγω, ὦ Πῶλε* om. S. recidit enim gnomologus utpote dialogo magis quam sententiae accommodata. temere ex Platonis Ald. (ubi *πᾶσα ἡ* pro *ἡ πᾶσα*) Stobaeo intulit Gesn.[1], a Gesnero decepti Gaisford et Meineke | *καλὸν* (*ν* add. M[2]) *κἀγαθὸν* S M, Plat. *καλοκαγαθὸν* A || 11 *εὐδαίμονα* Plat. | *εἶναι φημί* M || 12 v. *ἄθλιος ἄρα* — (13) *ἄδικος* offert etiam Athenaeus V p. 217 D | *οὗτος ὁ Ἀρχέλαός ἐστι κατὰ* Ath. | *τὸν σὸν* etiam A, fallitur Gaisford || 14 ecl. cum lemm. hab. S M A || 15 *γε* S M A, moneo propter Gaisfordum || 16 *πάντως* S M A, Plat. cod. Vind. 55: *ἁπάντων* Plat. rell. | *μὲν* S M A, Plat.: *γε* Tr. p. 445 | *μέντοι* S M A, Plat. cod. Vind. 55: *μὲν τοίνυν* Plat. rell. || 18 *τυγχάνει* S || 19 *ἀνθρώπων* Platonis plurimi: *ἀνδρῶν* S *ὑπ' ἀνθρώπων* M A, Platonis cod. Vind. 55

CAPVT XXXXI.

ΟΤΙ ΑΒΕΒΑΙΟΣ Η ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΕΥΠΡΑΞΙΑ ΜΕΤΑΠΙΠΤΟΥΣΗΣ ΡΑΙΔΙΩΣ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ.

1 *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 420 N.[2]).

Ὁρᾷς τυράννους διὰ μακρῶν ηὐξημένους
ὡς μικρὰ τὰ σφάλλοντα, καὶ μί' ἡμέρα
τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω.
ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος· οἷς γὰρ ἦν ποτε,
ἐξ ἐλπίδων πίπτοντας ὑπτίους ὁρῶ.

---

1 Caput quadragesimum primum servarunt S M A, aliquot eclogas Mac., inscriptionem quae supra legitur offerunt S M A, nil nisi *Ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία* Photius et Mac. numerum *ρ'* addunt S M Mac. *ϛθ'* A *ργ'* Tr. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S, lemmate detracto M A. fab. nom. commemorato respicit versus Philostratus Vit. Apoll. 7, 4 ‖ 5 *ἠσκημμένους* S *ἠσκημένους* M A: *ηὐξημένους* suppeditavit Philostr. *ὁ Εὐριπίδης διὰ μακρῶν αὐξηθέντας τοὺς τυράννους ἁλίσκεσθαι φησὶν ὑπὸ μικρῶν* | post *ἠσκημένους* interrogationis signum posuit M | 5—6 adfert Plut. Consol. ad Apollon. p. 104 A poetae, non fab. nom. addito. respicit Philo De somn. I 154 p. 644 Wendl. his *ἡ μία γάρ, ὥς ἔφη τις, ἡμέρα τὸν μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὸν δ' ἦρεν ἄνω*, etiam vol. II p. 85 ‖ 6 *ὡς μικρὰ* S M A *μικρότατα* libri Plutarchi, unde *μίκρ' ἄττα* elicuit Bernardakis ‖ 7 *τὰ μὲν* Plut. *τὸν μὲν* S M A, Philo. nolui *τὸν μὲν* retinere in Stob., quia ipse Stob. mox *τὰ δὲ* | *ὑψόθεν τὰ δ' ἦρ' ἄνω* Plut. *ὑψωθέντα δηρ' ἄνω* S *ὑψωθέν τα δ' ἠράνω* M *ὑψωθέντα δ' ἦρ' ἄνω* A *ὑψόθεν τὸν δ' ἦρεν ἄνω* Philo ‖ 8 *ὁ* Tr., radendo corr. ex *οὐ* S *οὐ* M A | *ποτε* om. A ‖ 9 *ὁρᾷς* vel *ὅρα* conicit Mekler aut putat v. *ὑπόπτερος δ'* — *ὁρῶ* a praegressis dirimendos esse. sed vide ne post *οἷς γὰρ ἦν ποτε* potius lacuna signanda sit. nam verba *ἐξ ἐλπίδων* — *ὁρῶ* cum versu antecedenti non satis apte coire senserunt ii qui *ἐλπίδων* voci aliam substituere conati sunt velut Herwerden, qui *ἐξ*

2 *Διονυσίου τυράννου ἐκ Λήδας* (fr. 3 p. 794 N.[2]).

Θνητῶν δὲ μηδεὶς μηδέν' ὄλβιόν ποτε
κρίνῃ, πρὶν αὐτὸν εὖ τελευτήσαντ' ἴδῃ·
ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ τὸν θανόντ' ἐπαινέσαι.

3 *Σοφοκλέους Τυνδάρεως* (fr. 588 N.[2]).

Οὐ χρή ποτ' εὖ πράσσοντος ὀλβίσαι τύχας
ἀνδρός, πρὶν αὐτῷ παντελῶς ἤδη βίος
διεκπερανθῇ καὶ τελευτήσῃ βίον.
ἐν γὰρ βραχεῖ καθεῖλε κὠλίγῳ χρόνῳ
πάμπλουτον ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις,
ὅταν μεταστῇ, καὶ θεοῖς δοκῇ τάδε.

ὀλβίων proposuit *Rev. de philol.* II p. 56 vel F. G. Schmidt *ἐξ ἀντύγων* coniciens *Krit. st.* II p. 468

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *ἐκ λήδας* om. S ‖ 3 *εὐτελευτήσαντ'* M *εὐτελήσαντ'* A ‖ 4 *ἔν' ἀσφαλὲς γὰρ τὸν θανόντ' ἐπολβίσαι* prop. F. G. Schmidt. sed ubi tragici *ἐπολβίζειν*? gnomologi potius videtur versus iste quem ne Dionysio quidem satis dignum puto ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, *τυνδαρέως* libri. Tyndareum scripsisse Sophoclem alio nuper fragmento confirmavit Photius *Der anf. des lex. des Phot.* p. 89, 20 Reitzenst. versus qui supra Sophocli dantur alienos ab illustri tragico esse iudicavit Bernhardy *Grundr. der gr. litt.*[3] II 2 p. 335, cui adsentitur de Wilamowitz *Berl. sitz.* 1907 p. 5. an intercidit Tyndarei fragmentum simul cum lemmate proximo? *Σοφοκλέους Τυνδάρεως scil. φησί* interpretatur Hippenstiel De gr. trag. princ. fab. nominibus p. 43. cui interpretationi parum favet quod Sophoclis Creusam Stobaeus fere semper lemmate *Σοφοκλέους Κρέουσα* consignat (cf. Nauck Tr. gr. fr.[2] p. 207) atque ibi quoque ubi Creusa loquens cogitari nequit velut fr. 328 N.[2] accedit quod *Τυνδάρεωι* et *Τυνδάρεως* facile inter se confundi poterant, cf. p. 921, 4 adn., 932, 10 ‖ 7 s. *βίον διεκπερανθῇ καὶ τελευτηθῇ καλῶς* prop. Meineke in
τή
Fleckeiseni Annal. a. 1863 p. 379 ‖ 8 *διεκπεραθῇ* scr. Nauck | *τελευσῃ* corr. S[1] | *καὶ τελευτήσῃ καλῶς* ci. Heimsoeth *Krit. st.* p. 159 et Cobet Mnemos.[2] II p. 442 *βίον* tamquam glossema secludentes ‖ 9 *καθεῖλεν* S M | *κὀλίγω* S *καὶ ὀλίγω* M *κἂν ὀλίγω* A ‖ 10 *πάμπολλον* vel *πάμπλουτον* ci. Gesn.[2] p. 560 mrg. *πᾶν πλουτον* (acc. eraso) S *πᾶν πλοῦτον* M A Tr. | *ὄλβον δαίμονος κακοῦ δόσις* libri nisi quod *ὅλον βαρυδαίμονος κακοῦ δόσις* Tr. | *δαίμονος κακοῦ φθόνος* ci. I. Herzer ‖ 11 versus videtur 'aliunde immigrasse' Nauckio Trag. dict. ind. p. XIII | *δοκεῖ* A Tr.

4 *Ἀλέξιδος ἐκ Βρεττίας* (fr. 34 K.).
Τοιοῦτο τὸ ζῆν ἐστιν ὥσπερ οἱ κύβοι·
οὐ ταὔτ' ἀεὶ πίπτουσιν, οὐδὲ τῷ βίῳ
ταὐτὸν διαμένει σχῆμα, μεταβολὰς δ' ἔχει.
5 *Διφίλου ἐκ Ζωγράφου* (fr. 45 K.).
Ἀπροσδόκητον οὐδὲν ἀνθρώποις πάθος,
ἐφημέρους γὰρ τὰς τύχας κεκτήμεθα.
6 *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας ἐν Αὐλίδι* (28).
Οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως·
Ἀγάμεμνον Ἀτρεῦ. δεῖ δέ σε χαίρειν
κἂν μὴ σὺ θέλῃς, τὰ θεῶν οὕτω νενόμισται
οὐκ ἐπὶ πᾶσιν ἔφυς ἀγαθοῖς.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἀλέξι*^{δ} fab. nom. om. S. Plut. De tranq. an. p. 467 A *κυβείᾳ .. ὁ Πλάτων τὸν βίον ἀπείκασεν* adscripsit Meineke, Platonis rei p. 604 C commonet Headlam ‖ 2 *τὸ* om. M ‖ 3 *οὔτ' αὔτ'* S A *οὔταυτ'* M ‖ 4 *ταυτὼν* M ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, sine lemm. Mac. *διφῖ* nec plura S ‖ 6 *πάθος* M A Mac. *πάθους* an *πάθος* voluerit S ex compendio aegre diiudices, *πάθους* Tr. ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. falso $χ^{o}$ in marg. S. miserae gnomologii condicioni nolui succurrere. conferatur Eur.: *οὐκ ἄγαμαι ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέως. Οὐκ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,* (30) *Ἀγάμεμνον, Ἀτρεύς.* (31) *Δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι· Θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς, Τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.* omissus erat igitur olim dimeter *οὐκ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς* propter idem initium antecedentis (*οὐκ*), item *καὶ λυπεῖσθαι, θνητὸς γὰρ ἔφυς* propter simile initium insequentis (*καὶ ἂν* vel *κἂν*), dein suppleti sunt falso loco. versum *οὐκ ἄγαμαι — ἀριστέως* citat Chrysippus (*Περὶ ἀποφατικῶν*) fr. 180 p. 53, 26 Arn. fab. nom. om., versus Iph. A. 29—33 cum ordine Euripideo consentientes (*οὐκ ἐπὶ π. — οὕτω βουλόμεν' ἔσται*) Plutarchus Consol. ad Apoll. p. 103B poetae et fab. om., Iph. A. 29—31 (*οὐκ ἐπὶ π. — καὶ λυπεῖσθαι*) poet. et fab. nom. om. Plutarchus De poet. aud. p. 133E. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 51 ‖ 9 *ἀριστέως* S, Chrys. *ἀριστέος* libri Eur. ‖ 10 *ἀτρεῦ* S. *Ἀτρεύς* Eur., Plut. scilicet postquam locum mutarunt dimetri in gnomologio, fieri non poterat quin etiam gravioribus mendis commacularentur ‖ 11 *οὕτω νενόμισται* S *οὕτω βουλόμεν'* (*βουλομένων* libri Plut.) *ἔσται* Eur., Plut. ‖ 12 *ἔφυς* S *σ' ἐφύτευσ'* Eur., Plut. vide quae monui ad 10

καὶ λυπεῖσθαι, θνητὸς γὰρ ἔφυς.

7 *Σιμωνίδου* (Semonidis fr. 4 B.[4]).

Πάμπαν δ' ἄμωμος οὔτις οὐδ' ἀκήριος.

8 *Εὐριπίδου* (fr. 1073 N.[2]).

Οὐ χρή ποτ' ὀρθαῖς ἐν τύχαις βεβηκότα
ἕξειν τὸν αὐτὸν δαίμον' εἰς ἀεὶ δοκεῖν.
ὁ γὰρ θεός πως, εἰ θεόν σφε χρὴ καλεῖν,
κάμνει ξυνὼν τὰ πολλὰ τοῖς αὐτοῖς ἀεί.
θνητῶν δὲ θνητὸς ὄλβος· οἱ δ' ὑπέρφρονες
καὶ τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι
ἔλεγχον ἔλαβον τῆς τύχης ἐν τῷ παθεῖν.

9 *Σιμωνίδου Θρήνων* (fr. 32 B.[4]).

Ἄνθρωπος ἐὼν μήποτε φήσῃς ὅ τι γίνεται,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ⟨ὄλβιον⟩ ὅσσον χρόνον ἔσσεται·
ὠκεῖα γὰρ οὐδὲ τανυπτερύγου μυίας
οὕτως ἁ μετάστασις.

10 *Μενάνδρου* (fr. 325 K.).

Εὕροις δ' ἂν οὐθὲν τῶν ἁπάντων, [ὦ] Δημέα,
ἀγαθόν, ἐν ᾧ τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν.

11 *Εὐριπίδου ἐξ Ἀντιόπης* (fr. 196 N.[2]).

---

2 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ **3** *δὲ* M Mac. ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **11** *τῆς τύχης* Th. Gomperz: *τὴν τύχην* S M A ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S M A. *θρήνων* om. S. duos versus priores affert Favorinus huius capitis ecl. 62 '*Ἄνθρωπος — ἔσσεται·*' *ἀλλὰ μηδὲ οἶκον, ὥσπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν* ‖ **13** *ἐὼν* S M A *ὢν* libri ecl. 62 | *μήποτε* S M A *μηδέποτε* ecl. 62 | *φήσῃς* S *φήσῃ* (*η* extr. in ras. M[1]) M A *φῇς* (*φῆσ* M) S M ecl. 62 *εἴπῃς* A ecl. 62. *φάσῃς* scr. Bergk | *γίνεται* libri utrobique nisi quod hoc loco *γίγν-* A | *γίνεται αὔριον* ecl. 62 ‖ **14** *ὄλβιον* ecl. 62, om. hoc loco S M A | *ὅσσον* S, ecl. 62 *ὅσον* hoc loco M A | *χρόνου* M A in ecl. 62 ‖ **15** *μῦασ* M ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S M A. lemma *Μενάνδρου Μισογύνου* praefixum est eclogae 108, 44 Mein., qua eidem versus post duos alios traduntur ‖ **18** *οὐδὲν* ecl. 108, 44 | *ὦ* (*ὦ* M) *δημέα* S M A *σιμύλε* ecl. 108, 44. *ὦ* secl. Grotius Dict. poet. p. 554 ‖ **19** *ἐν ᾧ τι* S M *ἐν ὥτινι* A *ὅπου τι* ecl. 108, 44 ‖
π
20 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *αντιο* S *ἐξ ἀντιόπης* M A Mac.

Τοιόσδε θνητῶν τῶν ταλαιπώρων βίος·
οὔτ' εὐτυχεῖ τὸ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖ,
εὐδαιμονεῖ τε καὖθις οὐκ εὐδαιμονεῖ.
τί δῆτ' ἐν ὄλβῳ μὴ σαφεῖ βεβηκότες
οὐ ζῶμεν ὡς ἥδιστα μὴ λυπούμενοι;

12 *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (fr. 304 N.[2]).

Ποῦ δὴ τὸ σαφὲς θνατοῖσι βιοτᾶς;
θοαῖσι μὲν ναυσὶ πόρον πνοαὶ κατὰ βένθος
ἅλιον ἰθύνουσι· τύχας δὲ θνητῶν
τὸ μὲν μέγ' εἰς οὐδὲν ὁ πολὺς χρόνος
μεθίστησιν, τὸ δὲ μεῖον αὔξων.

13 *Εὐριπίδου ἐκ Χρυσίππου* (fr. 843 N.[2]).

Ὦ δέσποτ', οὐδεὶς οἶδεν ἄνθρωπος γεγὼς
οὔτ' εὐτυχοῦς ἀριθμὸν οὔτε δυστυχοῦς.

14 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (100—103).

Χρὴ δ' οὔ ποτ' εἰπεῖν οὐδέν' ὄλβιον βροτῶν,
πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
ὅπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω.

---

2 *οὐδ'* SMA: corr. Matthiae | *εὐτυχεῖν, δυστυχεῖν* et bis *εὐδαιμονεῖν* scribi vult Cobet Mnemos.[2] II p. 442. huic coniecturae per se aptae nec refragatur nec suffragatur quod offert Menandri et Philist. gnomarum collectio Atheniensis v. 29 Meyer *οὔτ' εὐτυχεῖν δεῖ πάμπαν οὔτε δυστυχεῖν* ‖ 3 versum interpolatum putant Nauck et de Wilamowitz Eur. *Her.*[2] II p. 442 | *δὲ* pro *τε* tacite scr. Wagner ‖ 4 et 5 affert fab. nom. om. Clemens Al. Strom. VI 2 p. 432, 14 Stähl. ubi cod. *τί δήποτε ὄλβῳ μὲν μὴ κτἑ.* ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 7 *θνητοῖς* (cf. 9) *βιοτῆς* prop. Dindorf ‖ 8 *μὲν καὶ* M | *ναυσὶ* SA *νηυσὶ* M | *βένθος* Grotius Dict. poet. p. 433: *βένθους* SMA ‖ 9 *ἅλιον* SM *ἅλιαι* A. *ἅλιον ⟨ἄλλαι ἄλλον⟩ ἰθύνουσι* prop. Headlam *Class. rev.* XV (1901) p. 107) | *ἰθύνουσ* M | *θνητῶν* SM *θνατῶν* A ‖ 10 *εἰς οὐδὲν ⟨ἄγων⟩ ὁ πολὺς* Headlam ‖ 11 *μεθίστησιν* M idque praetulit Headlam: *μεθίστησι* SA | *αὔξει* ci. Musgrave ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA. *ἔ αυ*[τ] *ἐκ*[τ] *χρυσιπ*[π] S ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SMA. *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A, ecl. 14—20 lemmate *Εὐρ.* compr. S. offert eclogam Orion VIII 3 p. 52 s. (*ἐκ τῆς Ἀνδρομάχης*). cf. Choricius ap. Villois. Anecd. II p. 26 ‖ 16 *ὄλβιον οὐδέν'* sed errore correcto signis supra positis S *οὐδέν'* (*οὐδὲν* M) *ὄλβιον* MA

15 *Εὐριπίδου ἐξ Αὐγῆς* (fr. 273 N.[2]).

Πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν, οὐχ ἡμῖν μόνον,
η καὶ παραυτίκ' ἢ χρόνῳ δαίμων βίον
ἔσφηλε, κοὐδεὶς διὰ τέλους εὐδαιμονεῖ.

16 *Εὐριπίδου Σκύριοι* (fr. 684 N.[2]).

Φεῦ τῶν βροτείων ὡς ἀνώμαλοι τύχαι.
οἱ μὲν γὰρ εὖ πράσσουσι, τοῖς δὲ συμφοραὶ
σκληραὶ πάρεισιν εὐσεβοῦσιν εἰς θεούς,
καὶ πάντ' ἀκριβῶς κἀπὶ φροντίδων βίον
οὕτω δικαίως ζῶσιν αἰσχύνης ἄτερ.

17 *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 153 N.[2]).

ΧΟΡ. Ὁ μὲν ὄλβιος ἦν, τὸ δ' ἀπέκρυψεν
θεὸς ἐκ κείνων τῶν ποτε λαμπρῶν·
νεύει βίοτος, νεύει δὲ τύχα
κατὰ πνεῦμ' ἀνέμων.

18 *Εὐριπίδου Ἱκετίσιν* (267—70).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, *αὐγῆς* S *ἐξ αὐγῆσ* (*αὐγησ* sine acc. M) M A, de S vide etiam ad 14 ‖ **3** *ἢ καὶ*] *ἤτοι* prop. Nauck inutiliter | *παραυτίχ'* S M ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A, *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A, de S vide etiam ad ecl. 14. tres versus priores affert fab. nom. om. Anthol. Pal. X 107, sine poet. et fab. n. Ioh. Lydus de mens. 4, 7 p. 71, 23 et 4, 62 p. 140, 7 Wuensch. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 118 ‖ **6** cf. Collect. cod. Vrbinat. A 30 p. 427 Meyer: *ἀνώμαλοι πλάστιγγες ἀστάτου τύχης* ‖ **7** *πράσσουσιν* M ‖ **8** *σκληραὶ* om. Lyd. p. 71 | *εἰς θεούς*] *πρὸς θεούς* Anthol., *πρὸς θεοῦ* Lyd. p. 71. 140 ‖ **9** *κἂν πάντ'* ci. Nauck *κεἰ πάντ'* Herwerden ‖ **10** *οὕτω* (vel *οὔτω*) *δικαίω* S *οὕτω δικαίως* (*δικαιωσ* sic M) M A *οὐ τῷ δικαίῳ* Tr. *σὺν τῷ δικαίῳ* ci. Gesn.[1] f. 483[v] mrg. *ὄντως δικαίων* Wecklein ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, $\overset{o}{χ}$ praef. S, de quo vide etiam ad ecl. 14 ‖ **12** *τὸ*] *τὸν* Valckenaer | *ἀπέκρυψεν* (-*ψε* M) coniecturis sollicitatur, nuperrime ab Herwerdeno mus. Rhen. LVIII p. 144 ‖ **13** *ἐκ κείνων* Grotius Dict. poet. p. 555: *ἐκείνων* S M A ‖ **14** *βίωτοσ* S M | *τύχα* S *τύχη* M A ‖ **15** *πνευμ'* sine acc. M ut modo *των* S ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A. v. *τῶν γὰρ ἐν βρ. οὐκ ἔστιν ⟨οὐδὲν⟩ διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν* citat Clemens Al. Strom. III 3 p. 206, 18 Stähl. poet. et fab. om., v. *οὐκ ἔστιν οὐθὲν διὰ τέλους εὐδαιμονεῖν'* fab. nom. om.

Μὴ δῆτ'· ἔχει τοι καταφυγὴν καὶ θηρία,
δοῦλος δὲ βωμὸν θεῶν, ⟨πόλις δὲ πρὸς πόλιν⟩
ἔπτηξε χειμασθεῖσα. τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν.

19 *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (fr. 415 N.[2]).

Ἄνασσα, πολλοῖς ἔστιν ἀνθρώπων κακά,
τοῖς δ' ἄρτι λήγει, τοῖς δὲ κίνδυνος μολεῖν.
κύκλῳ γὰρ ἕρπει καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς
θνητῶν τε γενεᾷ. τῶν μὲν αὔξεται βίος,
τῶν δὲ φθίνει τε καὶ θερίζεται πάλιν.

20 *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (282—85).

Οὔτοι κρατοῦντα χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεών,

Chrysippus (*Περὶ ἀποφατικῶν*) fr. 180 p. 56, 33 de Arn. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. I p. 33

1 *τοι καταφυγὴν καὶ θηρία* (*θήρια* A) MA: *γὰρ καταφυγὴν θὴρ μὲν πέτραν* Eur., ex Eur. Gesn.[2] p. 561, cum Gesnero Gaisford et Meineke. immo discamus gnomologum vel *θηρίον* tragoediae inferre non dubitasse ‖ 2 *δοῦλος* MA, Eur.: *δοῦλοι* temere Gesn.[2] | *βωμὸν* MA: *βωμοὺς* Eur., ex Eur. Gesn.[2] | *πόλις δὲ πρὸς πόλιν* Eur., ex Eur. Gesn.[2]: om. MA ‖ 4 *ἔστι* (om. *οὐδὲν*) cod. Clementis | *εὐδαιμονοῦν* MA, Eur. *εὐδαιμονεῖν* Chrys. *εὐδαιμονῶν* cod. Clem. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide etiam ad ecl. 14, *οἰνεῖ* pro *ἰνοῖ* M. fragmenti v. tres extremos citat Plutarchus Consol. ad Apoll. p. 104 B fab. nom. om. et quidem sic *κύκλος γὰρ αὐτὸς καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς γένει βροτῶν τε. τοῖς μὲν αὔξεται βίος, τῶν δὲ φθίνει τε κἀκθερίζεται πάλιν* ‖ 7 *κύνδυνος* ex *-ον* S[1] ‖ 8 *κύκλος γὰρ ἕρπει* SMA quod intempestive huc illatum est ex Stob. IV 31[a], 24 ubi legitur *κύκλῳ γὰρ ἕρπει* (sc. *τὰ χρήματα*). intellexit igitur h. l. gnomologus *κύκλῳ γὰρ ἕρπει* (sc. *τὰ κακά*) *καρπίμοις τε γῆς φυτοῖς κτέ.* | *καρπίμος* S *ι* add. S[1] | *γῆς* Plut.: *γῇ* SMA ‖ 9 *γενεά* certe SA, *γενεᾷ* ni fallor M ‖ 10 an *τῶν δ' αὖ φθίνει τε?* ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide etiam ad ecl. 14. an *Ἑκάβῃ?* citat hos versus Libanius ep. 1059. versum 17 adfert Demetrius Cydonius in Boiss. Anecd. nov. p. 310, versum 18 Libanius in Boiss. Anecd. v. I p. 165 ‖ 12 *οὔ τοι* SMA *οὐ τὸν* Tr. *οὐ τοὺς* Eur., Lib. | *κρατοῦντα* SMA *κρατοῦντας* Eur., Lib. | *χρὴ κρατεῖν ἃ μὴ χρεὼν οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ* Tr., Eur., Lib.: om. SMA. defuerint haec verba in gnomologio necne, difficilest diiudicatu. si defuere, *κρατοῦντα* poterit in Stob. retineri, si non defuere, *κρατοῦντας* scribendum puto

οὐδ' εὐτυχοῦντας εὖ δοκεῖν πράξειν ἀεί·
κἀγὼ γὰρ ἦν ποτ', ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμ' ἔτι,
τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.

21 *Σοφοκλέους ἐν Τυροῖ* (fr. 601 N.[2]).

Μήπω μέγαν εἴπῃς πρὶν τελευτήσαντ' ἴδῃς.

22 *Μοσχίωνος* (fr. 9 p. 816 N.[2]).

† *Σὺν αἶσι δόξῃ πρόσθε καὶ γένει μέγας*
Ἄργους δυνάστης, λιτὸς ἐκ τυραννικῶν
θρόνων, προσίκτην θάλλον ἠγκαλισμένος
ἔστειχεν εἰς γῆν ὄμμα συμπαθὲς φέρων
καὶ πᾶσι δεικνὺς ὡς τὰ λαμπρὰ τῆς τύχης
τὴν κτῆσιν οὐ βέβαιον ἀνθρώποις νέμει.
ὃν πᾶς μὲν ἀστῶν ἠλέησεν εἰσιδών,
ἅπας δὲ χεῖρα καὶ προσήγορον φάτιν

---

2 *ἦν* etiam libri Eur. | *εἰμ'* M ‖ 3 *δ' ὄλβον* S, Eur.: *ὄλβον* (*ὅλ-* M) M A | *ἕν μ'* M A Tr., Eur.: *μ' ἕν* S ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, *σοφο*ς nec pl. S *Σοφοκλέουσ ἐν τυροῖ* M et *ἐν τυροῖ* etiam A[1], fallitur de A Gaisford, qui temere scr. *Τηρεῖ*. citant versum sine poetae et fab. nom. Prov. Milleri *Mél. de litt. gr.* p. 381, Cicero Epist. ad Att. 4, 8 a, 1 aliique quorum testimonia collegit Nauck ‖ 5 *μέγαν* S M A, quidam libri Cic.: *μέγ'* Prov. Mill., Cic., alii recte. metricum vitium in gnomologio non correxi, ne corrigerem ipsum gnomologum rei metricae non nimis peritum. quamquam erunt fortasse qui *μέγαν εἴπῃς* ortum putent ex elisione neglecta *μέγα εἴπῃς* ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. sed Mac. nil nisi *μοσχίωνος*: *Τὰ λαμπρὰ — νέμει* ‖ 7 *συνέσει* S *σὺν αἶσι* M *σὺν αἶσσι* A sed *συνέσει* superscr. A[2]. *σὺν αἶσι* tuetur Meineke qui talem fere sententiam ap. Moschionem olim praecessisse opinatur *οὐδὲν ὁμοίως γενναίου ἀνδρὸς ψυχὴν δάκνει ὡς ἀτιμίαι* ut explicandum sit *σὺν αἶσι* (sc. *ἀτιμίαις*). inde *σὺν αἷς ὁ* scr. Nauck | *δόξῃ* S M A sed *ας* (sic compend.) supra scr. A[2] | *πρόσθεν* S ‖ 8 *λειτὸς* Nauck: *λιτὸς* libri ‖ 9 *θρόνων* S M A *δόμων* Tr. p. 546 | *ἠναγκασμένος* Tr. ‖ 10 *ἔστιχεν* M | *συμπαθὲς*] *συννεφὲς* Meineke | *φορῶν* Herwerden Mnemos.[2] XVII p. 273 ‖ 11 verba *τὰ λαμπρὰ* — (12) *νέμει* excerpsit etiam Mac. cum lemmate *μοσχίωνος* (post ecl. 30 Mein.) ‖ 12 *νέμει*] *ἔχει* Cobet Mnemos. IX p. 144 inutiliter. post *νέμει* distinctio maior : ∾ et spatii aliquantulum in M ‖ 13 *πᾶς μὲν*] *πᾶς τις* prop. Nauck Trag. dict. ind. p. XXVII ‖ 14 *χεῖρα* in ras. corr. M | *φάτιν* (sine acc. S) S Tr. *φάτην* M A

ὤρεξε κανθούς τ' ἐξέτηξε δακρύοις
τύχαις συναλγῶν· τἀξίωμα γὰρ νοσοῦν
τὸ πρόσθε πολλοῖς οἶκτον ἐμποιεῖ βροτῶν.

23 *Μενάνδρου* † *Πλοκίων Θαΐδος* (fr. 407 K.).

Ὡς, Παρμένων, οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ βίῳ
φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς,
ἀλλ' ἐγγὺς ἀγαθοῦ παραπέφυκε καὶ κακόν,
ἐκ τοῦ κακοῦ τ' ἤνεγκεν ἀγαθὸν ἡ φύσις.

24 *Ἀρχιλόχου* (fr. 56 B.).

Τοῖς θεοῖς τιθεῖν ἅπαντα· πολλάκις μὲν ἐκ κακῶν
ἄνδρας ὀρθοῦσιν μελαίνῃ κειμένους ἐπὶ χθονί,
πολλάκις δ' ἀνατρέπουσι καὶ μάλ' εὖ βεβηκότας
ὑπτίους κλίνουσ'· ἔπειτα πολλὰ γίγνεται κακά...
καὶ βίου χρήμῃ πλανᾶται καὶ νόου παρήορος.

---

1 *κανθούς* A *κάνθους* S *κἄνθουσ* M ‖ 3 *πρόσθεν* S M | *εὐπορεῖ* S M A: corr. Haupt. *ἐμποεῖ* scr. Nauck ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *θαιδοσ* sine acc. M *θαιδὸς* A^1 *θαΐδος* A^2. lemma duplex difficile est ad explicandum. aut gnomologus ipse haesit incertus, tunc expectes *Πλοκίου ἢ Θαΐδος*, aut librariis debetur error, tunc Plocii locus intercidit. et fuit fortasse olim *Μενάνδρου Πλοκίωι ..... Θαΐδος. ὡς παρμένον κτὲ.* tamquam loquentis personae Thaidis mentionem fieri in lemmate quod coniecit Kock, veri simile non est. paulo aliter res se haberet si Thaidis partes fuisse in Plocio aliunde constaret. nunc comoediae titulum intellegere tutius erit. ceterum cf. Themistius or. XXII p. 267 c (p. 326, 16 Dind.) *λέγει τις ὀρθῶς ἄρα τῶν τοῦ γέλωτος ποιητῶν ὅτι μηδέν ἐστιν ἀγαθὸν ἐν τῷ βίῳ φυόμενον ὥσπερ δένδρον ἐκ ῥίζης μιᾶς, ἀεὶ δὲ αὐτῷ προσπέφυκε καὶ κακόν.* aliorum testimonia addidit Nauck in Meinekii Com. vol. V 1 p. CCLXIII et *Mél. Gr.-Rom.* t. VI p. 113 ‖ 5 *ὡς παρμένον* M A linea qua nom. proprium indicari solet omissa A. *ὦ Παρμένων*, quod scripsit Meineke, primum inveni ap. Grotium Dict. poet. p. 555 | *ἀγαθὸν ἐν βίῳ* prop. Nauck *Mél. Gr.-R.* t. VI p. 113, sed articulus non displicet (cf. ecl. 30), et *ἐν τῷ βίῳ* Themistius. *ὡς* nisi subortum sit dittographia quadam, malim ⟨*δῆλον*⟩ *ὡς Οὐκ ἔστιν ἀγαθόν, Παρμένων,* ⟨*ἐν*⟩ *τῷ βίῳ κτὲ.* sim. ‖ 8 *τ' ἤνεγκεν* A *τἔινεγκεν* M ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 10 *τιθεῖν ἅπαντα* Iacobs: *τ› εἰθεῖάπαντα* S *τίθει πάντα* Tr. *τίθει* ⟨*τὰ*⟩ *πάντα* Grotius Dict. poet. p. 555. cf. Kaibel ap. Bahntge Quaest. Archil. (diss. Gott. a. 1900) p. 46 ‖ 11 *ὀρθοῦσι* Tr. ‖ 13 *κλίνουσ'* Valckenaer: *κινοῦσ'* S | post *κακά* lacunam signavit Meineke ‖ 14 *χρήμη* S *χρὴ μὴ* Tr.: corr. Abreschius

25 *Θεοδέκτου* (fr. 16 p. 806 N.²).

Πολυσπερὴς μέν, ὦ γέρον, καθ' Ἑλλάδα
φήμη πλανᾶται καὶ διέγνωσται πάλαι,
τὸ μὴ βεβαίους τὰς βροτῶν εἶναι τύχας.

26 *Εὐριπίδου Κρήσσαις.*

* * *

26a (contin. 26 Mein.: Eur. Heraclid. 865 s.).

Τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦτε, πρὶν
θανόντ' ἴδῃ τις, ὡς ἐφήμεροι τύχαι.

27 *Ἀλέξιδος* (fr. 288 K.).

Κἂν εὐτυχῇ τις, ὡς ἔοικε, προσδοκᾶν
ἀεί τι δεῖ, καὶ μή τι πιστεύειν τύχῃ.

28 *Μενάνδρου Γεωργῷ* (fr. 94 K.).

Ὁ δ' ἠδικηκώς, ὅστις ἔσθ' οὗτός ποτε,
τὴν ὑμετέραν πενίαν κακοδαίμων ἔσθ', ὅτι
τοῦτ' ἠδίκηκεν, οὗ τυχὸν μεταλήψεται.
εἰ καὶ σφόδρ' εὐπορεῖ γάρ, ἀβεβαίως τρυφᾷ·
τὸ τῆς τύχης γὰρ ῥεῦμα μεταπίπτει ταχύ.

29 *Κλειτομάχου.*

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. simili gnomologio usus est Clemens Al. Strom. VI 2 p. 433, 19 Stähl. *ὁ τραγικὸς ὁμοίως Θεοδέκτης γράφει· 'τὸ μὴ — τύχας.* cf. Elter De gnomol. gr. hist. atque orig. comment. ramenta p. 27 ‖ 2 *πολυσπερεῖ* S A *πολύσπερ εἰ* M: tacite corr. Gesn.¹ f. 484ʳ ‖ 5 lemma cum Euripidis Heraclidarum versibus copulatur in M A, lemma et versus om. S. lacunam indicavi, nam calami lapsu *κρήσσαις* datum esse pro *ἡρακλείδαις* credant alii. lemma *κρήσσαις* commemorare potuit Nauck in fragmentorum collectione ‖ 7 *τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦτε, πρὶν* M A: *τῇ δὲ νῦν τύχῃ Βροτοῖς ἅπασι λαμπρὰ κηρύσσει μαθεῖν, Τὸν εὐτυχεῖν δοκοῦντα μὴ ζηλοῦν, πρὶν ἂν* Eur. sic poetarum verba deformare solent gnomologi et coartare ‖ 8 *θανὸν τ'* M | *ἐφήμεροι* Eur.: *ἐφήμεραι* M A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 11 *δεῖ* S *δὴ* M A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. Cleaeneti verba esse monet Koerte Menandr. p. 160 ‖ 16 *τρυφᾷ* S A *τρυφᾶν* M ‖ 17 testimonia huius versus quae collegerat Meineke Com. IV p. 96, auxit Nauck *Mél. Gr.-R.* VI p. 108 ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A. Clitomachum quem inter philosophos recte collocarat pinacographus Photi p. 45 Elt.,

Τοῖς εὐπλοοῦσιν ἀντιπνεύσασ᾽ ἡ τύχη
ἅπαντα συγχεῖ, κᾆτα ναυαγεῖν ποιεῖ,
τὰ τῇ φρονήσει καὶ τοῖς λογισμοῖς ὀρθῶς ἐκπεπονῆσθαι
δοκοῦντα πρὸς τὸ καλῶς ζῆν.

30 Βάθωνος ἐξ Αἰτωλοῦ (fr. 1 Com. III p. 326 K.).

Ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας· ἐν δὲ τῷ βίῳ
τέρας ἐστίν, εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου.

31 Εὐριπίδου Ἀρχελάου (fr. 262 N.^{2}).

Πάλαι σκοποῦμαι τὰς τύχας † τῶν βροτῶν
ὡς εὖ μεταλλάσσουσιν· ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ
εἰς ὀρθὸν ἔστη χὡ πρὶν εὐτυχῶν πιτνεῖ.

---

hunc ipsum locum respiciens etiam inter poetas enumeravit p. 34. ab alio mutuatus sit hos versus Clitomachus, vix ipse finxerit

1 εὐπλοοῦσιν Cobet V. l.^{2} p. 2: εὖ παθοῦσιν SMA ‖ 2 ἅπαντα Cobet: πάντα SMA | κᾆτα Cobet: πάντα SMA | malim ποεῖ ‖ 3 ante ἐκπεπονῆσθαι spatii aliquid quasi versu incipiente S ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. legitur supra Stob. IV 34, 17 eodem instructa lemmate. Βάθωνος libri hic et supra, non Βάτωνος ut III 6, 12 p. 282, 10 ubi vide. ἐξετωλοῦ (ἐξ ἐτ- Mac.) hoc loco M ‖ 6 ἄνθρωπος ὢν ἔπταικας om. Mac. utrobique, item mox δὲ ‖ 7 εὐτύχηκε S Mac. εὐτύχη καὶ M εὐτυχεῖ καὶ A, vide ad Stob. IV 34, 17 | διὰ τέλους prop. Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 133, cui adsentitur Herwerden Collect. cr. p. 191. et dici posse διὰ τέλους ut διὰ βίου nemo nescit, cf. p. 933, 4. sed postquam dixit poeta ἐν δὲ τῷ βίῳ τέρας ἐστίν, cum pergit εἴ τις εὐτύχηκε διὰ βίου verbis ἐν τῷ βίου opponens illud διὰ βίου, sermoni, si quid sentio, aliquid argutiarum inserit ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA. Εὐριπίδου (sic ut ecl. 33. 34. 35 Mein.) deest, adsunt fabularum tantum nomina in S, contra fab. nom. omisit Εὐριπίδου semel adscripsit ecl. 31 Tr. offert eclogam etiam Orion Anthol. VIII 2 p. 52, 26 (Ἐκ τοῦ Ἀρχελάου Εὐριπίδου). alphabetici ordinis vestigia in Euripideis (Ἀρχελάου — Οἰδίποδος) nemo non videt ‖ 9 σκοπῶμεν Or. | τὰς τύχας τῶν βροτῶν SMA, Or. τὰς τύχας τὰς τῶν βροτῶν cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo. τὰς ἐφημέρων τύχας proposui Exerc. crit. p. 51, τὰς βροτῶν τύχας ὅπως Munro *Iournal of philol.* X p. 236. cf. p. 936, 4 ‖ 10 ὡς θεοὶ malim. ἀεὶ vel εἰκῇ ci. Munro | μεταλλάσουσιν S μεταλλάσσουσιν M, Or. μεταβάλλουσιν A | ὃς γὰρ ἂν σφαλῇ SM ὅς γὰρ ἂν ἀσφαλῶς A οὐ γὰρ ἀσφαλῶς Or. ‖ 11 ἔστη· πίπτει δ᾽ ὁ πρὶν εὐτυχῶν Or. | χό (vel χ ὁ) SMA sed ut καὶ ὁ scribere in animo habuerit S | πίτνει (sine acc. S) SM πίπτει A

32 *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 150 N.²).

Οὐκ ἔστιν ὅστις εὐτυχὴς ἔφυ βροτῶν,
ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ † συνθέλει.

33 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 45 N.²).

Ὥστ' οὔτις ἀνδρῶν εἰς ἅπαντ' εὐδαιμονεῖ.

34 *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (805).

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν τῶν ἐν ἀνθρώποις ἴσον.

35 (36 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (825).

Ἄλλοτε μητρυιὴ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μήτηρ.

36 (35 Mein.) *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (956).

Φεῦ·
οὐκ ἔστιν οὐδὲν πιστόν, οὔτ' εὐδοξία
οὔτ' αὖ καλῶς πράξαντα μὴ πράξειν κακῶς.

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 3 versum in hunc modum emendare student *ᾧ μὴ — συνθέλει* Porson *Adv.* p. 274, *ὃν μὴ — ὡς τὰ πόλλ' ἐπωφελεῖ* Heimsoeth *Krit. st.* p. 46, *ᾧ μὴ — συντελεῖ* Io. Kvíčala *Ceské mus. filol.* VII 419 sed parum memores tituli capitis *Ὅτι ἀβέβαιος ἡ τῶν ἀνθρώπων εὐπραξία κτἑ.* huius rationem habens malim *ὃν μὴ τὸ θεῖον ὡς τὰ πολλὰ συστελεῖ* (i. e. *ταπεινὸν θήσει*) coll. Eur. Herc. 1417 Tro. 108 fr. 716 N.² ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 31. Eur. fr. 661, 1 comparat Nauck ‖ 5 *ὡς* Δ *οὔτις* Pappageorgius ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, *Εὐριππί* M *τοῦ αὐτοῦ* A om. S. legitur versus etiam supra Stob. IV 1, 13 tamquam Euripidei fragmenti (1048 N.²) exordium, cuius lemma est *τοῦ αὐτοῦ* (praecedente *Εὐρ. Αὔγῃ*) ‖ 7 *ἀνθρώποισι σῶν* in Eur. prop. Radermacher. gnomologus utrobique legit *ἴσον*. intra hoc caput (*Ὅτι ἀβέβαιος κτἑ.*) *ἴσον* accipit quasi *ἐν ταὐτῷ μένον* vel *βέβαιον* ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 35 Mein.) M A (post ecl. 34 Mein.) Mac. (post ecl. 22, 6 Mein.). in proverbium abiit versus. paroemiographorum aliorumque testimonia vide ap. Aloisium Rzach. unum Gellii affero Noct. AH. XVII 12, 4 *versus, inquit* (Favorinus), *est longo hominum aevo probatus* '*ἄλλοτε — μήτηρ*' ‖ 9 *μητρυὴ* S M (?) A ut Hesiodi nonnulli *μητυὶη* Mac. ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 34 Mein.) M A (post ecl. 36 Mein.). poetae nom. om. S. affert ecl. Orion Anthol. VIII 22 p. 55, 9 lemmate detracto ‖ 12 *πιστὸν οὐδὲν* Euripidis cod. Marc. 471 et Laur. XXXII 2 ‖ 13 *πράξαντα* S M A *πράσσοντα* Eur. *πράσσοντος* Or. | *πράξειν* ex *πράξαι* corr. S¹ | *καλῶς* Or.

37 Σοφοκλέους Αἴαντι (131—33).

Ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
ἅπαντα τἀνθρώπεια· τοὺς δὲ σώφρονας
θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακούς.

38 Σοφοκλέους (Trach. 1 ss.).

Λόγος μὲν ἔστ᾽ ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
ὡς οὐκ ἂν αἰῶν᾽ ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
θάνῃ τις, οὔτ᾽ εἰ χρηστὸς οὔτ᾽ εἴ τῳ κακός.

39 (41 Mein.) Τοῦ αὐτοῦ Τραχινίαις (296 s.).

Ὅμως δ᾽ ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις
ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.

40 (39 Mein.) Σοφοκλέους Φαίδρα (fr. 620 N.[2]).

† Τὸ δ᾽ εὐτυχοῦντα πάντ᾽ ἀριθμῆσαι βροτῶν
οὐκ ἔστιν ὄντως ὅντιν᾽ εὑρήσεις ἕνα.

41 (40 Mein.) Εὐριπίδου (fr. 1074 N.[2]).

---

1 ecl. cum lemm. Σοφο^{ς} hab. S (post ecl. 36 Mein.) cum lemm. σοφοκλέους αἴαντι M A (post ecl. 35 Mein.). ne quem decipiat Gaisfordi adnotatio, versus hi sic dispositi sunt in S

ὡς ἡμέρα (corr. ex ἡμέρῃ) .... σώφρονας σοφο^{ς}
θεοὶ φιλ.... κακούς. — λόγος ... φανείς ἔ αν^{τ} αἴαντι
ὡς οὐκ ... ἐκμάθοι ..... τῳ κακός. —
ὅμως δ᾽ .... σφαλῇ ποτε. — ἔ αν^{τ} τραχηνι᾽

unde patet αἴαντι quod eclogae 37 adscribi debuit, male tractum esse ad ecl. 38 quae sine fab. nomine legitur in M A[1] ‖ 2 καὶ ἀνάγει M A ‖ 3 τὰ ανθρώπινα A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. Σοφοκλέους nec pl. M A[1] τραχινίαις add. A[2], de S vide ad ecl. anteced. ‖ 7 αἰῶνα M | ἐκμάθοις Soph., A sed ς supra scr. A: ἐκμάθοι S M ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 38 Mein.), om. M. post ecl. 40 Mein. traiecit Gesn.[2] p. 562, inde etiam Gaisford et Meineke. τοῦ αὐτοῦ (non Σοφοκλ., ut scr. Gaisford) τραχινίαις (de 5 vide supra) S A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M (post ecl. 38) A (post ecl. 41 Mein.), om. S. φαίδρα in ras. M rubr. ‖ 13 τὸ δ εὐτυχοῦντα M τὸ δ᾽ εὐτυχοῦν A: τὸν δ᾽ εὐτυχοῦντα Grotius Dict. poet. p. 439 τὸν εὐτυχοῦντα Pappageorgius. aliorum conatus collegit Nauck. non adridet quod nuper proposuit Tucker *Class. rev.* XVII (1903) p. 191, ut mittam alia | πάντ᾽ ἀριθμήσας Grotius ‖ 14 ὄντως Gesn.[2] p. 562: οὗτος M A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S

Βέβαια δ' οὐδεὶς εὐτυχεῖ θνητὸς γεγώς.

42 Σοφοκλέους Ἀλήτης (fr. 102 N.[2]).

Τίς δή ποτ' ὄλβον ἢ μέγαν θείη βροτῶν
ἢ σμικρὸν ἢ τὸν μηδαμοῦ τιμώμενον;
οὐ γάρ ποτ' αὐτῶν οὐδὲν ἐν ταὐτῷ μένει.

43 Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ (fr. 437 N.[2]).

Ὁρῶ δὲ τοῖς πολλοῖσιν ἀνθρώποις ἐγὼ
τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν.

44 Εὐριπίδου Οἰδίποδος (554 N.[2]).

Πολλάς γ' ὁ δαίμων τοῦ βίου μεταστάσεις
ἔδωκεν ἡμῖν μεταβολάς τε τῆς τύχης.

45 Ἐν ταὐτῷ (fr. 549 N.[2]).

Ἀλλ' ἦμαρ ⟨ἕν⟩ τοι μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.

46 Εὐριπίδου Μελέαγρος (fr. 536 N.[2]).

Φεῦ· τὰ τῶν εὐδαιμονούντων ὡς ταχὺ στρέφει θεός.

47 Διφίλου (fr. 109 K.).

---

1 *εὐτυχεῖ θνητὸς* F. G. Schmidt: *θνητὸς εὐτυχεῖ* M A || **2** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 41 Mein.) M A (post ecl. 40 Mein.); *ἀλείτης* M A, fab. nom. om. S || **3** *τίς ἄν ποτ'* ci. Meineke addens *neque magnam neque exiguam neque nullam fortunam in ullo numero habendam esse dicit Sophocles*, cui interpretationi similem sequitur Th. Gomperz *Bruchst. der gr. trag.* (Vindob. a. 1878) p. 11 s. | *βροτῶν* A *βροτοῦ* S M || **4** *ἢ τὸν*] *ἤτοι* Heath || **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, huius et insequentis eclogae lemmata sic S dedit *εν δ ριπι ἱππο δ οἰδίπο* || **7** *πολοῖσιν* M || **8** *πάροιθ'*] *πέρισσ'* ci. Bergk, *πάρ αντ'* Meineke || **9** ecl. cum lemm. hab. S M A, *τοῦ αὐτοῦ* pro *εὐρ.* A || **10** *καταστάσεις* prop. L. de Sybel || **12** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *ἐν ταντῶ* M *ἐν τῶ αὐτῶ* A || **13** *ἦμαρ ἕν* Nauck: *ἡμάρ* M *ἦμαρ* A; *ἡμέρα* tacite scr. Gesn.[2] cf. p. 934, 3 | hemistichium *μεταβολὰς π. ἔχει* saepius recurrit, cf. Meyer *Urbin. samml.* p. 412 || **14** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || **15** *ταχὺ* Meineke: *τάχιστα* M A. *τάχα* Grotius || **16** ecl. cum lemm. hab. S M A. subdubitans hos versus coniunctos reliqui gnomologo qui nescio an sic interpretatus sit *nil stabilest in vita, nemo enim eam agit vitam quam agere sibi proponit.* quamquam ne sic quidem satis apte eos inter se cohaerere apparet, et *βιοῖ*, quod monuit Nauck *Mel. Gr.-R.* VI p. 107, a Diphili

Βέβαιον οὐδέν ἐστιν ἐν θνητῷ βίῳ.
βιοῖ γὰρ οὐδεὶς ὃν προαιρεῖται τρόπον.

48 *Νικοστράτου* (fr. 28 K.).

Οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ'.
νὴ τὴν Ἀθηνᾶν συντόμως γε, φίλτατε
Εὐριπίδη, τὸν βίον ἔθηκας εἰς στίχον.

49 *Ἀπολλοδώρου* (fr. 16 Com. III p. 293 K.).

Οὐκ οἶδ' ὅτῳ πέποιθας· ἀργυρίῳ, πάτερ;
ὃ καιρὸς ὁ τυχὼν τοῖς μὲν οὐ κεκτημένοις
ἔδωκε, τῶν κεκτημένων δ' ἀφείλετο;

50 *Φιλήμονος* (fr. 121 K.).

Πολλάκις ἔχων τις οὐδὲ τἀναγκαῖα νῦν
αὔριον ἐπλούτησ', ὥστε χἀτέρους τρέφειν.
— θησαυρὸν εὑρὼν σήμερόν τις αὔριον

---

sermone alienum est. alter igitur auctoris ignoti est. quod inter se coaluere versus, fortasse *γὰρ* particula in causa erat. quamquam hanc particulam non ubique a gnomologis respui in eclogarum initiis nemo nescit, cf. huius cap. ecl. 15, proximi ecl. 12. 13, al. recurrunt duo versus corp. Par. 866 Elt. lemmate *Εὐριπίδ* instructi, quod haud dubie ex priore Stobaei ecloga, quam ante oculos habuit excerptor, illapsum est. nihil ut clarius sit quam etiam hoc loco a corp. Parisino pendere Antonium (I c. 71 p. 71) et Maximum (c. 67 p. 260 Rib.), nam Euripidi locum adsignat uterque. prior versus relatus est inter Men. monost. 57, alter inter monost. 65, cf. G. Meyer *Die Urbin. samml.* p. 430 n. 6

2 *γὰρ* M A, corp. Par., monost. cod. Vrbin. *μὲν* monost. cod. alii | *ὅνπερ αἱρεῖται* ci. Nauck | *τρόπον* M A, Max.: *βίον* monost. et collectio quaedam a Guilelmo Meyer commemorata qua duo versus offeruntur coniuncti ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. Euripidis sententiae meminit etiam Philippides comicus (Stob. flor. 108, 10 Mein.) aliique testes gravissimi, cf. Nauck Eur. fr. 661. inter quos est Chrysippus *Περὶ ἀποφατικῶν* fr. 180 de Arn. cf. Elter De gnomol. gr. hist. atque orig. I p. 32 ‖ **5** *νὴ* S M *μὴ* A[1], corr. A[2] ‖ **6** *Εὐριππίδη* M | *στίχον* S A *τίχον* M ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **8** distinxit Kock ‖ **9** *ὃ* Meineke: *ὁ* libri ‖ **10** post *ἀφείλετο* interrogandi signum posuit Kock ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **12** *οὐδὲ* Porson in Eur. Hecub. ed. Lips. (a. 1824) p. 101: *οὔτε* M A ‖ **13** *ἐπλούτησ* M *ἐπλούτησεν* M[2]A | *καὶ ἑτέρους* M A ‖ **14** v. *θηραυρὸν κτὲ.* tamquam eclogam sui iuris constituit Meineke Com. IV p. 44 et in Stob.,

ἅπαντα τὰκ τῆς οἰκίας ἀπώλεσεν.

51 *Τραγικὸν ἐπεισόδιον* (Tr. adesp. 547 N.[2]).

Τὰ μεγάλα δῶρα τῆς τύχης ἔχει φόβον
καὶ τὸ πάνυ λαμπρὸν οὐκ ἀκίνδυνον κυρεῖ,
οὐδ' ἀσφαλὲς πᾶν ὕψος ἐν θνητῷ γένει,
ὃ περιέτρεψεν ἢ χρόνος τις ἢ φθόνος,
ἐπὰν ἐπ' ἄκρον τις τοῦ καλῶς πράττειν δράμῃ.
ἡ δὲ μεσότης ἐν πᾶσιν ἀσφαλεστέρα,
τῷ μήτε λίαν ἐν ταπεινῷ τῆς τύχης
μέρει φέρεσθαι μήτ' ἐν ὑψηλῷ πάλιν.
κἂν γὰρ πέσῃ τις ἐξ ἐλάττονος μέτρου,

---

alterius potius personae orationem incipere, quae prioris sententiam in ludibrium vertat, putat Kock. addidi paragraphum | *εὑρὼν σήμερον* (*τήμερον* Meineke) tacite restituit Gesn.[2] p. 563: *εὑρὼν θ' ἡσήμερον* M A | *τις* Porson l. c.: *τῆς* M A

1 *οἰκείασ* M ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A. *Τραγικὸν ἐπεισόδιον* qui hos versus inscripsit, nescio an non in tragoedia, sed in comoedia eos reppererit. denotare enim voluit orationem eorum quasi *ἐκτὸς τοῦ κωμικοῦ ἀγῶνος* ita supra soccum assurgere ut aliquid tragicae dignitatis prae se ferant. *ἐπεισόδιον* autem in comoedia, si Bekkeri grammatico credis Anecd. p. 253, 19, abusive dicitur *ἁπλῶς τὸ ἐξαγώνιον πρᾶγμα.* quam prope autem comoediae novae loci non nulli absint a tragoedia, hodie melius quam Nauckii vel Meinekii aetate perspicitur. vide igitur ne plurima eorum quae ex fragmento quasi tragico olim violentius expulsa sunt, conservanda sint comico ‖ 4 *πάνυ* comoediam redolet, cf. Meineke Com. IV praef. p. XIII ‖ 6 s. *ὃ περιέτρεψεν* S *ὃ περιέστρεψεν* M A *ὅπερ παρέστρεψ'* Meineke l. c. p. XII *ὅπερ διέστρεψ'* cum Nauckio Meineke in Stob. versum in suspicionem olim vocabam Exerc. cr. p. 61 s., et hunc et sequentem secl. Nauck, qui antea *ὅταν ἐπ' ἄκρον τις* proposuit ut anapaestum removeret. *ἐπὴν τις ἐπ' ἄκρον* eadem de causa Meineke, etiam *πράττειν* tragico sermoni adcommodant. nihil ego mutavi utpote in comico ‖ 8 *ἀσφαλεστάτη* mavult Nauck, sed duae inter se comparantur res, fastigium fortunae et mediocritas ‖ 9 *τῷ* M Tr. *τὸ* S A. est dativus causae | *τύχης* Grotius Dict. poet. p. 555 et sic cod. Paris. 1985 (ex coniectura, opinor) ut testatur Gaisford: *ψυχῆς* S M A. hunc et sequentem versu ex alio loco illatos esse suspicatur Meineke flor. vol. IV p. LXXXI, quasi emblema eos expulit Nauck ‖ 11 *κἂν* S A *καὶ* M. *ἢν* Meineke. fort. [*καὶ*] *ἂν* | *ἐλάσσονος* Meineke. *ὕψους γὰρ ἢν πέσῃ τις ἐξ ἐλάσσονος* improbabiliter Nauck Trag. dict. ind. p. XXIX

εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν.
ὄγκου δὲ μεγάλου πτῶμα γίγνεται μέγα.
πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται,
σφάλλει δ' ἐκείνους, οὓς ἂν ὑψώσῃ τύχη.

52 Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον (§ 41 p. 11a).

Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον· οὕτω γὰρ οὔτ' εὐτυχῶν ἔσῃ περιχαρὴς οὔτε δυστυχῶν περίλυπος.

53 Ἡροδότου (I 207).

Ὡς κύκλος τῶν ἀνθρωπηίων ἐστὶ πρηγμάτων, περιφερόμενος δὲ οὐκ ἐᾷ αἰεὶ τοὺς αὐτοὺς εὐτυχεῖν.

54 Τοῦ αὐτοῦ (I 32).

Πᾶν ἐστιν ἄνθρωπος συμφορή.

55 Πυθέου.

Εἰ δέ τις ὑπείληφε βεβαίως ἔχειν τὸν πλοῦτον καὶ οὐδέποτε προλείψειν αὐτόν, οὗτος ἔοικε τύχης καὶ παραδόξων πραγμάτων καταπεφρονηκέναι καὶ οὐκ εἰδέναι ὅτι πεπλανημένον τὸ εὖ πράττειν καὶ οὐκ ἀεὶ παρὰ τοῖς αὐτοῖς.

56 Βίωνος.

---

1 *εὐπραξίαν* A ‖ 3s. a reliquis separandi videntur Meinekio. ego eos olim putavi post v. *τοῦ καλῶς πρ. δρ.* inserendos esse secluso versu *ὃ περιέτρ.* — *φθόνος* adnuente Nauckio. efficacius cluditur sententia versu *ὄγκου δὲ μεγ.* — *μέγα.* sed vide ne consimilis argumenti dicta diversa in unum 'episodium' congregaverit eclogarius | *λιάζεται* ci. Wecklein *Stud. zu Eur.* p. 446 ‖ 4 *τύχη* (supra *τ* scr. *ψ* pr. m.) S *ψυχή* MA ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac., *πρὸς δημ.* om. S. legitur etiam Excerpt. Paris. (cod. Par. suppl. 690) 48. corp. Par. 867 Elt. (*Ἰσοκράτους*) Georgid. in Boiss. Anecd. gr. I p. 62. locos eius similes congessit Wyttenbach Animadv. in Plutarchi libr. de educ. lib. 7 E p. 111, Drerup Isocr. vol. I p. 112 ‖ 6 *ἐν ἀνθρ.* Tr. ‖ 7 *ἔσει* Is. cod. Vrb. pr. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 11 *αυτους* sine acc. S | *εντυχέειν* Her. ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SMA. cf. ecl. 63 ‖ 13 soli gnomae intentus gnomologus abiecit quae praecedunt sententiam *οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε* | *ἐστι* Her. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. *Πυθέου* Gaisford: *οὐθέου* SM *Ὀουθέου* A. meminit Gaisford pinacographi Phot. qui in philos. indice habet *Πυθέου* (p. 47 Elt.) sed operis primum suo more locum spectans (Stob. I 38, 3 p. 252, 18 W.) ‖ 16 *προλείψϊν* M ‖ 20 ecl.

Βίων ἔφη 'τὰ χρήματα τοῖς πλουσίοις ἡ τύχη οὐ δεδώρηται, ἀλλὰ δεδάνεικεν'.

57 *Ἐκ τῶν Πορφυρίου Περὶ Στυγός.*

Ἥ τε γὰρ αἴγειρος, ὡς φασὶν ἄλλοι τε καὶ Πλούταρχος, φιλοπενθὴς καὶ ἀτελὴς πρὸς καρπογονίαν. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἔν τισι φησίν·

οὐ χρή ποτ' ἀνθρώπων μέγαν ὄλβον ἀπο-
βλέψαι· τανυφλοίου γὰρ ἰσαμέριος
† ὅστις αἰγείρου βιοτὰν ἀποβάλλει.

58 *Σωκράτους.*

Ταὐτόν ἐστιν ἐπ' εὐτυχίᾳ μέγα φρονεῖν καὶ ἐπὶ ὀλισθηρᾶς ὁδοῦ σταδιοδρομεῖν.

---

sine lemm. hab. S Mac., addito lemmate M A. legitur dictum etiam corp. Par. 367 Elt. inter Favorini apophthegmata (cf. Freudenthal mus. Rhen. XXXV p. 412), item Gnomol. Vat. 161 Sternb. cf. quae exposui proleg. in Teletis rel.[2] p. LXIV

1 *Βίων* S M A *Δίων* Mac. *Βίων ὁ περιπατητικὸς* corp. Par., gnomol. Vat. | *ἔφη τὰ χρήματα* S M A Mac. *τὰ χρήματα ἔφη* corp. Par., gnomol. Vat. | *τοῖς πλουσίοις* M A Mac., corp. Par. *τοῖς πολλοῖς* S *τῆς πλουσίας* gnomol. Vat. | *ἡ τύχη* om. corp. Par. | *δεδώρηται* S M A, corp. Par. *δεδώρηκεν* Mac., gnomol. Vat.; *δεδώρηται*, quod medium genus intellegendum est, si scripsit Stobaeus, scripsit inconcinnius. repperit id ut videtur etiam corporis Parisini auctor, qui passive cepit, quare *ἡ τύχη* abiecit et *δεδάνεικεν* mutavit in *δεδάνεισται*. Bio qui saepius illustravit ludos Fortunae et in eius modi contrariis concinnitatis erat amantissimus (cf. proleg. in Tel. rel.[2] p. C ss.), dedit *ἡ τύχη οὐ δεδώρηκεν ἀλλὰ δεδάνεικεν*, idque si coniectura repperit Macarius, non in codice suo, recte coniecit ille et vere || **2** *δεδάνεικεν* S M A Mac., gnomol. Vat. *δεδάνεισται* corp. Par. || **3** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. inter Plutarchi fragmenta recepit Bernardakis vol. VII p. 177 n. 147 || **4** *αἴγειρος* M *ὡς αἴγειρος* A || **5** *ἀτελὴς* M *εὐτελὴς* A | *Σοφοκλ.*] fr. 535 N.[2] Terei esse versus et quidem eiusdem cantici ac Stob. IV 34, 40 metro duce perspexit Bergk || **6** *ἔν τισι*] *ἐν Τηρεῖ* prop. Nauck || **7** *ἄνθρωπον* Gleditsch *Cantica* p. 227 || **8** *τανυφλίου* M || **9** *ἰσαμέριος ὅστις* libri: *ἰσαμεριός τις* Bergk *ἰσαμέριος φύλλοισιν* Gleditsch || **10** ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur gnom. homoeom. 97 Elt. habet eclogam Maxim. c. 67 p. 260 Rib. (*Socratis*) ex ipso ut videtur Stobaeo excerptam, deest enim gnoma in corp. Par., cf. Elter Gnom. homoeom. I (progr. Bonn. a. 1890) p. 72

59 † *Δημοκρίτου.*

Οὐκ ἔστιν οὕτως ἀσφαλὴς πλούτου πυλεών, ὃν οὐκ ἀνοίγει τύχης καιρός.

60 *Ἀπελλῆς.*

Ἀπελλῆς ὁ ζωγράφος ἐρωτηθείς, διὰ τί τὴν τύχην καθημένην ἔγραψεν, ʻοὐχ ἕστηκε γάρʼ εἶπεν.

61 *Αἰσώπου.*

Αἴσωπος ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος τῶν ἐν ἐξουσίᾳ, εἰ οἶδε τί πράττουσιν οἱ θεοί, ʻτὰ μὲν οἰκοδομοῦσινʼ ἔφη ʻτὰ δὲ καταβάλλουσινʼ.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. lemma *δημοκρίτου* est vitium pervetus. alioqui non inter prosariae orationis eclogas gnomologus iambos collocasset. erant hi *Δημητρίου* comici, opinor, cuius supra sunt versus *σφόδρʼ εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία κτἑ.* Stob. III 2, 1 p. 178, 3, ubi *δημητρίου* lemma in codice M eodem modo depravatum est in *δημοκρίτου.* versa vice in eodem codice *δημοκρίτου* abiit in *δημητρίου* flor. 108, 64 Mein. ‖ 3 *ἀνοίγει* S *ἐπανοίγει* M A. alterum trimetrum sic fere redintegrare studet Diels *Vorsokr.* II 1² p. 727 *ὃν οὐκ ἂν οἷξαι ⟨τῆς⟩ τύχης καιρὸς ⟨σθένοι⟩.* potest *ὃν οὐκ ἀνοίγει ⟨τῆς⟩ τύχης καιρὸς ⟨ταχὺ⟩* vel *ὃν οὐκ ἂν οἴγοι ⟨τῆς⟩ τύχης καιρός ⟨ποτε⟩* sim., simplex si admitti licet in comico coll. Athen. II p. 48 A. cf. Isocr. 15, 210 ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S Mac., add. lemm. *ἀπελλῆς* M A. *Ἀπελλοῦ* tacite scr. Gaisford, sed lemma num in talibus (cf. ecl. 56. 71, al.) fide dignum sit, licet dubitare. recurrit gnomol. Vat. 129 Sternb. (*Ἀπελλοῦ* lemm. add.), ubi complura alia testimonia collegit Sternbach. vide etiam quae adnotavit H. Schenkl ad florilegium a se editum *Wien. stud.* XI p. 1 ss. n. 67 ‖ 5 *Ἀπελῆς* Mac. | *δῖα. τί* Mac. *διὰ τὶ* Tr. *διὰ τί* gnomol. Vat.: *διότι* S M A ‖ 6 *ἔγραψε καθημένην* Mac. | *εἶπεν οὐκ ἕστηκε* (*οὐχ ἕστηκε* A²) *γὰρ* M A¹ Mac. *οὐχ ἕστηκε γὰρ εἶπε* S *εἶπεν ὅτι οὐχ ἕστηκεν* gnomol. Vat. ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S Mac., addito lemmate M A. cf. gnomol. Vat. 553 Sternb. ‖ 8 *ὄντων* post *ἐν ἐξουσίᾳ* add. A ‖ 9 *εἰ οἶδε τί* (*τι* A) M A Mac.: *τί* S | *πράττουσιν οἱ θεοὶ* M A Mac.: *οἱ θεοὶ πράττουσιν* S | *οἰκοδομοῦσιν* M A Mac.: *οἰκοδομεῖν* (supra scr. *ουσιν*) S *οἰκοδομεῖν* A | *τὰ δὲ* S Mac. *τὰ δὲ* (i. e. *δεὸν*) M *τὰ δὲ πάλιν* A. *πάλιν* recepere Gaisford et Meineke non recte. nam solius A auctoritas nulla, et sunt isocola *τὰ μὲν οἰκοδομοῦσιν τὰ δὲ* (vix praestat *δʼ αὖ*) *καταβάλλουσιν* quod aptum sententiae acumini. per se ipsum dici licere *τὰ δὲ πάλιν κ.* nemo negat, cf. Telecleidis fr. 42 Com. vol. I p. 220 K. ‖ 10 *καταβάλλουσιν* M A Mac. *καταβάλλειν* (supra scr. *ουσιν*) S *καταβάλλειν* Tr.

62 *Φαβωρίνου* (fr. 109 Marr.).

Ἄνθρωπος ἐὼν † μηδέποτε φῇς ὅ τι γίνεται αὔριον,
μηδ' ἄνδρα ἰδὼν ὄλβιον, ὅσσον χρόνον ἔσσεται·

ἀλλὰ μηδὲ οἶκον· ὥσπερ ἀμέλει ὁ ποιητὴς διεξέρχεται τὴν τῶν Σκοπαδῶν ἀθρόαν ἀπώλειαν. ἤδη δὲ καὶ πόλεις παρ' ὃ προσεδόκησαν ἀνάστατοι γεγόνασιν αἰφνίδιον, αἱ μὲν ὑπὸ πυρός, αἱ δ' ὑπὸ σεισμοῦ, αἱ δὲ τῆς θαλάττης ἐπελθούσης. ποῦ μοι Ἑλίκη; κατεπόθη. ποῦ Βοῦρα; καὶ αὐτὴ κατεπόθη. δύο πόλεις Ἑλληνίδες ἀπώλοντο ὥσπερ πλέουσαι.

63 *Ἡροδότου ἱστορίας α′* (32).

Κροῖσος δὲ σπερχθεὶς εἶπεν· Ὦ ξεῖνε Ἀθηναῖε, ἡ δὲ ἡμετέρη εὐδαιμονίη οὕτω τοι ἀπέρριπται ἐς τὸ μηδέν, ὥστε οὐδὲ ἰδιωτέων ἀνδρῶν ἀξίους ἡμᾶς ἐποίησας; Ὁ δὲ Σόλων εἶπεν· Ὦ Κροῖσε, ἐπιστάμενόν με τὸ θεῖον πᾶν ἐὸν φθονερόν τε καὶ ταραχῶδες ἐπειρωτᾷς ἀνθρωπηίων πραγμάτων πέρι. ἐν γὰρ τῷ μακρῷ χρόνῳ πολλὰ μὲν ἔστιν ἰδεῖν τὰ μή τις ἐθέλει, πολλὰ δὲ καὶ παθεῖν. ἐς

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. *φαβωρίνου* S *φαβουρίνου* M A. versus Simonidis (fr. 32 B.[4]) etiam supra leguntur huius capitis ecl. 9 (*Σιμωνίδου Θρήνων*) sed duobus aliis aucti ‖ **2** *ἐὼν* ecl. 9: *ὢν* libri hic | *μηδέποτε φῇς* (*φῆς* S) S M *μηδέποτ' εἴπῃς* A *μήποτε φήσῃς* (*φήσῃ* M A) libri supra ecl. 9 | *αὔριον* om. ecl. 9 ‖ **3** *ὄλβιον* om. libri ecl. 9 | *χρόνον* S, ecl. 9 *χρόνον* hoc loco M A fort. recte | *ἔσσεται* hoc loco S A, ecl. 9: *ἔσεται* hoc loco M Tr. ‖ **6** *παρ' ὃ* A: *παρὸ* S M ‖ **7** cf. Seneca epist. 91, 9 Favorini fr. 5 Marr. ‖ **8** *Βοῦρα* Gesn.[2] p. 564: *βȣρα* (sine acc.) ex corr. S *βορα* sine acc. M *βορὰ* A *βάρα* Tr. ‖ **9** *αὕτη* mavult Meineke | *δύο — πλέουσαι* secl. Meineke | *ἑλληνίδες* (*ἑλλ-* M) S M *Ἑλληνίδες Ἀχαΐδες* A | *ὡς παραπλέουσαι* ci. Koen ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **12** *εἶπε* Her. | *ξεῖνε* e *ξῆνε* ut videtur corr. M[1] | *ἥδε* A ‖ **13** *οὗτοι* A | *ἀπέρριπται* sed *α* syllabae fin. corr. ex *ε* M[1] ‖ **14** *οὐδὲ* Her.: *οὔτε* S M A | *ἡμέας* Her. | *ἐποιήσαο* Stein | *ὁ δὲ* (sc. *Σόλων*) *εἶπε* Her. *ὁ δὲ Σόλων εἶπεν* gnomologus ‖ **15** v. *ἐπιστάμενον* — (17) *περὶ πραγμάτων* citat Plut. De Herodoti malign. p. 857 F *φθονερὸν ἐὸν τὸ θεῖον* schol. Aristot. p. 529 b 38 nom. Herodoti addito ‖ **16** *ἐπειρωτᾷς* Her., Plut.: *ἐπηρώτας* S M A ‖ **17** *πραγμάτων* S M A, Plut.: *πρηγμάτων* Her., fort. etiam Stob., cf. p. 947, 4 ‖ **18** *μέν ἐστιν* libri Stob. *μὲν ἔστι* Her. | *ἐθέλει* M A, Her. plerique: *ἐθέλῃ* ex *-λει* corr. S

γὰρ ἑβδομήκοντα ἔτεα οὖρον τῆς ζωῆς ἀνθρώπῳ προτίθημι. τουτέων τῶν ἁπασέων ἡμερέων τῶν ἐς τὰ ἑβδομήκοντα ἔτεα, ἐουσέων . . ., ἡ ἑτέρη αὐτέων τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ τὸ παράπαν οὐδὲν ὅμοιον εἰσάγει πρῆγμα. οὕτω, ὦ Κροῖσε, πᾶν ἐστιν ἄνθρωπος συμφορή. ἐμοὶ δὲ καὶ σὺ πλουτέειν μὲν μέγα φαίνεαι καὶ βασιλεὺς πολλῶν εἶναι ἀνθρώπων· ἐκεῖνο δέ, τὸ εἴρεό με, οὔκω σε λέγω, πρὶν τελευτήσαντα καλῶς τὸν αἰῶνα πύθωμαι. οὐ γάρ τι ὁ μέγα πλούσιος μᾶλλον τοῦ ἐπ᾽ ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστιν, εἰ μή οἱ τύχη ἐπίσποιτο ἔχοντα πάντα καλὰ τελευτῆσαι εὖ τὸν βίον. πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων ἄνολβοί εἰσι, πολλοὶ δὲ μετρίως ἔχοντες βίου εὐτυχέες. ὁ μὲν δὴ μέγα πλούσιος ἄνολβος δὲ δυοῖσι προέχει τοῦ εὐτυχέος μούνοισιν, οὗτος δὲ τοῦ πλουσίου καὶ ἀνόλβου πολλοῖσιν· ὁ μὲν ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος, ὁ δὲ τοῖσδε προέχει ἐκείνου, ἄτην μὲν καὶ ἐπιθυμίην οὐχ ὁμοίως δυνατὸς

---

1 οὖρον M | ζόης rectius Herodoti libri nonnulli | προστίθημι M ‖ 2 post προτίθημι haud pauca resecuit eclogarius. supra τουτέων scr. λείπει A² nunc paene evanidum. v. τούτων τῶν ἁπασέων ἡμερέων ἡ ἑτέρη αὐτέων — (4) πρῆγμα adfert Theo Progymn. p. 91, 30 Sp. | ἐς A, Her.: εἰς S M ‖ 3 post οὐσέων add. πεντήκοντα καὶ διηκοσίων καὶ ἑξακισχιλίων καὶ δισμυρίων (debuit fort. διηκοσιέων καὶ ἑξακισχιλιέων καὶ δισμυριέων) Gesn.¹, recte, puto | ημέρη sed η fin. e corr. M ‖ 4 εἰσάγει S M A, Theo προσάγει Her. gnomologus fort. ἐσάγει | v. οὕτως, ὦ Κροῖσε, πᾶς ἐστιν ἄνθρωπος συμφορή adfert Theo Progymn. p. 92, 1 Sp., v. ὦ Κροῖσε, πᾶς ἄνθρωπός ἐστι συμφορή Clemens Al. III 3 p. 203, 1 Stähl. πᾶν — συμφορη, Stob. IV 41, 54 (Τοῦ αὐτοῦ sc. Ἡροδότου) | οὕτω ὦν, ὦ Κροῖσε Her., nescio an olim etiam Stob. | οὕτως A ‖ 5 πᾶν ἐστιν (ἐστι Her.) S M, ecl. 54, Her. πάρεστιν A | συμφορῇ M | καὶ σὺ S καὶ σοὶ M A σὺ καὶ Her. ‖ 6 μὲν om. Her. | φαίνεαι S, Her. φαίνεται M A ‖ 7 εἴρεο (εἴρέο M) S M, Her. ἤρεο A | ἐγὼ λέγω Her. | τὸν om. A ‖ 8 τις A ‖ 9 ἐπημέρην M ‖ 10 ἐστι Her. | μὴ οι M | ἐπίσποιτο πάντα καλὰ ἔχοντα εὖ τελευτῆσαι τὸν βίον Her. | τελευτῆσαι εὖ S τελευτῆσαι ἐσ M A εὖ τελευτῆσαι Her. ‖ 12 ἀνόλβιοι Tr., Her. plur. ‖ 13 ἀνόλβιος Her. plur. ‖ 14 μοῦνον Her. ‖ 16 ἐνεῖκαι Her.: ἔνι καὶ S M A | τοισίδε Herod. codd. plurimi ‖ 17 μὲν Her. δὲ S M A.

ἐκείνῳ ἐνεῖκαι, ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπερύκει, ἄπηρός ἐστιν, ἄνουσος, ἀπαθής, εὔπαις, εὐειδής. εἰ δὲ πρὸς τούτοισιν ἔτι τελευτήσει τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκεῖνος, τὸν σὺ ζητεῖς, ὄλβιος κεκλῆσθαι ἄξιός ἐστι· πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν, μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον ἀλλ' εὐτυχέα. τὰ πάντα μέν νυν ταῦτα συλλαβεῖν ἄνθρωπον ἐόντα ἀδύνατόν ἐστιν, ὥσπερ χώρη οὐδεμία καταρκέει πάντα ἑωυτῇ παρέχουσα, ἀλλ' ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται· ἣ δὲ ἂν τὰ πλεῖστα ἔχῃ, αὕτη ἀρίστη. ὣς δὲ καὶ ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι· τὸ μὲν γὰρ ἔχει, ἄλλου δὲ ἐνδεές ἐστιν. ὃς δ' ἂν αὐτῶν πλεῖστα ἔχων διατελέῃ καὶ ἔπειτα τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον, οὗτος παρ' ἐμοὶ τὸ οὔνομα τοῦτο, ὦ βασιλεῦ, δίκαιός ἐστι φέρεσθαι. σκοπέειν δὲ χρὴ παντὸς χρήματος τὴν τελευτήν, κῇ ἀποβήσεται· πολλοῖσι γὰρ δὴ ὑποδέξας ὄλβον ὁ θεὸς προρρίζους ἀνέτρεψε.

---

1 *ἐνεῖκαι* Her.: *ενει. καὶ* M *ἔνι. καὶ* SA | *οἶ'* A | *ἄπηρός ἐστιν* S *ἄπειρόσ* (η *supra*) *ἐστιν* M[1] *ἄπειρός ἐστιν* A *ἄπηρος δέ ἐστι* Her. ‖ 2 *ἀπαθὴς κακῶν* Her. | *εὐειδής* ex *εὐειδῶς* corr. A[1] ‖ 3 *τούτοισι* M, Her. ‖ 4 *ζητεῖς* etiam codd. Her. | *ὁ ὄλβιος* Stein ‖ 5 *κω* SM, Her. *πω* A *καὶ* Tr. ut Herodotei nonnulli ‖ 6 *μέν νυν* Her.: *μὲν νῦν* SMA ‖ 7 *ἐστι* Her. ‖ 8 *ἀλλὰ ἄλλο* Her. | *δ'* M | *ἐπιδεύεται* A ‖ 10 *ἐνδεής* A ‖ 11 *ἐστι* Her. | *αἰτῶν* A ‖ 12 *τελευτήσει* S | *τὸ οὔνομα* SM, Her. *τοὔνομα* A ‖ 13 *ὡς βασιλεὺς* fere libri Herodoti ‖ 14 *τελευτην* sine acc. S | *κῇ* Her.: *κη* (sine acc.) SM *κῆ̓* A *κῆ* Tr. ‖ 15 *ὑποδείξας* A | *θεὸσ* sed *ὁ* ex corr. M[1] | *προρρίζους* (*προρίζους* A) *ἀνέτρεψε* SA, Her. *πρὸσ ῥίζουσαν ἔτρεψεν* M

CAPVT XXXXII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΑΞΙΑΝ ΕΥΤΥΧΟΥΝΤΩΝ.

1 *Εὐριπίδου Βελλεροφόντης* (fr. 293 N.[2]).

Τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μεῖζον φρονεῖν.
Θνήσκοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἄξιον λεύσσειν φάος
κακοὺς ὁρῶντας ἐκδίκως τιμωμένους.

2 *Εὐριπίδου Δικτύος* (fr. 334 N.[2]).

Πολλοῖς παρέστην κἀφθόνησα δὴ βροτῶν
ὅστις κακοῖσιν ἐσθλὸς ὢν ὅμοιος ᾖ,
λόγων ματαίων εἰς ἅμιλλαν ἐξιών.
τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἀνασχετόν,
σιγᾶν κλύοντα δεινὰ πρὸς κακιόνων.

3 (8 Mein.) *Μενάνδρου Θεοφορουμένης* (fr. 223 K.).

Εἴ τις προσελθών μοι θεῶν λέγοι 'Κράτων,

---

2 inscriptionem capitis exhibent Phot. S M A Mac. Tr. numerus *ρα'* adpingitur in S M Mac. *ρ'* in A *ρδ'* in Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. *βελλεροφόντου* M. ecl. 1—7 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S ‖ **4** *τιμή*] *νίκη* ci. van de Sande Bakhuyzen | *ἐπαίρῃ* M | *μεῖζον* Cobet N. l. p. 270: *μᾶλλον* S M A ‖ **5** a *θνήσκοιμ' ἄν* dubitant utrum novae personae an eclogae verba incipiant, cum priore versu cohaerent in S M A | *λεύσειν* S M A: tacite corr. Gesn.[1] ‖ **6** *ὁρῶντα μὴ ἐνδίκως* ci. Dobree Adv. II p. 126, *ὁρῶ τούσδ' ἐκδίκως* F. G. Schmidt qui in prioribus suasit *ἀξιῶ* pro *ἄξιον* ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A, *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A, de S vide ad ecl. 1 ‖ **8** *παρέστην* S *παρέστιν* M *πάρεστι* A, *πάρος τοι* ci. Wecklein ‖ **9** *ὅμοιος ἦν* Wecklein ‖ **11** s. a prioribus dirimi vult Th. Gomperz | *τὸ δ'* S *τοῦδ* M *τοῦ δ'* A ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 2 Mein.) Mac. (quasi capitis primam). *θεοφορουμένης* reposui ex M Mac.: *θεοφορουμένου* S A ‖ **14** *Κράτων* ci. Gesn.[2] p. 565 mrg.: *κρατῶν* S M A Mac.

ἐπὰν ἀποθάνῃς, αὖθις ἐξ ἀρχῆς ἔσῃ·
ἔσῃ δ' ὅ τι ἂν βούλῃ, κύων, πρόβατον, τράγος,
ἄνθρωπος, ἵππος· δὶς βιῶναι γάρ σε δεῖ·
εἱμαρμένον τοῦτ' ἐστίν, ὅ τι βούλει δ' ἑλοῦ·'
ἅπαντα μᾶλλον, εὐθὺς εἰπεῖν ἂν δοκῶ,
πόει με πλὴν ἄνθρωπον· ἀδίκως εὐτυχεῖ
κακῶς τε πράττει τοῦτο τὸ ζῷον μόνον.
ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει
ἑτέρου θεραπείαν· ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων,
ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κυνὸς πολύ.
ἀλεκτρυὼν γενναῖος ἐν ἑτέρᾳ τροφῇ
ἐστίν, ὁ δ' ἀγεννὴς καὶ δέδιε τὸν κρείττονα.
ἄνθρωπος ἂν ᾖ χρηστός, εὐγενής, σφόδρα
γενναῖος, οὐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νῦν γένει.
πράττει δ' ὁ κόλαξ ἄριστα πάντων, δεύτερα
ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτα λέγει.
ὄνον γενέσθαι κρεῖττον ἢ τοὺς χείρονας
ὁρᾶν ἑαυτοῦ ζῶντας ἐπιφανέστερον.

4 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰνεῖ* (fr. 564 N.[2]).

---

1 usus est versu Vespasianus, cf. Sueton. Vesp. 23 ‖ 2 *ἔσῃ δὲ* (*δὲ* compend. Mac.) S M Mac. | *βούλῃ* S M *βούλει* A Mac. ‖ 3 *δὶς βιῶναι* M A Mac. *διαβιῶναι* S ‖ 4 *δὲ* S M Mac. | *ἑλοῦ* S M Mac. *αἱροῦ καὶ ἑλοῦ* A ‖ 6 *πόει* S *ποεῖ* M A[1] in *πόει* corr. A[2] *ποιεῖν* Mac. ‖ 9 *ἀγαθὸς ἄν τις ᾖ κύων ἐντιμότερος πέφυκε τοῦ κακίονος* Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 109 et probabilitatis fines longe excedens et fastidiens urbanas comici facetias. cum verbis *ἀγαθὸς ἂν γένῃ κύων* conferas 2 et 17. praeterea collocatio verborum *ἐντιμότερος εἶ τοῦ κακοῦ κ. πολύ* est comicis familiaris, cf. Diphil. fr. 103 K. *ἰσχυρότερον κρίνω τὸ χρυσίον πολύ* ‖ 10 *εἶ* S M *ἢ* A Mac. ‖ 11 *ἐν προτέρᾳ τροφῇ* inutiliter prop. Kock ‖ 12 *ὁ δ'* S Mac. *οὐδ'* M A | *ἀγενὴς* Mac. ‖ 13 *ἄν*, nisi praestet *ἂν δ'*, scr. Meineke: *ἐὰν* S M A Mac. | *ἐὰν ᾖ ἄνθρωπος χρηστὸς* conlocat A ‖ 14 *ὄφελος ἐν* S A *ὠφέλησεν* (-*σε* Mac.) M Mac. ‖ 15 — 16 *πράττει — τρίτα λέγει* schol. Eur. Hipp. 426 poetae nom. addito, 15 respicit Athenaeus VI p. 248 D *πράττει γὰρ πάντων ὁ κόλαξ ἄριστα, ὁ καλὸς εἶπεν Μένανδρος* ‖ 16 *κακοήθεις* A ‖ 17 *κρεῖττον* ex *κρείττω* corr. M[1] ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2) M A (post ecl. 8 Mein.); *οἰνεῖ* S de quo vide ad ecl. 1, *οἰνοῖ* M A

Ὅταν κακοὶ πράξωσιν, ὦ ξένοι, καλῶς,
ἄγαν κρατοῦντες κοὐ νομίζοντες δίκην
δώσειν ἔδρασαν πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ.

5 (9 Mein.) *Θεόγνιδος* (665 s.).

Καὶ σώφρων ἥμαρτε, καὶ ἄφρονι πολλάκι δόξα
ἕσπετο, καὶ τιμῆς ⟨καὶ⟩ κακὸς ἂν ἔλαχεν.

6 (10 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (865 ss.).

Πολλοῖς ἀχρήστοισι θεὸς διδοῖ ἀνδράσιν ὄλβον
ἐσθλόν, ὃς .. αὑτῷ βέλτερος οὐδὲν ἐὼν
οὐδὲ φίλοις· ἀρετῆς δὲ μέγα κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.
αἰχμητὴς γὰρ ἀνὴρ γῆν τε καὶ ἄστυ σαοῖ.

7 (11 Mein.) *Σοφοκλέους Ἀλήτης* (fr. 103 N.²).

Δεινόν γε τοὺς μὲν δυσσεβεῖς κακῶν ⟨τ'⟩ ἄπο
βλαστόντας εἶτα τούσδε μὲν πράσσειν καλῶς,
τοὺς δ' ὄντας ἐσθλοὺς ἔκ τε γενναίων ἅμα
γεγῶτας εἶτα δυστυχεῖς πεφυκέναι.
οὐ χρῆν τάδ' οὕτω δαίμονας θνητῶν πέρι
πράσσειν· ἐχρῆν γὰρ τοὺς μὲν εὐσεβεῖς βροτῶν

---

2 *κοὐ* (*καὶ οὐ* M) *νομίζοντες* SMA *κοὐκ ὀννειδίζοντες* Tr. || **3** *ἡδονῇ* S *ἡδονή* M *ἡδονῆς* compend. A || **4** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) MA (post ecl. 3 Mein.) || **5** *πολλάκι* SA¹, Theogn. *πολλάκις* MA² || **6** *ἕσπετο* (*ἔσπ-* M) SMA *ἅπτετο* Tr. | *καὶ κακὸς* dedi ex Theogn.: *κακὸς* SA *κακῶσ* M; *τις κακὸς* suo Marte Gesn.¹ f. 487ʳ || **7** ecl. cum lemm. hab. SMA || **8** *ἀχρήστοισιν* M | *διδοῖ* ATr., Theogn. *διδεῖ* S *δίδει* A || **9** *αὐτῶ* SA *αὑτῶ* M *οὔτ' αὐτῷ* Theogn. cod. Mut. *οὐθ' αὑτῷ* Theogn. plurimi. ⟨*οὐδ'*⟩ *αὑτῷ* scr. Gesn.¹ | *ἔνδον ἐὼν* Sitzler || **11** *τε* M, Theogn.: om. SA | inter *σαοῖ* et *σάοι* fluctuantur libri Theognid., *σάοι* SMA || **12** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἀλεί-της* SMA. Euripidis esse hunc locum coniecit F. G. Schmidt, non recte. oratio colore Euripidei sermonis tincta nihil arguit nisi hoc, fabulam ad extremam Sophoclis aetatem referendam esse. idque etiam aliis fragmentis confirmatur. cf. supra p. 722, 1 adn. 728, 3 adn. || **13** *δεινόν γε* tacite scr. Gesn.¹ f. 487ᵛ: *δεινὸν* S *δεινὸν μὲν* MA *δεινὸν δὲ* cod. Paris. 1985 (ut testatur Gaisford), fort. recte | *δυσεβεῖσ* M | *τ'* addidit Bergk || **14** *βλαστῶντασ* M || **16** cf. Eur. Ion. 400 *δυστυχεῖς πεφύκαμεν* || **17** *χρῆν* S *χρῆ* M *χρὴ* A | *τὰ δ'* M | *δαίμονα* A || **18** *τάσσειν* recte Th. Gomperz

ἔχειν τι κέρδος ἐμφανὲς θεῶν πάρα,
τοὺς δ' ὄντας ἀδίκους τούσδε τὴν ἐναντίαν
δίκην κακῶν τιμωρὸν ἐμφανῆ τίνειν·
κοὐδεὶς ἂν οὕτως εὐτύχει κακὸς γεγώς.

8 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱκετίδων* (423 ss.).

Ἡ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν,
ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ
γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον, οὐδὲν ὢν τὸ πρίν.

9 (5 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Ἑλένῃ* (1213).

Ἐσθλῶν κακίους ἐνίοτ' εὐτυχέστεροι.

10 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱκετίδων* (463 s.).

Φεῦ φεῦ· κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ
καλῶς, ὑβρίζουσ' ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ.

11 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Τημενίσιν* (fr. 738 N.²).

Πολλοὶ γεγῶτες ἄνδρες οὐκ ἔχουσ' ὅπως
δείξουσιν αὑτοὺς τῶν κακῶν ἐξουσίᾳ.

12 *Δημοσθένους Ὀλυνθιακῶν α′* (p. 16).

Τὸ γὰρ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίγνεται.

---

2 *τούσδε* S: *τοὺσ δὲ* M *τοῖσδε* A ‖ 4 *εὐτύχει* Tr. *εὐτυχεῖ* S *εὐτυχῆ εἰ* M *εὐτυχῆ* A. *ηὐτύχει* Sophocli dedit Heath | *κακὸς* ex *κακῶς* A¹ ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 11 Mein.) ‖ **6** *ἦ δὴ* Eur. *ἤδη* libri Stobaei, sed talia quasi Stobaei lectionem venditare ineptum ‖ 8 *γλώσσῃ κατασχὼν δῆμον* Eur., ex Eur. Gesn.² p. 595: *γλώσσης κατάρχων δόμων* S M A ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. A, om. S M. deest igitur in Gesneri editionibus ecloga, primus eam publicavit Gaisford ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ἐν ταυτῷ* S, de quo vide ad ecl. 1. *Εὐρ. ἱκετίδων* M A, sed *Φυριπίδου* A ‖ **13** *πράξοντες* S, Eur. *πράξαντες* M A ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A. de S vide etiam ad ecl. 1 ‖ **15** quod A in marg. exhibet *ζη* id ad *πολλοὶ* pertinere videtur ‖ **16** *δείξουσιν* Matthiae: *δείξωσιν* S M A | *αὑτοὺς* S *αὐτοὺς* M A Tr. ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 7 Mein.) Mac. (post ecl. 8 Mein. ceteris omissis). *δημ°* nec pl. S. *δημοσθένης* pro *-ους* Mac. iteratur ecloga corp. Par. 868 Elt. (*Δημοσθένους*). utitur dicto Plutarchus De fortuna p. 100 A *οὐ γὰρ μόνον 'τὸ εὖ πράσσειν — γίγνεται', ὡς Δημοσθένης εἶπεν, ἀλλὰ κτέ.* cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 101 ‖ **18** *γὰρ* om. Mac. ‖ **19** *γίνεται* Tr., corp. Par.

13 *Δημοσθένους Φιλιππικῶν* (Ps.-Dem. XI p. 155).

Αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰς ἁμαρτίας τῶν ἀνθρώπων εἰσίν· εἰ δέ τι πταίσει, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται ταῦτα πάντα.

14 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων.*

Ἔοικεν ὁ βίος θεάτρῳ· διὸ πολλάκις χείριστοι τὸν κάλλιστον ἐν αὐτῷ κατέχουσι τόπον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, *τ̌ αυ*^τ nec pl. S. Ps.-Demosthenis locum indicavi supra. minus recte rettulerant eclogam (etiam Schow ap. Gaisf. vol. I p. LXI adn. 1 ed. Ox.) ad Demosth. II p. 23 extr. ubi legitur *αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι τὰ τοιαῦτ' ὀνείδη· εἰ δέ τι πταίσει, τότ' ἀκριβῶς αὐτοῦ ταῦτ'* (vel *πάντ'*) *ἐξετασθήσεται* ‖ 3 *τι* S, Ps.-Dem. *τις* M A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., *ἐκ τῶν ἀριστων*^υ nec pl. S. iteratur corp. Par. 869 Elt. (*Ἀριστωνύμου*). legitur inter Gnom. homoeom. 175[a] Elt., ubi vide quae adnotavit editor ‖ 7 *αὐτοῖς* S | *τόπον* omnes praeter A ubi *πλοῦτον ἢ τόπον*

CAPVT XXXXIII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΑΞΙΑΝ ΔΥΣΤΥΧΟΥΝΤΩΝ.

1 *Μενάνδρου* (fr. 670 K.).

Οὐθέν με λυπεῖ μᾶλλον ἢ χρηστὸς τρόπος
εἰς χαλεπὸν ὅταν ᾖ συγκεκλεισμένος βίον.

2 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 671 K.).

Οἰκτρότατόν ἐστι πεῖραν ἐπὶ γήρως ὁδῷ
ἀδίκου τύχης δίκαιος εἰληφὼς τρόπος.

3 (4 Mein.) *Ἀλέξιδος* (fr. 287 K.).

Οὐκ ἔσθ' ὅπως ἔχουσιν αἱ τύχαι φρένας·
οὐδεὶς γὰρ ⟨ἂν⟩ τοιοῦτος ἠτύχει ποτέ.

4 (5 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 257 K.).

Οἴμοι τάλας, ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν τύχη
λίπῃ τινὸς τὴν τάξιν, ὁ δὲ τρόπος μένῃ.

5 (3 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 590 K.).

Ὦ μεταβολαῖς χαίρουσα παντοίαις τύχη,
σόν ἐστ' ὄνειδος τοῦθ', ὅταν οὗτος ⟨ὢν⟩ ἀνὴρ
δίκαιος ἀδίκοις περιπέσῃ συμπτώμασιν.

---

2 Inscriptionem capitis offerunt Photius S M A Mac. Tr. numerum *ρβ'* S M Mac. *ρα'* A *ρε'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. ‖ **4** *οὐθέν* S M A Mac. ‖ **5** *συγκεκλεισμένος* in Stob. non mutavi. Menander quid scripserit docet Epitr. v. 536 *κεκλειμένη* ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **7** *ἐστιν* M | *πειραν* sine acc. S | *γήραος ουδῶ* (sine sp.) S *γῆρασ ὁδοῦ* M A: corr. Scaliger ‖ **8** *εἰληφὸσ* M ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 2) ‖ **11** *ἂν* tacite suppl. Gesn.[1] f. 487 ᵛ: om. S M A ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **14** *λύπῃ* A | *μένει* typothetae error ap. Gesn.[2] ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2) M A (post ecl. 5 Mein.) ‖ **17** *σὺν ἔστ' ονειδοσ* M | *τοῦθ'* A Tr. *τοῦτ'* S M | *οὗτος ὢν* scripsi: *οὗτος* S M A. *τις ὢν* auctore Stephano editores. immo servandum *οὗτος*: *si hic* (de quo sermo est in fabula) *quamquam vir iustus est iniustis calamitatibus adflictus erit*

6 *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν* (233 ss.).

Τὴν δ᾽ εὐγένειαν τῆς τύχης νικωμένην
νῦν δὴ μάλιστ᾽ ἐσεῖδον· οἵδε γὰρ πατρὸς
ἐσθλοῦ γεγῶτες δυστυχοῦσ᾽ ἀναξίως.

7 *Μενάνδρου Ὀλυνθιακῶν* (fr. 356 K.).

Ὡς ἄδικον, ὅταν ἡ μὲν φύσις
ἀποδῷ τι σεμνόν, τοῦτο δ᾽ ἡ τύχη κακοῖ.

8 *Μενάνδρου* (fr. 604 K.).

Πολλοὺς δι᾽ ἀνάγκην γὰρ πονηροὺς οἶδ᾽ ἐγὼ
ὅταν ἀτυχήσωσιν γεγονότας, οὐ φύσει
ὄντας τοιούτους.

9 *Εὐσεβίου* (fr. 59 Mull.).

Πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπειδὰν δοκέωσι παρ᾽ ἀξίην πρήσσειν, δυσανασχετέοντες, ἔπειτα δεινολογεόμενοι πρὸς ἑωυτοὺς καὶ τοὺς πλησιάζοντας, τοιάδε διαλέγονται· ὁ μὲν γαμέει καὶ ἐξ οἴκων τῶν εὐδαιμόνων, ἐγὼ δὲ ἄγαμος· καὶ ὁ μὲν οἰκίην ἔχει μεγάλην καὶ οἰκοδομέει μεγαλοπρεπέως καὶ ἀγροὺς κέκτηται πολλούς, ἐγὼ δὲ ἀνίστιος καὶ ἀκτήμων· καὶ τῷ μὲν πάρα πολλὰ χρήματα, ἐμὲ δὲ ἀχρηματίη πᾶσα ἔχει· καὶ ὅδε μὲν καὶ ὅδε ἄρχουσι καὶ τετιμέαται, τὸ δὲ ἐμὸν ἐν ἰδιώτεω λόγῳ καὶ ἀτίμου. πρὸς οὓς χρὴ παραμυθεύμενον τάδε λέγειν, ὡς οὐ χρὴ

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.) ‖ 4 *ἀναξίως* S A, Eur. *ἀναξίωσασ* M ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 6 *ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν φύσις*] cf. ecl. 4 *ὡς ἄδικον ὅταν ἡ μὲν τύχη* ‖ 7 *τι* tacite scr. Gesn.[2] p. 566: *τὸ* M A | *ἡ τύχη* M *εἰ τύχοι* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. *μενάνδρου* (μ^{ε} S) dedi ex S M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 10 *ἀτυχήσωσιν* (-*σι* Tr.) S *ἀτυχηάσωσιν* (-*σι* A) M A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 13 *ἀξίαν* Tr. ‖ 15 *ἑαυτοὺσ* M ‖ 16 *ἄγαμος κτἑ.*] *γάμος* (sic) — 17) *οἰκοδομέει* bis scr. A ‖ 17 post *μεγάλην* praecipitur *ἐγὼ δὲ* sed deletur S | *μεγαλοπρεπέωσ* M -*πῶς* S A ‖ 18 *ἀνέστιος* S M A: corr. Meineke ‖ 19 post *τῷ* una litt. rasa M ‖ 20 *καὶ ὅδε* — (21) *καὶ ἀτίμῳ* om. S | *τετιμέαται* M *τετιμέωνται* A; *τιμέονται* Cobet Mnemos. IX p. 107. non recte *τιμέωνται* Halm Lect. Stob. p. 36 ‖ 21 *τὸ δὲ* M *τὸ δ᾽* A | *ἐν ἰδιώτεω λόγῳ καὶ ἀτίμου* Halm l. c.: *ἐν ἰδιωτέῳ λόγῳ καὶ ἀτίμῳ* M A ‖ 22 *οὖσ* S *σοῦ* M *οὗ* A | *παραμυθεύμενον* S *παραμυθενόμενον* M A | *τάδε* Tr. p. 554: *τόδε* S *ταῦτα* M A

ἐπ' ἄλλων εὐτυχίῃ ἄχθεσθαι, ἀλλὰ ἥδεσθαι διὰ τὸ ὁμογενές· εἰδέναι δὲ ὅτι καὶ αὐτοὶ πολλῶν, ἔς τε τὰ ἑωυτῶν ἐγκύψαντες καὶ τὰ ἐκείνοις παρέοντα ἐπιφρασάμενοι, εὑρήσουσιν ἑωυτοὺς ἄμεινον πρήσσοντας· καὶ ὅτι οὐδεὶς ὑπὸ τῆς τοῦ πέλας εὐτυχίης τῆς ὀφειλομένης ἑωυτῷ εὐπρηγίης ἀποστερέεται.

10 Ἡροδότου Ἱστορίας θ' (16).

Ξεῖνε, ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ· οὐδὲ γὰρ πιστὰ λέγουσι θέλει πείθεσθαι οὐδείς. ταῦτα δὲ Περσέων συχνοὶ ἐπιστάμενοι ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι. ἐχθίστη δὲ ὀδύνη ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις αὕτη, πολλὰ φρονέοντα μηδενὸς κρατέειν.

---

2 αὐτοὶ SM αὐτὸ A | ἑαυτῶν S ἑοὐτῶν M ἑωυτῶν A || 3 ἐγκύψαντες S ἐγκρύψαντες M(?) A cf. Herodot. VII 152 quem imitatus est Eusebius | ἐκείνοισι Meineke | ἐπιφρασάμενοι ci. edit. Wechel. p. 836 mrg. (non Gesn., ut adnotavit Gaisford): ἐπιφραιάμενοι M ἐπιφρεάμενοι A, om. lacuna signata S sine lac. Tr. | εὑρήσουσι Meineke || 5 τοῦ om. A | εὐτυχίης Orelli Opusc. sent. II p. 382: εὐτυχίας libri | ὀφειλευμένης (ὀφιλ- M) SMA: ὀφειλομένης Mullach. cf. Cobet Mnemos. IX p. 106 s. | ἑαυτῷ S || 7 ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. || 8 ξεῖνε — (11) ἐνδεδεμένοι om. Mac. | ἀποτρέψαι SA, Her. ἀποστρέψαι M || 9 malim ἐθέλει. inter ἐθέλει πείθεσθαι et πείθεσθαι θέλει fluctuantur libri Herodoti || 10 περσαίων M | ἐπιστάμενοι ex -μεθα corr. S[1] || 11 ἐνδεδυμένοι A | ὀδύνη ἐστὶ SMA Mac., Herodoti codices vetustiores, ἐστὶ post ἀνθρώποισιν colloc. vel om. Her. alii || 12 ἀνθρώποισιν Her. | αὐτὴ A

CAPVT XXXXIV.

ΟΤΙ ΔΕΙ ΓΕΝΝΑΙΩΣ ΦΕΡΕΙΝ ΤΑ ΠΡΟΣΠΙΠΤΟΝΤΑ ΟΝΤΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΑΡΕΤΗΝ ΖΗΝ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΣ.

1 *Φιλήμονος* (fr. 73 K.).

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῶν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον,
ἀεί θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο,
ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσίον.
νῦν δ' οὐ προσέχει τὰ πράγματ' οὐδ' ἀποβλέπει,

---

2 inscriptionem capitis exhibent S M A Tr., nil nisi *Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπίπτοντα* Photius. numerum *ργ'* adscribunt S M Mac. *ρβ'* A *ρϛ'* Tr. titulum qui inscripsit, meminit Monost. 13 *ἀνδρὸς τὰ προσπίπτοντα γενναίως φέρειν*, qui legitur etiam in cod. Vrbin. (G. Meyer *Die Urbin. samml.* p. 426). inter Menandri fragmenta frustra receperunt Meineke (fr. CCLXXXIII) et Kock (fr. 771) decepti Gesneri temeritate. hic enim Stob. florilegii capitis septimi fini versum adnexuit (ed. sec. suae p. 96) libris invitis addito etiam lemmate *Menandri* eoque ficticio. fraudi hoc fuit etiam Nauckio Trag. Gr. fr.[2] p. 199, sed ut originem tituli *Ὅτι δεῖ γενναίως κτέ.* agnosceret. potest Menandri esse ille versiculus, sicut multi sunt Menandri inter *μονοστίχους* istas *παραινέσεις*, potest tamen et alius esse poetae, etiam tragici ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. tres versus priores recurrunt flor. 124, 18 Mein. *Φιλ. Σαρδίου*), duo extremi flor. 122, 12 Mein. (*Φιλήμονος*), tota ecloga sed uno versu aucta Plutarchi Consol. ad Ap. p. 105 F nomine poet. et fab. omisso ‖ 5 *ἡμῖν* Stob. 124, 18 Mein., Plut., hoc loco ex *ἡμῶν* corr. A m. dub.: *ἡμῶν* hoc loco S M, pr. A ‖ 6 *αἰεὶ* Plut. ‖ 7 *ἠλλαττόμεσθ'* flor. 124, 18, Plut., hoc loco A[2]: *ἀλλαττόμεσθ'* S M A[1] ‖ 8 *νῦν* Tr., Plut.: *νυνὶ* S M A | post *ἀποβλέπει* recte servavit trimetrum *εἰς ταῦτα, δέσποτ', ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν* Plutarchus. lacunam igitur signavit Meineke in Stob. sed verendum est ne consulto reciderit gnomologus verba quae ad scaenam unde versus adsumpti sunt pertinent, sicut infra ecl. 12 versum abiecit

ἐάν τε κλαίῃς ἄν τε μή, πορεύεται.
τί δὴ ποεῖς πλέον; οὐδέν· ἡ λύπη δ' ἔχει
ὥσπερ τὸ δένδρον τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον.

2 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 135 K.).

Ἐγὼ δὲ λυποῦμαι μὲν εἰς ὑπερβολὴν
ἐπὶ τοῖς παροῦσιν, ἐν δὲ τῇ λύπῃ φρονῶ.
τοῦτο ⟨τό⟩ με τηροῦν ἐστι κἄνθρωπον ποοῦν.

3 (4 Mein.) *Χαιρήμονος* (fr. 37 N.²).

Οὐδεὶς ἐπὶ σμικροῖσι λυπεῖται σοφός.

4 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνη* (cf. Eur. fr. 174 N.²).

Μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼς ὅτι

---

illum *ἃ δ' αὖ παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι.* et concedendum est vel detractis illis verbis ea quae restant non nimis obscura esse. sed quanto concinnius Philemo et dilucidius *οὐδ' ἀποβλέπει εἰς ταῦτα, δέσποτ', ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν, ἐάν τε κλάῃς ἄν τε μή, πορεύεται*

1 *κλαίῃς* libri. Menandri pap. Cah. plerumque scr. *κλάειν*, raro *κλαίειν* | *ἄν τε μὴ* M A, Plut. *ἐάν τε μὴ* S ‖ 2 *τί οὖν πλέον ποιοῦμεν* Plut. | *ποεῖς* libri Stob. utrobique | inde ab *Οὐδὲν* eri verba incipere lacrimas suas excusantis vidit Valckenaer. in gnomologio propter versum *εἰς ταῦτα, δέσποτ', ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν* omissum paene certum puto novam personam non indicatam fuisse | *σ' ἔχει* S ‖ 3 *τὰ δένδρα* Plut. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *φιλήμονος* M Mac. *τοῦ αὐτοῦ* S A. fortasse non diversae sunt fabulae hi versus atque priores, si tamen temperandam esse aegritudinem inculcant et ipsi. nescio autem an idem loquatur qui supra *εἰ τὰ δάκρυα — πορεύεται* ‖ 6 *παροῦσ'* Tr. ‖ 7 *τοῦτο ⟨τό⟩ με* Grotius D. poet. p. 556: *τοῦτό με* S M A *τοῦτο γάρ με* Mac. *τοῦτό με ⟨τὸ⟩* Gaisford | *ποοῦν* S M A *ποιοῦν* Mac. Gesn.³ p. 567 ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 2) ‖ 10 lemma hab. S Mac. (post ecl. 2) M A (post ecl. 4 Mein.), *εὐρι*^{πδ} nec pl. S *ἀντιγόνη* addunt M A Mac. subiciuntur v. *μὴ οὖν — παραίτιον* in S M A Mac. num Euripidis haec sint dubitavit Dobree Adv. II p. 360 qui cum lemmata traici iubet temeritati locum dat. sed interciderit ecloga Euripidis una cum lemmate proximae. Menandro versus dubitans dedit Kock fr. 1084 ‖ 11 v. *μὴ οὖν θέλε λυπεῖν σαυτὸν εἰδὼσ ὅτι πολλάκι* (sic S spatiolo post *ὅτι* interiecto, *πολλάκις* M A Mac. sed om. v. *μὴ οὖν — ὅτι* Mac.) vereor ne frustra desudarint docti ut in iambos redigerent (cf. Nauck l. c.). scilicet verba *τὸ λυποῦν* vel *πολλάκι* (*πολλοῖς* Hermann, *ἔσθ' ὅτε*

πολλάκι τὸ λυποῦν ὕστερον χαρὰν ἄγει,
καὶ τὸ κακὸν ἀγαθοῦ γίγνεται παραίτιον.

5 *Μενάνδρου* (fr. 812 K.).

Πειρῶ τύχης ἄνοιαν ἀνδρείως φέρειν.

6 *Μενάνδρου* (fr. 672 K.).

Ἄνδρα τὸν ἀληθῶς εὐγενῆ καὶ τἀγαθὰ
καὶ τὰ κακὰ δεῖ πταίοντα γενναίως φέρειν.

7 *Φιλήμονος ἐκ Κορινθίας* (fr. 39 K.).

Εἰ τὰ παρὰ τοῖς ἄλλοισιν εἰδείης κακά,
ἄσμενος ἔχοις ἄν, Νικοφῶν, ἃ νῦν ἔχεις.

8 *Φιλήμονος Πτωχῆς ἢ Ῥοδίας* (fr. 69 K.).

Εἰ πάντες ἀποθανούμεθ' οἷς μὴ γίνεται
ἃ βουλόμεσθα, πάντες ἀποθανούμεθα.

9 *Διφίλου Ἀδελφοῖς* (fr. 4 K.).

Ὦ μακάρι', ἀτυχεῖν θνητὸς ὢν ἐπίστασο,
ἵν' αὐτὰ τἀναγκαῖα δυστυχῇς μόνον,
πλείω δὲ διὰ τὴν ἀμαθίαν μὴ προσλάβῃς.

10 *Φιλιππίδου Φιλαδέλφων* (fr. 18 K.).

Heimsoeth) *τὸ λυποῦν ὕστερον κτἑ.* ut titulo *Ὅτι δεῖ γενναίως φέρειν τὰ προσπ.* accomodatiora redderet, addidit consilium gnomologus, cuius et forma et sententia aptior poterat excogitari, velut haec: quod contristat id nolim nimis te adfligat, saepe enim postmodo laetitiam secum ducit. cf. ecl. 45

2 *γίγνεται* S A ut videtur *γίνεται* M Mac. Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.). recurrit inter Monost. 707 ubi legitur *εὐχερῶς φέρειν* ‖ **4** *ἄνοιαν* A Tr. *ἄ.νοιαν* littera erasa S *ἄννοιαν* M ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A. cf. Nauck in Trag. gr. fr.² p. 199 et quae adnotavimus p. 957, 2 ‖ **6** *τὸν ἀληθῶς ἄνδρα εὐγενῆ* M A: traiecit Porson | *τὰ ἀγαθὰ* M ‖ **7** *πταίοντα* M A. *μύσαντα* ci. Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 122 ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **10** *νικοφῶντα* (*τὰ* A) *νῦν* M A: tacite corr. Gesn.² p. 567 ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, *φιλ^η* nec pl. S. *ἢ Ῥοδίας* Gaisford *ἢ ῥωδίας* A *ἠρωδίασ* M ‖ **12** *γίνεται* M Tr. *γίγν-* ut videtur S A ‖ **13** *βουλόμεθα* M ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A, *διφι* nec pl. S ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. S M A, *φιλιππι^δ* nec pl. S, *φιλίππου* M A. tamquam

Ὅταν ἀτυχεῖν σοι συμπέσῃ τι, δέσποτα,
Εὐριπίδου μνήσθητι, καὶ ῥᾴων ἔσῃ·
'οὐκ ἔστιν ὅστις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ'.
εἶναι δ' ὑπόλαβε καὶ σὲ τῶν πολλῶν ἕνα.

11 (32 Mein.) *Μενάνδρου Πλοκίῳ* (fr. 410 K.).

Ἀεὶ τὸ λυποῦν ἀποδίωκε τοῦ βίου·
μικρόν τι τὸ βίου καὶ στενὸν ζῶμεν χρόνον.

12 (11 Mein.) *Εὐριπίδου Ὑψιπύλῃ* (fr. 757 N.[2]).

Ἔφυ μὲν οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἀεὶ πονεῖ,

---

suos dedit hos versus Michael Hamartolus ap. Boissonadium Anecd. IV p. 456, monuit Meineke Com. IV p. 472

2 *ῥαων* sine acc. S *ῥαῶν* M ‖ 3 Eur. fr. 661 N.[2] et quae adnotavimus supra Stob. IV 41, 48 ‖ 4 *εἶναι δ' ὑπόλαβε*] *νόμιζε δ' εἶναι* Michael ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 31 Mein.) M A (post ecl. 10 Mein.) Mac. (post ecl. 3 Mein.), pro lemm. $\overset{\varepsilon}{\mu}$ nec pl. S. prior versus inter Monost. 3, ubi *ἐκδίωκε*. cf. quae monuit Hermes ad Senecae *De brev. vitae* 2, 2 ‖ 7 *τι τὸ* Grotius Dict. poet. p. 557: *τι τοῦ* S M Mac. *τὸν τοῦ* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) M A (post ecl. 32 Mein.). ecl. 11 — 25 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S. initia versuum servavit pap. Oxyrh. VI n. 852, fr. 60 v. 90 ss. p. 65. cf. Clemens Al. Strom. IV 7, 53 p. 272, 25 Stähl.: *ὁγοῦν Εὐριπίδης λέγει· 'ἅ γ' οὖν* (*ἃ δ' αὖ* pap. Oxyrh.) *παραινῶ, ταῦτά μου δέξαι, γύναι* (quem versum cur resecuerit gnomologus, sponte apparet, cf. quae dixi ad p. 957, 8). *ἔφυ μὲν — ἄχθονται βροτοί'. εἶτα ἐπιφέρει· 'ταῦτα δεῖ Στέγειν ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν· Οὐ δεινὸν οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς'.* Plutarchus Consol. ad Apoll. p. 110 F Amphiarai verba esse testatus affert *ἔφυ μὲν — φύσιν διεκπερᾶν; δεινὸν γὰρ οὐδὲν τῶν ἀναγκαίων βροτοῖς.* verba *βίον θερίζειν — τὸν δὲ μὴ* habet Marcus Antoninus 7, 40 Stich poetae nom. et fab. omisso, idem 11, 6 *βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν.* latine locum interpretatus est M. Tullius Tusc. III 25, 59. versus quem in fine add. Plut. et Clem., deest pap. Oxyrh. et Stob., quamquam Stobaeus eum attulisse videtur III 29, 56 p. 638, 6 (*Τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Εὐρ.*), ubi tamen vide quae adnotavimus. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. II p. 94 et III p. 109 ‖ 9 *οὐκ ἀεὶ πονεῖ* S M A *οὐ πονεῖ βροτῶν* Plut., Clem. *quem non attingit dolor morbusque* Cic., inde *οὐ νοσεῖ βροτῶν* ci. F. G. Schmidt

θάπτειν τε τέκνα χἄτερα κτᾶσθαι πάλιν,
αὐτοὺς δὲ θνήσκειν· καὶ τάδ' ἄχθονται βροτοὶ
εἰς γῆν φέροντες γῆν. ἀναγκαίως δ' ἔχει
βίον θερίζειν ὥστε κάρπιμον στάχυν,
καὶ τὸν μὲν εἶναι, τὸν δὲ μή· τί ταῦτα δεῖ
στένειν, ἅπερ δεῖ κατὰ φύσιν διεκπερᾶν;

13 (12 Mein.) *Εὐριπίδου Ἡρακλεῖ* (1349—50).

Τὰς συμφορὰς γὰρ ὅστις οὐκ ἐπίσταται
θνητὸς πεφυκὼς ὃν τρόπον χρεὼν φέρειν,
οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.

14 (13 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης* (fr. 175 N.[2]).

Ὅστις δὲ πρὸς τὸ πῖπτον εὐλόφως φέρει
τὸν δαίμον', οὗτος ἧσσόν ἐστ' ἀνόλβιος.

15 (14 Mein.) *Εὐριπίδου Τρῳάδων* (101 s.).

---

1 *θάπτειν* S M A, pap. Oxyrh. *θάπτει* Plut., Clem. | *καὶ ἕτερα* M, Clem. *χἕτερα* S *χἄτερ' αὖ* Plut. | *κτᾶσθαι* S M A idque etiam pap. Oxyrh. habuisse suspiceris collato v. *θάπτειν*, non *κτᾶται* quod supplevere editores: *κτᾶται* Plut. *σπείρει* Clem. | *πάλιν* S M A: *νέα* Plut., Clem. ‖ **2** *αὐτοὺς* (sine acc. S) *δὲ θνήσκειν* S M A: *αὐτός τε θνήσκει* Plut. Clem. *αυτοι τε θνησκε* pap. Oxyrh. | *καταδαχθονται* sine acc. S *κατα δ'* (*κατὰ δ'* A) *ἄχθονται* M A *καὶ τάδ' ἄχθονται* Plut. Clem., et fortasse eodem redit quod habent libri Stob. *κᾆτα* ὅ ; *δ' ἄχθονται* Grotius ‖ **3** *φέροντ* (voluit *τ* i. e. *τες*) M[1] | *γῆν, ἀναγκαίως δ'* Grotius (cf. Cic.): *τὴν ἀναγκαίως ἔχει* S M A *τὴν δ' ἀναγκαίως* libri Plut. ‖ **4** *ὥστε* M ‖ **6** *στέγειν* Clem. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 11 Mein. ‖ **8** *ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται, Οὐδ' ἀνδρὸς — βέλος* medio versu omisso Eur. utrum mero arbitrio amplificarit sententiam gnomologus an quia repperit *ἐπίσταται* in suo exemplari pro *ὑφίσταται*, difficilest dictu ‖ **10** *ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι* Eur.: *δύναιτ' ἀνθυποστῆναι* S *δύναιτ' ἂν* (*ἂν* corr. M[1]) *θ' ὑποστῆναι* M *δύναιτ' ἂν ἀνθυποστῆναι* A *δύναιτ' ἀνθυποστᾶναι* Tr., inde *ἂν δύναιθ' ὑποστᾶναι* Gesn.[1] ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S ubi fab. nom. deest vide ad ecl. 11 Mein. ‖ **12** *εὐλόγως* S M A: corr. Abresch ‖ **13** *δαίμονα δ' οὗτος* S M A *δαίμονα. οὗτος* Tr.: tacite corr. Gesn.[1] f. 489[v] | *ἧσσόν ἐστιν* (*ἧσσον ἐστὶν* M) *ὄλβιος* S M A: *ἧσσόν ἐστ' ἀνόλβιος* Scaliger. *ἧσσόν ἐστιν ἄθλιος* F. G. Schmidt Sat. cr. p. 4 ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 13 Mein., ante 15 Mein.), om. M A. neque igitur satis certa sedes

ΧΟΡ. Μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα.

16 (26 Mein.) *Βακχυλίδου Προσοδίων* (fr. 11 Bl.[3]).

Εἷς ὅρος, μία βροτοῖσίν ἐστιν εὐτυχίας ὁδός,
θυμὸν εἴ τις ἔχων ἀπενθῆ δύναται διατελεῖν βίον.
ὃς δὲ μυρία μὲν ἀμφιπολεῖ φρενί,
τὸ δὲ πᾶν ἆμάρ τε καὶ νύκτα μελλόντων χάριν
ἑὸν ἰάπτεται
κέαρ, ἄκαρπον ἔχει πόνον.

17 (27 Mein.) *Πυθαγόρου* (Aur. carm. 17—18 N.).

Ὅσσα δὲ δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
ὧν ἂν μοῖραν ἔλῃς, ταύτην φέρε μηδ' ἀγανάκτει.

18 (25 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1077 N.[2]).

---

est eclogae. *τρωάδων* $\overset{o}{\chi}$ S de quo vide etiam ad ecl. 11 Mein. choro tribuit etiam Eur. cod. Pal. 287, Hecubae recte Eur. cod. Vat. 909

1 *ἀνέχου* S, libri Eur. et schol. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 25 Mein.) M A (post ecl. 13 Mein.). *Βακχυλι*$^{\delta}$ nec pl. S. versus priores *Εἷς ὅρος — διατελεῖν βίον* leguntur supra III 1, 12 p. 6, 14 (*Βακχυλίδου*). *προσοδίων* Meineke: *προσωδίων* M *προσωδιῶν* A ubi *βακχυλλίδου* ‖ **4** *ὅρος* A | *μία δὲ βρ.* Neue ‖ *βροτοῖς* Bergk ‖ **5** *ἀπενθῆ* Tr. ‖ **6** *ὃς δὲ* Grotius D. poet. p. 556: *οἷσ* (sine acc. S) *δὲ* S M A ‖ **7** *τὸ δὲ παρ' ἆμάρ τε καὶ νύκτα* Grotius (nisi quod *τόδε* et *ἦμαρ*) l. c.: *τὸ δὲ παρόμαρτε νύκτα* S M A ‖ **8** *ἑὸν ἰάπτεται* Grotius: *αονι* (*ἀονι* M *ἄονι* A) *ἅπτεται* S M A syllabis *αονι* appinxit ÷ S et quidem manus eodem atramento usa quo prima. *ἅπτεται* (*αονι* om.) Tr., unde Gesn.[1] qui in alt. ed. ante oculos habuit in M *ἀονι* quod suo Marte scripsit *ἀόνι* ed. alt. p. 569 mrg. omisitque in verborum contextu. dubitat de Grotii emendatione Blass, quia *ἑός* non reperiatur apud Bacch. *αἰὲν ἰάπτεται* Boeckh. *δάπτεται* Stephanus ‖ **9** *ἀκάρπωτον* Bergk | *ἔχειν* compend. A ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A. eosdem versus affert Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 116 E *καλῶς δ' οἱ Πυθαγόρειοι παρεκελεύσαντο λέγοντες 'ὅσσα δὲ — ἀγανάκτει'*, etiam Ps.-Plut. de vit. et poesi Hom. c. 153 *τὸ Πυθαγορικόν 'ὅσσα τε — ἀγανάκτει'* ‖ **11** *δὲ* S M A, Ps.-Pyth., Plut. *τε* Ps.-Pyth. cod. Mon., al., Ps.-Plut. ‖ **12** *ὧν ἂν* S M A ut Ps.-Pyth. cod. Mon., al., *ἣν ἂν* Ps.-Pyth., Plut., Ps.-Plut. | *ἔλῃς* S M A ut Ps.-Pyth. cod. Mon., al., *ἔχῃς* Ps.-Pyth., Plut., Ps.-Plut. | *ταύτην*] *πρᾴως* Ps.-Pyth. cod. Mon., al. | *φέρε*] *ἔχε* Plut. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24 Mein.) M A (post ecl. 27 Mein.), de S vide ad ecl. 11

Πέπονθας οἷα χἄτεροι πολλοὶ βροτῶν·
τὰς γὰρ παρούσας οὐχὶ σῴζοντες τύχας
ὤλοντ' ἐρῶντες μειζόνων ἀβουλίᾳ.

19 (28 Mein.) *Ἀντιφάνους Ἡνιόχῳ* (fr. 104 K.).

Ἀνδρὸς διαφέρει τοῦτ' ἀνήρ· ὁ μὲν κακῶς
πράττων τὸ λυποῦν ἤγαγ' εἰς παράστασιν,
ὁ δ' ἐμφρόνως δεξάμενος ἤνεγκεν καλῶς.

20 (21 Mein.) *Σοφοκλῆς Θυέστῃ* (fr. 237 N.²).

Ἔχει μὲν ἀλγεῖν', οἶδα· πειρᾶσθαι δὲ χρὴ
ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.
ἐκ τῶν τοιούτων χρή τιν' ἴασιν λαβεῖν.

21 (30 Mein.) *Μενάνδρου Κανηφόρῳ* (fr. 253 K.).

Ἀλογίστου τρόπου
ἀτύχημα φεύγειν ἐστὶν οὐκ αὐθαίρετον.

22 (29 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 281 K.).

---

1 *οἷα* M | *χἔτεροι* S *καὶ ἕτεροι* M ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 27 Mein.) M A (post ecl. 25 Mein.); *ἡνιόχου* M ‖ **6** post *πράττων* lacunam signari voluit Herwerden Mnemos. VI² p. 63, parum probabilia temptat idem Collect. cr. p. 81. *παράστασιν* interpretantur *desperationem* coll. Polyb. V 48, 7 et III 84, 9 ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 28 Mein.), om. S. sed ante oculos eam habuisse etiam S codicis librarium inde colligas, quod in ecl. 22 Mein. verbis *σύμφορον δέ σοι* superscripsit *γρ πειρᾶσθαι δὲ χρὴ* S¹. temere inter ecl. 20 Mein. et 22 Mein. collocavit Gaisford, om. Gesn.¹⁻³ perdifficilest de hoc loco iudicare. sunt qui Badhamo suadente verba *ὡς ῥᾷστα — φέρειν* huc illata putent ex Helenae versibus 253 s. *ἔχειν μὲν ἀλγεῖν', οἶδα σύμφορον δέ τοι Ὡς ῥᾷστα ταναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν*, qui leguntur infra ecl. 52 (22 Mein.). vereor autem ne aliud hoc loco pelluceat gnomologium, quam ex quo infra p. 970, 17 haustum est. videntur duo versus Euripidei cum ecloga Sophoclea modo qualicumque coaluisse, fortasse ut prior pars Sophocleae exularet solusque versus *ἐκ τῶν τοιούτων — λαβεῖν* sedem suam teneret ‖ **9** *ἔχει μὲν ἀλγεινὰ* (*ἀλγεῖν ἃ* A) M A | *πειρᾶσθαι δὲ χρὴ* M A, fallitur de A Gaisford ‖ **11** *χρή τιν'* Gaisford: *χρὴ τὴν* M A ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 21 Mein.), om. S. recte locum interpretari videtur Kock ‖ **13** *τρόπου* M A sed *ου* in ras. M² ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 28 Mein.) A (post ecl. 30 Mein.), om. M. *ἴ αν*^τ S. primum versum a sequentibus recte separavit

Τὰ τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

22a (29a Mein.: Antiphanis fr. 278 K.)

Τὸ μὲν ἀτυχῆσαι παντὸς εἶναί μοι δοκεῖ,
ἀνδρὸς δ' ἐνεγκεῖν ἀτυχίαν ὀρθοῦ τρόπου.

23 (31 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 556 K.).

Ἔνεγκ' ἀτυχίαν καὶ βλάβην εὐσχημόνως.
τοῦτ' ἔστιν ἀνδρὸς νοῦν ἔχοντος, οὐκ ἐὰν
ἀνασπάσας τις τὰς ὀφρῦς οἴμοι λαλῇ,
ἀλλ' ὃς τά ⟨γ'⟩ αὑτοῦ πράγματ' ἐγκρατῶς φέρει.

24 (33 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 90 K.).

Μείζω τὰ κακὰ ποιοῦσι πολλοί, δέσποτα,
αὐτοὶ δι' αὑτοὺς ἢ πέφυκε τῇ φύσει.
οἷον τέθνηκεν υἱὸς ἢ μήτηρ τινὶ
ἢ νὴ Δί' ἄλλων τῶν ἀναγκαίων γέ τις,
ἂν μὲν λάβῃ τοῦτ' 'ἀπέθαν', ἄνθρωπος γὰρ ἦν',

Meineke. videntur coaluisse quia lemma non iteratum erat. quamquam, ut nunc res se habet, etiam secundum tertiumque versum Antiphanis esse nemo praestabit

1 *τἀπὸ τῆς τύχης* prop. Meineke coll. ecl. 40 p. 968, 14 | *γνησίως* Iacobs: *ἠπίως* (spir. dub.) S *ἠπίως* A | *εὐγενῆ* S A (fallitur de S Gaisford) *εὐμενῆ* Tr. || **4** *ἀνδρὸς* (opp. *παντὸς cuius vis*) fortasse non sollicitandum. cf. Monost. 463 *πενίαν φέρειν οὐ παντὸς ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ* | *ὀρθῷ τρόπῳ* Grotius, idque veri haud dissimile est || **5** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 29 Mein.) || **6** *ἔνεγκ'* sed *νεγ* in ras. corr. M². recurrit hic versus inter Monost. 151 sed paululum variatus sic *ἔνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως*, ubi *ἐρρωμένως* in *εὐσχημόνως* mutari voluit Nauck *Mél. Gr.-Rom.* IV p. 229 sine evidenti causa || **7** *ἐὰν* Meineke: *ἄνω* S M A || **8** *οἴμοι* ci. Gesn.¹ f. 489ᵛ mrg.: *εἰ μὴ* S M A | *λαλῇ* M *λαλεῖ* S A. *οἴμοι λέγῃ* prop. Cobet Mnemos.² II p. 443, cf. Herwerden Collect. cr. p. 170 || **9** *ὅς τά γ' αὑτοῦ* Meineke: *ὅς τὰ αὐτοῦ* S M A. *ὅστις ἑαυτοῦ* Wakefield, *ὅστις αὑτοῦ* Gaisford || **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 32 Mein.) M A (post ecl. 31 Mein.) **12** *αὑτοὺς* A Tr. *αυτοὺς* sine sp. S *αὐτουσ* M || **13** *τέθνηκεν* S *τέ-* *ν* *θηκεν* M superscr. M¹ *τέθεικεν* A || **14** *ἄλλος τῶν ἀ. γέ τις* prop. H. Richards *Class. rev.* XIII (1899) p. 150 || **15** *ἂν* Meineke: *εἰ* S M *ὁ* A | *λαλῇ* Bentley *λέγῃ* Blaydes | *ἀπέθαν'* Grotius Dict. poet. p. 453: *ἀπέθανεν* (terminatio dubia in M, fort. *-ον*) S M A

τοσοῦτο γέγονε τὸ κακόν, ἡλίκον περ ἦν.
ἐὰν δ' 'ἀβίωτος ὁ βίος, οὐκ ἔτ' ὄψομαι,
ἀπόλωλ',' ἐν ἑαυτῷ τοῦτ' ἐὰν σκοπῇ, κακὰ
πρὸς τοῖς κακοῖς ⟨ὁ τοι⟩οῦτος ἕτερα συλλέγει.
ὁ δὲ τῷ λογισμῷ πάντα παρ' ἑαυτῷ σκοπῶν
τὸ κακὸν ἀφαιρεῖ, τἀγαθὸν δὲ λαμβάνει.

25 (34 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 136 K.).

Οὕτως ἄνανδρος γέγονας; οὐκ εὐψυχία
τοῦτ' ἔσθ' ὃ ποιεῖς νῦν γάρ, ἀλλ' ἀνανδρία,
τὸ μὴ δύνασθαι καρτερεῖν λυπούμενον.

26 (35 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 161 K.).

Πόλλ' ἔστιν ἐν πολλαῖσιν οἰκίαις κακά,
ἃ καλῶς ὅταν ἐνέγκῃς, ἀγαθὰ γενήσεται.

27 (36 Mein.) *Ἀπολλοδώρου* (fr. 17 vol. III p. 294 K.).

Χαλεπὸν τύχη 'στὶ πρᾶγμα, χαλεπόν· ἀλλὰ δεῖ
αὐτὴν φέρειν κατὰ τρόπον ὥσπερ φορτίον.

28 (37 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 162 K.).

Ἐνταῦθ' ἀνὴρ ⟨γάρ⟩ ἐστιν ἀνδρὸς διάφορος,

---

1 *τοσοῦτον* SMA: corr. Bentley ‖ 2 *ἐὰν δὲ* SM *ἐὰν* (om. *δὲ*) A ‖ 3 *ἀπόλωλ', ἐν* Iacobs Addit. in Athen. p. 57: *ἀπόλωλεν ἐν* SMA | *τοῦτο* SMA. *τοῦτ'* Iacobs | *κακὰ* ex proximi versus fine huc retraxit Iacobs l. c. ‖ 4 *κακοῖς* SMA. *κακοῖσιν* Bentley | *ὁ τοιοῦτος* scripsi: *οὗτος* SMA. de metro vide Stob. IV 5, 15 p. 200, 19 (Apollod. com. fr. 13, 6 p. 291 K.) | *συλλέγει κακά* libri. vide ad 3 ‖ 5 *ἑαυτῷ* SM *ἑαυτοῦ* A ‖ 6 *ἀφαιρεῖ τ' ἀγαθὸν* SMA ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. SMA. *φιλι* (*N* suprascr.) sed ut *N* ab *H* vix possit discerni S *φιλήμονος* MA *Διφίλου* Tr. ‖ 9 *ἔστιν* SA *εστιν* sine sp. et acc. M: *ἔσθ'* nescio quis primus ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. MA Mac., om. S. *φιλήμονος* (-*μον* M, *o* suprascr.) M Mac. *τοῦ αὐτοῦ* ‖ 12 *ἐστιν* sine acc. M *ἐστὶν* Mac. | *ὅταν* G. Hermann: *ἐὰν* MA Mac. *ἃ καλῶς ὅταν φέρῃ τις, ἀγαθὰ γίγνεται* Cobet Mnemos.[2] II p. 443 severiores artis criticae leges excedens ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 15 *τύχη 'στι* Porson: *τύχησ τι* (*τί* S) SMA ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S ‖ 18 *γάρ* tacite suppl. Gesn.[2] p. 569, om. MA. fort. verum est *γάρ*, quamquam etiam alia cogitari possunt, velut ⟨*σφόδρ'* vel *μάλ'*⟩ *ἐστὶν ἀνδρὸς διάφορος*. de verborum conlocatione cf. Antiphanis fr. 240a K.

ἐν τῷ τό τε κακὸν εὖ φέρειν καὶ τἀγαθόν.

29 (38 Mein.) *Μενάνδρου Ἀνδρογύνου* (fr. 51 K.).

Τὰ προσπεσόντα προσδοκᾶν ἅπαντα δεῖ
ἄνθρωπον ὄντα· παραμένει γὰρ οὐδὲ ἕν.

30 (39 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 107 K.).

Ἂν γνῷς τί ἐστ' ἄνθρωπος, εὐδαίμων ἔσῃ.
τέθνηκέ τις· μὴ δεινὸν ἔστω τοῦτό σοι.
κεκύηκέ τις, [μὴ δεινὸν] οὐ κεκύηκέ τις· ἠτύχηκέ τις·
βήττει τις· οἰμώζει τις· ἡ φύσις φέρει [δ']
ἅπαντα ταῦτα· φεῦγε τὰς λύπας.

31 (15 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1075 N.[2]).

Θνητὸς γὰρ ὢν καὶ θνητὰ πείσεσθαι δόκει·
⟨ἢ⟩ θεοῦ βίον ζῆν ἀξιοῖς ἄνθρωπος ὤν;

32 (40 Mein.) *Σωτάδου.*

Πλειστάκις ἀδικούμενός τις ἐν ἀδικοῦντι καιρῷ
ἀνέχεταί τις ὃ μὴ θέλει διὸ φέρει γενέσθαι.

33 (42 Mein.) *Μενάνδρου ἐκ Βοιωτίας* (fr. 89 K.).

---

1 *εὖ φρένειν* M *εὐφραίνειν* A: tacite corr. Gesn.[2] iam archetypus igitur *ευφρενειν* ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A. μ^{ε} nec pl. S ‖ 3 *προσπεσόντα* S A *προπεσόντα* M ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 6 *ἂν γνῷς τί* Grotius Dict. poet. p. 557: *ἀγνώς* (*ἀγνώσ* sed *ά* rubr. accentu quem supra posuerat deleto M) *τις* S M A. cf. Stob. III 21, 3 p. 556, 14 (Diphil. fr. 113 K.) ‖ 8 *μὴ δεινὸν* secl. Grotius ‖ 9 *οἰμώξει* A | *δ'* secl. Grotius ‖ 10 post *λύπας* add. *μόνον* Grotius, *τρέφειν* vel *ἀεί* Blaydes. expectes potius clausulam talem *fuge aegrimonias quae inanes sunt* i. e. *φεῦγε τὰς λύπας κενάς* ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) M A (post ecl. 39 Mein.) de S, ubi *ἱππο͂* ex ecl. 16 Mein. retractum legitur in marg. dextro post *ὤν;* vide etiam ad ecl. 11 Mein., nil nisi *Εὐρ.* M A ‖ 12 *πείσεσθαι* S *πήσεσθαι* M A ‖ 13 *ἢ* addidit Nauck, bene, opinor. nam versum alterum a priore seiungere propter titulum *Ὅτι δεῖ γενναίως κτέ.* vix licet | *ἀξίοις* S *ἄξιος* Tr. | post *ὤν* interrogationis signum A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 15 Mein.), om. S. temere traiecit Gesn.[2] ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 39 Mein.) M A (post ecl. 40); μ^{ε} nec pl. S

Πολλὰ δύσκολα
εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν· ἀλλ' εἰ πλείονα
τὰ συμφέροντ' ἔνεστι, τοῦτο δεῖ σκοπεῖν.

34 (16 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ στεφανηφόρῳ* (203—207).

Θάρσει, τέκνον, καὶ μὴ χαλεπῶς
μετάβαλλε δέμας.
ῥᾷον δὲ νόσον μετά θ' ἡσυχίας
καὶ γενναίου λήματος οἴσεις·
μοχθεῖν δὲ βροτοῖσιν ἀνάγκη.

35 (41 Mein.) *Μενάνδρου Μισογύνου* (fr. 325 K.).

Ἂν ἐκλέγῃ
ἀεὶ τὸ λυποῦν, μηδὲν ἀντιπαρατιθεὶς
τῶν προσδοκωμένων, ὀδυνήσῃ διὰ τέλους.

36 (43 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1078 N.[2]).

Ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κἀν τοῖσι δεινοῖς μὴ τεθυμῶσθαι θεοῖς.

37 (44 Mein.) *Μενάνδρου Μισογύνου* (fr. 325 K.).

---

2 *εὕροις ἂν ἐν τοῖς πᾶσιν* M A *ἐν τοῖς πᾶσιν εὕροις ἂν* S || 4 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 15 Mein.) M A (post ecl. 42 Mein.). de S vide quae adnotavimus ad ecl. 15 Mein. et 11 Mein., ante *θάρσει* in marg. sinistro offert $\overset{o}{\chi}$ S. sunt potius nutricis verba || 7 *μετάβαλε* S || 8 *μετά θ'* Eur., Gaisford quasi ex A, de quo fallitur: *μεθ'* S M A || 9 *λήματος* S, Eur.: *λήμματος* M A || 11 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 16 Mein.), om. S. recurrunt versus tamquam clausula amplioris eclogae Stob. IV 22, 71 p. 525, 13 (*Μενάνδρου*) || 12 *ἂν ἐκλέγῃ* (vel -*ῃ*) libri hic, *ἂν δὲ λέγῃς* supra 22, 71, unde *ἂν δ' ἐκλέγῃ* recte Menandro tribuit Grotius. recidit particulam hoc altero loco gnomologus consulto || 14 depravatus legitur versus in libris 22, 71 || 15 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 42 Mein.) M A (post ecl. 41 Mein.). Aeschylo tragico distichon tribuitur a Plutarcho Consol. ad Apollon. p. 116 F || 17 *κἀν* (*κἂν* M) *τοῖσι δεινοῖς* (ut scr. Grotius Dict. poet. p. 455) M, certe nihil discrepantiae enotavi: *τοῖς δεινοῖσι* S A. *ἐν τοῖς κακοῖσι* aut *ἐν τοῖς κακίστοις* Plut. || 18 ecl. cum lemm. hab. S M A, $\overset{\varepsilon}{\mu}$ nec pl. S. duos priores versus offert fab. nom. om. Clemens Al. Strom. II 23 p. 190, 28 Stähl. praemittens duos qui praecedebant apud

Τὰ δυσχερῆ γὰρ καὶ τὰ λυπήσοντά σε
ὁρᾷς ἐν αὑτῷ, τὰ δ' ἀγάθ' οὐκέτι βλέπεις.
εὕροις δ' ἂν οὐδὲν τῶν ἁπάντων, Σιμύλε,
ἀγαθόν, ὅπου τι μὴ πρόσεστι καὶ κακόν.

38 (46 Mein.) *Μενάνδρου Εὐνούχῳ* (fr. 187 K.).

[Καὶ] μὴ θεομάχει μηδὲ προσάγου τῷ πράγματι
χειμῶνας ἑτέρους, τοὺς δ' ἀναγκαίους φέρε.

39 (20 Mein.) *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (fr. 287 N.²).

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν· ἀλλ' οὑντυγχάνων
τὰ πράγματ' ὀρθῶς ἢν τιθῇ, πράσσει καλῶς.

40 (45 Mein.) *Μενάνδρου Ἡνιόχῳ* (fr. 205 K.).

Ὧν δὲ μὴ αἴτιος τρόπος,
τὰ ἀπὸ τῆς τύχης φέρειν δεῖ γνησίως τὸν εὐγενῆ.

41 (47 Mein.) *Ἀλέξιδος ἐκ Συρακουσίου* (fr. 217 K.).

Menandrum, versus duos posteriores *εὕροις κτέ.* Stobaeus IV 41, 10 H. · (*Μενάνδρου*)

1 *λυπήσοντα* S M A *λυπήσαντα* Tr., Clementis cod. ‖ 2 *αυτῷ* sine sp. S *αὐτῷ* M, Clem. *αὑτῷ* Tr. et ut videtur A. praecedit ap. Men. *ἐπαριστερῶς γὰρ αὐτὸ* (sc. *τὸ πρᾶγμα*) *λαμβάνεις* | *τὰ δὲ ἀγαθὰ* Clem.: *τἀγαθὰ δ'* (vel *τ'ἀ-*) S M A | *οὐκ ἐπιβλέπεις* recte Clem. ‖ 3 *οὐθὲν* Stob. IV 41 | *τῶν ἁπάντων, ὦ Δημέα* libri Stob. IV 41 ‖ 4 *ἀγαθὸν ἐν ᾧ τι* Stob. IV 41. lectionum haec diversitas arguit Stobaeum non unum gnomologium adiisse hos versus excerpentem ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 45 Mein.) M A (post ecl. 44 Mein.), *εὐνούχῳ* om. S ‖ 6 *καὶ* secl. Grotius Dict. poet. p. 455 | *θεομάχει* S M A, fallitur de S Meineke. *θεομάχου* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 19 Mein.) M A (post ecl. 46 Mein.), de S vide ad ecl. 11 Mein. *βελλερεφόντου* M. legitur ecloga supra IV 13, 14 b p. 350, 1 ubi vide etiam reliqua testimonia. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 109 ‖ 10 *μέλει* M A *μέλλει* S | *ἀλλ' οὑντυγχάνων* Valckenaer: *ἀλλ' οὖν* (*ἀλλοῦν* M) *τυγχάνων* S M A ‖ 11 *πράσσει* A Tr.: *πράσση* S M ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 44 Mein.) M A (post ecl. 20 Mein.), cf. ecl. 29 Mein. ‖ 14 *τὰ ἀπὸ* (*τἀπὸ*) Meineke: *τό γ'* S M A; *malim τά γ'* Gesn.¹ f. 490ᵛ | *δεῖ* S A *δὴ* M ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *Συρακόσιος* inscripsit fabulam poeta, sed vide quae monuit Meineke Hist. cr. com. p. 402

Τοῖς γὰρ κακοῖς
τοὺς μὴ μαχομένους ῥᾷστα χρωμένους ὁρῶ.

42 (50 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 117 K.).

Ἄνθρωπος εἶ δήπουθεν· οὐκ ἔστ' οὐδὲ εἷς
ᾧ μὴ κακόν τι γέγονεν ἢ γενήσεται.
ὁ ποῶν δ' ἐλάχιστον τὸ γεγενημένον . .,
ἀμφότερον οὗτος εὐτυχεῖ τε καὶ φρονεῖ.

43 (51 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 861 N.²).

Στέργειν δὲ τἀκπεσόντα καὶ θέσθαι πρέπει
σοφὸν κυβευτήν, ἀλλὰ μὴ στένειν τύχην.

44 (52 Mein.) *Ἀλέξιδος ἐκ Φιλοτραγῳδοῦ* (fr. 252 K.).

Σοφοῦ γὰρ ἀνδρὸς τὰς τύχας ὀρθῶς φέρειν.

45 (48 Mein.) *Μενάνδρου Κωνειαζομέναις* (fr. 306 K.).

Ὥστε μηθείς, πρὸς θεῶν,
πράττων κακῶς λίαν ἀθυμήσῃ ποτέ·
ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο πρόφασις γίνεται.

46 (49 Mein.) *Βακχυλίδου Προσοδίων* (fr. 12 Bl.³).

Τί γὰρ ἐλαφρὸν ἔτ' ἔστ' ἄπρακτ' ὀδυρόμενον δονεῖν
καρδίαν;

---

3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 46 Mein.) M A (post ecl. 47 Mein.) ‖ 4 *οὐκ* S M A: *ὧν* Bentley ‖ 6 *ποιῶν* libri | *γεγενημένον* S A: *γεννημένον* M | *κακόν* suppleri voluit Bentley, fort. recte. quamquam careri potest vocabulo ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. versum alterum citat Hesychius s. v. *κυβευτήν* ‖ 9 *θέσθαι καλῶς* repperisse gnomologum eiusque loco *θέσθαι πρέπει* dedisse ut sententiam intra distichon contineret suspicatus est Nauck *Mél. Gr.-Rom.* IV p. 719 s. cf. Stob. IV 56, 39 ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐκ φιλοτραγῳδοῦ* om. S ‖ 12 *ὀρθῶς* M A *εὖ* S. cf. ecl. 48. 55 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 52 Mein.), om. S *Κωνειαζομέναις* Meineke: *κονεαζομέναις* (non *κονιαζ-*) M A. versus sunt clausula longioris fragmenti e charta bibliothecae Dorpatensis nuper editi a Koertio Menandr. (Lips. a. 1910) p. 191 ‖ 14 *μηθείς* M A ΜΗ$\overset{\Delta}{\Theta}$ΕΙC Dorp. ‖ 15 *πράττων κακῶς λ* et in proximo versu *ἴσως γὰρ ἀγαθοῦ τοῦτο* perierunt in Dorp. ΑΘΥΜΗCΗ' Dorp. ‖ 16 *γίνεται* M A ΓΕΙΝΕΤΑΙ Dorp. ‖ 17 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 52 Mein.) addito lemmate M A (post ecl. 48 Mein.), om. Tr. *βακχυλλίδου* A *προσωδιῶν* M A. eiusdem carminis esse fragmentum atque ecl. 16 putant Neue et Bergk ‖ 18 *ἔστ'* libri. *ἐστὶν* scr. Blass

47 (17 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 46 N.[2]).

ΧΟΡ. Πάντων τὸ θανεῖν· τὸ δὲ κοινὸν ἄχος
μετρίως ἀλγεῖν σοφία μελετᾷ.

48 (18 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης* (fr. 98 N.[2]).

Ἀλλ' εὖ φέρειν χρὴ συμφορὰς τὸν εὐγενῆ.

49 (19 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλου* (fr. 37 N.[2]).

Μοχθεῖν ἀνάγκη· τὰς δὲ δαιμόνων τύχας
ὅστις φέρει κάλλιστ', ἀνὴρ οὗτος σοφός.

50 (53 Mein.) *Σοφοκλέους Φαίδρᾳ* (fr. 619 N.[2]).

Αἴσχη μέν, ὦ γυναῖκες, οὐδ' ἂν εἷς φύγοι
βροτῶν ποθ', ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά.
νόσους δ' ἀνάγκη τὰς θεηλάτους φέρειν.

51 (54 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Οἰδίποδι* (86 ss.).

Τίν' ἡμὶν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;
— Ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

52 (22 Mein.) *Εὐριπίδου Ἑλένης* (253 s.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16 Mein.) M A (post ecl. 49 Mein.), *ἀλεξ^α χ^ο* S, de quo vide ad ecl. 11 Mein. ‖ 2 *κοινὸν δὲ λάχος* optat Nauck Trag. dict. ind. p. XIV ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, de S vide ad ecl. 11 Mein. legitur versus inter Monost. 480 ‖ 5 *ἀλλ' εὖ* SMA *στερρῶς* Monost. quod commendat Cobet N. l. p. 73. sed scitu dignum et hoc, non gnomologi esse in principio sententiae particulam adversativam de suo addere | *εὐμενῆ* S ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SMA, *τοῦ αὐτοῦ* A. *αἰόλ˘* S, de quo vide ad ecl. 11 Mein. ‖ 7 *μοχθεῖν ἀνάγκη* recurrit saepius, exempla collegit Nauck in Eur. fr. 701 ed. sec. cf. Stob. III 29,10 p. 629, 1 ‖ 8 post *ἀνήρ* distinguit M | versus propter numeros mihi suspectus nescio an gnomologo originem debeat recordanti fortasse talia *ὅστις νέμει κάλλιστα ... οὗτος σοφός* (Stob. III 3, 20). proposui ex. gr. *ὅστις φέρει κάλλιστα, τόνδ' ἡγοῦ σοφόν* Act. soc. philol. Lips. II p. 38 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 49 Mein.) M A (post ecl. 19 Mein.) ‖ 11 *καὶ* SMA *κε* Tr. *γε* Brunck | *ἐφορμήσῃ* SM *ἐφορμήσοι* A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 53 Mein., ante ecl. 55 Mein.), om. MA. sedes eclogae non satis certa ‖ 14 *ἡμῖν* S ‖ 15 ante *ἐσθλήν* addidi paragraphum | *λέγω* Soph.: *λέγων* S ‖ 16 *ἐξελθόντα* Sophoclis libri, S *ἐξιόντα* Suidas et Zonaras (s. v. *δύσφορα*) ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20 Mein.) M A (post

Ἔχεις μὲν ἀλγείν', οἶδα· σύμφορον δέ σοι
ὡς ῥᾷστα τἀναγκαῖα τοῦ βίου φέρειν.

53 (23 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1076 N.[2]).

Πάντων ἄριστον μὴ βιάζεσθαι θεούς,
στέργειν δὲ μοῖραν· τῶν ἀμηχάνων δ' ἔρως
πολλοὺς ἔθηκε τοῦ παρόντος ἀμπλακεῖν.

54 (55 Mein.) *Σοφοκλέους Αἴαντι* (362 s.).

Εὔφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῷ διδοὺς
ἄκος, πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει.

55 (24 Mein.) *Εὐριπίδου Μελανίππης* (fr. 505 N.[2]).

Τὰ τυγχάνοντα δ' ὅστις εὖ φέρει βροτῶν,
σοφὸν νομίζω, σωφρονεῖν τ' ἐμοὶ δοκεῖ.

56 *Σοφοκλέους Ἀκρισίῳ* (fr. 62 N.[2]).

Θάρσει, γύναι· τὰ πολλὰ τῶν δεινῶν, ὄναρ

---

ecl. 53 Mein.). de S cf. ecl. 11. paulo aliter concepti leguntur versus supra huius cap. ecl. 20, ubi vide quae adnotavimus

1 *ἀλγεινὰ* S M | *σύμφορον δέ σοι* S A, libri Eur. *σύμφονον δέ σοι* M *γρ πειρᾶσθαι δὲ χρὴ* superscr. S[1] ex ecl. 20, ubi vide. *σύμφορον δέ τοι* L. Dindorf ‖ **3** ecl. hab. S post ecl. 22 Mein., ante ecl. 24 Mein., om. M A. Euripidis sunt versus, et merito scripsi *Εὐριπίδου*, nam ecl. 11—25 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprenduntur in S. sedes eclogae non satis certa ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 54 Mein.) M A (post ecl. 22 Mein.). *ἴ αν*^{τ} *αἴαν*^{τ} S ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) M A (post ecl. 55 Mein.). de S vide ad 11 Mein. poetae nom. om. adfert versus sed non sine gravioribus discrepantiis Plutarchus Consol. ad Apollon. p. 116 F. et hausit ni fallor Plutarchus ex vetustiore quodam gnomologio, quod intercedentibus aliis etiam in Stobaei eclogas receptum est. nam quas (p. 116 F) adfert eclogas Plutarchus, una quae deest ap. Stob. (Eur. fr. 965 N.[2]) excepta eodem ordine prodeunt in capite Stobaei sic: Aur. carm. 17 s. = Stob. ecl. 17. Eur. fr. 1078 N.[2] = Stob. ecl. 36. Eur. fr. 505 N.[2] = Stob. ecl. 55. non suae ipsius lectioni debere has sententias Plutarchum etiam eo confirmatur, quod Euripidis fr. 1078 N.[2] per errorem tribuit Aeschylo ‖ **11** *τὰ προσπεσόντα δ' ὅστις* Plut. cf. Cobet N. l. p. 84 | *εὐφέρει* M ‖ **12** *ἄριστος εἶναι σωφρονεῖν τέ μοι δοκεῖ* Plut. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 55 Mein.) M A (post ecl. 24 Mein.). *ἴ αν*^{τ} nec pl. S scil. post ecl. 55 Mein.

πνεύσαντα νυκτός, ἡμέρας μαλάσσεται.

57 *Μενάνδρου* (Epitr. fr. 179 K. 8 Koerte).

Οὐθὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

58 *Σοφοκλέους Τηρεῖ* (fr. 526 N.²).

Ἀλγεινά, Πρόκνη, δῆλον· ἀλλ' ὅμως χρεὼν
τὰ θεῖα θνητοὺς ὄντας εὐπετῶς φέρειν.

59 *Σωτίωνος ἐκ τοῦ Περὶ ὀργῆς.*

Μῦθός τις περιφέρεται γυναικός, ὅτι ἡ λύπη παρ' οἷς ἂν τρέφηται, καὶ αὔξεται παρ' ἐκείνοις ἡδέως καὶ μένει. ὁ δὲ Κλεάνθης ἔλεγε τὴν λύπην ψυχῆς παράλυσιν. ὁ δὲ φρόνιμος ἐρεῖ 'τολμήεις μοι θυμός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ πέπονθα, μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω'.

---

2 ecl. cum lemm. hab. M A Mac., om. S. recurrit ecl. Orion. Anthol. 7, 8 (*ἐκ τοῦ Γεωργοῦ* sed in marg. eadem manu *ἐκ τῶν ἀποτρεπόντων*). om. fab. nom. affert versum Plut. de tranqu. an. p. 475 C, etiam Lucian. Iov. trag. 53 ubi *ὁ κωμικός* citatur i. e. Menander. sine poet. et fab. nom. habent versum Plut. de exilio p. 599 C, Diogenian. VII 38, Monost. 689. Ioannes Chrysost. Hom. 80 p. 771 (cf. Haupt Opusc. III p. 380) citat *οὐδὲν κακὸν πέπονθας ἐὰν μὴ προσποιῇ.* cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 122 ‖ **3** *οὐθὲν* A Mac. *οὐδὲν* ut videtur M | *οὐδὲν δὲ πέπονθας* Or. ‖ **4** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ **6** *τὰ θεῖα* libri. *τὰ θνητὰ* prop. Nauck. sed *τὰ θεῖα* sunt quasi *τὰ θεόθεν πεμφθέντα, τὰ θεήλατα,* cf. Soph. Phil. 192, Ai. 196. sententia est Soph. fr. 197 N.² *πῶς οὖν μάχωμαι θνητὸς ὢν θείᾳ τύχῃ;* cf. etiam infra p. 1005, 12 s. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A. *σωτάδ˜* nec pl. S *σοτίωνοσ* pro *σωτ-* M. deest libri numerus, secundi citatur supra III 20, 53 p. 550, 7 ubi vide ‖ **8** *γυναικός*] *λυβικός* (*nisi malis φρυγιακός*) scr. Meineke, ad Aesopum enim refertur haec de luctu fabula a Plutarcho Consol. ad uxorem p. 609 F. *γυναικός* defendere studet de Leutsch Philol. XXXIII p. 417 intercidisse fort. *Κυπρίας* existimans. nisi plura interciderunt, brevitate scriptor usus est paene nimia. nam verbis *ὅτι — μένει* continetur nil nisi quod fabula docet ‖ **9** *ἂν τρέφηται* tacite Meineke: *ἂν τρέφεται* S M A. *ἐντρέφεται* Gaisford | *ἡδέως καὶ μένει*] *καὶ ἡδέως μένει* ci. Meineke Add. p. LXXXII ‖ **10** *ὁ δὲ Κλεάνθης*] fr. 575 Arn. ‖ **11** *ὁ δὲ φρόνιμος κτέ.* non optime cohaerent cum praegressis. fortasse sic ut supra incusanda est excerptoris festinantia | sunt Ulixis verba Odyss. XVII 284 *τολμήεις — πέπονθα Κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ — γενέσθω* | *θυμὸς* ex Hom. Gesn.[1]

60 *Ῥούφου ἐκ τῶν Ἐπικτήτου Περὶ φιλίας* (Musoni rel. p. 127 fr. XLII H.).

Ὅτι τοιαύτη ἡ τοῦ κόσμου φύσις καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ οὐχ οἷόν τε ἄλλως γίγνεσθαι τὰ γιγνόμενα ἢ ὡς νῦν ἔχει· καὶ ὅτι ταύτης τῆς τροπῆς καὶ τῆς μεταβολῆς οὐ μόνον οἱ ἄνθρωποι μετειλήφασι καὶ τἄλλα ζῷα τὰ ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ καὶ τὰ θεῖα, καὶ νὴ Δί' αὐτὰ τὰ τέτταρα στοιχεῖα ἄνω καὶ κάτω τρέπεται καὶ μεταβάλλει καὶ γῆ τε ὕδωρ γίνεται καὶ ὕδωρ ἀήρ, οὗτος δὲ πάλιν εἰς αἰθέρα μεταβάλλει· καὶ ὁ αὐτὸς τρόπος τῆς μεταβολῆς ἄνωθεν κάτω. ἐὰν πρὸς ταῦτά τις ἐπιχειρῇ τρέπειν τὸν νοῦν καὶ πείθειν ἑαυτὸν ἑκόντα δέχεσθαι τὰ ἀναγκαῖα, πάνυ μετρίως καὶ μουσικῶς διαβιώσεται τὸν βίον.

61 *Θουκυδίδου δημηγορία Περικλέους* (II 64, 6).

Ὡς οἵ τινες πρὸς τὰς ξυμφορὰς γνώμῃ μὲν ἥκιστα λυποῦνται, ἔργῳ δὲ μάλιστα ἀντέχουσιν, οὗτοι καὶ πόλεων καὶ ἰδιωτῶν κράτιστοί εἰσιν.

62 *Αἰλιανοῦ Ἱστοριῶν* (III 2).

. 491 marg.: *μῦθος* SMA | *ἐπεὶ κακὰ* vel *ἐπειδὴ* libri Hom. *ἐπεὶ μάλα* sotio declinans fortasse ad Odyssiae exordium *ὃς μάλα πολλὰ κτἑ.*

1 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ **3** ante *Ὅτι* nisi plura recidit exerptor, fuerit olim *Ἔλεγεν ὁ Ῥοῦφος, ὅτι κτἑ.* cf. Muson. fr. XLVI .0 H. (= Arr. diss. Epict. III 6, 9) fr. XLVIII 3 (= Arr. diss. Epict. III 23, 29). ceterum eclogae ab *ὅτι* incipientes haud rarae sunt in gnomologiis | *καὶ* ante *ἔστι* om. A ‖ **4** *γίγνεσθαι τὰ γιγνόμενα* libri ‖ **5** *καὶ μεταβολῆς* Tr. p. 558 ‖ **8** *δ̄ στοιχχ* S *τέτταρα* (*τέσσ-* Tr.) *στοιχεῖα* MA ‖ **10** *ἕτερα* SMA superscr. *αἰθέρα* A² sicut correxit Nieuwland ap. Peerlk. p. 81 Wyttenbach in Plut. p. 97 A ‖ **11** *ἐὰν* SMA. *ἐὰν γοῦν* Gaisford et Meineke | *τρέπειν* ci. Gesn.¹ f. 491ᵛ: *ῥέπειν* (superscr. *ϊ*) SMA ‖ **13** *διαβρώσεται* A, corr. A² ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. SMA, *θουκυδίδου* nec pl. ut videtur S *δημηγορία περικλέους* (om. *Θουκυδ.*) MA *θουκυ* (superscr. *δδ*) in marg. add. A². recurrit ecloga corp. Par. 370 Elt. ‖ **15** *Ὡς* (sine spir. Tr.) *οἵ τινες* Tr., Thuc.: *ὅσοι τινὲς* SMA, corp. Par. ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. testimonia huius dicti quod iam ab Euripide respici putant collegit et disposuit Sternbach in gnomol. Vat. 117

Ἀναξαγόρᾳ τις τῷ Κλαζομενίῳ σπουδάζοντι πρὸς τοὺς ἑταίρους προσελθὼν ἔφη τεθνηκέναι οἱ τοὺς δύο παῖδας, οὕσπερ οὖν καὶ εἶχεν μόνους ὁ Ἀναξαγόρας. ὁ δὲ μηδὲν διαταραχθεὶς εἶπεν ‘ᾔδειν θνητοὺς γεγεννηκώς’.

63 *Αἰλιανοῦ Ἱστοριῶν* (III 3).

Ξενοφῶντι θύοντι ἧκέ τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος λέγων τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν Γρύλλον τεθνάναι. κἀκεῖνος ἀπέθετο μὲν τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων. ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε τῷ προτέρῳ λόγῳ καὶ ἐκεῖνον τὸν λέγοντα ὅτι νικῶν τέθνηκεν, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπέθετο τὸν στέφανον.

64 *Δημοκρίτου* (fr. 289 Diels[2]).

Ἀλογιστίη μὴ ξυγχωρέειν ταῖσι κατὰ τὸν βίον ἀνάγκαις.

65 *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου* (fr. II p. 405 Schenkl.).

Ὁ τοῖς παροῦσι καὶ δεδομένοις ὑπὸ τῆς τύχης δυσχεραίνων ἰδιώτης ἐν βίῳ· ὁ δὲ ταῦτα γενναίως φέρων

---

1 *ἀναξαγόρα* (vel -*ρᾳ*) *τις* A, Ael. *ἀναξαγόρα τι* sed ut *τ* ex *σ* correctum sit M[1] | *κλαζομένῳ* A[1] | *σπουδάζοντο* M ‖ 2 *ἑταίρους* ex *ἑτέρους* corr. A[1] ‖ 3 *καὶ* secl. Hercher ‖ 4 *γεγενηκώσ* M ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A. *αἰλιανοῦ ἱστ°* S *ἱστοριῶν* non iterant M A ‖ 6 *μαντινείας* Tr., Ael. *μαντείας* S M A[1] sed *ντ* et accentum in ras. corr. M[2] *ῐν* superscr. A m. dub. ‖ 7 *αὐτῷ* libri Ael. ‖ 9 s. *τῷ προτέρῳ λόγῳ* om. libri Aeliani | *καὶ ἐκεῖνον τὸν λέγοντα ὅτι* M A *ὅτι* (ceteris omissis) S. *καὶ ἐκεῖνο ὅτι* libri Ael. vide Hercheri praef. in Aeliani ed. Didot. p. VI adn. 9, ubi Aelianea exempla iuncturae *λόγος ὁ λέγων* collecta reperies ‖ 10 *νικῶν* S M, libri Ael. *νικῶν μέντοι* A quod vix recipere debuit Hercher | *ἐπέθετο τὸν στέφανον* S, Ael. codd. *ἐπέθηετο* (*ετο* superscr.) *καὶ τὸν στέφανον* (i. e. *ἐπέθηκε* aliquis correxerat) M *ἐπέθηκε τὸ κε τὸν στέφανον* A[1] *ἐπέθηκε τῇ κεφαλῇ τὸν στέφανον* A[2]. minus recte de hoc loco iudicavit Hercher l. c. p. VI b ‖ 11 post *στέφανον* quod legitur ap. Aelianum *ταῦτα μὲν οὖν δημώδη καὶ ἐς πολλοὺς ἐκπεφοίτηκεν* resecuit gnomologus utpote suo consilio minus conveniens. monuit Hercher l. c. p. IX a ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *δημοκρίτου* A *δημητρίου* M. ex hac ecloga nescio an originem ceperit sententia similis quae legitur gnomol. Byz. 242 W. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *ἐπικτητίου* A *ἐπικτητιοῦ* M, corr. Schweighaeuser

καὶ εὐλογίστως τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν, ἀνὴρ ἀγαθὸς ἄξιος νομίζεσθαι.

66 *Τοῦ αὐτοῦ* (ibid. fr. III).

Πάντα ὑπακούει τῷ κόσμῳ καὶ ὑπηρετεῖ καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ ἄστρα καὶ τὰ γῆς φυτὰ καὶ ζῷα. ὑπακούει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ ἡμέτερον σῶμα καὶ νοσοῦν καὶ ὑγιαῖνον, ὅταν ἐκεῖνος θέλῃ, καὶ νεάζον καὶ γηρῶν καὶ τὰς ἄλλας διερχόμενον μεταβολάς. οὐκοῦν εὔλογον καί, ὃ ἐφ᾽ ἡμῖν ἐστι, τουτέστι τὴν κρίσιν, μὴ ἀντιτείνειν μόνην πρὸς αὐτόν· καὶ γὰρ ἰσχυρός ἐστι καὶ κρείσσων καὶ ἄμεινον ὑπὲρ ἡμῶν βεβούλευται μετὰ τῶν ὅλων καὶ ἡμᾶς συνδιοικῶν. πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἡ ἀντίπραξις μετὰ τοῦ ἀλόγου καὶ πλέον οὐδὲν ποιοῦσα πλὴν τὸ διακενῆς σπᾶσθαι καὶ περιπίπτειν ὀδύναις καὶ λύπαις ποιεῖ.

67 *Δημοκρίτου* (fr. 290 Diels[2]).

Λύπην ἀδέσποτον ψυχῆς ναρκώσης λογισμῷ ἔκκρουε.

68 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 42 Diels[2]).

Μέγα τὸ ἐν συμφορῇσι φρονεῖν ἃ δεῖ.

69 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 46 Diels[2]).

Μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πράως πλημμέλειαν.

---

1 *εὐλογίστως* tacite scr. Gesn.[2] p. 471: *εὐλογίστω* M A | *εὐλογίστως* sc. *φέρων*, cf. Plut. C. Gracch. c. 19 extr. *τὰ ἀπ᾽ αὐτῶν ⟨ποιῶν⟩* scr. Schenkl | *ἄξιος* tacite Gesn.[2]: *ἀξίως* M A. fort. *ἀξίως νομίζεται* (vel *νομιζέσθω* ut maluit Schenkl) coll. enchirid. c. 15 extr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἀρριανοῦ* S *τοῦ αὐτοῦ* M A ‖ **10** *ἀντιτείνειν* S *ἀντείνειν* M *ἂν τείνειν* A ‖ **14** *διὰ κενῆσ* M ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S M A; ecl. 67—70 lemmate *δημο*ς (*δη* over *μο*) comprendit S ‖ **17** *ἀδέσπωτον* A | *ἔκρουε* M ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., de S vide ad 67, *δημοκρίτου* M Mac., legitur etiam Democrat. sent. 8 ‖ **19** *Γέμα* (*Γ* rubr.) Mac. | *συμφορῇσι* (*ῇ* e corr. M[1] -*ῇσι* A) M A, Democratis duo, *συμφοραῖσι* S Mac. *ξυμφορῇσι* Democratis cod. Pal. Heidelb. 356 et Laur. 58, 4 | *φρονεῖν* S M A, Democratis cod. Paris. suppl. 492 *φρονέειν* Democratis codices meliores ‖ **20** ecl. cum lemm. hab. S (vide ad ecl. 67) M A. eadem sententia legitur Democrat. 12 ‖ **21** *ἡ μεγαλοψυχίη* Democratis nonnulli | *πράως* S M A *πραέως* Democrat.

70 *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 291 l. c.).

Πενίην ἐπιεικέως φέρειν σωφρονέοντος.

71 *Διογένους.*

Περιπεσὼν δ' αὖ τισι συμπτώμασιν ἔλεγεν 'εὖ γε, ὦ Τύχη, ὅτι μου ἀρρένως προέστηκας'. ἐν δὲ τοῖς τοιούτοις καιροῖς καὶ τερετίζων ἀνεχώρει.

72 *Χείλωνος.*

Χείλων, λυπουμένου τινὸς ἐπὶ τοῖς αὑτοῦ κακοῖς, εἶπεν 'εἰ τὰ πάντων κατανοήσεις, ἧττον ἐπὶ τοῖς σεαυτοῦ δυσφορήσεις'.

73 *Πιττακοῦ.*

Συνετῶν μὲν ἀνδρῶν εἶπεν ἔργον ἵνα μὴ γένηται κωλῦσαι, ἀνδρείων δὲ γενόμενα φέρειν ἐγκρατῶς.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (cf. ad 67) M A. cf. Monost. 463 *πενίαν φέρειν οὐ παντὸς ἀλλ' ἀνδρὸς σοφοῦ* ‖ 2 *σωφρονέοντος* Tr. p. 559 *σωφρονέοντα* S A *σώφρον ἐόντα* M ‖ 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. usitata in talibus sententiis Fortunae apostrophe, cf. Zenonis apophth. 277 de Arn. (= Plut. de capienda ex inimicis util. p. 87 A, al.) *εὖ γε, ὦ Τύχη, ποιεῖς εἰς τὸν τρίβωνα συνελαύνουσα ἡμᾶς* vel Teles rel.² p. 62, 3 H. *ἀνὴρ ἀγαθὸς εἴποι πρὸς τὴν Τύχην 'ἀλλ' οὖν γε ἄνδρα καὶ οὐ βλᾶκα'* sim. ‖ 4 *Διογένης περιπεσὼν* S, *περιπεσὼν* (om. *Διογ.*) M A | *δ' αὖ τισι* Meineke: *δάν τισι* M *δ' ἄντισι* A *ἔν τισι* S *ἔν τισι* Tr. ‖ 6 *ἀνεχώρει* scripsi: *ἀνεφώνει* S M A. *ἀνεφάνη* dubitans ci. Meineke. cf. Teletis rel.² p. 54, 2 ss. ‖ 7 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit gnomol. Vat. 549 Sternb. = apophth. Vindob. 152 Wachsm. ‖ 8 *χίλων* S *χίλων* (*φίλων* codd.) *ὁ σοφὸς* gnomol. Vat., apophth. Vind. | *αὑτοῦ* S *αὐτοῦ* M A *ἑαυτοῦ* gnomol. Vat., apophth. Vind. ‖ 9 *εἶτα* M | *κατανοήσεις* S M A *κατανοήσαις* gnom. Vat., apophth. Vind. | *ἧττον* S M A *ἔλαττον* gnom. Vat., apophth. Vind. *ἔλαττον* ⟨*ἂν*⟩ Sternbach in gnomol. Vat. | *τοῖς* (compend. S) S M A, gnom. Vat., apophth. Vind. *τῶν* Tr. | *σεαυτοῦ* S A *γε αὐτοῦ* M *σαυτοῦ* gnom. Vat. *ἑαυτοῦ* apophth. Vind. ‖ 10 *δυσφορήσεις* S M A *δυσφορήσαις* gnom. Vat., apophth. Vind. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. Pittaco adscribitur apophthegma sed paulo aliter conceptum a Diog. Laertio I 78, paululum immutatum etiam gnomol. Vat. 455, ubi alia testimonia collegit Sternbach. a Diogene Laertio pendet flor. Monac. 237 ‖ 12 *Πιττακὸς* (ante *συνετῶν*) Tr., om. S M A Mac., sed lemma *πιττακοῦ* in *πιττακὸς* corr. A² | *εἶπεν* om. Mac. | *γένηται* S M A *γένηται*

74 *Σωκράτους.*

Σωκράτης διαλεγόμενος, καὶ τινὸς προσαγγείλαντος ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ τέθνηκε, συμπεραιώσας τὴν διάλεξιν ‛ἀπίωμεν’ ἔφη ‛Σωφρονίσκῳ τὰ νενομισμένα πληρώσοντες’.

75 *Θεοβούλου.*

Τὰς τῆς τύχης μεταβολὰς γενναίως πειρῶ φέρειν· καὶ μήτε εὐτυχῶν ὑπερήφανος ἔσο μήτε ἀπορῶν ταπεινός, ἀλλὰ γίνου †ταπεινὸς ἐφ’ ἑκατέρας τῆς τύχης.

76 *Φαβωρίνου* (fr. 110 Marres).

Ἀνὴρ δὲ ἐν μεγαλοψυχίᾳ ἀληθινῇ καὶ φιλοσοφίᾳ τεθραμμένος πρὸ τῶν ξυμφορῶν τὴν εὐθυμίαν ἐν τῇ γνώμῃ ἀπόθετον ἔχει. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς δεινοῖς τῆς ἐξ ἑτέρου παρηγορίας χρῄζειν τὸν καιρὸν τῆς εὐθυμίας ὑπερβαίνει.

77 *Διονυσίου Ἁλικαρνασέως ἐκ λόγων.*

* * *

τὸ κακὸν Mac. expectes potius *ἔργον ⟨πρὶν γενέσθαι τὰ κακὰ⟩ ἵνα μὴ γένηται κωλῦσαι,* nisi sufficiat *ἔργον ἵνα μὴ γένηται ⟨τὰ κακὰ⟩ κωλῦσαι* ‖ **13** *γενόμενα* S M A *γενόμενον* Mac.

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A ‖ **3** *τέθνηκεν* M | *συμπεραιώσασ* sed *αι* ex *ε* corr. M[1] ‖ **4** *πληρώσοντες* (acc. ex circumflexo corr. S[1]) S M A sed *ο* ex *α* radendo corr. M *πληρώσαντες* Tr. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A. vetus vitium *Θεοβούλου* pro *Κλεοβ-*, cf. Elter, De Stob. cod. Phot. p. 44, quamquam non ubique cessit *Κλεοβούλου,* cf. Stob. III 1, 172 IV 22, 4, 106, Elter De Stob. cod. Phot. p. 45. Cleobulo datur sententia Diog. Laert. I 93 Suid. s. v. *Κλεόβουλος,* Phavorino corp. Par. 362 Elt. (cf. Freudenthal mus. Rhen. XXXV p. 410), sed sic *εὐτυχῶν μὴ ἴσθι* (*ἔσο* corp. Par.) *ὑπερήφανος, ἀπορήσας μὴ ταπεινοῦ. τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπίστασο φέρειν.* cf. etiam Cleobulus Stobaei III 1, 172 p. 114, 3 et quae ibi adnotavi ‖ **8** *εὐτυχῶν* S M. *εὐποροῦντα μὴ ὑπερήφανον εἶναι, ἀποροῦντα μὴ ταπεινοῦσθαι* concinnius supra Stob. III 1, 172 | *ταπεινὸς* S M A: *μέτριος* ci. Gesn.[1] f. 491[v] mrg., *ἱκανὸς* Iacobs, *ἐπιεικὴς* Meineke ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A. *Φαβουρίνου* M A ‖ **11** *δὲ* om. Tr. ‖ **12** *ἐπιθυμίαν* Tr. ‖ **16** lemma hab. S M A, *ἐκ λόγων* (sine acc. M) om. S. *ἐκλογῶν* conicere inutile esset. ecloga ipsa videtur intercepta esse una cum lemmate *Αἰλιανοῦ Ἱστοριῶν,* nam ecloga quae Dionysio tribuitur in libris, re vera est

77a (contin. 77 Mein.: Aeliani V. h. IX 7)

Ἡ Ξανθίππη ἔφη, μυρίων μεταβολῶν τὴν πόλιν καὶ αὐτοὺς κατασχουσῶν, ἐν πάσαις ὅμοιον τὸ Σωκράτους πρόσωπον καὶ προϊόντος ἐκ τῆς οἰκίας καὶ ἐπανιόντος θεάσασθαι. ἥρμοστο γὰρ δηλονότι πρὸς πάντα ἐπιεικῶς· τοιγάρτοι οὐδὲν πώποτε ἐλύπησεν αὐτόν.

78 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 16).

Ὅταν κλαίοντα ἴδῃς ἐν πένθει ἢ ἀποδημοῦντος τέκνου ἢ ἀπολωλεκότος τὰ ἑαυτοῦ, πρόσεχε μή σε ἡ φαντασία συναρπάσῃ ὡς ἐν κακοῖς ὄντος τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλ' εὐθὺς πρόχειρον ἔστω, ὅτι τοῦτον θλίβει οὐ τὰ συμβεβηκότα (ἄλλον γὰρ οὐ θλίβει) ἀλλὰ τὰ δόγματα. μέχρι μέντοι λόγου μὴ ὄκνει συμπεριφέρεσθαι αὐτοῖς, κἂν οὕτω τύχῃ, ἐπιστενάξαι· λίαν δὲ προσέχων μὴ καὶ ἔσωθεν στενάξῃς.

79 *Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου* (c. 11).

Μηδέποτε ἐπὶ μηδενὸς εἴπῃς, ὅτι 'ἀπώλεσα αὐτό', ἀλλ' ὅτι 'ἀπέδωκα'. τὸ παιδίον ἀπέθανεν· ἀπεδόθη....

Aeliani. indicavi lacunam. cum Xanthippae verbis cf. Cicero Tuscul. III 15, 31 gnomol. Vat. 573 Sternb.

2 *ἔλεγεν ἡ Ξανθίππη ὡς μυρίων* Ael. vulg. | *καὶ αὐτοὺς* om. codd. Aeliani, in Stob. secl. Meineke, potius in Aeliani contextum ex Stob. recepit Hercher. retineo *καὶ αὐτοὺς* in Stob., procul habeo ab Aeliano || **3** *ὅμοιον ἦν τὸ* codd. Ael. || **5** *θεάσασθαι* SMA *ἀεὶ θεᾶσθαι* codd. Ael. | *ἥρμοστο γὰρ πρὸς πάντα ἐπιεικῶς, καὶ ἦν ἵλεως ἀεὶ τὴν διάνοιαν καὶ λύπης ὑπεράνω πάσης καὶ φόβου κρείττων παντὸς ὤν* (*ὤν* secl. Hercher) Ael. || **7** ecl. cum lemm. hab. SMA || **8** *ἴδῃς τινὰ ἐν π.* enchiridii codices aliquot || **9** *ἀπολελωκότος* A *ἀπολωλεκότα* recte enchir. codices plerique | *μή σε* bis scr. S || **10** *τοῦ ἀνθρώπου* SMA *αὐτοῦ τοῖς ἐκτὸς* libri enchir. || **11** *πρόχειρον* tacite ex enchir. Gesn.[1] f. 492: *τὸ χεῖρον* SMA. ceterum *Εὐθὺς ἔστω πρόχειρον* enchir., sed accuratiora vide ap. Schenkelium | *τὸ συμβεβηκὸς* enchir. || **12** *τὰ δόγματα* SMA *τὸ δόγμα τὸ περὶ τούτου* enchir. || **13** *αὐτῷ* enchir. || **14** *καὶ συνεπιστενάξαι* enchiridii codd. plerique | *λίαν δὲ προσέχων μὴ* SMA *πρόσεχε μέντοι μὴ* enchir. || **16** ecl. cum lemm. hab. SMA. *ἐκ τοῦ ἐπικτήτου ἐγχειριδίου* MA *τοῦ αὐτοῦ* ni fallor S || **18** *ἀπεδόθη. ἡ γυνὴ ἀπέθανεν· ἀπεδόθη. 'τὸ χωρίον ἀφῃρέθην.' οὐκοῦν καὶ τοῦτο ἀπε-*

τί δέ μοι μέλει διά τί με ὁ δοὺς ἀπήτησε; μέχρι δ' ἂν δίδωται, ἐπιμελοῦμαι ὡς τοῦ πανδοκίου.

80 *Ἀρριανοῦ Ἐπικτητείου ἐκ τοῦ Περὶ προνοίας* (Dissert. I, 6, 26. 32. 37—40).

Ἀλλὰ γίνεταί τινα ἀηδῆ καὶ χαλεπὰ ἐν τῷ βίῳ. καὶ τί οἴει ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἂν ἀπέβη τοιοῦτος, εἰ μὴ λέων οὗτος ἐγένετο καὶ ὕδρα καὶ ἔλαφος καὶ σῦς καὶ ἄδικοί τινες ἄνθρωποι καὶ θηριώδεις, οὓς ἐκεῖνος ἐξήλαυνε καὶ ἐκάθαιρε; Καὶ σὺ τούτων αἰσθανόμενος βλέψον εἰς τὰς δυνάμεις καὶ ἀφορμάς, δι' ὧν κοσμήσεις σαυτόν. Οὔ· ἀλλὰ κάθησθε τὰ μὲν μὴ συμβῇ τρέμοντες, περὶ δὲ τῶν

δόθη. 'ἀλλὰ κακὸς ὁ ἀφελόμενος' τί δέ enchir. unde v. *τὸ χωρίον ἀφηρέθη — ἀφελόμενος* tacite Stobaeo inseruit Gesn.[1] f. 492, cum Gesnero etiam Gaisford et Meineke

1 *δέ* A Tr., enchir.: *δαί* SM | *μοι* SMA *σοὶ* enchir. fort. *τί δ' ἐμοὶ* Stob. | *μέλει* MA, enchir. *μέλλει* S | *διὰ* (*δια* M) *τί με* SMA *διότι με* Tr. inter *διὰ τίνος σε* et *διὰ τί σε* et *διότι σε* fluctuantur libri enchir. | *δ'* om. A ‖ 2 *δίδωται* SMA | *πανδοκίου* SMA. ceterum *μέχρι δ' ἂν διδῷ, ὡς ἀλλοτρίου αὐτοῦ ἐπιμελοῦ, ὡς τοῦ πανδοχείου οἱ παριόντες* enchir. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S, om. MA; *ἐπικτητίου* S ‖ 5 post *βίῳ* haud pauca leguntur apud Arrianum (26 *Ἐν Ὀλυμπίᾳ* — 31 *ἢ ἐγκαλεῖν*), quae transiluit gnomologus properans ad Herculem nimirum, perpessionis et fortitudinis exemplar illustre. sed omnino liberrime versatum esse gnomologum in excerpendo ex eis quae sequuntur satis apparet | *καὶ* S *ἢ* Arr. ‖ 6 *ἂν ἀπέβη, εἰ μὴ λέων τοιοῦτος ἐγένετο* Arr. propono in Stob.: *καὶ τί οἴει ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ἂν ἀπέβη, τοιοῦτος εἰ μὴ λέων [οὗτος] ἐγένετο κτέ.*, nisi fuit *ἀπέβη, εἰ μὴ λέων τοιοῦτος ἐγένετο* sicut ap. Arr. librarius enim cum *οὗτος* per errorem scripsisset, id nescio an in margine correxerit in *τοιοῦτος*, quod dein et ipsum in textum est receptum sed loco alieno ‖ 9 post *ἐκάθαιρεν* multa omisit excerptor (33 *καὶ τί* — 37 init. *ἄγε οὖν*) | *αἰσθανόμενος βλέψον* S: *αἰσθόμενος ἀπόβλεψον* Arr. vide igitur ne in Stob. *αἰσθόμενος* (supra: **ἀπο**) *βλέψον* olim fuerit, dein male intellectum lectumve a librario quodam | *εἰς τὰς δυνάμεις* — (10) *κοσμήσεις σαυτόν*] *εἰς τὰς δυνάμεις ἃς ἔχεις καὶ ἀπιδὼν εἰπέ 'φέρε νῦν, ὦ Ζεῦ, ἣν θέλεις περίστασιν· ἔχω γὰρ παρασκευὴν ἐκ σοῦ μοι δεδομένην καὶ ἀφορμὰς πρὸς τὸ κοσμῆσαι διὰ τῶν ἀποβαινόντων ἐμαυτόν* Arr. ‖ 11 *περὶ δὲ τῶν* S: *τῶν δὲ* cod. Arr.

συμβαινόντων ὀδυρόμενοι· εἶτα τοῖς θεοῖς ἐγκαλεῖτε. τί γάρ ἐστιν ἄλλο ἀκόλουθον τῇ τοιαύτῃ ἀγεννείᾳ ἢ ἀσέβεια; καίτοι ὅ γε θεὸς οὐ μόνον ἔδωκεν ἡμῖν τὰς δυνάμεις ταύτας, καθ' ἃς οἴσομεν πᾶν τὸ ἀποβαῖνον μὴ ταπεινούμενοι μηδὲ συγκλώμενοι, ἀλλ' ὃ ἦν ἀγαθοῦ βασιλέως καὶ ταῖς ἀληθείαις πατρός, ἀκώλυτον τοῦτο ἔδωκε, καὶ ὅλον αὐτὸ ἐφ' ἡμῖν ἐποίησεν.

81 Ἱππάρχου Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ εὐθυμίας (Diels *Vorsokr.* I² p. 449).

Ὡς πρὸς τὸν ξύμπαντα αἰῶνα ἐξετάζοντι βραχύτατον ἔχοντες οἱ ἄνθρωποι τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον, κάλλιστον ἐν τῷ βίῳ οἱονεί τινα παρεπιδαμίαν ποιησοῦνται ἐπ' εὐθυμίᾳ καταβιώσαντες. ταύταν δὲ ἕξοντι μάλιστα πάντων ἀκριβῶς ἐπιστάμενοι καὶ ἐπεγνωκότες ἑαυτούς, ὅτι ἐντὶ θνατοὶ καὶ σάρκινοι, εὐαδίκητον καὶ ⟨εὔ⟩φθαρτον κεκτημένοι σῶμα, καὶ πάντων ⟨τῶν⟩ χαλεπωτάτων αὐτοῖς ἐπικρεμαμένων μέχρις ἐσχάτας ἀναπνοᾶς. καὶ πρᾶτόν γ' ἐπένθωμεν ἐπὶ τὰ συμβαίνοντα· περὶ τὸ σῶμα πλευρίτιδες περιπλευμονίαι φρενίτιδες ποδάγραι στραγγουρίαι δυσεντερίαι ληθαργίαι ἐπιληψίαι σηπεδόνες, ἄλλα μυρία· περὶ δὲ τὰν ψυχὰν πολλῷ μείζονα καὶ χαλεπώτερα· πάντα γὰρ τὰ κατὰ τὸν βίον ἄθεσμα, κακά, παράνομα καὶ ἀσεβήματα, ἐκ τῶν κατὰ τὰν ψυχὰν παθημάτων ἐντί. διὰ

---

1 ὀδυρόμενοι καὶ πενθοῦντες καὶ στένοντες· εἶτα Arr. ‖ 2 ἢ καὶ ἀσέβεια Arr. ‖ 3 ὅ τε Tr. ‖ 5 συγκλώμενοι ὑπ' αὐτοῦ Arr. ‖ 6 ἀκώλυτον τοῦτο ἔδωκεν, ἀνανάγκαστον, ἀπαραπόδιστον ⟨καὶ⟩ ὅλον Arr. | καὶ ante ὅλον om. cod. Arr. ‖ 7 post ἐποίησεν quae habet Arr. οὐδ' αὐτῷ — ἐμποδίσαι resecuit gnomologus ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA. πυθαγορίου libri. cf. Lortzing *Ueber die eth. fragmente Demokrits* p. 28 s. ‖ 11 ζωᾶς MA Tr. ζωῆς S ‖ 12 παρεπιδαμίαν A -δημίαν SM ‖ 13 ταῦτα Tr. | ἕξοντι SM ἕξουσι A ‖ 14 ἐντὶ (sine acc. M) SMA ‖ 15 εὐφθαρτον Buresch *Leipz. stud.* IX p. 84 adn. 3: φθαρτὸν SMA ‖ 16 τῶν addidit Pflugk ‖ 17 μέχρις SA μέχρι M | πρᾶτον A πρᾶττον M πρῶτον (vel potius πρῶτόν) S | γ' ἐπένθωμεν Iacobs Animadv. in Eur. trag. p. 298: γε πενθῶμεν S γε (γ ex τ ut videtur corr.) πένθωμεν M γε γενέσθαι A ‖ 22 ἄθεσμα καὶ παράνομα καὶ ἀσεβῆ ἐκ τῶν κτέ. prop. Cobet Mnemos.² II p. 443

γὰρ τὰς παρὰ φύσιν ἀμέτρους ἐπιθυμίας πολλοὶ εἰς ἀκατασχέτους ὁρμὰς ἐξώκειλαν, καί οὔτε τᾶς ἐκ τῶν θυγατέρων οὔτε τᾶς ἐκ τῶν ματέρων ἀνοσιωτάτας ἡδονᾶς ἀπέσχοντο, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πατροκτονίᾳ παρεγένοντο, καὶ πολλοὶ τὰ ἴδια τέκνα κατέσφαξαν. τί λέγω τὰ ἀπὸ τῶν ἐκτὸς ἐπηρτημένα κακά, τὰς ἐπομβρίας καὶ αὐχμώς, ὑπερβολὰς καυμάτων, ὑπερβολὰς ψύξιος, ὥστε πολλάκις ἐκ τᾶς κατὰ τὸν ἀέρα ἀνωμαλίας λοιμόν τε καὶ λιμὸν γίνεσθαι καὶ ποικιλίαν παντοδαπῶν συμπτωμάτων καὶ ὅλας πόλεις ἐρημοῦσθαι; πολλῶν οὖν τοιούτων ἐπικρεμαμένων μήτε ταῖς κατὰ τὸ σῶμα εὐαμερίαις ποτέχοντες σεμνυνόμενοι ἐπαιρώμεθα, αἵ τινες ὀλίγω πυρετῶ ἐπιγενομένω ἀνθέων τρόπῳ συντόμως μαραίνοντι, μήτε ταῖς ἐκτὸς νομιζομέναις εὐτυχίαις, ⟨αἳ⟩ καὶ αὐταὶ πολλάκις τάχιον ἀπόλλυσθαι ἢ γίνεσθαι πεφύκαντι· πάντα γὰρ ταῦτα, ἄστατά τε καὶ ἀβέβαια Εὐρίπου τρόπον, ἐν πολλαῖς καὶ ποικίλαις μεταβολαῖς γινόμενα παρειλήφαμεν, καὶ οὐδὲν αὐτῶν μένον οὐδὲ ἀκίνητον οὐδὲ βέβαιον οὐδὲ ἀναφαίρετον. διὸ ταῦτα μὲν ἐνθυμηθέντες, ⟨κέρδος δὲ⟩ νομίζοντες εἰ τὰ παρεόντα καὶ δεδομένα καὶ τὸν ἐλάχιστον χρόνον δια-

---

1 ἀμέτρους M A Tr. ἀμέτρου S ‖ 2 κατασχέτους Tr. | ἐξώκειλαν S A ἐπώκειλαν M | τὰς — (3) τὰς S M ‖ 3 ἡδονὰς S M. ἁδονᾶς Canter ap. Galeum Opusc. mythol. (Amstelod. a. 1688) p. 670 ‖ 4 παραγένοντο A ‖ 5 πολλοὶ τὰ S A πολλοί τοι M | τί λέγω τὰ S τί λέγω (om. τὰ) M A τίλε τὰ Tr. ‖ 6 ἐπηρτημένα Tr. ἐπηρτημένων S M A | κακὰ Canter l. c.: κατὰ S M A | αὐχώς S αὐχμῶσ sed ῶσ ex οῦ ut videtur corr. M[1] αὐχμὰς A ‖ 7 καυμάτων S καμάτων M A[1] ‖ 8 γίνεσθαι S M γίγν- A ‖ 9 παντοδαπῶν S M παντοδαπὰν A ‖ 10 ὦν Canter, sed οὖν libri etiam infra p. 982, 17 p. 983, 16 | ἐπικεκραμμένων M ‖ 11 ποτ' ἔχοντες A ‖ 12 ἐπαιρώμεθα M ἐπαιρόμεθα S A ‖ 13 ὀλίγω πυρετῶ ἐπιγενομένω] genitivos agnovit Meineke ‖ 13 ἀνθέων Hemsterhusius: σὺν θεῶν S M A | μαραίνονται S M A: corr. Meineke ‖ 14 αἳ καὶ αὐταὶ Hemsterhusius: καὶ αὗται S M A ‖ 15 πεφύκαντι M A πεφύκασιν S ‖ 16 Εὐρίπου Hemsterhusius: εὗρε (-εν M) τὸν S M A ‖ 17 γινόμενα S M γενόμενα A ‖ 18 ἀναφαίρετον Wyttenbach: ἀδιαίρετον S M A ‖ 19 κέρδος δὲ νομίζοντες prop. Meineke: νομίζοντες S M A. νομίζοντες ⟨δὲ εὖ ἔχεν⟩ ci. Meibom | εἰ S A εἰσ M

μεῖναι δύναιτο, ἐν εὐθυμίᾳ διάξομεν γενναίως φέροντες τὰ προσπίπτοντα. νῦν δὲ πολλοὶ πάντα τὰ ὑπὸ φύσιος καὶ τύχας παρεόντα καὶ δεδομένα αὐτοῖς ἐπὶ τὸ βέλτιον προαναπλάσαντες καὶ οὐχ οἷα ἔστι λογισάμενοι, ἀλλ' οἷα ἐπ' ἄκρον ἐπιτυγχανόμενα δύναται γενέσθαι, ἄφνω στερόμενοι, πολλοῖς καὶ μεγάλοισι καὶ ἀθέσμοις καὶ ἀνοήτοις κακοῖς καταφορτίζοντι τὰν ψυχάν· καὶ οὕτω συμβαίνει αὐτοῖς πικρότατον ἔχεν τὸν βίον καὶ χαλεπώτατον. ταῦτα δὲ γίνεται ἐπί τε ἀποβολαῖς χρημάτων ἢ φίλων θανόντων ἢ τέκνων ἤ τινων ἄλλων τῶν νομιζομένων τιμιωτάτων ἦμεν. εἶτα κλαίοντες καὶ ὀδυρόμενοι λέγοντι αὑτοὺς μόνους ἀτυχεστάτους καὶ κακοδαίμονας, οὐ μεμναμένοι ὅτι κατταὐτὰ καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένετο καὶ νῦν γίνεται, οὐδὲ δυνάμενοι κατανοῆσαι τόν τε τῶν παρεόντων βίον καὶ τὸν τῶν προεξεστακότων ἐν ὅσαις συμφοραῖς καὶ κακῶν τρικυμίαις καὶ νῦν ἐντὶ πολλοὶ καὶ πρὸ τοῦ ἐγένοντο. ἐπιλογισάμενοι οὖν ὅτι πολλοὶ ἀποβαλόντες χρήματα ὕστερον διὰ τὰν τῶν χρημάτων γενομέναν ἀπώλειαν αὐτοὶ περιεσώθησαν, ἢ λῃσταῖς διὰ τοῦτο μέλλοντες

4 προαναπλάσαντες M A προαναπλήσαντες S | οἷα ἔστι Diels οἷά ἐστι (οἷα ἐστὶν M) libri || 5 ἄμφω Buresch l. c. p. 82 || 6 μεγάλοισι libri. immiscuisse scriptorem hic illic ionicas formas putat Meineke, unde ἀνιήτοις in proximis audet conicere pro ἀνοήτοις. sed num consulto auctor ipse eiusmodi formas admiserit dubium est. vide quae monui ad Stob. IV 28, 19 p. 688, 9 | ἀθέμοις A | ἀνοήτοις libri, idque retinet etiam Diels. non necessarium ἀνιάτοις auctore Meinekio || 7 οὕτω S οὕτως M A || 8 ἔχειν Tr. || 9 ἢ] καὶ dubitans ci. Meineke. complura iuncturae τε — ἤ exempla collegerunt grammatici || 10 τιμιωτάτω A || 11 αὐτοὺς S M A αὑτοὺς Tr. αὐτῶς μόνως ἀτυχεστάτως Meineke || 13 κατταυτὰ (sine acc. M) S M A. κακὰ ταὐτὰ prop. Halm Lect. Stob. p. 49 plurali ἐγένοντο et γίνονται servato. κατ' αὐτὰ scr. Diels || 13 ἐγένετο Gaisford: ἐγένοντο S M A | γίνεται M A γίνονται S || 14 οὐδὲ Meineke: οὔτε libri || 15 προεξεστακότων ci. Gesn.[1] f. 493v mrg.: παρεξιτακότων M παρεξητακότων S A sed ut in S, quod saepe in hoc codice observes, litterae η forma persimilis sit huic ʟ | malim ὅσσαις || 17 οὖν] cf. p. 981, 10 adn. | ἀποβαλόντες S ἀποβάλλοντες M A || 19 ἢ λῃσταῖς S A ἠλισταῖσ M

περιπίπτειν ἢ τυράννῳ· πολλοὶ δὲ φιλήσαντές τινας καὶ καθ' ὑπερβολὰν εὐνοήσαντες ἐν τῷ μετέπειτα χρόνῳ μεγάλως ἐμίσησαν· ἃ δὴ πάντα ἀναλογισάμενοι ἐκ τᾶς παραδεδομένας ἁμῖν ἱστορίας, καὶ μαθόντες ὅτι καὶ ὑπὸ τέκνων καὶ φίλων μάλιστα φιληθέντων πολλοὶ ἀπώλοντο, καὶ ἀντιπαραβάλλοντες τὸν αὑτῶν βίον πρὸς τὸν τῶν πρασσομένων φαυλότερον, καὶ τὰ προσπίπτοντα ἀνθρώπινα νομίζοντες καὶ μὴ ⟨ἁμῖν⟩ μόνοις συμβαίνοντα, εὐθυμότερον διάξομεν. οὐδὲ γὰρ θέμις ἄνθρωπον μὲν ὄντα τὰ τῶν ἀλλοτρίων συμπτώματα εὔφορα νομίζεν, ἀλλ' οὐ καὶ τὰ ἴδια κάδεα, ἰδόντα ὅτι πολλαὶ κᾶρες κατὰ πάντα τὸν βίον πεφύκαντι. οἱ δὲ κλαίοντες καὶ κατοδυρόμενοι, πρὸς τῷ μηδ' ἡντινοῦν ὠφέλειαν τῷ ἀπολομένῳ ἢ τῷ ἀποιχομένῳ περαίνεσθαι, ἐς μέζονα παθήματα τὰν ψυχὰν ἐλαύνοντι, μεστὰν πολλῶν φαύλων φυσιωμάτων οὖσαν. προσήκει οὖν ἐκνίπτοντας καὶ ἀνακαθαίροντας ἀπορρύπτεσθαι πάσαις μηχαναῖς τὰς ἐγκατεσκιρωμένας κηλῖδας τῷ κατὰ

1 *περιπίπτειν* S M *περιπεσεῖν* A. malim *περιπίπτεν* coll. 10 vel p. 982, 8 || 2 *ὑπερβολὰν* tacite Orelli Opusc. sent. II p. 308: *ὑπερβολὴν* libri | *εὐνοήσαντες* Tr.: *ἐννοήσαντες* S M A || 3 *παραδεδομένας* tacite scr. Gesn.[1] f. 493ʳ: *παραδιδομένας* S M A || 6 *αὑτῶν* S A *αὐτὸν* M | *τῶν πρασσομένων* (pro *πρασσόντων*) *φαυλότερον* explosit Cobet Mnemos.[2] II p. 442 || 8 *ἁμῖν* suppl. Cobet l. c. p. 444 || 9 *ἄνθρωπον μὲν ὄντα τὰ* M A *ἄνθρωπον μὲν ὄντα* S *ἄνθρωπον ὄντα* Tr. *ἄνθρωπον ὄντα τὰ μὲν* Cobet l. c. p. 443 | *ἐόντα* optat Meineke, recte, opinor coll. p. 981, 20 p. 982, 3 || 10 *νομίζεν* dedi ex M: *νομίζειν* S A | *ἀλλ' οὐ* Meineke: *ἀλλὰ* S M A | *καὶ* S M A: om. neglegenter typotheta ed. Gaisfordianae Lips., inde etiam Meineke || 11 *κάδε αἰδόντας* Tr. | *ἰδόντα* Valckenaer: *ἰδόντας* S M A | *κᾶρες* A: *κῆρες* S M || 12 *πεφύκασιν* A | *καὶ ὀδυρόμενοι* prop. Cobet Mnemos.[2] II p. 444 coll. p. 982, 11 | *πρὸς τῷ* A Tr.: *πρὸς τὸ* S M || 13 *μηδ ἥν τιν' οὖν* M; *ἀντινῶν* scr. Meineke, fort. recte, sed vide quae monui ad p. 981, 10 adn. *ἀντινοῦν* Canter | *ἀπολομένῳ* Meineke: *ἀπολλομένω* S M A || 14 *μέζονα* (ut scr. Meineke) M *μέζονα* ex *μείονα* corr. S[1], de quo fallitur Gaisford: *μείζονα* A Tr. | *τὰν ψυχὰν* Tr.: *τᾶν* (*τῶν* S) *ψυχᾶν* S M A | *ἐλαύνοντι* Tr.: *ἐλαύνοιντο* S M A || 15 *μεστὰν* Meibom: *μέσαν* S M A || 16 *οὖν* S M A. *ὧν* Meineke, sed vide p. 981, 10 adn. || 17 *ἐγκατεσκηρωμένας* S M *ἐγκατάσκληρωμένας* A: *ἐγκατεσκιρρωμένας* tacite scr. Gesn.[1] f. 493ᵛ | *κατὰ* supr. lin. S[1]

φιλοσοφίαν λόγῳ. ποιήσομεν δὲ τοῦτο ἀντεχόμενοι φρονήσιος καὶ σωφροσύνας καὶ μεταποιούμενοι . . . τοῖς παρεοῦσι καὶ μὴ πολλῶν ὀρεγόμενοι. οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ πολλὰ παρασκευαζόμενοι, ὡς οὐκ ἔστι ζῆν μετὰ τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον . . . ἄξεστι γενέσθαι, χρησώμεθα παρουσίᾳ τῶν ἀγαθῶν, ἐκ δὲ τᾶς φιλοσοφίας καὶ λαβρότερον ἀπληστευσώμεθα· ἀπληστευόμενοι γὰρ τῶν ἐκ φιλοσοφίας καλῶν καὶ σεμνῶν, καὶ τᾶς ἐκ τῶν φαύλων ἀπολυθησόμεθα ἀπληστίας.

82 *Ἐκ τῶν Τέλητος Περὶ περιστάσεων* (Tel. rel.[2] p. 52 H.).

Ἡ τύχη ὥσπερ ποιήτριά τις οὖσα παντοδαπὰ ποιεῖ πρόσωπα, ναυαγοῦ, πτωχοῦ, φυγάδος, ἐνδόξου, ἀδόξου. δεῖ οὖν τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα πᾶν ὅ τι ἂν αὕτη περιθῇ καλῶς ἀγωνίζεσθαι. ναυαγὸς γέγονας, εὖ τὸν ναυαγόν· πένης ἐξ εὐπόρου, εὖ τὸν πένητα·

ἄρμενος ἐν μικροῖσι καὶ ἄρμενος ἐν μεγάλοισιν·

---

1 *τοῦτο* sed supra *το* aliquid rasum M ‖ 2 *μεταποιούμενοι* S M A. *καταρκούμενοι* prop. Canter, *ἀρκούμενοι* Cobet l. c. p. 444. sane *ἀρκούμενοι* vel *ἱκανούμενοι* expectandum ante *τοῖς παρεοῦσι* sed videtur lacuna signanda suadente Dilesio, quam ex. gr. sic expleas *μεταποιούμενοι ⟨εὐθυμίας, ἀρκούμενοι⟩ τοῖς παρεοῦσι κτἑ.* ‖ 3 *οἱ γὰρ ἄνθρωποι κτἑ.*] mutilata esse haec verba sensit Gesn.[1] qui post *χρόνον* signavit lacunam. etiam post *γενέσθαι* aliquid intercidisse putat Meineke. verba sic redintegranda esse *οἱ γὰρ ἄνθρωποι τὰ πολλὰ παρασκευαζόμενοι ⟨οὐκ ἐννοοῦντι⟩ ὡς οὐκ ἔστι ζῆν μετὰ τὸν τᾶς ζωᾶς χρόνον· ⟨ἡμεῖς δὲ ἐνθυμηθέντες ὅτι οὐκ⟩ ἔξεστι ⟨τεθνηκόσι πάλιν⟩ γενέσθαι, χρησώμεθα παρουσίᾳ τῶν ἀγαθῶν κτἑ.* conicit Buresch *Leipz. stud.* IX (1887) p. 82 ‖ 5 *ἄξεστιν* (de spiritu non satis constat S) S M *ἄ'ξεστι* A. *ἅς* (i. e. *ἕως*) *ἔξεστι* *dum licet* Iacobs Addit. in Athen. p. 140 ‖ 6 *λαβρότερον* S M *λαυρότερον* A | v. *καὶ λαβρότερον* — (7) *ἐκ φιλοσοφίας* om. Tr. | *ἀπληστευόμεθα* S M A: *ἀπληστευώμεθα* tacite scr. Gaisford, *ἀπληστευσώμεθα* rectius Meineke ‖ 8 *τῆς* S M A: tacite corr. Canter ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A; *περιστάσεων* S *περιστάσεωσ* M *παραστάσεως* A ‖ 13 ne quis secludat *ἐνδόξου*: cursim excerpsit epitomator ‖ 14 *δεῖ οὖν κτἑ.* cf. Stob. III 1, 98 p. 37 | *αὕτη* scripsi: *αὐτὴ* S M *αὐτῇ* A ‖ 17 versus nescio an ex philosopho quodam carmine adsumptus, velut Cratetis.

ἀρκούμενος καὶ ἐσθῆτι τῇ τυχούσῃ καὶ διαίτῃ καὶ διακονίᾳ, ὥσπερ ὁ Λαέρτης

γρηὶ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτίθει·

καὶ ἐκοιμᾶτο χαμαὶ ἐπὶ στιβάδος·

φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήατο εὐναί.

ἀρκεῖ γὰρ ταῦτα καὶ εἰς τὸ προσηνῶς καὶ εἰς τὸ ὑγιεινῶς, ἐὰν μή τις τρυφᾶν βούληται·

οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ
τὸ χρηστὸν εἶναι

οὐδέ γε ἐν χλανίδος κατασκευῇ οὐδὲ ἐν στρωμνῆς μαλακότητι. οὐκ ἀηδῶς γὰρ Εὐριπίδης

τρυφῇ δέ τοι
πολλῶν ἐδεστῶν μηχανὰς θηρεύομεν·

καὶ οὐ μόνον ἐδεστῶν, ἀλλὰ καὶ ὀσφραντῶν καὶ ἀκουστῶν. οὐ δεῖ δὲ τρυφᾶν οὐδὲν τῶν πραγμάτων μὴ φερόντων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ ναυτικοὶ πρὸς τοὺς ἀνέμους καὶ πρὸς τὴν περίστασιν ὁρῶντες· ἐκποιεῖ, χρῆσαι· οὐκ ἐκποιεῖ, παῦσαι. καὶ ὥσπερ ἐπὶ στρατείας ὁ μὲν ἵππον ἔχων ἱππεὺς ἀγωνίζεται, ὁ δὲ ὅπλα ὁπλίτης, ὁ δὲ μηδὲν ἔχων ψιλός, καὶ

---

cf. Ps.-Arist. de virt. et vit. p. 186, 10 Susem. Perictione Pythag. Stobaei IV 25, 50 p. 631, 8 H. ⟨ἐν⟩ σμικροῖσί τε καὶ μεγάλοισι | ἅρμενος — ἅρμενος Gaisford coll. epigr. ap. Plut. mor. p. 1030 A: ἀράμενος — ἀράμενος S ἀρασάμενοσ — ἀράμενοσ M A

3 Odyss. I 191 ‖ 4 παρτίθει S M A: παρτιθεῖ Hom. servavi παρτίθει cf. ἐκοιμᾶτο ‖ 6 Odyss. XI 194 | κεκλιμένων ex Hom. Nauck: δὲ κειμένων S M A ‖ 7 ὑγιεινῶς M A ὑγιεινὸς S ‖ 8 τις S A: τι M | βούλεται (η supra) S^1 ‖ 9 Eur. Suppl. 865 ‖ 12 Eur. fr. 892 N.^{2} cf. Gellius VI 16, 7 Athen. IV p. 158 E ‖ 13 τρυφῇ S | δέ τοι (τ^{οι} A) S M A, Gell.: γέ τοι Ath. ‖ 14 πολλῶν] ἄλλων Gell., Ath. | θηρώμεθα Gell. ‖ 15 ἐδεστῶν Meineke: ἐδεσμάτων S M A ‖ 16 οὐδὲν Wakefield: οὐδὲ S M A ‖ 17 verba πρὸς τοὺς ἀνέμους καὶ πρὸς τὴν περίστασιν ne quis sollicitet, vide quae adnotavimus in ed. Teletis ‖ 18 ἐκποιεῖ — παῦσαι distinxit Gaisford | ἐκποίει priore membro A | παῦσαι S A: πᾶσαι M

ὥσπερ ἐκεῖσε ὅταν ἐπικέωνται οἱ πολέμιοι καὶ βάλλωσιν, εἰς τὰ ὅπλα ἀναχωρεῖς ψιλὸς ὤν· οὕτως ἂν δεῦρο ἐπικέηται ἐνίοτε πόλεμος, ἀπορία ἀρρωστία, ἀναχώρει εἰς μονοσιτίαν, εἰς αὐτοδιακονίαν, εἰς τρίβωνα, ἔσχατον εἰς ᾅδου.

83 Ἐκ τῶν Τέλητος Περὶ ἀπαθείας (Tel. rel.² p. 55 H.).

Μήποθ' ὃν τρόπον ἀπύρηνος ῥοὰ λέγεται καὶ ἀτράχηλοι καὶ ἄπλευροι ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἄλυποι καὶ ἄφοβοι ἄνθρωποι λέγονται; — βούλει οὖν τοῖς αὐτοῖς παραδείγμασι χρησάμενοι λέγωμεν, ὃν τρόπον ἀπύρηνος ῥοὰ λέγεται καὶ ἄπλευροι καὶ ἀτράχηλοι ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ἀναμάρτητοι καὶ ἄφθονοι λέγονται; καὶ ὃν τρόπον ἐκεῖ ἄπλευρος οὐ κατὰ στέρησιν πλευρῶν, ἀλλὰ τοιούτων πλευρῶν λέγεται, οὕτω καὶ ὁ ἄφρων καὶ ὁ ἄνους οὐ κατὰ στέρησιν φρενῶν καὶ νοῦ, ἀλλὰ τοιούτων φρενῶν καὶ τοιούτου νοῦ; καὶ ὥσπερ τὸν ἄπλευρον ἔχειν μὲν φαμὲν πλευράς, μοχθηρὰς δέ, οὕτω καὶ τὸν ἄνουν ἔχειν μὲν νοῦν, μοχθηρὸν δέ, καὶ τὸν ἄφρονα ἔχειν μὲν φρένας, μοχθηρὰς δέ; ἢ παντάπασι τὸ πεπεῖσθαι ταῦτα γελοῖον; ἀλλ' ὥσπερ ἀναμάρτητος ὁ ἐκτὸς ἁμαρτίας, καὶ ἄφθονος καὶ ἀβάσκανος ⟨ὁ ἐκτὸς φθόνου καὶ βασκανίας⟩, καὶ ἀπερίεργος καὶ ἀμεμψίμοιρος ⟨ὁ⟩ ἐκτὸς ἑκατέρου τούτων, οὕτω καὶ ἄλυπος καὶ ἄφοβος ⟨ὁ⟩ ἐκτὸς λύπης καὶ φόβου; οὕτω γὰρ

---

1 ἐκεῖσε sermonem volgarem redolet | ἐπικέωνται Iacobs Addit. animadv. in Ath. p. 28: ἐπίκεινται S A ἐπίκηνται M | βάλλωσιν S M: βάλλουσιν A ‖ 2 ἂν — ἐπικέηται scripsi: αὖ — ἐπίκειται S M A ‖ 3 ἀναχώρει Gesn.¹ f. 493ᵛ mrg.: ἀναχωρεῖ S M A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A; τ̃ αν^{τ} π^{ε} ἀπαθείας S ἐκ τῶν Τέλητοσ περὶ ἀπαθείασ (περὶ εὐπαθ- A) M A ‖ 6 Μήποθ' — (8) λέγονται recte interlocutori tribuit Croenert *Kolotes und Mened.* (Lips. 1906) p. 39. de imagine cf. Seneca epist. 85, 5 ‖ 6 ἀπύρϊνος A | ῥοὰ libri hic et 9 ‖ 9 λέγωμεν scripsi: λέγομεν S M A, om. Tr. | ἀπύρηνος S M: ἀπύρινος A ‖ 13 ἄνους S A ἄννουσ M ‖ 15 ὥσπερ S M ὥσπερ πάλιν A ‖ 16 ἄννουν M ‖ 19 ὁ ἐκτὸς S M ὁ ὢν ἐκτὸς A | ἄφθονος S M. ὁ ἄφθονος A | καὶ ἀβάσκανος S M A ὁ ἀβάσκανος Tr. ‖ 20 ὁ ἐκτὸς φθόνου καὶ βασκανίας addidi ‖ 21 ὁ suppl. Hirschig | ἑκατέρων Tr. ‖ 22 ὁ addidit Hirschig

καὶ εὐδαίμων ἔσται [ὁ] ἐκτός του πάθους καὶ ταραχῆς ὤν. ὅστις δὲ ἐν ὀδύνῃ καὶ λύπῃ [ὢν] καὶ φόβῳ ἐστί, πῶς ἂν ἐκεῖνος εὐαρεστοίη τῷ βίῳ, ἢ μὴ εὐαρεστῶν πῶς ἂν εἴη εὐδαίμων; ἢ εἰ λύπη ἅψεται, πῶς οὐ καὶ φόβος καὶ ἀγωνία καὶ ὀργὴ καὶ ἔλεος; ὧν γὰρ ὑπαρξάντων ἄνθρωποι λυποῦνται, τούτων ἐν προσδοκίᾳ γενόμενοι φοβοῦνται καὶ ἀγωνιῶσι καὶ τοὺς ἀναξίως δοκοῦντας περιπίπτειν τούτοις ἐλεοῦσι καὶ τοῖς κατὰ προαίρεσιν περιβάλλουσιν ὀργίζονται καὶ θυμοῦνται καὶ ὑφορῶνται· καὶ οὓς μισοῦσι, τούτους ὁρῶντες εὖ πράττοντας ζηλοτυποῦσι καὶ φθονοῦσι, καὶ ἀκούσαντες ἔχοντάς τι κακὸν ἐπιχαίρουσιν. εἰ οὖν ἐν λύπῃ ἔσται, πῶς ἐκτός τινος ἔσται πάθους; ἢ μηθενὸς ἐκτὸς ὢν πῶς ἀπαθὴς ἔσται; ὅπερ δεῖ τὸν μακάριον εἶναι, ὥστε οὖν μήτε ἐπὶ φίλου μήτε ἐπὶ τέκνου τελευτῇ λυπηθῆναι, εἴπερ μηδὲ ἐπὶ τῇ αὑτοῦ. ἢ οὐκ ἄνανδροί σοι δοκοῦσιν εἶναι οἱ τὸν ἑαυτῶν θάνατον ἀγεννῶς καὶ μὴ εὐθαρσῶς προσδεχόμενοι; ἢ οὐ δεῖ τὸν εὔψυχον καὶ ἀνδρεῖον εὐψύχως τὴν ἑαυτοῦ τελευτὴν φέρειν, ὥσπερ Σωκράτης, μὴ δυσφοροῦντα μηδὲ δυσκολαίνοντα; ἢ δυσχερέστερόν τι κρίνειν τὴν ἄλλου τελευτὴν τῆς ἑαυτοῦ; ἢ οὐχ ὁμοίως αὑτὸν ἀγαπᾷ καὶ στέργει; ἢ τὸν φίλον μᾶλλον καὶ τὰ τέκνα ἢ ἑαυτόν; καὶ ταύτην μὲν ἐπαινοῦσιν ἐντελλομένην

---

1 εὐδαίμον M | ὁ secl. Buecheler | του Croenert l. c. p. 45: τοῦ libri ‖ 2 ὢν deleri iussit Meineke ‖ 4 ἢ (ante μὴ) ci. Gesn.^{1} f. 494^v mrg.: εἰ S M A ‖ 5 ἀγωνία Nauck: ἄγνοια S M A | expectes καὶ ἔλεος καὶ ὀργή; coll. 8 s. ‖ 8 τούτοις S M A: τούτους Tr. ubi distinguitur ante τούτους | περιβάλλουσιν scripsi: ὑπερβάλλουσιν S M A ὑποβάλλουσιν Tr. ‖ 11 φθονοῦσι ex -ῶσι corr. S^1 | ἀκούσαντες M A: ἀκούσαντας S | ἔχοντας S M: ἔχοντα A ‖ 13 μηθενὸς S M A: μηδενὸς Tr. | ἔσται, ὅπερ — εἶναι; interpungebant ante Buechelerum ‖ 15 αὑτοῦ ut videtur S A: αὐτοῦ M ‖ 17 μὴ supra lin. S^1 item εὐθαρσῶς ex ἀθαρσῶς corr. S^1 ‖ 18 εὔψυχον S M: ἔμψυχον A | εὐψύχως prop. Gesn.^{1} f. 494^v mrg.: εὐτυχῶς S M A ‖ 19 φέρειν S M φέρει A^1 ν add. A^2 ‖ 21 αὑτὸν ut videtur A Tr.: αὐτὸν S M | ἢ τὸν Blass: καὶ τὸν libri ‖ 22 καὶ τὰ τέκνα Buecheler: ἢ τὰ τέκνα S M A | μὲν om. Tr.

σὺ δ' ὦ τεκοῦσα, μή τι σὴν
λιβάσι κατάσπενδ' ⟨εὐγενῆ⟩ παρηίδα,

τὴν δὲ κατακολουθοῦσαν ὠμὴν φησὶν ἡ δόξα. ἐπεὶ καὶ ταυτασὶ τὰς Λακωνικὰς γυναῖκας πᾶς τις ἐπαινεῖ ὡς εὐψύχους. ἀκούσασά ⟨τις⟩ τὸν ἑαυτῆς υἱὸν σεσωσμένον καὶ πεφευγότα ἐκ τῶν πολεμίων, γράφει αὐτῷ [κακὰ φάμα τεῦ κακκέχυται· τὺ ὦν ἢ ταύταν ἀπότριψαι, ἢ μηδ' ἁμῖν φάνευ.] οὐχ ὡς ἂν Ἀττικὴ γυνὴ ἀκούσασα σεσωσμένον ἔγραψεν ἂν 'εὖ τέκνον, ὅτι σαυτόν μοι ἔσωσας', ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων 'κακὰ φάμα τεῦ κακκέχυται· τὺ ὦν ἢ ταύταν ἀπότριψαι ἢ μηδαμεῖ φαίνευ', τοῦτο δέ ἐστιν 'ἄπαγξαι'. καὶ ἄλλη πάλιν ἀπαγγείλαντος αὐτῇ τοῦ κήρυκος ὅτι ὁ υἱὸς ἐν τῇ παρατάξει τετελεύτηκε 'ποῖός τις' φησί 'γενόμενος'; 'ἀνὴρ ἀγαθός, ὦ μῆτερ.' 'εὖγε, ὦ τέκνον' φησί· 'τούτου γὰρ ἕνεκά σε' φησίν 'ἐγέννησα, ἵνα χρήσιμος καὶ βοαθὸς ἦσθα τᾷ Σπάρτᾳ.' οὐκ ἔκλαιε καὶ ἐδεινοπάθει, ἀλλὰ καὶ ἀκούσασα ὅτι εὐψύχως, ἐπῄνεσε. καὶ ἐκείνη δὲ πάλιν ἡ

---

1 *σὺ δ'* — (3) *ἡ δόξα* om. Tr. | Tr. gr. fr. adesp. 548 N.² Euripidi tribuit (propter appellationis formulam *ὦ τεκοῦσα*) P. Menge De poet. scaen. Gr. sermone obs. sel. (Gottingae a. 1905) p. 24 probabiliter | *ὦ* S A: *ὅ* M | *τι σὴν* Meineke: *τὴν σὴν* libri | *κατάσπενδ' ⟨εὐγενῆ⟩ παρηίδα* scripsi (coll. Eur. Ion. 242): *κατάσπενδε*$^{\text{ας}}_{\text{δα}}$ *παρηΐδα* S *κατάσπενδε αἱ παρηΐδα* M *κατάσπενδαι ἑταιρηΐ* A ‖ 3 *τὴν δὲ* ut videtur A: *τήνδε* S M | *ὠμὴν* Meineke: *ὤιμην* S *ὤμην* M A ‖ 5 *εὐψύχους* S M: *ἐμψύχους* A ‖ 5 ss. cf. Ps.-Plut. Lacaen. apophth. p. 241 A 3 ibid. p. 241 D 10 gnomol. Vat. 572 Sternb. Append. Vat. 120 Sternb. | *ἀκουσάσα τις* Tr., Plut.: *ἀκούσασα* S M A | *ἑαυτῆς* S A *αὐτῆσ* M ‖ 6 *κακὰ* — (8) *φάνευ* ut perperam praecepta ex proximis delevit Meineke ‖ 7 *ταύταν* S M *ταύτην* A | *ἀποτριψαι* S M: *ἀπότρεψαι* A ‖ 8 *φάνευ* forma suspecta | *σεσσωσμένον* S ‖ 11 *μηδαμεῖ* Blass: *μηδ' ἁμῖν* libri. *μηδαμοῦ* Cobet. vitium vetus Stobaeo fortasse relinquendum | *φαίνευ* Cobet Mnemos. IX p. 146: *φάνευ* S M *φᾶνευ* (*ευ* ex *αι* corr. A¹) A | *καὶ ἄλλη κτέ.*] cf. Plut. l. c. p. 241 C Cic. Tusc. disp. I 42, 102 ‖ 12 *ὅτι* om. Tr. ‖ 13 *ἔφη* temere Gesn.² ‖ 14 ss. *μῆτερ* — *τούτου* — *ἐγέννησα* — *βοηθὸς*] *restituendae videntur doricae formae* Meineke ‖ 15 *βοαθὸς* A *βοηθὸς* S M ‖ 16 *εἴησθα* mavult Meineke ‖ 17 *ὅτι εὐψύχως*] subaudiendum *ἐπῄει* vel *ἀπέθανεν*, tale | *ἐπήνεσε(ν)* S M *ἐπῄνησε* A | *καὶ ἐκείνη κτέ.*] cf. Plut. l. c. p. 241 B 4

Λάκαινα ὡς γεννική· φυγόντων γὰρ αὐτῆς τῶν υἱῶν ἐκ τῆς μάχης καὶ παραγενομένων πρὸς αὐτὴν ‘ποῦ’ φησίν ‘ἥκατε φεύγοντες; ἢ δεῦρο καταδυσόμενοι ὅθεν ἐξέδυτε;’ ἀνασυραμένη καὶ δείξασα αὐτοῖς. ὅρα εἰ καὶ τῶν παρ’ ἡμῖν τις γυναικῶν τοῦτ’ ἂν ποιήσειεν, ἀλλ’ οὐκ ἀσμένη ὄψεται σεσωσμένους; ἐκεῖναι δ’ οὔ· ἀλλὰ ἀποθανόντας εὐψύχως ἥδιον ⟨. . . . διὸ⟩ καὶ ἐπιγράφουσι Λακεδαιμόνιοι

. . . οὔ[τε] τὸ ζῆν θέμενοι καλὸν οὔτε τὸ θνήσκειν,
ἀλλὰ τὸ ταῦτα καλῶς ἀμφότερ’ ἐκτελέσαι.

πῶς δὲ οὐκ ἀλόγιστον καὶ ἄλλως μάταιον τὸ τελευτήσαντος τοῦ φίλου καθῆσθαι κλαίοντα καὶ λυπούμενον καὶ ἑαυτὸν προσκαταφθείροντα; δέον, ἵνα καί τι μᾶλλον φιλόσοφος δόξῃ παρὰ τοῖς ἀποπλήκτοις, πρὸ τοῦ τελευτῆσαι τὸν φίλον ὀδυνᾶσθαι ⟨καὶ⟩ κλαίειν, ἐνθυμούμενον ὅτι αὐτῷ ὁ φίλος θνητὸς ἐγένετο καὶ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ ὀρθῶς φησὶ βουλευομένου ὁ Στίλπων τὸ διὰ τοὺς ἀπογενομένους τῶν ζώντων ὀλιγωρεῖν· γεωργὸς οὐ ποιεῖ τοῦτο, οὐδ’ ἐὰν τῶν δένδρων ξηρόν τι γένηται, καὶ τὰ ἄλλα προσ-

1 λάκαινα ὡς S A λά καὶ ναὸσ M | γεν$^{\nu}$ικὴ corr. A^{1} ‖ 2 ποῖ (vel πεῖ) Meineke. epitomatorem dedisse ποῦ pro ποῖ putavit Wendland *Berl. phil. wochenschr.* 1891 p. 459. ipsi Teleti hunc usum concedimus ego et Croenert *Kolot. und Mened.* p. 40 adn. 193 ‖ 3 ἥκατε φεύγοντες S A: ἢ καταφεύγοντεσ M; ἥκετε φ. ex em. cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo | καταδυσούμενοι prop. Meineke ‖ 4 ὅρα S M: ὅρα οὖν A ‖ 5 post ποιήσειεν distinxi, item mox post σεσωσμένους ‖ 7 εὐτυχῶς S M A: corr. Valckenaer | post ἥδιον lacunam signavi. ἥδιον ⟨ἥκουον ἢ σῳζομένους αἰσχρῶς⟩ καὶ prop. Wyttenbach ad Plut. mor. p. 110 B. malim ἀποθανόντας εὐψύχως ἥδιον ⟨ἥκουον ἢ διαζῶντας κακοψύχως. διὸ⟩ καί, in quibus certum puto διὸ ‖ 8 Bergk p. l.^{4} III p. 516. adfert versus Plutarchus Cons. ad Apollon. p. 110 C vit. Pelop. c. 1 | οὔτε τὸ — οὔτε libri: οἳ θάνον οὐ — οὐδὲ Plut. quod videtur reponendum, οἳ δ’ ἔθανον τὸ ζῆν θ. κ. οὔτε κτέ. praetulit Schneidewin ‖ 13 πρὸ S A πρόσ M | τελευτῆσαι S M τελευτῆσαι τὸν βίον A ‖ 14 ὀδυνᾶσθαι Iacobs Addit. animadv. in Athen. p. 63: οὐ δύνασθαι S M A | καὶ addidit Iacobs ‖ 16 βουλευομένου Meineke: βουλευομένους S M A; βουλευομένων Iacobs | στίλπων S M στίλπνων A ‖ 17 γεωργὸς κτέ.] cf. Seneca ad Marc. de cons. 16, 7 | fort. γεωργὸς ⟨γοῦν⟩ οὐ ‖ 18 οὐδ’ ἐὰν tacite Meineke: οὐδὲ ἂν S M A | ξηρόν τι S: τι (τί M) ξηρὸν M A

εκκόπτει, ἀλλὰ τῶν λοιπῶν ἐπιμελόμενος πειρᾶται τὴν τοῦ ἐκλελοιπότος χρείαν ἀναπληροῦν. οὐδ' ἡμεῖς ἐπὶ τῶν ἡμετέρων μερῶν· γελοῖον γὰρ ἔσται εἰ ἐὰν τὸν ἕτερόν τις ὀφθαλμὸν ἀποβάλῃ, δεήσει καὶ τὸν ἕτερον προσεκκόψαι, κἂν ὁ εἷς πούς κυλλός, καὶ τὸν ἕτερον ἀνάπηρον ποιεῖν, κἂν ἕνα ὀδόντα, καὶ τοὺς ἄλλους προσεκλέξαι· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τούτων εἴ τις οὕτως οἴοιτο, μαργίτης· τοῦ δὲ υἱοῦ τελευτήσαντος ἢ τῆς γυναικός, ⟨εἰκὸς⟩ αὑτοῦ τε ὀλιγωρεῖν ζῶντος καὶ τὰ ὑπάρχοντα προσκαταφθείρειν; καὶ εἰ μὲν τῶν γνωρίμων τινὸς υἱὸς ἢ γυνὴ ἀπέθανε, παρεκάλεις ἄν, οἰόμενος δεῖν ἀνδρωδῶς καὶ θαρσαλέως καὶ μὴ βαρέως φέρειν· αὐτὸς δὲ τοῖς αὐτοῖς περιπεσὼν συμπτώμασιν, οὕτως οἴει δεῖν δυσφορεῖν. ἀλλ' οὐ πράως καὶ εἴπερ ἕτερον, παρακαλεῖν μέτριον ἐν στενοχωρίᾳ καὶ ἀπορίᾳ μὴ δυσκολαίνειν μηδὲ ἀβίωτον τὸν βίον νομίζειν, ἀλλὰ τῷ δοκοῦντι κακῷ τὸ δοκοῦν ἀγαθὸν ἀντιτιθέναι καὶ ἐξισοῦν 'ἀπογέγονεν ὁ φίλος, καὶ γὰρ γέγονε.' σὺ δέ, ὅτι μὲν ἀπογέγονεν, ἀκληρεῖν οἴει, ὅτι δὲ ἐγένετο, οὐκ εὐκληρεῖν· καὶ εἰ μὲν μηκέτι παρέξεται χρείας ἀπογενόμενος, ἄθλιον, ὅτι δὲ παρείχετο γενόμενος, οὐ μακάριον. — Ναί· ἀλλ' οὐκέτι ἔσται. — Οὐδὲ γὰρ ἦν μυριοστὸν ἔτος, οὐδ'

2 *ἀποπληροῦν* optat Croenert ‖ 3 *εἰ* M *ἢ* SA ‖ 5 *κἂν* MA: *καὶ* S | ⟨*ἢ*⟩ *κυλλός* ci. Meineke. cf. prol. in Teletis rel.[2] p. XXVII ‖ 6 *κἂν* MA: *καὶ* S | *ὀδόντα* ⟨*ἐκβάλῃ*⟩ Meineke subdubitans, *ὀδόντα* ⟨*ἀποβάλῃ τις*⟩ Croenert, *κἂν* ⟨*ἀλγῇ τις*⟩ *ἕνα ὀδ.* ego dubitans | *προσεκλέξαι* SMA: *προσεξελέσθαι* Halm Lect. Stob. p. 15 ‖ 7 *μαργίτης* SA *μαργαρίτησ* M ‖ 8 *εἰκὸς* interposuit Buecheler | *αὑτοῦ* tacite Meineke: *αὐτοῦ* SMA ‖ 11 *παρεκάλεις* Meineke: *παρεκαλεσεν* SM *παρεκάλεσαν* compend. A ‖ 13 v. *ἀλλ' οὐ πράως κτέ.* nondum expedita ‖ 14 *εἴπερ* libri. *ἤπερ* prop. de Arnim | *ἐν στενοχωρίᾳ καὶ ἀπορίᾳ μὴ δυσκολαίνειν*] Horati carmen III 2 non nimis apte exordium sumere a sententia *Angustam amice pauperiem pati* interpretes (cf. Kiessl.-Heinze ad h. l.) non fugit, fugit eos Bionis sermonum memorem videri poetam intempestive ‖ 15 *ἀπορίᾳ* Gesn.[1] f. 494ᵛ mrg.: *ἀπειρίᾳ* SMA ‖ 16 *ἀντιτιθέναι* Valckenaer: *ἀνατιθέναι* SMA ‖ 17 cf. gnomol. Vat. 117 et quae ibi collegit Sternbach ‖ 19 cf. Seneca ep. 99, 3 ‖ 21 cf. Seneca ep. 77, 11 | *οὐδὲ ἐπὶ* M

ἐπὶ τῶν Τρωικῶν· οὐδὲ γὰρ κατὰ τοὺς προπάππους σου. σὺ δὲ ἐπὶ μὲν τούτῳ οὐκ ἄχθῃ, ὅτι δὲ εἰς ὕστερον οὐκ ἔσται, δυσχεραίνεις. — Χρειῶν γὰρ ἐστέρημαι. — Καὶ γὰρ ὑπουργιῶν, ἃς αὐτὸς ἐλειτούργεις ζῶντι τῷ τέκνῳ καὶ τῷ φίλῳ καὶ κακοπαθῶν καὶ δαπανῶν. ἄδηλον γὰρ φησὶν ὁ Σωκράτης οὐ μόνον τῷ καλὴν εἰ ἐπὶ ταύτῃ πλείω, ἀλλὰ καὶ τῷ τέκνα καὶ φίλους εἰ περὶ τούτους πλείω. ἔπειτα δὴ καὶ ἀποδημοῦντος αὐτοῦ χρειῶν στερηθήσῃ καὶ στρατευομένου ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ πρεσβεύοντος καὶ ἱερεύοντος καὶ ἀρρωστήσαντος καὶ πρεσβυτέρου γενομένου. ἀλλ' εἰ ἐπὶ πᾶσι τούτοις δυσκολαίνοις, τί τοῖς γρᾳδίοις ἀπολείψεις; ἄλογον δὲ καὶ ἅμα μὲν ἐπιβάλλουσαν ἡγεῖσθαι τὴν στρατείαν καὶ τὴν ἀποδημίαν τῷ φίλῳ καὶ αὐτὸν συνεκπίπτειν καὶ εἰ μὴ ἀποδημοίη ἐγκαλεῖν ὡς ἁμαρτάνοντι, ἅμα δὲ δυσφορεῖν εἰ ἀποδημήσει ἢ στρατεύσεται. καλῶς τὸ τοῦ κυβερνήτου ἐκείνου ʻἀλλ' οὖν γε, ὦ Πόσειδον, ὀρθήν'. οὕτω καὶ ἀνὴρ ἀγαθὸς εἴποι πρὸς τὴν τύχην ʻἀλλ' οὖν γε ἄνδρα, καὶ οὐ βλᾶκα.'

---

1 *τῶν τρωϊκῶν* M A: *τῶν* (sic compend.) *τρωϊκῶ* S *τῷ τρωικῷ* Tr. | *προπάππου σου* M ‖ **2** *τούτῳ* H. de Mueller: *τούτων* S M A | *οὐκ ἄχθῃ* S M *οὐδόλως ἄχθῃ* A. *οὐδ' ὅλως* receperunt Gaisford et Meineke immerito ‖ **4** *ἐλειτούργεις* Iacobs Lect. Stob. p. 139 s.: *ἐλειτούργει* S M A ‖ **5** *δαπανῶν* Meineke: *δ. νῶν* (post *δ* litterae ductus ex quo *α* facile perfici potuerit; etsi spatiolum ante *ν* minimum est) S *δανῶν* M A *κινδυνεύων* Tr. ‖ **5 — 7** haec proposuit supplementa Iacobs l. c.: *ἄδηλον γὰρ φησὶν ὁ Σωκράτης οὐ μόνον τῷ καλὴν ⟨γήμαντι⟩ εἰ ἐπὶ ταύτῃ πλείω ⟨εὐφρανθήσεται ἢ ἀνιάσεται⟩, ἀλλὰ καὶ τῷ τέκνα καὶ φίλους ⟨ἔχοντι⟩ εἰ περὶ τούτους πλείω ⟨τῶν κακῶν ἕξει τἀγαθά⟩* coll. Xenoph. apomnem. I 1, 8, cf. proleg. in Teletis rel.[2] p. XLV ‖ **6** *τω* M | *καλην ει* sine acc. S *καλήνει* M A ‖ **7** *τούτους* S M A *τοσούτους* Tr. ‖ **8** *ἀποδημοῦντος*] cf. Praechter *Hierokles* p. 50 ‖ **9** *στρατευομένου* tacite scr. Gesn.[1] f. 495v : *στρατευομένω* (vel -*ῳ*) S M A ‖ **10** *καὶ ἀρρωστήσαντος* usque ad fin. om. Tr. ‖ **11** *γραδίοις* S M A ‖ **15** *εἰ* tacite scr. Gesn.[2] p. 577: *ἢ* S M A | *στρατεύσεται* Halm Lect. Stob. p. 15: *στρατεύσηται* S M A ‖ **16** cf. [Aristides] or. Rhod. v. II p. 75 Keil *ἀλλ' ὦ* (malim *ἀλλ' ⟨ὦν⟩, ὦ*) *Ποτειδάν, ἴσθι ὅτι ὀρθὰν τὰν ναῦν καταδυσῶ* et quae adnotavi in Teletis rel.[2] p. 62 | *ἐκείνου* om. Gesn.[2] | *οὖ ˝γε* uterque acc. a pr. m. A

84 *Πλάτωνος Πολιτείας γ′* (p. 387 D—E).

Καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἄρα ἐξαιρήσομεν καὶ τοὺς οἴκτους ⟨τοὺς⟩ τῶν ἐλλογίμων ἀνδρῶν; Ἀνάγκη, ἔφη, εἴπερ καὶ τὰ πρότερα. Σκόπει, ἦν δ' ἐγώ, εἰ ὀρθῶς ἐξαιρήσομεν ἢ οὔ. φαμὲν δὲ δὴ ὅτι ὁ ἐπιεικὴς ἀνὴρ τῷ ἐπιεικεῖ, οὗπερ καὶ ἑταῖρός ἐστι, τὸ τεθνάναι οὐ δεινὸν ἡγήσεται. — Φαμὲν γάρ. — Οὐκ ἄρα ὑπέρ γε ἐκείνου ὡς δεινόν τι πεπονθότος ὀδύροιτ' ἄν. — Οὐ δῆτα. — Ἀλλὰ μὴν καὶ τόδε λέγομεν, ὡς ὁ τοιοῦτος μάλιστα αὐτὸς αὑτῷ αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν, καὶ διαφερόντως τῶν ἄλλων ἥκιστα ἑτέρου προσδεῖται. Ἀληθῆ, ἔφη. Ἥκιστα ἄρ' αὐτῷ δεινὸν στερηθῆναι υἱέος ἢ ἀδελφοῦ ἢ χρημάτων ἢ ἄλλου του τῶν τοιούτων. — Ἥκιστα μέντοι. — Ἥκιστα αρα καὶ ὀδύρεσθαι, φέρειν δὲ ὡς πρᾳότατα, ὅταν τις αὐτὸν τοιαύτη ξυμφορὰ καταλάβῃ. — Πολύ γε. — Ὀρθῶς ἄρ' ἂν ἐξαιροῖμεν τοὺς θρήνους τῶν ὀνομαστῶν ἀνδρῶν, γυναιξὶ δὲ ἀποδιδοῖμεν, καὶ οὐδὲ ταύταις σπουδαίαις, καὶ ὅσοι κακοὶ τῶν ἀνδρῶν.

---

1 ecl. cum lemm. *πλα*^{τ} *πολι*^{τ} *γ′* hab. S, om. M A ‖ 2 *οἴκους* Tr. ‖ 3 *τοὺς* post *οἴκτους* tacite ex Plat. add. Gesn.[1] f. 495ʳ : om. S ‖ 4 *σκόπει δή, ἦν δ'* Plat. quod si quis etiam in Stobaeo olim fuisse existimet, ego non refragabor ‖ 5 *ὁ* om. Tr. ‖ 7 *γε* Gesn.[1]: *τε* S; *γ'* Plat. ‖ 9 *αὔτος* sine acc. S | *αὑτῷ* Plat.: *αὐτῷ* S ‖ 11 *προσδεῖται* S, Plat. *προσδεῖσθαι* Tr. ‖ 14 *ὀδύρεσθαι* ⟨*ἔοικε*⟩ ci. H. Richards, ⟨*δεῖ*⟩ *ὀδύρεσθαι* ci. Hartman ‖ 15 *συμφορὰ* Plat. ‖ 16 *ἄρ' ἂν* S, Platonis nonnulli: *ἆρ' οὖν* Tr. *ἄρα* Plat. cod. Paris. 1807 Plat. Ald. *ἆρ'* Gesn.[1] | *ἐξαιροῖμεν* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *ἐξαίρωμεν* S *ἐξαίρομεν* Tr.

CAPVT XXXXV.

ΟΤΙ ΔΕΙ ΤΑΣ ΜΕΝ ΕΥΤΥΧΙΑΣ ΠΡΟΦΑΙΝΕΙΝ, ΤΑΣ ΔΕ ΑΤΥΧΙΑΣ ΚΡΥΠΤΕΙΝ, ΚΑΙ ΟΡΘΩΣ ΚΕΧΡΗΣΘΑΙ ΤΟΙΣ ΠΑΡΟΥΣΙΝ.

1 *Πινδάρου Ὕμνων* (fr. 42 Schr.).

Ἀλλοτρίοισιν μὴ προφαίνειν, τίς φέρεται
μόχθος ἄμμιν· τοῦτό γέ τοι ἐρέω·
καλῶν μὲν ὦν μοῖράν τε τερπνῶν ἐς μέσον χρὴ παντὶ λαῷ
δεικνύναι· εἰ δέ τις ἀνθρώποισι θεόσδοτος † ατληκηκοτας
προστύχῃ, ταύταν σκότει κρύπτειν ἔοικεν.

2 *Σοφοκλέους Τυροῦς β'* (fr. 592 N.[2]).

---

2 Inscriptionem offerunt S M A, Phot. sed ut verba *καὶ ὀρθῶς κεχρῆσθαι τοῖς παροῦσι* omittat Photius. *καὶ χρῆσθαι* M sed idem recte *κεχρῆσθαι* in capitulorum indice. excerpere hoc caput supersedit Mac. numerum *ϱδ'* habent S M *ϱγ'* A *ϱζ'* Tr. sed servavit *ϱϛ Γ* id est numerum genuinum ad integrum Stobaei opus pertinentem in superiore margine folii 179v S. cf. quae disserui Stob. III proleg. p. X ss. qui inscriptionem dedit, nescio an ante oculos habuerit Pindari eclogam (1), cf. *προφαίνειν — κρύπτειν*. cf. p. 1008, 2 adn. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 5 *ἀλλοτρίοισιν* (ut voluit Boeckh) S *ἀλλοτρίοισι* Tr. ‖ 6 *ἄμμιν* Boeckh: *ἅμιν* S ‖ 7 *καλῶν* (ut prop. Gesn.[1] f. 495v) cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *καλὸν* S *κακῶν* Tr. | *ων* S, certe Tr. p. 565 ‖ 8 *ἀνθρώποισι θεόσδοτος* Stephanus et Hermann: *ανοισ* (*ἀνθρώποις* Tr.) *ἀθεόσδοτος* S; *ἀνθρώποις θεόσδοτος* Grotius | *ἀτληκηκότας* S *ἀτλήηκότα* Tr. *ἀθλίοις κακότας* Stephanus et *κακότας* quidem recte, *ἀνταία κ.* Hermann, *ἀτλάτα κ.* Boeckh, *ἄτλατος κ.* L. Dindorf in Steph. Thes. s. *ἄτλητος*, *ἀτηρὰ* (*ἀταρὰ* Schroeder) de Wilamowitz. *ἄτα* immerito ed. Bergk, nam *ἄτη* offert teste Gaisfordo cod. Par. 1985 i. e. liber nullius auctoritatis ‖ 9 *προστύχῃ* S *πρὸς τύχῃ* Tr. | *σκότει* (ut voluit Grotius) S *σκόπει* Tr.; *σκότῳ* Schneidewin ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A *τυροῦς β̄* M A (erravit Nauck), fab. nom. om. S

Μὴ σπεῖρε πολλοῖς τὸν παρόντα δαίμονα·
σιγώμενος γάρ ἐστι θρηνεῖσθαι πρέπων.

3 *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίῳ* (fr. 489 K.).

Ἄπολλον, ἀλλὰ σκαιὸν οὐ μετρίως λέγεις,
μετὰ μαρτύρων ἀτυχεῖν, παρὸν λεληθέναι.

4 *Μενάνδρου* (fr. 605 K.).

Τὸ δ' εὖ φέρειν
ἔστιν τοιοῦτον, ἂν δύνῃ μόνος φέρειν
καὶ μὴ 'πίδηλον τὴν τύχην πολλοῖς ποῇς.

5 *Διφίλου* (fr. 108 K.).

Ὡς δεινὸν ἡνίκ' ἄν τις ὢν ἐν φροντίσιν
εἰκῇ θεατὴν τὸν τυχόντα λαμβάνῃ.

6 *Εὐριπίδου Οἰδίποδι* (fr. 553 N.²).

Ἐκμαρτυρεῖν γὰρ ἄνδρα τὰς αὑτοῦ τύχας
εἰς πάντας ἀμαθές, τὸ δ' ἐπικρύπτεσθαι σοφόν.

7 *Εὐριπίδου Κρησσῶν* (fr. 460 N.²).

Λύπη μὲν ἄτῃ περιπεσεῖν αἰσχρᾷ τινι·
εἰ δ' οὖν γένοιτο, χρὴ περιστεῖλαι καλῶς
κρύπτοντα καὶ μὴ πᾶσι κηρύσσειν τάδε·
γέλως γὰρ ἐχθροῖς γίγνεται τὰ τοιάδε.

8 *Εὐριπίδου Σκυρίοις* (fr. 683 N.²).

Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

9 *Σωκράτους.*

Ταὐτόν ἐστιν ἐν γυμνικῷ ἀγῶνι ἡττηθέντα ὕβρεως

---

2 *πρέπων* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *πρέπον* S M A *πλέον* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, om. Tr. numne ad Hypobolimaeum versus pertinent et ipsi? ‖ 8 *ἔστι* M A | *τοιοῦτον, ἂν* tacite scr. Gesn.² p. 579: *τοιοῦτ' ἂν* (*ἀν* M) S M A sed *ἂν* ex *ον* corr. S ‖ **9** *ποῇς* S M A (erravit Kock), *ποιεῖν* temere Gesn.² ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **12** *λαμβάνῃ* (vel *-ῃ*) M, e corr. A¹ *λαμβάνει* S ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **14** *αὑτοῦ* S A *αὐτοῦ* M Tr. ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S M A, fallitur Gaisford de A ‖ **17** *ἄτῃ* vel *ἄτῃ* S *αὕτῃ* M A ‖ **20** *γίνεται* S M A ‖ **21** ecl. cum lemm. hab. S M A. Orion Anth. 1, 10 p. 42, 11 (*Ἐκ τῶν Σκυρίων*) ‖ **23** ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrunt v. *Ταὐτόν ἐστιν* — (p. 995, 2) *ἐγκαλεῖν αὐτῇ* Append. Vat. 362 Sternb., cod. Voss. Gr. in Qu. 18 = Gnom. homoeom. 170ᵃ ubi vide quae adnotavit Elter

δίκην τῷ ἀνταγωνιστῇ λαχεῖν, καὶ ἐν τῷ ζῆν νικώμενον ὑπὸ τῆς τύχης ἐγκαλεῖν αὐτῇ, ἀγνοοῦντα ἐφ᾽ οἷς δικαίοις εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦ ζῆν συγκαταβεβήκαμεν.

10 *Πλάτωνος Πολιτείας ι′* (p. 604 B—E).

Λέγει που ὁ νόμος ὅτι κάλλιστον μάλιστα ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς ξυμφοραῖς καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, ὡς οὔτε δήλου ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ τῶν τοιούτων, οὔτε εἰς τὸ πρόσθεν οὐδὲν προβαῖνον τῷ χαλεπῶς φέροντι, οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων ἄξιον ὂν μεγάλης σπουδῆς, ὅ τε δεῖ ἐν αὐτοῖς ὅ τι τάχιστα παραγίγνεσθαι ἡμῖν, τούτῳ ἐμποδὼν γιγνόμενον τὸ λυπεῖσθαι. Τίνι, ἦ δ᾽ ὅς, λέγεις; Τῷ βουλεύεσθαι, ἦν δ᾽ ἐγώ, περὶ τὸ γεγονὸς καὶ ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα, ὅπῃ ὁ λόγος ἐρεῖ βέλτιστ᾽ ἂν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ προσπταίσαντας καθάπερ παῖδας ἐχομένους τοῦ πληγέντος ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν, ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐθίζειν τὴν ψυχὴν ὅ τι τάχιστα γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἰᾶσθαί τε καὶ ἐπανορθοῦν τὸ πεσόν τε καὶ νοσῆσαν, ἰατρικῇ θρηνῳδίαν ἀφανίζοντα. Ὀρθότατα γ᾽ ἂν οὖν τις, ἔφη, πρὸς τὰς τύχας οὕτω προσφέροιτο. Οὐκοῦν, φαμέν, τὸ μὲν βέλτιστον τού-

---

1 *δίκην* om. App. Vat., Voss. 18 | *λαχεῖν*] *ἐγκαλεῖν* App. Vat., Voss. 18 ‖ 2 *ἀγνοοῦντα* om. S ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. in ampliore excerpto v. *λέγει που ὁ νόμος* — (p. 996, 4) *Φήσομεν οὖν* leguntur etiam infra flor. 124, 43 Mein. (*Πλάτωνος ἐκ τοῦ ι′ τῆς Πολιτείας*). v. *ἡσυχίαν ἄγειν* — (18) *θρηνῳδίαν ἀφανίζοντα* liberius excerpens in usum suum convertit Plutarchus Consol. ad Apoll. p. 112 E, cuius discrepantias adfero paucas ‖ 5 *ὅτι κάλλιστον ὅ τι μάλιστα* flor. 124, Plat. ‖ 9 s. *ὅ τε δεῖ* flor. 124, Plat.: *ὅτι δεῖ* S ‖ 12 *τῷ* (vel *τῶ*) flor. 124, Plat.: *τὸ* S | *βουλεσθαι* (*εύ* suprascr.) S ‖ 14 *ὅπῃ* (vel -*η*) *ὁ λόγος* S, Plat., Plut.: *ὅπῃ ὁ νοῦς* flor. 124 | *ἐρεῖ* S, Platonis libri plurimi: *αἱρεῖ* flor. 124, Plut. recte ‖ 15 *προσπταίσαντας* S, Platonis plurimi, Plut.: *προσπέσαντας* S in flor. 124 *προσπαίσαντας* Plat. cod. Vind. 55 | *παῖδες* Tr. | *ἐχομένους* sed *ου* ex *ω* corr. S[1] | *πλήττοντος* Platonis nonnulli ‖ 18 *ἰατρικὴν* vel etiam *ἰατρικὴν καὶ* libri Platonis | *ἀφανίζοντας* Plut. ‖ 19 *γ᾽ ἂν οὖν* S hic et flor. 124: *γοῦν ἂν* Plat. | *τις ἔφη* om. S in flor. 124 ‖ 20 *τούτω* (vel -*ῳ*) flor. 124, Plat.: *τούτων* S

τῳ τῷ λογισμῷ ἐθέλει ἕπεσθαι; Δῆλον δή. Τὸ δὲ πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τε τοῦ πάθους καὶ τοὺς ὀδυρμοὺς ἄγον καὶ ἀπλήστως ἔχον αὐτῶν ἆρ' οὐκ ἀλόγιστόν τε φήσομεν εἶναι καὶ ἀργὸν καὶ δειλίας φίλον; Φήσομεν μὲν οὖν. Οὐκοῦν τὸ μὲν πολλὴν μίμησιν καὶ ποικίλην ἔχει, τὸ ἀγανακτικόν, τὸ δὲ φρόνιμόν τε καὶ ἡσύχιον ἦθος, παραπλήσιον ὂν ἀεὶ ἑαυτῷ, οὔτε ῥᾴδιον μιμήσασθαι οὔτε μιμουμένους εὐπετὲς καταμαθεῖν.

---

2 *καὶ πρὸς τοὺς ὀδυρμοὺς* flor. 124, Plat. ‖ 3 *φήσομεν οὖν* Tr., flor. 124 ‖ 5 *ἀγανακτικόν* S, Platonis non nulli, Proclus: *ἀγανακτητικόν* Platonis alii ‖ 7 *αὐτὸ αὑτῷ* Platonis cod. Paris. 1807 e corr., cod. Malatestianus *αὑτῷ* (om. *αὐτὸ*) Platonis reliqui. *αὐτὸ* tacite e Platonis Ald. inseruit Gesn.[1] f. 496v

CAPVT XXXXVI.

ΠΕΡΙ ΕΛΠΙΔΟΣ.

1 *Λίνου ποιητοῦ.*

Ἔλπεσθαι χρὴ πάντ', ἐπεὶ οὐκ ἔστ' οὐδὲν ἄελπτον·
ῥᾴδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον οὐδέν.

2 *Ἀπολλοδώρου ἐκ Παίδων* (fr. 9 vol. III p. 290 K.).

Οὐδέποτ' ἀθυμεῖν τὸν κακῶς πράττοντα δεῖ,
ἄνδρες, τὰ βελτίω δὲ προσδοκᾶν ἀεί.

3 *Εὐριπίδου Ἰνώ* (fr. 408 N.²).

Ἐν ἐλπίσιν χρὴ τοὺς σοφοὺς ἔχειν βίον.

4 *Μενάνδρου* (fr. 813 K.).

Ἄνθρωπος ἀτυχῶν σῴζεθ' ὑπὸ τῆς ἐλπίδος.

---

2 Inscriptionem offerunt SMA Mac. Phot., numerum ρε' SM Mac. ρδ' A. genuinum numerum ρςΔ ad totum opus spectantem servavit S f. 180ʳ, vide quae disserui Stob. III proleg. p. X ss. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. *Νίνου* (*Ν* rubr.) Mac. lemma simile supra p. 792, 8. offert versus Iamblichus de vit. Pyth. 139 qui eos Pythagoreorum potius quam Lini esse conicit, cf. quae ad Iambl. monuit Nauck p. 102 et p. 237 ‖ **4** *πάντα* SM Mac. | *ἔστιν* Mac. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac., *ἐκ παίδων* om. S Mac. Carystius an Geious intellegendus sit Apollodorus certo diiudicari nequit, cf. E. F. Krause De Apollodoris comicis c. II p. 42. *Ἀπολλοδώρου Παιδίου* (*-ίων* A) legitur supra IV 12, 2 p. 342, 5 ‖ **8** *ἄνδρες* i. e. *spectatores.* est soliloquii particula. cf. Menandri Epitr. 466. Sam. 54. 114. 338 Koe. ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. SMA, *ἴνω* M *ἰνῶ* A om. S. *Ἰνοῖ* Gaisford ‖ **10** *ἐλπίσι* M | *ἄγειν* pro *ἔχειν* ci. F. G. Schmidt ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. SMA, sed *μενάνδρου· ἄνθρωποσ* (sic) — *ἐλπίδοσ* in marg. dextro ad ecl. 3 suppl. M¹. cf. Monost. 643 *ἀνὴρ ἀτυχῶν δὲ σῴζεται ταῖς ἐλπίσιν,* ubi *βόσκεται* prop. F. G. Schmidt probante Nauckio *Mél. Gr.-R.* VI p. 126 ‖ **12** *σώζεθ'* A *σώζετ'* SM *σώζεσθ'* Tr.

5 *Εὐριπίδου Ἰνώ* (fr. 409 N.²).

Μήτ' εὐτυχοῦσα πᾶσαν ἡνίαν χάλα
κακῶς τε πράσσουσ' ἐλπίδος κεδνῆς ἔχου.

6 *Ἡσιόδου* (Op. 96 ss.).

Μούνη δ' αὐτόθι Ἐλπὶς ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν
ἔνδον ἔμεινε πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
ἐξέπτη· πρόσθεν γὰρ [μιν] ἐπέλλαβε πῶμα πίθοιο.

7 *Εὐριπίδου* (Herc. 101—106).

Κάμνουσι γάρ τοι καὶ βροτῶν αἱ ξυμφοραί·
καὶ πνεύματ' ἀνέμων οὐκ ἀεὶ ῥώμην ἔχει·
μεθίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα.
οὗτος δ' ἀνὴρ ἄριστος, ὅστις ἐλπίσι
πέποιθεν ἀεί· τὸ δ' ἀπορεῖν ἀνδρὸς κακοῦ.

8 *Μενάνδρου Ναύκληρος* (fr. 351 K.).

Ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', οἷόν ἐστ' ἐλπὶς κακόν.

9 *Μενάνδρου Κιθαριστοῦ* (fr. 287 K.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἰνώ* S M *ἰνῶ* A. *Ἰνοῖ* Gaisford ‖ 2 *εὐτυχοῦσαν* M ‖ 3 *ἐλπίδασ* in *ἐλπίδοσ* corr. M¹ ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S, om. M A. lemma offert Tr. affert versus intra maius excerptum Plutarchus ad Apollon. p. 105 E, post alios Origenes c. Cels. IV 38 p. 310, 20 Koetsch. cf. etiam schol. Thucyd. III 45 aliaque quae collegit Al. Rzach ‖ 5 *δόμοισιν* S, Hes., Plut., Orig. sed cf. schol. Procli: *κακῶς δὲ εἶπεν 'ἐν ἀρρήκτοισι δόμοισιν' ἀντὶ τοῦ πίθου δόμον εἰπών· Σέλευκος δὲ γράφει 'πίθοισι'* ‖ 6 *ἔμεινε* S, Plut., Orig. inter *ἔμεινε* et *ἔμιμνε* fluctuantur codices Hes. ‖ 7 *πρόσθεν γὰρ* Hes., Plut., Orig., ex Hes. Gesn.¹ f. 496ᵛ: *πρόσθε γάρ μιν* S | *ἐπέλλαβε* Hesiodi nonnulli, Plut.: *ἐπέλαβε* S, Hesiodi nonnulli, *ἐπέβαλε* Tr., Origenis cod. A *ἐπέμβαλε* Hesiodi alii, ex Hes. Gesn.¹ ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 9 *βροτοῖς* schol. in Eur. | *ξυμφοραί* S M A, schol. in Eur.: *συμφοραί* Eur. ‖ 10 *πνεύματ'* Eur., ex Eur. Gesn.¹: *πνεῦμ'* S M A | *ἔχει*] post *ἔχει* legitur versus *οἵ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς* in libris Eur. ‖ 11 *ἐξίσταται* Eur. | *πανταπαλλήλων* sed *η* e corr. M ‖ 12 *ἐλπίσιν* M ‖ 13 *αἰεί* Eur. ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. nom. om. S ‖ 15 *ὦ Ζεῦ πολυτίμητ(ε)* recurrit fr. 848 Kock Perikeir. 313 Koe. | *πολυτίμηθ'* sed *τί* in litura, videtur *μη* fuisse A | *ἐστ'* M *ἐστιν* S *ἔσται* primo A, corr. A¹ ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A. fab. nom. om. S *μ*ᵉ quod habet S, etiam ad priorem eclogam pertinet eodem scilicet versu exhibitam. *κιθαριστοῦ* M *κιθαριστῇ* (vel -ῆ) A

Οὕτω τι πρᾶγμ' ἐστ' ἐπίπονον τὸ προσδοκᾶν.

10 *Ἀρχιλόχου* (fr. 74 B.[4]).

Χρημάτων ἄελπτον οὐδέν ἐστιν οὐδ' ἀπώμοτον,
οὐδὲ θαυμάσιον, ἐπειδὴ Ζεὺς πατὴρ Ὀλυμπίων
ἐκ μεσημβρίας ἔθηκε νύκτ' ἀποκρύψας φάος
ἡλίου λάμποντος· † λυγρὸν δ' ἦλθ' ἐπ' ἀνθρώπους δέος.
ἐκ δὲ τοῦ καὶ πιστὰ πάντα κἀπίελπτα γίγνεται
ἀνδράσιν· μηδεὶς ἔθ' ὑμῶν εἰσορῶν θαυμαζέτω,
μηδ' ὅταν δελφῖσι θῆρες ἀνταμείψωνται νομὸν
ἐνάλιον, καί σφιν θαλάσσης ἠχέεντα κύματα
φίλτερ' ἠπείρου γένηται, τοῖσι δ' ἡδὺ ᾖν ὄρος.

11 *Θεόγνιδος* (637 s.).

Ἐλπὶς καὶ κίνδυνος ἐν ἀνθρώποισιν ὁμοῖα·
οὗτοι γὰρ χαλεποὶ δαίμονες ἀμφότεροι.

12 *Θεόγνιδος* (1135).

Ἐλπὶς ἐν ἀνθρώποις μούνη θεὸς ἐσθλὴ ἔνεστιν.

13 *Εὐριπίδου* (Suppl. 479 s.).

Ἐλπὶς βροτοῖς κάκιστον, ἣ πολλὰς πόλεις
συνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς.

14 *Σοφοκλέους* (fr. 862 N.[2]).

---

1 *ἐστ'* tacite Gaisford: *ἐστὶν* M A Tr. *ἐστιν* S ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. primum eclogae versum adfert Aristoteles Rhet. III 17 ‖ 5 *μεσημβρίης* Schneidewin recte ‖ 6 *ἡλίῳ λάμποντι· λυγρὸν* Haupt, *ἡλίου λάμπον· τὸ λυγρὸν* Sitzler, ut retineri posset *λυγρόν*. alii hoc potius corruptum putant: *ὠχρὸν* ci. Bentley, *ὑγρὸν* Valckenaer | *δ'* supra lin. S[1] ‖ 7 *καὶ πιστὰ* Liebel: *οὐκ ἄπιστα* S ‖ 8 *ὑμέων* scribunt in Archil. ‖ 9 *ὅταν* Bergk: *ἵνα* S. *ἐὰν* Valckenaer | *νομὸν* tacite Gesn.[1] f. 496[v]: *νόμον* S *νόμων* Tr. ‖ 10 *σφιν* tacite Gaisford: *σφι* S | *ἠχέεντα* (ut scripserat Meineke) S *ἠχήεντα* Tr. ‖ 11 *τοῖσιν ἥδιον δ'* δ *ὄρος* ci. Iacobs ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. *Θεόγνισ* S *Θεόγνιδος* Tr. fallitur Gaisford ‖ 13 *ὁμοῖα* S *ὁμοῖοι* codices Theogn. ‖ 15 ecl. cum lemm. *θεόγνιδος* M A, lemmate ut videtur non iterato S, certe Tr. *τοῦ αὐτοῦ* de suo Gaisford ‖ 16 *ἀνθρώποισι* codices Theogn. | *μούνη* S M *μόνη* A, codices Theogn. ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 18 *βροτοῖς κάκιστον* S M A: *γὰρ ἔστι κάκιστον* libri Eur. ubi *γάρ ἐστ' ἄπιστον* Fix ‖ 19 *ἔχουσα* Tr. ‖ 20 ecl. cum lemm. hab.

Ἐλπὶς γὰρ ἡ βόσκουσα τοὺς πολλοὺς βροτῶν.

15 *Θεοκρίτου* (IV 41 ss.).

Θαρσῆν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χὡ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

16 *Εὐριπίδου Ὑψιπύλης* (fr. 761 N.²).

Ἄελπτον οὐδέν, πάντα δ' ἐλπίζειν χρεών.

17 *Ἐκ τῶν Βίωνος Βουκολικῶν* (XII p. 143 Wil.).

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
τῆνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἠϊόνα ψιθυρίσδων,
λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
ἐλπίδας ὑστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

18 *Δημοκρίτου* (fr. 58 Diels²).

Ἐλπίδες αἱ τῶν ὀρθὰ φρονεόντων ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι.

19 *Δημοκρίτου* (fr. 292 Diels²).

Ἄλογοι τῶν ἀξυνέτων αἱ ἐλπίδες.

20 *Διογένους.*

S M A *αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν* poet. nom. om. exhibent schol. Eur. Phoen. 396, Prov. append. 1, 59, Monost. 42

2 ecl. cum lemm. hab. S M A; *θεόκριτος* A ‖ **3** *θαρσῆν* M *θαρσεῖν* (η supra scr.) S corr. S¹ *θαρσεῖν* A Tr., libri Theocr. | *ἔσσετ'* S, Theocr. *ἔπετ'* M A corr. A² mrg. ‖ **5** *αἰθέριος* A | *ὕει* S A, Theocr. *ἄει* M ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ευρι ὑψιπυλη* (πδ supra scr.) S. recte de hoc versu iudicarunt Grenfell et Hunt *Oxyrh. pap.* VI p. 82 ‖ **7** *ἐλπίζειν* ut solet M ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. *Ἐκ τῶν τοῦ βίωνος β.* Tr. non bene ‖ **9** *βασεῦμαι* Vrsinus: *βὰς εὖ καὶ* S ‖ **10** *ἠϊόνα* Tr.: *ἠόνα* S. *αἰόνα* recte Hermann ‖ **12** *ἀπολείψω* S *-ψει* Tr. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur inter Democratis gnomas n. 23ª, quamquam in duobus harum codicibus deest ‖ **15** *ἀδύνατοι* *ἄλογοι* supra scr. S¹. iterum igitur observas inopportunum illud librarii studium brevitatis. ut proximam eclogam omittere sibi liceret, super *ἀδύνατοι* addidit *ἄλογοι*. cf. Stob. IV 44, 20 et 52 ‖ **16** ecl. hab. M A, om. S. *δημοκρίτου* M *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. S M A. *Διογένους* omisit S Tr. *σωκράτους* (compend.) ante v. *διογένης ἐρ.* collocavit S. sed ne ad hanc eclogam

Διογένης ἐρωτηθεὶς τί τῶν κατὰ τὸν βίον ἀκρότατον, εἶπεν 'ἐλπίς.'

21 *Ἐκ τῶν Ἀριστωνύμου Τομαρίων. Σωκράτους.*

Αἱ πονηραὶ ἐλπίδες ὥσπερ οἱ κακοὶ ὁδηγοὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα ἄγουσιν.

22 *Ἐπικτήτου.*

Οὔτε ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου οὔτε βίον ἐκ μιᾶς ἐλπίδος ὁρμιστέον.

23 *Τοῦ αὐτοῦ.*

Καὶ τοῖς σκέλεσι καὶ ταῖς ἐλπίσι τὰ δυνατὰ δεῖ διαβαίνειν.

24 *Θαλῆς.*

Θαλῆς ἐρωτηθεὶς τί κοινότατον, ἀπεκρίνατο 'ἐλπίς· καὶ γὰρ οἷς ἄλλο μηδέν, αὕτη πάρεστιν.'

25 *Ξενοφῶντος ἐν ζ τῆς Κύρου ἀναβάσεως* (VII 6, 11).

Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄρα ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ.

---

lemma pertinere putes, intra eundem versum incipit proxima ecloga *αἱ πονηραὶ κτέ.* comparare iuvat Biantis dictum ap. Diog. Laert. I 5, 87, quod recurrit gnomol. Vat. 155 Sternb. Boiss. An. gr. II p. 467, 18 s.

3 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἐκ τῶν ἀριστωνύμου τομαρίων σωκράτουσ* (*σωκράτης* A) M A nil nisi *σωκράτους* pro lemm. S (de quo vide ad ecl. praeced.) Tr. ex Aristonymi collectione adsumpta esse non modo Socratis sed etiam duo proxima 'Epicteti' dicta perspexit Elter Gnom. homoeom. I (Bonnae ed. a. 1900) p. 27. legitur Gnom. homoeom. 192 Elt. (corp. Par. 871 Elt.) ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. legitur ecloga etiam supra III 1, 104 (*Σωκράτους*), Gnom. homoeom. 14 Elt., ubi vide quae collegimus et adnotavimus Elter et ego ‖ **7** *ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου* M A Mac. hic, Stob. III, gnom. homoeom.: *ἐκ μιᾶς ἀγκύρας* S hic, homoeomatorum testes nonnulli alii ‖ **8** *ὁρμιστέον* reposui ex Stob. III, gnom. homoeom.: *ἁρμοστέον* hic S M A Mac. fortasse gnomologus aberravit ipse ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur Gnom. homoeom. 174 Elt. cf. H. Schenkl in Arr. diss. Epict. p. 421 ‖ **10** *κέλεσι* M | *δεῖ διαβαίνειν* S M A: *μεταδιώκειν* Gnom. homoeom. ‖ **12** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. idem Thaleti responsum tribuit Plutarchus Sept. sap. conviv. p. 153 D ‖ **15** ecl. sine lemm. hab. S (etiam Tr., quod propter Gaisfordum moneo), addito lemmate M A. ζ' M α' A ‖ **16** *ἄρα* om. S

26 *Σωκράτους.*

Οὔτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρὸς οὔτε ἐλπὶς ἀγαθὴ χωρὶς πόνου γεννᾷ τι χρήσιμον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur inter gnom. homoeom. 83 (= corp. Par. 872) ubi vide quae composuit Elter ‖ 2 *ἀγαθὴ* om. nonnulli homoeomatorum testes alii (cf. Gnomol. Byz. 133 Wachsm.) quod commemoro quia concinnius videri poterit et aptius

CAPVT XXXXVII.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡ' ΕΛΠΙΔΑ.

1 *Εὐριπίδου Αὔγης* (fr. 271 N.[2]).

Πτηνὰς διώκεις, ὦ τέκνον, τὰς ἐλπίδας.
οὐχ ἡ τύχη γε· τῆς τύχης δ' οὐχ εἷς τρόπος.

2 *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 131 N.[2]).

Μή μοι προτείνων ἐλπίδ' ἐξάγου δάκρυ.
γένοιτό τἂν πόλλ', ὧν δόκησις οὐκ ἔνι.

3 *Πατροκλέους* (fr. 1 p. 830 N.[2]).

Καὶ νῦν τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ τὰ πόλλ' ἔπη
εἰς ὧδε μικρὸν τεῦχος ἤθροισεν τύχη.

---

2 Capitis inscriptionem offerunt S M A Mac. *παρ' ἐλπίδα* reposui ex Photio: *παρ' ἐλπίδας* (*παρελπ-* M *παρ' ἐλπ-* M in capitulorum indice) S M A Mac. cf. eclogae 15 initium. *ρϛ'* adpingunt S M Mac. *ρε'* A *ρθ'* Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. *αὐγῆς* S *αἰγέως* A fab. n. om. M ‖ 5 *ἔχει τύχη σε* (*σε* iam Tr.) ci. Hermann, *αὐχῶν τύχῃ γε* Heimsoeth prooem. Bonn. aest. a. 1868 p. 6, *οὐκ ηὐτύχησα* Herwerden qui versus inter duas personas distribuit. ante v. *οὐχ ἡ τύχη γε* non nihil intercidisse suspicatur Meineke ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 7 *ἐλπίδα* (*ἐλπ-* M) M A | *ἐξάγου* Musgrave: *ἐξ ἄδου* M A ‖ 8 *γένοιτο. ταν* (sic) M *γένοιτο τῶν* A: *γένοιτό τ' ἂν* Musgrave *γένοιτο τἂν* Gaisford | *πολλάων* M *πολλὰ ὧν* A. priorem versum Andromedae, alterum Perseo tribuit Matthiae. Gaisford apte comparat Aesch. Prom. 777 *μή μοι προτείνων κέρδος εἶτ' ἀποστέρει* ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. *Πατροκλῆς* (*πατροκλεὺς* Ven. et C Photi) pinacogr. Photi p. 56 Elt., ex quo loco apparet Patroclem etiam in libro altero tertiove adlatum fuisse a Stobaeo. cf. Clemens Alex. Protr. c. II p. 22, 16 Stähl. *Πατροκλῆς τε ὁ Θούριος καὶ Σοφοκλῆς ὁ νεώτερος ἔν τισι τραγῳδίαις κτέ.* ‖ 11 *ὧδε* Tr. p. 568: *οδε* S

τί δῆτα θνητοὶ πόλλ' ἀπειλοῦμεν μάτην
δεινοὺς ἐπ' ἀλλήλοισι πέμποντες λόγους,
καὶ πάντα συννοοῦμεν ἐκπράξειν χερί,
πρόσω βλέποντες; τὴν δὲ πλησίον τύχην
οὐκ ἴσμεν οὐδ' ὁρῶμεν ἀθλίου μόρου.

4 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰδίπους* (fr. 550 N.[2]).

Ἐκ τῶν ἀέλπτων ἡ χάρις μείζων βροτοῖς
φανεῖσα, μᾶλλον ἢ τὸ προσδοκώμενον.

5 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος* (fr. 650 N.[2]).

Πόλλ' ἐλπίδες ψεύδουσι καὶ λόγοι βροτούς.

6 *Εὐριπίδου* (Alc. extr. al.).

Πόλλα δ' ἄελπτα κραίνουσι θεοί,

---

2 post *λόγους* tamquam articulo desinente inciditur in S ‖ 3 *συννοούμεθ'* Wecklein *Stud. zu Eur.* p. 445 ‖ 6 ecl. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 3), lemma S (de quo vide ad ecl. 4 Mein.) M A *τοῦ αὐτοῦ* pro poetae nom. A $\overset{\delta}{οι}$ pro fab. nom. S ‖ 8 versui, quem coniecturis parum probabilibus vexarunt multi, nihil inesse in quo haesitari possit putat Gomperz *Hellenika* vol. I (Lips. a. 1912) p. 268 s. damnavit eum Herwerden Stud. crit. in poet. scen. gr. p. 98. etiam mihi iste gnomologo dignior videtur interprete qui quo spectet comparativus *μείζων* explicare voluerit ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3) M A (post ecl. 5 Mein.). ecl. 4—9 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S. ordine librorum M A restituto redintegratur quattuor Euripidis eclogarum se excipientium ordo alphabeticus ‖ 10 *ψευδοῦσι* A | *καὶ λόγοι* Dindorf: *καὶ ἄλογοι* S M A; *ψεύδουσιν αἱ ἄλογοι* scr. Gesn.[1] f. 497ᵛ ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) M A (post ecl. 4 Mein.). $\overset{Δ}{εὐριππί}$ M *τοῦ αὐτοῦ* A de S vide ad ecl. 4 Mein. fabulae nomen non additum est fortasse, quia complurium adferri poterant, velut Alcestidis Medeae Andromachae al. ceterum servari poterat ordo litterarum, si scribebatur *Εὐριπίδου Πενθεύς*, hic enim supra est Baccharum titulus Stob. IV 23, 8. sed fortasse iam ad initium alphabeti (cf. ecl. 9 ss.) reversus erat excerptor. citant versus etiam alii (cf. Kirchhoff ad Alcest. 1162 Nauck *Eur. stud.* II p. 85) sed vix eodem fonte usi ac Stobaeus, velut Clemens Al. Strom. VI 12 p. 433, 16 Stähl. *ἔτι τοῦ Εὐριπίδου εἰπόντος· πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων, πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.* cf. etiam *Pap. Hibeh* 25 ‖ 12 *ἄελπτα* S M A *ἀέλπτως* Eur. gnomologus ut videtur *ἄελπτα* metro invito, fortasse quia sequi videbat *τὰ δοκηθέντα.* cf. p. 1005 adn. 15

καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.

7 (10 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 355, 4 K.).

Οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ζῶντα 'τοῦτ' οὐ πείσομαι'.

8 (11 Mein.) *Μενάνδρου Ἐγχειριδίου* (fr. 149 K.).

Πάντα δὲ
τὰ μη⟨δὲ⟩ προσδοκώμεν' ἔκστασιν φέρει.

9 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης* (fr. 100 N.[2]).

Θάρσει· τάχ' ἂν γένοιτο. πολλά τοι θεὸς
κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ.

10 (8 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ* (fr. 62 N.[2]).

Ἑκάβη, τὸ θεῖον ὡς ἄελπτον ἔρχεται
θνητοῖσιν, ἕλκει δ' οὔ ποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας.

11 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Βελλεροφόντου* (fr. 301 N.[2]).

Ὁρᾷς δ' ἀέλπτων μυρίων ἀναστροφάς·
πολλοὶ μὲν οἶδμα διέφυγον θαλάσσιον,
πολλοὶ δὲ λόγχαις πολεμίων ἀμείνονες
ἥσσους γεγῶτες κρείσσον' ἦλθον εἰς τύχην.

---

2 *ηὗρε* scribunt in Eur. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 6 Mein.). post tres alios versus legitur hic supra Stob. I 7, 7ª p. 91, 14 (*Μενάνδρου Ξενολόγῳ*) ‖ **4** *οὐδ'* Stob. I | *τοῦτ' οὐ* S *τοῦτον* M et primo etiam A *ταῦτ' οὐ* Stob. I ‖ **5** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. *μενάνδρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A. magis integra legitur supra IV 40, 7 (*Μενάνδρου Ἐγχειριδίου*) *Οὐχ ὅθεν ἂν ᾤμην ηὐτύχηκα. πάντα δὲ κτέ.* ‖ **7** *μηδὲ* Stob. IV 40 (ubi vide): *μὴ* S M A | *προσδοκώμενα* M Tr. ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) M A (post ecl. 11 Mein.). de S vide etiam ad ecl. 4 Mein. *ἀλμήνησ* M ‖ **9** post *γένοιτο* nulla incisio in S | *πολλά τοι θεὸς* Musgrave: *πολλὰ τοῖς θεοῖς* S M A ‖ **10** *καὶ* pro *κἀκ* A | *τελεῖ* Lobeck: *πέλει* S M A ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide etiam ad ecl. 4 Mein. ‖ **13** *οὔποτ'* S *οὔπωτ'* M A | *τύχας*] *ζυγοῦ* prop. Wecklein *Stud. zu Eur.* p. 420. *θνητοῖς, νέμει γὰρ οὔποτ' ἐκ ταὐτοῦ τύχας* Busch, idque haud displicet Herwerdeno mus. Rhen. LVIII p. 142 ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide etiam ad ecl. 4 ‖ **15** *ἀέλπτων* S M A. *ἀέλπτους* Nauck. gnomologus qui *τὰ ἄελπτα* persequitur (cf. ecl. 4. 6. 9. 10) utique *ἀέλπτων* ‖ **18** *κρείσσον'* tacite Gesn.[1] f. 497ᵛ: *κρεῖσσον* S M A

12 *Πινδάρου.*

Πίνδαρος εἶπε τὰς ἐλπίδας εἶναι ἐγρηγορότων ἐνύπνια.

13 *Διονυσίου.*

Διονύσιος ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς, εἴ τις αὐτὸν ἠνία ἐν Κορίνθῳ διατρίβοντα, ἐπέλεγεν ʽὡς μακάριοι οἱ ἐκ παίδων δυστυχεῖςʼ.

14 *Ὁμήρου Ὀδυσσείας* (schol. XXII 9).

Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

15 *Θεόγνιδος* (639 s.).

Πολλάκι πὰρ δόξαν τε καὶ ἐλπίδα γίγνεται εὑρεῖν
ἔργ' ἀνδρῶν· βουλαῖς δ' οὐκ ἔπεσεν τὸ τέλος.

16 *Θεόγνιδος* (585—590).

---

1 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) Mac. (tamquam capituli primam) lemmate addito M A (post ecl. 9 Mein.). Anacreonti dictum datur gnomol. Vat. 375 Sternb., Platoni Ael. v. h. XIII 29, Aristoteli Diog. Laert. V 1, 18. tacito auctoris nomine adferunt multi quos collegit Sternbach l. c. cf. etiam Bergk in Pind. fr. 274. prosae orationis eclogae raro interseruntur poeticis. fortasse ordo disturbatus est || 2 *εἶναι γρηγορότων* (*ἐγρηγ-* Gesn.[1]) *ἐνύπνια* S *τῶν ἐγρηγορότων ἐνύπνια εἶναι* M A Mac. illi favent Ael., Diog. L., gnomol. Vat. || 3 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A || 5 *ἔλεγεν* Tr. || 7 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *ὀδυσσείας* om. S. legerat proverbium in commentario quodam Odyssiae gnomologus, tractatur enim illud in schol. Od. XXII 9. inde per errorem Odyssiae ipsi adscribitur. ab hoc errore pendet Mich. Hamartolus cum Homero tribuit versum in Boiss. Anecd. IV p. 455. monuit Nauck *Mél. Gr.-Rom.* IV p. 131. proverbium adferunt vel respiciunt multi, quos collegerunt Gottingenses ad Zenob. V 81 || 8 *πέλει* om. Mac. | *κύληκος* Mac. || 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. praecedunt Theogn. v. 637 s. supra Stob. IV 46, 11 sicut in sylloge Theognidea || 10 *πολλάκισ* M A Tr. | *παρ* (vel *πὰρ*) *δόξαν* Theogn., Tr.: *παραδόξαν* S M *παρὰ δόξαν* A | *γίνεται* M, Theognidis pauci *γίνετ'* S *γίγνεται* A, Theogn. plurimi | *εὖ ῥεῖν* Emperius in Theogn. || 11 *ἐπέγεντο* Theogn. ||

12 ecl. cum lemm. hab. S M A *ἔ αν*^{τ} S. versus Solonis in syllogen Theognideam delati leguntur supra in Solonis elegia Stob. III 9, 23 p. 354, 14 ss. ex Stobaeo adfert poetae nomine non addito (ut Tr.) Michael Hamartolus in Boisson. An. Gr. IV p. 455 s. vide quae monui ad ecl. 14

Πᾶσίν τοι κίνδυνος ἐπ' ἔργμασιν, οὐδέ τις οἶδε
ποῖ σχήσειν μέλλει πρήγματος ἀρχομένου.
ἀλλ' ὁ μὲν εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, οὐ προνοήσας
εἰς μεγάλην ἄτην καὶ χαλεπὴν ἔπεσεν·
τῷ δὲ καλὸν ποιοῦντι θεὸς καλὰ πάντα τίθησι,
συντυχίην ἀγαθῶν, ἔκλυσιν [δ'] ἀφροσύνης.

---

1 *πᾶσι δέ τοι* Stob. III | *οἶδεν* M, Stob. III ‖ 2 *ποῖ* S M A, Theognidis plurimi *πῇ* Theogn. pauci *ῇ* Stob. III | *μέλλει σχήσειν* Stob. III | *μέλλειν* hic A | *χρήματος* Stob. III ‖ 3 *εὐδοκιμεῖν*] *εὖ ἔρδειν* Stob. III ‖ 5 *καλῶς ποιεῦντι* Theogn. *καλῶς ἔρδοντι* Stob. III | *καλὰ*] *περὶ* Theogn., Stob. III | *δίδωσιν* Stob. III ‖ 6 *ἀγαθῶν ἔκδυσιν* (*ἔκλυσιν* ut videtur M) *δ'* (*δὲ* A) S M A *ἀγαθῶν ἔκδυσιν δ'* Tr. *ἀγαθῶν ἔκδυσιν* Boiss. *ἀγαθήν, ἔκλυσιν* Theogn., Stob. III

CAPVT XXXXVIII. PARS PRIOR.

ΟΤΙ ΟΥ ΧΡΗ ΕΠΙΧΑΙΡΕΙΝ ΤΟΙΣ ΑΤΥΧΟΥΣΙΝ.

1 *Μενάνδρου* (fr. 673 K.).

Ταῖς ἀτυχίαισι μὴ ἐπίχαιρε τῶν πέλας·
πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ ῥᾴδιον.

2 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 130 N.[2]).

---

2 Inscriptionem offerunt S M A Photius. neglexit hoc capitulum Mac. numerus *ρζ′* legitur in M *ρϛ′* in A *λόγος ἑκαστὸς δέκατος* in Tr. episemon *ρζ′* in S sequenti demum titulo praefixum est, ubi deest inscriptio (*Ὅτι οἱ ἀτυχ. χρῄζουσι τῶν συμπ.*). hunc errorem ex vetusta capitum computatione cum Photio congrua repetendum esse docui Stob. III proleg. p. XI. 'duos nimirum titulos, quibus miseros non irridendos sed commiserandos demonstratur, non adverterunt librarii tamquam unum caput uno numero signatos fuisse, non duobus. sic alterutram ex duabus inscriptionibus vicinis excluserunt quasi computi fines excedentem'. in S igitur eclogae tituli *Ὅτι οἱ ἀτυχοῦντες κτἑ.* recte priori adiectae sunt ipso tamen titulo omisso, Photiani codicis librarius potius caput *Ὅτι ῥᾷον ἄλλον κτἑ.* cum altera prioris particula copulavit inscriptione deleta. cf. etiam Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 49 et quod ego monui mus. Rhen. XXXIX p. 367. inscriptio *Ὅτι οὐ χρὴ ἐπιχαίρειν τοῖς ἀτυχοῦσιν* ad primae eclogae exemplum *Ταῖς ἀτυχίαισι μὴ ἐπίχαιρε κτἑ.* vel huius similium conformata est. cf. p. 993, 2 adn. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. Men. monost. 431 *οὐ δεῖ σ᾽ ἐπιχαίρειν* (sic Hirschig: *οὐδεὶς ἐπιχειρεῖ* codd.) *τοῖς δεδυστυχηκόσιν* comparat Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 122, ubi etiam Iamblichi comminiscitur protr. c. 21 p. 123, 8 Pist. *οὔτε ἐπιχαίρει κακοῖς τῶν* (*τῶν* Gyraldus: *τοῖς* cod. *τοῖς τῶν* ci. Pistelli) *πέλας* ‖ **4** *ἀτυχίαισι* Bentley: *ἀτυχίαις* S M A ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 1). ecl. 3—5 Mein. poetae nom. om. S. *ἀνδρομάχη* pro *ἀνδρομέδας* M. ecloga supra legitur III 3, 39 (*Εὐριπίδου*), ubi vide

Τὰς συμφορὰς γὰρ τῶν κακῶς πεπραγότων
οὐ πώποθ' ὕβρισ', αὐτὸς ὀρρωδῶν παθεῖν.

3 (2 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 674 K.).

Οὐκ ἐμὸν ἀνοίγειν λανθάνουσαν ἀτυχίαν
ἔστ', ἀλλὰ μᾶλλον κατακαλύπτειν φημὶ δεῖν.

4 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 406 N.[2]).

Μὴ σκυθρωπὸς ἴσθ' ἄγαν
πρὸς τοὺς κακῶς πράσσοντας, ἄνθρωπος γεγώς.

5 (6 Mein.) *Ἀλέξιδος Μιλησίων* (fr. 150 K.).

Εἰ μὴ γὰρ ὢν ἄνθρωπος ἀνθρώπου τύχαις
ὑπηρετήσω, ποῦ φανήσομαι φρονῶν;

6 (7 Mein.) *Ἡσιόδου Ἔργων* (717 s.).

Μηδέ ποτ' οὐλομένην πενίην θυμοφθόρον ἀνδρὶ
τέτλαθ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιν αἰὲν ἐόντων.

7 (8 Mein.) *Σοφοκλέους Αἴαντι* (265 ss.).

Πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις,
φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν
ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών;

8 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (462 s.).

---

2 *ὀρροδῶν* S M | *ὕβριο* M A[1] ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1) M A (post ecl. 4 Mein.). cf. *Χρησμοὶ τῶν Ἑλληνικῶν θεῶν* ed. Buresch *Klaros* p. 125 *ἔα κεκρύφθαι λανθάνουσαν ἀτυχίαν· Τὸ γὰρ ἐξελέγχειν τὴν ὕβριν διττὴν φέρει* ‖ 4 *οὐκ ἐμὸν* in suspicionem vocabant. immo religiose conservanda puto, in gnomis praesertim, verba ad res personarum spectantia. *ἐμὸν* confirmatur verbo *φημί* ‖ 5 *μᾶλλον* om. S ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 2 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.), *ἀλεξι* (supra *δ*) nec pl. S ‖ 11 *ποῦ* Porson: *εἶτ' οὐ* S M A ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. legitur supra Stob. IV 32[b], 37 (*Ἡσιόδου*) ubi vide. cf. Plutarchus de poet. aud. p. 23 F. Elter de gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 44 ‖ 13 *οὐλομένην πενίην* IV 32[b], Hes.: *πενίην* (post *ε* una litt. rasa) *οὐλομένην* M *οὐλομένην ἐπ' ἐνίην* A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 16 *πότερα δ' ἂν εἰ νέμοι* (*νέμοι* in *νέμει* mut. Laur.) *τις* Soph., e Sophocle Grotius Dict. poet. p. 558: *πρότερα διειπέ μοι τίν'* S *πρότερα διανεῖνε* (*διάνειμε* A) *μοι τισ* M A ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.), de S vide ad ecl. 2

Εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σύ τοι πράξειας ἄν.

9 *Ἰσοκράτους πρὸς Δημόνικον* (§ 29 p. 8 b).

Μηδενὶ συμφορὰν ὀνειδίσῃς· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον.

10 *Δημοκρίτου* (fr. 293 Diels [2]).

Οἷσιν ἡδονὴν ἔχουσιν αἱ τῶν πέλας ξυμφοραί, οὐ ξυνιᾶσι μὲν ὡς τὰ τῆς τύχης κοινὰ πᾶσιν, ἀπορέουσι δὲ οἰκηίης χαρᾶς.

11 *Χείλωνος.*

Ἀτυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη.

12 *Αἰσχύλου Ἀγαμέμνονος* (790—94).

Τῷ δυσπραγοῦντι δ' ἐπιστενάχειν
πᾶς τις ἕτοιμος· δῆγμα δὲ λύπης
οὐδὲν ἐφ' ἧπαρ προσικνεῖται·
† *καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν ὁμοιοπρεπεῖς,*
ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.

13 *Φιλήμονος Ἀνακαλύπτοντες* (fr. 7 K.).

---

2 *σὺ γὰρ* Eur. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 5 Mein.), *πρὸς δημόνικον* om. S. recurrit sententia Exc. Par. 31; corp. Par. 152 Elt. (*Ἰσοκράτους*); gnom. Byz. 239 Wachsm. (Bar. 234 Mon. 140 Leid. 133); Georgid. p. 60, 9 (post alia Isocratea); Boiss. An. I p. 121 (post Isocr.). etiam alia testimonia indicavit Drerup Isocr. I p. 105 ‖ **4** cf. ecl. 11 ‖ **5** *ἀόριστον* Georg., vide Fuhr mus. Rhen. XXXIII p. 574 adn. 1 ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **9** *οἰκηίης* Gaisford: *οἰκηησ* sine acc. M *οἰκίης* S *οἰκείης* A. cf. Stob. IV 6, 19 (Democr. fr. 267 Diels [2]) al. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A; *χίλω* S. cf. Chilonis dictum in Demetrii sylloge Stob. III 1, 172 γ' p. 117, 1 et quae ibi adnotavi. Men. mon. 356 ‖ **11** *γὰρ*] *γάρ ἐστιν* A | *κοινὴ τύχη* proverbii instar fuisse putat G. Meyer *Vrb. samml.* p. 410 ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S M A. metricae eclogae prosariis intermixtae violati ordinis solent esse indicium, cf. adn. in Stob. IV 47, 12 ‖ **13** *τ'* Hermann scr. in Aesch. ‖ **14** v. *δῆγμα* — (17) *βιαζόμενοι* om. M A ‖ **16** *καὶ νυκτὶ δὴ* (*δὲ* Tr.) *χαίρουσιν* S Tr. *καὶ ξυγχαίρουσιν* Aesch. v. *νυκτὶ δὲ* interpretis esse ad *ὁμοιοπρεπεῖς* dativum requirentis putat R. Enger ad Aesch. Ag. v. 758 ed. Klaus.[2] *κοινά* (vel *ξυνά*) *τε χαίρουσιν* prop. Weil ‖ **17** *ἀγέλαστα* Aesch. *ἀγέλαστὰ* S *ἀγέλας τὰ* Tr. ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. S M A; *φιλημ* nec plura S

Λυπουμένῳ δ' ὅταν τις ἀκολουθῶν λέγῃ
χαῖρ', ἐξ ἀνάγκης οὗτος οἰμώζειν λέγει.

14 *Δημοσθένους ἐν τῷ Ὑπὲρ στεφάνου* (XVIII p. 311).

Ἐγὼ δὲ ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγοῦμαι. ἣν γὰρ ὁ τὰ βέλτιστα πράττειν νομίζων καὶ ἀρίστην ἔχειν οἰόμενος οὐκ οἶδεν εἰ τοιαύτη διαμένει μέχρι τῆς ἑσπέρας, πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἑτέρῳ;

15 *Ἡροδότου Ἱστορίας γ'* (40).

Ἄμασις Πολυκράτεϊ ὧδε λέγει· ἡδὺ μὲν πυνθάνεσθαι ἄνδρα φίλον καὶ ξεῖνον εὖ πρήσσοντα, ἐμοὶ δὲ αἱ σαὶ μεγάλαι εὐτυχίαι οὐκ ἀρέσκουσιν, ἐπισταμένῳ τὸ θεῖον ὡς ἔστι φθονερόν· καί κως βούλομαι καὶ αὐτὸς καὶ τῶν ἂν κήδωμαι τὸ μέν τι εὐτυχέειν τῶν πρηγμάτων, τὸ δὲ προσπταίειν, καὶ οὕτω διαφέρειν τὸν αἰῶνα ἐναλλὰξ πρήσσων ἢ εὐτυχέειν τὰ πάντα. οὐδένα γάρ κω λόγῳ οἶδα ἀκούσας ὅστις ἐς τέλος οὐ κακῶς ἐτελεύτησε πρόρριζος, εὐτυχέων τὰ πάντα.

ἀνακαλύπτοντες compend. M A, erravit Gaisford. nihili igitur *Ἀνακαλύπτων* titulus quem poetae tribuerunt editores. legitur ecloga supra IV 35, 3 (*Φιλήμονος*) duobus aliis versibus praecedentibus

2 *χαῖρε* M utrobique | *οἰμόζειν* M hic et supra *οἰμώζω* hic Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga Georgid. ap. Boiss. An. I p. 9 (ubi per errrorem lemma *Ἀριστοτέλους*) *Ἄνθρωπος ὢν ολως ἐγὼ ἀνθρώπῳ τύχην προφέρειν ἀνόητον ἡγοῦμαι· ἐὰν* ('i. e. *ἥν, ἣν*' Blass) *γὰρ ὁ τὰ βέλτιστα πράττων καὶ ἀρετὴν* ('i. e. *ἀρίστην*' Blass) *ἔχειν οἰόμενος οὐκ οἶδεν εἰ παραμένει αὐτῷ μέχρι τῆς ἑσπέρας, πῶς χρὴ περὶ ταύτης λέγειν ἢ ὀνειδίζειν ἑτέρους;* ‖ 4 *ἐγὼ δ' ὅλως μὲν ὅστις* Dem. | *ἀνθρώπου τύχην* A | *προφέρει* S, Dem.: *προσφέρει* M A ‖ 5 *παντελῶς* om. Demosthenis meliores | *ὁ βέλτιστα* Dem. ‖ 6 *τοιαύτη μενεῖ* Demosthenis cod. A, *μενεῖ τοιαύτη* ceteri ‖ 7 *πῶς δὲ χρὴ* A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 11 *πράσσοντα* A | *αἱ σαὶ* M, Her.: *ὡς αἱ* A ‖ 12 *τὸ θεῖον ἐπισταμένωι* Herodoti libri vetustiores ‖ 13 *πως* A | *κήδομαι* M ‖ 14 *τι* M, Her.: *τοι* A | *πραγμάτων* A | *τὸ δέ* ⟨*τι*⟩ *προσπτ.* Cobet ‖ 15 *προπταίειν* M | *πράσσων* A ‖ 17 *ἐς τέλος*] *ἕτερος* Herodoti libri vetustiores

CAPVT XXXXVIII. PARS ALTERA.

ΟΤΙ ΟΙ ΑΤΥΧΟΥΝΤΕΣ ΧΡΗΙΖΟΥΣΙ ΤΩΝ ΣΥΜΠΑΣΧΟΝΤΩΝ.

16 (113, 1 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰνέως* (fr. 563 N.[2]).

Σχολὴ μὲν οὐχί, τῷ δὲ δυστυχοῦντί πως
τερπνὸν τὸ λέξαι κἀποκλαύσασθαι πάλιν.

17 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 119 N.[2]).

ΧΟΡ. Συνάλγησον, ὡς ὁ κάμνων
δακρύων μεταδοὺς ἔχει
κουφότητα μόχθων.

18 (7 Mein.) *Ἀπολλοδώρου ἐκ Λακαίνης* (fr. 8 III p. 290 K.).

Φυσικόν ⟨γε⟩ τοὖθ᾽· ἕκαστος ἐν ταῖς ἀτυχίαις
ἥδιστα πρὸς τοὺς ὁμοπαθεῖς ὀδύρεται.

---

2 inscriptio legitur M A Phot., om. S. totum caput om. Mac. vide quae exposui p. 1008 adn. 2. *ρζ´* adscr. S A *ρη´* M *Λόγος ἑκατοστὸς ἑνδέκατος* Tr. ubi omissae inscriptionis locum occupavit titulus capitis proximi *Ὅτι ῥᾷον ἄλλον παραινεῖν ἢ ἑαυτόν* ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, poetae nomen om. S, qui nomen *εὐριπίδου* in marg. dextro in quattuor syllabas distribuens uno lemmate comprendet demum ecl. 2—5 Mein. ‖ 4 v. *τοῖς δὲ δυστυχοῦσί πως τερπνὸν τὸ κλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας* citat Galenus vol. V p. 423 ed. Kuehn. declinans ad Aesch. Prom. 637 *ὡς τἀποκλαῦσαι κἀποδύρασθαι τύχας* ut vidit Huschke ‖ 5 *καὶ ἀποκλαύσασθαι* M | *πάλιν*] *πάθη* ci. A. Gennadius idque commendat Nauck Trag. dict. ind. p. XXII. sed *πάλιν* nec per se ipsum displicet et confirmari videtur verbis *σχολὴ μὲν οὐχί*. nil aliud autem miseros quam miserias suas lugere consentaneum, cf. ecl. 18. 21 v. 4 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *τοῦ αὐτοῦ* A. de S qui chori notam in extremo marg. addidit solus vide ad ecl. 1 Mein. metrum congruere cum Eur. fr. 118 monuit Nauck ‖ 8 *ἔχει* S M *ἔχει τινα* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 12 *γε* suppl. Meineke | *ἕκαστον* M A: corr. Grotius ‖ 13 *πρὸς* Grotius Dict. poet. p. 469: *τοὖθ᾽ ὅσ* M *τοῦτο ὅ* A | *ὁμοιοπαθεῖς* A

19 (8 Mein.) *Σοφοκλέους Αἴαντι* (328—30).

Ἀλλ' ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
φίλων γὰρ οἱ τοιοίδε νικῶνται λόγοις.

20 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰνοῖ* (fr. 407 N.[2]).

Ἀμουσία τοι μηδ' ἐπ' οἰκτροῖσιν δάκρυ
στάζειν.

21 (9 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 543 K.).

Δέρκιππε καὶ Μνήσιππε, τοῖς εἰρημένοις
ἡμῶν ὑπό τινος ἢ πεπονθόσιν κακῶς
ἔστιν καταφυγὴ πᾶσιν, οἱ χρηστοὶ φίλοι.
καὶ γὰρ ἀποδύρασθ' ἔστι μὴ γελώμενον,
καὶ συναγανακτοῦνθ' ὁπόταν οἰκείως ὁρᾷ
ἕκαστος αὐτῷ τὸν παρόντα, παύεται
τοῦτον μάλιστα τὸν χρόνον τοῦ δυσφορεῖν.

22 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Ἴωνι* (730—32).

Σὺν τοῖς φίλοισιν ἡδὺ μὲν πράσσειν καλῶς·
εἰ δ' ἆρα συμβαίνοι τι δυσχερέστερον,
εἰς ὄμματ' εὔνου φωτὸς ἐμβλέψαι γλυκύ.

23 (5 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 1079 N.[2]).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 2 *οὔνεκ* M *ἕνεκ'* A *οὕνεκα* Soph. codices plerique. scribi solet *εἵνεκ'* ‖ 3 *δύνασθαί τι* M ‖ 4 *λόγοις* M A: *φίλοι* codd. Soph. ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.), *ἰνοῖ* A *οἰνεῖ* M, in S ad ecl. 4 Mein. *ἴωνι* adscriptum est sed correctum pr. m. ex *ἰνοῖ*. locupletior legitur ecloga Stob. III 16, 5 (*Τοῦ αὐτοῦ Ἰνοῖ*) ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 3 Mein.) ‖ 9 *δέρκισππε* A ‖ 12 *ἀποδύρασθ' ἔστι* L. Dindorf: *ἀποδύρασθαί τι* M A ‖ 13 *συναγανακτοῦνθ'* Tr. p. 571: *συναγανακτοῦντ'* S M *συναγανακτοῦντες* (*ες* compend. supra *τ*) A. fuerat -*οῦντα* ‖ 14 *αὐτῷ* Meineke: *αὐτῶν* S M A ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.), de S vide quae dixi ad ecl. 2 et 3 Mein. ‖ 17 *φίλοισι δ'* M A *φίλοισιν* (*δ'* om.) S *φίλοις γὰρ* Eur. ‖ 18 *εἰ δ' ἆρα — δυσχ.*] *ὃ* (*ὃ* H. Stephanus: *ἃ* libri) *μὴ γένοιτο δ', εἴ τι τυγχάνοι κακόν* Eur. | *ἄρα* S M A ‖ 19 citant versum Plut. De amici et adul. discr. p. 49 F 69 A schol. Pind. Nem. VIII 73 p. 250 Abel | *ἐμβλέψαι* S M A, Plut. *ἐμβλέψει* schol. Pind. non sine librorum discrepantia, *εἰσβλέψαι* libri Eur. ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S M A. cum ecl. 2—5 Mein. uno lemmate

Οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φάρμακον βροτοῖς
ὡς ἀνδρὸς ἐσθλοῦ καὶ φίλου παραίνεσις.
ὅστις δὲ ταύτῃ τῇ νόσῳ ξυνὼν ἀνὴρ
μέθῃ ταράσσει καὶ γαληνίζει φρένα,
παραντίχ' ἡσθεὶς ὕστερον στένει διπλᾶ.

24 (6 Mein.) *Καλλιμάχου* (fr. 67 vol. II p. 217 Schn.).

Κουφοτέρως τότε φῶτα διαθλίβουσιν ἀνῖαι,
ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφεῖλε μίαν,
ἢ φίλον ἢ ὅτ' ἐς ἄνδρα συνέμπορον ἢ ὅτε κωφαῖς
ἄλγεα μαψαύραις ἔσχατον ἐξερέῃ.

25 (10 Mein.) ***Φιλήμονος*** (fr. 108 K.).

Τί ποτ' ἐστὶν ἆρα διότι βούλεταί μ' ἰδεῖν;
ἦ καθάπερ οἱ νοσοῦντες ἀλγοῦντες σφόδρα,
τὸν ἰατρὸν ἂν ἴδωσιν, οὐκ ἀλγοῦσ' ἔτι·

Εὐριπίδου comprenderet S, parum sibi constans fuit adscribens huic eclogae *τ̌ αυ^τ*, nam *τοῦ αὐτοῦ* (sic etiam M A) ad poetae nomen pertinet, non ad fabulae

2 praecesserit fere ⟨*οὕτω μέγα*⟩ *Οὐκ ἔστι λύπης ἄλλο φ. βρ. Ὡς κτἑ.* sic clara omnia quae nunc coniecturis sollicitant docti iusto audacioribus. cf. ecl. 30 *ἡ παραμυθία φάρμακον ἀνίας ἐστὶ μέγιστον*, etiam Eur. Heraclid. 596 | *παραίνεσις* S A *παραινεσεισ* sine acc. M ‖ 4 *μέθῃ* Valckenaer: *μεθ' ἧς* S A *μεθῆσ* M | *μαλάσσει* Wakefield. contra Bergk *ὅστις — ἀνὴρ Μεθύῃ, ταράσσει κοὐ γαληνίζει φρένα* | *ἐκγαλη[νιεῖ φ]ρένας* Eur. Hypsip. Col. I fr. 1 v. 3 p. 33 Grenf. et Hunt. alibi verbum in tragoedia hodie non comparet. nescio igitur an ex posterioris aetatis quadam fabula versus sublati sint. accedit enim aliud eiusdem fere aetatis per se sane leve indicium, Hel. 143 *οὐ διπλᾶ χρῄζω στένειν* ‖ 5 *παραντίκ'* (voluit *παραντίχ'*) prop. Gesn.[1] f. 499ʳ: *παραντὰ δ'* S M A. *παραντὰ* acc. correcto A. *παραυθ' ὅδ'* Dobree | *διπλὰ* in *διπλά* corr. M[1] *διπλῶς* A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.), om. M A, sedes igitur eclogae non satis certa. cf. Et. M. p. 290, 50 v. *Δυσί. Καλλίμαχος ἐν τοῖς Ἐλεγείοις· ἐκ δὲ τριηκόντων μοῖραν ἀφεῖλε μίαν, ... ἀντὶ τοῦ ἐκ τῶν τριάκοντα* ‖ 9 *ἢ φίλον ἢ ὅτ'* S *ἢ ὅτ'* Tr. cf. quae disseruit Schneider p. 217 s. ‖ 10 *μαψαύραις* (ut scripsit Bentley) S *μὰψ αὔραις* Tr. | *ἐξερέῃ* Grotius Dict. poet. p. 469: *ἐξερρύη* S Tr. cf. Schneider ad h. l. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 5 Mein.) ‖ 12 *με ἰδεῖν* S M ‖ 13 *ἦ* Blaydes: *ἢ* libri ‖ 14 *ἀλγοῦσιν* A

οὕτως ἐπάν τις τυγχάνῃ λυπούμενος,
ἧττον ὀδυνᾶται, φίλον ἐὰν παρόντ' ἴδῃ;

26 (11 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 814 K.).
Ἡδύ γε φίλου λόγος ἐστὶ τοῖς λυπουμένοις.

27 (12 Mein.) *Σοφοκλέους Θυέστῃ* (fr. 238 N.²).
Ἔνεστι γάρ τις καὶ λόγοισιν ἡδονή,
λήθην ὅταν ποιῶσι τῶν ὄντων κακῶν.

28 (13 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 675 K.).
Μέγιστόν ἐστιν ἆρα τοῖς ἐπταικόσιν
τὸ παρόντας ἐγγὺς τοὺς συναλγοῦντας βλέπειν.

29 (14 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 591 K.).
Τῷ μὲν τὸ σῶμα † διατεθειμένῳ κακῶς
χρεία 'στ' ἰατροῦ, τῷ δὲ τὴν ψυχὴν φίλου·
λύπην γὰρ εὔνους οἶδε θεραπεύειν φίλος.

30 (15 Mein.) *Σωτίωνος ἐκ τοῦ Περὶ ὀργῆς.*
Ὅτι ἡ παραμυθία φάρμακον ἀνίας ἐστὶ μέγιστον,
νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.

---

1 *οὗτοσ* M ‖ 2 *παρόντ' ἴδῃ* S *παρόντι δή* M *παρόντα δεῖ* A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 4 *λόγος φίλου 'στί* Porson ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. SMA, fab. n. om. S ‖ 6 *κἀν λόγοισιν* Naber Mnemos.² IV p. 338 probante Nauckio ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. SMA ‖ 9 *ἥδιστον* ci. Meineke non bene. fuerit olim ⟨*παραμύθιον*⟩ *Μέγιστόν ἐστιν κτἑ.* cf. infra p. 1060, 1 | *ἄρα* SMA: corr. Iacobs ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. SMA, *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 12 *τὸ* om. S | *διατεθειμένῳ* a Menandri sermone abhorrere (contra Cobetum N. L. p. 55) monuit Nauck *Mél. Gr.-R.* VI p. 120. quam autem recte id monuerit, haec docent exempla Men. Heauton tim. fr. 142 K. *ῥυπαρῶς διακειμένη* (cf. Ter. II 3, 52) Perik. 248 Koe. *τῷ κακῶς διακειμένῳ* cf. Philippi fr. infra p. 1017, 4 *τῷ κακῶς διακειμένῳ.* Stob. IV 5, 15 p. 200, 17 adn. quod autem proposuit Herwerden *τῷ μὲν τὸ σῶμα* ⟨*γὰρ*⟩ *διακειμένῳ κακῶς*, id habet aliquid commendationis ex more gnomologorum. sed vide ne *δὴ* particula interciderit ante *διακειμένῳ* paulo liberius illa quidem conlocata (cf. p. 1027, 10, al.), sed qua tota sententia apte significetur quasi omnibus concessa ‖ 13 *χρεία 'στ'* Meineke: *χρεί'* (*χρεῖ'* M) *ἐστὶν* libri ‖ 14 recurrit Monost. 319 ubi legitur *οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος.* consimiles sententias composuit G. Meyer *Vrb. samml.* p. 414 ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SMA, *σωτίονοσ* M. lemma vix integrum. nam liber secundus citatur supra Stob. III 20, 53 ubi vide quae adnotavi ‖ 17 Hom. Od. IV 221 | *νηπενθές* sed *θες* pr.

καλῶς δὲ καὶ ταῦτ' εἴρηται

λυπουμένῳ μὲν μῦθος εὐμενὴς φίλου,
ἄγαν δὲ μωραίνοντι νουθετήματα.

31 (16 Mein.) *Σωκράτους.*

Τοῖς μὲν νοσοῦσιν ἰατρούς, τοῖς δ' ἀτυχοῦσι φίλους δεῖ παραινεῖν.

---

m. corr. S | *τ'* om. S | inter *ἐπίληθον* (*ἐπιλῆθον*) et *ἐπίληθες* fluctuantur libri Homeri

2 Eur. fr. 962 N.². sine poetae nom. affert versus Plut. de adul. et amico p. 69 D, Euripidis nom. addito Consol. ad Apollon. p. 102 B ubi praecedit versus *ἄλλο δέ γ' ἐπ' ἄλλῃ φάρμακον κεῖται νόσῳ* | *μὲν*] *γὰρ* Plut. p. 69 D | *φίλων* utrobique Plut. || 4 ecl. cum lemm. hab. S M A. ecloga legitur Gnom. homoeom. 15 Elt. (= corp. Par. 12 Elt.), ubi vide quae adnotavit editor. cf. gnomol. Byz. 169 W. (Pal. Bar. Mon. Leid.) || 5 *δὲ δυστυχοῦσι* Pal. Mon. Leid. || 6 *παρεῖναι* praeter Stobaeum testes plurimi (cf. Elter Gnom. hom. l. c.) idque fortasse rectius. nam ut Senecae verbis utar, *non quaerit aeger medicum eloquentem.* sed quo modo ad *παραινεῖν* declinaverit Stobaei gnomologus, declarabunt ecl. 23 et 30

CAPVT XXXXIX.

ΟΤΙ ΡΑΙΟΝ ΑΛΛΟΝ ΠΑΡΑΙΝΕΙΝ Η ΑΥΤΟΝ.

1 (113, 17 Mein.) *Φιλίππου Ὀλυνθίᾳ.*

Οὐ χαλεπόν ἐστι τῷ κακῶς διακειμένῳ
εἰπεῖν τιν' † ἐσθίοντα ‘μὴ κακῶς ἔχε’,
πύκτῃ τ' ἐπιτιμᾶν οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ,
αὐτὸν μάχεσθαι δ' οὐκ ἔτ' ἐστὶ ῥᾴδιον.
ἕτερόν τι τὸ λέγειν ἐστὶ τοῦ πεπονθέναι.

---

2 Inscriptionem offerunt S M A Tr., om. Photius, item Mac. qui capitulum hoc neglexit. *αὐτόν* S: *αὐτόν* M A *ἑαυτόν* Tr. fuerit igitur ⊦*ΑΥΤΟΝ* i. e. *αὑτόν.* falso loco legi titulum in Tr. monui ad IV 48ᵇ. cur perierit ap. Photium exposui ad IV 48ᵃ p. 1008 adn. 2. numerus deest in S *ρθ'* legitur in M *ρη'* in A. de Tr. vide ad p. 1012 ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S Tr., om. M A. Trincavelliana editione ubi hoc caput cum antecedenti coaluit ita deceptus est Gesn.[2—3] ut hanc eclogam tamquam prioris capituli ultimam collocaret p. 584, unde error remansit apud Gaisf. et Mein. ipsius eclogae sententia ductus verum perspexerat Grotius Dict. poet. p. 470 marg., cuius opinionem confirmat S ubi ecloga primam huius capitis sedem obtinet. lemma *φιλι*^ππ *ὀλυν*^θθ (rec. man. *αρ*^χ adscr.) S *Φιλίππου ὀλυνθιακῷ* Tr. p. 572, unde *Φιλίππου Ὀλυνθίᾳ* Meineke Hist. cr. com. p. 341, qui *Φιλιππίδου* praetulit Com. IV p. 471 et in Stob. Grotio obsecutus. Philippidae dedit versus etiam Kock Com. III p. 305 fr. 5. ego teneo Philippum, nam flor. 124, 21 Mein. ubi Philippidem intellegi voluit S, non *φιλι*^ππ habet sed *φιλι*^πδ. nec video cur Aristophanis filium ‘Olynthiam’ docuisse negemus, docuit etiam Alexis ut videtur. tam Philippidae quam Philippi olim plures eclogas quam nunc leguntur lectas fuisse in opere Stobaeano docet pinacogr. Photi p. 58 Elt. ‖ **5** *ἐσθίοντα* S corrupte: *εὐθενοῦντα* Bernard. recte iudicavit Herwerden Collect. crit. p. 187 ‖ **7** *αὐτὸν* S | *δὲ μάχεσθαι* S: corr. Porson Adv. p. 297 | *οὐκ ἔτ' ἐστὶ* S *οὐκ ἔστι* Tr. ‖ **8** *τοῦ λέγειν ἐστὶ τὸ πεπονθέναι* S: corr. Porson l. c.

2 (114, 1 Mein.) *Φιλήμονος ἐκ Σικελοῦ* (fr. 75 K.).

Τοὺς ἰατροὺς οἶδ' ἐγὼ
ὑπὲρ ἐγκρατείας τοῖς νοσοῦσιν εὖ σφόδρα
πάντας λαλοῦντας· εἶτ' ἐπὰν πταίσωσί τι,
αὐτοὺς ποοῦντας πάνθ' ὅσ' οὐκ εἴων τότε.
ἕτερον τό τ' ἀλγεῖν καὶ θεωρεῖν ἔστ' ἴσως.

3 (2 Mein.) *Φιλήμονος ἐξ Ἐφεδριζόντων* (fr. 27 K.).

Χαλεπὸν τὸ ποιεῖν, τὸ δὲ κελεῦσαι ῥᾴδιον.

4 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλκμήνης* (fr. 102 N.²).

Σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας
πάντες διαθρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν.

5 (4 Mein.: Com. III p. 434 fr. 130 K.)

Μηδέποτε πεῖραν τοῖς θεοῖς εὔχου λαβεῖν,
Φαίδιμε, τοιούτου μηδενός, μηδ' εἰδέναι
ὡς ἔστιν ἑτέρῳ ῥᾴδιον παραινέσαι.

6 (5 Mein.: Eur. Alc. 1078)

Ῥᾷον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.

7 (6 Mein.) *Σοφοκλέους † Οἰδίποδι* (fr. 666 N.²).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. Philippi) M A (tamquam capitis primam), *φιλη*^μ nec pl. S. legitur ecloga supra duobus versibus ditior IV 38, 4 (*Φιλήμονος*) ‖ 4 *εἶτ' ἐὰν* IV 38, 4 | *πταίω*^σ*σί* M corr. M¹ ‖ 5 *ποοῦντας* (sine acc. M) S M A, *ποιοῦντας* IV 38, 4 | *είων* M ‖ 6 *ἕτερον τό τ'* om. Tr. | *ἕτερόν τι τἀλγεῖν* bene Cobet, cf. p. 1017, 8 | *καὶ ⟨τὸ⟩ θεωρεῖν* Brunck, *τοῦ θεωρεῖν* Cobet | *ἐστὶν* A ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S; *ἐξεφεδριζόντων* M ‖ 8 *κελεῦσαι* M *καὶ λεῦσαι* A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ευρι*^πδ nec plura, sed ut ecl. 3. 4. 5 Mein. hoc lemmate comprendantur S *ἀλκμήνης* A *ἀλκμωνησ* M ‖ 11 *διαθρεῖν* Valckenaer: *διαιρεῖν* S M A | *ἢ τύχας*] *ἐσμὲν ἢ* prop. Cobet Mnemos.² II p. 444 ‖ 12 eclogam cum priore cohaerentem hab. S M A, lemma om. M A, de S vide ad ecl. 4. comici alicuius esse versus et a prioribus separandos esse perspexit Grotius (cf. Gaisfordi adn.) ‖ 13 *μηδέποτε* tacite scr. Gesn.¹ f. 500ᵛ: *μηδέν ποτε* S M dubito de A ‖ 15 *ὥσ ἐστιν ἑτέρων* M ‖ 16 ecl. cum prioribus coniunctam habent S M A, lemma om. M A, de S vide ad ecl. 4. ecl. seorsum ponendam esse monuit Grotius Dict. poet. p. 559. recurrit versus Orion. Anthol. VIII 24 p. 55 Schn. (sine lemm.) Men. monost. 471, cf. Cassius Dio XXXVIII 18 p. 443, 3 Boiss. ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A; *οι*^Δ S.

Τοὺς δ' ἂν μεγίστους καὶ σοφωτάτους φρενὶ
τοιοῦσδ' ἴδοις ἄν, οἷός ἐστι νῦν ὅδε,
καλῶς κακῶς πράσσοντι συμπαραινέσαι.
ὅταν δὲ δαίμων ἀνδρὸς εὐτυχοῦς τὸ πρὶν
πλάστιγγ' ἐρείσῃ τοῦ βίου παλίντροπον,
τὰ πολλὰ φροῦδα καὶ καλῶς εἰρημένα.

8 (7 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρῳ* (fr. 44 N.[2]).

Οἶδ'· ἀλλὰ κάμπτειν τῷ χρόνῳ λύπας χρεών.
— Χρῆν· τοῦτο δ' εἰπεῖν ῥᾷον ἢ φέρειν κακά.

9 (8 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλου* (fr. 33 N.[2]).

Οἴμοι, τίς ἀλγεῖν οὐκ ἐπίσταται κακοῖς;
τίς ἂν κλύων τῶνδ' οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυ;

10 (9 Mein.) *Μοσχίωνος* (fr. 8 p. 815 N.[2]).

Ἦν ἆρα τρανὸς αἶνος ἀνθρώπων ὅδε·
ὡς τὸν πέλας μὲν νουθετεῖν βραχὺς πόνος,
αὐτὸν δ' ἐνεγκεῖν ὕβριν ἠδικημένον
πάντων μέγιστον τῶν ἐν ἀνθρώποις βάρος.

---

an sententia ex Oidipo alterutra sublata intercidit? *Οἰλεῖ* pro *οἰδίποδι* ci. Grotius coll. interpretatione Ciceronis Tusc. disp. III 29, 71, ad 'Teucrum' rettulit versus Welcker *Die gr. tr.* I p. 192 s.

1 *ἂν* S M A *αὖ* cod. Par. 1985 teste Gaisfordo ‖ **2** *τοίουσδιδοις* S *τοίους διδοῖσ* M | post *ἐστι* una litt., *ν* opinor, rasa in M ‖ **3** *καλῶς*] *δεινοὺς* ci. Nauck, *ἱκανοὺς* Stadtmueller *Wien. stud.* XVI p. 328. sed *καλῶς* confirmatur verbis *τὰ πολλὰ — καὶ καλῶς εἰρημένα*, et infinitivus subnecti videtur notioni *οἷος* ‖ **5** *πλάστιγγ'* Lobeck ap. Ellendtium in Lex.: *μάστιγ'* S M A | *πάλιν τρόπον* S. *παλίρροπον* Meineke Fleckeis. ann. 1863 p. 378 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A. Priami priorem esse versum, alterum Hecubae coniecit Welcker ‖ **8** *κάμπτειν* Tr. p. 573: *κνάμπτειν* S M A ‖ **9** paragraphus deest in libris | *χρῆν* M A *χρὴ* S ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A; poetae nom. om. S, *Εὐριπί* M (Δ) *τοῦ αὐτοῦ* A. expilare pergit gnomologus florilegium Euripideum ex litterarum ordine compositum (*Ἀλκμ. Ἀλκήστ. Ἀλεξ. Αἰόλου*) expilatque cupidius paulo, nam Aeoli versus superadiecit paene oblitus tituli *Ὅτι ῥᾷον ἄλλον παραινεῖν ἢ αὐτόν* ‖ **12** *ἂν ἐκβάλοι δάκρυ* iambi clausula etiam Hec. 298 Ion. 924 ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **15** *βραχὺς χρόνος* A ‖ **16** *αὐτὸν* S *αὑτὸν* M A Tr.

CAPVT L. PARS PRIMA.

ΠΕΡΙ ΓΗΡΩΣ ΟΤΙ ΟΥ ΦΑΥΛΟΝ.

1 *Εὐριπίδου* ***Φοινίσσαις*** (528—30).

Ὦ τέκνον, οὐχ ἅπαντα τῷ γήρᾳ κακά,
Ἐτεόκλεες, πρόσεστιν· ἀλλ' ἡμπειρία
ἔχει τι δεῖξαι τῶν νέων σοφώτερον.

2 *Εὐριπίδου Βελλεροφόντῃ* (fr. 291 N.^{2}).

Ὦ παῖ, νέων τοι δρᾶν μὲν ἔντονοι χέρες,
γνῶμαι δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων·
ὁ γὰρ χρόνος δίδαγμα ποικιλώτατον.

3 *Εὐριπίδου Ἐρεχθεῖ* (fr. 362, 21 ss. N.^{2}).

---

2 *Περὶ γήρως ὅτι οὐ φαῦλον* M A Mac. *Ἔπαινος γήρως* Tr., om. S *Περὶ γήρως καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ κεφαλαίου τούτου* Photius uno titulo tria signans capita ad senectutem pertinentia. numerum *ρη'* adscr. S *ρι'* M Mac. *ρθ'* A *ριβ'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A, ecl. 1—3 et 5. 6 Mein. lemmate *Εὐρ.* compr. S. citat versus Sextus Emp. p. 613, respiciunt multi velut primum Plut. de adul. et am. p. 73 C, sed vide ed. Eur. ‖ 5 *ἡμπειρία*] *γρ. καὶ πρὸς δοτικὴν . . . τῇ ἐμπειρίᾳ* schol. Eur. ad h. v. inde liquere *ἐμπειρ-*, non *ἡμπειρ-* scholiastam legisse monet Ed. Schwartz ‖ 6 *λέξαι* Eur. ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., de S vide etiam ad ecl. 1 *βελλεροφόντη* M Mac. *βελλεροφόντης* ut videtur S A. cf. Cornutus Theol. Gr. comp. c. 31 p. 64, 6 Lang *νέων τι* (*τοι* al.) *δρᾶν μὲν εὐτονώτεραι χέρες, ψυχαὶ δ' ἀμείνους τῶν γεραιτέρων πολύ.* versus secundus legitur etiam Men. mon. 101 ‖ 8 *νέων μὲν δρᾶν ἔντονοι χεῖρες* (om. *ὦ παῖ* et *τοι*) Mac. | *τοι* sed *ο* ex corr. M^1 | *εὔτονοι* coll. Cornuto mavult Nauck | *χεῖρες* S ‖ 9 ʽ*γνῶμαι* in *βουλαὶ* mutandum, cf. Hesiod. fr. 246 Rz. Pind. fr. 199. Eur. fr. 508, 2. Heimsoeth *Krit. stud.* p. 150' Nauck Trag. dict. ind. p. XXI. dederit *βουλαὶ* poeta, gnomologus *γνῶμαι* ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 1. interpolata leguntur verba supra Stob. III 3, 18 intra amplius fragmen-

Ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει,
ἀκόλαστα ⟨δ'⟩ ἤθη λαμπρὰ συγγελᾶν μόνον
μίσει· βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς κακῆς.

4 *Μενάνδρου* (fr. 676 K.).

Εἰ τἄλλ' ἀφαιρεῖν ὁ πολὺς εἴωθεν χρόνος
ἡμῶν, τό γε φρονεῖν ἀσφαλέστερον ποεῖ.

5 (7 Mein.) *Ἀλέξιδος ἐκ Δημητρίου* (fr. 45 K.).

Ὁμοιότατον ἄνθρωπος οἴνῳ τὴν φύσιν
τρόπον τιν' ἐστί. τὸν γὰρ οἶνον τὸν νέον
πολλή γ' ἀνάγκη καὶ τὸν ἄνδρ' ἀποζέσαι
πρώτιστον ἀφυβρίσαι τ', ἀπανθήσαντα δὲ
σκληρὸν γενέσθαι, καὶ καταστῆναι πάλιν
ἡδύν θ' ἅπασι τοὐπίλοιπον διατελεῖν.

6 (8 Mein.) *Σοφοκλέους Τυροῦς* (fr. 603 N.[2]).

Γῆρας διδάσκει πάντα καὶ χρόνου τριβή.

---

tum (*Εὐρ. Ἐρεχθέως*) sic *ὁμιλίας τε τὰς γεραιτέρους* (sic libri) *θέλε Βραχεῖα τέρψις ἡδονῆς τίκτει λύπην.* cf. Men. most. 421 *ὁμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρων φίλει*

2 *ἀκόλαστ' ἤθη* S M A: tacite suppl. Gesn.[1] f. 500[v] ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A Mac., om. S. respicit ut videtur Plut. de lib. educ. p. 5 F *ὁ χρόνος τἄλλα πάντ' ἀφαιρῶν τῷ γήρᾳ προστίθησι τὴν ἐπιστήμην.* locum indicavit Nauck ‖ 5 *ἀφερεῖν* Mac. | *εἴωθε* Mac. ‖ 6 *ποεῖ* M A *ποιεῖ* Mac. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 4) S (post ecl. 6 Mein.), *ἀλέξι*[δ] nec plura S. magis integram servavit eclogam Athenaeus II p. 36 D E *Ἄλεξις δέ πού φησιν ὡς 'ὁμοιότατος — τοὐπίλοιπον διατελεῖν'* ‖ 8 *ὁμοιότατος* Ath. ‖ 9 *ἐστίν* M | *τὸν γὰρ* S M, Ath. *καὶ γὰρ τὸν* A ‖ 10 *πολλή 'στ' ἀνάγκη* Ath. | *ἀποξέσαι* A[1] corr. A[2] ‖ 11 *ἀφυβρίσαι τ'* A, Ath. ex *ἀφυβρίσαντ'* corr. S[1] ex *ἀφυβρῆσαι τ'* corr. M[1] *ἀφυβρίσαντ'* Tr. | *ἀπανθήσαντα δὲ* Valckenaer: *ἀποινήσαντα δὲ* S M A *ἀπανθῆσαι* (*-θίσαι* C) *πάλιν* Athenaei C E ‖ 12 *σκληρὸν γενέσθαι, παρακμάσαντα δ' ὧν λέγω Τούτων ἁπάντων, ἀπαρυθέντα τὴν ἄνω Ταύτην ἄνοιαν ἐπιπολάζουσαν, τότε* (*τότε* Boissonade: *ποτὲ* libri Ath.) *Πότιμον γενέσθαι καὶ καταστῆναι κτέ.* Ath., ut videri possit Stobaei gnomologus a priore *γενέσθαι* ad alterum in eadem versus sede collocatum delapsus esse. sed dubius haereo ‖ 13 *τ'* S M A *θ'* Tr. fuerat *τε* | *τοὐπίλοιπον* M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A, *τυροῦς* om. S ‖ 15 *πολλὰ* mavult Nauck Tr. gr. fr.[2] p. XXIV

7 (10 Mein.) *Αἰσχύλου* (fr. 400 N.^{2}).

Γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

8 (9 Mein.) *Κράτητος ἐξ Ἀντιφάνους* (fr. 238 K.).

Ὠνείδισάς μοι γῆρας ὡς κακὸν μέγα,
οὗ μὴ τυχόντι θάνατός ἐσθ᾽ ἡ ζημία,
οὗ πάντες ἐπιθυμοῦμεν, ἂν δ᾽ ἔλθῃ ποτέ,
ἀνιώμεθ᾽· οὕτως ἐσμὲν ἀχάριστοι φύσει.

9 (9^a Mein.: Soph. fr. 63 N.^{2})

Τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

10 (15 Mein.) *Ἀντιφάνους ἐκ Φιλοκτήτου* (fr. 219 K.).

Σοφόν γέ τοί τι πρὸς τὸ βουλεύειν ἔχει
τὸ γῆρας, ὡς δὴ πόλλ᾽ ἰδόν τε καὶ παθόν.

11 *Καλλιμάχου Αἰτίων α΄* (II p. 121 s. Schn.).

Γηράσκει δ᾽ ὁ γέρων κεῖνος ἐλαφρότερον,
κοῦροι τὸν φιλέουσι· νέοι δέ μιν οἷα τοκῆα
χειρὸς ἐπ᾽ οἰκείην ἄχρις ἄγουσι θύρην.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.) || **2** *ἤβϊσ* ex *ἤβησ* corr. M^1 || **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) M A (post ecl. 10 Mein.). *Κράτητος* om. M, fortasse etiam cod. Photi, vide Elter p. 54. paulo explicatius de hoc lemmate egi proleg. in Tel. rel.^{2} p. CXIX adn. 1 || **5** *οὗ* prop. Gesn.^{1} f. 501^v: *ὧ* (vel *ᾧ*) libri | *θάνατος* (non *θάνατος δ᾽*) etiam A. erravit Gaisford | *ἔσθ᾽* A Tr. *ἔστ᾽* S M || **6** cf. Bio ap. Diog. Laert. IV 51. cf. I. Schröter De Cic. Catone mai. (diss. Lips. a. 1911) p. 46 s. | *οὐ* A || **8** versum sine lemm. prioribus adiunctum habent S M A: seiunxit Meineke. Sophoclis Acrisio datur versus flor. 119, 7 Mein., Sophocli (fab. nom. om.) Stob. IV 50^b, 72 || **9** *τοῦ* om. libri flor. 116, 39 | *ὁ* om. Tr. || **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) M A (post ecl. 9^a Mein.). ecl. 15 et 16 Mein. uno lemm. *σοφο*^{ς} compr. S. non recte se olim de Antiphonte cogitasse ipse perspexit Meineke Hist. cr. com. p. 316 || **11** *ἔχει* M A *ἐστι* S *ἐστὶ* Tr. || **12** *παθόν* M A *μαθόν* S || **13** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) lemmate addito M A (post ecl. 15 Mein.). *Αἰτίων* ci. Bentley: *ἐπῶν* M A. *κα* scribi coeptum del. et in marg. per syllabas singulasve litt. *ἐ|λε|γεί|α* Voss. f. 14^r, sed id caret auctoritate. inde *Καλλ. ἐν πρώτῳ ἐλεγείων* olim Valckenaer quod frustra comprobavit nuper Eug. Dittrich in Fleckeis. ann. suppl. XXIII p. 169 || **14** *δὲ γέρων* Schneider | *ἐλαφρότερον κοῦροι* S M *ἐλαφρότεροι* (om. *κοῦροι*) A || **15** *φιλέουσιν, ἑὸν δέ* et mox *γονῆα* O. Schneider ex Apoll. Dysc. de pron. p. 143 Bekk. (= p. 113, 3 ed. R. Schneid.) ubi *ἑὸν δέ μοι οἷα γονῆα* libri

12 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Μελανίππης* (fr. 508 N.[2]).

Παλαιὸς αἶνος· ἔργα μὲν νεωτέρων,
βουλαὶ δ᾽ ἔχουσι τῶν γεραιτέρων κράτος.

13 (12 Mein.) *Τιμοστράτου* (fr. 6 Com. III p. 356 K.).

Τηρεῖν μὲν ἑτέροις οἱ γέροντες δυνάμεθα.
— Ἡμεῖς δ᾽ ἀπολαύειν ὧν ἔχουσιν οἱ νέοι.

14 (13 Mein.) *Ἠρίννης* (fr. 2 B.[4]).

Παυρολόγοι πολιαί, ταὶ γήραος ἄνθεα θνατοῖς.

15 (14 Mein.) *Ἱπποθόωντος* (fr. 5 p. 828 N.[2]).

Γῆρας λεόντων κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.

16 *Σοφοκλέους Θυέστῃ* (fr. 239 N.[2]).

Καίπερ γέρων ὢν· ἀλλὰ τῷ γήρᾳ φιλεῖ
χὠ νοῦς ὁμαρτεῖν καὶ τὸ βουλεύειν ἃ δεῖ.

17 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Πηλεῖ* (fr. 619 N.[2]).

Τὸ γῆρας, ὦ παῖ, τῶν νεωτέρων φρενῶν

---

1 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein. et iteratam cum lemm. post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 11 Mein.). recurrit corp. Par. 873 Elt. (*Μελανίππου*) ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S post ecl. 5 Mein., om. M A. *τιμοστρα*^{τ} S. sedes eclogae huius et proximae quia desunt in M A paulo incertior ‖ 5 *ἑτέροις* S *ἑτέρους* Tr. ‖ 6 alterius personae esse versum vidit Meineke. addidi igitur paragraphum. structuram esse *ἡμεῖς δ᾽ οἱ νέοι ἀπολ. ὧν ἔχουσιν* (sc. *οἱ γέροντες*) recte contra Meinekium monuit Kock | *ἀπολαύειν* (ut coniecerat Scaliger) S *ἀπολάβειν* (*ἀπολαβεῖν* Gesn.[1]) Tr. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. *εἰρήνης* S *Ἠρίννης* Meineke Com. IV p. 712. uno lemmate *Ἱπποθόου* ecl. 13 et 14 Mein. compr. Tr. corruptela (*Ἠρίννης* — *εἰρήνης*) pervetus, nam in poetarum catalogo Photiano desideratur Erinna ‖ 8 *πολιαὶ ταὶ γήραος* S *πολιοὶ τὰς γήρας* Tr. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 13 Mein.) M A (post ecl. 5 Mein. *ἱππο*^{θ} S. recurrit corp. Par. 874 Elt. post ecl. 5 Mein. (*Ἱπποθόωντος*) ‖ 10 *ἀλκμαίων* A ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 15 Mein.) M A (post ecl. 14 Mein.). ecl. 15 Mein. et 16 uno lemm. *σοφο*^{ς} compr. S ‖ 12 quid perierit nemo facile dicet. aptum putes ⟨*οὐκ ἀθυμοίης σύ γ᾽ ἄν*⟩ vel ⟨*οὐκ ἀθυμοίη τις ἄν*⟩ vel ⟨*οὐκ ἄτιμός ἐστ᾽ ἀνήρ*⟩ *καίπερ γέρων ὤν*, similia ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein. et sine fab. n. iteratam post ecl. 16) M A (post ecl. 16) Mac. (post ecl. 4). duos priores versus om. Mac. tertius legitur etiam inter Monost. 169

σοφώτερον πέφυκε κἀσφαλέστερον,
ἐμπειρία τε τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.

18 (17 Mein.) *Ἐκ τῶν Φαβωρίνου Περὶ γήρως* (fr. 67 Marres).

Οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐάσω ἄρρητον, ὅτι καὶ Πλάτωνι καὶ Πυθαγόρᾳ δοκεῖ τὸ γῆρας οὐκ ἐπ' ἐξόδῳ τοῦ βίου εἶναι, ἀλλ' ἐπ' ἀρχῇ μακαρίας ζωῆς.

19 (18 Mein.) *Πλουτάρχου* (fr. 2 vol. VII p. 150 Bern.).

Νέοις δὲ ζηλωτέον τοὺς γέροντας, κατὰ Σιμωνίδην
ἄθηλος ἵππῳ πῶλος ὡς ἅμα τρέχειν·
καθάπερ φησὶν ὁ Πλάτων ἐπὶ τοῦ μιγνυμένου πρὸς ὕδωρ ἀκράτου μαινόμενον θεὸν ἑτέρῳ θεῷ νήφοντι σωφρονίζεσθαι.

20 (19 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 294 Diels[2]).

Ἰσχὺς καὶ εὐμορφίη νεότητος ἀγαθά, γήραος δὲ σωφροσύνης ἄνθος.

21 (20 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ* **Τιμαίου** (p. 81 D).

Τέλος *δ' ἐπειδὰν τῶν περὶ τὸν μυελὸν τριγώνων οἱ συναρμοσθέντες μηκέτι ἀντέχωσι δεσμοὶ τῷ πόνῳ διιστάμενοι, μεθιᾶσι τοὺς τῆς ψυχῆς αὖ δεσμούς, ἡ δὲ λυθεῖσα κατὰ φύσιν μεθ' ἡδονῆς ἐξέπτατο· πᾶν γὰρ τὸ μὲν παρὰ φύσιν ἀλγεινόν, τὸ δ' ᾗ πέφυκε γιγνόμενον ἡδύ. καὶ θάνατος δὴ κατὰ ταῦτα ὁ μὲν κατὰ νόσους καὶ ὑπὸ τραυμάτων γιγνόμενος ἀλγεινὸς καὶ βίαιος, ὁ δὲ μετὰ γήρως ἰὼν*

---

1 *καὶ ἀσφαλέστερον* M ‖ **2** *ἐμπειρία* libri. *ἡμπειρία* Porson cf. p. 1020, 5 | *τε* S M A om. Mac. *γὰρ* Monost. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 6 Mein.). *τῶν* S *τῆς* compend. M *τοῦ* A *φαβωρίνου* S *φαβουρίνου* M A *περὶ γήρως* om. S ‖ **7** *μακαρίας* S M *τῆς μακαρίας* A ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ **9** ⟨*καὶ*⟩ *κατὰ* scr. Meineke | *κατὰ Σιμ.*] fr. 5 P. l.[4] II p. 445 B., ubi reliqua Plutarchi testimonia collecta sunt ‖ **11** Plato de leg. VI p. 773 D ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S A Mac., om. M. recurrit corp. Par. 875 Elt. (*Δημοκρίτου*) ‖ **15** *γήραος* Halm Lect. Stob. p. 37: *γῆρας* S A Mac. *γήρας* corp. Par. ‖ **16** *σωφροσύνη* non bene Meineke: abductus est ecloga 14 ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **18** v. *τέλος δὲ* — (21) *ἐξέπτατο* om. M A ‖ **20** *μεθιᾶσι* Plat., e Plat. tacite Gesn.[1]: *μεθιστᾶσι* S ‖ **22** *δ' ᾗ* A, Plat.: *δὴ* S M ‖ **23** *ταὐτὰ* nonnulli Platonis libri rectius

ἐπὶ τέλος κατὰ φύσιν ἀπονώτατος τῶν θανάτων καὶ μᾶλλον μεθ' ἡδονῆς γιγνόμενος ἢ λύπης.

22 (21 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 295 Diels[2]).

Ὁ γέρων νέος ἐγένετο, ὁ δὲ νέος ἄδηλον εἰ ἐς γῆρας ἀφίξεται· τὸ τέλειον οὖν ἀγαθὸν τοῦ μέλλοντος ἔτι καὶ ἀδήλου κρέσσον.

23 (22 Mein.) *Ἐκ τῶν Φαβωρίνου Περὶ γήρως* (fr. 68 Marres).

Ἡδονῆς γὰρ ὁ μὲν ἑκὼν εἰργόμενος σοφός, ὁ δὲ μὴ δεόμενος μακάριος. τὸ δὲ γῆρας πρὸς ἀμφότερα ἐπιτήδειον, καὶ γὰρ φρονιμωτέρους τοὺς ἀνθρώπους ἀπεργάζεται καὶ τῶν ἡδέων ἀμελεστέρους.

24 (23 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 69 Marres).

Ἄξιον δέ ἐστιν εἰς τὸν περὶ τῆς ἡδονῆς λόγον προελθόντα μηδὲ ἐκείνην ἀμνημόνευτον ἐᾶσαι, τὴν παρὰ πᾶσι τοῖς νοῦν ἔχουσιν εὐδοκιμοῦσαν, ἣν ἡδονὴν ὀνομάζουσι καὶ χαρὰν καὶ τέρψιν· περιγίνεται δ' ἐκ τῶν καλῶν μαθημάτων καὶ τῶν ἐνδόξων κατορθωμάτων. ἀμφοτέρων δὲ τούτων ὑπάρχει τῷ γέροντι πρὸς ἑαυτὸν ἀναμιμνήσκεσθαι καὶ καθάπερ κτήμασι τέρπεσθαι, λογιζόμενον ὅτι ἡ τύχη ἡ πάντων κυρία [τούτων] ταῦτα ἄκυρός ἐστιν ἀφελέσθαι.

25 (24 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 70 Marres).

---

2 *γιγνόμενος* M, Plat.: *γιγνόμενον* S A. aberravit Gaisford || **3** ecl. cum lemm. hab. S M A || **4** *ἐς* S M *εἰς* A || **5** *ἔτι* Diels: *εἰ* S M A; *τε* Mullach || **7** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ἐκ τῶν* M Tr. *ἐκ*$^{\tau}$ (i. e. *ἐκ τοῦ*) S *ἐκ τοῦ* A *φαβωρίνου* S *φαβουρ-* M A *περὶ γήρως* om. S || **12** *ἡδονῶν* mavult Marres || **13** ecl. hab. S, om. M A, *ἔ αν*$^{\tau}$ reposui ex S || **14** *δ' ἐστὶν* Meineke | *προελθόντα* Meineke: *προσελθόντα* S || **15** *μηδὲ — ἐᾶσαι*] similiter Phavorinus supra ecl. 18 *οὐδὲ γὰρ τοῦτο ἐάσω ἄρρητον* || **17** *περιγίνεται* S *περιγίγνεται* Gaisford || **20** *τέρπεσθαι* (ut prop. Gesn.[1] f. 501^{v} mrg.) S, certe nihil discrepantiae enotavit Mekler: *τέρπεται* Tr. || **21** *τούτων* auctore Graevio secl. Meineke || **23** ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit ecloga corp. Par. 497 Elt. (*γνῶμαι Φαβουρίνου*)

Ὁ Βοιωτὸς ἐντυχὼν θησαυρῷ μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη ἐπάρας τὸ σκέλος ἀπεματάισε καὶ παρῆλθεν ὡς οὐκέτι οὐδὲν ὄντα πρὸς αὐτόν. ὥστε καὶ πολυχρηματίας ἅμα παύει τὸ γῆρας καὶ πολυπραγμοσύνης.

26 (25 Mein.) *Αἰσχίνου ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου* (50).

Σκέψασθε δὴ καλῶς, Ἀθηναῖοι, οὐκ ἠγνόει, οἶμαι, ὁ νομοθέτης ὅτι οἱ πρεσβύτεροι τῷ μὲν εὖ φρονεῖν ἀκμάζουσιν, ἡ δὲ τόλμα ἤδη αὐτοὺς ἄρχεται ἐπιλείπειν διὰ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων.

27 (26 Mein.) *Ἰούνκου ἐκ τοῦ Περὶ γήρως.*

Μέτειμι δὲ ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ἡγούμενος τοὺς μὲν πρεσβύτας διά τε τὸν χρόνον αὐτὸν καὶ διὰ τὴν τῶν κατὰ τὸν βίον ἔργων ἱστορίαν καθαρεύειν ἁμαρτημάτων, τοὺς δ' αὖ νέους ἐμποδίζεσθαι πρὸς τἀγαθὰ διά τε ῥώμην σώματος, ᾗ πιστεύοντες αἴρονταί πως ἐπὶ πολέμους καὶ πλεονεξίαν, διά τε ἀμελετησίαν τῶν ξυμφερόντων. καὶ δὴ παρίσταταί μοι μάρτυς τῶν λεγομένων Ἀθηναῖος Σόλων, νομοθετήσας μήτε ἄρχειν τὸν σφόδρα νέον μήτε ξυμβουλεύειν, εἰ καὶ ἄριστα δοκοίη γνώμης ἔχειν. τὸ μέντοι τῶν ἐπιθυμιῶν ἐστερῆσθαι τοὺς γέροντας μηδὲν ὑπ' αὐτῶν ἔτι παρενοχλουμένους, μέγιστον δὴ τοῦτο καὶ πρεπω-

---

1 *ὁ Βοιωτὸς Boeotus ille* ut *ὁ Λάκων, ἡ Λάκαινα* sim., qui propter dictum aliquod vel factum iam in ore hominum sint | *βοιω*[τ] S *βοιωτὸσ* M e *βιωτὸς* corr. A[1] *βοιώτιος* Tr. ‖ 2 *ἀπεματάησε* corp. Par. | *οὐκέτ* M ‖ 3 s. *αυτὸν* sine sp. S | *ἅμα παύει* S M, corp. Par. *ἀναπαύει* A ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐν τῷ* (*ῖ* supra lin. M) M A om. S ubi tamen *κ* (in *κατὰ*) ex corr. videtur esse ‖ 6 *σκέψασθε* Aesch.: *σκέψασθαι* S M A | *δὴ* M A, Aesch.: *δεῖ* S | *ὡς καλῶς* Aesch. | *καλῶσ* (dein 11 litt. lacuna) *οἶμαι* S *καλῶσ θωσκηγνήσιοιμαι* M *καλῶς θ' ὥσ κ' ἢ γνώσει οἶμαι* A *καλῶς, ὦ Ἀθηναῖοι. οὐκ ἠγνόει, οἶμαι* Aesch. inde dubitans scripsi quod supra posui ‖ 8 *ἡ δὲ τόλμα* — (9) *τῶν πραγμάτων* Thom. Mag. p. 116, 12 ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. in lemm. *ἰούνκου* (*ν* ex *γ* corr. S[1]) nec pl. S. excipiuntur hac ecloga quae scripsit Iuncus Stob. IV 50[c], 9 p. 1065, 10: *καὶ τὰ μὲν ἀκοῇ μοι παραδοθέντα ὡς διὰ βραχέων εἶπον, οὕτως ἔχει* ‖ 14 *τἀγαθὰ* A Tr.: *τὰ ἀγαθὰ* S M ‖ 15 *ᾗ* M *ἢ* A

δέστατον ἡγοῦμαι δεδόσθαι τοῖς ἀνθρώποις δῶρον ὑπὸ τῶν θεῶν, κατά τινα τῆς αὐτῶν ἐκείνων φύσεως ὁμοίωσιν. οἱ μὲν γὰρ ‘οὐ σῖτον ἔδουσ’ οὐ πίνουσ’ αἴθοπα οἶνον’, οἱ δὲ τοῦ περιττοῦ καὶ ἐνοχλοῦντος ἀπεχόμενοι κατ’ οὐδὲν τῆς χρήσεως αὐτοῦ δέονται, τῆς μὲν ἐνδείας ἐκπεφευγότες τὸ λυπηρόν, τοῦ δὲ αὐτάρκους αὐτοῖς προσάγοντος τὴν ἡδονήν. καὶ γὰρ τὸ πεπαῦσθαι τῆς κατὰ τὰ ἀφροδίσια ὁρμῆς τε καὶ ὀρέξεως μέγα ὄφελος, ὦ Ζεῦ, φαίην ἂν καὶ μανίας καὶ λύττης ἀπόρρευσιν, ὁπότε τῆς μὲν ψυχῆς τὸ ἀλόγιστον δὴ καὶ ἐπιθυμητικὸν εὕδοι διαφυγὸν πονηροὺς δεσπότας, τὸ δὲ λογιστικὸν ἀπολαύοι διὰ τῆς ὄψεως τῆς κατὰ τὸ κάλλος ἡδονῆς. καὶ γὰρ θαυμάσεται τὸν τούτου κύριον ὁ γέρων καὶ προσιόντα καθάπερ υἱὸν ἀσπάσεται καὶ παιδεύσει κατὰ τὸν Σωκράτους νόμον [ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἐκεῖνος], τῶν δὲ περιττῶν καὶ ἀκολάστων οὐδὲ μεμνήσεται. καὶ ὅλως, ὦ φίλε, σκόπησον ἐπὶ πάντων πραγμάτων αὐτὸ δὴ τοῦτο, ὡς ἄρα τὸ μὲν ἐθέλειν μετὰ σπουδῆς οὑτινοσοῦν τυγχάνειν διαμαρτίας ἑπομένης λύπην ἐπάγει, τὸ δὲ ἀπόνως καὶ ἀνενδεῶς διακεῖσθαι μίμησίν τινα ἐμποιεῖ τῆς θείας σωφροσύνης. τουτὶ δὲ ἔτι σοι σαφέστερον ἐξηγήσομαι, πρὸς τὰ ἐγκλήματα τοῦ γήρως, ἃ πεποίησαι μικρῷ πρόσθεν, ἀποκρινό-

---

2 *καὶ* ante *κατά τινα* temere addidit Gesn.[1] f. 502^{v} | *ὁμοίωσιν* Meineke: *ὡμοιῶσθαι* S M A ‖ 3 Hom. Il. V 341 | *οὖσι τὸν* M | *ἔδουσ’ οὐ πίνουσ’* S M A, Hom. *ἔδουσιν οὐδὲ πίνουσιν* Tr. p. 576 ‖ 4 *οἱ* S A: *οὐ* ut videtur M | *δὲ*] *δ* A ‖ 6 *προσάγοντες* A ‖ 8 ″*ὦ Ζεῦ* ′*μέγα ὄφελος* S *μέγα ὄφελος ὦ Ζεῦ* M A: *ὦ Ζεῦ, μέγα ὄφελος* Tr. ‖ 9 *λύττης* Wyttenbach Ind. graec. Plut. p. 987: *λύπης* S M A | *ἀπόρρευσιν* ex dat. corr. S[1] ‖ 14 *τὸν Σωκράτους* S M *τὸν τοῦ Σωκράτους* A ‖ 15 v. *ὥσπερ Ἀλκιβιάδην ἐκεῖνος* in marginem reicienda esse mihi persuasit Meineke, non persuasit Eduardo Schwartz | *ἀλκιβιάδην* M A *ὁ ἀλκιβια*^{δ} (-*άδης* Tr.) S Tr. ‖ 17 *τὸ* S M *το*$^{\tilde{\omega}}$ A *ω̃* superscr. A[2] ‖ 18 *ἐθέλει* A | *διαμαρτίας* (ut proposuit Iacobs Add. animadv. in Ath. p. 187) S M: *δι’ ἁμαρτίας* A Tr. ‖ 21 *τουτὶ* S A *τοῦτο* M | *ἔτι σοι σαφέστερον ἐξηγ.*] cf. Stob. IV 50^{c}, 9 p. 1062, 10 *φράσω δ’ ἔτι σαφέστερον ἅπερ εἶπεν* ‖ 22 *μικρῷ πρόσθεν*] Stob. IV 50^{b}, 85 p. 1050, 21

μενος. εἰ γὰρ ἧττον ἐσθίων ἢ πίνων ὁ πρεσβύτης ἀφροδισίων τε ἀπεχόμενος, ὥσπερ † τε ἱεροφάντης, ἀλύπως διάκειται καὶ ἀνενδεῶς, τὸ πρὸς σωτηρίαν χρήσιμον προσαγόμενος, ἀπολείπων σοὶ τῷ νέῳ δι' ἀμαθίαν καὶ ἄγνοιαν τὰ νομιζόμενα εἶναι περισπούδαστα, μακάριζε τὸν τῶν μὲν ἀνθρωπείων κακῶν ἀπηλλαγμένον, ἄγοντα δὲ σχολὴν ἐπὶ τοῖς κατὰ ἀλήθειαν καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς. ὁπότε δὲ πτωχὸν δὴ λέγεις καὶ ἀνάπηρον καὶ παρειμένον τὸν γέροντα, μέμνησο ὡς ταῦτα δὴ τὰ παθήματα οὐ μόνον γήρως ἔργα, μυριάκις δὲ ἔκ τινος τύχης ἐπιπαραγίνεται καὶ τοῖς νέοις. ταῦτα δὲ τὸν μὲν ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας διάγοντα δεινῶς οἶμαι φέρειν, τὸν δὲ πρεσβύτην ἐν δυσμαῖς ὄντα τοῦ βίου καὶ δυστυχοῦντα ἧττόν τις ἡγήσεται βλάπτεσθαι εὖ φρονῶν. ἀλλὰ μὴν ταυτὶ τὰ δοκοῦντά σοι δεινά πως εἶναι καὶ ἄφυκτα κουφίζουσι μὲν καὶ φίλων καὶ οἰκείων ἐπικουρίαι, μάλιστα δὲ ὁ κατὰ φιλοσοφίαν λόγος, ὃν δεῖ πιστεύειν τοῖς μετιοῦσιν αὐτὸν χειραγωγόν τε εἶναι καὶ φύλακα καὶ πλοῦτον καὶ φῶς.

Καταγελάσας δὲ μικρῷ πρόσθεν τοῦ εἰρημένου περὶ

1 *εἰ γὰρ* S M A: *καὶ γὰρ* Tr. | *ἢ* ex *καὶ* (compend.) corr. S[1] || 2 *τε* libri: *τις* Sauppe. *ὡσπερεὶ* (pro *ὥσπερ τε*) Iacobs l. c. p. 188 probante Meineke. sufficit fort. *ὥσπερ γε*. deleri vult particulam *τε* Ed. Schwartz || 4 *τῶν ἔω* M | *τὰ δι' ἀμαθίαν καὶ ἄγνοιαν νομιζόμενα* Hirschig *Zeitschr. f. d. alterthumsw.* 1852 p. 367 || 5 *εἶναι* om. S || 8 *κωφὸν* pro *πτωχὸν* malebat Hirschig l. c. at respicitur Stob. IV 50[b], 85 p. 1051, 17 ss. nec quae deinceps subsequuntur favent isti coniecturae, ut vidit Meineke | *λέγεις* Halm Lect. Stob. p. 31: *λέγοι* S M A; *λέγοις* tacite scr. Gesn.[1] f. 502[v] || 10 *μυρί* (α superscr.) A | *ἐπιπαραγίνεται* S M *-γίγνεται* ut videtur A || 11 *τὸν* S A: *τῶν* M | *ἐν* om. A || 12 *δεινῶς* scripsi Lect. Stob. p. 30 s.: *δικαίως* S M A *βαρέως* Tr. superscr. S m. rec. *δικαίως οἶμαι δυσφορεῖν* ci. Meineke. *δικαίως οἶμαι ψέγειν* Sauppe *Ausgew. schr.* p. 236 idque minus apte | *ἐπὶ δυσμαῖς* scr. Meineke auctore Nauckio, tu cf. Plat. leg. VI p. 770 A *ἡμεῖς δ' ἐν δυσμαῖς τοῦ βίου* || 14 *βλαπτεσθαι* sine acc. S || 15 *δεινά· πῶσ* M || 16 *ὁ* ex *οὗ* corr. M[1] || 19 *καταγελάσας* (sic S M A) *δὲ μικρῷ πρόσθεν κτέ.*] cf. Stob. flor. 116, 49 p. 85, 7 s. Mein. *καταγελάσαι* temere Gaisford. *κατεγέλασα* non melius Iacobs *Sokr.*[4] p. 269. immo ante *οὐ γὰρ* (p. 1029, 1)

τῆς τῶν γερόντων δυσμορφίας ⟨οὐκ εὖ ἐποίησας⟩· οὐ γὰρ ἐπὶ κάλλει κριθησόμενον τὸ γῆρας πρὸς τὴν νεότητα παρήγετο, οὐδ' ὥσπερ ὑπό τινων ἐμπόρων ἢ ἐραστῶν μορφαί τινες ἐδοκιμάζοντο τῶνδε· ὅμως ἵνα μὴ δοκοίην τὰ πρόδηλα ταῦτα ὑπολείπειν, ὑπομνήσω σε, ὅτι τὸ μὲν νέον ὥρα τις καὶ ἀκμὴ κατακοσμεῖν ἔοικεν, τό τε τοῦ σώματος ἄνθος λήγει ἅμα τῷ χρόνῳ· τὸ δὲ ἀληθὲς κάλλος, ὅπερ ἐκ θείας κοινωνίας ἔσχε τὴν ἀπορροὴν καὶ ἦλθεν ἐπί τινας, τοῦτο δὲ οὐδὲ πόνος ἢ λιμὸς ἢ ἀμέλειά τις, ἀλλὰ μὴν οὐδ' ὁ πολὺς χρόνος δύναται ἀμαυρῶσαι, συγγενόμενον δ' ὁτῳοῦν καὶ συντραφὲν οὐκ ὤφθη ποτὲ θᾶττον ἀπαλλαγὲν τῆς ἐκείνου ψυχῆς. ὥσπερ δὲ ἔν τινι ἀγαθῇ γῇ φυτὸν ἀεὶ † θαρροῦν ἀνίησι τοὺς καρποὺς καὶ φυλάττει πολυχρονίους, οὕτω δὲ καὶ παιδὸς ἁψάμενον αὔξεται καὶ μειρακίῳ σύνεστι καὶ μᾶλλον ἐκτρεφόμενον δὴ καὶ κοσμούμενον ὑπὸ τῆς ὥρας νεανίσκῳ τε συμπαρομαρτεῖ καὶ γηράσαντος οὐκ ἀπολείπεται. αὐτίκα ἔστιν ἰδεῖν τοὺς πλείστους γέροντας οὐ μόνον σεμνότητι κατὰ τὸ σχῆμα καὶ βαδίσματι πρᾴῳ κοσμουμένους, οὐδὲ φωνῇ, καθάπερ που Ὁμη-

---

intercidit quod supra posui *οὐκ εὖ ἐποίησας*. aberrarunt oculi librarii a priore *ας ου* ad alterum

1 *κάλει* M ‖ **3** *οὐδὲ* M ‖ **4** *δοκοίην* M A: *δοκοίη* ex *δοκοῖεν* S¹ sed accentu non correcto ‖ **6** *κατακοσμεῖν* S M *κατασκομεῖν* A ‖ **9** *οὐδὲ* Meineke: *οὔτε* S M A. praestat fort. *οὐ* | *ἢ* ante *λιμὸς* ex *οὐ* corr. S¹ ‖ **10** *δὲ ὁτωοῦν* Tr.: *δέ τω οὖν* S M A ‖ **12** s. *φυτὸν ἀεὶ θαρροῦν* S M *ἀεὶ φυτὸν θαῤῥοῦν* ut videtur A: *φ. ἀεὶ θάλλον* Wyttenbach Animadv. in Plut. mor. p. 554 C, *φ. ἀειθαλοῦν* scribere ausus est Meineke, *φ. ἀείφρουρον* prop. Cobet Mnemos.² II p. 445 Sophoclis fr. 522 N.² non immemor sed nescio quid ariolatus de Iunco quasi 'pereleganti' scriptore ‖ **13** '*γῇ καρποὺς ἀνίησι*, non *δένδρον*' monet Meineke | *καρποὺς* S M A: *πτόρθους* Iacobs Addit. animadv. in Ath. p. 224 *κλάδους* idem *Sokr.*⁴ p. 269 ‖ **14** *οὔτωσ* M ‖ **16** post *συμπαρομαρτεῖ* addi vult *καὶ ἀνδρὶ παραμένει* Meineke, potius voci *νεανίσκῳ* substituendum esse *ἀνδρί* opinatur Sauppe, rectius. cf. Xen. Conv. 4, 17 Iuncus infra p. 1050, 13 s. ‖ **19** *οὐδὲ* S: *σὺ δὲ* M A | Hom. Il. III 150. 'si quid mutandum, malim *οὐδὲ φωνῇ ἡδείᾳ καί, καθάπερ — γερόντων, τῇ τῶν*' adnotat Meineke. Homeri verba respiciens (*τεττίγεσσι ἐοικότες, οἵ τε — ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν*) nescio an praestet *ἡδείᾳ*

ρος εἶπεν ἐπὶ τῶν γερόντων, ἡδείᾳ καὶ τῇ τῶν τεττίγων λειριοέσσῃ χρωμένους· ἀλλὰ δὴ καὶ τὸ εὐπρεπὲς παραμένει αὐτοῖς, ὥστε καὶ κατὰ ἀγορὰν καί που ἐν θεάτροις ὀφθέντες, οἷα δὴ ἐν ἀγέλῃ βοῶν καὶ ἵππων οἱ δοκοῦντες ἄρχειν τῆς ἀγέλης, τὸ εὐπρεπὲς παρέχουσι δῆλον τοῖς ἁπάντων ὀφθαλμοῖς· μάλιστα δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς θύοντες ἐστεφανωμένοι περιβλεπτότεροι τῶν ἱερέων γίνονται, ὅ τε νόμος αὐτοὺς ἐκείνους χειροτονεῖ τῇ Ἀθηνᾷ, ὥς φησι Ξενοφῶν ὁ φιλόσοφος, θαλλοφόρους. Μέτειμι δὲ ἐκ τοῦ παρόντος λόγου, καίτοι πλέον ἴσως τοῦ προσήκοντος ⟨καὶ οὕτως⟩ ἐνδιατρίψας αὐτῷ, ἐπὶ τὸν εἰρημένον ὑπὸ σοῦ τελευταῖόν τε καὶ ὥσπερ ἀνανταγώνιστον· ἐδόκει γάρ πως οὗτος ἐνίους τῶν παρόντων ταράττειν τε ἅμα καὶ λυπεῖν, ἐπειδὴ καὶ προστησάμενος τοῦ παντὸς ἀγῶνος καὶ τῆς χλεύης τὸν περὶ τοῦ θανάτου φόβον ἤλπισας ἐκπλήξειν οὐδὲν ἧττον κἀμὲ τὸν ἀντιλέγοντά σοι. ἀλλὰ μὴν τὸ κοινὸν τοῦ θανάτου τέλος, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἐπ' αὐτῷ νόμος ἢ χρόνος ὑπὸ τῶν θεῶν γέγραπται, ἴσον οἶμαι ποιεῖ τὸ πρᾶγμα τοῖς τε νέοις καὶ τοῖς γέρουσιν· ἀλλ' ὁ μὲν γέρων προλαβὼν τἀγαθὰ καὶ πλείονι χρόνῳ διατρίψας ἐν αὐτοῖς, μένει μὲν κἂν τῷ παρόντι βίῳ προσιούσης τῆς τελευ-

---

καὶ ⟨ὁμοίᾳ⟩ τῇ τῶν τεττίγων λειριοέσσῃ vel ἡδείᾳ καὶ ⟨ἴσῃ⟩ τῇ κτέ., nisi fortasse ἴσῃ supplendum erit post λειριοέσσῃ suadente Sauppio

4 οἷα δὴ — (5) τῆς ἀγέλης] cf. Hom. Il. Π 480 ‖ **7** ἐστεφανωμένοι] οι ex ου corr. M¹ | περιβλεπτότεροι] ό ex ώ corr. M¹ | ἱερέων prop. Meineke, alii: ἱερῶν libri ‖ **8** χειροτονεῖ κτέ.] Xenoph. Conv. 4, 17 Thalh. θαλλοφόρους τῇ Ἀθηνᾷ τοὺς καλοὺς γέροντας ἐκλέγονται, ὡς συμπαρομαρτοῦντος πάσῃ ἡλικίᾳ τοῦ κάλλους. hinc fluxerit etiam quod supra dixit Iuncus συμπαρομαρτεῖ ‖ **10** καί τοι S A καὶ τοῖσ M | addidi κ/ οὕτως quod post -κόντος facile intercidere poterat, nisi fortasse in prioribus males supplere καίτοι ⟨καὶ οὕτως⟩ ‖ **12** τελευτέοντε M | ἀνανταγώνιστον S M ἀνταγώνιστον A ‖ **13** τε (vel τὲ) ἅμα M A (sic): ἅμα τε S ‖ **17** αὐτῶ S αὐτῶν M A ‖ **18** ἴσον S ἶσον M A ‖ **19** τοῖς τε νέοις M A τοῖς νέοις S; τοῖς νέοις τε tacite scr. Gesn.² p. 588 ‖ **21** μὲν κἂν Sauppe: μὲν καὶ libri. apparet enim dativum non pendere posse a προσιούσης. probabilitatis fines excesserunt Halm Lect. Stob. p. 31 et Meineke

τῆς μεμνημένος ὧν τε εἶδεν ὧν τε μετέσχε καθ' ἡδονήν· ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς θαρρεῖ δὲ ὡς ἐπ' αὐτὰ ἀφιγμένος· ὁ δ' ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τελευτήσας, ἀνάγκη γὰρ τελευτᾶν καὶ νέοις, ἄπειρός τε τῶν ἡδέων καὶ ἀπλήρωτος ἐν τοῖς ὁμοίοις ἔσται. δοκεῖ δέ μοι ἑκάτερος αὐτῶν ἐοικέναι τοῖς ἀγωνιζομένοις δρόμον ἢ τοῖς πλέουσι· καὶ ὁ μὲν διελθὼν τὸ μέγα πέλαγος, ὅπερ εἶναι λέγω τὸν βίον, κατάρας ἐπί τινα λιμένα τοῦ κυβερνήτου κελεύσαντος ἀπέβη τῆς νεώς, ἤ που διαγωνισάμενος ἐν τῷ σταδίῳ καὶ τοῦ στεφάνου τυχὼν ἀποτάττεται τοῖς ἀγῶσιν· ὁ δ' ἕτερος ἐν μέσῳ τῷ πόρῳ τῆς θαλάττης διεφθάρη, μὴ διελθὼν τὸν προκείμενον αὐτῷ πλοῦν ὑπὲρ οὗ πολλάκις εὔξατο, ἤ που τρέχων ἐν τῷ σταδίῳ καταπεσὼν ἀστεφάνωτος ἐξεκομίσθη.

28 (27 Mein.) Ἀρχύτα Πυθαγορείου ἐκ τοῦ Περὶ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ καὶ εὐδαίμονος.

Παραπλησίως δὲ καὶ γῆρας ἔχει ποτὶ νεότατα, καὶ ποεῖ ἁ μὲν νεότας ἐγχειρητικῶς, τὸ δὲ γῆρας προνοατι-

---

1 ὧν μετέσχε SM ὧν τε μετέσχε A Tr. p. 577 ‖ 2 ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς θαρρεῖ ὡς S ὁ δὲ ἐπὶ τοῖς θαρρεῖ δὲ ὡς MA. haec corruptiora sunt quam quae certo sanari possint. οὐ δ' ἐλπίζει, θαρρεῖ δὲ ὡς Sauppe l. c. p. 237. ὁ δὲ (sc. ὁ νέος) ἐπὶ τοῖς ⟨ἴσοις⟩ (ὁ δὲ ⟨νέος⟩ ἐπ' ἴσοις Iacobs *Sokr.*[4] p. 271) θαρρεῖ γε, ὡς ⟨ὁ⟩ ἐπ' αὐτὰ ἀφιγμένος, ἐν ἀκμῇ δὲ τῆς (ἐν ἀκμῇ δὲ τῆς iam Iacobs l. c.) ἡλικίας τελευτήσας κτἑ. temptaverat Halm l. c. omitto quae adnotavit Meineke. cf. Cic. de senect. c. 19 § 67 s. | ὁ δ' ἐν M: οὐδ' ἐν S ὁ δὲ ἐν A ‖ 4 νέοις SM νέους A. illud revocavi coll. Iunci verbis flor. 121, 35 p. 119, 24 Mein. ἀνθρώπῳ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις ... ἐξιέναι τοῦ βίου πᾶσα ἀνάγκη | ⟨οὐκ⟩ ἐν τοῖς ὁμοίοις dubitans ci. Meineke. fort. ἄπειρός τε τῶν ἡδέων καὶ ἀπλήρωτος ⟨ὢν πῶς⟩ ἐν τοῖς ὁμοίοις ἔσται; ‖ 8 κέλσαντος prop. Halm. cf. infra p. 1071, 1. 5 ‖ 9 διαγωνισάμενος SM: ὁ διαγ. A | τοῦ στεφάνου S: τοὺς στεφάνους MA ‖ 10 ὁ δὲ M ‖ 11 διελθὼν MA: ἐλθὼν S ‖ 12 αὐτῷ SM: αὐτοῦ A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. SMA. πυθαγορίου libri, corr. Meineke ‖ 17 ποεῖ SMA: ποιεῖ tacite scr. Gesn.[2] p. 589 | ἐγχειρητικῶς MA ἐγχειριτικῶς S: corr. Cobet Mnemos. IX p. 146 | ποτινοατικῶς (ποτὶ νοα- A) SA ποτινοατικῶσ M: προνοατικῶς tacite corr. Gesn.[1] f. 503v. accusativum agnovit Cobet l. c. post προνοατ. lacunam signavi praecedente Meinekio

κώς . . . καὶ μηδέποκα ἀφύλακτον αὐτὸ ἀφίεμεν διανοίας, ἀλλὰ καὶ τί πράσσει καὶ τί πέπραχεν ἐπισκοπεῖ, ἵνα τὰ μὲν μέλλοντα τοῖς παρεόντεσσι σταθμευόμενος, τὰ δ' ἐνεστακότα τοῖς παρῳχημένοις αὐτὸς αὑταυτὸν διορθοῦν δύνηται, ποτὶ μὲν τὸν παροιχόμενον ⟨χρόνον⟩ τὰν μνάμαν ἐφαρμόζων, ποτὶ δὲ τὸν παρεόντα τὰν αἴσθασιν, ποτὶ δὲ τὸν μέλλοντα τὰν πρόνοιαν. ἔστι γὰρ ἀεὶ μνάμα μὲν ἁμὶν τῶ παρεληλυθότος χρόνω, πρόνοια δὲ τῶ μέλλοντος, αἴσθασις δὲ τῶ παρεόντος. διὸ δὴ δεῖ τὸν ὀρθῶς καὶ καλῶς βιοτεύεν μέλλοντα μὴ μόνον αἰσθατικὸν καὶ μναμονικὸν ἀλλὰ καὶ προνοατικὸν ἦμεν.

29 (28 Mein.) *Ἐκ τοῦ Θεμιστίου Περὶ ψυχῆς.*

Καίτοι περί γε τῶν γερόντων ὁ Σοφοκλῆς εἴρηκε χαριέντως

σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.

καταγωγῇ γὰρ ἔοικεν ὁ γεροντικὸς θάνατος, ἐκβολὴ δὲ καὶ ναυάγιόν ἐστιν ὁ τῶν νέων· ἐκπίπτει γὰρ ἡ ψυχὴ βίᾳ συντριβομένου τοῦ σώματος.

30 (29 Mein.) *Παρμενίδου* (Diels Doxogr. Gr. p. 443 b).

Γῆρας γίγνεσθαι παρὰ τὴν τοῦ θερμοῦ ὑπόλειψιν.

31 (30 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ α' τῆς Πολιτείας* (p. 328 D—329 D).

---

1 *αὐτὸ ἀφίεμεν* (*ἀφιέμεν* Tr.) *διανοίας* libri. *αὑτὸν ἀφιέμεν* ⟨*δεῖ*⟩ *διανοίας* dubitanter ci. Meineke ‖ 2 *πέπραγεν* (*πεπραγὲν* A) S M A: tacite corr. Orelli Opusc. sent. II p. 246 ‖ 3 *παρεόντεσσι* (ut tacite scr. Orelli l. s.) A ubi tamen *τοῖς παρωχημένοις παρεόντεσσι* legitur: *παρεόντεσι* S M ‖ 4 *αὑταυτὸν* S *αὗτα τὸν* (sed *α τ* in ras.) M *αὖ ταυτὸν* A *αὑτ' αὑτὸν* Tr. | *διορθοῦν* S M *διηρθροῦν* A ‖ 5 *παροιχόμενον* S *παροι* ^{χό} *μενον* sed post *οι* una litt. rasa M *παρεχόμενον* A | *χρόνον* inseruit Meineke | *ἐφαρμόζων* ex -*ζον* corr. M[1] ‖ 6 *παρέοντα* typothetae vitium ed. Gaisf. Lips. | *αἴσθασιν* S M A *αἴσθησιν* Tr. ‖ 7 *ἀεὶ*] *δὴ* mavult Meineke | *ἁμῖν* M A *ἡμῖν* S ‖ 10 *μναμονικὸν* S M *μναμονητικὸν* A *μναμονευτικὸν* scr. Meineke ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S M A. expectes *Θεμιστίου ἐκ τοῦ Π. ψ.* Plutarcho adsignat sine iusta causa Bernardakis vol. VII p. 152 ‖ 13 Soph. O. T. 961. recurrit versus infra Stob. IV 51, 9 | *εἴρηκεν* M ‖ 15 *παλαι' ἀσώματ'* A ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S A, om. M ‖ 21 ecl. cum lemm. hab. S M A

Ὡς εὖ ἴσθι ὅτι ἔμοιγε ὅσον αἱ ἄλλαι αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αὔξονται αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί. μὴ οὖν ἄλλως ποίει, ἀλλὰ τοῖσδέ τε τοῖς νεανίσκοις ξύνισθι καὶ δεῦρο παρ' ἡμᾶς φοίτα ὡς παρὰ φίλους τε καὶ πάνυ οἰκείους. Καὶ μήν, ἦν δ' ἐγώ, ὦ Κέφαλε, χαίρω γε διαλεγόμενος τοῖς σφόδρα πρεσβύταις· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι παρ' αὐτῶν πυνθάνεσθαι, ὥσπερ τινὰ ὁδὸν προεληλυθότων ἣν καὶ ἡμᾶς ἴσως δεήσει πορεύεσθαι, ὁποία τίς ἐστι, τραχεῖα καὶ χαλεπὴ ἢ ῥᾳδία καὶ εὔπορος. καὶ δὴ καὶ σοῦ ἡδέως ἂν πυθοίμην ὅ τι σοι φαίνεται τοῦτο, ἐπειδὴ ἐνταῦθα ἤδη εἶ τῆς ἡλικίας ὃ δὴ 'ἐπὶ γήραος οὐδῷ' φασὶν εἶναι οἱ ποιηταί, πότερον χαλεπὸν τοῦ βίου, ἢ πῶς σὺ αὐτὸ ἐξαγγέλλεις. Ἐγώ σοι, ἔφη, νὴ τὸν Δία ἐρῶ, ὦ Σώκρατες, οἷόν γέ μοι φαίνεται. πολλάκις γὰρ συνερχόμεθά τινες εἰς ταὐτὸ παραπλησίαν ἡλικίαν ἔχοντες, διασῴζοντες τὴν παλαιὰν παροιμίαν. οἱ οὖν πλεῖστοι ἡμῶν ὀλοφύρονται ξυνιόντες, τὰς ἐν τῇ νεότητι ἡδονὰς ποθοῦντες καὶ ἀναμιμνῃσκόμενοι περί τε τἀφροδίσια καὶ περὶ πότους τε καὶ εὐωχίας καὶ ἄλλα ἄττα ἃ τῶν τοιούτων ἔχεται, καὶ ἀγανακτοῦσιν ὡς μεγάλων τινῶν ἀπεστερημένοι καὶ τότε μὲν εὖ ζῶντες, νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες. ἔνιοι δὲ καὶ τὰς τῶν οἰκείων προπηλακίσεις τοῦ γήρως ὀδύρονται, καὶ ἐπὶ τούτῳ δὴ τὸ γῆρας ὑμνοῦσιν ὅσων κακῶν σφίσιν

---

1 v. *εὖ ἴσθι* — (3) *καὶ ἡδοναί* affert Clemens Al. Strom. III 3 p. 204, 10 Stähl. utitur verbis *ὅσον αἱ κατὰ τὸ σῶμα* — (3) *ἐπιθυμίαι*, quod fugit Platonis editores, Anaximenes Lampsacenus Stob. IV 50[c], 91 (= Anaxim. fr. 26 Muell. ‖ 2 *ἀπομαραίνονται* S, Plat., Anaxim., Clem.: *ἀπομαραίνουσι* M *ἀπομαραίνουσαι* A ‖ 4 *νεανίαις* Platonis nonnulli | *ξύνισθι* (vel *σύν*-) Plat. *ξυνίσθι* S *ξυνίσθει* M om. A sed lacuna relicta ‖ 5 *φοῖτα* M ‖ 7 *χρῆναι* om. Tr. ‖ 9 *δεήσει* M, Plat. *δεήσῃ* S A | *ποία* Plat. ‖ 10 *καὶ δὴ καὶ σοῦ* usque ad ecl. fin. om. M A ‖ 12 Il. XXII 60 XXIV 487 ‖ 15 *συνερχόμεθα* nescio an ex *συνειχ*- corr. S[1] *συνειχόμεθα* Tr. ‖ 16 *ταὐτὸν* Plat. ‖ 18 *ξυνόντες* Buttmann ‖ 19 *τἀφροδίσια* S, Plat. *τὰ ἀφροδίσια* Tr. ‖ 20 *τε* om. Platonis non nulli ‖ 22 *νῦν δὲ οὐδὲ ζῶντες* om. Tr. ‖ 24 *τούτῳ* Plat.: *τοῦτο* S

αἴτιον. ἐμοὶ δὲ δοκοῦσιν, ὦ Σώκρατες, οὗτοι οὐ τὸ αἴτιον αἰτιᾶσθαι. εἰ γὰρ ἦν τοῦτο αἴτιον, κἂν ἐγὼ ταὐτὰ ταῦτα ἐπεπόνθειν, ἕνεκά γε γήρως, καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ὅσοι ἐνταῦθα ἦλθον ἡλικίας. νῦν δὲ ἔγωγε ἤδη ἐντετύχηκα οὐχ οὕτως ἔχουσι καὶ ἄλλοις, καὶ δὴ καὶ Σοφοκλεῖ ποτε τῷ ποιητῇ παρεγενόμην ἐρωτωμένῳ ὑπό τινος, Πῶς, ἔφη, ὦ Σοφόκλεις, ἔχεις πρὸς τὰ ἀφροδίσια; ἔτι οἷός τε εἶ γυναιξὶ συγγίνεσθαι; καὶ ὅς, Εὐφήμει, ἔφη, ὦ ἄνθρωπε· ἀσμενέστατα μέντοι αὐτὸ ἀπέφυγον, ὥσπερ λυττῶντά τινα καὶ ἄγριον δεσπότην ἀποφυγών. εὖ οὖν μοι καὶ τότε ἐκεῖνος ἔδοξεν εἰπεῖν, καὶ νῦν οὐχ ἧττον. παντάπασι γὰρ τῶν γε τοιούτων ἐν τῷ γήρᾳ πολλὴ εἰρήνη γίνεται καὶ ἐλευθερία· ἐπειδὰν αἱ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσαι καὶ χαλάσωσι, παντάπασι τὸ τοῦ Σοφοκλέους γίνεται, δεσποτῶν πάνυ πολλῶν ἔστι καὶ μαινομένων ἀπηλλάχθαι. ἀλλὰ καὶ τούτων πέρι καὶ τῶν γε πρὸς τοὺς οἰκείους μία τις αἰτία ἐστίν, οὐ τὸ γῆρας, ὦ Σώκρατες, ἀλλ' ὁ τρόπος τῶν ἀνθρώπων. ἐὰν μὲν γὰρ κόσμιοι καὶ εὔκολοι ὦσι, καὶ τὸ γῆρας μετρίως ἐστὶν ἐπίπονον· εἰ δὲ μή, καὶ γῆρας, ὦ Σώκρατες, καὶ νεότης χαλεπὴ τῷ τοιούτῳ συμβαίνει. καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα, βουλόμενος αὐτὸν ἔτι λέγειν ἐκίνουν καὶ εἶπον· Ὦ Κέφαλε, οἶμαί σου τοὺς

2 *ταὐτὰ* om. typotheta ed. Lips. Gaisf., inde etiam Meineke ‖ **3** *ἐπεπόνθη* Plat. ‖ **4** *ἔγωγε* S Tr., Plat.: *ἐγὼ* tacite ex Platonis Aldina Gesn.[1] f. 503v ‖ **5** Sophoclis apophthegma post Platonem tradiderunt multi; testimonia, inter quae est Stobaei III 6, 42 H., collegerunt qui de vita Sophoclis scripserunt, velut Iahn-Michaelis in ed. El. ‖ **7** *γυναιξὶ* S, Theo Progymn. p. 66, 6 Sp. *γυναικὶ* Plat. ‖ **8** *συγγίνεσθαι* S, Theo l. c. *συγγίγνεσθαι* Plat., e Plat. Gaisford | *ὦ* om. Clemens Alex. Paedag. II 10 p. 214, 19 et Strom. III 18 p. 204, 13 Stähl. | *ἀσμεναίτατα* Eustath. in Od. II p. 90 Et. M. p. 31, 17 ‖ **9** *αὐτὰ* Theo l. c. ‖ **10** *ἀποφυγὼν* S, Plat., Clem. Strom. l. c. *ἀποδρὰς* Theo l. c. om. Stob. III 6, 42, Clem. Paed. l. c. | *ἔδοξεν ἐκεῖνος* Plat. ‖ **11** *τῶν τε* Tr. ‖ **12** *γίνεται* S *γίγνεται* Plat., e Plat. Gaisford ‖ **13** *ἐπειδὰν* S, Plat. plurimi; *ἐπειδὰν γὰρ* e Platonis Ald. Gesn.[1] f. 504r ‖ **18** *ἂν μὲν γὰρ* Plat. ‖ **21** v. *καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς* — (p. 1035, 13) *ἐν αὐτῷ γένοιτο* primus edidi ex S ubi eadem manu continuantur, om. Tr. | *βουλόμενος ἔτι λέγειν αὐτὸν* Plat.

πολλούς, ὅταν ταῦτα λέγῃς, οὐκ ἀποδέχεσθαι ἀλλ' ἡγεῖσθαι ῥᾳδίως σε τὸ γῆρας φέρειν οὐ διὰ τὸν τρόπον ἀλλὰ διὰ τὸ πολλὴν οὐσίαν κεκτῆσθαι· τοῖς γὰρ πλουσίοις πολλά φασιν παραμύθια εἶναι. Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις· οὐ γὰρ ἀποδέχονται. καὶ λέγουσι μέν τι, οὐ μέντοι ὅσον οἴονται· ἀλλὰ τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους εὖ ἔχει, ὃς τῷ Σεριφίῳ λοιδορουμένῳ καὶ λέγοντι ὅτι οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πόλιν εὐδοκιμοίη, ἀπεκρίνατο ὅτι οὔτ' ἂν αὐτὸς Σερίφιος ὢν ὀνομαστὸς ἐγένετο οὔτ' ἐκεῖνος Ἀθηναῖος. καὶ τοῖς δὴ μὴ πλουσίοις, χαλεπῶς δὲ τὸ γῆρας φέρουσιν, εὖ ἔχει ὁ αὐτὸς λόγος, ὅτι οὔτ' ἂν ὁ ἐπιεικὴς πάνυ ῥᾳδίως γῆρας μετὰ πενίας ἐνέγκοι οὔθ' ὁ μὴ ἐπιεικὴς πλουτήσας εὔκολός ποτ' ἂν ἑαυτῷ γένοιτο.

---

1 *ἡγεῖσθαί σε ῥᾳδίως* Plat. ‖ 4 *πολλὰ παραμυθιά φασιν εἶναι* Plat. | *λεγεις* sine acc. S ‖ 5 *ὅσον* S *γε ὅσον* Plat. *ὅσον γε* ci. Cobet ‖ 6 *ὃς* Plat.: *ὡς* S ‖ 8 *εὐδοκιμοίη* S *εὐδοκιμοῖ* Plat. ‖ 11 *πάνυ τι ῥᾳδίως* Plat. ‖ 13 *ἑαυτῷ* Plat.: *ἐν αυτῶ* (sine sp.) S

CAPVT L. PARS SECVNDA.

ΨΟΓΟΣ ΓΗΡΩΣ.

32 (116, 1 Mein.) *Μιμνέρμου* (fr. 3 B.[4]).

Τὸ πρὶν ἐὼν κάλλιστος, ἐπὴν παραμείψεται ὥρῃ,
οὐδὲ πατὴρ παισὶν τίμιος οὔτε φίλος.

33 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Γλαύκῳ* (fr. 637 N.[2]).

Φεῦ φεῦ, τὸ γῆρας ὡς ἔχει πολλὰς νόσους.

34 (contin. 2 Mein.: Trag. adesp. 549 N.[2])

Γέροντι δ' οὐχ οἷόν τε μηκύνειν χρόνον.

35 (contin. 2 Mein.: Trag. adesp. 550 N.[2])

---

2 Inscriptio legitur in S M A Mac. de Photio vide quae dixi p. 1020, 2. numerum *ρϑ'* adscr. S *ρια'* M Mac. *ρι'* A *ριγ'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A, *μιμνέρμου* S M *μενάνδρου* A *μιμέρμνου* Tr. ‖ 4 *ὥρη* S M A sed *ω* e corr. M[1] *ὥρην* Vrsinus ex codd. cf. supra p. 828, 8 ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, ecl. 2—7 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit S. recurrit versus flor. Mon. 129 Leid. 122 (Philol. VI p. 578) ‖ **8** ecl. sine lemm. vel distinctione maiore cum priore cohaeret in S M A, separandum esse versum intellexit Meineke. Euripidis esse (lemmate non iterato) paene certum duco, cum praesertim etiam proximus sit originis Euripideae. cf. Eur. Herc. 87 *χρόνον δὲ μηκύνωμεν* ‖ **10** ecl. sine lemm. vel distinctione maiore cum versu priore cohaerentem hab. S M A, sine prioribus lemmate *Εὐριπίδου γλαύκω* instructam Mac. f. 141v, unde hoc apparet in Macarii codice tres versus (ecl. 33—35) ita exaratos fuisse ut unus quisque Glauci (Polyidi) Euripideae videretur. nec video quo modo erroris coargui possit Macarius, immo confirmatur sententia Grotii qui versum a prioribus segregavit Dict. poet. p. 477. est autem Euripidis, cf. ecl. 39 v. 3 *μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους.* quod enim coniecit de Wilamowitz De trag. gr. fr. p. 25 versum *μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφ. π. ἔχει* quasi 'variam lectionem' esse sententiae *μ. γ. αἰ. μυρίους τίκτει πόνους*, id ita ut absit dubitatio demonstrari nequit. saepius

Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.

36 (3 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης.*

* * *

37 (contin. 3 Mein.: Eur. Bacch. 1251)

Ὡς δύσκολον τὸ γῆρας ἀνθρώποις ἔφυ.

38 (4 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλῳ* (fr. 25 N.[2]).

Φεῦ φεῦ, παλαιὸς αἶνος ὡς καλῶς ἔχει·
γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος
καὶ σχῆμ᾽, ὀνείρων δ᾽ ἕρπομεν μιμήματα.
νοῦς δ᾽ οὐκέτ᾽ ἔστιν, οἰόμεσθα δ᾽ εὖ φρονεῖν.

39 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Οἰνομάῳ* (fr. 575 N.[2]).

---

recurrunt in Euripide hemistichia aut plane eiusdem formae aut paululum inmutatae, cf. adn. 6 vel Fr. Schroeder De iteratis ap. trag. Gr. Argentor. a. 1882. delatus est versus in Men. monost. 351, cf. Guil. Meyer *Vrbin. samml.* p. 437 s. Nauck Trag. gr. fr.[2] p. 948

1 *γὰρ* suo more om. Mac. | *αἰὼν* S M Mac. *ἐὼν* A ‖ 2 lemma hab. S (de quo vide ad ecl. 2 Mein.) M A, sed auctoris loco *μεναν* (superscr. *Δρ/*) *εὐριππί* (superscr. *Δ*) M, ut ante Andromachae Euripideae eclogam Menandream intercidisse conicias. versus ipse qui subicitur Baccharum est, non Andromachae. lacunam igitur signavi, qua absorptos putes Andromachae versus velut 1081 s. *ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν Οἵα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ᾽ ἔχεις.* sic Pelei verbis sententia quae praecedit illustrari poterat haud inepte ‖ 3 addi poterit *Εὐρ. Βάκχαις* ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 2 Mein. *τοῦ αὐτοῦ* pro *Εὐρ.* A ‖ 6 versus recurrit eisdem verbis Eur. fr. 333 N.[2] = Stob. IV 30, 5 p. 730, 4 ‖ 7 *οὐδὲν ἐσμὲν* etiam A, fallitur Gaisford | *ὄχλος* libri vix recte: *ψόφος* H. Hirzel De Eur. in comp. div. arte p. 72; idque recepit Nauck. non mirabor si cui in mentem veniet *χόλος*. cf. Anth. P. IX 127 *ὁ πρεσβύτης γίνεται ὀξύχολος* Eur. Andr. 727 *ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο* Cicero de sen. 18, 65 *sunt morosi et anxii et iracundi et difficiles senes.* sed ira senis tumor inanis: apte additur *καὶ σχῆμα*. iunguntur *χόλος καὶ σχῆμα* fere ut infra ecl. 57 *φωνὴ καὶ σκιά* ‖ 8 *ἕρμομεν* M A ‖ 9 *οὐκέτ᾽ ἐστὶν* S *οὐκ ἔστιν* (vel *ἐστίν*) M A *οὐκ ἔνεστιν* Pflugk fort. recte | *οἰόμεθα* S M A: tacite corr. Gesn.[1] f. 504[v] ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac., de S vide etiam ad ecl. 33. *οἰνομαί* (superscr. *ω*) M

Ὅστις δὲ θνητῶν βούλεται δυσώνυμον
εἰς γῆρας ἐλθεῖν, οὐ λογίζεται καλῶς·
μακρὸς γὰρ αἰὼν μυρίους τίκτει πόνους.

40 (6 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 1080 N.[2]).

Ὦ γῆρας, οἵαν ἐλπίδ' ἡδονῆς ἔχεις,
καὶ πᾶς τις εἰς σὲ βούλετ' ἀνθρώπων μολεῖν·
λαβὼν δὲ πεῖραν, μεταμέλειαν λαμβάνει,
ὡς οὐδέν ἐστι χεῖρον ἐν θνητῷ γένει.

41 (8 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 555 K.).

Ὀχληρὸν ὁ χρόνος ὁ πολύς· ὦ γῆρας βαρύ,
ὡς οὐδὲν ἀγαθόν, δυσχερῆ δὲ πόλλ' ἔχεις
τοῖς ζῶσι καὶ λυπηρά· πάντες εἰς σὲ δὲ
ἐλθεῖν ὅμως εὐχόμεθα καὶ σπουδάζομεν.

42 (9 Mein.) *Μενάνδρου Χαλκεῖα* (fr. 509 K.).

Οὐκ ἂν γένοιτ' ἐρῶντος ἀθλιώτερον
οὐθὲν γέροντος πλὴν ἕτερος γέρων ἐρῶν.
ὃς γὰρ ἀπολαύειν βούλεθ' ὧν ἀπολείπεται
διὰ τὸν χρόνον, πῶς οὗτος οὐκ ἔστ' ἄθλιος;

---

1 et 2 om. Mac. | *δïσώνυμον* A ‖ 3 vide ad ecl. 35 | *γὰρ* om. Mac. | *νόσους* (in marg. *πόνους* Voss.) Voss. Frob. p. 136, inde Gesn.[1] f. 504[v] mrg. cf. ecl. 33 ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 33. *τοῦ αὐτοῦ* pro *εὐρ.* A ‖ 5 *γήρασ* M pr. | *οἵαν ἐλπίδ'* M ‖ 6 *βούλετ' ἀνθρώπων* (*ανων* S) S M A *βούλεται βροτῶν* (vel *θνητῶν*) Meineke Com. IV praef. p. X *βούλεται νέων* Herwerden Exerc. cr. p. 66 ‖ 7 *μεταμέλεια λαμβάνει* Meineke structuram *λαβὼν δὲ π.*, *μεταμέλεια λ.* exemplis illustrans l. c. *μεταμέλειαν ἀλφάνει* Heimsoeth prooem. Bonn. aest. a. 1868 p. XII *μεταμέλειαν ἂν λάβοι* Munro ‖ 8 *οἶσ* (pro *ὡς*) S A | *ἐν θνητῶ γένει* M A *ἐν τῶ γήρας βαρύ*, sed *βα* ex *γη* (non *γε*) corr. S[1] quod irrepsit ex primo versu eclogae 8 Mein. ubi *τὸ γῆρας βαρύ* S *ἐν τῷ γήραϊ βαρύ* Tr. p. 580 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 7 Mein.) M A (post ecl. 8 Mein.) ‖ 10 *ὦ* Grotius Dict. poet. p. 479 *τὸ* S M A ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S M A; *μ*[ε] nec pl. S *μενάνδρου* (*τοῦ αὐτοῦ* A) *χαλκεῖα* M A ‖ 16 *γέρων ἐρῶν* libri: *γεραίτερος* Naber (coll. Men. fr. 656 = Stob. IV 24[b], 16) idque commendavit Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 116 ‖ 17 *βούλεται* A *βούλετ'* S M *βούλεθ'* Tr. ‖ 18 *ἔσται* A

43 (10 Mein.) *Θεόγνιδος* (1129—32).

Οὔτε γε μὴν πενίης θυμοφθόρου ⟨*οὐ*⟩ *μελεδαίνω,*
οὐδ᾽ ἀνδρῶν ἐχθρῶν, οἵ με λέγουσι κακῶς.
ἀλλ᾽ ἥβην ἐρατὴν ὀλοφύρομαι, ἥ μ᾽ ἐπιλείπει,
κλαίω δ᾽ ἀργαλέον γῆρας ἐπερχόμενον.

44 (11 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (527 s.).

Ὤ μοι ἐγὼν ἥβης καὶ γήραος οὐλομένοιο,
τοῦ μὲν ἐπερχομένου, τῆς δ᾽ ἀπονισσομένης.

45 (12 Mein.) *Φερεκράτους* (fr. 248 K.).

Ὦ γῆρας, ὡς ἐπαχθὲς ἀνθρώποισιν εἶ
καὶ πανταχῇ λυπηρόν, οὐ καθ᾽ ἓν μόνον.
ἐν ᾧ γὰρ οὐδὲν δυνάμεθ᾽ οὐδ᾽ ἰσχύομεν,
σὺ τηνικαῦθ᾽ ἡμᾶς προδιδάσκεις εὖ φρονεῖν.

46 (12ᵃ Mein.: Pherecr. fr. 146 K.)

Εἰκῇ μ᾽ ἐπῇρας ὄντα τηλικουτονὶ
πολλοῖς ἐμαυτὸν ἐγκυλῖσαι πράγμασιν.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 2 *ἐμπίομαι* Theogn. cod. Mut. *εἰ πίομαι* Theogn. deteriores *οὔτε* (*οὐδέ* Bergk) *γε μὴν* S M A 'quae inscita est correctio scripturae mendosae vel non intellectae' ut putat Bergk. *ἔμπα γε μὴν* ci. M. Schmidt | *οὐ* e Theogn. suppl. Grotius Dict. poet. p. 479, om. S M A ‖ 3 *οἵ με* S A, Theogn.: *οἶμαι* M ‖ 4 *ῆ* vel *ἢ* in *ἥ* corr. M[1] ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A. legitur etiam Anth. Pal. IX 118 [*Βησαντίνου*] ubi vide quae disseruit Stadtmueller ‖ 7 *οὐλομένοιο* S, Theogn., Anth.: *οὐλομένοισ* (-*μένοις* compend. A) M A ‖ 8 *ἀπονισσομένης* S M *ἀπονισσαμένης* A *ἀπονῖσομένης* Theogn. cod. Mut. *ἀπονισομένης* Anth. cod. Pal. *ἀπονεισομένης* Anth. Plan. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A. versum *νῦν δ᾽ ἄρτι κτὲ.* Pherecratis Chironis vel potius Chironum esse testatur Priscianus XVIII p. 328, 13 H. sed ab *εἰκῇ μ᾽ ἐπῇρας* (15) novam incipere eclogam perspexit Grotius Dict. poet. p. 479, versus autem qui praecedunt mediam potius vel novam comoediam sapiunt Meinekio Com. II 1 p. 359, ut dubitatio oriatur num *Φερεκράτους* lemma per errorem retractum sit ad versus *ὦ γῆρας* — (13) *εὖ φρονεῖν.* cf. Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 173. ut ut res se habet, non debuit de Epicrate cogitare Kock Com. I p. 208: Epicratem ignorat pinacographus Photii ‖ 11 *καθὲν* M ‖ 13 *προδιδάσκεις* S: *προσδιδάσκεις* M A ‖ 15 versus sine lemm. cum prioribus cohaerent in S M A, quamquam plenius sic *φρονεῖν*: distinguitur in A, separavit Grotius, vide ad v. 9 ‖ 16 *πολλοῖς* Frob. p. 136, inde *al.* *πολλοῖς* Gesn.[1] f. 505 mrg.: *πολλάκις* S M A

ἐγὼ γάρ, ὦ ἄνδρες, ἡνίκ' ἦν νεώτερος,
ἐδόκουν μέν, ἐφρόνουν δ' οὐδέν, ἀλλὰ πάντα μοι
κατὰ χειρὸς ἦν τὰ πράγματ' ἐνθυμουμένῳ·
νῦν δ' ἄρτι μοι τὸ γῆρας ἐντίθησι νοῦν.

47 (13 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 240a K.).

Σφόδρα [τι] ἐστὶν ἡμῶν ὁ βίος οἴνῳ προσφερής·
ὅταν ᾖ τὸ λοιπὸν μικρόν, ὄξος γίνεται.

48 (14 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 240b K.).

Πρὸς γὰρ τὸ γῆρας ὥσπερ ἐργαστήριον
ἅπαντα τἀνθρώπεια προσφοιτᾷ κακά.

49 (15 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 255 K.).

Τὸ γῆρας ὥσπερ βωμός ἐστι τῶν κακῶν·
πάντ' ἔστ' ἰδεῖν εἰς τοῦτο καταπεφευγότα.

50 (16 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 256 K.).

---

5 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemmate *ἀντιφάνους* compr. ecl. 13—16 Mein. S. cf. Anth. Pal. IX 127 Teletis rel.² p. CXX H. ‖ **6** *τι* secl. Meineke | *ἡμῶν ὁ βίος* M A *ὁ βίος ἡμῶν* S ‖ **7** *γίνεται* S *γίγνεται* M A ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. anteced. hoc fragmentum cum priore ad unum coniunxit Meineke Com. III p. 155, cui non obsequi debuit Kock Com. II p. 116: miscerentur imagines inepte ‖ **9** *ὥσπερ* S M A. *ὡς πρὸς* Cobet V. l.² p. 164 non necessario, cf. Kuehner-Gerth *Ausf. gr.* II 1 p. 551 s. ‖ **10** *ἅπαντα ἄνθρώπεια* (*τἄν* supra lin.) A ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 13 Mein. *ἀντιφάνουσ* M *τοῦ αὐτοῦ* A. usus est versibus adversarius fictus in Bionis diatribis, ut docet Diog. Laert. IV 48 *τὸ γῆρας ἔλεγεν ὅρμον εἶναι τῶν κακῶν· εἰς αὐτὸ γοῦν πάντα καταφεύγειν*, quae verba paulo corruptiora tradidit corp. Par. 376 Elt. (*Φαβορίνου* teste Eltero, cf. Freudenthal mus. Rhen. XXXV p. 413). cf. quae disserui Tel. rel.² p. LXXXIX s. Bionem hoc contra Epicurum dixisse mihi non persuasit Vsener *Wien. stud.* X p. 184, nec evidens puto quod idem v. d. coniecit, tragici nescio cuius versus Antiphanem parodia carpsisse ‖ **12** *βωμός*] *ὅρμος* Bio. hoc commendarunt Meineke Stob. flor. IV p. LXXXII, Meinekio obsecuti Kock Com. II p. 120 Nauck *Mél. Gr.-Rom.* VI p. 92, recusavit Vsener l. c. et quis imaginem exquisitiorem moresque antiquitatis redolentem cedere iubebit comparationi tritiori? apte attulit O. Crusius (Philol. a. 1888 p. 610) Ov. Trist. IV 5, 1 s. ‖ **13** *ἔστ'* S *ἐστ'* M *ἐστὶ* A | *ἰδεῖν* M Frob. p. 137, inde Gesn.¹ f. 505ᵛ: *ἰδεῖν γὰρ* S *δεῖν γὰρ* A ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. 13 Mein.

Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασι τοῖς ζητοῦσί σε
ψέγειν ἀφορμὰς παραδίδως τοῦ πράγματος.

51 (17 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 125 K.).

Σύρα, Σύρα. — Τί ἐστι; — Πῶς ἡμῖν ἔχεις;
— Μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ' ἐπὰν γέροντ' ἴδῃς,
ἢ γραῦν τιν'· ἴσθι δ' εὐθὺς ὅτι κακῶς ἔχει.

52 (18 Mein.) *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (I 15 s. Crus.[4]).

Ἐγὼ δὲ δραίνω μυῖ' ὅσον, τὸ γὰρ γῆρας
ἡμέας καθέλκει, καὶ ἡ σκιὴ παρέστηκε.

53 (20 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 874 K.).

Πικρόν ἐστι θρέμμ' ἐν οἰκίᾳ γέρων.

54 (19 Mein.) *Ἀλέξιδος Τιτθῆς* (fr. 228 K.).

Ἤδη γὰρ ὁ βίος οὑμὸς ἑσπέραν ἄγει.

55 (22 Mein.) *Ἡρώδου Μιμιάμβων* (fr. 60 Cr.[4]).

---

1 *ὅσας* pro *ὡς* ci. Cobet N. l. p. 138 non bene ‖ 2 *τοῦ πράγματος* i. *τοῦ ψέγειν.* recte monet Herwerden Coll. cr. p. 94 contra Blaydesium ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 541 Elt. (*Φιλήμονος*). usus est his versibus auctor Comp. Men. et Philist. 44 s. Studem. *ἐπὰν ἴδῃς γέροντα πενιχρὸν* (*πενιχρὸν* ex. gr. suppl. Studem.) *καὶ μόνον, Μηδὲν ἐπερώτα· πάντα γὰρ κακῶς ἔχει· 'καλὸν τὸ θνήσκειν' ἔστιν ἐπὶ τούτῳ λέγειν.* personas distinxit Gesn.[1] f. 506r, addidi paragraphos ‖ 5 *μηδέποτ' ἐρώτα τοῦτ'* om. S | *τοῦτο* M, corp. Par. | *ἐπὰν* S M A *ἐὰν* corp. Par. ‖ 6 *τινὰ* SM, corp. Par. ‖ 7 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *ἡρώδα* M *ἡρώδου* e corr. A[1] ‖ 8 *δραίνω μυῖ' ὅσον* scripsimus sec. papyr.: *δραί νῶ μυιοσων* M *δραίνω μυὸς ὢν* A | *γὰρ* om. A ‖ 9 ΧΉΣΚΙΗ ΠΑΡΕΣΤΗΚΕΝ' pap. ubi puncta add. m. rec. *κὴν* (*κῆν* A) *σκιὴ* (*σκϊῇ* A) *παρεστήκη* M A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 19 Mein.) M A (post ecl. 18 Mein.) ‖ 11 *θρέμμα* S M | *πικρὸν* ⟨*γάρ*⟩ *ἐστι* temptabat Meineke, sed poteris alia (velut *γέρων ἀνήρ*) periclitari. *πικρόν ἐστι γέρων ἐν οἰκίᾳ μένων* (om. *θρέμμα*) offert Frob. p. 137, item Voss. f. 69r *γέρων* pro *θρέμμ'*, in marg. autem *μένων* m. rec. sed num hoc loco (ut nonnullis aliis) veri vestigium servarit dubito. *μένων* supplementum redolet, quo recepto male Gesn.[1] f. 505v *πικρόν ἐστι θρέμμα γέρων ἐν οἰκίᾳ μένων* ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 17 Mein.) M A (post ecl. 20 Mein.). fab. n. om. S *τιθῆσ* M A, corr. Gaisford ‖ 13 *οὐμὸσ* M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21 Mein.) M A (post ecl. 19 Mein.), *ἔ αυ*^τ nec pl. S *ἡρώδου* (*ἡρω*^Δ/ M) *μιμιάμβων* M A

Ἤδη γὰρ αὐγὴ τῆς ζοῆς ἀπήμβλυνται.

56 (21 Mein.) Ἡρώδου ἐκ Μολπείνου (fr. 60 Cr.[4]).

Ἐπὴν τὸν ἑξηκοστὸν ἥλιον κάμψῃς,
ὦ Γρύλλε, Γρύλλε, θνῆσκε καὶ τέφρη γίνευ,
ὡς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτήρ.

57 (7 Mein.) Εὐριπίδου Μελανίππης (fr. 509 N.[2]).

Τί δ' ἄλλο; φωνὴ καὶ σκιὰ γέρων ἀνήρ.

58 (23 Mein.) Ἀντιφάνους ἐξ Ἐπικλήρου (fr. 94 K.).

Ὦ γῆρας, ὡς ἅπασιν ἀνθρώποισιν εἶ
ποθεινόν, ὡς εὔδαιμον· εἶθ' ὅταν παρῇς,
† ἀχθηρόν, ὡς μοχθηρόν· εἶ λέγει τέ σε

---

vulgatae dispositione (S Tr.) inductus hunc versum cum ecl. 21 Mein. coniunxit Salmasius, cui obsequi solent editores Herodae. nec refutatur nec confirmatur Salmasii suspicio alterutro eclogarum ordine recepto. sui iuris esse eclogam ἤδη — ἀπήμβλυνται voluit Stobaeus, ut docet etiam S. et efficacior fortasse suadela, si concludetur verbis ὡς τυφλὸς ὁ ὑπὲρ κεῖνο τοῦ βίου καμπτήρ

1 αὐγὴ Crusius: αὕτη S M A. αὐγὴ Salmasius ἡ αὐγὴ Buecheler | ζωῆς S M A: corr. Porson ad Eur. Hec. 1090, non iam Salmasius, cf. Grotii Dict. poet. p. 560 | ἀπήμβλυνται Salmasius: ἀπήμβλυτο S A. testatur etiam D. Serruys. dubito de M || 2 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 20 Mein.) M A (post ecl. 22 Mein.). ἡρώδ῀ nec pl. S ἡρώδου ἐκ μολπείνου (μολπεινοῦ A) M A. recurrit ecloga corp. Par. 542 Elt. (Ἡρώδου) || 3 ἐπῆν (ἐ rubr.) M || 4 θνῆσκε (θνήσκε M) S M A, corp. Par. || 5 ὁ ὑπερκεῖνο S M ὁ ὑπὲρ κεῖνο A Tr. Frob. p. 137 οὔπερ κείνου corp. Par. οὑπέκεινα Porson. ὁ ὑπὲρ κεῖνο tueri studet Crusius || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) M A (post ecl. 21 Mein.), de S vide ad ecl. 2 Mein. || 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) M A (post ecl. 7 Mein.). ecl. 23 et 26 Mein. uno lemmate ἀντιφ^α| comprendit fab. nom. om. S ἀντιφάνου M || 10 εὐδαῖμον S M A || 11 ἀχθηρὸν S M A, quod soloecum. ὡς ἐχθρόν ci. Blaydes, quasi nullo alio genere dicendi poeta sciat uti quam exclamativo. immo ὡς (ante μοχθ.) ex antecedenti versu illapsum puta, nam genuinum si esset, legeretur etiam in membro priore. aut ego fallor aut orationis vim adauxit poeta efficaci quadam vocum consonantia, gradatione, asyndeto: εἶθ' ὅταν παρῇς, ὀχληρὸν εἶ, μοχθηρόν. sic etiam aptius pergitur per τέ particulam in proximis. cf. ecl. 41. superscripserit aliquis ἄχθ^ο (cf. Eur. Herc. 637 ss.)

οὐδείς, κακῶς ⟨δὲ⟩ πᾶς τις, ὃς σοφός, λέγει.

59 (24 Mein.) *Ἡρώδα Μιμιάμβων* (I 67 Crus.[4]).

Γύναι, τὰ λευκὰ τῶν τριχῶν ἀπαμβλύνει
τὸν νοῦν.

60 (25 Mein.) *Χαιρήμονος* (fr. 38 N.[2]).

Γέρων γὰρ ὀργῇ πᾶς ὑπηρετεῖν κακός.

61 (26 Mein.) *Ἀντιφάνους* (fr. 239 K.).

Οὐδεὶς τὰ πατρῷά πω γέρων κατεδήδοκεν,
ἀλλ' οὐδὲ κατεμώρανεν, οὐδ' ἐλύσατο
πορνίδιον, οὐδὲ θυροκοπῶν ὦφλεν δίκην.
οὕτω τὸ γῆρας σωφρονοῦν οὐκ εὐτυχεῖ.

62 (27 Mein.) *Μενεκράτους Σαμίου.*

Γῆρας ἐπὰν μὲν ἀπῇ, πᾶς εὔχεται· ἢν δέ ποτ' ἔλθῃ,
μέμφεται· ἔστι δ' ἀεὶ κρεῖσσον ὀφειλόμενον.

63 (28 Mein.) *Σοφοκλέους Σκυρίων* (fr. 512 N.[2]).

Οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζοή.

---

haud ita inepte, idque vides ipse quam facile cum *ὀχληρὸν* coalescere potuerit in *ἀχθηρόν*

1 *δὲ* tacite suppl. Gesn.[1] f. 505ᵛ, om. S M A | *σοφὸς* S M A: *σοφῶς* tacite scr. Gesn.[1] sed satis est leniter distinxisse post *σοφός* praeeunte Meinekio in Stob. *πᾶς τις, οὐ σοφῶς* infeliciter olim Nauck ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. M A Mac., om. S. *ἡμιάμβων* Mac. ‖ **3** *ΓΥΛΛΙ* pap. idque etiam gnomologum invenisse, non *Γυλλίς* (ut metri causa prop. Rutherford), monet Crusius. cf. Stob. IV 23, 14 p. 575, 9 adn. | *γύναι* om. Mac. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **6** num integra aetatem tulerit sententia, dubitant velut F. G. Schmidt et Nauck. sed *ὑπηρετεῖν* non est *indulgere χαρίζεσθαι*, ut ille explicat *Krit. st.* III p. 18, sed *ad manus esse, in ministerio esse.* malus autem irae minister senex, quia senis irae vires non respondent. nota sunt Menelai verba in Peleum senem dicta Eur. Andr. 745 *σκιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὢς φωνὴν ἔχεις, ἀδύνατος, οὐδὲν ἄλλο πλὴν λέγειν μόνον.* cf. etiam ecl. 57 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. vide ad ecl. 58 ‖ **10** *ὦφλε* Tr. ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S M A, *Σαμίου* om. S *σαμίου* ex *σαμίω* corr. A[1]. deest *Μενεκράτης* in catalogo Photi p. 55 Elt. ‖ **13** *ὅταν* mavult Cobet Mnemos.[2] II p. 450 | *πᾶς τις* Frob. | *εὔχεται* S *εὔχεται ἔχομε* M *εὔχεται ἔχειν μὲν* A | *εἰ δὲ* A ‖ **14** *ἔστι δ'* (*δ* ut videtur S[1] corr. ex *ν*) S M A *ἔσται δ'* Tr. | *ὀφιλόμενον* M ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S M A *σοφοκλεουσ* sine acc. M *σκυρίων* om. S ‖ **16** *ζωή* S M A: corr. Porson in Eur. Hec. 1090

64 (29 Mein.: Sophoclis fr. 863 N.²)

Πάντ' ἐμπέφυκε τῷ μακρῷ γήρᾳ κακά,
νοῦς φροῦδος, ἔργ' ἀχρεῖα, φροντίδες κεναί.

65 (30 Mein.) *Σώφρονος* (fr. 54 Kaib.).

Τὸ γὰρ ἀπεχθόμενον γῆρας ἁμὲ μαραῖνον ταριχεύει.

66 (31 Mein.) *Κράτητος* (fr. 17 poet. phil. p. 223 Diels).

Ὁ γὰρ χρόνος μ' ἔκαμψε, τέκτων μὲν σοφός,
ἅπαντα δ' ἐργαζόμενος ἀσθενέστερα.

67 (32 Mein.) *Διφίλου ἐκ Φρέατος* (fr. 83 K.).

Πολιὸς τεχνίτης ἐστὶν ὁ χρόνος, ὦ ξένε·

---

1 ecl. habet sine lemm., i. e. lemmate non iterato S M A. cohaeret cum versu priore sine rubr. vel distinctione maiore in M Tr., fort. etiam in S A (quamquam de hac re nihil enotavit Mekler), separavit Grotius Dict. poet. p. 483. Scyriis adtribui versus voluit et ipsos Brunck. Sophoclis esse contestatur Clemens Al. qui affert versum alterum Protr. c. 10 p. 66, 27 Stähl. impugnari sententiam ab Euripide Phoen. 528 opinatur Nauck Tr. gr. fr.² p. XXIV ‖ 2 frustra offensioni erat Nauckio *μακρῷ γήρᾳ* hic et Oed. R. 1112. exempla ipse attulit Tr. gr. fr.² p. 332, nec feliciter ille prop. *τῷ μακρῷ βίῳ* l. c. p. XXIV ‖ 3 *ἔργ'*] *ὦτα* Clem. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. schol. Aesch. Choeph. 288 Kirchh. *καὶ ὁ Σώφρων 'τὸ γῆρας ἄμμε μαραῖνον ταριχεύει'* quod testimonium nescio quo pacto neglexit Kaibel ‖ 5 *ἅμα* M A: *ἀμὲ* (debuit *ἁμὲ*) Santenius in Terentian. M. p. 167 | *ταριχεύει* idem fere quod *σκελετεύει.* minus recte explicat haec verba Reich *Mimus* I 1 p. 396 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A ‖ 7 *μὲν* Frob. p. 138 (inde *al.* *μὲν* Gesn.¹ f. 505ᵛ) Voss.²: *με* S Voss.¹ *οὐ* Tr. Critiae fr. 1, 34 *χρόνου καλὸν ποίκιλμα τέκτονος σοφοῦ* comparavit iam Meineke Com. ed. min., sed respici Critiam a Cratete Cynico monuit Gomperz ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἐκ φρέατος* om. S ‖ 10 *πολιός,* quod titulus tuetur, ut alibi non sine veneratione additur (velut *πολιὸς νόμος*, *cana Veritas* sim.), ita hic cum aliqua irrisione dictum est, pergit enim poeta praeter expectationem *χαίρει μεταπλ. π. ἐπὶ τὰ χείρονα*, simili, non prorsus eadem ratione qua Crates post *τέκτων μὲν σοφός* in ecloga priore addit *ἅπαντα δ' ἐργ. ἀσθενέστερα.* certatim coniecerunt *σκολιός* vel *σκαιός* vel *δόλιος* vel *φαῦλος* nec melius M. Haupt (quod Kockio 'unice verum' videtur) *ἄτοπος.* non senserunt docti ironiae quid insit sententiae, sic ut non sensit interpolator Trinc. qui *τέκτων μὲν σοφός* depravavit in *τέκτων οὐ σοφός*

χαίρει μεταπλάττων πάντας ἐπὶ τὰ χείρονα.

68 (33 Mein.) *Μιμνέρμου Ναννοῦς* (fr. 4 B.[4]).

Τιθωνῷ μὲν ἔδωκεν ἔχειν κακὸν ἄφθιτον ⟨ὁ⟩ Ζεὺς
γῆρας, ὃ καὶ θανάτου ῥίγιον ἀργαλέου.

69 (34 Mein.) *Μιμνέρμου Ναννοῦς* (fr. 5 B.[4]).

Ἀλλ' ὀλιγοχρόνιον γίγνεται ὥσπερ ὄναρ
ἥβη τιμήεσσα, τὸ δ' ἀργαλέον καὶ ἄμορφον
γῆρας ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτίχ' ὑπερκρέμαται
ἐχθρὸν ὁμῶς καὶ ἄτιμον, ὅ τ' ἄγνωστον τιθεῖ ἄνδρα,
βλάπτει δ' ὀφθαλμοὺς καὶ νόον ἀμφιχυθέν.

70 (35 Mein.) *Ἀπολλοδώρου Λακαίνης* (fr. 7 Com. III p. 290 K.).

Μὴ καταφρόνει, Φιλεῖν', ἐθῶν γεροντικῶν,
οἷς ἔνοχος, εἰς τὸ γῆρας ἂν ἔλθῃς, ἔσῃ.
ἀλλὰ μέγα τοῦθ' οἱ πατέρες ἠλαττώμεθα·
ὑμεῖς μὲν ὠνειδίσατ', ἐάν τι μὴ ποιῇ

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A, lemma per errorem sequenti demum lineae praefixit S *νάννους* S M *νάννου* A ‖ **3** *ἔδωκεν* (*ἔδωκε* S A) *σχεῖν* S M A: tacite corr. Gesn.[1] f. 505[v] | *ὁ* tacite suppl. Gesn.[1], om. libri | *ζεὺς* Tr., om. S M A ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A, *νάνουσ* M om. S. versus *ἀλλ' ὀλιγοχρ.—ὑπερκρέμαται* leguntur etiam in Theognideis 1020—22 sed ut praecedant tres alii quos ex Mimnermo adsumptos esse et ipsos putavit Brunck. hanc opinionem ingeniose refutavit de Wilamowitz *Berl. sitz.* 1912 V 12 p. 107 ‖ **6** *ὀλιγοχρόνιος* Theognidis cod. Vatic. 915 | *γίνεται* M Tr. ‖ **7** *τιμήεσσασ* M | *ἀργαλέον*] *οὐλόμενον* Theogn. ‖ 8 *ὑπερκρέμαται* M A, Theogn. *ὑπερκρέμμαται* S *ὑπὲρ κρέμαται* Tr. ‖ **9** *ὅτ' ἄγνωστον* S *ὅταν γνωστὸν* (*γνωστον* sine acc. M) M A | *τιθεῖ* S M *τιθῇ* A ‖ **10** *δὲ* M ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. cf. E. F. Krause De fab. Apollodororum com. (Berol. 1903) p. 42 ‖ **13** *φιλεῖν* M A: *Φιλῖν'* agnovit Salmasius ap. Grotium Dict. poet. p. 560. *Φιλεῖνος* scribitur haud raro, etiam pap. Cair. Men. Perik. 448 K[1]. sic etiam Com. nov. adesp. 131 K. *Φιλεῖνε, παρὰ σοῦ* ubi cum Grotio scribi solet *Φιλῖνε παρὰ σοῦ*, sed Porphyrii codd. (De abst. II 61 p. 185, 9 N.[2]) *φιλεῖν ἐπαράσσου* | *ἐθῶν* Meineke: *ἐτῶν* M A ‖ **14** *ἀνέλθησ* M | *ἔσει* Meineke ‖ **15** *τοῦθ' οἱ* A *τοῦτ' οὐ* M, inde *τοῦθ' οὖ* Gesn.[2] ‖ **16** *ὠνειδίσατε* (-*δίσατ* [ε suprascr.] A) *ἄν* M A: corr. Gaisford | *ποιῇ* (vel -*ῇ*) M A. malim *ποῇ*

ὁ πατὴρ προθύμως, ‘οὐ γέγονας αὐτὸς νέος;’
τῷ δὲ πατρὶ πρὸς τὸν υἱόν, ἂν ἀγνωμονῇ,
οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ‘οὐ γέγονας αὐτὸς γέρων;’

71 (38 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰόλῳ* (fr. 23 N.[2]).

Ἀλλ' ἦ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ,
ἥ τ' Ἀφροδίτη τοῖς γέρουσιν ἄχθεται.

72 (39 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 63 N.[2]).

⟨Τοῦ⟩ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

73 (37 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (727 s.).

Ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν γένος
καὶ δυσφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.

74 (36 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικι* (fr. 805 N.[2]).

Ὦ γῆρας, οἷον τοῖς ἔχουσιν εἶ κακόν.

75 (40 Mein.) *Ἰσοκράτους ἐκ τοῦ Παναθηναϊκοῦ* (p. 234 c).

---

1 *προθ'* (*πρόθ'* A) *ὑμῶν* M A: corr. Meineke Menandri et Phil. rel. p. XIX ‖ **2** *ἂν* Meineke: *ἐὰν* M A ‖ **3** *γέγονασ σαυτὸσ* M ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 37 Mein.) M A (post ecl. 35 Mein.), *αἰόλω* compend. S *διόλου* M *δϊόλου* (*ου* compend.) A. fab. n. om. affert duos versus Plut. Quaest. Rom. p. 285 B, alterum idem An seni resp. gerenda sit p. 786 A et Non posse suaviter vivi sec. Epic. p. 1094 F ‖ **5** *ἀλλ' ἦ* (*ἡ* S) S M A, Plut. *ἀλλ' εἰ* prop. Gomperz, *εἰ μὴ* Papageorgius, *ἀλλ' ὡς* de Wilamowitz *Eur. Her.*[2] II p. 73 | *χαίρειν νεᾶ* M ‖ **6** *ἥ τ'* S M A, Plut. p. 1094 F *ἡ* (om. *τ'*) Plut. p. 786 A. *ἥ γ'* Papageorgius. sed vereor ne nodum ut ita dicam in scirpo quaesiverint docti nihilque subsit nisi *ἀλλ' ἦ τὸ γῆρας τὴν Κύπριν χαίρειν ἐᾷ, ἥ τ' Ἀφρ. κτἑ.* (*at profecto*), si quidem recte negant grammatici *ἀλλ' ἦ* solummodo in interrogationibus usurpari. cf. Kuehner-Gerth II 2 p. 145. occupavit hanc observationem Io. Kvičala *Ceské mus. filol.* VII p. 415 | *γέρουσιν* S superscr. m. rec., Plut. *ἐρῶσιν* S[1] M A ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *σοφοκλέους* M A *Σοφοκλῆς* temere Gaisford. Sophoclis Acrisio adsignatur versus Stob. IV 52[a], 11, poetae et fab. n. om. Stob. IV 50[a], 9 ‖ **8** *τοῦ* IV 50[a], 9, IV 52[a], 11: om. hoc loco M A | *οὐδεὶς ὡς* Stob. IV 50[a], 9 et IV 52[a], 11 *οὐδὲ ἴσωσ* (*ἰσῶς* A) hoc loco M A ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 36 Mein.) M A (post ecl. 39 Mein.) ‖ **10** *γένος*] *ἔφυ* Euripidis non nulli ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 34 Mein.) M A (post ecl. 37 Mein.). *Φίνικι* vel *Φόνικι* S ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 38 Mein.) M A (post ecl. 36 Mein.). *ἐκ τοῦ παναθ.* om. S. *παναθηναίου* A

Ἀλλ᾽ οὕτω τὸ γῆράς ἐστι δυσάρεστον καὶ μεμψίμοιρον καὶ μικρολόγον, ὥστε πολλάκις ἤδη τήν τε φύσιν τὴν ἐμαυτοῦ κατεμεμψάμην, ἧς οὐδεὶς ἄλλος καταπεφρόνηκε.

76 (41 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 296 Diels[2]).

Γῆρας ὁλόκληρός ἐστι πήρωσις· πάντ᾽ ἔχει καὶ πᾶσιν ἐνδεῖ.

77 (42 Mein.) *Μητροδώρου* (fr. 52 K.).

Οὐ μακαριεῖς τὸν γέροντα, καθ᾽ ὅσον γηράσκων τελευτᾷ, ἀλλ᾽ εἰ τοῖς ἀγαθοῖς συμπεπλήρωται· ἕνεκα γὰρ χρόνου πάντες ἐσμὲν ἄωροι.

78 (43 Mein.) *Ἐρατοσθένους Κυρηναϊκοῦ.*

Ἐρατοσθένης τῆς ἡλικίας ἔφη τὸ μὲν ἀκμάζον ἔαρ εἶναι, τὸ δὲ μετὰ τὴν ἀκμὴν θέρος καὶ μετόπωρον, χειμῶνα δὲ τὸ γῆρας.

79 (44 Mein.) *Φαβωρίνου ἐκ τῶν κ⟨ατὰ⟩ γ⟨ήρως⟩* (fr. 72 Marr.).

---

1 *γῆρασ ἐστὶν* M | *δυσάρεστον καὶ μικρολόγον καὶ μεμψίμοιρον* Is. || **4** ecl. cum lemm. hab. S M A || **5** *ἐστιν* M || **6** *ἐνδεῖ* M *ἐν δεῖ* A corr. A[2] || **7** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A || **10** *ἐσμὲν ἄωροι* Wyttenbach: *ἐσμὲν δωροι* (sine acc.) sic S confirmans aliquatenus Wyttenbachii emendationem, *ἐσμὲν ἄδωροι* Tr. || **11** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 42 Mein.) Mac. (post ecl. 24 Mein.) lemmate addito M A (post ecl. 41 Mein.), *κϋρναϊκοῦ* M *κυρναικοῦ* A. Corp. Par. 370 Elt. (*Φαβορίνου*, cf. Freudenthal mus. Rhen. XXXV p. 412) *Ἐρατοσθένης* (*ἐρωτοσθ-* cod. Par. 1168) *ὁ Κυρηναῖος τῆς ἡλικίας κτἑ.* = Gnomol. Vat. 291 Sternb., ubi vide quae collegit editor. inde proximae eclogae lemma (*Φαβωρίνου κτἑ.*) iam ad Eratosthenis dictum olim pertinuisse in Stobaeo suspicatur Sternbach l. c. (*Wien. st.* X p. 241), de qua coniectura certo iudicare non poterit nisi qui omnes solverit nodos, quibus implicata est particula illa Corporis Paris. *Φαβωρίνου* nomine
μετὰ τὴν
insignita || **13** *τὸ δὲ ἀκμὴν* corr. S[1] ubi scriba *ἀκμάζον* e proximis repetere voluit, nam etiam *ην* in *ἀκμὴν* in ras. scriptum | *θέρος δὲ καὶ μετόπωρον τὸ μετὰ τὴν ἀκμὴν* corp. Par., gnom. Vat. | *μεθόπωρον* M Mac., corp. Par. *φθινόπωρον* Frob. p. 139 (inde Gesn.[1] f. 506[r] mrg.) cod. Vat. Gr. 243 f. 248[r] teste Sternbachio || **15** ecl. cum lemm. hab. S M A, *φαβ͂* nec pl. S *φαβουρίνου ἐκ τῶν* (*τ͂* i. e. *τοῦ* M) *κγ͂* M A. *ἐκ τῶν περὶ γήρως* scr. Roeper et Meineke quod

Πολύς τοι μόχθος ἐν μακρῷ χρόνῳ'.

80 (45 Mein.) *Δημοκρίτου.*

* * *

81 (contin. 45 Mein.: Herodot. III 134)

Αὐξανομένῳ τῷ σώματι συναύξονται καὶ αἱ φρένες, γηράσκοντι δὲ συγγηράσκουσι καὶ εἰς τὰ πράγματα πάντα ἀπαμβλύνονται.

---

non probare debui Telet. rel.^{2} p. LXXXIX adn. 1. immo recte explicavit traditas litteras Marres De Favorini Arel. vita studiis scriptis p. 85 et p. 131 sic supplens *ἐκ τῶν κ⟨ατὰ⟩ γ⟨ήρως⟩*. sed in eo ille erravit quod peculiaris *Κατὰ γήρως* dissertationis testimonium hac explicatione nancisci sibi visus est. nam si re vera ut opinatur Marres in utramque partem tam pro senectute quam contra senectutem scripsisset Favorinus, quae aetatem tulerunt fragmenta alia *Κατὰ γήρως* lemma prae se ferrent alia *Ὑπὲρ γήρως*. nunc autem hoc uno frustulo excepto omnia inscripta sunt *Περὶ γήρως*. suo igitur Marte gnomologus accusationes senectutis, quae apud Favorinum quoque sic ut in aliis *Περὶ γήρως* libris proferebantur ut refutarentur, hoc loco designare ausus est *τὰ* (vel *τὸ*) *κατὰ γήρως*. eandem gnomologi licentiam, immo etiam maiorem, notavimus supra IV 29^{a}, 21 p. 708 adn. 16 IV 38, 3 p. 898 adn. 9

1 Trag. gr. fr. adesp. 551 N.^{2} ⟨*πολὺς*⟩ *πολύς τοι κτἑ.* ci. F. G. Schmidt ‖ 2 lemma hab. S M A Mac. sed subiecta ecloga Herodotea. dicit Atossa haec verba '*διδαχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δημοκήδεος*'. unde *Ἡροδότου* pro *δημοκρίτου* scr. Meineke, *Δημοκήδους* potius reponi voluit Heimsoeth Democr. de an. doctr. p. 3, cui adstipulantur Lortzing *Ueber die eth. fragm. Dem.* p. 8, Zeller *Phil.* I^{4} p. 820, 2, Diels *Vorsokr.* I^{2} p. 438. sed sic desideraretur *Δημοκήδης* in laterculis Photianis. non desideratur, si putabimus locupletius suo more scripsisse Ioannem *Ἡροδότου ἱστορίας γ' Δημοκήδους* (vel *Δημοκήδους λόγου*), cf. Stob. IV 6, 24 al. quamquam hac ratione admissa veri minus simile videtur *Δημοκήδους* in *Δημοκρίτου* depravatum esse. lacunam igitur signavi subdubitans, qua ecloga Democriti una cum lemmate proximo perierit ‖ 4 *αὐξανομένω* (-*ῳ* A) M A Mac. *αὐξομένῳ* vel *αὐξανομένῳ γὰρ* libri Her. *αὐξανομένου* S | *τῶ* (*τῷ* A) *σώματι* M A, Mac., Her. *τοῦ σώματος* sed *ος* syll. punctis notata non eiusdem, quo S^1 utitur, atramenti S | *συνάξονται* M | *καὶ αἱ* Mac., Her., om. S M A *γηράσκοντος* e dat. corr. S^1 *γηράσκοντι* M A, Mac., Her. ‖ 5 *ἐς τὰ πρήγματα* Her. | 6 *ἀπαμβλύνονται* Mac., Her.: *ἀμβλύνονται* M A

82 (46 Mein.) *Κάτωνος.*

Κάτων γέροντι πονηρευομένῳ ἔφη 'ἄνθρωπε, τί τῷ γήρᾳ κακὰ πολλὰ ἔχοντι τὴν ἐκ τῆς πονηρίας αἰσχύνην προστίθης;'

83 (47 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.*

Ἄλεξις ὁ τῶν κωμῳδιῶν ποιητής, ἐπειδή τις αὐτὸν ὄντα πρεσβύτην ἑώρα μόλις πορευόμενον καὶ ἠρώτα 'τί ποιεῖς', ἔφη "κατὰ σχολὴν ἀποθνήσκω."

84 (48 Mein.) *Μητροκλέους.*

Μητροκλῆς τὸ γῆρας τοῦ βίου ἔλεγε χειμῶνα.

85 (49 Mein.). *Ἰούνκου ἐκ τοῦ Περὶ γήρως.*

Ἐπειδὴ γὰρ ὁρῶ σε τὰς μὲν ἐπὶ τῆς νεότητος καὶ ἀκμῆς ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις αἳ πᾶσιν ἔργοις ἕπονται, συνελόντι δὲ εἰπεῖν, τὴν ἀνθρώπειον εὐδαιμονίαν ἀπολιπόντα καὶ παραμειψάμενον καθάπερ ἐπὶ νεὼς κομιζόμενον οὐριοδρομούσης, ἱστάμενον ἐπὶ τῷ γήρᾳ, καὶ αὐτὸν ἑαυτοῦ βραδύτερόν τε καὶ δυσκινητότερον γεγονότα καὶ ἀεὶ

---

1 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. apophthegma haustum esse ex Plutarcho De vitando aere al. p. 829 F vidit Wyttenbach in Plut. Apophth. reg. et duc. ubi legitur paululum variatum p. 199 A n. 15 (*Κάτωνος τοῦ πρεσβυτέρου*). item recurrit in Plut. vita Cat. mai. c. IX p. 341. longius recedit Plut. An seni sit gerenda resp. p. 784 A ‖ 2 *ὁ Κάτων πρός τινα πρεσβύτην πονηρευόμενον* Plut. p. 829 F | *ἄνθρωπε τί* M A *ὦ ἄνθρωπε τί* Plut. p. 829 F *τί ἄνθρωπε* S ‖ **3** *κακὰ πολλὰ* S M *πολλὰ κακὰ* A, Plut. p. 829 F ‖ **4** *προστίθης* S, Plut.: *προτιθεῖσ* M *προστίθεις* A ‖ **5** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. recurrit gnomol. Vat. 46 Sternb. = Apophth. Vind. 36 Wachsm. Aristotelis nomen nemini imponet, cf. Rose Ar. pseudep. p. 613 ‖ **6** *τῶν κωμ.*] *τῆς κωμῳδίας* apophth. Vind. | *κομωδιῶν* M ‖ **7** *ἑώρακε* Tr. p. 582 | *τί ποιεῖς* S, gnomol. Vat. apophth. Vind. *τὸ τί ποιεῖς* (*ποιεῖ* A) M A ‖ **8** *ἔφη κατὰ σχολὴν* S M A *κατὰ σχολὴν φησίν* gnom. Vat. *ἔφη κατὰ σχολὴν φησίν* apophth. Vind. ‖ **9** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. M A. cf. ecl. 78 ‖ **10** *μητροκλῆς* (*-ῆσ* M) M A *πατροκλῆς* S | *ἔλεγε χειμῶνα* S *χειμῶνα ἔλεγεν* M A ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἰούνκου* (*ν* ex *γ* corr. S[1]) nec pl. S *ἰούγκου* A ‖ **13** *αἳ* M ‖ **14** *ἀπολιπόντα* S M A: *παραλιπόντα* Tr. p. 582, inde vulg. ‖ **16** *ἐπὶ* S: *ἐστὶ* M *ἐστι* A: aberravit Gaisford | *αὖ τὸν* pro *αὐτὸν* M ‖ **17** *ἑαυτοῦ* S M A: *σαυτοῦ* tacite Meineke quod dubitavi recipere

γιγνόμενον τῇ τε ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, ἐθέλω παρὰ σοῦ μαθεῖν, ἥντινα γνώμην ἔχεις περί τε τῶν γεγηρακότων καὶ περὶ αὐτοῦ δὴ τοῦ γήρως· ἐμοὶ γὰρ δύσκολος ὁ ἐν αὐτῷ βίος καταφαίνεται διὰ τὴν τῶν αἰσθήσεων στέρησιν κατ' ὀλίγον ἀποσβεννυμένων. διόπερ ἡδὺ μὲν οὐδὲν ἔτι παρακολουθεῖν φασι τοῖς γεγηρακόσιν, ἐπίπονα δὲ ἅπαντα εἶναι καὶ χαλεπά, αὐτῷ τε τῷ πάσχοντι τὴν μεταβολὴν περαιτέρω τούτων ἐνοχλεῖν τὸν περὶ τοῦ θανάτου φόβον ἀεὶ ἑπόμενον αὐτῷ καθάπερ ἐπιβουλεύοντα συνοδοιπόρον ἢ σύνοικον, καὶ τοῦτον δὲ ἔκ τινος ὡμολογημένης καὶ φυσικῆς ἀνάγκης. τῶν γὰρ πρώτων ὅρων τοῦ βίου κατὰ τὴν προϊοῦσαν ἡλικίαν ὑφ' ἑκάστου ῥᾳδίως ἀπολειπομένων, ὁπότε παῖς μὲν ὁ παῖς οὐκέτι ἔσται, τὸ δὲ μειράκιον ἀνὴρ γίνεται, μετὰ δὲ τὸν ἄνδρα γῆρας πρόσεισιν· ἀνάγκη που μετ' αὐτὸ μηδενὸς ἑτέρου καταλειπομένου διάλυσίν τε καὶ χωρισμὸν ἐπιγίγνεσθαι τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι, ὃ δὴ καλεῖται θάνατος. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἐν τῷ ζῆν πρεσβύτῃ ἀνδρὶ χαλεπὰ παρομαρτεῖ καὶ ἐπίπονα. τότε μὲν γὰρ συνεχεῖς νόσοι καὶ δίαιτα πάντως νοσώδης, εἰ καὶ μηδὲν παρείη ἰατροῦ δεόμενον, ἐκεῖνον δὴ τὸν λεγόμενον εὐδαίμονα εἶναι καταναλίσκει. κεῖται γάρ που γῆρα

2 ἔχεις S M: ἔχῃς A ‖ 5 κατ' ὀλίγον ἀποσβ.] cf. Cic. Cat. mai. c. 19: *sic ut cum sua sponte nulla adhibita vi consumptus ignis extinguitur* ‖ 6 s. ἅπαντα εἶναι S A: εἶναι ἅπαντα M ‖ 7 τε τῷ repetit S ‖ 11 ὄρων M ‖ 12 προϊοῦσαν Nauck: προσοῦσαν S M A ‖ 14 γίνεται ni fallor S A: γίγνεται M ‖ 15 αὐτὸ ex αὐτὸν corr. M¹ ‖ 16 καὶ ante τῷ σώματι om. A ‖ 15 ss. cf. Plat. Phaed. p. 67 D: οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος. Gorg. p. 524 D: ὁ θάνατος... οὐδὲν ἄλλο ἢ δυοῖν πραγμάτοιν διάλυσις, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀπ' ἀλλήλοιν ‖ 18 χαλεπὰ... καὶ ἐπίπονα] cf. supra 6 et Plat. rei publ. I p. 329 D II p. 364 A | τοτὲ A ‖ 20 παρείη S A: παρῄει M | ἐκεῖνον δὴ τὸν λεγ. εὐδαίμονα εἶναι i. e. *divitem*, cf. infra p. 1051, 17: εἰ δὲ καὶ πενία κτέ. ‖ 21 κεῖται γάρ που κτέ.] respondetur his Stob. IV 50ᵃ, 27 p. 1027, 21: τουτὶ δὲ ἔτι σοι σαφέστερον ἐξηγήσομαι, πρὸς τὰ ἐγκλήματα τοῦ γήρως, ἃ πεποίησαι μικρῷ πρόσθεν, ἀποκρινόμενος. εἰ γὰρ ἧττον ἐσθίων ἢ πίνων ὁ πρεσβύτης ἀφροδισίων τε ἀπεχόμενος, ὥσπερ γε ἱεροφάντης, ἀλύπως διάκειται καὶ ἀνενδεῶς κτέ.

παρειμένος, ἄσιτός τε καὶ ἄποτος καὶ ἀνέραστος, οὐδενὸς μὲν ξὺν ἡδονῇ μετέχων, τοῦ δὲ λυποῦντος ἀκριβῶς αἰσθανόμενος· εἴτε δὲ θαρρήσει προελθεῖν εἰς τὴν ἀγοράν, γέλωτα τοῖς ὁρῶσι παρασκευάζει, βλέπων τε οὐκ ἀκριβὲς καὶ βοώντων οὐκ ἀκροώμενος, καὶ πειρώμενος ἑαυτὸν διακομίζειν καταπίπτων σφαλλόμενος, θλίβειν λεγόμενος καὶ ἀφανίζειν τὸν κοινὸν τῆς πόλεως ἀέρα· οὔτε γὰρ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν φυλετῶν ἐν ἐκκλησίᾳ παρὼν τάττεται, οὔτε μὴν ἀρχῆς οἷός τέ ἐστι προΐστασθαι, διά τε τὰ προειρημένα ἐμπόδια κυφός τε ὢν καὶ ῥικνὸς καὶ ἄμορφος καὶ ἀδύνατος τῇ τε ψυχῇ κατὰ τὴν παροιμίαν παῖς πάλιν γεγονώς. ἐν δὲ πολέμῳ τί χρὴ καὶ λέγειν ὡς ἀστράτευτός τε καὶ γυμνὸς ἀπολείπεται, οὐ πεζός, οὐχ ἱππεὺς τεταγμένος, οὐδ' αὖ νεὼς ἐρέτης τις ἢ ἐπιβάτης, ὅτι δὴ καὶ τὸ καθέζεσθαι αὐτῷ μᾶλλον δὲ καὶ τὸ κεῖσθαι πόνον ἔχει, συμπεπλεγμένου αὐτῷ τοῦ θανάτου καὶ ἤδη αὐτὸν ἄγοντος εἴσω τῶν ἑαυτοῦ θυρῶν. εἰ δὲ καὶ πενία πως ἀνδρὶ γεγηρακότι ξυμπέσοι, αὐτὸς ἂν ἐκεῖνος εὔξαιτο ἀπαλλαγῆναι τέλεον τοῦ βίου διὰ τὸ ἄπορον ἐπὶ πᾶσιν, οὐχ ἡγεμόνος ὁδοῦ τυγχάνων, οὐ τροφέως, οὐκ ἐσθῆτα τὴν αὐτάρκη περικείμενος, οὐ στέγης εὐπορῶν, οὐ τροφῆς, ἔστι δὲ ὅπῃ καὶ ὕδατος οὐκ ἔχων τὸν ἀρυσόμενον· οἱ δὲ ὁρῶντες αὐτόν, εἰ καὶ φίλοι καὶ οἰκεῖοι λέγοιντο, ἐπαχθὲς εἶναι

---

1 *παρειμένοσ* ex *παρειμένωσ* corr. M[1] | *τε* om. Tr. p. 583 || 2 *ξυνηδονῇ* M | *μετέχων* ex *μετέχον* corr. M[1] || **3** *εἴτε δὲ* libri: *εἰ δὲ δὴ* Iacobs *Sokr.*[4] p. 254. malim *εἰ δ' ἔτι* | *παρελθεῖν* Meineke || **6** *ἐφαλλόμενος* S M A: corr. Valckenaer ad Herodot. VIII 5 || **11** *τῇ τε ψυχῇ* ex *τήν τε ψυχήν* corr. S[1] || **13** *ἱππεύς* (vel -*εὺς*) S M A: *ἱππευτὴς* Tr. || **14** *ἐπιβάτης* S M: *ἐπιβώτης* A[1], corr. m. incerta || **15** *καθέζεσθαι* S M A: *καθήζεσθαι* Tr. *καθίζεσθαι* Gesn.[1] f. 506[v] || **16** *συμπεπλεγμένου* Tr.: *συμπεπλεγμένον* S M A | *τοῦ* S M: *τὸ τοῦ* A | *αὐτὸν* S A: *αὐτοῦ* M || **17** *πῶσ* M || **18** *εὔξαιτο* S A: *εὔξετο* M || **21** *οὐ στέγης* Valckenaer ad Herodot. V 14: *ὥστε γῆς* S M A || **22** *ὅτε* pro *ὅπῃ* ci. Meineke. sed cf. Phrynichus p. 339 Rutherf. | *οὐδ'* ante *ὕδατος* addi iubet Meineke vol. IV p. LXXXII, non recte. comma delendum erat post *ὕδατος*. genetivus pendet a v. *τὸν ἀρυσόμενον*, cf. Herodot. VIII 137: *ἀρυσάμενος τοῦ ἡλίου*

νομίζουσι καὶ θέαμα ἀλγεινόν τε καὶ λυπηρὸν καὶ πολυχρόνιον· τὰ δὲ ἄλλα εἰπεῖν, Ἰλιὰς κακῶν. τῷ δὲ νέῳ πολλὰ μὲν πλεονεκτήματα ἔν τε τῇ ψυχῇ κἀν τῷ σώματι ἔδωκεν ὁ θεὸς ἀεὶ αὐξόμενα, μέγεθός τε καὶ ἀλκὴν καὶ κάλλος καὶ χάριν ἐπανθοῦσαν, νοῦν τε ἤδη βέβαιον καὶ φρόνησιν καὶ λόγον τῶν κατὰ τὴν ψυχὴν ἀγαθῶν ἄγγελον· πολλὰ δὲ ἐκ τῶν ἐπιστημῶν τε καὶ τεχνῶν ἐκαρπώσατο· εἰ δὲ ἔλθοι τι αὐτῷ δυστύχημα νόσου κομιζούσης ἢ πενίας ἢ ἀδοξίας, οἷός τέ ἐστι διαφέρειν ἕκαστα καὶ ὥσπερ ἀγαθὸς ἀθλητὴς νικᾷ τὸ προσπῖπτον. ἀλλ' οὐ γὰρ νεότητα βουλόμενος μακαρίσαι τούσδε τοὺς λόγους ἐποιησάμην· δῆλα γάρ ἐστιν, οἶμαι, καὶ τυφλῷ τὰ συνόντα αὐτῇ καλά τε καὶ ἀγαθά· καὶ μάλα οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τινος δοκῶ μοι εἰρηκέναι, ἅ τινα τῷ γεγηρακότι ἐνοχλεῖν ἔφην παρόντα τε καὶ ἀφιστάμενα αὐτοῦ, καὶ ὁπόσα κοσμεῖν ἔοικε καὶ ὠφελεῖν ⟨τὸν⟩ νέον.

86 (50 Mein.) *Πλάτωνος Πολιτείας ε'* (p. 460 D—461 A).

Τὸ δ' ἐφεξῆς διέλθωμεν ὃ προὐθέμεθα. ἔφαμεν γὰρ δὴ ἐξ ἀκμαζόντων δεῖν τὰ ἔκγονα γίγνεσθαι. Ἀληθῆ. Ἆρ' οὖν σοι ξυνδοκεῖ μέτριος χρόνος ἀκμῆς τὰ εἴκοσι ἔτη γυναικί, ἀνδρὶ δὲ τὰ τριάκοντα; Τὰ ποῖα αὐτῶν; ἔφη.

---

2 ἰλιὰς S A: ἐλίασ M ‖ 3 κἀν Meineke: καὶ S M A ‖ 6 ἀγαθῶν S M A; αἰσθητῶν Bake ad Cic. legg. I 10, 30 δογμάτων Meineke coll. Stob. II 7 p. 62, 23 W. ‖ 8 ἔλθοι τι (τί M) S M: ἐλθόντι A ‖ 9 οἷός τέ ἐστι S A: οἷσ τέ ἐστιν M ‖ 10 προσπίπτον S A: προπίπτον M ‖ 11 βουλόμενος, sed ου ex α corr. S¹ ‖ 12 δῆλα S M: δῆλος A ‖ 13 μάλα S M A: μὰ Δί' ci. Wyttenbach Animadv. in Plut. de sera num. vind. p. 548 C. sed μάλ' οὐκ ἀπὸ σκοποῦ τινος idem fere ac μάλ' εὐστόχως | ἄπο S A ἀπὸ M ‖ 16 τὸν addidi ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S M A, πλα^τ πολι^τ ε' in ras. S ‖ 18 προὐθέμεθα S M A, Plat. cod. Vind. 55: προθυμούμεθα aut προμηθούμεθα Plat. rediqui ‖ 19 ἐξ om. Tr. | ἔκγονα S M, Plat. ἔγγον^α ex ἔγκον^α fecit A¹ ni fallor ‖ 20 εἴκοσι sic S M A ‖ 21 τὰ λ̄ S | v. γυναικὶ μέν — πεντεκαιπεντηκοντάετους adfert Eusebius Praep. ev. XIII 19 p. 317 Giff. (Theodoret. Gr. aff. cur. IX 50 p. 234, 20 Raed.)

Γυναικὶ μέν, ἦν δ' ἐγώ, ἀρξαμένῃ ἀπὸ εἰκοσιέτιδος μέχρι τετταρακονταέτιδος τίκτειν τῇ πόλει· ἀνδρὶ δέ, ἐπειδὰν τὴν ὀξυτάτην δρόμου ἀκμὴν παρῇ, τὸ ἀπὸ τούτου γεννᾶν τῇ πόλει μέχρι πεντεκαιπεντηκονταέτους. Ἀμφοτέρων γοῦν, ἔφη, αὕτη ἀκμὴ σώματός τε καὶ φρονήσεως.

1 *μέχρι τεσσαρακονταέτιδος* (sic Eus.) om. Theodoret. ‖ 2 *τετταρακονταετίδος* S M A, *-έτιδος* Plat. *τεσσαρακονταετίδος* Tr. ‖ 3 *δρόμην* A ‖ 4 *πεντεκαιπεντηκονταέτους* Plat. Eus. *πέντε καὶ πεντηκονταέτους* S *πέντε καὶ πεντηκονταετοῦς* (*πεντήκοντα ετοῦσ* M) M A et similiter fluctuantur codd. Theodoreti ‖ 5 *γ' οὖν* M

CAPVT L. PARS TERTIA.

ΟΤΙ ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΑΝΕΠΑΧΘΕΣ ΚΑΙ ΠΟΛΛΗΣ ΑΙΔΟΥΣ ΑΞΙΟΝ Η ΣΥΝΕΣΙΣ ΑΠΕΡΓΑΖΕΤΑΙ.

87 (117, 1 Mein.: Trag. Gr. fr. adesp. 552 N.[2])

Ἐσθλοῦ γὰρ ἀνδρὸς γῆρας εὐπροσήγορον.

88 (2 Mein.) *Ἀναξανδρίδου* (fr. 53 K.).

Οὔ τοι τὸ γῆράς ἐστιν, ὡς οἴει, πάτερ,
τῶν φορτίων μέγιστον· ἀλλ᾽ ὃς ἂν φέρῃ
ἀγνωμόνως αὔθ᾽, οὗτός ἐστιν αἴτιος.
σὺ δ᾽ εὐκόλως οἷόν τε κουφίζειν πόει,

---

2 titulum exhibent S M A Mac. ὑπὲρ γήρως add. A m. rec. de Photio vide quae dixi ad IV 50[a]. numerus ρι′ (ex ρβ corr.) adscriptus est in S, ρϊβ′ in Ṁ Mac. ρια′ in A ριδ′ in Tr. ‖ 4 ecl. sine lemm. hab. S M A. fort. Euripidis est versus. certe ubi a tragoedia auspicatur gnomologus, philosopho scaenico primum locum dare solet. et εὐπροσήγορος vocem, quam Euripides in deliciis habet, frustra hodie quaeris apud reliquos tragicos. ἀναξανδρίδου ad proximam eclogam pertinet etiam in S quod moneo propter Gesnerum, qui deceptus editione Trincavelliana etiam versum Ἐσθλοῦ γὰρ κτἑ. Anaxandridae dedit, quamquam ed. sec. p. 594 mrg. addit *alias huic versui* (id est Οὔ τοι τὸ γῆρας κτἑ.) *Anaxandridae nomen adscribitur, non superiori* spectans scilicet Frob. p. 139 ubi incohatur a versu Οὔ τοι (Ον τι Frob.) τὸ γῆρας ἐστὶν κτἑ., omittitur prior. tragoediae versum ἐσθλοῦ γὰρ κτἑ. vindicavit Valckenaer in Eur. Hipp. 96 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A. de lemmate vide etiam ad ecl. antecedentem ‖ 7 τὸ in τοῦ corr. M rubr. ‖ 8 φροντίδων A ‖ 9 αὗτ᾽ S M A αὐτ᾽ Tr. fuerat igitur αὐτό | οὗτος] αὐτός Herwerden non necessario | αἴτιός ἐστιν A | οὗτός ἐστιν ἄθλιος Diels Comm. societ. philol. Bonn. a. 1873 p. 64. cf. adn. 10 extr. ‖ 10 σὺ δ᾽ Grotius: οὐδ᾽ S M A | οἷόν τε κουφίζειν scripsi: ἐνίοτε κοιμίζειν (κομ- A) S M A. ἔνεγκε καὶ μεῖον (μὴ μεῖζον Kock) ποίει non optime Iacobs | ποίει (praetuli πόει) Grotius: ποεῖ (ποιεῖ S) S M A. interpretandum: *tu autem placide idoneam* (senec-

μεταλαμβάνων ἐπιδέξι᾽ αὐτοῦ τὸν τρόπον,
λύπην ἀφαιρῶν ἡδονήν τε προστιθείς.
λύπην δὲ ποιῶν † εἴ τις δυσκόλως ἔχει.

89 (3 Mein.) *Σοφοκλέους Ἐριφύλῃ* (fr. 194 N.²).

Γήρᾳ † προσόντος σῷζε τὴν εὐφημίαν.

90 (4. 4ª Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 864 N.²).

Οὐκ ἔστι γῆρας τῶν σοφῶν, ἐν οἷς ὁ νοῦς
θείᾳ ξύνεστιν ἡμέρᾳ τεθραμμένος.
προμηθία γὰρ κέρδος ἀνθρώποις μέγα.

91 (5 Mein.) *Ἀναξιμένους* (fr. 26 Muell.).

Τοῖς γὰρ ἀστείοις πρεσβύταις, ὅσον αἱ κατὰ τὸ σῶμα

---

tutem) *redde oneri adlevando, commutans dextre eius mores, tristitiam demens voluptatem addens. tristitiam autem paras tu si impatienter te geris λύπην δὲ ποιῶν εἶ σὺ δυσκόλως ἔχων.* sic versum scribendum puto ubi libri *εἴ τις δυσκόλως ἔχει* metro invito. quamquam vix obstabo, si quis sumat ΕCΤΙΟ elisione neglecta transisse in *εἴ τις*, dein *ἔχων* esse mutatum in *ἔχει*, i. e. *λύπην δὲ ποιῶν ἔσθ᾽ ὁ δυσκόλως ἔχων.* hoc in medio relinquo, certum puto frustra attrectasse v. doctos v. *λύπην δὲ ποιῶν* (*λήθῃ τε παύων* ci. Kock, *λήθην δὲ ποιῶν* Headlam), nam notae sunt locutiones *λύπην ποιεῖν, ἡδονήν, τέρψιν* sim. cf. Plat. Phil. p. 43 C. loquitur adulescens a philosophorum scholis ut videtur recens qui subridente theatro patrem tristem et morosum onusque senectutis ut omnium gravissimum dolentem edocet huius querelae non in aetate esse culpam sed in sene aetatem insipienter ferente

1 *ἐπὶ δέξι᾽* M ‖ 2 *λύπην* S M A *λύπην τ᾽* Voss. f. 69ᵛ Frob. p. 139 | *προστιθεις* sine acc. S ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *ἐριφόλῃ* M ‖ 5 *προσόντωσ* M (inde *προσόντος* Gesn.²) *προσηκόντως* A: *προσῆκον* ci. Gaisford idque recepit Meineke, *πρεπόντως* scr. Nauck | *εὐθυμίαν* ci. Dindorf ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *σοφοκλέους* S M, *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ 7 *ἐν οἷς ὁ*] *ὅσοισι* Heimsoeth *Krit. stud.* p. 193 ‖ 8 verba nondum emendata. *θείῳ ξ. ἱμέρῳ τεθρ.* ci. Meineke, alii alia ‖ 9 versum a praegressis separari iussit Bergk, cui obtemperavit Meineke in Stob. sed immemor capitis tituli | *προμήθεια* S M A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S M A. non recte inter Plutarchea fragmenta recepit Bernardakis Plut. vol. VII p. 165 ‖ 11 *ἀστείοις*] cf. Wendland *Anaximenes von Lamps.* p. 13. v. *ὅσον αἱ* — (p. 1056, 2) *αὔξονται* mutuatus est ex Plat. de re p. 328 D, ubi *τοσοῦτον αὔξονται αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι τε καὶ ἡδοναί*

ἡδοναὶ ἀπομαραίνονται, τοσοῦτον αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι πάλιν αὔξονται, καὶ τοσούτῳ βεβαιότερον αὐτοῖς παρέχει τὸ λέγειν τί χρήσιμον τοῖς ἄλλοις καὶ παρ' ἑτέρων αὐτοὺς ἀκούειν· ὥστε τὰς μὲν ἀπὸ τῶν βρωτῶν καὶ ποτῶν καὶ ἀφροδισίων ἡδονὰς γινομένας ἰδεῖν ἔστιν οὐχ οὕτως εἰς τὸ παραχρῆμα εὐφραινούσας ὡς ὕστερον λυπούσας· ἡ δὲ περὶ τοὺς λόγους ἡδονὴ καὶ μάθησις ἔν τε τῷ παραυτίκα εὐφραίνει καὶ πρὸς τὸν ἄλλον βίον τοὺς μανθάνοντας ἡδέως παρασκευάζει.

92 (6 Mein.) Ξενοφῶντος.

Ξενοφῶν περὶ Ἀγησιλάου φησί 'ποίας γὰρ νεότητος οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας;'

93 (7 Mein.) Σωκράτους.

Ὁ μὲν χειμὼν σκέπης, τὸ δὲ γῆρας ἀλυπίας δεῖται.

94 (8 Mein.) Μουσωνίου ἐκ τοῦ Τί ἄριστον γήρως ἐφόδιον (p. 88 ss. H.).

Αὖθις δέ, ἐπεὶ πρεσβύτης τις ἐπύθετο, τί ἂν εἴη γήρως ἐφόδιον ἄριστον, ταὐτόν, εἶπεν, ὅπερ καὶ νεότητος, τὸ ζῆν ὁδῷ καὶ κατὰ φύσιν. τοῦτο δὲ μάλιστ' ἂν οὕτω

---

3 παρέχει] ὑπάρχει prop. Meineke, nisi subaudiendum sit τὸ γῆρας. immo exspectes βεβαιότερον ⟨ὁ νοῦς⟩ αὐτοῖς (vel αὐτοῖς ⟨ὁ νοῦς⟩) παρέχει κτἑ. nihil huc facit quod παρέχει iam apud Herodotum notione quasi intransitiva induitur (cf. Kuehner-Gerth II 1 p. 34). πάρεστι D. Serruys | χρησιμον sine acc. S ‖ **4** αὐτοῖσ M | βροτῶν primo A, corr. A[1] ‖ **5** καὶ om. A ‖ **8** πρὸς] scribendum sit πρὸς ⟨τὸ⟩ τὸν an interpretandum πρὸς *praeterea* dubitat Meineke. immo sublata erit difficultas, si in proximis S codicem sequemur, non sicut Meineke MA ‖ **9** ἡδέως S διάγειν ἡδέως MA ‖ **10** ecl. sine lemm. hab. S, lemmate addito MA. pergit Plutarchum (An seni resp. gerenda sit p. 784 E) exscribere gnomologus, cf. ecl. 82 ‖ **11** φησίν M | ἀλλὰ μὴν ἅ γε Ξενοφῶν περὶ Ἀγησιλάου γέγραφεν, αὐτοῖς ὀνόμασιν ἄξιόν ἐστι παραθέσθαι· 'ποίας γάρ' φησί· 'νεότητος οὐ κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη;' Plut. τοιγαροῦν ποίας οὐ νεότητος κρεῖττον τὸ ἐκείνου γῆρας ἐφάνη; Xen. Ages. 11, 15. quibus inter se collatis facile apparet ex Plutarcho, non ex Xenophonte hausisse gnomologum ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. SMA Mac. recurrit corp. Par. 23 Elt. (Πλουτάρχου). sed vide gnomol. Byz. 136 Wachsm. gnom. homoeom. 93 Elt. ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. SMA. μουσωνίου nec pl. S ‖ **18** γῆρασ M

μάθοις ὁποῖόν τί ἐστιν, εἰ ἐννοήσαις τὴν τοῦ ἀνθρώπου φύσιν, ὡς οὐ πρὸς ἡδονὴν γέγονεν. οὐδὲ γὰρ ἵππος οὐδὲ κύων οὐδὲ βοῦς, ἅπερ ἀτιμότερα πολὺ ἀνθρώπου ἐστίν, οὐ πρὸς ἡδονὴν γέγονεν· οὐδὲ γὰρ νομισθείη ἂν τυγχάνειν τοῦ ἑαυτοῦ τέλους ἵππος, ἐσθίων μὲν καὶ πίνων καὶ ὀχεύων ἀνέδην, πράττων δὲ μηδὲν ὧν ἵππῳ προσήκει· οὐδέ γε κύων, ἡδόμενος μὲν ὥσπερ ὁ ἵππος ἁπάσας ἡδονάς, πράττων δὲ μηδὲν ἀφ' ὧν ἀγαθοὶ νομίζονται εἶναι κύνες· οὐδὲ μὴν ἄλλο ζῷον ὁτιοῦν ἔργου μὲν τοῦ προσήκοντος αὐτῷ στερόμενον, ἡδονῶν δ' ἐμπιπλάμενον· οὐδὲν οὖν οὕτως ζῆν ἂν λέγοιτο κατὰ φύσιν, ἀλλ' ὅ τι ἂν μάλιστα τὴν ἀρετὴν ἐμφανίζῃ, δι' ὧν πράττει, κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. ἄγει γὰρ ἡ ἑκάστου φύσις ἕκαστον πρὸς τὴν ἀρετὴν τὴν ἐκείνου· ὥστε καὶ τὸν ἄνθρωπον εἰκὸς οὐχ ὅταν ἐν ἡδονῇ βιοῖ, τότε κατὰ φύσιν βιοῦν, ἀλλ' ὅταν ἐν ἀρετῇ. τότε γὰρ καὶ ἐπαινεῖσθαι δικαίως ὑπάρχοι ἂν αὐτῷ καὶ μέγα φρονεῖν ἐφ' αὑτῷ καὶ εὔελπιν καὶ θαρραλέον εἶναι, οἷς εὐφροσύνην τε καὶ χαρὰν βεβαίαν ἕπεσθαι ἀναγκαῖον. καθόλου δὲ ἄνθρωπος μίμημα μὲν θεοῦ μόνον τῶν ἐπιγείων ἐστίν, ἐκείνῳ δὲ παραπλησίας ἔχει τὰς ἀρετάς· ἐπεὶ μηδ' ἐν θεοῖς μηδὲν ὑπονοῆσαι κρεῖττον ἔχομεν φρονήσεως καὶ δικαιοσύνης, ἔτι δὲ ἀνδρείας καὶ σωφροσύνης. ὥσπερ οὖν ὁ θεὸς διὰ τὴν παρουσίαν τούτων τῶν ἀρετῶν ἀήττητος μὲν ἡδονῆς, ἀήττητος δὲ πλεονεξίας,

---

δ' αὐτὰ

1 *ἐννοήσας* S ‖ 2 *οὐ πρὸς* A, superscr. A². erravit Gaisford ‖ 4 *οὐ* secludi vult Nauck (per litt.) ‖ 5 *μὲν* sed *μ* in ras. M ‖ 6 *ἀναίδην* M ‖ 7 *γε* S M *γὰρ* M ‖ 10 *ἐμπιπλάμενον. οὐδὲν* (*οὐδὲ* A) *οὖν οὕτως ζῆν ἂν* (*ἂν* om. S) *λέγοιτο* S M A¹ *ἐμπ. οὐδὲ τοῦτο* (voce *οὕτως* deleta) *ζῆν ἂν λ.* A². *ἐμπιμπλάμενον οὐδὲν ἂν οὕτως ζῆν λέγοιτο* scr. Meineke, *ἐμπιπλάμενον, οὐδὲ τοῦτο οὕτως ζῆν ἂν λέγοιτο* Blass *Lit. zentralbl.* 1906 n. 46 ‖ 11 *ἀλλό τι* M ‖ 12 *ἐμφανίζῃ* ex indicativo corr. S¹ ‖ 15 *βιῷ* Meineke ‖ 17 *καὶ* ante *εὔελπιν* om. Tr. | *θαρραλέον* S *θαρσαλέον* M A sed *έ* in ras. M ‖ 19 *ἀναγκαῖον* tacite Gesn.¹ f. 508ᵛ: *ἀναγκαίαν* S M A¹ | *μόνον* S: *μόνων* M A ‖ 21 per *μηδὲν ὑπο* desinit M f. 224ᵛ, sequitur folium scriptura vacuum numero 233 signatum, dein f. 234 ubi incipit Stob. flor. 121, 37 Mein. | *ἔχομεν* S *ἔχον* A

κρείττων δὲ ἐπιθυμίας, κρείττων δὲ φθόνου καὶ ζηλοτυπίας, μεγαλόφρων δὲ καὶ εὐεργετικὸς καὶ φιλάνθρωπος· τοιοῦτον γὰρ ἐπινοοῦμεν τὸν θεόν· οὕτω καὶ τὸ ἐκείνου μίμημα τὸν ἄνθρωπον ἡγητέον, ὅταν ἔχῃ κατὰ φύσιν, ὁμοίως ἔχειν, καὶ οὕτως ἔχοντα εἶναι ζηλωτόν. ὢν δὲ ζηλωτὸς εὐθὺς ἂν εἴη καὶ εὐδαίμων· οὐ γὰρ ἄλλους γέ τινας ἢ τοὺς εὐδαίμονας ζηλοῦμεν. καὶ μὴν οὐκ ἀδύνατον γενέσθαι τοιοῦτον ἄνθρωπον· οὐ γὰρ ἑτέρωθέν ποθεν ταύτας ἐπινοῆσαι τὰς ἀρετὰς ἔχομεν ἢ ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀνθρωπείας φύσεως, ἐντυχόντες ἀνθρώποις τοιοῖσδέ τισιν, οἵους ὄντας αὐτοὺς θείους καὶ θεοειδεῖς ὠνόμαζον. εἰ μὲν οὖν τις τύχοι πρότερον ἔτι νέος ὢν παιδείας ὀρθῆς ἐπιμέλειαν πεποιημένος, καὶ τὰ μὲν ὅσα μαθημάτων ἔχεται καλῶν μεμαθηκὼς οὐκ ἐνδεῶς, τὰ δὲ ἀσκητὰ ἠσκηκὼς ἱκανῶς, οὗτος ἂν ἐν γήρᾳ ταῖς ἐνούσαις ἑαυτῷ χρώμενος ἀφορμαῖς ζῴη κατὰ φύσιν, καὶ ἀλύπως μὲν φέροι τὴν στέρησιν τῶν ἡδονῶν τῶν ἐπὶ νεότητος, ἀλύπως δ' ἔχοι τῇ παρούσῃ τοῦ σώματος ἀδυναμίᾳ, δυσκολαίνοι δ' οὐκ ἂν οὔτε καταφρονούμενος ὑπὸ τῶν πλησίον οὔτ' ἀμελούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων καὶ φίλων, ἅτε πρὸς ταῦτα πάντα ἀλεξιφάρμακον ἔχων καλὸν ἐπὶ τῇ διανοίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, τὴν παιδείαν τὴν ὑπάρχουσαν. εἰ δέ τις εἴη παιδείας μὲν ἐνδεέστερον μετεσχηκώς, προθυμίαν δὲ παρέχοιτο πρὸς τὰ κρείττω καὶ πείθεσθαι δύναιτο τοῖς εὖ λεγομένοις, οὗτος ἂν εὖ ποιοίη ζητῶν λόγων ἀκούειν ὑποθετικῶν παρὰ τῶν πεποιημένων ἔργον εἰδέναι τίνα μὲν βλαβερά, τίνα δὲ ὠφέλιμα ἀνθρώποις, καὶ τίνα δὴ τρόπον τὰ μὲν ἐκφεύγοι, τὰ δὲ κτῷτο, καὶ πῶς ἂν τὰ

1 *κρείττων δὲ ἐπ.* S *κρεῖττον δὲ ἐπ.* A ‖ 6 per *εὐδαίμων* desinit A f. 205v, proximum incipit intra Stob. IV 50c, 9 p. 1062, 18 ‖ 8 *γενεσθαι* sine acc. S ‖ 10 *τοιοῖσδέ* Pflugk: *τοῖς δὲ* S ‖ 11 an *θείους ἢ θεοειδεῖς*? | *ὠνόμαζον* Tr. p. 586: *ὠνόμαζεν* S. fort. *ὀνομάζομεν* ‖ 15 *οὗτος* (sic ci. Gesn.[1] f. 508r mrg.) S: *οὕτως* Tr. ‖ 16 *φέρει* S: tacite corr. Gesn.[1] ‖ 18 ⟨*ἐπὶ*⟩ *τῇ* ci. Gomperz | *τῆς παρούσης τ. σ. ἀδυναμίας* prop. Peerlkamp ‖ 27 *τίνα δὴ* Valckenaer: *τίνα ἀεί* S ‖ 28 *ἐκφύγοι* S: corr. Meineke

μὴ ὄντα μὲν κακά, δοκοῦντα δέ, προσιόντα πρᾴως δέχοιτο. τούτων δὲ ἀκούων καὶ πειθόμενος (ὥς τό γε ἀκούειν ἀπειθῶς ἀκερδέστατον) διαθεῖτ' ἂν τὸ γῆρας καλῶς τά τε ἄλλα καὶ τὸν τοῦ θανάτου φόβον ἐξαιρεθείη ἄν, ὃς μάλιστα θορυβεῖ τε καὶ πιέζει τοὺς γέροντας, ὥσπερ ἐπιλελησμένους, ὅτι παντὶ θνητῷ θάνατος ὀφείλεται. καὶ τό γε ἀθλιώτατον ποιοῦν τὸν βίον τοῖς γέρουσιν αὐτὸ τοῦτό ἐστιν, ὁ τοῦ θανάτου φόβος· ὥσπερ ἀμέλει καὶ ὁ ῥήτωρ Ἰσοκράτης ἀνωμολογήσατο. φασὶ γὰρ ἐκεῖνον, ἐρωτήσαντός τινος ὅπως διάγει, εἰπεῖν, ὅτι οὕτως ὥσπερ εἰκὸς τὸν ἐνενήκοντα μὲν γεγονότα ἔτη, κακῶν δὲ ἔσχατον νομίζοντα εἶναι τὸν θάνατον. καί τοι πῶς ἐκείνῳ τι παιδείας μετῆν ἢ γνώσεως τῶν ἀλη⟨θῶς ἀγα⟩θῶν ἢ κακῶν, ὃς ὑπελάμβανεν εἶναι κακὸν τὸ ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενον βίῳ τῷ ἀρίστῳ; εἴ γε ἄριστος βίος ὁ τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός, πέρας δὲ καὶ τούτου θάνατος. ὃ δ' οὖν εἶπον, εἰ τοῦτο περιποιήσαιτό τις ἐν γήρᾳ, τὸ προσδέχεσθαι τὸν θάνατον ἀφόβως καὶ θαρραλέως, οὐ μικρὸν ἂν πρὸς τὸ ζῆν ἀλύπως καὶ κατὰ φύσιν εἴη πεπορισμένος· κτήσαιτο δ' ἂν τοῦτο συνὼν τοῖς οὐκ ὀνόματι μόνον ἀλλ' ἀληθῶς φιλοσόφοις, ἄν γε καὶ πείθεσθαι θέλῃ αὐτοῖς. ἐγὼ μὲν οὖν φημὶ γήρως ἐφόδιον εἶναι κράτιστον, ὃ δὴ καὶ ἀρχόμενος τοῦ λόγου εἶπον, τὸ ζῆν κατὰ φύσιν ἃ χρὴ πράττοντα καὶ διανοούμενον. οὕτω γὰρ ἂν καὶ εὐθυμότατος εἴη ὁ γέρων καὶ ἐπαινετώτατος, ταῦτα δὲ ἔχων εὐπότμως καὶ ἐντίμως

---

2 *δὲ* (post *τούτων*) reposui ex S: *μὲν* Tr. ‖ **3** *διαθοῖτ'* S: corr. Meineke ‖ **6** *τό τε* S: tacite corr. Gesn.[1] ‖ **10** *εἰκὸς* quod proposui ap. C. Schmich *De arte rhetorica in Musonii diatribis conspicua* (Friburgi ed. a. 1902) p. 2, occuparat Cobet Mnemos.[2] II p. 445: *ἐκεῖνος* S *ἐκεῖνον* Tr. cf. Arr. Epict. diss. II 1, 11 ‖ **13** *τῶν ἀλη⟨θῶς ἀγα⟩θῶν ἢ κακῶν* scripsi: *τῶν ἀληθῶν ἢ κακῶν* S. *τῶν ἀληθῶν κακῶν* (particula *ἢ* deleta) scr. Meineke, *τῶν ἀληθινῶν κακῶν* coni. Nauck. cf. Stob. v. III p. 648, 19. 650, 18 s. 755, 15 H. ‖ **14** *ὑπελαμβανεν* sine acc. S ‖ **18** *πρὸς τὸ ζῆν* Tyrwhitt: *μέρος τὸ ζῆν* S; *μέρος τοῦ ζῆν* prop. Gesn.[1] f. 508ʳ mrg., cf. Stob. v. III p. 286, 3 H. ‖ **20** *ὀνόματι* bene ci. Meineke: *ὀνόμασι* S

βιῴη ἄν. εἰ δέ τις οἴεται μέγιστον εἶναι παραμύθιον τοῖς γέρουσι τὸν πλοῦτον, καὶ τοῦτον αὐτοῖς παρέχειν ἀλύπως βιοῦν, κακῶς οἴεται· πλοῦτος γὰρ ἡδονὰς μὲν οἷός τε παρέχειν ἀνθρώποις ἐστὶ τὰς ἀπὸ σίτων καὶ ποτῶν καὶ ἀφροδισίων καὶ ἄλλων ὁμοίων, οὔτε δὲ εὐθυμίαν οὔτε ἀλυπίαν οὐδαμῶς τῷ κεκτημένῳ παράσχοι ἄν. μάρτυρες δὲ πολλοὶ τῶν πλουσίων λυπούμενοι καὶ ἀθυμοῦντες καὶ ἀθλίους νομίζοντες εἶναι αὐτούς. διόπερ οὐδὲ ἐπικούρημα γήρως καλὸν ὁ πλοῦτος εἴη ἄν.

9 *Ἰούνκου ἐκ τοῦ Περὶ γήρως.*

Σὺ δὲ ἄκουε λόγον οὐκ ἐμὸν οὐδὲ νεώτερον ἐχθές που καὶ πρῴην εὑρεθέντα καὶ μόλις εὐδοκιμήσαντα, παλαιῶν δὲ ἀνδρῶν σοφῶν τεθαυμασμένον. διδάσκει γὰρ ἡμᾶς, ὅτι πάντα δὴ σχεδὸν τὰ ἐν ἀνθρώποις πράγματα τέλος οὐκ ἂν εὑρεθείη βέβαιον ἔχοντα πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἢ τὸ χεῖρον, ἐπειδήπερ χρῆσις μεταβάλλειν αὐτὰ ἔοικεν, ὡς εἶναι ποτὲ μὲν καλὰ καὶ ἀγαθὰ προστάτου καὶ καθηγεμόνος ἀγαθοῦ τυχόντα, ποτὲ δ' αὖ ταὐτὰ τὴν ἐναντίαν ἔχειν δύναμιν, ὑπ' ἀνδρὸς κακοῦ παρειλημμένα. καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω, πλοῦτόν τε καὶ δόξαν καὶ στρατηγίας

---

3 *πλοῦτος μὲν γὰρ* sed *μὲν* expunctum S *πλοῦτος γὰρ* Tr. p. 587 ‖ **4** *ποτων* sine acc., nisi macula supra *ω* indicat deletum esse accentum S ‖ **5** *δὲ* ut Tr. etiam S, fallitur Gaisford ‖ **6** *οὐδαμῶς* S *οὐδαμοῦ* Tr. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S, eclogae partem posteriorem (cf. p. 1062, 18 adn.) sine lemm. A ‖ **13** *δ' ἐξ ἀνδρῶν σοφῶν πεφασμένον* ci. Meineke, sed *τεθαυμασμένον* opponitur verbis *μόλις εὐδοκιμήσαντα* ‖ **14** *τὰ ἐν ανοις* (ut ci. Gesn.[1] f. 509[v] mrg.) S: *τὰ ἐν οἷς* Tr. p. 587 ‖ **15** *εὑρεθείη* Tr.: *εὑρεθήη* S ‖ **18** *τυχόντα* ex *τυχόντος* S[1] | *τὰ αὐτὰ* (*ταὐτὰ*) ci. Gesn.[1] l. c. mrg.: *ἑαυτὰ* S. *αὐτὰ ἑαυτῶν* ci. Gaisford. *ἑαυτὰ* secl. Iacobs Add. animadv. in Ath. p. 283 adn. ‖ **20** *ἄλλα* (malim *ἄλλ'*) *ἐάσω* Gaisford: *ἄλλα ὡς* (*ὡς* compend. S) S Tr. *ἄλλα ἐῶ, ὡς* vel *ἄλλα ἐῶ* Iacobs l. c. p. 172. sed futurum commendatur verbo *πειράσομαι* quod est in altero membro | *στρατηγίαν* Tr.: *στρατηγίας* S quo ita usus sum ut scriberem *πλοῦτον τε καὶ δόξαν καὶ στρατηγίας καὶ πολιτείας* (*πολιτείαν* S Tr.). quamquam nescio an interpretationem redoleant v. *καὶ στρατηγίαν* (vel *-ας*) *καὶ πολιτείαν* (vel *-ας*) voci *δόξαν* olim adscriptam. enumerat enim Iuncus quae Stoici in-

καὶ πολιτείας, καὶ δύναμιν σώματος καὶ κάλλος, καὶ ἰσχὺν λόγου, καὶ πάντα ὁπόσα ἐς τὸ καλὸν ἢ τὸ φαῦλον τελευτᾷ καλῶς ἢ πονηρῶς δρώμενα, ἐπ' αὐτὴν δὲ πειράσομαι τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν τραπῆναι διά τινος συντόμου καὶ εὐθείας ὁδοῦ. καὶ γὰρ νεότης, ὦ οὗτος, καὶ γῆρας ἄμφω μὲν καλὰ ἐστὸν καὶ περισπούδαστα καὶ εὐκτά· ἄμφω δὲ χαλεπὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ δύσκολα δειχθείη ἂν ὑπὸ τῶν οὐ δεόντως αὐτοῖς χρωμένων. αὐτίκα νέον ἀμαθῆ τε καὶ θρασύν, ἕτοιμον πρὸς τὸ ἀδικεῖν εὔρωστόν τε καὶ πλούσιον πλάττωμεν τῷ λόγῳ· συνέστω δὲ τούτῳ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰκόνα πρεσβύτης πονηρὸς τὸν τρόπον καὶ ἀναίσχυντος καὶ εἰς οὐδὲν ὑπομένων ἐλαττοῦσθαι τοῦ νέου ἐπὶ τοῖς ἁμαρτήμασι. τί οὖν; ἢ νεότητα διὰ ταῦτα μέμψαιτ' ἄν ⟨τις⟩ ἢ γῆρας αἰτιάσαιτο, οὐχὶ δὲ τὸν νέον αὐτὸ δὴ τοῦτο καὶ τὸν γέροντα, εἰ ἀδικοῖεν, ὑπευθύνους εἶναι δόξει; καὶ δή, καθάπερ ἐπὶ σκηνῆς ἤ τινος ἀγορᾶς, ἐν ᾗ δεικνύουσιν οἱ θαυματοποιοὶ τὰ θαύματα, ἡκέτω τις ἡμῖν ἑτέρα εἰκών, τῶν προειρημένων μορφὴν ἔχουσα διὰ τὴν προσοῦσαν ἡλικίαν ἑκατέροις, τοὺς δὲ τρόπους καὶ τὰ ἤθη καὶ τὰ ἔργα κατὰ τὸ ἐναντίον τῶν προειρημένων· ἀγαθὸς μὲν ὁ νέος ἔστω καὶ περὶ τὸ ποιεῖν τἀγαθὰ προθυμότατος, ἐνάρετος δὲ ὁ πρεσβύτης καὶ δυνατὸς ἐπιτελεῖν ὁπόσα λέγεται καὶ ἔστιν ἐν ἀνθρώποις πλεονεκτή-

---

differentia nominant. *nec bona nec mala sunt sed velut in meditullio posita usu et eventu vel bona vel mala fiunt* Seneca fr. 45 Haase

2 *ἢ τὸ* Meineke: *καὶ τὸ* S ‖ **7** *ἀποδειχθείη* (*utrumque in malam rem possit converti*) ci. Iacobs *Sokr.*[4] p. 257 ‖ **8** *νέον* ci. Gesn.[1] l. c. mrg.: *τὸν* S ‖ **8 s.** *ἀμαθῆ τε καὶ θρασὺν*] Eur. fr. 552, 2 N.[2] *θρασύν τε κἀμαθῆ*. de comparativo dicendi genere quo h. l. utitur Iuncus, vide quae collegit Fr. Wilhelm *Die schr. des Iuncus Περὶ γήρως*, progr. Vratisl. a. 1911 p. 5 ‖ **9** *εὔρωστον* Tr.: *εὔρρωστον* S ‖ **10** *πλάττωμεν* Tr.: *πλάττομεν* S ‖ **11** *αὐτὴν* Iacobs *Sokr.*[4] p. 258: *αὐτοῦ* S ‖ **13** *ἡ* mavult Meineke ‖ **14** *τις* tacite addidit Gesn.[1] | *ἢ*] malim *καὶ* ‖ **16** *τινὸς ἢ* mavult Meineke inutiliter. cf. Kuehner-Gerth I p. 665 adn. 6 ‖ **18** *ἔχουσαν* S: tacite corr. Gesn.[1] ‖ **19** *προσιοῦσαν* S: tacite corr. Gesn.[1] ‖ **21** *τἀγἀθὰ* scripsi: *ἀγαθὰ* (sic) S *τἀγαθὸν* Tr.

ματα. ἐπὶ τοῖνδε οὖν ἀμφοῖν περιβλέπτοιν ὄντοιν τῷ γήρᾳ καὶ τῇ νεότητι τὰς αἰτίας τῆς ἀρετῆς τοῖν ἀνδροῖν ἀναθήσομεν, οὐχὶ δὲ ἑκατέρῳ τὰ προσόντα δι᾽ ἑαυτὸν εἶναι πιστεύσομεν; καί με ὑπόμεινον λέγοντα, ἅπερ ποτὲ ἤκουσα ἀνδρὸς φιλοσόφου διδάσκοντος ἡμᾶς αὐτὰ ταῦτα· ἔλεγε δὲ περί τε ψυχῆς ἀνθρώπου καὶ σώματος, ὅτι ἄρα τὰ μὲν θεῖα καὶ μεγάλα καὶ οἷς ἐφέστηκε δαίμων τις ἢ θεὸς ἢ τύχη, ταῦτα δὴ καὶ ἀκόντων ἡμῶν κρατεῖ, τὰ δὲ ὥσπερ κοινὰ ἤδη καὶ συνήθη τισὶν ἁμαρτήματα οἱ χρόνοι προσάγουσιν ἑκοῦσιν ἑκούσια. φράσω δ᾽ ἔτι σαφέστερον ἅπερ εἶπεν· ἔχει δὲ ὧδε. τῆς ψυχῆς τὸ μὲν εἰλικρινὲς καὶ καθαρόν, ὃ δὴ θεῖόν ἐστι καὶ εἶναι δοκεῖ, τοῦτο μὲν ἔφη γεννωμένοις ἡμῖν συνεκπέμπεσθαι, μηδενὸς αὐτῷ κοινωνοῦντος τῶν ταραττόντων τε καὶ ἀφανιζόντων τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν· ἔπειτα δὲ τρεφομένου καὶ αὐξομένου τοῦ σώματος παρακολουθεῖν τινας ἡδονὰς καὶ ἀδικίας τῷ θείῳ πολεμούσας, αἷς σύμμαχός τε καὶ συνέριθος ἡ νεότης γίνεται, ὑφ᾽ ἧς βαδίζουσαι καὶ κατακρύπτεσθαι δοκοῦσαι μονονουχὶ μάστιξι καὶ κέντροις, ὥσπερ ἐπὶ σκηνῆς αἱ τῶν τραγῳδῶν Εὐμενίδες, τὸν νέον ἐλαύνουσιν, αἱ μὲν ἐπί τινας ἔρωτας οὐ νενομισμένους οὐδὲ θεοῖς φίλους, ἄλλαι δὲ ἐξοργίζουσί τε καὶ ἀνεγείρουσιν αὐτὸν ἐπὶ μανίαν καὶ θυμὸν ἀλόγιστόν τινα, πάντα τὰ δεινὰ κελεύουσαι

---

1 ἐπὶ τοῖνδε Iacobs *Sokr.*[4] p. 259, cf. Halm Lect. Stob. p. 31: ἐπὶ τοῖσδε S[1] ‖ **4** πιστεύσομεν tacite scr. Gesn.[1]: πιστεύομεν S ‖ **5** διδάσκοντος corr. ex λέγοντος S ‖ **7** καὶ (ante μεγ.) om. operarius ap. Gesn.[2] p. 597 ‖ **8** δὴ scripsi: δὲ S. μὲν Pflugk quod recepit Meineke coll. v. 12 ‖ **10** δ᾽ ἔτι (ut scribi iusserat Iacobs Add. animadv. in Ath. p. 92) S: δέ τι Tr. malim δ᾽ ἔτι ⟨σοι⟩ σαφέστερον. cf. Iuncus supra p. 1027, 21 τουτὶ δὲ ἔτι σοι σαφέστερον ἐξηγήσομαι ‖ **16** s. τῷ θείῳ Wyttenbach in Plut. De sera num. vind. p. 551 D: τῷ ζώῳ S. τῷ σώῳ ci. Iacobs *Sokr.*[4] p. 260 ‖ **18** inde a βαδίζουσαι inc. A (f. 206r) ‖ **19** μάστιξι S μάστιγξι A. cf. Plat. de leg. VI p. 777 A κέντροις καὶ μάστιξιν ‖ **21** θεοῖς S Tr. (sed θεοῖς φίλους ex θεοὺς φίλοις ni fallor S[1]): τοῖς θεοῖς A ‖ **22** ἀνεγείρουσιν αὐτὸν tacite restituit Gesn.[1]: ἀνεγείρουσι (ἀναγ- A) τῶν S A ἀνεγείρουσι τὸν Tr. ‖ **23** τινα Tr.: τι

δρᾶν, ἅπερ οἶμαι καλλωπίζουσί τε καὶ ἐπισκιάζουσιν ἑτέροις ὀνόμασιν· εἰ μὲν θυγατρὸς ἐρῴη τις ἢ μητρός, τὸν ⟨τῶν Περσῶν⟩ ἔρωτα συνήγορον παραλαμβάνουσιν, εἰ δὲ ἀλλοτρίου μέν τινος, οὐκ ἐξὸν δὲ ὅμως, τὰ τῶν Βοιωτῶν ἢ τὰ τῶν Ἰώνων νόμιμα σεμνύουσιν, ὑπὸ κάλλους καὶ ἡδονῆς περιαστράπτεσθαι λέγουσαι τὸν ἄνδρα, καὶ ὅτι

νέῳ δέ τε πάντ᾽ ἐπέοικεν.

αἱ δὲ θάρσος ἐμποιοῦσαι καὶ ἀλογιστίαν ἀνδρείαν ταῦτα ἐκάλουν· μέτριαι δέ πως ἐνομίσθησαν αἱ φιλοίνους τε καὶ ὀψοφάγους καὶ αὖ φιλαργύρους ποιοῦσαι. καὶ δὴ σκοπήσατε, ὦ παρόντες, ὅτι αἵδε αἱ μυρίαι σειρῆνες αἱ τὸν πλεῖστον ἀπάγουσαι λεὼν ὥσπερ αἰχμάλωτον, οὐ θαρροῦσι προσελθεῖν γέροντι· ἀλλὰ δὴ σὺν τῷ σώματι λήγοντι καὶ μαραινομένῳ τά τε αἴτια τῶν ἁμαρτημάτων ὑπέξεισιν, ἥ τε ψυχὴ αὐτοῦ μελετᾷ ἤδη, ὥσπερ καθ᾽ ἑαυτὴν γιγνομένη, τὰ μὲν ἀνθρώπεια κακὰ φεύγειν συνεῖναι δὲ σωφροσύνῃ. τεκμήρια δὲ τῶν εἰρημένων καὶ πίστεις ἐποιεῖτο τά τε ἔργα παραλαμβάνων καὶ παλαιὰ ἐξηγούμενος, δι᾽ ὧν ἐπει-

---

S A, *τι* delevit *ut e sequenti π ortum* Meineke. archetypi versus sic aliquando laesos sibi fingit Mekler

ἀνεγείρουσιν
αὐ]*τὸν ἐπὶ μανίαν καὶ θυμὸν ἀλόγιστόν τι-*
να]*πάντα*

2 *ἐρωη* sine acc. A ‖ 2 s. *τὸν* (malim *τὸν τῶν*) *Περσῶν ἔρωτα* vel *τὸ τῶν Περσῶν* [*ἔρωτα*] prop. Iacobs *Sokr.*[4] p. 261: *τὸν ἔρωτα* SA. sed *τὸν ἔρωτα* vix sufficit solum ubi de incestu agitur, vide quae sequuntur | *παραλαμβάνουσι* Iacobs Lect. Stob. p. 143: *παραλαμβάνουσαι* ‖ **4** ante *ὅμως* inciditur in S | *τῶν βοιωτῶν* S: *βοιωτῶν* A ‖ **5** *σεμνύουσιν* Iacobs Lect. Stob. p. 144: *σημαίνουσιν* S A; *ἐπαινοῦσιν* Wyttenbach in Plut. De discern. adul. ab amico p. 56 C ‖ **6** *περιαστράπτεσθαι* S: *περιαστράπτουσαι* A. verbum e poeta nescio quo desumptum putat Iacobs l. c. Meleagri (A. P. XII 84) commonet Fr. Wilhelm l. c. p. 7 adn. 1. sed cf. etiam Cicero de sen. 12, 42 *voluptas ... mentis, ut ita dicam, praestringit oculos* ‖ 7 Hom. Il. XXII 71 | *πάντα* S ‖ 8 *θράσος* Meineke ‖ **10** s. *σκοπήσατε, ὦ παρόντες*] cf. quae monui Tel. rel.[2] p. LXXXIX adn. 1 ‖ **11** *μυρίαι* S *μυρίαι καὶ αἵδε* A ‖ **13** *λήγοντι* ex *λήγουσαι* (et *α* et *σ* deletae sunt) corr. S[1], fallitur Gaisford ‖ **18** *τὰ παλαιὰ ἔργα παραλαμβάνων τε*

θε τὸ μὲν νέον ἅπαν σκιρτᾶν τε καὶ πεφυκέναι ἀκρατὲς ἑαυτοῦ καὶ ταράττεσθαι, τὸ δὲ πρεσβύτερον καὶ κατηρτυμένον δίκαιόν τε εἶναι καὶ εἰλικρινὲς ⟨καὶ⟩ οὐ παρέχον τοῖς λυποῦσιν ἀφορμὰς ὅμοιον εἶναι θεῷ. ἐμνημόνευε δὲ τραπεὶς ἐπὶ τὴν Ἑλληνικὴν ἱστορίαν τοῦ Πυλίου Νέστορος, ὃν διὰ γνώμην καὶ γῆρας τῶν ξυμπάντων ἡρώων προετίμησεν Ἀγαμέμνων ὁ τοῦ πολέμου στρατηγός, οὐ δι' ἡμέρας μόνον, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ παραγενόμενος ἐπὶ τὴν ἐκείνου ναῦν, ὁπότε συμβούλου δέοιτο, θέλων αὐτῷ συνεῖναι κατὰ τοὺς κινδύνους Ἀχιλλέως μηνιῶντος. οὐ γὰρ τὸν νέον καὶ ἄτρωτον Αἴαντα οὐδὲ μὴν Διομήδην τὸν περιφανέστατον διὰ τὸ ἐπικαιόμενον αὐτοῦ τοῖς ὅπλοις θεῖον πῦρ, ἀλλ' οὐδὲ Μενέλεων τὸν ἀδελφὸν ὡς ἐκεῖνον δὴ τὸν ὑπερβαλόμενον γενεὰς ἀνθρώπων τὰς ἐπὶ ζωῇ νεμομισμένας πάντα ἐδόκει αὐτῷ τὰ κατὰ τοὺς πολέμους βοηθήματα εἰδέναι. καὶ τοῦτο δὲ ἔλεγε· τὸν Θεμιστοκλέα τὸν Ἀθηναῖον νέον μὲν ὄντα ὁ πατὴρ ἀπεκήρυξεν [οὐκ ἐθέλων υἱὸν ἔχειν] διὰ τὰς ἐν τῇ νεότητι ἁμαρτάδας· πλησίον δὲ τοῦ γήρως γιγνόμενον αὐτὸν ἐκεῖνον οἱ Ἀθηναῖοι

καὶ ἐξηγούμενος traiciebat Hirschig *Zeitschr. f. d. alterth.* 1852 p. 367 parum probabiliter, ⟨*πρόσφα*⟩*τά τ' ἔργα παραλαμβάνων καὶ π. ἐξ.* ci. Meineke melius multo

1 *πεφυκέναι ἀκρατὲς ἑαυτοῦ καὶ ταράττεσθαι* Wyttenbach in Plut. De sera num. vind. p. 552 B: *πεφευγέναι* (sic) *τακρατὲς* (*τὸ ἀκρατὲς* A) *ἑαυτοῦ καὶ παράπτεσθαι* S A ‖ **3** *καὶ* addidit Iacobs *Sokr.*[4] p. 263 ‖ **4** *ἐμνημόνευε* reposui ex S: *ἐμνημόνευσε* A. cf. *ἔλεγε* p. 1062, 6 *ἐποιεῖτο* (p. 1063, 17) *ἔπειθε* (p. 1063, 18) *ἔλεγε* p. 1064, 16 ‖ **5** *Νέστορος*] Hom. Il. II 371 ss. ‖ **7** *οὐ δι'* Gaisford: *οὐδ'* S *οὐδὲ* A ‖ **10** *μηνιῶντος* S A: *μηνίοντος* Tr. p. 589. servavi formam recentiorem, cf. Lobeck in Phryn. p. 82 ‖ **11** *ἄτρεστον* ci. Meineke Homeri loco (Il. XXIII 821) deusus. *ἄτρωτον* tuetur non modo Pindarus Isthm. V 47 *τὸν μὲν ἄρρηκτον φυάν* sed etiam Plato symp. p. 219 E *χρήμασί τε πολὺ μᾶλλον ἄτρωτος ἦν πανταχῇ ἢ σιδήρῳ ὁ Αἴας*. cf. Welcker *Kl. schr.* II p. 267 | *διομήδην* A *Διομήδη* S ‖ **12** *ἐπικαιόμενον* Meineke: *ἐπικείμενον* S A. cf. Hom. Il. V 4 s. ‖ **13** *μενέλεων* S *μενέλαον* A ‖ **14** *ὑπερβαλόμενον* Meineke: *ὑπερβαλλόμενον* S A ‖ **16** *εἰδέναι* Meineke: *εἶναι* S A ‖ **17** s. *οὐκ ἐθέλων υἱὸν ἔχειν* seclusi suadente Nauckio (per litt.)

στρατηγὸν εἵλοντο ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ, καὶ συμβουλεύοντί τε καὶ διακρίνοντι ἐπὶ τὸ σαφέστατον τὰ τοῦ Ἀπόλλωνος μαντεῖα εἵποντο ἀπολιπόντες τὴν πόλιν ἐρήμην, καὶ προθύμως ἐνέβαινον εἰς τὰς ναῦς ἡγουμένου Θεμιστοκλέους, καὶ διὰ τοῦτο ἐσώζοντο. τί γὰρ δεῖ με λέγειν τὴν ⟨τοῦ⟩ Ἀλκιβιάδου νεότητα καὶ τὸ γῆρας τοῦ Νικίου; ὧν ὁ μὲν ἐπὶ Σικελίαν ἦγεν αὐτούς, καὶ ἐδυστύχουν, ὁ δὲ συνεβούλευε σωφρονεῖν. εἰ γὰρ ἐθελήσαιμι τούτων γε πέρι καὶ τῶν ὁμοίων † γίγνεσθαι, ἐπιλείψει με ὁ σύμπας χρόνος. καὶ τὰ μὲν ἀκοῇ μοι παραδοθέντα ὡς διὰ βραχέων εἶπον, οὕτως ἔχει.

---

2 *σαφέστατον* S A: *σαφέστερον* Tr. ‖ 4 *ἐνέβαινον* S A: *ἀνέβαινεν* Tr., unde tacite *ἀνέβαινον* Gesn.[1] ‖ 5 *τί γὰρ δεῖ με λέγειν τὴν ⟨τοῦ⟩ Ἀλκιβιάδου νεότητα* Iacobs *Sokr.*[4] p. 264: *τί γάρ με δεῖ τὴν* (*δεῖ τοῦ* Tr.) *ἀλκιβιάδου λέγειν νεότητα* S *τί γὰρ δεῖ με λέγειν τὴν ἀλκιβιάδου νεότητα* A ‖ 8 *συνεβούλευε* reposui ex S A: *συνεβούλευσε* Tr. cf. 7 *ἦγεν* | *γε* S: *τε* A ‖ 9 *γίγνεσθαι* S A: *διηγεῖσθαι* Hirschig *Zeitschr. f. d. alterth.* 1852 p. 367, *διηγεῖσθαι* vel *διικνεῖσθαι* Meineke. expectes ⟨*μακρότερος*⟩ *γίγνεσθαι* sim., opp. *διὰ βραχέων εἶπον* (11) ‖ 10 *καὶ τὰ μὲν* — *οὕτως ἔχει* om. S

CAPVT LI.

ΠΕΡΙ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΚΑΙ ΩΣ ΕΙΗ ΑΦΥΚΤΟΣ.

1 *Αἰσχύλου Νιόβης* (fr. 161 N.[2]).

Μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ,
οὔτ᾽ ἄν τι θύων οὔτ᾽ ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται·
μόνου δὲ Πειθὼ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

2 *Ὁμήρου Ἰλιάδος ι´* (406—409).

Ληιστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
κτητοί τε τρίποδες καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε ληιστὴ
οὐθ᾽ ἑλετή, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.

3 *Φιλίτα Ἑρμοῦ* (fr. 2 p. 34 Bach).

---

2 Inscriptio legitur in S A, etiam in M ubi quia totus quaternio periit ipsum quidem caput deest sed adest inscriptio in capitum in-
ε\ καὶ
dice toti operi praemisso *π θανάτου ὡς εἴη ἄφυκτος* eaque a pr. m. *Περὶ θανάτου* praebet Phot. et Mac. numerum *ρια´* praef. S *ριγ´* M Mac. *ριβ´* A *ριε´* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S, om. A. tres versus priores sine fab. n. afferunt schol. Il. IX 158 (cf. Eust. Il. p. 744, 3), primum Arist. Ran. 1392 ubi schol. rec. ad v. 1386 *τὸ δ᾽ ἑξῆς ἐκ Νιόβης Αἰσχύλου*, eundem sine fab. nom. schol. Soph. El. 139 et Suidas isque saepius, sine poetae et fab. nom. schol. Eur. Alc. 55 ‖ **5** *οὐδ᾽* — *οὐδ᾽* schol. Il. et Eust. | *ἄνοις* Dobree: *ναοῖς* S. huc referri vult Nauck Anecd. Bekk. p. 406, 9 *ἄνοις· ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνιχος*, ubi ille Phryn. grammaticum intellegit ‖ **6** *οὐδ᾽ ἔστι βωμὸς* schol. Il. et Eust. | *παιανίζεται* ci. Dindorf ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S A. fallitur Gaisford de A ‖ **10** *κτητοὶ δὲ* Hom. codd. plerique | *τρίποδές τε καὶ* Hom. ‖ **11** *ληιστὴ* S A *λεϊστὴ* Hom., etiam Maximus Tyr. p. 276, 18 Hob. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S A, *φιλήτα* (*ἑρμοῦ* om.) S A. *Φιλήτου* Tr. debui *Φιλίτα* etiam supra reponere suffragante non Photio solo, cf. Stob. IV p. 518 adn. 9 p. 922 adn. 9. vide interim etiam de Wilamowitz *Berl. sitz.* 1912 V p. 110, 2. cf. Meineke Anal. Al. p. 350

Ἀτραπὸν εἰς Ἀίδεω
ἤνυσα, τὴν οὔπω τις ἐναντίον ἦλθεν ὁδίτης.

4 *Ἠρίννης* (fr. 3 B.[4]).
Τουτόθεν εἰς Ἀίδαν κενεὰ διανήχεται ἀχώ,
σιγὰ δ' ἐν νεκύεσσι, τὸ δὲ σκότος ὄσσε καταγρεῖ.

5 *Σιμωνίδου* (fr. 38 B.[4]).
Πάντα γὰρ μίαν ἱκνεῖται δασπλῆτα χάρυβδιν,
αἱ μεγάλαι τ' ἀρεταὶ καὶ ὁ πλοῦτος.

6 (8 Mein.) *Εὐριπίδου Αἰγέως* (fr. 10 N.[2]).
Κατθανεῖν δ' ὀφείλεται
καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων.

7 (6 Mein.) *Σιμωνίδου* (fr. 65 B.[4]).
Ὁ δ' αὖ θάνατος κίχε καὶ τὸν φυγομάχαν.

8 (10 Mein.) *Μενάνδρου Κυβερνήτου* (fr. 301 K.).
Ἀθανασία δ' οὐκ ἔστιν, οὐδ' ἂν συναγάγῃς

---

1 *ἀτραπὸν* S *ἀτραπὸς* A | *εἰς ἅδεω* SA *εἰς ἅδεα* Tr.: corr. Scaliger ap. Grotium Dict. poet. p. 560. *ἀτραπὸν Ἅιδεω* (om. *εἰς*) Meineke || **3** ecl. cum lemm. hab. S, om. A. *Ἠρίννης* Meineke: *εἰρήνης* S, omisit lemmate *Σιμωνίδου* (cf. ecl. 5) huc male retracto Tr. cf. supra p. 1023, 7 adn. || **4** *τουτόθεν* Michelangeli: *τοῦτό κεν* S || **5** *σιγὰ* Gaisford: *σιγᾶι* (sic) S *σιγᾶ* Tr. Frob. p. 157 *σιγᾷ* Vrsinus | *καταγρεῖ* Bergk: *κατέρρει* S || **6** ecl. cum lemm. hab. SA, de Tr. vide ad ecl. anteced. || **7** *λασπηδα* sine acc. S *λάσπηδα* A[1] *ἴσως δασπλῆτα* A[2] || **8** *τ'* A, om. S || **9** ecl. cum lemm. hab. SA, *αἴγεως* (*ως* compend.) A. post ecl. 7 Mein. collocat S, post ecl. 5 A || **10** v. *κατθανεῖν ὀφείλεται* in antiquioribus Euripidis fabulis saepius leguntur, exempla collegit Schroeder De iteratis p. 8 || **11** post hanc eclogam ex Tr. p. 19 suo Marte huc traiecit duos versus Ps.-Phocylideos (111. 113) Gesn.[2] p. 599, qua temeritate deceptus est Meineke. cf. quae exposui Stob. III 3, 27 p. 202, 18 mus. Rhen. XXXIX p. 525 || **12** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5) A (post ecl. 8 Mein.). *ὁ αυ^τ* S *σιμωνίδου* A || **13** *κίχε καὶ* Bergk: *ἔκιχε καὶ* S *ἔκιχε τε* A *ἔφυκε καὶ* A | *φυγομάχαν* ci. Bergk: *φυγομάχον* SA *φυγόμαχον* Tr. || **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8 Mein.) A (post ecl. 6 Mein.), *μ^ε* nec pl. S. *κυβερνήτου* A, verum esse *Κυβερνητῶν* docent reliquorum fragmentorum lemmata, velut Stob. III 22, 11. intra maioris ambitus eclogam leguntur versus supra Stob. III 22, 19 (*Μενάνδρου*) || **15** *ἀθανασίας* III 22, 19 recte, vide quae adnotavi

τὰ Ταντάλου τάλαντ' ἐκεῖνα λεγόμενα.
ἀλλ' ἀποθανῇ καὶ ταῦτα καταλείψεις τινί.

9 (11 Mein.) *Σοφοκλέους* (O. R. 961).

Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή.

10 (12 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 865 N.²).

Ὅστις δὲ θνητῶν θάνατον ὀρρωδεῖ λίαν,
μῶρος πέφυκε· τῇ τύχῃ μέλει τάδε.
ὅταν δ' ὁ καιρὸς τοῦ θανεῖν ἐλθὼν τύχῃ,
οὐδ' ἂν πρὸς αὐλὰς Ζηνὸς ἐκφύγοι μολών.

11 (7 Mein.) *Σωτάδου.*

Πῶς ἀναλύεται τὸ σῶμα; πνεύματος φυγόντος.

12 (13 Mein.) *Ἀνακρέοντος* (fr. 43 B.⁴).

Πολιοὶ μὲν ἡμὶν ἤδη κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν,
χαρίεσσα δ' οὐκ ἔθ' ἥβη πάρα, γηραλέοι δ' ὀδόντες.
γλυκεροῦ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς βιότου χρόνος λέλειπται.
διὰ ταῦτ' ἀνασταλύζω θαμὰ Τάρταρον δεδοικώς·
Ἀίδεω γάρ ἐστι δεινὸς μυχός, ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν
κάτοδος· καὶ γὰρ ἑτοῖμον καταβάντι μὴ ἀναβῆναι.

13 (14 Mein.) *Εὐριπίδου Ἄλκηστις* (782 ss.).

---

1 *ἐκεῖνα* Salmasius ap. Grotium Dict. poet. p. 527: *ἱκανὰ* S A hic et S supra ‖ 2 *ἀλλ' ἂν ἀποθάνῃς, ταῦτα* minus recte III 22, 19 | *καταλείψων* conieci Lect. Stob. p. 36 | *τισίν* III 22, 19 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S A. cf. Stob. IV 50ᵃ, 29 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S, om. A ‖ 7 *μωρὸς* S ‖ 8 *δ'* Grotius Dict. poet. p. 487: *γὰρ* S ‖ 9 *ἐκφύγῃ* S: *ἐκφύγοι* Halm Lect. Stob. p. 57 *ἐκφύγοις* Dindorf ‖ 10 ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 6 Mein.) lemm. addito A (post ecl. 11 Mein.). *σωσάτου* A: corr. Gaisford ‖ 11 *πῶς* S A. *ὡς* ci. Meineke male. signum interrogandi posui post *σῶμα*, sic omnia plana ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12 Mein.) A (post ecl. 7 Mein.). in versibus digerendis fere edit. Tr. p. 591 secutus sum. in dimetros redegit Scaliger ap. Grotium Dict. poet. p. 487 ‖ 13 *ἡμὶν* Stephanus: *ἡμῖν* S A | *κάρη* S A *κάρα* Tr. | *δὲ* S A *δὲν* Tr.: *τε* Bergk recte ‖ 14 *οὐκ ἔθ'* libri. *οὐκέτ'* Schneidewin, fort. recte, cf. 18 ‖ 16 *ἀνασταλύζω* S A *ἄλαστα λύζω* Scaliger ‖ 17 *ἀργαλέη* S *ἀργαλῆ* A ‖ 18 *κάτοδος* S¹ *κάθοδος* S² A Tr. reposui *κάτοδος* coll. *ἐσκατορᾷς* Anacr. fr. 1, 6 B.⁴ (Apollon. de synt. 55) *ἐπίστιον* fr. 90, 4. cf. Smyth *Greek dialects* (*Ionic*) 404 | *ἑτοῖμον* Bergk: *ἕτοιμον* S A ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S A, *ἄλκηστις* om. S. afferunt versus intra plures Plut. cons.

Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
κοὐκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.

14 (15 Mein.) *Διφίλου* (fr. 116 K.).

Θνητὸς πεφυκὼς μὴ εὐλαβοῦ τεθνηκέναι.

15 (16 Mein.) *Ἀριστοφάνους Πολυΐδου* (fr. 452 K.).

Τὸ γὰρ φοβεῖσθαι τὸν θάνατον λῆρος πολύς·
πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.

16 (17 Mein.) *Ποσιδίππου ἐκ Μύρμηκος* (fr. 18 K.).

Ὧν τοῖς θεοῖς ἄνθρωπος εὔχεται τυχεῖν,
τῆς εὐθανασίας κρεῖττον οὐδὲν εὔχεται.

17 (18 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 67 D).

Οὐκοῦν τοῦτό γε θάνατος ὀνομάζεται, λύσις καὶ χωρισμὸς ψυχῆς ἀπὸ σώματος;

18 (19 Mein.) *Πορφυρίου Τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν* (c. VIII p. 2 Mommert).

⟨Ὃ⟩ ἔδησεν ἡ φύσις, τοῦτο φύσις λύει, καὶ ὃ ἔδησεν ἡ ψυχή, τοῦτο αὐτὴ λύει. ἔδησε δὲ φύσις μὲν σῶμα ἐν

---

ad Apoll. p. 107 C (*Εὐρ.*) Orion Anthologn. VIII 4 (*Ἐκ τῆς Ἀλκ.*), v. primus legitur inter Men. monost. 69

1 *ἅπασιν ἀποθανεῖν ὀφείλεται* Monost. ‖ 2 *ἔστιν αὐτῶν* Plut. ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. SA ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. SA, fab. nom. om. S. versus alter *πᾶσιν γὰρ κτἑ.* cum legatur in Soph. El. 1173 (unde tamen eicitur a Bergkio) fieri potest, ut solus prior Aristophanis sit, ante alterum autem non nihil perierit. alterum Polyido Euripideae tribuendum esse mihi non persuasit Bergk ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. SA, *ποσιδίπου* nec pl. S *ποσιδίππου ἐκ μύρμηκος* A ‖ 11 *εὐθανασίας* SA: *ἀθανασίας* Tr. inepte ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. SA, *Πλα*ᵀ nec pl. S. cf. Iamblichus protr. c. XIII p. 65, 13 Pist. *τοῦτο δὲ θάνατος ὀνομάζεται, λύσις κτἑ.* utitur Platone etiam Iuncus supra p. 1050, 15 ss. ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. SA, om. M; *πρὸς τὰ νοητὰ* S *πρὸς θάνατον* A, verba *τῶν — ἀφορμῶν* om. Tr. alibi passim Stobaeus *Πορφυρίου ἐκ τῶν κτἑ.* idque hic quoque reponendum erit. cf. etiam P. Heseler *Zu Porphyrius' schr. Ἀφορμαὶ π. τ. ν.* progr. Crucenac. a. 1909 p. 12 ‖ 17 *Ὃ ἔδησεν* Porph. *ἔδησεν* (om. *ὃ*) S *ἐδέησεν* A in *ὃ ἔδησεν* corr. A² ‖ 18 *τοῦτο καὶ αὐτὴ* Porphyrii codices haud pauci | *αὐτὴ*] *ψυχὴ* scr. Meineke | *ἔδησε μὲν φύσις σῶμα* Porph.

ψυχῇ, ψυχὴ δ' ἑαυτὴν ἐν σώματι. φύσις μὲν ἄρα λύει σῶμα ἐκ ψυχῆς, ψυχὴ δ' ἑαυτὴν λύει ἀπὸ σώματος.

19 (22 Mein.) Ἀριστοτέλους.

Ἀριστοτέλης ἔφη ʻἄφυκτον γὰρ τὸ τῆς πεπρωμένης ἐστὶ κακόν'.

20 Ἐκ τοῦ Ἐπικτήτου Ἐγχειριδίου (c. 5).

Ταράσσει τοὺς ἀνθρώπους οὐ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τὰ περὶ τῶν πραγμάτων δόγματα. θάνατος οὐ φοβερόν· ἐπεὶ καὶ Σωκράτει ἂν ἦν· ἀλλὰ τὸ δόξαι τὸν θάνατον εἶναι φοβερόν. ὅταν οὖν ἐμποδιζώμεθα, μηδέποτε ἄλλον αἰτιώμεθα, ἀλλ' ἑαυτούς, τοῦτο δέ ἐστι τὰ φαῦλα δόγματα.

21 (Eiusd. c. 7)

Καθάπερ ἐν πλῷ ⟨τοῦ⟩ πλοίου καθορμισθέντος εἰ ἐξέλθοις ὑδρεύσασθαι, ὁδοῦ μὲν πάρεργον καὶ κοχλίδιον ἀναλέξασθαι καὶ βολβάριον, τετάσθαι δὲ . . . ἐπὶ τὸ πλοῖ-

---

1 δ' ἑαυτὴν S δὲ αὐτὴν A Tr. δὲ ἑαυτὴν Porph. | ἄρα λύει S, Porph. ἀναλύει A || **2** δ' (δὲ Porph.) ἑαυτὴν S A, Porph.: δὲ αὐτὴν Tr. | ἀπὸ σώματος S A, Porphyrii cod. Vat. 1737: ἐκ τοῦ σώματος Porph. || **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 21 Mein.) A (post ecl. 19 Mein.). cf. Stob. III 1, 19 || **4** nil nisi ἄφυκτόν ἐστι τὸ τῆς πεπρ. κακόν S contractiora exhibens verba, cf. p. 1071, 10. 13 adn. || **6** ecl. cum lemm. hab. S A || **8** δόγματα· οἷον ὁ θάνατος οὐδὲν δεινόν, ἐπεὶ Epict., ex Epict. Gesn.[1] f. 511v mrg. || **9** ἦν] ἐφαίνετο Epict., ex Epict. Gesn.[1] mrg. | τὸ δόξαι — (10) φοβερόν] τὸ δόγμα τὸ περὶ τοῦ θανάτου, διότι δεινόν, ἐκεῖνο τὸ δεινόν ἐστιν Epict. | **10** ἐμποδιζώμεθα S A Tr.: ἐμποδιζώμεθα ἢ ταρασσώμεθα ἢ λυπώμεθα Epict. ἐμποδιζόμεθα καὶ σπαραττόμεθα Gesn.[1] puto ed. Haloandri Basil. (a. 1529) usus || **11** τοῦτ' ἔστι Epict. | φαῦλα S A ἑαυτῶν Epict., inde Gesn.[1] mrg. *al.* ἑαυτ̃ idque in ἑαυτοῦ male mutavit Gesn.[2] mrg. || **13** ecl. sine lemmate cum priore cohaerentem hab. S A. erravit Gaisford. novam ecl. constituit Gesn.[2] || **14** τοῦ Epict., ex Epict. tacite Gesn.[1]: om. S A. cf. 16. 1071, 6 || **16** ἀναλέξασθαι S A, Epict. nonnulli: ἀναλέξῃ recte Epict. alii, ex Epict. Gesn.[1] mrg. | βολτάριον S A βολβάριον corr. S m. rec. (βι supra) βολτάριον A[2] βολβάριον Epict. cf. p. 1071, 4 | δεῖ τὴν διάνοιαν (ante ἐπὶ τὸ πλοῖον) Epict., ex Epict. Gesn.[1], om. S A. fort. nil nisi δεῖ vel δεῖ σ' (post δὲ) intercidit ap. Stob., de structura vid. Arr. diss. Epict. I 4, 22

ον καὶ συνεχὲς ἐπιστρέφεσθαι, μή τι ὁ κυβερνήτης καλῇ, κἂν καλῇ, πάντα σ' ἀφεῖναι, ἵνα μὴ δεδεμένος βληθῇς ὡς τὰ πρόβατα· οὕτω καὶ ἐν τῷ βίῳ, ἐὰν διδῶται ὁδοῦ πάρεργον ἀντὶ βολβοῦ καὶ κοχλίου γυναικάριον καὶ παιδίον, οὐδὲν κωλύσει· ἐὰν δὲ ὁ κυβερνήτης καλέσῃ, τρέχε ἐπὶ τὸ πλοῖον ἀφεὶς ἐκεῖνα μηδὲ ἐπιστρεφόμενος. ἂν δὲ ᾖς γέρων, μηδὲ ἀποχώρει τοῦ πλοίου μακράν, μή ποτε καλοῦντος ἐλλίπῃς.

22 (23 Mein.) *Αἰλιανοῦ Ἱστοριῶν* (II 35).

Γοργίας ὁ Λεοντῖνος ἐπὶ τέρματι ὢν τοῦ βίου καὶ γεγηρακὼς εὖ μάλα ὑπό τινος ἀσθενείας καταληφθείς, κατ' ὀλίγον εἰς ὕπνον ὑπολισθαίνων ἔκειτο. ἐπεὶ δέ τις αὐτὸν παρῆλθε τῶν ἐπιτηδείων ἐπισκοπούμενος καὶ ἤρετο, τί πράττοι, ὁ Γοργίας ἀπεκρίνατο· ἤδη με ὁ ὕπνος ἄρχεται παρακατατίθεσθαι τἀδελφῷ.

23 (24 Mein.) *Σωκράτους.*

Χρὴ ψυχὴν † λιπεῖν μηδ' ἀνιάζειν δακρύοις καὶ θρήνοις· τὸ δὲ χρεὼν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ φέρειν.

---

1 *συνεχὲς* S A *συνεχῶς* Epict. | *μή τι* S A, discrepant codd. Epict. quorum meliores *μή ποτε* | *καλέσῃ, κἂν καλέσῃ* Epict. ‖ **2** *πάντας* (i. e. *πάντα σ'*) *ἀφεῖναι* S A *πάντα ἐκεῖνα ἀφιέναι* Epict. | *βληθῇς ὡς* nonnulli libri Epict.: *βληθῇ ὡς* S *βληθῇ εἰς* A *ἐμβληθῇς* (nonnulli *ἐκβλ-*) Epict. ‖ **3** *δίδωται* (scripsi *διδῶται*) *ὁδοῦ πάρεργον ἀντὶ* S A *διδῶται ἀντὶ* Epict. ‖ **4** *βολβαρίου καὶ κοχλιδίου* Epict. ‖ **6** *ἐκεῖνα ἅπαντα* (vel *πάντα*) Epict. plerique ‖ **7** *ἐὰν δὲ γέρων ᾖς, μηδὲ* Epict. | *ἀποχώρει* S A *ἀπαλλαγῇς ποτε* (*ποτε* om. nonnulli) Epict. ‖ **8** *ἐλλίπῃς* (vel *-ῃς*) S, Epict. *ἐλλείπῃς* A ‖ **9** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 22 Mein.) addito lemmate A (post ecl. 21 Mein.) ‖ **10** *καὶ γεγηρακὼς εὖ μάλα ὑπό τινος ἀσθενείας* A, Ael., *ὑπ' ἀσθενείας* ceteris omissis S ‖ **12** *ὑπολισθαίνων* S A *ὑπολισθάνων* Ael. | *ἐπεὶ* S A, Ael. *εἰ* Tr. ‖ **13** *αὐτὸν* post *ἐπισκοπούμενος* transponi voluit Wyttenbach Animadv. in Plut. Cons. ad Apoll. p. 107 E | *παρῆλθε τῶν ἐπιτηδείων ἐπισκοπούμενος καὶ* A, Ael. *τῶν ἐπιτηδείων* ceteris omissis S | *εἴρετο* S[1] corr. S[2] ‖ **14** *τί* S A, Ael. fallitur Gaisford, cum Gaisfordo Hercher Ael. ed. Didot. p. 319, 39, praef. p. VI b, adn. crit. p. LVII a ‖ **15** *τῷ ἀδελφῷ* A ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S, om. A ‖ **17** *Μὴ χρὴ ψυχὴν λυπεῖν* Gaisfordo adscribit Meineke flor. vol. IV p. XIX. malim *Χρὴ ψυχὴν ⟨μὴ⟩ λυπεῖν* | *ἀνίζειν* S: tacite corr. Gesn.[1] f. 511[v]

24 (25 Mein.) *Αἰσχίνου* (p. 68 Krauss).

Οὐχ ὁ θάνατος δεινόν, ἀλλ' ἡ περὶ τὴν τελευτὴν ὕβρις φοβερά.

25 (26 Mein.) *Μουσωνίου* (fr. XXXV H.).

Τοῦ ἀποθανεῖν ὁμοίως ἐπικεκλωσμένου πᾶσιν, οὐ τὸ βραδέως ἀλλὰ τὸ ἐμφανῶς ἀποθανεῖν μακάριον.

26 (27 Mein.) *Ἀριμνήστου.*

Ἀρίμνηστος ἐρωτηθεὶς τί μέγιστον ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, εἶπε 'τὸ καλῶς ἀποθανεῖν'.

27 (28 Mein.) *Φαβωρίνου* (fr. 112 Marr.).

Ὅτι παραπλήσια τοῖς μετοικιζομένοις πάσχομεν. καὶ γὰρ ἐκείνων οἱ μὲν εὐγνώμονες ταχέως ἐξίασιν, οἱ δὲ μὴ βουλόμενοι πρὸς βίαν.

28 (29 Mein.) *Ἐκ τῶν Ἀριστοτέλους Χρειῶν.*

Γοργίας ὁ ῥήτωρ ἤδη γηραιὸς ὑπάρχων ἐρωτηθεὶς εἰ ἡδέως ἀποθνήσκοι, 'ἥδιστα' εἶπεν 'ὥσπερ δὲ ἐκ σαπροῦ καὶ ῥέοντος συνοικιδίου ἀσμένως ἀπαλλάττομαι.'

---

1 ecl. cum lemm. hab. S A ‖ **3** *φοβερά* suspectum iam Nauckio litteris ad me datis a. 1878 ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. SA, *μουσ͂* S ‖ **5** *ἐπικεκλωσμένου* Tr. *ἐπικεκλωμένου* S *ἐπικεκλιμένου* A ‖ **6** pro *ἐμφανῶς* expectabat *εὐθανάτως* vel tale quid Meineke. immo interpretandum *non tergiversanter mori, sed palam ante oculos omnium* ‖ **7** ecl. sine lemm. hab. S Mac., addito lemmate A. hunc ipsum fortasse locum respexit pinacogr. Photi p. 64 Elt. recurrit cum lemm. *Ἀριμνήστου* Gnomol. Vat. 118 Sternb. (= apophth. Vind. 37 Wachsm.) ‖ **8** *Ἀρίμνηστος ὁ Πυθαγόρου υἱὸς ἐρωτηθεὶς* Gnom. Vat. ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S A. *φαβωρίνου* S *φαβουρίνου* A. ad librum *Περὶ γήρως* pertinere hoc fragmentum coniecit Meineke, quam sententiam stabilivi Teletis rel.[2] proleg. p. CXVI adn. 1. imago redolet Bionem, cf. Telet. l. c. ‖ **12** *'οἱ μὲν ἐκείνων ''εὐγνώμονες* (sic), fuerat prius ni fallor *''οἱ . . . 'εὐγν.* S *ἐκείνων οἱ μὲν εὐγνώμονες* A *οἱ μὲν ἐκείνων εὐγνώμονες* Tr. | *ἐξιᾶσιν* A ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S A, *χρειῶν* om. S. cf. Rose Ar. pseudep. p. 614 ‖ **15** *ἤδη λίαν γηραιὸς* A | *ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος* A fortasse recte ‖ **16** *ἡδέως ⟨ἂν⟩ ἀποθνήσκοι* ci. Cobet Mnemos.[2] II p. 450 | *ἀποθνήσκοι* S *ἀποθνήσκει* (*ει* supra lin. compend.) ex em. A[1], videtur -*κ̋* i. e. *κειν* fuisse | *ἥκιστα* (*δι* supra lin.) S corr. m. rec. *ἥκιστα* A; *μάλιστα* Frob. p. 159, inde tacite Gesn.[1] | *δὲ* S A; *γὰρ* Frob., inde tacite Gesn.[1] *prosiliam ex aedificio putri ac ruenti*

29 (30 Mein.) *Ἐπικούρου* (Epicur. sent. sel. 2 p. 71 Vs.).

Ὁ θάνατος οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς· τὸ γὰρ διαλυθὲν ἀναισθητεῖ, τὸ δὲ ἀναίσθητον οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς.

30 (31 Mein.) *Ἑρμάρχου.*

Εὐκαταφρόνητος ὁ θάνατος· ἄπρακτον γὰρ τὸ ποιοῦν τοῦ πάσχοντος ἀνῃρημένου.

31 (32 Mein.) *Πορφυρίου ἐκ τῶν Πρὸς τὰ νοητὰ ἀφορμῶν* (IX p. 2 Mommert).

Ὁ θάνατος διπλοῦς· ὁ μὲν οὖν συνεγνωσμένος, λυομένου τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ὁ δὲ τῶν φιλοσόφων, λυομένης τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ οὐ πάντως ὁ ἕτερος τῷ ἑτέρῳ ἕπεται.

32 (33 Mein.) *Μητροδώρου* (fr. 51 K.).

Πρὸς μὲν τὰ ἄλλα δυνατὸν ἀσφάλειαν πορίσασθαι, χάριν δὲ θανάτου πάντες ἄνθρωποι πόλιν ἀτείχιστον οἰκοῦμεν.

---

interpretatur Seneca ep. 58, 35, cf. quae adnotavi in Tel. rel.[2] p. 27 adn. 2 || **17** *οἰκιδίου* libris invitis Gesn.[1] *γὰρ ἐκ σαθροῦ καὶ συρρέοντος οἰκιδίου ἄσμενος* Cobet l. c. perperam || **17** *ἀσμένως* praeferent alii, sed talia in Stob. non correxi

1 ecl. cum lemm. hab. S A. non exscribo testimonia quae composuit Vsener Epicur. p. 395. interim accessit syll. Wotk. 2. a gnomologiis non alienam fuisse sententiam non ex solo apparet Stobaeo, cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque orig. 1 p. 56 || **2** *γὰρ* etiam A, aberravit Gaisford || **3** *ἀναίσθητον* S A: recte *ἀναισθητοῦν* testes rel., velut syll. Wotk. || **4** ecl. cum lemm. hab. S A, *ἑρμάρχου* S *ἑρμάχου* A. de vera nominis forma Vsener Epicur. p. 406a, *Ἕρμαρχος* etiam pinacogr. Photi p. 65 Elt. ad sententiam non repeto quae composuit Vsener l. c. p. 391 || **7** ecl. cum lemm. hab. S A; *πορφ*ᵛ nec pl. S; *ἐκ τῶν πρὸς τὰ νοητὰ ἀφ.* Meineke coll. ecl. 19 *ἐκ τῶν πρὸς θάνατον ἀφ.* A || **9** *ὁ γοῦν θάνατος* Porph. | *οὖν* om. Porph. vide ne ex proxima syllaba subnatum sit | *συνεγνωσμένως* Tr. || **13** ecl. cum lemm. hab. S A Mac. recurrit corp. Par. 467 (*γνῶμαι Ἐπικούρου*) = Epicuri fr. 329 Vs. et corp. Parisini (cod. Par. gr. 1168 f. 115r), lemma interim confirmatum est sylloges Wotkianae n. 31. et recte iudicaverat de hac lemmatorum discrepantia Wachsmuth *Stud. zu den gr. floril.* p. 135 et 160 || **14** *τἄλλα* syll. Wotk., corp. Par.

CAPVT LII. PARS PRIOR.

ΕΠΑΙΝΟΣ ΖΩΗΣ.

1 *Εὐριπίδου ἐξ Ἀλκήστιδος* (669—72).

Μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εὔχονται θανεῖν,
γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου·
ἢν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
θνῄσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύ.

2 (11 Mein.) *Ὁμήρου Ὀδυσσείας* (XI 489—91).

Βουλοίμην κε πάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

3 (12 Mein.) *Σοφοκλέους Ἀκρισίου* (fr. 64 N.[2]).

Τὸ ζῆν γάρ, ὦ παῖ, παντὸς ἥδιστον γέρας·
θανεῖν γὰρ οὐκ ἔξεστι τοῖς αὐτοῖσι δίς.

4 (13 Mein.) *Λυκόφρονος ἐκ Πελοπιδῶν* (fr. 5 p. 818 N.[2]).

---

2 titulum offerunt S A Mac., etiam M (ubi periit caput maiore lacuna) a pr. m. in capitum indice praemisso. *Περὶ ζωῆς* Photius titulo communi comprendens hoc et proximum capitulum. numerum *ριβ'* dat S ex corr., alia m. *ριγ'* S *ριδ'* M Mac. *ριγ'* A *ριϛ'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S A; *ἐξ* ante *ἀλκ.* om. S qui ecl. 1—10 Mein. lemmate *Εὐρ.* comprendit ‖ **4** *εὔχεσθαι* A ‖ **6** *ἢν* Eur. *ἂν* S A ‖ **7** *οὐκέτ' ἔστ'* Eur., ex Eur. tacite Gesn.[1]: *οὐκ ἔστ'* S A ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) A (post ecl. 1), *ὀδυσσείας* om. S. affert versus iam Plato de re p. II p. 386 C quo loco gnomologiorum origines aliquatenus illustrantur, cf. Elter De gnom. Gr. hist. atque or. I p. 36 ‖ **9** *κε πάρουρος* schol. H et Etym. M. p. 353, 35: *καὶ παράρουρος* A *παραρουρας* (sine acc. et om. *καὶ*) S *κ' ἐπάρουρος* libri Hom., Plat. ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. S A, *ἀκρισίου* om. S ‖ **13** *ἥδιον* Meineke ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S A, *ἐκ πελοπίδων* (sic A) om. S

Ἀλλ' ἡνίκ' ἂν μὲν ᾖ πρόσω τὸ κατθανεῖν,
Ἅιδης ποθεῖται τοῖς δεδυστυχηκόσιν·
ὅταν δ' ἐφέρπῃ κῦμα λοίσθιον βίου,
τὸ ζῆν ποθοῦμεν· οὐ γάρ ἐστ' αὐτοῦ κόρος.

5 (14 Mein.) *Ἀπολλοδώρου ἐκ Διαμαρτάνοντος* (fr. 4 III p. 298 K.).

Ὅτε μειράκιον ἦν, τοὺς ἀώρους ἠλέουν,
νυνὶ δ', ὅταν γέροντος ἐκφορὰν ἴδω,
κλαίω· πρὸς ἐμὲ γάρ ἐστι τοῦτ', ἐκεῖνο δ' οὔ.

6 (2 Mein.) *Εὐριπίδου Ὀρέστου* (1523).

Πᾶς ἀνήρ, κἂν δοῦλος ᾖ τις, ἥδεται τὸ φῶς ὁρῶν.

7 (3 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (1034).

Πᾶσιν γὰρ οἰκτρὸν ἡ φίλη ψυχὴ βροτοῖς.

8 (4 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (1509).

Πανταχοῦ ζῆν ἡδὺ μᾶλλον ἢ θανεῖν τοῖς σώφροσιν.

9 (5 Mein.) *Εὐριπίδου Ἰφιγενείας* (Aul. 1250).

Τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν,
τὸ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ' ὃς εὔχεται
θανεῖν· κακῶς ζῆν κρεῖσσον ἢ καλῶς θανεῖν.

---

1 *ἡνίκα μὲν* S A: corr. Iacobs | *ἢ* S A² *ἡ* A¹ ‖ **4** *ἔστ'* S *ἔστιν* A ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S A. *ἀπολλο^δ* nec pl. S. Geloo an Carystio tribuenda sit *Διαμαρτάνων* (sive *Διαμαρτάνοντες*, cf. Meineke Hist. cr. com. Gr. p. 466 s.) dubium ‖ **8** *ὅτε γέροντος* S Frob. p. 154: tacite corr. Gesn.¹ dubito de A ‖ **9** *κλάω* Meineke | *τοῦτο κεῖν'* (*'κεῖν'* Tr.) *ὁδοῦ* S *τοῦτο κεῖν' ὁδοῦ* A: corr. Tyrwhitt et Dobree ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 1) A (post ecl. 14 Mein.), de S vide quae dixi ad ecl. 1 ‖ **11** *ὁρῶν* A ex *ὁρᾶν* corr. S¹ *ὁρᾶν* Tr. ‖ **12** ecl. hab. S A, cum antecedenti ecloga uno lemmate *ὀρ^ε* coniunxit S, de quo vide etiam quae dixi ad ecl. 1, *ἐν ταυτῷ* A ‖ **14** ecl. hab. S A, cum duabus praecedentibus uno lemmate *ορ^ε* coniunxit S, de quo vide ad ecl. 1, *ἐν ταυτῷ* A ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S (de quo vide ad ecl. 1) A Mac. sed ipsius eclogae non nisi verba extrema *Κακῶσ ζῆν κρεῖττον* (sic) *ἢ καλῶς θανεῖν* excerpsit Mac. ‖ **18** *τὸ νέρθε δ'* A *τὸ νέρθεν* S: *τὰ νέρθε δ'* Eur. idque dederim etiam Stobaeo, *τὸ* videtur ex versu anteced. illapsum | *οὐδέν* S A: *οὐδείς* libri Eur. ‖ **19** *κρεῖσσον* Eur.: *κρεῖττον* S A Mac. | *καλῶς θανεῖν* A, Eur. *θανεῖν καλῶς* S

10 (6 Mein.) *Σοφοκλέους Ἰοβάτου* (fr. 275 N.²).

Τὸν Ἅιδαν γὰρ οὐδὲ γῆρας οἶδε φιλεῖν.

11 (7 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Ἀκρισίῳ* (fr. 63 N.²).

Τοῦ ζῆν γὰρ οὐδεὶς ὡς ὁ γηράσκων ἐρᾷ.

12 (8 Mein.) *Εὐριπίδου Ἱππολύτῳ* (fr. 443 N.²).

Ὦ λαμπρὸς αἰθὴρ ἡμέρας θ' ἁγνὸν φάος,
ὡς ἡδὺ λεύσσειν τοῖς τε πράσσουσιν καλῶς
καὶ τοῖσι δυστυχοῦσιν, ὧν πέφυκ' ἐγώ.

13 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Μελεάγρῳ* (fr. 533 N.²).

Τερπνὸν τὸ φῶς μοι· τὸ δ' ὑπὸ γῆς [δι'] Ἅιδου σκότος
οὐδ' εἰς ὄνειρον † οὐδ' εἰς ἀνθρώπους μολεῖν·
ἐγὼ μὲν οὖν γεγῶσα τηλικήδ' ὅμως
ἀπέπτυσ' αὐτὸ κοὔποτ' εὔχομαι θανεῖν.

14 (10 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (Alc. 301).

Ψυχῆς γὰρ οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.

15 *Ἀλέξιδος ἐκ Τραυματίου* (fr. 235 K.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. A, om. S ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. A, om. S. legitur versus etiam Stob. IV 50ᵃ, 9 et IV 50ᵇ, 72 ubi vide ‖ **4** *οὐδεὶς ὡς* A, moneo propter Grotium ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. SA, de S vide ad ecl. 1, *ἱππολύτω* (non *-του*) A ‖ **7** *λεύσσειν* Frob. p. 153: *λεύσειν* S ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. A, om. S. ex A primus edidit Grotius Dict. poet. p. 491 sicut ecl. 10 et 11 ‖ **10** *τερπνὸν* Grotius: *ἄτερπνον* A | *τὸ φῶς μοι τόδ' ὑπὸ γῆν δι' ἅδου* (sic) *σκότος* A, ex qua scriptura non minus quam ex pronomine *αὐτὸ* (v. 13) hoc apparere videtur *τὸ δὲ — σκότος* admisisse gnomologum contra consuetudinem tragicorum, fere ut nihil in Stob. mutaverim nisi quod *δι'* (ut ante *ΑΙΔΑΝ* ex dittographia subortum) seclusi. acquievit in his Cobet Mnemos. IX p. 146 qui recte *γῆς* scripsit pro *γῆν* auctore Osanno. *τερπνὸν τὸ φῶς τόδ'· ὁ δ' ὑπὸ γῆς Ἅιδου σκότος* Euripidi dedit Nauck ‖ **11** *οὐδ' εἰς ἀνθρώπους* A *ἡδὺς ἀνθρώποις* scr. Nauck ‖ **12** *τηλίκη δόμοις* A: corr. Valckenaer Diatr. p. 140 ‖ **13** *αὖτο* A *αὐτὸ* (sc. *σκότος*) Grotius, *αὐτὸν* (sc. *Ἅιδην*) olim Nauck, qui interim proposuit *Ἅιδην* ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. SA, de S vide ad ecl. 1. errat Gaisford. legitur sine lemm. ap. Orionem Anth. VIII 23 p. 55 et inter Men. monost. 552 ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14 Mein.) A (post ecl. 10 Mein.), *ἀλέξι^δ* nec pl. S

Τὸν γὰρ ὕστατον
τρέχων δίαυλον τοῦ βίου ζῆν βούλομαι.

16 Ἐκ τῶν Φαβωρίνου Περὶ γήρως (fr. 71 Marr.).

Θεόδωρος μὲν γὰρ ὁ Κυρηναῖος οὐδεμίαν ἱκανὴν πρόφασιν ἔφασκεν εἶναι τῷ σοφῷ πρὸς τὴν τοῦ βίου κατάλυσιν· καὶ τό τε ἀκόλουθον οὕτως ἠρώτα· τὸ γὰρ καταφρονοῦντα τῶν ἀνθρωπείων συμπτωμάτων ἀπωστὸν ὑπ' αὐτῶν ἐκ τοῦ βίου γίγνεσθαι πῶς οὐχ ὑπεναντίον τῷ μόνον μὲν τὸ καλὸν ἀγαθόν, μόνον δὲ αἰσχρὸν τὸ κακὸν εἰρηκότι;

17 Σπευσίππου.

Σπευσίππῳ παραλυθέντι τὰ σκέλη Διογένης ἐξαγαγεῖν αὐτὸν [τοῦ βίου] παρῄνει· ὁ δέ 'οὐ τοῖς σκέλεσιν' ἔφη 'ζῶμεν, ἀλλὰ τῷ νῷ.'

18 Ἐκ τῶν Ἀρίστωνος Ὁμοιωμάτων (Arist. Chii fr. 399 de Arn.).

Πολλοὶ σοφοὶ γηραιοὶ φιλοζωοῦσι. καὶ γὰρ οἱ ὀψὲ γήμαντες φιλοζωοῦσιν, ἵν' ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα, καὶ οὗτοι ὀψὲ ἀρετῆς ἐπήβολοι γενόμενοι ἐφίενται αὐτὴν ἐκθρέψαι.

---

2 ζῆν S, om. A. ζῆν praegnanter dici fere pro εὖ ζῆν recte contra Kockium monuit Herwerden Collect. cr. p. 129 ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S A, ἐκ τῶν Φαβουρίνου περὶ γήρως A Φαβωρίνου nec pl. S ‖ 4 Κυρηναῖος Wyttenbach: κυθηραῖος S κυθηναῖος A | οὐδεμίμα Tr. ‖ 6 τὸ ἐπακόλουθον ci. Meineke. malim τό γε ἀκόλουθον | ἠρώτα Wyttenbach: ἑώρα S A ‖ 7 συμπτωμάτων] cf. Phrynichus p. 318 Rutherf. | ἀπωστὸν om. Tr. ‖ 8 αὐτῶν Tr. A² αὐτὸν S A¹ ‖ 9 αἰσχρὸν τὸ κακὸν] τὸ αἰσχρὸν κακὸν subdubitans ci. Meineke ‖ 11 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate A ‖ 12 σκέλη S in σκέλλη mutavit A¹ ‖ 13 αὐτὸν S A: corr. Meineke | τοῦ βίου παρῄνει S A παρῄνει τοῦ βίου Tr. recte igitur suspectabat τοῦ βίου Meineke | σκέλλεσιν A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S A, ἐκ τῶν ἀριστω nec pl. S ‖ 17 σοφοὶ γηραιοὶ] ἐν γήρᾳ σοφοὶ γενόμενοι sim. expectat Meineke. cautius erit haec verba non attingere. nescio an excerptor rem male administarit ‖ 19 ἐφίενται S A ἀφίενται typothetae error ap. Gesn.² p. 602

19 *Καρνεάδου.*

Καρνεάδης Ἀντιπάτρου αὐτὸν ἐξαγαγόντος γέρων ὢν δύο κύλικας ἐκέρασε, τὴν μὲν κωνείου, τὴν δὲ οἰνομέλιτος. καὶ τὴν τοῦ κωνείου τοῖς λοιποῖς Στωϊκοῖς εἰπὼν προπίνειν τὴν τοῦ οἰνομέλιτος ἐξέπιε, διαπαίζων τὴν σπουδὴν τῶν ἑκουσίως ἐκλειπόντων τὸν βίον.

---

1 ecl. cum lemm. hab. A, om. S. primus ex A edidit Gaisford. cf. Diog. Laert. IV 64. inter Antipatri Tars. fragmenta recepit de Arnim Stoic. vol. III p. 245. cf. Zeller *Phil.*^{3} III 1 p. 499 adn. ‖ 2 *γέρων ὢν* Gaisford: *ἱερῶν* A^1 *γέρων ὦν* A^2 si recte intellego Meklerum ‖ 4 *προσπίνειν* A: tacite corr. Gaisford

CAPVT LII. PARS ALTERA.

ΕΠΑΙΝΟΣ ΘΑΝΑΤΟΥ.

20 (120, 1 Mein.) *Εὐριπίδου Τρῳάδων* (635 ss.).

Ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβαλῶ φρενί·
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω.

21 (2 Mein.) *Ἀριστάρχου* (fr. 3 p. 728 N.²).

Ὦ θάνατε, σωφρόνισμα τῶν ἀγνωμόνων.

22 (3 Mein.) *Ἐκ τοῦ Ἀλκιδάμαντος Μουσείου* (p. 155 Sauppe).

---

2 titulum offerunt S A Mac. etiam M, etsi ipsum caput deest, in capitulorum indice toti operi praemisso. de Photio dixi ad p. 1074. numerum *ριγ'* praef. S *ριε'* M Mac. *ριδ'* A *ριζ'* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S A. versus alter legitur etiam Plut. cons. ad Apoll. p. 109 F poet. et fab. nom. om. ‖ **5** *τῷ* (*τὸ* S) *θανεῖν ἴσον* (*ἶσον* Tr.) *λέγω* S A Tr., Eur. sed supra lin. *γρ κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς* S¹ *κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς* Voss. f. 80ᵛ Frob. p. 160 (inde Gesn.¹ mrg.) sed *βροτούς* in *βροτόν* corr. Voss. pr. m. adsumpta est autem v. l. *κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς* ex ecl. 37 quae et ipsa incipit a verbis *τὸ μὴ γενέσθαι*. inde apparet eclogam 37, quae nunc deest in S, in S codicis archetypo adfuisse. superscripsit autem *γρ κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς* S, ut infra ecl. 37 omittere sibi liceret. eandem breviandi rationem iniit etiam alibi, cf. p. 1081, 13 adn. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. A Mac., om. S. primus ex A edidit Grotius ‖ **7** *σωφρόνισμα* (ut coniecit Meineke) Mac.: *σωφρόνημα* A | *ἀγνωμόνων* A Mac., ex A autem Grotius Dict. poet. p. 491: *ἀμεινόνων* tacite et temere Gaisford et Meineke ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S A *ἐκ^τ χαλκιδάμαν^τ* S *ἐκ τοῦ χαλκιδάμαντος μουσίου* A *ἐκ τοῦ Ἀλκιδάμαντος Μουσείου* prop. Gaisford idque confirmat Photii pinacogr. p. 50 Elt. qui hoc ipso loco Alcidamantis nomen legit, ut monuit Nietzsche mus. Rhen. XXV p. 539. leguntur duo hexametri Hom. et Hes. certam. p. 438, 1 Rzach Diogenian. III 4. usus est Alcidamas Theognidis versibus, cf. ecl. huius capitis 30. disseruerunt multi de hoc loco, commemoro Vahlenum *Ges. philol. schr.* I (Lips. a. 1911) p. 126 s.

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι.

23 (deest Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνη* (fr. 176 N.[2]).

Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές.

24 (5 Mein.) *Νεοπτόλεμος ἐν τῷ Περὶ ἀστεϊσμῶν.*

Ὦ θάνατ', εἴθ' εἴης αὐτάγρετος, ὄφρ' ἂν ἑλοίμην
πρώτιστος· καί κ' ἐχθρὸς ἐὼν πολὺ φίλτατος εἴης.

25 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Ἡρακλειδῶν* (592—96).

Εἴ τι δὴ κάτω χθονός·
εἴη γε μέντοι μηδέν. εἰ γὰρ ἕξομεν
κἀκεῖ μερίμνας οἱ θανούμενοι βροτῶν,
οὐκ οἶδα πῇ τις τρέψεται· τὸ γὰρ θανεῖν
κακῶν μέγιστον φάρμακον νομίζεται.

26 (7 Mein.) *Σοφοκλέους Φιλοκτήτου* (fr. 636 N.[2]).

Ἀλλ' ἔσθ' ὁ θάνατος λοῖσθος ἰατρὸς νόσων.

---

1 *ἀρχὴν* S A hic, A etiam ecl. 30, Hom. et Hes. cert. (ubi etiam pap. *Flinders Petrie* tab. XXV ed. Mahaffy), Diogen.: *πάντων* Theogn. || 2 *αἴδα* S || 3 ecl. cum lemm. hab. A, om. S: licenter secluserunt Gaisford et Meineke. tribus versibus locupletior legitur ecloga infra Stob. IV 57, 6 p. 1138, 1 (*Εὐρ. Ἀντιγόνης*). etiam Euripidis versus in Alcidamantis Museo locum habuisse putant sed coniectura, nunc ut nemo non videt, plane incerta || 4 *νεικεων* sine acc. A || 5 *μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές* hoc loco A *τί γὰρ τοῦδ' ἐστι μεῖζον ἐν βροτοῖς* Stob. IV 57, 6 S M A || 6 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) A (post Eur. fr. 176), *νεοπτολ*ε nec pl. S *Νεοπτόλεμος περὶ ἀστισμὸν* A[1] *περὶ ἀστεισμῶν* A[2]. inter poetas enumerat Neoptolemum Photii pinacogr. p. 56 Elt. hunc ipsum locum respiciens. quamquam hos quidem versus non ipsius Neoptolemi fuisse sed adlatos a Pariano tamquam asteismi figurae exemplum (*καί κ' ἐχθρὸς ἐὼν πολὺ φίλτατος εἴης*) recte monuit Meineke Anal. Alex. p. 358. cf. Susemihl *Gesch. der gr. litt.* I p. 405 || 8 *πρώτιστος* cod. Par. 1895 teste Gaisfordo *πρώτιστον* S A || 9 ecl. cum lemm. hab. S A || 10 non bene rem gessit gnomologus. nam sic Macaria 591 ss. *τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια Καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός· εἴη γε μέντοι μηδέν. κτέ.* | *κάτω* S A: *κατὰ* libr. Eur. || 13 *οὐκ οἶδ' ὅποι τις* Eur. | *τρέψεται* Eur., ex Eur. Grotius: *τρέπεται* S A || 15 ecl. cum lemm. hab. S A, fab. n. om. S || 16 *λῷστος* Nauck

27 (8 Mein.) *Μενάνδρου Δὶς ἐξαπατῶντος* (fr. 125 K.).
Ὃν οἱ θεοὶ φιλοῦσιν, ἀποθνήσκει νέος.

28 (9 Mein.) *Λεωνίδα* (p. 41 Geffcken).
Εὔθυμος ὢν ἔρεσσε τὴν ἐπ' Ἄιδος
ἀταρπὸν ἕρπων· οὐ γάρ ἐστι δύσβατος
οὐδὲ σκαληνὸς οὐδ' ἐνίπλεος πλάνης,
ἰθεῖα δ' ἧ μάλιστα καὶ κατακλινὴς
ἅπασα κὴκ μεμυκότων ὁδεύεται.

29 (10 Mein.) *Εὐριπίδου Φιλοκτήτου* (fr. 791 N.[2]).
ΧΟΡ. Ἅλις, ὦ βιοτά· πέραινε,
πρίν τινα συντυχίαν
ἢ κτεάτεσσιν ἐμοῖς ἢ σώματι τῷδε γενέσθαι.

30 (4 Mein.) *Θεόγνιδος* (425 ss.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S A Mac. *μ^ε* S fab. nom. om. S Mac. adfert Plut. Cons. ad Apoll. p. 120 E poetae nom. addito, item Clemens Al. Strom. VI 2 p. 436, 10 Stähl. legitur versus inter Monost. 425 (*ὃν γὰρ θεοὶ κτἑ.*). cf. Schol. Hom. Od. XV 246 Eust. p. 1781, 2 ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S A; *λεωνι^δ* S *λεωνίδα* A *Λεωνίδου* Tr. Leonidae Tarentino recte tribuit Meineke Com. IV p. 718. Leonidam hoc ipso loco legit Photius p. 55 Elt. quod autem offert Diog. Laert. IV 49 *εὔκολον ἔφασκε* (sc. *Βίων*) *τὴν εἰς ᾅδου ὁδόν· καταμύοντας γοῦν ἀπιέναι,* id verboso commentario illustrat Leonidas: monui Tel. rel.[2] prol. p. LIX adn. 1. cf. I. Geffcken 'Leonidas von Tarent' Fleckeis. annal. suppl. XXIII p. 41 ‖ **4** *Εὔθυμος* etiam defuncti nomen, iocatur in nomine poeta. cf. Kaibel Philod. Gad. epigr. p. XVIII ‖ **5** *δύσβατος* S *δυσάατος* A[1] ‖ **6** *σκαληνὸς* S A | *οὐδενι πλεος* sine acc. S *οὐδενὶ πλέον* A *οὐδενὸς πλέως* Tr. *οὐδ' ἐνίπλεως* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo. *οὐδ' ἐνίπλειος* suggerente Gaisfordo Geffcken ‖ **7** *ἰθεία* A | *δ' ἧ* Iacobs: *δὴ* S A ‖ **8** *κηκμεμυκότων* (*κὴκ-* Tr.) S *κηκμεμωκότων* A[1]: tacite corr. Grotius Dict. poet. p. 493 ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S A, fab. nom. om. et *χ^ο* praef. S ‖ **10** *ὅλις* S *μόλις* A | *βιωτὰ* A ‖ **11** *συντυχία* A ‖ **12** *ἢ* S *μὴ* A | *κτεάνεσσιν* S A *κτεάτεσιν* Tr.: tacite corr. Gesn.[1] ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. A (post ecl. 10 Mein.), solum pentametrum *καὶ κεῖσθαι — ἐπαμησάμενον* sine lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.). iterum igitur ut versuum nonnullorum (*ἀρχὴν — ἄριστον* et *φύντα — περῆσαι*) repetitionem evitaret, duas eclogas in unam contraxit S sed priore pen-

Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον,
μηδ' ἐσιδεῖν αὐγὰς ὀξέος ἠελίου,
φύντα δ' ὅπως ὤκιστα πύλας Ἀίδαο περῆσαι
καὶ κεῖσθαι πολλὴν γῆν ἀπαμησάμενον.

31 (11 Mein.) *Σωτάδου.*

Πάντων ὁ λιμὴν τῶν μερόπων ὁ θάνατός ἐστιν.

32 (12 Mein.) *Αἰσχύλου* (fr. 255 N.[2]).

Ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν.
μόνος ⟨γὰρ⟩ εἶ σὺ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ἰατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ.

33 (13 Mein.) *Ὑψαίου.*

Νέος δ' ἀπόλλυθ' ὅντιν' ἂν φιλῇ θεός.

34 (14 Mein.) *Σοφοκλέους Τραχινίαις* (1172 s.).

Τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ·
τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.

---

tametro (*μηδ' — ἠελίου*) licenter omisso. afferunt versus Sextus Emp. Hypot. III p. 175, tres priores Clemens Al. Strom. III 3 p. 202, 9 Stähl. (Theodoret. Gr. affect. cur. V 12 p. 125, 5 Raed.), duo hexametri leguntur supra ecl. 22, ubi vide adn.

1 *ἀρχὴν* A, ecl. 22, Sext., Diogenian. *πάντων* Theogn., Clem. (Theodoret.) ‖ **2** *εἰσιδεῖν* A *ἐσορᾶν* Clem. (Theodoret.) | *ὀξέας* A ‖ **4** *γαῖαν ἐφεσσάμενον* Sext. ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) A (post ecl. 4 Mein.) ‖ **6** *ὁ* (ante *λιμ.*) om. S ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. SA. Philoctetae verba esse docet Maximus Tyrius VII 5 p. 83, 1 ss. Hob. primum versum respiciunt poetae nom. commemorato etiam Plut. Consol. ad Apoll. p. 106 D *ὦ θάνατε παιὰν ἰατρὸς μόλοις* et Theodorus Met. p. 347 *ὦ θάνατε παιάν, ἰατρὸς μόλε* ‖ **8** *παιὰν* A[2], Maximus Tyr., Plut., Theod.: *ποίαν* S ‖ **9** *γὰρ addidi versu postulante* Grotius Dict. poet. p. 561, addidit etiam cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: om. S A ‖ **10** *ἅπτεται* S A *ἕπεται* Frob. p. 160, inde Gesn.[1] mrg. | *νεκροῖς* Tr. respicit versum Plut. Consol. ad Apoll. p. 109 F '*ἄλγος*' *γὰρ ὄντως* '*οὐδὲν ἅπτεται νεκροῦ*' ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. A, om. S. testatur pinacogr. Photi, qui hunc ipsum locum respiciens Hypsaeum inter poetas enumeravit p. 58 Elt. aliter iudicavit Meineke flor. IV p. XX ab Hypsaeo versum nescio cuius poetae pro exemplo adhibitum esse existimans ‖ **12** *ὅντιν' ἂν* Grotius Dict. poet. p. 493: *ὅντινα* A | *φιλεῖ* A: corr. Halm Lect. Stob. p. 57 ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S A, fab. nom. om. S ‖ **14** *τόδ' ἦν* Soph. cod. Laur. ‖ **15** *προσγίνεται* Soph. Laur., primo S. suspectant in Sophocle versum

35 (15 Mein.) *Ἀστυδάμαντος Ναυπλίου* (fr. 5 p. 779 N.[2]).

Χαῖρ', εἰ τὸ χαίρειν ἔστι που κάτω χθονός.
δοκῶ δ'· ὅπου γὰρ μή ἐστι λυπεῖσθαι βίῳ,
ἔστιν τὸ χαίρειν τῶν κακῶν λελησμένῳ.

36 (16 Mein.) *Ἴωνος Ἀγαμέμνονος* (fr. 2 p. 732 N.[2]).

Κακῶν ἀπέστω θάνατος, ὡς ἴδῃ κακά.

37 (17 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 908 N.[2]).

Τὸ μὴ γενέσθαι κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτοῖς.

38 (18 Mein.) *Εὐριπίδου Φρίξῳ* (fr. 833 N.[2]).

Τίς δ' οἶδεν εἰ ζῆν τοῦθ' ὃ κέκληται θανεῖν,
τὸ ζῆν δὲ θνήσκειν ἐστί; πλὴν ὅμως βροτῶν

---

1 ecl. cum lemm. hab. SA, *ἀστυδάμα*$^{\delta}$ (sic) S *Ἀστυδάμαντος* A Tr. fab. nom. om. S Tr. ‖ **3** *δέ που* vel *δὲ ποῦ* S A (sed *δὲ* in ras. S, *χρ* prius scriptum agnoscere sibi visus est Mekler): *δ'· ὅπου* Tyrwhitt, *δ'· ὅτῳ* F. G. Schmidt *Krit. st.* III p. 14, cuius conamina nollem recepisset Nauck | *μήστι* S *μήτι* A *μή ἐστι* Tr. ‖ **4** *λελησμένῳ* Nauck: *λελασμένω* (vel -*ῳ*) S A *λελασμένων* Tr. *λελασμένον* tacite Gesn.[1] f. 513^{v}. inter *λελασμένον* et *πεπαυμένον* fluctuantur libri schol. Hermog. Rhet. vol. VII p. 765 in Euripidis versu (cf. huius capitis ecl. 42) *τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων* (ubi *κακῶν* Sextus Emp. p. 175, 17) *πεπαυμένον*, fort. ut coniciat aliquis etiam in Astydamantis versu scribendum esse *πεπαυμένῳ* ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. A, om. S. ex A primus edidit Grotius Dict. poet. p. 493 ‖ **6** *κακοῦ δ' ἀπέστω* (*parcat mors malo, malus ut mala videat*) ci. Methner De trag. gr. min. obs. cr. I p. 18 | *ὡς εἰδῇ κακά* (*ut sua mala sentiat*) prop. Cobet Mnemos.[2] II p. 446 ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. A, ex quo primus edidit Grotius Dict. poet. p. 495, om. S. sed in S codicis archetypo exstitisse eclogam manifestum est varia lectione *κρεῖσσον ἢ φῦναι βροτούς* adscripta eclogae 20, ubi videsis. sine poetae nomine versum cum septem aliis adfert Clemens Al. Strom. III 3 p. 205, 20 Stähl. ‖ **8** *κρεῖττον* Clem. | *βροτοῖς* (-*οῖς* compend.) A *βροτούς* Clem. et S[1] in varia lectione eclogae 20 adscripta ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S A, *τοῦ αὐτοῦ* A ‖ **11** *ἐστιν* S | *πλὴν ὁμῶς* (*ὁμως* sine acc. S) S A *πλὴν ὅμως* Tr. *δῆλον ὡς* conieci Act. soc. phil. Lips. II (a. 1872) p. 38, in eandem coniecturam incidit Vitelli *App. cr. sulla El. di Eur.* (a. 1880) p. 32 *δῆλά γ' ὡς* vel *δῆλον ὡς* proponens. tueri vult *πλὴν ὅμως* Gomperz interpretatione 'nur freilich' *Hellenika* I (Lips. a. 1912) p. 307. Euripidem nescio an respexerit Iuncus de senect. Stob. IV 53, 35 p. 1109, 3 *ὁ δὲ θάνατος ἄδηλον μὲν εἰ φύσιν ἔχει τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, τοῦ ζῆν ὑπό τινων ἀποτεθνηκέναι λεγομένου*

νοσοῦσιν οἱ βλέποντες, οἱ δ' ὀλωλότες
οὐδὲν νοσοῦσιν, οὐδὲ κέκτηνται κακά.

39 (19 Mein.) *Ἀναξαγόρου* (p. 300 Diels [2]).

Ἀναξαγόρας δύο ἔλεγε διδασκαλίας εἶναι θανάτου, τόν τε πρὸ τοῦ γενέσθαι χρόνον καὶ τὸν ὕπνον.

40 (20 Mein.) *Δημοκρίτου* (fr. 297 Diels [2]).

Ἔνιοι θνητῆς φύσεως διάλυσιν οὐκ εἰδότες ἄνθρωποι, συνειδήσει δὲ τῆς ἐν τῷ βίῳ κακοπραγμοσύνης, τὸν τῆς βιοτῆς χρόνον ἐν ταραχαῖς καὶ φόβοις ταλαιπωροῦσι, ψεύδεα περὶ τοῦ μετὰ τὴν τελευτὴν μυθοπλαστέοντες χρόνου.

41 (21 Mein.) *Ἰουλίου ἐκ τῶν εἰς τὸν Διόνυσον καὶ τὴν πατρίδα λεχθέντων.*

Φέρτερον εὐκλέα μοῖραν ἐπ' ἀκλείῃ βιότοιο
εὑρέμεναι, ἀγαθὸν δὲ θανεῖν τοιῷδ' ἐπὶ ἔργῳ.

42 (22 Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 449 N.[2]).

---

1 *νοσοῦσιν* Tr. p. 594: *νοσοῦσι δ'* S *νοσοῦσι θ'* A ‖ **2** *οὐδὲ* A ‖ **3** ecl. sine lemm. hab. S addito lemmate A. Bioni adsignat gnomol. Vat. 160 Sternb. (ubi vide quae adnotavit editor), Bianti flor. Mon. 171. cf. Teletis rel.[2] prol. p. LIX adn. 1 ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S, om. A. legitur ecloga sed temere mutilata et mutata Stob. IV 34, 62 ubi vide ‖ **7** *ἔνιοι — οὐκ εἰδότες*] *Ἅπαντες* IV 34, 62 | *Ἔνιοι*] *οἱ μὲν* Valckenaer ‖ **8** *δὲ* om. IV 34, 62 ‖ **9** *ταλαιπωρέουσι* IV 34, 62 ‖ **10** *μυθέοντες φόβον* IV 34, 62 ubi vide quae adnotavi ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S A, *ἰουλίου* nec pl. S *διόνυσον* (ut coni. Meineke) A idque confirmat Stob. IV 25, 9, *Διονύσιον* neglegenter Gaisford ‖ **12** *λεχθ.*] *γραφέντων* Stob. IV 25, 9. huius eclogae sedes et proximae non nimis certa. intermiscentur poeticae prosariis ‖ **13** *εὐκλεᾶ* S A: corr. Gaisford | *ἀκλείῃ* Tr. *ἀκλειη* sine acc. S *ἀκλειῇ* A ‖ **14** *τοιῷδ' ἐπὶ ἔργῳ* Pflugk: *τῶδε περι ἐργωι* S *τῶδ^ε περιέργω* A *τῷδε περιέργων* Tr. ‖ **15** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate A Mac. ex Cresphonte petitos esse testatur Cicero Tusc. I 48, 115. afferunt versus poetae nom. addito Sextus Empir. p. 175, 17 Clemens Al. III 3 p. 202, 12 Stähl. (Theodoret. Gr. affect. cur. V 12 p. 125, 9 Raed.), om. poetae nom. schol. Hermog. in Rhet. vol. VII p. 765 Walz, versus duos priores Eur. nom. addito Aristides vol. II p. 264 Dind., de ceteris testimoniis vide Nauckii adnotationem. cf. etiam Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 56 et Stob. IV p. 854, 13

Ἐχρῆν γὰρ ἡμᾶς σύλλογον ποιουμένους
τὸν ζῶντα θρηνεῖν εἰς ὅσ' ἔρχεται κακά,
τὸν δ' αὖ θανόντα καὶ πόνων πεπαυμένον
χαίροντας εὐφημοῦντας ἐκπέμπειν δόμων.

43 (23 Mein.) *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ Ὅτι καὶ γυναῖκα παιδευτέον* (fr. VII vol. VII p. 126 Bern.).

Τροφώνιος καὶ Ἀγαμήδης ποιήσαντες ἐν Δελφοῖς ναὸν ᾔτουν παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν μισθόν· ὁ δὲ αὐτοῖς ἔφη δώσειν τῇ ἑβδόμῃ ἡμέρᾳ, καὶ τῇ ἑβδόμῃ ἀπέθανον. Ἔτι δὲ Κλέοβις καὶ Βίτων, Κυδίππης τῆς μητρὸς αὐτῶν εὐξαμένης τῇ Ἥρᾳ δοῦναι τοῖς παισὶν ὅπερ ἂν εἴη κάλλιστον, ὅτι ἑαυτοὺς ὑποζεύξαντες τὴν μητέρα εἰς τὸ ἱερὸν ἀνήγαγον, τὸν βίον παραχρῆμα κατέστρεψαν. εἰς οὓς καὶ τοιόνδε τις ἐπίγραμμα πεποίηκεν·

Οἵδε Βίτων Κλέοβίς τ' ἐπὶ σώμασιν οἰκείοισιν
ζεύγλαν ζευξάμενοι μητέρα ἦν ἀγέτην
Ἥρας εἰς ἱερόν· λαοὶ δέ μιν ἐζήλωσαν
εὐτεκνίας παίδων. ἡ δὲ χαρεῖσα θεᾷ
εὔξατο παῖδε τυχεῖν τοῦ ἄριστου δαίμονος αἴσης,
οὕνεκ' ἐτίμησαν μητέρα τὴν σφετέρην.
αὐτοῦ δ' εὐνηθέντε λίπον βίον ἐν νεότητι,
ὡς τόδ' ἄριστον ἐὸν καὶ μακαριστότατον.

---

1 *ἐχρῆν*] *ἔδει* Aristid., Clem., schol. Hermog. | *μὲν* S *γὰρ* A et ceteri testes, om. Mac. | testes plerique *σύλλογον* S et *εὔλογον* A Mac., *συλλόγους* (vel *συλλογισμοὺς*) v. l. in schol. Hermog. *coetus celebrantis* interpretatur Cic. ‖ 2 *ζῶντα* S A *φύντα* testes reliqui ‖ 3 *πόνων*] *κακῶν* Sextus | *πεπαυμένον* ex *-μένων* corr. A[1]. cf. ad ecl. 35 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. S A, *πλουταρ^χ* nec pl. S ‖ 7 cf. Cic. Tusc. I 47, 113 *deorum immortalium iudicia solent in scholis proferre de morte, nec vero ea fingere ipsi, sed Herodoto auctore* (I 31) *aliisque pluribus. primum Argivae sacerdotis Cleobis et Biton filii praedicantur* ... (114) *simili precatione Trophonius et Agamedes usi dicuntur* e. q. s. ‖ 9 *ταύτῃ* S *τῇ ἑβδόμῃ* A idque receperunt Meineke et Bernardakis, recte. cf. Plut. Cons. ad Apoll. p. 109 A ‖ 12 *ὑποζεύξαντας* Tr. ‖ 14 *τις τοιόνδε* A | *ἐπίπραγμα* (*γράμμα* supra) A, corr. A[1] ‖ 18 *εὐτεκνίας παίδων* recte tuetur Bernardakis | *εὐτεκνίᾳ* A ‖ 20 *οὕνεκα τίμησαν* A ‖ 21 *αὐτοῦ* etiam A, fallitur Gaisford | *λεῖπον* A ‖ 22 *ὧς* A | *ἑὼν* A

τὸ αὐτὸ καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῷ πρώτῳ λόγῳ τῆς ἱστορίας.

44 (24 Mein.) *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς* (fr. 119 M.).

Καυσιανοὶ τοὺς μὲν γεννωμένους θρηνοῦσι, τοὺς δὲ τελευτήσαντας μακαρίζουσιν.

45 (25 Mein.) *Θεμιστίου ἐκ τοῦ Περὶ ψυχῆς.*

Ὅπου τὸν ἀπὸ τῆς στοᾶς φιλόσοφον Ἀντίπατρον ἀποθνήσκοντα λέγουσιν ἐν εὐτυχήματος μέρει διακεῖσθαι καὶ τὴν ἐκ Κιλικίας αὐτῷ γενομένην εἰς Ἀθήνας εὔπλοιαν.

46 (26 Mein.) *Δημοσθένους ἐν τῷ Ὑπὲρ τοῦ στεφάνου* (330).

Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῶν ἁπάντων, ὅτι τοῖς μὲν ζῶσι πᾶσιν ὕπεστί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος, τοὺς τεθνεῶτας δὲ οὐδὲ τῶν ἐχθρῶν οὐδεὶς ἔτι μισεῖ.

---

1 v. *τὸ αὐτὸ* — (2) *ἱστορίας* ex A receperunt Meineke et Bernardakis, ignorat S. in marginem relegavit Gaisford. hoc tamen dubitare possis, utrum lector aliquis adscripserit an ipse gnomologus. certe idem erat qui infra addidit IV 55, 18 p. 1121, 1 *τὸ αὐτὸ καὶ Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ ἱστοριῶν κτέ.* ubi scripta sunt verba a rubricatore in M || **3** ecl. cum lemm. hab. S A. desidero hunc locum in Nicolai Damasceni fragmentis Hist. Gr. min. v. I p. 145 ss. Dind. cf. Mahaffy *On the Flinders Petrie papyri* IX (I) 5 p. 29. F. Duemmler *Kl. schr.* I p. 212 adn. 1 || **6** ecl. cum lemm. hab. A, om. S. ex A primus edidit Gaisford. idem narrat Plutarchus de tranq. an. p. 469 E et vit. Marii c. 46. sed cur Plutarcho adsignanda sit ecloga Stobaei suadente Wyttenbachio, causa nulla est. non obsequi debuit Bernardakis Plut. vol. VII p. 152 || **7** *ὅπου* A *ὅτι* ci. Meineke. immo expectes *Εἰπεῖν* || **8** v. *λέγουσιν ἐν εὐτυχήματος μέρει διακεῖσθαι* minus feliciter tractavit Meineke. *διηγεῖσθαι* pro *διακεῖσθαι* prop. Bernardakis || **9** *εὔπλοιαν* A. *ἔκπλοιαν* ci. Meineke immemor Plutarchi de tranqu. an. p. 469 E *οὐδὲ τὴν εὔπλοιαν παρέλιπε τὴν ἐκ Κιλικίας αὐτῷ γενομένην εἰς Ἀθήνας* vel vit. Marii c. 46 *λέγουσιν Ἀντίπατρον . . . μηδὲ τῆς εἰς Ἀθήνας οἴκοθεν εὐπλοίας ἐπιλαθέσθαι* || **10** ecl. cum lemm. hab. S A, lemma in ras. S. affert Theo progymn. (Rh. gr. II) p. 63 22 Sp. cf. *Berl. klassikertexte* V 1 p. 84, 28 || **12** *οἶδεν τῶν πάντων* Dem., Theo | *ζῶσιν ἅπασιν* Theo || **14** *οὐδεὶς ἔτι μισεῖ* Dem., ex Dem. Stobaeo recte reddidit Cobet Mnemos.[2] II p. 91: *οὐδεὶς ἀτιμήσει* (*ἀτιμησει* sine acc. et ς ά in ras. S) S Tr. *οὐδείς σε* (*σε* cohaeret cum *οὐδεὶς*) *τιμήσει* A *τις μισεῖ* Theon

47 (27 Mein.) *Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Πρὸς Ἀσκληπιόν* (p. 46 a Patric. Ps.-Apulei p. 65, 18 Thom.).

Περὶ δὲ τοῦ θανάτου νῦν λεκτέον· τοὺς γὰρ πολλοὺς ὁ θάνατος φοβεῖ ὡς κακὸν μέγιστον, ἀγνοίᾳ τοῦ πράγματος. θάνατος γὰρ γίγνεται διάλυσις καμόντος σώματος καὶ τοῦ ἀριθμοῦ πληρωθέντος τῶν ἁρμῶν τοῦ σώματος· ἀριθμὸς γάρ ἐστιν ἡ ἁρμογὴ τοῦ σώματος. ἀποθνήσκει δὲ τὸ σῶμα, ὅταν μηκέτι δύνηται φέρειν τὸν ἄνθρωπον. καὶ τοῦτό ἐστι θάνατος, διάλυσις σώματος καὶ ἀφανισμὸς αἰσθήσεως σωματικῆς.

48 (28 Mein.) *Θεμιστίου ἐκ τοῦ Περὶ ψυχῆς.*

Ταῦτα τοῦ Τίμωνος εἰπόντος, ὑπολαβὼν ὁ Πατροκλέας 'ὁ μὲν λόγος' εἶπεν 'οὐχ ἧττον ἰσχυρὸς ἢ παλαιός, ἔχει δὲ ὅμως ἀπορίας. εἰ γὰρ ἡ δόξα τῆς ἀφθαρσίας παμπάλαιός ἐστι, πῶς αὖ πάλιν τὸ τοῦ θανάτου δέος πάντων πρεσβύτατον εἶναι τῶν φόβων; εἰ μὴ νὴ Δία καὶ πάντας ἡμῖν τοῦτο τοὺς ἄλλους ἐγγεγέννηκεν· οὐ γὰρ νεαρὸν οὐδὲ πρόσφατόν ἐστι τὸ κλαίεσθαι τὸν τεθνηκότα, καὶ ταῦτα δὴ τὰ θρηνώδη καὶ δύσφημα τῶν ὀνομάτων ἐπιλέγεσθαι, τὸν ἄθλιον καὶ τὸν οἰκτρόν'. ''Ἀλλ' οὕτω μέν' ἔφη ὁ Τίμων 'λογιζόμενοι καὶ τὰ ἄφθαρτα δοξά-

---

1 ecl. cum lemm. hab. S A, *ἐκ τῶν πρὸς ἀσκληπιόν* om. S || 3 *τοῦ* om. A | *fuerit olim τοῦ ἀθανάτου* ⟨*καὶ θνητοῦ*⟩ *νῦν* Reitzenstein coll. Apul. || 4 *ἄγνοια* A || 6 *et numeri completi* Apul. genuinum tamen fuisse *τοῦ ἀρθμοῦ πηρωθέντος* et mox *ἀρθμὸς* acute suspicatur Reitzenstein || 8 *δύναται* S A: corr. Halm Lect. Stob. p. 32 || 11 ecl. cum lemm. hab. S A, *ἐκ τοῦ* om. S. Plutarchi libro *Περὶ ψυχῆς* (cf. Lampriae catal. n. 209) haec vindicavit Wyttenbach ad calcem Plutarchei lib. de sera num. vind. (Lugd. B. a. 1772) p. 129. recepit Bernardakis Plut. v. VII p. 21 ss. Wyttenbachii argumenta non infirmavit Maass *Orph.* p. 303 ss. interciderit ecloga Themistii simul cum proximo lemmate *Πλουτάρχου ἐκ τοῦ* (?) *Περὶ ψυχῆς* || 14 *δὲ* (*δ'* A) *ὅμως* S A *δὲ* (om. *ὅμως*) Tr. | *ἀπορίας* ⟨*τινάς*⟩ ci. Bernardakis || 16 *εἶναι* S A. *ἔστι* temere Gesn.[1], inde *ἐστι* Meineke. *ἂν εἴη* ci. Duebner vel ⟨*φαμὲν*⟩ *πάντων πρεσβ. εἶναι.* sed possunt alia cogitari, velut *δέος* ⟨*εἰκὸς*⟩ *πάντων πρ. εἶναι* vel quod dubitans proposuit Bernardakis *τῶν φόβων* ⟨*εἴποιμεν ἄν*⟩ || 17 *ἐν γεγέννηκεν* S || 18 *ἐστι* Tr.: *ἔσται* S A || 21 *λογιζόμενοι* Tr.: *λογιζομένοις* S A | *δόξουσι* S

ζουσι † διανοεῖσθαι ⟨τοῖς⟩ φθειρομένοις. ὅτι μὲν οὖν τὸ μετηλλαχέναι καὶ μεθίστασθαι καὶ οἴχεσθαι τὸν τεθνηκότα δυσχεροῦς οὐδενὸς ἁπλῶς, ἀμείψεως δέ τινος ἢ μεταβολῆς ὑπόνοιαν δίδωσιν, οὐκ ἄδηλόν ἐστι· ὅποι δὲ αὕτη γίγνεται τοῖς μεταλλάττουσιν ἡ μεταβολή, καὶ πότερον εἰς χεῖρον ἢ βέλτιον, ἐκ τῶν ἄλλων ὀνομάτων σκοπῶμεν. αὐτὸ τοίνυν τὸ τοῦ θανάτου πρῶτον οὐχ ὑπὸ γῆν ἔοικεν οὐδὲ κάτω δεικνύναι χωροῦν τὸ μετηλλαχὸς ἀλλ' ἄνω φερόμενον καὶ θέον· διὸ δὴ καὶ λόγον ἔχει καθάπερ ἐκ καμπῆς τινος ἀνείσης οἷον ἐξᾴττειν καὶ ἀναθεῖν τὴν ψυχὴν ἀποπνέοντος τοῦ σώματος ἀναπνέουσαν αὐτὴν καὶ ἀναψύχουσαν. ὅρα δὲ τὸ ἀντικείμενον θανάτῳ, τὴν γένεσιν, ὡς τοὐναντίον δηλοῖ ῥοπήν τινα κάτω καὶ νεῦσιν ἐπὶ γῆν, ἐκείνου τοῦ περὶ τὴν τελευτὴν πάλιν ἀναθέοντος· ᾗ καὶ γενέθλιον τὴν ἡμέραν καλοῦσιν, ὡς ἄθλων καὶ πόνων μεγάλων ἀρχὴν γενομένην. μᾶλλον δ' ἴσως ἀφ' ἑτέρας τὸ αὐτὸ συζυγίας κατοψόμεθα καὶ σαφέστερον· ἀπολύεσθαι γὰρ τὸν ἀποθνήσκοντα καὶ τὴν τελευτὴν ἀπόλυσιν καλοῦσιν, † ἂν δὲ ἔρημαι σώματος· τοῦτο γὰρ δέμας ὀνομάζουσιν, ὡς δεδεμένης ὑπ' αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ἐνταῦθα παρὰ φύσιν· οὐδὲν γὰρ ἐν ᾧ πέφυκεν εἶναι κατέχεται βίᾳ, καὶ τὸ δεδέσθαι τήν τε βίαν ταύτην παραγαγόντες ὠνόμασαν βίον,

1 διανοεῖσθαι S A ἴσα διανοεῖσθαι prop. Duebner, συνδιαλύεσθαι scr. Bernardakis | τοῖς addendum esse vidit Wyttenbach || 3 ἁπλῶς δ' ἀμείψεως τινὸς ci. Wyttenbach || 4 ὅποι Meineke: ὅπου A ποῦ S. ποῖ ci. Wyttenbach || 8 δεικνύναι Valckenaer: μιγνύναι (-ῦναι A) S A. μηνῦσαι Iacobs || 9 θέον S θεὸν A | διὸ Bernardakis: ὃ S A | καθάπερ ἐκ καμπῆς Duebner: καθάπερ εἰ κάμπης (κάμπτης A) S A || 10 ἐξᾴττειν Koenius: ἐξάπτειν S A | ἀναθεῖν (ἀναθέειν praeiverat Gesn.[1] f. 514ᵛ mrg.) Valckenaer: ἀναθεῖναι S A || 12 ὅρα δὲ — (p. 1089, 3) ἀπαλλαττόμενον om. A || 14 ⟨ὡς⟩ ἐκείνου ci. Wyttenbach | ᾗ ci. Wyttenbach: ἢ (seu ἥ) S || 15 μεγάλων om. ed. Lips. Gaisf., inde etiam Meineke. ὡς ἄθλων γεν. καὶ πόνων μεγάλων ἀρχὴν temere Wyttenbach || 18 τὸ ἀποθνήσκειν prop. Meineke || 19 ἂν δὲ ἔρημαι (dein lacunae spat.) σώματος (post σώματος nulla lac.) S ἂν δὲ ἔρημαι σώματος. dein quindecim fere litterarum spatium vacuum Tr. p. 596: ἅτε δεσμοῦ τοῦ σώματος Duebner, ὡς ἂν ἀπὸ δεσμοῦ τοῦ σώματος aut ὡς ἂν ἐξ εἱργμοῦ τοῦ σώματος ci. Bernardakis || 21 τὸ tacite Gesn.[3] p. 604: τῷ S

ὥσπερ οἶμαι τὴν ἑσπέραν Ὅμηρος ἕσπερον. ὅθεν ἀντίφωνον τοῦ βίου ὄνομα γέγονε τὸ ἀναπαύεσθαι τὸν θνήσκοντα, μεγάλης καὶ παρὰ φύσιν ἀνάγκης ἀπαλλαττόμενον.

49 (contin. 28 Mein.) Ἐν ταὐτῷ.

Οὕτω κατὰ τὴν εἰς τὸ ὅλον μεταβολὴν καὶ μετακόσμησιν ὀλωλέναι τὴν ψυχὴν λέγομεν ἐκεῖ γενομένην· ἐνταῦθα δὲ ἀγνοεῖ, πλὴν ὅταν ἐν τῷ τελευτᾶν ἤδη γένηται· τό⟨τε⟩ δὲ πάσχει πάθος, οἷον οἱ τελεταῖς μεγάλαις κατοργιαζόμενοι. διὸ καὶ τὸ ῥῆμα τῷ ῥήματι καὶ τὸ ἔργον τῷ ἔργῳ τοῦ τελευτᾶν καὶ τελεῖσθαι προσέοικε. πλάναι τὰ πρῶτα καὶ περιδρομαὶ κοπώδεις καὶ διὰ σκότους τινὲς ὕποπτοι πορεῖαι καὶ ἀτέλεστοι, εἶτα πρὸ τοῦ τέλους αὐτοῦ τὰ δεινὰ πάντα, φρίκη καὶ τρόμος καὶ ἱδρὼς καὶ θάμβος· ἐκ δὲ τούτου φῶς τι θαυμάσιον ἀπήντησεν καὶ τόποι καθαροὶ καὶ λειμῶνες ἐδέξαντο, φωνὰς καὶ χορείας καὶ σεμνότητας ἀκουσμάτων ἱερῶν καὶ φασμάτων ἁγίων ἔχοντες· ἐν αἷς ὁ παντελὴς ἤδη καὶ μεμυημένος ἐλεύθερος γεγονὼς καὶ ἄφετος περιιὼν ἐστεφανωμένος ὀργιάζει καὶ σύνεστιν ὁσίοις καὶ καθαροῖς ἀνδράσι, τὸν ἀμύητον ἐνταῦθα τῶν ζώντων ἀκάθαρτον ἐφορῶν ὄχλον ἐν βορβόρῳ πολλῷ καὶ ὁμίχλῃ πατούμενον ὑφ᾽ ἑαυτοῦ καὶ συνελαυνόμενον, φόβῳ δὲ θανάτου τοῖς κακοῖς ἀπιστίᾳ τῶν ἐκεῖ ἀγαθῶν ἐμμένοντα. ἐπεὶ τό γε παρὰ φύσιν τὴν πρὸς τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ συμπλοκὴν εἶναι καὶ σύνερ-

4 ecl. cum lemm. ἐν ταυτῷ hab. S A Tr. lemmate abiecto cum priore ecloga coniunxit Gesn.[2] p. 602, inde etiam Gaisford et Meineke, sed gnomologo invito || 5 οὕτω S οὕτως A | μετακόσμησιν Wyttenbach: κατακόσμησιν S κατασκόμησιν A, cf. quae adnotavit Bernardakis || 6 γενομένην S γεγονέναι A. γεγονυῖαν ci. Cobet Mnemos. IX p. 146 || 7 ἀγνοεῖ tacite Gesn.[3]: ἀγνοεῖν S || 8 τότε Wyttenbach: τὸ S A | πάσχειν Tr. | τελεταῖς (ut prop. Gesn.[1] f. 514[v]) S A τελευταῖς Tr. || 9 τὸ ῥῆμα τῷ libri sed ex τῷ ῥήματι corr. S[1]. τὸ om. typotheta editionis Lips. Gaisfordi, inde decepti sunt Duebner Meineke || 11 καὶ κοπώδεις operarius Gesneri ed. sec., corr. Gesn.[3] | τινὲς ci. Wyttenbach: τινὸς S A || 14 καὶ ci. Duebner: ἢ S A || 16 φασμάτων S A φαντασμάτων Tr. || 21 πολλῷ Tr. πολλῶ ex πολλὰ nescio qua man. corr. S πολλὰ A || 24 τῆς ψυχῆς Nauck

ξιν ἐκεῖθεν ἂν συνίδοις.' 'Πόθεν;' ἔφη ὁ Πατροκλέας. 'Ὅτι τῶν περὶ ἡμᾶς παθῶν ὁ ὕπνος ἥδιστόν ἐστι. πρῶτα μὲν γὰρ αἴσθησιν ἀλγηδόνος πᾶσι σβέννυσι διὰ τὴν ἡδονὴν πολλῷ τῷ οἰκείῳ κεραννυμένην· ἔπειτα τῶν ἄλλων ἐπιθυμιῶν κρατεῖ, κἂν ὦσι σφοδρόταται. καὶ γὰρ πρὸς ἡδονὴν οἱ φιλοσώματοι δυσανασχετοῦσιν, ἐπιόντος αὐτοῖς τοῦ καθεύδειν, καὶ περιβολὰς ἐρωμένων προΐενται καταδαρθάνοντες. καὶ τί δεῖ ταῦτα λέγειν, ὅπου καὶ τὴν ἀπὸ τοῦ μανθάνειν καὶ διαλέγεσθαι καὶ φιλοσοφεῖν ἡδονὴν καταλαμβάνων ὁ ὕπνος ἀποκλείει τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἀπὸ ῥεύματος λείου καὶ βαθέος ὑποφερομένης; ἡδονὴ δὲ δὴ πᾶσα μὲν ἴσως οὐσίαν ἔχει καὶ φύσιν ἀλγηδόνος ἀπαλλαγήν, αὕτη δὲ καὶ παντάπασιν. οὐδενὸς γὰρ ἔξωθεν οἷον ἐπιτερποῦς καὶ κινητικοῦ προσιόντος ἡδόμεθα καταδαρθάνοντες, ἀλλ' ἐπίπονόν τινα καὶ κοπώδη καὶ σκληρὰν ἔοικεν ἐξαιρῶν ⟨ὁ⟩ ὕπνος διάθεσιν ἥδιστον εἶναι. αὕτη δ' ἐστὶν οὐχ ἑτέρα τῆς πρὸς τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν συνδεούσης. χωρίζεται γὰρ ἡ ψυχὴ ἐν τῷ καθεύδειν ἀνατρέχουσα καὶ συλλεγομένη πρὸς ἑαυτὴν ἐκ τοῦ διατετάσθαι πρὸς τὸ σῶμα καὶ διεσπάρθαι ταῖς αἰσθήσεσι. καίτοι λέγουσί τινες ὡς καταμίγνυσι μᾶλλον ὁ ὕπνος πρὸς τὸ σῶμα τὴν ψυχήν, οὐκ ὀρθῶς λέγοντες· ἀντιμαρτυρεῖ γὰρ τῇ ἀναισθησίᾳ καὶ ψυχρότητι καὶ βάρει καὶ ὠχρότητι τὸ σῶμα κατηγοροῦν τῆς ψυχῆς ἔκλειψιν μὲν ὅταν τελευτήσῃ, μετά-

---

1 *Πόθεν ἔφη* — (17) *τὴν ψυχὴν συνδεούσης* om. A | *πατροκλέας* (-*έας* compend.) S *πατροκλεύς* Tr. ‖ 4 *κεραννυμένης* S: corr. Wyttenbach ‖ 6 *φιλοσώματοι* Valckenaer: *φιλομουσότατοι* S ‖ 7 *καταδαρθέντες* (*θάν* superscr.) corr. S[1] *καταδαρθάνοντες* Tr. ‖ 8 *ὅτι οὐ* S: corr. Gesn.[1] f. 514 mrg. | *τὴν* (ut proposuit Gesn.[1] l. c.) compend. S: *τῶν* Tr. | *τὴν ἡδονὴν ⟨τὴν⟩ ἀπὸ τοῦ μανθάνειν — καὶ φιλοσοφεῖν καταλ.* Bernardakis inmerito ‖ 10 *ὁ* Tr., om. S ‖ 11 *δὲ δὴ* prop. Wyttenbach: *δ' ἥδε* S ‖ 12 *ἀπαλλακτικὴν* Ruhnkenius ‖ 16 *ἐξαίρων* S: corr. Wyttenbach | *ὁ* inseri voluit Bernardakis. cf. 2. 10. 21 ‖ 18 ante *χωρίζεται* praef. *ἐν ταυτῷ* A | *ἡ ψυχὴ* A, om. S ‖ 19 *ἐκ τοῦ διατετάσθαι κτέ.*] cf. Iamblich. protr. c. VIII p. 48, 7 ss. Pist. | *διατετᾶσθαι* S ‖ 24 *τῆς ψυχῆς* S A sed *τῆς* ex *τες* corr. A[1]

στασιν δὲ ὅταν καθεύδῃ. καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τὴν ἡδονὴν ποιοῦν, ἀπόλυσις καὶ ἀνάπαυλα τῆς ψυχῆς, ὥσπερ ἄχθος κατατιθεμένης καὶ πάλιν ἀναλαμβανούσης καὶ ὑποδυομένης. φεύγειν γὰρ ἔοικε κομιδῇ τὸ σῶμα θνήσκουσα δραπετεύειν δὲ καταδαρθάνουσα. διὸ θνήσκουσι μὲν ἔνιοι μετὰ πόνων καθεύδουσι δὲ μετὰ ἡδονῆς ἅπαντες· ὅπου μὲν γὰρ ἀπορρήγνυται παντάπασιν ὁ δεσμός, ὅπου δ' ἐνδίδωσι καὶ χαλᾶται καὶ γίγνεται μαλακώτερος, οἷον ἁμμάτων ἀφιεμένων ⟨τῶν⟩ αἰσθήσεων παραλυομένων καὶ προϊεμένων τὴν περὶ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς ἔντασιν. 'Εἶτα πῶς' εἶπεν ὁ Πατροκλέας 'οὐ δυσφοροῦμεν οὐδὲ ἀλγοῦμεν ἐγρηγορότες;' 'Πῶς δέ' ἔφη ὁ Τίμων 'κειρομένων μὲν αἰσθάνεται κουφότητος ἡ κεφαλὴ καὶ ῥᾳστώνης, κομώντων δὲ βαρύτητος αἴσθησιν οὐ πάνυ παρεῖχεν; καὶ λυθέντες μὲν ἐκ δεσμῶν ἥδονται, δεδεμένοι δὲ οὐκ ἀλγοῦσι; καὶ φῶς ἐπεισενεχθὲν ἐξαίφνης συμποσίῳ θόρυβον καὶ κρότον ὑφ' ἡδονῆς ἐποίησε, πρότερον δὲ τὸ ἀλαμπὲς ἐδόκει μὴ ἐνοχλεῖν μηδὲ λυπεῖν τὴν ὄψιν; ἓν γὰρ αἴτιον, ὦ φίλε, τούτων ἁπάντων, ὅτι τῷ παρὰ φύσιν τὸ κατὰ μικρὸν σύνηθες καὶ σύντροφον ἐποίει τὴν αἴσθησιν, ὥστε μὴ πάνυ δυσχεραίνειν πάσχουσαν, ἀπαλλαγείσης δὲ καὶ μεταβαλούσης εἰς τὴν φύσιν, φαίνεται παρευθὺς τῷ οἰκείῳ τὸ ἀλλότριον καὶ τῷ ἡδομένῳ τὸ λυποῦν ὅτι παρῆν καὶ

---

1 τοῦτ' ἐστὶ Bernardakis ‖ 2 ἀπόλυσις καὶ ἀνάπαυλα Duebner suadente Wyttenbachio: ἀπόλαυσιν καὶ ἀνάπαυλαν S A ἀνάπαυλαν καὶ ἀνάπαυσιν Tr. ‖ 3 ἀποδυομένης S A: corr. Wyttenbach ‖ 8 χαλᾷ mavult Bernardakis ‖ 9 ἁμμάτων ἀφιεμένων τῶν Wyttenbach: ὀμμάτων ἀφαιμάτων (ἀφ' αἱμάτων A) S A ‖ 10 τὴν S A: τῶν Tr. | ἔντασιν Wyttenbach: ἐν πᾶσιν S A ‖ 11 πατροκλεὺς libri: corr. Duebner ‖ 13 κομῶν δὲ Tr. ‖ 16 ἐπεισενεχθὲν (ut ci. Wyttenbach) S A ἐπισενεχθὲν Tr. ἐπισυνεχθὲν tacite scr. Gesn.[1] f. 515[v] ‖ 18 ὤφειλε S A: corr. Wyttenbach ‖ 19 τῷ Wyttenbach: τὸ S A ‖ 21 μεταβαλούσης S A μεταβαλλούσης Tr. ‖ 22 φύσιν, φαίνεται [γὰρ] εὐθὺς (*nisi novicium* παρευθὺς *Plutarcho obtrusit Stobaei amanuensis*) Duebner: φύσιν. φαίνεται γὰρ εὐθὺς S A ‖ 23 τὸ λυποῦν etiam S sed rasum aliquid in τ et supra λυ, fuerat πολύπουν

βαρῦνον. οὕτω δὴ καὶ τὴν ψυχὴν τῇ πρὸς τὰ θνητὰ πάθη καὶ μέρη καὶ ὄργανα κοινωνίᾳ τὸ παρὰ φύσιν καὶ ἀλλότριον οὐ πάνυ δοκεῖ πιέζειν ὑπὸ μακρᾶς συνηθείας· αἰσθάνεται δὲ ῥᾳστώνης καὶ κουφότητος μεθ' ἡδονῆς ἀφιεμένη τῶν διὰ τοῦ σώματος ἐνεργειῶν· ἐκείναις γὰρ ἐνοχλεῖται καὶ περὶ ἐκείνας ἐκπονεῖται καὶ ἀπ' ἐκείνων σχολῆς δεῖται καὶ ἀναπαύσεως· ἃ δὲ αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἐνεργεῖ κατὰ φύσιν, τὸ σκοπεῖν ἀεί τι καὶ λογίζεσθαι καὶ μνημονεύειν καὶ θεωρεῖν, πρὸς ταῦτα ἄτρυτός ἐστι καὶ ἀκόρεστος. καὶ γὰρ ὁ κόρος κόπος ἐν ἡδοναῖς ἔοικεν εἶναι τῷ μετὰ σώματός τι τὴν ψυχὴν πάσχειν. ἐπεὶ πρός γε τὰς αὑτῆς ἡδονὰς οὐκ ἀπαγορεύει, συμπεπλεγμένη δέ, ὥσπερ εἴρηται, τῷ σώματι ταὐτὰ τῷ Ὀδυσσεῖ πέπονθεν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος τῷ ἐρινεῷ προσφὺς εἴχετο καὶ περιέπτυσσεν οὐ ποθῶν οὐδὲ ἀγαπῶν ἐκεῖνον, ἀλλὰ δεδιὼς ὑποκειμένην τὴν Χάρυβδιν· οὕτως ἔοικεν ἡ ψυχὴ ἔχεσθαι καὶ περιπεπλέχθαι δι' εὔνοιαν οὐδεμίαν αὐτοῦ καὶ χάριν, ἀλλ' ὀρρωδοῦσα τοῦ θανάτου τὴν ἀδηλότητα. 'κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι' κατὰ τὸν σοφὸν Ἡσίοδον, οὐ σαρκίνοις τισὶ δεσμοῖς πρὸς τὸ σῶμα τὴν ψυχὴν κατατείναντες, ἀλλ' ἕνα δεσμὸν αὐτῇ καὶ μίαν φυλακὴν μηχανησάμενοι καὶ περιβαλόντες, τὴν ἀδηλότητα καὶ ἀπιστίαν τῶν μετὰ τὴν τελευτήν· ἐπεὶ τήν γε πεισθεῖσαν, ὅσα ἀνθρώπους περιμένει τελευτήσαντας καθ' Ἡράκλειτον, οὐδὲν ἂν κατάσχοι.'

---

1 *βαρύνον* Tr. ‖ 2 *καὶ ὄργανα* ex A addidit Gaisford, om. S ‖ 3 *μικρᾶς* S A: corr. Gesn.[1] f. 515ᵛ mrg. ‖ 4 *αἰσθάνεσθαι* Tr. | *ῥαστώνη καὶ κουφότητι* S A: tacite corr. Gesn.[1] ‖ 5 *ἀφιεμένη* tacite Gesn.[1]: *ἐφιεμένη* S A ‖ 6 *ἐκείνων* Tr. *ἐκείνης* S A ‖ 9 *ἄτρυτος* S *ἄτρωτος* (sic) A ‖ 11 s. *γε τὰς αὑτῆς* Wyttenbach: *τε τὰς αὐτὰς* S A ‖ 12 *οὐκ ἀπαγορεύει* Wyttenbach: *οὐ κατηγοροῦσι* S A ‖ 13 *ὀδυσεῖ* S ‖ 14 *περιεπτυσσεν* sine acc. S ‖ 17 *περιπεπλέχθαι* ⟨*τῷ σώματι*⟩ prop. Wyttenbach idque receperunt Duebner, Meineke, Bernardakis. malim *ἡ ψυχὴ* ⟨*τοῦ σώματος*⟩ *ἔχεσθαι καὶ περιπεπλ.* simul ut vitetur collisio vocalium ‖ 18 *ἀδηλότητα* Tr.: *εἰδωλότητα* S A ‖ 19 *Ἡσίοδον*] O D. 42 ‖ 21 *φυλακὴν* A *μηχανὴν* S ‖ 24 *καθ' Ἡράκλ.*] fr. 27 Diels[2] cf. Clemens Al. Strom. IV 22 p. 312, 15 Stähl.

50 (29. 30 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τῆς Σωκράτους Ἀπολογίας* (p. 40 C—41 A. 41 C).

Δυοῖν γὰρ θάτερόν ἐστι τὸ τεθνάναι· ἢ γὰρ οἷον μηδὲν εἶναι μηδὲ αἴσθησιν μηδεμίαν μηδενὸς ἔχειν τὸν τεθνεῶτα, ἢ κατὰ τὰ λεγόμενα μεταβολή τις τυγχάνει οὖσα καὶ μετοίκησις τῇ ψυχῇ τοῦ τόπου ⟨τοῦ⟩ ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον. καὶ εἴτε μηδεμία αἴσθησίς ἐστιν, ἀλλ' οἷον ὕπνος ἐπειδάν τις καθεύδων μηδὲ ὄναρ μηδὲν ὁρᾷ, θαυμάσιον κέρδος ἂν εἴη ὁ θάνατος· ἐγὼ γὰρ οἶμαι, εἴ τιν' ἐκλεξάμενον δέοι ταύτην τὴν νύκτα ἐν ᾗ οὕτω κατέδαρθεν ὥστε μηδὲ ὄναρ ἰδεῖν, καὶ τὰς ἄλλας νύκτας τε καὶ ἡμέρας ⟨τὰς⟩ τοῦ βίου τοῦ ἑαυτοῦ ἀντιπαραθέντα ταύτῃ τῇ νυκτὶ δέοι σκεψάμενον ⟨εἰπεῖν⟩ πόσας ἄμεινον καὶ ἥδιον ἡμέρας καὶ νύκτας ταύτης τῆς νυκτὸς βεβίωκεν ἐν τῷ ἑαυτοῦ βίῳ, οἶμαι ἂν μὴ ὅτι ἰδιώτην τινά, ἀλλὰ τὸν μέγαν βασιλέα εὐαριθμήτους ἂν εὑρεῖν αὐτὸν ταύτας πρὸς τὰς ἄλλας ἡμέρας καὶ νύκτας· εἰ οὖν τοιοῦτον ὁ θάνατός ἐστι, κέρδος ἔγωγε λέγω· καὶ γὰρ οὐδὲν πλεῖον ὁ πᾶς χρόνος φαίνεται οὕτω δὴ εἶναι ἢ μία νύξ. εἴ τ' αὖ οἷον ἀποδημῆσαί ἐστιν ὁ θάνατος ἐνθένδε εἰς ἄλλον τόπον, καὶ ἀληθῆ ἐστι τὰ λεγόμενα, ὡς ἄρα ἐκεῖ εἰσιν

1 ecl. cum lemm. hab. S A. *σωκράτους ἀπολογίας* reposui ex S *σωκρατικῆς ἀπολαύσεως* A. amplius excerptum offert Eusebius Praep. ev. XIII 10 p. 255, 5 Gifford, Eusebiani excerpti initium Theodoretus Graec. affect. cur. XI 32 p. 282, 15 Raed. ‖ 4 *μηδέν τι* Eus. ‖ 6 *τοῦ* addidi ex Plat., om. S A. *τοῦ τόπου τοῦ* (sic etiam Eus.) om. Theodoreti cod. Par. Coislin. 250, inclusit Hirschig ‖ 7 *εἴτε* S A: *εἴτε δὴ* (*δὴ* om. Plat. cod. Bodl.) Plat., Eus., ex Plat. tacite Gesn.[1] f. 515v ‖ 9 *ὁ* om. Eus. | *γὰρ ἂν οἶμαι* Plat., Eus. | *εἴ τιν'* scripsi: *εἴ τι* S A *εἴ τε* Tr. *εἴ τινα* Plat., Eus. ‖ 11 *μηδὲ* Plat., Eus., ex Plat. Gesn.[1]: *μηδὲν* S A ‖ 12 *τὰς* Plat., Eus., ex Plat. Gesn.[1], om. S A ‖ 13 *νυκτὶ εἰ* Eus. | *εἰπεῖν* Plat., Eus., ex Plat. Gesn.[1], om. S A | *ὁπόσας* e Platonis Aldina Gesn.[1] ‖ 15 *ὅτι* Plat., Eus., e Plat. Gesn.[1]: *ἔτι* S A ‖ 16 *ἂν εὑρεῖν* Plat., Eus., e Plat. Gesn.[1]: *ἀνευρεῖν* (ut Eusebi nonnulli) S A ‖ 17 *ἡμέρας τε καὶ* Eus. ‖ 18 *ἔγωγε* Plat., Eus.: *ἐγώ τε* S A. *ἐγώ γε* Gesn.[1] | *πλεῖον* A, Eus. *πλέον* S: *πλείων* Plat. ‖ 19 *οὕτω δὴ*] *οὕτως* (om. *δὴ*) Eus. | *εἴ τ'* (*ἔτ'* A[1]) S A *εἰ δ' αὖ* Plat., Eus. ‖ 21 *καὶ γὰρ ἀληθῆ* Tr.

ἅπαντες οἱ τεθνεῶτες, τί μεῖζον ἀγαθὸν τούτου εἴη ⟨ἄν⟩, ὦ ἄνδρες δικασταί; εἰ γάρ τις ἀφικόμενος εἰς Ἅιδου, ἀπαλλαγεὶς τούτων τῶν φασκόντων δικαστῶν εἶναι, εὑρήσει τοὺς ὡς ἀληθῶς δικαστάς, οἵπερ καὶ λέγονται ἐκεῖ δικάζειν, Μίνως τε καὶ Ῥαδάμανθυς καὶ Αἰακὸς καὶ Τριπτόλεμος καὶ ἄλλοι ὅσοι τῶν ⟨ἡμι⟩θέων δίκαιοι ἐγένοντο ἐν τῷ ἑαυτῶν βίῳ, ἆρα φαύλη ἀποδημία ἂν εἴη Ὀρφεῖ συγγενέσθαι καὶ Μουσαίῳ καὶ Ἡσιόδῳ καὶ Ὁμήρῳ; τά τε γὰρ ἄλλα εὐδαιμονέστεροί εἰσιν οἱ ἐκεῖ τῶν ἐνθάδε, καὶ ἤδη τὸν λοιπὸν χρόνον ἀθάνατοί εἰσιν, εἴπερ γε τὰ λεγόμενα ἀληθῆ ἐστιν.

51 (31 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος* (p. 84 D—85 B).

Βαβαί, ὦ Σιμμία· ἦ που χαλεπῶς ἂν τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πείσαιμι ὡς οὐ συμφορὰν ἡγοῦμαι τὴν παροῦσαν τύχην, ὅτε γε μηδ' ὑμᾶς δύναμαι πείθειν, ἀλλὰ φο-

---

1 *εἰσιν ἅπαντες* S A, Eus. inter *εἰσιν ἅπαντες* et *εἰσι πάντες* fluctuantur libri Plat. | *ἄν* addidi ex Plat., Eus., om. S A ‖ 3 *τούτων* S A, Eus. inter *τούτων* et *τουτωνί* fluctuantur libri Plat. | *εὑρήσει* Plat., Eus., e Plat. Gesn.[1] f. 516ᵛ: *εὑρήσεις* S A ‖ 4 *ὡς* om. Platonis cod. Bodl. ‖ 6 *ἡμιθέων* Plat., Eus., e Plat. Gesn.[1]: *θεῶν* (sed *θ* ut videtur ex corr. S) S A ‖ 7 *ἑαυτῷ* A | *βίῳ. ἆρα φαύλη ἀποδημία ἂν εἴη Ὀρφεῖ συγγενέσθαι — Ὁμήρῳ* reposui ex S A: *βίῳ, ἆρα φαύλη ἂν εἴη ἡ ἀποδημία; ἢ αὖ Ὀρφεῖ συγγενέσθαι — Ὁμήρῳ ἐπὶ πόσῳ ἄν τις δέξαιτ' ἂν ὑμῶν;* Plat., Eus. liberius igitur a Platone recessit gnomologus, cuius contextum licenter ex Plat. interpolavit Gesn.[1] sic *βίῳ, ἆρα φαύλη ἂν εἴη ἡ ἐπιδημία; ἢ αὖ Ὀρφεῖ συγγενέσθαι — Ὁμήρῳ;* Gesneri interpolatione decepti sunt Gaisford et Meineke ‖ 9 v. *τά τε γὰρ ἄλλα κτέ.* sine ullo lemmate hab. S A Tr., cum prioribus cohaerentia Tr., haud dubie etiam S A (quamquam de hac re nihil enotavit Mekler). primus disiunxerat verba a prioribus Gesn.[2] p. 607 sine codicis auxilio, nam in M, quo ille praeter Tr. usus est in ed. alt., totum caput deest defuitque iam aetate Gesneri. quod autem inter *Ὁμήρῳ* et *τά τε γὰρ ἄλλα* haud pauca recidit gnomologus, id a Stobaei consuetudine non alienum est. v. *τά τε γὰρ ἄλλα — ἀθάνατοί εἰσιν* offert etiam Theodoretus Graec. aff. cur. VIII 54 p. 213, 23 Raed. ‖ 11 *ἐστιν* om. nonnulli Platonis ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S A. v. *Βαβαί* — (p. 1095, 1) *πρόσθεν βίῳ* leguntur etiam supra Stob. III 7, 72 (*Πλάτωνος ἐκ τοῦ Φαίδωνος*)

βεῖσθε μὴ δυσκολώτερον διάκειμαι ἢ ἐν τῷ πρόσθεν βίῳ· καί, ὡς ἔοικε, τῶν κύκνων δοκῶ φαυλότερος ὑμῖν εἶναι τὴν μαντικήν, οἳ ἐπειδὰν αἴσθωνται ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, ᾄδοντες καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, τότε δὴ πλεῖστα καὶ μάλιστα ᾄδουσι, γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι οὗπέρ εἰσι θεράποντες. οἱ δὲ ἄνθρωποι διὰ τὸ αὐτῶν δέος τοῦ θανάτου καὶ τῶν κύκνων καταψεύδονται, καί φασιν αὐτοὺς θρηνοῦντας τὸν θάνατον ὑπὸ λύπης ἐξᾴδειν, καὶ οὐ λογίζονται ὅτι οὐδὲν ὄρνεον ᾄδει ὅταν πεινῇ ἢ ῥιγοῖ ἤ τινα ἄλλην λύπην λυπῆται, οὐδὲ αὐτὴ ⟨ἥ τ'⟩ ἀηδὼν καὶ χελιδὼν καὶ ⟨ὁ⟩ ἔποψ, ἃ δή φασι διὰ λύπην θρηνοῦντα ᾄδειν. ἀλλ' οὔτε ταῦτά μοι φαίνεται λυπούμενα ᾄδειν οὔτε οἱ κύκνοι, ἀλλ' ἅτε οἶμαι τοῦ Ἀπόλλωνος ὄντες, μαντικοί τέ εἰσι καὶ προειδότες τὰ ἐν Ἅιδου ἀγαθὰ ᾄδουσι καὶ τέρπονται ἐκείνην τὴν ἡμέραν διαφερόντως ἢ ἐν τῷ ἔμπροσθε χρόνῳ. ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἡγοῦμαι ὁμόδουλός τε εἶναι τῶν κύκνων καὶ ἱερὸς τοῦ αὐτοῦ θεοῦ, καὶ οὐ χεῖρον ἐκείνων τὴν μαντικὴν ἔχειν παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτοῦ, οὐδὲ δυσθυμότερον αὐτῶν τοῦ βίου ἀπαλλάττεσθαι.

52 (32 Mein.) Ἐν ταὐτῷ (p. 117 E).

---

1 *δυσκολώτερον* S A: *δυσκολώτερον νῦν* Stob. III *δυσκολώτερόν τι νῦν* Plat. ‖ 5 *μάλιστα* S A ut Platonis libri plurimi, *μέγιστα* Platonis alii. *κάλλιστα* Blomfield *μέγιστον* Burnet ‖ 6 *θεραπεύοντες* Tr. ‖ 7 *αὐτῶν* S, Plat.: *αὐτῶν* A | *δέος τοῦ* S, Plat. *δέος ἀνθρώπου μᾶλλον τοῦ* A. videtur igitur pro *αὐτῶν*, quod male ad *τῶν κύκνων* rettulit, potius *ἀνθρώπου* requisivisse corrector codicis A ‖ 9 *λογίζονται* Plat., e Plat. Gesn.[1]: *λογίζεται* S A. an *καὶ οὐ⟨δεὶς⟩ λογίζεται*? | *ὅτι οὐδὲν* S, Plat. *οὐδὲν ὅτι* A ‖ 10 *ῥιγοῖ* S A, libri Plat. *ῥιγῷ* Cobet V. l.[2] p. 84 ‖ 11 *οὐδὲ* Plat.: *οὔτε* S A | *ἥ τε* tacite e Plat. addidit Gesn.[1] | *καὶ χελιδὼν* om. Tr. item typotheta Gaisfordi editionis Lips., inde etiam Meineke | *ὁ* tacite e Plat. addidit Gesn.[1] ‖ 12 *ἃ* S A, Plat. *ὃν* temere ex Platonis Aldina (p. 44) Gesn.[1], inde Gaisford et Meineke | *δεῖ* Tr. ‖ 16 *ἔμπροσθε* S *ἔμπροσθεν* Tr. et ut videtur A *ἔμπροσθεν* sed *ν* puncto notata Platonis cod. Bodl. ‖ 18 *χεῖρον'* (vel *χείρω*) Hermann ‖ 19 *αὐτοῦ*, quod om. Plat., vide ne succreverit ex syllabis vicinis ‖ 21 ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate A

Καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι ἐν εὐφημίᾳ χρὴ τελευτᾶν. ἀλλ᾽ ἡσυχίαν τε ἄγετε καὶ καρτερεῖτε.

53 (33 Mein.) *Ἡροδότου ἱστορίας ε′* (4).

Τραυσοὶ δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα κατὰ ταὐτὰ τοῖσιν ἄλλοισι Θρήξὶν ἐπιτελέουσι, κατὰ δὲ τὸν γινόμενον σφίσι καὶ ἀπογινόμενον ποιεῦσι τοιάδε· τὸν μὲν γινόμενον περιιζόμενοι οἱ προσήκοντες ὀλοφύρονται, ὅσα μιν δεῖ ἐπείτ᾽ ἐγένετο ἀναπλῆσαι κακά, ἀνηγεόμενοι τὰ ἀνθρωπήια πάντα πάθεα· τὸν δ᾽ ἀπογινόμενον παίζοντές τε καὶ ἡδόμενοι γῇ κρύπτουσιν, ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἐξαπαλλαχθείς ἐστιν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίῃ.

54 (34 Mein.) *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀξιόχου* (p. 365 B).

Ὅτι, τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς πάντων θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστιν ὁ βίος, καὶ δεῖ τοῦτό γε εἰδότας μονονουχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεὼν ἀπιέναι.

55 (35 Mein.) *Ἐν ταὐτῷ* (p. 369 B).

Ὅτι ὁ θάνατος οὔτε πρὸς τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε πρὸς τοὺς μετηλλαχότας. — Πῶς φῄς, ὦ Σώκρατες; — Ὅτι πρὸς μὲν τοὺς ζῶντας οὐκ ἔστιν, οἱ δὲ ἀποθανόντες οὐκ εἰσίν.

---

1 *καὶ γὰρ ἀκήκοα ὅτι* A, Plat. *ἀκήκοα δὲ ὅτι καὶ* S | *ἐν* om. Tr. ‖ **2** *τε* A, Plat., om. S | *ἄγεται* Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. SA, *ἡρο*^δ *ἱστ*^ο *ε̄* S ‖ **4** *ταῦτα* A ‖ **5** *θρηξὶν* S *θερηξὶν* A *Θρήιξι* Her. | *ἐπιτηδεύουσι* Cobet | inter *σφίσι* et *σφι* fluctuantur libri Her. ‖ **6** *τάδε* in *τοιάδε* corr. A¹ *τάδε* etiam pauci Herodotei | *γινόμενον* SA ut nonnulli Her. *γενόμενον* Her. ‖ **8** *ἐγένοντο* in *ἐγένετο* corr. A¹ *ἐγένετο* Her. *ἐγένοντο* S | *ἀνηγεόμενοι* Her.: *ἂν ἡγεόμενοι* SA ‖ **9** *ἀπογενόμενον* Herodoti plerique ‖ **12** ecl. cum lemm. hab. SA Mac. ‖ **13** *δὴ* SA *δεῖ* Mac. *δήπου* Ps.-Plat. libri | *πάντων* SA Mac. *ἅπαντας* Ps.-Plat. libri *ἀπάντων* Stephanus | *θρυλούμενον* S Mac., Ps.-Plat. *θρυλλούμενον* A Tr. ‖ **14** *καὶ ὅτι δεῖ* Ps.-Plat. | *τοῦτο γε εἰδότας* Mac. idque reposui: *τοῦτον ἐπιδόντας* SA *ἐπιεικῶς διαγαγόντας εὐθύμως* Ps.-Plat. ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S sine lemm. Tr., om. A. *ἐν ταυ*^τ dedi ex S ‖ **17** *ἤκουσα δέ ποτε καὶ τοῦ Προδίκου λέγοντος ὅτι ὁ θάνατος* Ps.-Plat. | *πρὸς* S: *περὶ* Ps.-Plat. ‖ **18** *πρὸς* S: *περὶ* Ps.-Plat.

CAPVT LIII.

ΣΥΓΚΡΙΣΙΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΥ.

1 (3 Mein.) *Σοφοκλέους Ταντάλου* (fr. 518 N.²).

ΧΟΡ. Βιοτῆς μὲν γὰρ χρόνος ἔστι βραχύς,
κρυφθεὶς δ' ὑπὸ γῆς κεῖται τεθνεὼς
τὸν ἅπαντα χρόνον.

2 (1 Mein.) *Σιμωνίδου* (fr. 3 Bergk.⁴).

Πολλὸς γὰρ ἡμῖν ἐστι τεθνάναι χρόνος,
ζῶμεν δ' ἀριθμῷ παῦρα † κακῶς ἔτεα.

3 (4 Mein.) *Ἀντιφάνους ἐκ Διπλασίων* (fr. 86 K.).

Οὐθεὶς πώποτε,
ὦ δέσποτ', ἀπέθαν' ἀποθανεῖν πρόθυμος ὤν·
τοὺς γλιχομένους δὲ ζῆν κατασπᾷ τοῦ σκέλους

---

2 Inscriptio legitur in S A Mac. Phot., etiam in M codicis indice capitulorum praemisso. numerum *ριδ'* praef. S *ριϛ'* M Mac. *ριε'* A. ipsum caput deest in M ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.), om. A; *σοφοˢ ταντα* S praef. *χ°* S *Σιμονίδου* (sic) ex ecl. prox., cuius textum omisit, Tr. p. 600. vide adn. ad ecl. 25a ‖ **4** *βραχυς* sine acc. S ‖ **5** *κρυφθεὶς δὲ* (*δ'* Grotius Dict. poet. p. 495) *ὑπὸ* Gesn.[1] f. 516ᵛ: *κρυφθεῖσα ὑπὸ* S *κρυφθείς. ὑπὸ* Tr. | *κείσῃ* ci. Herwerden mus. Rhen. LVIII p. 141 sed merito dubitans ipse | *τεθνεὼς* Cobet Mnemos. IX p. 147: *θνητὸς* S ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 3 Mein.) A (tamquam capitis primam), om. Tr. sed lemmate ad ecl. antecedentem retracto. *σιμωνιδ* S. eclogam in initio capitis collocavit qui primus ex A edidit Grotius Dict. poet. p. 495 sed codicis S et eius dispositionis ignarus ‖ **8** *ἐστι*] *ἐς τὸ* Meineke, *εἰς τὸ* praeiverat Grotius ‖ **9** *παγκάκως* bene prop. Meineke ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S A (post ecl. 1 Mein.), *ἀντιφάνους* (compend.) non plura S ‖ **11** *πώποτ'* A ‖ **12** *ἀπέθανεν* A

ἄκοντας ὁ Χάρων, ἐπὶ τὸ πορθμεῖόν τ' ἄγει
σιτιζομένους καὶ πάντ' ἔχοντας ἀφθόνως.
ὁ δὲ λιμός ἐστιν ἀθανασίας φάρμακον.

4 (5. 5ª Mein.) *Μενάνδρου Φιλαδέλφοις* (fr. 506. 507 K.).

Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρίνει τις ἂν

* * *

τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν, οὐχ ἑαυτῷ ζῆν μόνον.

5 (6 Mein.: Eiusdem fr. 930 K.)

Ἡδύ γ' ἀποθνήσκειν ὅτῳ ζῆν μὴ παρέσθ' ὡς βούλεται.

6 (7 Mein.) *Μενάνδρου Ὑποβολιμαίου* (fr. 481 K.).

Τοῦτον εὐτυχέστατον λέγω,
ὅστις θεωρήσας ἀλύπως, Παρμένων,
τὰ σεμνὰ ταῦτ' ἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, ταχύ·

---

1 *τὸ πορθμεῖον* Valckenaer: *τόπον θεῖον* S A ‖ 3 *λιμός* S A *λοιμός* Tr. 'Antiphanes cum vellet dicere *homines famelicos diutissime vivere* iocose dixit *fames homines facit immortales*' Cobet Collect. cr. p. 513. Alexidis fr. 159 K. recte comparavit O. Crusius. aberravit Kock ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. S A. μ^{ε} nec pl. S ubi eclogis 5. 6. 7 Mein. duo lemmata μ^{ε} adpicta sunt, prius post v. *ζῆν μόνον*, alterum post *βούλεται* ita ut ad ecl. 5 et 6 pertineat prius, posterius ad ecl. 7, quod probatur distinctione post *ζῆν μόνον* non plena. unum igitur lemma eclogis 5. 5ª et 6 additum est in S, non recte *Μενάνδρου* eclogae 6 adscripsit Meineke ‖ 5 *κρίνει* S A. *κρίνῃ* scr. Meineke vituperatus a Kockio propter insolitam verborum conlocationem (*μεθ' ὧν κρίνῃ τις ἄν*), quamquam in eo fortasse non erravit quod aliquid intercidisse ratus, versum *τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν κτὲ.* a prioribus non diremit. nec Cobeto igitur adstipulor (N. l. p. 86) nec Nauckio (*Mél. Gr.-Rom.* VI p. 115 s.). poterat dicere poeta ex. gr. *ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, εἰ μεθ' ὧν κρίνειέ τις ⟨ὀρθῶς, διάγοι τὸν βίοτον ὁμότροπος φίλος.⟩ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν κτὲ.* ubi *κρίνειέ τις* debetur Kockio. sed certi nihil habeo ‖ 6 cf. Men. mon. 585 *τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῆν μὴ σεαυτῷ ζῆν μόνῳ*, unde *ζῆν μόνῳ* etiam Stob. loco commendat Nauck | *ἑαυτῷ ζῇ* A ‖ 7 ecl. cum priore sine novo lemmate coniunctam hab. S A, vide quae monui ad ecl. priorem ‖ 8 *γ'* Meineke: *τ'* S A | *παρέσται* S A: *παρέσθ'* Gaisford et Meineke *πάρεσθ'* Grotius Dict. poet. p. 497 ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S A, fab. nom. om. S, de quo vide ad ecl. 4 ‖ 12 fortasse memor erat Epicharmi fr. 245 K. *κἀπῆλθεν, ὅθεν ἦλθεν, πάλιν*, unde *πάλιν* pro tradito *ταχύ* etiam in

τὸν ἥλιον τὸν κοινὸν ἄστρ' ὕδωρ νέφη
πῦρ· ταῦτα, κἂν ἑκατὸν ἔτη βιῷς, ἀεὶ
ὄψει παρόντα, κἂν ἐνιαυτοὺς σφόδρ' ὀλίγους,
σεμνότερα τούτων ἕτερα ⟨δ'⟩ οὐκ ὄψει ποτέ.

7 (7ª Mein.: contin. Men. fr. 481 K.)

Πανήγυριν νόμισόν τιν' εἶναι τὸν χρόνον,
ὃν φημι τοῦτον, τὴν ἐπιδημίαν ἄνω·
ὄχλος ἀγορὰ κλέπται κυβεῖαι διατριβαί.
ἂν † πρῶτος ἀπίῃς καταλύσεις, βελτίονα
ἐφόδι' ἔχων ἀπῆλθες ἐχθρὸς οὐδενί·
ὁ προσδιατρίβων δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας,
κακῶς τε γηρῶν ἐνδεὴς που γίνεται,
ῥεμβόμενος ἐχθροὺς εὗρ', ἐπεβουλεύθη ποθέν,
οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν ἐλθὼν εἰς χρόνον.

Menandro scribi vult Kaibel respiciens etiam CIG 6870 ὅθεν ἤλυθε καὶ πάλι ἀπῆλθε. sed ipsa variatio docet non nisi verba ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν in proverbium fere abiisse idque confirmat, ut taceam Phoenicis illud (v. 73 p. 5 Gerh.) ἀλῶν δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν ἔνθ' ἦλθεν, Eur. Suppl. 532 ὅθεν δ' ἕκαστος ἐς τὸ φῶς ἀφίκετο, ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν vel Arr. Epict. diss. I 9, 14 ἄφες ἡμᾶς ἀπελθεῖν, ὅθεν ἐληλύθαμεν. accedit quod ταχύ sententiae est aptum (cf. p. 1099, 2) et saepe sic collocatur a Menandro in fine versus

1 ἄστρ' Bentley: ἀστέρα S A ‖ **2** ἔτη κἂν (κὰν S) ἑκατὸν S A: corr. Porson | βιῷς, ἀεὶ Meineke: βιώσεται S βιώσηται A ‖ **3** ὄχει Tr. ‖ **4** δ' addidit Porson. ἕτερ' ἄρ' prop. Bernhardy sed totum versum proscribens ‖ **6** cum prioribus sine lemm. coniuncta hab. SA, separavit Meineke. cf. Men. monost. 444 πανήγυριν νόμιζε τόνδε τὸν βίον | τιν' sed ν ex ᾽4 fecit A[1] ‖ **7** ὅν φημὶ S ὅν φημι A Εὔφημε Heringa, Ὀνήσιμε Nauck, illud praetulit Haupt, hoc Meineke | τὴν ἐπιδημίαν ανω (ἄνώ A) S A ἐπιδημίαν ἀνθρώπῳ (om. τὴν) Tr. ἡ 'πιδημίαν, ἐν ᾧ ci. Porson τὸν ἐπιδημίας, ἐν ᾧ Iacobs Addit. animadv. in Ath. p. 33 τὴν ἄνω 'πιδημίαν Nauck ‖ **9** πρῶτος ἀπίης (ι ex ει corr. S[1]) S A πρῶτος ἀπήλθης Tr. πρῶτον ἀπίῃς cod. Par. 1985 teste Gaisfordo. προαπίῃς καταλύσεως *si prius abis quam conventus dissolvitur* Haupt Opusc. III p. 608 ‖ **11** δ' ἐκοπίασεν ἀπολέσας (ἀπολυθεὶς Meineke) Porson: δὲ κοπιάσας ἀπώλεσεν (ἀπώλεσε Tr.) S δὲ σκοπιάσας ἀπώλεσε A ‖ **12** που Haupt: του A Tr. τοῦ S | γίνεται S γίγνεται A ‖ **13** ηὗρ' (εὗ pr. m. opinor corr.) S ηὗρ' A

8 *Φιλήμονος* (fr. 203 K.).

Θανεῖν κράτιστόν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως.

9 (10 Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 592 K.).

Ὅταν ᾖ γέρων τις ἐνδεής τε τὸν βίον
* * *
οὐδ' αὖ τὸ θνῄσκειν δεινόν, ἀλλ' ἐν τῷ καλῶς
ἑκάτερον αὐτῶν τὴν διάγνωσιν φέρει.

10 (12 Mein.) *Εὐριπίδου Φοίνικος* (fr. 816 N.[2]).

Καίτοι ποτ' εἴ τιν' εἰσίδοιμ' ἀνὰ πτόλιν
τυφλὸν προηγητῆρος ἐξηρτημένον,
ἀδημονοῦντα συμφοραῖς ἐλοιδόρουν,
ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων.
καὶ νῦν λόγοισι τοῖς ἐμοῖς ἐναντίως
πέπτωχ' ὁ τλήμων. ὦ φιλόζωοι βροτοί,
οἳ τὴν ἐπιστείχουσαν ἡμέραν ἰδεῖν
ποθεῖτ' ἔχοντες μυρίων ἄχθος κακῶν.
οὕτως ἔρως βροτοῖσιν ἔγκειται βίου.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S A. cf. Men. monost. 296 *κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν ἐστιν ἢ ζῆν ἀθλίως* quae sententia sic immutata est inter Gnomica Boissonadii An. gr. III p. 471 *καλόν ἐστι θανεῖν ἢ ζῆν ἀθλίως* ubi *καλὸν* e versu proximo illapsum est. cf. etiam flor. Schenkelii (*Wien. st.* XI p. 39) n. 153 ‖ **2** *κράτιστον* S A *ἄριστον* Tr. | *ἢν ζῇς* Meineke ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. A (post ecl. 8), om. S. ex A primus edidit Grotius Dict. poet. p. 496 qui temere eam collocavit post ecl. 9 Mein. Grotium secuti sunt Gaisford et Meineke ‖ **4** *τοῦ βίου* ci. Meineke. post *τὸν βίον* lacunam indicavit Cobet N. l. p. 75 s. sic fere poetam dixisse coniciens *Ὅταν ᾖ γέρων — τὸν βίον, ⟨οὐκ ἔστι τὸ ζῆν αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ γλυκὺ⟩ οὐδ' αὖ τὸ θνῄσκειν δεινόν, κτἑ.* ‖ **5** *οὐδ' αὖ* A. *οὐδὲν* Valckenaer | *καλῶς* A. *καλῷ* Valckenaer ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) A (post ecl. 10 Mein.) *εὐρι*^πδ *φοίνικος* S *εὐριπι'* (δ) *φοίνι*^χος A ‖ **8** v. 8—15 et *οὕτως* (v. 16) om. A ‖ **9** *προηγητῆρος* Grotius Dict. poet. p. 499: *προηγήτορος* S ‖ **10** *ἀδημονοῦντα* Wyttenbach in Plut. De sera num. vind. p. 138: *ἃ δαιμόνων ταῖς* S ‖ **11** *ἐκποδὼν* (ut passim) S. *ἐμποδὼν* mavult Nauck ‖ **13** *φιλόζωοι* S *φιλόζοοι* Nauck Trag. dict. ind. p. X | *βροτοι* sine acc. S *βρωτοί* Tr. ‖ **15** *ποθεῖτ'* Musgrave: *πόθον* S

τὸ ζῆν γὰρ ἴσμεν, τοῦ θανεῖν δ' ἀπειρίᾳ
πᾶς τις φοβεῖται φῶς λιπεῖν τόδ' ἡλίου.

11 (9 Mein.) Σοφοκλέους Πηλέως (fr. 448 N.²).

Τὸ μὴ γὰρ εἶναι κρεῖσσον ἢ τὸ ζῆν κακῶς.

12 (11 Mein.) Ἐπίκληρος (Men. fr. 165 K.).

Ὥσπερ τῶν χορῶν
οὐ πάντες ᾄδουσ', ἀλλ' ἄφωνοι δύο τινὲς
ἢ τρεῖς παρεστήκασι πάντων ἔσχατοι
εἰς τὸν ἀριθμόν, καὶ τοῦθ' ὁμοίως πως ἔχει·
χώραν κατέχουσι, ζῶσι δ' οἷς ἐστιν βίος.

13 Ἀπολλοδώρου Ἀδελφῶν (fr. 1 vol. III p. 288 K.).

Ἀπραγμόνως ζῆν ἡδύ· μακάριος βίος
καὶ σεμνός, ἂν ᾖς μεθ' ἑτέρων ἀπραγμόνων.
ἐν θηρίοις δὲ καὶ πιθήκοις ὄντα δεῖ
εἶναι πίθηκον· ὦ ταλαιπώρου βίου.

14 Ἀπολλοδώρου ἐκ Κιθαρῳδοῦ (fr. 6 l. c. K.).

Οὐ πανταχοῦ Φρύξ εἰμι· τοῦ ζῆν ἢν ὁρῶ
κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν, χρήσομαι τῷ κρείττονι.

15 (16 Mein.) Αἰσχύλου Ἰξίονος (fr. 90 N.²).

Βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος.

16 (15 Mein.) Εὐριπίδου Ἐρεχθέως (fr. 361 N.²).

---

3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8) A (post ecl. 12 Mein.), πηλέως om. S. cf. ecl. 23 || 5 ecl. cum lemm. hab. (post ecl. 9 Mein.) A, om. S. primus ex A edidit Grotius Dict. poet. p. 497 s., qui sine libri auctoritate collocavit eam post ecl. 10 Mein. Grotium secutus est Gaisford, Gaisfordum Meineke, Meinekium Kock. soluta est ex antiquioris gnomologii longiore Menandrearum catena, cui poetae nomen infixum erat semel tantum. noli igitur Μενάνδρου addere cum Meinekio || 11 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12 Mein.) A (post ecl. 11 Mein.) Mac. (quasi capitis primam). ἀδελφῶν om. Mac. || 13 ᾖς Blaydes: ἢ libri || 16 ecl. cum lemm. hab. S A, ἴ αυτ nec pl. S || 17 τοῦ S τὴν A | ἢν S om. A. ἂν Meineke | ὁρῶ S ὅρω A¹ ὁρῶν A² || 18 κρεῖσσον SA: corr. Meineke. cf. Vrbin. samml. 35 p. 427 Meyer τοῦ ζῆν τὸ μὴ ζῆν ἐστιν αἱρετώτερον | χρησόμεθα Tr. || 19 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 15 Mein.) A (post ecl. 14), αισχ nec pl. S, ἰξίωνος A. legitur versus etiam flor. Mon. 134 || 21 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 14) A (post ecl. 16 Mein.)

Ἐγὼ δὲ τοὺς καλῶς τεθνηκότας
ζῆν φημὶ μᾶλλον, τοῦ βλέπειν † τοὺς μὴ καλῶς.

17 *Αἰσχύλου* (fr. 401 N.²).

Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος εὐπορώτερος.
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν [μᾶλλον] ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα.

18 (18. 18ª Mein.) *Ἀριστοφάνους Ταγηνιστῶν* (fr. 488 K.).

Καὶ μὴν πόθεν Πλούτων γ' ἂν ὠνομάζετο,
εἰ μὴ τὰ βέλτιστ' ἔλαχεν; ἓν δέ σοι φράσω,
ὅσῳ τὰ κάτω κρείττω 'στὶν ὧν ὁ Ζεὺς ἔχει.
ὅταν γὰρ ἱστῇς, τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον
κάτω βαδίζει, τὸ δὲ κενὸν πρὸς τὸν Δία.

* * *

---

2 *τοῦ βλέπειν* (*βλάπτειν* Tr.) *τοὺς μὴ καλῶς* S A: *τοῦ βλέποντος οὐ καλῶς* Heimsoeth prooem. univ. Bonn. hib. a. 1866 p. XIV. quod Nauck in tribus editionibus proposuit *ζῆν φημί, ⟨φημὶ⟩ δ' οὐ βλέπειν τοὺς μὴ καλῶς*, id verbi *βλέπειν* usu minus commendari exposui *Krit. bl.* (Hal. Sax. a. 1872) p. 72 s. || **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 16 Mein.) A (post ecl. 15 Mein.), *αισ*^χ S. Euripidem potius agnoscere sibi videtur L. Dindorf Thes. Gr. L. vol. VIII p. 1177ª || **4** *εὐπορώτερος* S A sed Men. mon. 193 *ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἱρετώτερος* idque etiam in nostra ecl. commendat Nauck adprobante Meyero *Vrbin. samml.* p. 405 || **5** *γενεσθαι* sine acc. S | *ἐστὶν* Grotius Dict. poet. p. 499 *ἐστὶ* (*ἐστι* A) *μᾶλλον* S A || **6** *κρεῖσσον κακῶς πράσσοντα* (sed *πάσχοντα* ut videtur A) ex A addidit Grotius, om. S. *πράσσοντα* praeoptat etiam Nauck Trag. dict. ind. p. XI || **7** ecl. cum lemm. hab. S, om. A. *ἀριστοφάνους* (compend.) *ταγηνιστῶν* S idque reposui. lemma om. Tr. ⟨*ἀ*⟩*ριστοφάνους ταγηνι*^τ Voss. f. 82r, unde sine causa *Ταγηνισταῖς* Gaisford et Meineke || **8** *γ'* om. Tr. || **10** *κρείττω στιν* (sic) S *κρείττον ἐστὶν* Tr. || **11** *ἱστῇς* Cobet: *ἱστὰς* S | *ῥέον* Tr. || **12** post *τὸν Δία* lacunam signavit Bergk, minus recte novam eclogam constituit Meineke. pergitur in eodem argumento et ita quidem ut vix dubium sit quin omnia ex una eademque eiusdem comoediae scaena petita sint. 'fortasse... Stobaeus post v. 5 (*τὸν Δία*) consulto ea praetermisit, quae alter ex colloquentibus interposuerat' Bergk

οὐ γὰρ ἄν ποτε † οὕτως ἐστεφανωμένοι
προὐκείμεθ᾽, οὐδὲ βακκάρει κεχριμένοι,
εἰ μὴ καταβάντας εὐθέως πίνειν ἔδει.
διὰ ταῦτα γάρ τοι καὶ καλοῦνται μακάριοι.
πᾶς γὰρ λέγει τις, ὁ μακαρίτης οἴχεται,
κατέδαρθεν· εὐδαίμων, ὅτ᾽ οὐκ ἀνιάσεται.
καὶ θύομέν ⟨γ᾽⟩ αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν
ὥσπερ θεοῖσι, καὶ χοάς γε χεόμενοι
αἰτούμεθ᾽ αὐτοὺς δεῦρ᾽ ἀνεῖναι τἀγαθά.

19 *Μενάνδρου Ἐπίκληρος* (fr. 169 K.).

Τί δ᾽ ἂν ἔχοι νεκρὸς
ἀγαθόν, ὅπου γ᾽ οἱ ζῶντες ἔχομεν οὐδὲ ἕν;

20 *Εὐριπίδου Ἑκάβης* (377 s.).

Θανὼν δ᾽ ἂν εἴη μᾶλλον εὐτυχέστερος
ἢ ζῶν· τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς μέγας πόνος.

21 *Σοφοκλέους* (fr. 866 N.^{2}).

Ὅστις γὰρ ἐν κακοῖσιν ἱμείρει βίου,
ἢ δειλός ἐστιν ἢ δυσάλγητος φρένας.

---

1 *οὐ γὰρ ἄν ποτ᾽ οὕτω στεφανωμένοι* S *οὐ γὰρ ἄν ποτε οὕτως ἐστεφανωμένοι* Tr. *οὐδὲ γὰρ ἂν ἀποθανόντες ἐστεφανωμένοι* Kock, *οὐ γὰρ ἄν ποτε Οὕτω ⟨στεφάνοισιν⟩ ἐστεφανωμένοι ⟨νεκροὶ⟩* Meineke, et *νεκροὶ* iam Iacobs Addit. animadv. ad Ath. p. 67 idque vix necessario, cf. *προὐκείμεθα.* fort. *οὐ γὰρ ἄν ποτε Οὕτω ⟨καλῶς στεφάνοισιν⟩ ἐστεφ.* ‖ **2** *οὐδὲ βακκάρει κεχριμένοι* Cobet V. l.^{2} coll. Magnetis fr. 3 K.: *οὐδ᾽ ἂν κατακεκρινομένοι* (sic) S *οὐδ᾽ ἂν κατακεκριμένοι* Tr. *οὐδ᾽ αὖ κρᾶτα κατακεχρισμένοι* Gaisford, et *κατακεχρισμένοι* prop. iam Gesn.^{1} f. 517^v mrg. ‖ **6** *ὅτ᾽ οὐκ* S: *ὁ δ᾽ οὐκ* Iacobs, *ὅτι οὐκ* dubitans Meineke qui etiam *ἔτ᾽ οὐκ* proposuit sic ut Hanow, *ὅσ᾽ οὐκ* scr. Kock ‖ **7** *γ᾽* addidit Grotius Dict. poet. p. 501 | *αὐτοῖσι τοῖς ἐναγίσμασιν* 'manifesto corrupta' putat Kock. *αὐτοῖσι κἀναγίζομεν* ci. Herwerden ‖ **8** *χεόμενοι* Seidler: *χέομεν* S. usitatum *χοὴν* vel *χοὰς χεῖσθαι* sine adiectivo, exempla collegit Herwerden Collect. cr. p. 45 ‖ **9** *ἀνεῖναι* Fritzsche: *ἀνιέναι* S ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S A μ^{ε} nec pl. S ‖ **11** *ἔχοι* etiam A, aberravit Gaisford ‖ **12** *ἔχομεν* S *ἔχοιμεν* A ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S A. locupletior legitur ecloga Stob. III 30, 3 (*Εὐρ. Ἑκάβῃ*) ‖ **15** *μὴ καλῶς* Tr., Eur. *οὐ καλῶς* S A *ἐν κακοῖς* Stob. III 30 | *μέγας πόνος* S, Eur. *πόνος μέγας* hic A, Stob. III 30 ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S A

22 *Σοφοκλέους Αἴαντι* (473 ss.).

Αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου,
κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει
προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν;
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτὸν
ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.
ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή. πάντ' ἀκήκοας λόγον.

23 (24 Mein.) *Εὐριπίδου Πειρίθου* (fr. 596 N.²).

Οὐκ οὖν τὸ μὴ ζῆν κρεῖσσόν ἐστ' ἢ ζῆν κακῶς;

24 (23 Mein.) *Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει* (fr. 177 N.²).

Τί γὰρ καλὸν ζῆν † βίον ὃς λύπας φέρει;

25 *Εὐριπίδου* (fr. 532 N.²).

Τοὺς ζῶντας εὖ δρᾶν· κατθανὼν δὲ πᾶς ἀνὴρ
γῆ καὶ σκιά· τὸ μηδὲν εἰς οὐδὲν ῥέπει.

25a (2 Mein.) *Εὐριπίδου Τρῳάδων* (632 s.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S A Mac. sed Mac. nil nisi *Σοφοκλέους αἴαντι. ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή* reliquis omissis ‖ 5 *γε* Tr., *γε* m. rec. in litura pro *δὲ* Soph. cod. Laur.: *δὲ* S A ‖ 6 *ποιοίμην* ci. Nauck | *βροτὸν* ex *βροτῶν* corr. A¹ ‖ 7 *κεναῖσιν* Tr., Soph.: *καλαῖσιν* (λ superscr.) S A ‖ 8 *κακῶς τεθνηκέναι* A, corr. A¹ ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 23 Mein.) A (post ecl. 22), fab. nom. om. S. cf. ecl. 11 ‖ 12 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 22) A (post ecl. 24 Mein.). *αισ* (χῦ superscr.) S *αἰσχύλος* ut videtur A v. *ἐν ὅπλων κρίσει* om. S ‖ 13 *βίον ὃς* S A: *βίοτον ὃς* Stanley, *ᾧ βίος* Nauck qui comparat Men. mon. 291 *καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν* (*οἷς τὸ ζῆν ὕβριν* CIG 3902r) *φέρει.* haec ipsa respiciens non mirabor si quis malit *οἷς βίος* ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 24 Mein.) A (post ecl. 23 Mein.). legitur ecloga etiam supra IV 34, 4 (*Εὐριπίδου Μελεάγρῳ*) ‖ 15 *δὲ πᾶς* S A: *οὐδεὶς* libri IV 34 ‖ 16 *τὸ μηδὲν εἰς μηδὲν* ci. Nauck | *βλέπει* libri IV 34 ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S (tamquam capitis primam) A (post ecl. 25). sedes eclogae nescio an dubitationem moveat. certe egregie idonea est a qua *σύγκρισις ζωῆς καὶ θανάτου* initium sumat. fortasse primo omissa erat in A, dein post reliquas poeticas suppleta. sed eiusmodi suspiciones valde fallaces esse nemo non videt

Οὐ ταὐτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.

26 *Διογένους.*

Διογένης εἰπόντος τινὸς 'χαλεπόν ἐστι τὸ ζῆν' 'οὐ ⟨τὸ ζῆν'⟩ εἶπεν 'ἀλλὰ τὸ κακῶς ζῆν.'

27 *Ἐπικτήτου* (Epict. diss. fragm. dub. XXXII Schenkl).

Ψυχὴν σώματος ἀναγκαιότερον ἰᾶσθαι· τοῦ γὰρ κακῶς ζῆν τὸ τεθνάναι κρεῖσσον.

28 *Πύρρωνος.*

Πύρρων ἔλεγε μηδὲν διαφέρειν ζῆν ἢ τεθνάναι. καί τις ἔφη πρὸς αὐτόν 'τί οὖν σὺ οὐκ ἀποθνήσκεις;' ὁ δὲ 'ὅτι' εἶπεν 'οὐδὲν διαφέρει.'

29 *Ἐπικτήτου* (diss. fr. XXIII Schenkl).

Θαυμαστὴ ἡ φύσις καί, ὥς φησιν ὁ Ξενοφῶν, φιλόζωος. τὸ γοῦν σῶμα, τὸ πάντων ἀηδέστατον καὶ ῥυπαρώτατον, στέργομεν καὶ θεραπεύομεν· εἰ γὰρ ἔδει πέντε μόνον ἡμέραις θεραπεῦσαι τὸ τοῦ γείτονος σῶμα, οὐκ ἂν ὑπεμείναμεν. ὅρα γὰρ οἷόν ἐστιν ἕωθεν ἀναστάντα τρίβειν τοὺς ὀδόντας τοὺς ἀλλοτρίους καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιή-

---

1 *τῷ βλέπειν* Eur. cod. Pal. 287: *τὸ βλέπειν* S A, Eur. cod. Vat. 909 | *τῷ κατθανεῖν* A ‖ 2 *τὸ μὲν* S primo, A, Eur. in *τῷ μὲν* corr. S ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 25) A (post ecl. 2 Mein.). similiter legitur Diog. Laert. VI 2, 55 gnomol. Vat. 183 Sternb., ubi alia testimonia adscripsit Sternbach ‖ 4 *οὐ ⟨τὸ ζῆν⟩* scripsi: *οὐ* A *οὔ* Tr. dubito de S. *οὐκ* (*οὔκ* Meineke) tacite scr. Gesn.[1] ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S A. recurrit corp. Par. 1100 Elt. (sine lemm.) gnomol. Byz. 27 Wachsm. floril. Schenkelii (*Wien. st.* XI) 153 p. 39. vide etiam Schenkl in Arr. Epict. diss. p. 422 ‖ 7 *κακῶς ζῆν* S A et ceteri testes: *ζῆν κακῶς* Tr. p. 603, inde etiam Gaisford et Meineke ‖ 8 *τεθνάναι* S *θνᾶναι* A *τεθνᾶναι* Tr. facile trimetrum compleas *τοῦ γὰρ κακῶς ζῆν τὸ τεθνάναι κρεῖσσον ⟨λέγω⟩* sim., sed nescio an iambi scriptori exciderint invito ‖ 9 ecl. sine lemm. hab. S Mac., lemmate addito A. hoc ipso loco eclogam legit pinacographus Photi p. 47 Elt. Epicteto tribuit Schweighaeuser (fr. 93) incerta coniectura, licet non desint dissertationum loci ubi irridentur Pyrronei eorumque sophismata, cf. diss. I 27, 2. 15 ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S A ‖ 14 respicitur Xen. apomnem. I 4, 6 s., frustra dubitavit Meineke | *ὁ* om. Tr. ‖ 18 *τρίβειν κτέ.*] vide Schenkelii adn.

σαντα ἀπονίζειν ἐκεῖνα τὰ μέρη. τῷ ὄντι θαυμαστόν ἐστι φιλεῖν πρᾶγμα, ᾧ τοσαῦτα λειτουργοῦμεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν. νάττω τουτονὶ τὸν θύλακον· εἶτα κενῶ· τί τούτου βαρύτερον; ἀλλὰ θεῷ δεῖ με ὑπηρετεῖν. διὰ τοῦτο μένω καὶ ἀνέχομαι λούων τὸ δύστηνον τοῦτο σωμάτιον, χορτάζων, σκέπων· ὅτε δὲ νεώτερος ἦν, καὶ ἄλλο τι προσέταττέ μοι, καὶ ὅμως ἠνειχόμην αὐτοῦ. διὰ τί οὖν οὐκ ἀνέχεσθε, ὅταν ἡ δοῦσα ἡμῖν φύσις τὸ σῶμα ἀφαιρῆται; Φιλῶ, φησίν, αὐτό. Οὐκ οὖν ὃ νῦν δὴ ἔλεγον, καὶ αὐτὸ τὸ φιλεῖν ἡ φύσις σοι δέδωκεν; ἡ δ' αὐτὴ λέγει, 'ἄφες αὐτὸ ἤδη καὶ μηκέτι πρᾶγμα ἔχε.'

30 Τοῦ αὐτοῦ (fr. XXIV Schenkl).

Ἐὰν νέος τελευτᾷ τὸν βίον, ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς . . . . . . ὅτι, δέον αὐτὸν ἤδη ἀναπεπαῦσθαι, πρᾶγμα ἔχει· καὶ οὐδὲν ἧττον ὅταν προσίῃ ὁ θάνατος ζῆν βούλεται, καὶ πέμπει παρὰ τὸν ἰατρὸν καὶ δεῖται αὐτοῦ μηδὲν ἀπολιπεῖν προ-

2 τοσαῦτα] malim τοιαῦτα vel τοσαῦτα ⟨καὶ τοιαῦτα⟩ | σάττω Hieronymus Wolf || 8 cf. Teletis rel.[2] p. 16, 1 || 9 φησίν] φὴς ci. Gesn.[1] f. 518ᵛ mrg. | δὴ ἔλεγον S διέλεγον A | αὐτὸ τὸ φιλεῖν αυτὸ S[1], αυτὸ (s. spir.) add. sed mox delevit S[1] αὐτὸ τὸ φιλεῖν αὐτὸ A αὐτὸ τὸ φιλεῖν Tr. p. 603 || 11 non recte πράγματ' ἔχε (ut in proxima ecl. πράγματ' ἔχει) prop. Cobet Mnemos.[2] II p. 446. cf. Arr. diss. Epict. II 1, 20 πρᾶγμα οὐκ ἔχομεν || 12 ecl. cum lemm. hab. S A; eclogam ex eodem fere dissertationum capite delibatam esse atque praegressam conicias || 13 ἐγκάλει A | post θεοῖς non nihil intercidisse perspexit Hieronymus Wolf. deorum atrocitatem accusat adulescens praematura morte abreptus — πρόσθε πρὶν ἐνδείξασθ' ἔργα πρέποντα φύσει (Epigr. gr. 492, 4 Kaib.) —; queritur senex qui tandem aliquando in portum ex longa navigatione sese venturum esse speraverat, ὅτι, δέον αὐτὸν κτἑ. verba ipsa nemo praestabit, ne hoc quidem, quod censuit Schweighaeuser librarium ab ὅτι ad alterum ὅτι aberrasse in sequentibus iteratum. hinc profectus ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς ⟨ὅτι πρὸ τῆς ὥρας ἀναρπάζεται, ἐὰν δὲ γέρων, καὶ οὗτος ἐγκαλεῖ τοῖς θεοῖς⟩ ὅτι κτἑ. ci. Cobet Mnemos.[2] II p. 446, in quibus v. ἐὰν δὲ γέρων (sc. τελευτᾷ τὸν βίον), κτἑ. redarguuntur enuntiato proximo καὶ οὐδὲν ἧττον ὅταν προσίῃ ὁ θάνατος κτἑ. || 14 πρ. ἔχει] intellego senectutis molestias || 15 ἧττον om. operarius Gesn.[2] | προσήῃ S προσήει A: corr. Meibom. respexit Epictetus fort. Euripidis verba Alc. 671 s.

θυμίας καὶ ἐπιμελείας. θαυμαστοί, ἔφη, ἄνθρωποι μήτε ζῆν θέλοντες μήτε ἀποθνήσκειν.

31 Πλάτωνος.

Τοῦ πλείονος βίου φαυλοτέρου δὲ τὸν ἐλάσσονα ἀμείνονα ὄντα παντὶ πάντως προαιρετέον.

32 Τοῦ αὐτοῦ.

Οὐκ ἄμεινον ζῆν τῷ μοχθηρῷ ἀνθρώπῳ· κακῶς ἄρ' ἀναγκάζεις ζῆν.

33 Πλάτωνος (Apolog. extr.).

Ἀλλὰ γὰρ ἤδη ὥρα ἀπιέναι ἐμοὶ μὲν ἀποθανουμένῳ, ὑμῖν δὲ βιωσομένοις· ὁπότεροι δὲ ἡμῶν ἔρχονται ἐπὶ ἄμεινον πρᾶγμα, ἄδηλον παντὶ πλὴν ἢ τῷ θεῷ.

34 Ἀπολλώνιος Κορνηλιανῷ (XCV Herch.).

Βραχὺς ὁ βίος ἀνθρώπῳ εὖ πράττοντι, δυστυχοῦντι δὲ μακρός.

35 Ἰούνκου ἐκ τοῦ Περὶ γήρως.

Ὅς δ' εἰδοίη ἀληθὴς εἶναι καὶ αὖ ἐπίσης ὠφελήσειν τε καὶ διδάξειν τὰ ὄντα νεανίσκους τε καὶ γέροντας καὶ τὴν ἄλλην ἡλικίαν, ὧδέ μοι εἰρήσεται. πάντα μὲν ὅσα γίγνεται

---

1 θαυμαστοὶ κτέ.] memineris Democriti fr. 199 Diels² ἀνοήμονες τὸ ζῆν στυγέοντες ζῆν ἐθέλουσι δείματι ἀίδεω sim. | ἔφη sc. Epictetus sic ut Stob. III 4, 92 p. 241, 5 (= diss. Epict. fr. XVIII Schenkl) III 7, 16 p. 313, 19 (= fr. XXI Sch.). inutiliter ἔφην ci. Meineke, quamquam non nego Epictetum etiam prima persona uti ap. Arr., velut diss. I 7, 30 ubi ille cum Rufo colloquitur, al. || 3 ecl. cum lemm. hab. S A. recurrit corp. Par. 876 Elt. (sine lemm.), sed lemma *Platonis* habet Maximus c. 71 p. 263 Rib. || 4 ἐλάσσονα A, corp. Par. ἐλάσσω S || 5 ἀμείνονα ⟨δ'⟩ prop. Meineke | ὄντα om. A | παντὶ πάντως S A παντὶ παντός corp. Par. πάντῃ πάντως Schweighaeuser | προτιμητέον corp. Par. || 6 ecl. cum lemm. ex A primus edidit Gaisford, om. S || 7 ἀναγκάζεις Meineke: ἀναγκάζῃ A || 9 ecl. cum lemm. hab. S, om. A. πλα^τ S || 11 ἔρχονται S, Plat. ἄρχονται Tr. || 12 πλὴν εἰ recte Platonis nonnulli || 13 ecl. cum lemm. hab. S A, ἀπολλώνιος κορνηλίω S || 14 πράσσοντι A || 16 ecl. cum lemm. hab. S A; ἰούγκου A || 17 ὅς δ' εἰδοίη S A: ὅς (sc. λόγος) δ' ἔοικεν scr. Meineke. verba nondum expedita || 19 ὅδε Meineke: ὧδε S A

καθ' ἡντινοῦν αἰτίαν ἀνάγκη λυθῆναι· τὸ γὰρ ἀίδιον καὶ ἄφθαρτον μόνῳ τῷ θείῳ προσήκει, τὸ δὲ ὑπὸ τεχνίτου συστὰν ἔκ τινος ὕλης προσδέχεται φθοράν, ὁπότε καὶ φυτοῖς ἅπασι καὶ λίθοις καὶ σιδήρῳ μεταβολὴν ἴσμεν ξυμβαίνουσαν ὁμοίαν θανάτῳ· δένδροις μὲν καὶ τοῖς ἐξ αὐτῶν ξύλοις σηπεδόνα, λίθοις δὲ διάλυσιν, σιδήρῳ δὲ ἰόν. φασὶ δὲ καὶ τὸν κόσμον αὐτόν, διότι ἐγένετο, κατὰ γνώμην μέντοι τοῦ ποιήσαντος θεοῦ λελύσθαι ποτὲ ἐκ μέρους καὶ αὖθις λυθήσεσθαι εἴς τε πῦρ καὶ ὕδωρ. ἀνθρώπῳ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἡμέροις τε καὶ ἀγρίοις ἐξιέναι τοῦ βίου πᾶσα ἀνάγκη. καὶ σοὶ μὲν ἴσως, μᾶλλον δὲ ἄλλῳ τινὶ τῶν ἀμυήτων φιλοσοφίας, δόξει τὸ πρᾶγμα χαλεπὸν εἶναι διὰ τὰ προειρημένα· εὖ δὲ ἴσθι, ἐξεταζόμενον αἱρετώτερον φανεῖται τῆς περισπουδάστου ζωῆς. ἐνταῦθα μὲν γὰρ ἐνοχλεῖ τοῖς ἀνθρώποις οὐ βραχὺς πόνος, οὐδὲ λύπη καὶ ταλαιπωρία ξύντομος· ἀλλ' οὐδὲ τῶν προσηκόντων εἰς σώματος ἐπιμέλειαν εὔροια πάρεστιν οὐδὲ ὑγεία συνεχής· οὐδὲ μὴν αἱ θαυμαζόμεναι παρά τισιν ἡδοναὶ καθ' ἑαυτὰς εἰλικρινεῖς τε καὶ ῥᾴδιαι γίνονται, τοῦ μὲν ἀνιῶντος προκαταρχομένου καὶ ὥσπερ ἀπογεννῶντος αὐτάς, τοῦ δὲ οἰκείου βραχεῖαν καὶ ὀλιγοχρόνιον ἔχοντος τὴν τέρψιν· πόλεμοι δὲ καὶ μάχαι καὶ πράξεις ἐπίπονοι μακρὸν ἂν εἴη λέγειν ὁποῖά ἐστιν, εἴ τις ἐθέλοι μαρτύρια ποιήσασθαι τὰ ἔργα ἐπὶ τοῖς λόγοις· οὐδὲ γὰρ ἐπὶ θανάτοις οἰκείων καὶ φίλων ὁποῖα δρῶσι πατέρες ἢ μητέρες, καιρὸς ἐπιτήδειος ὁ παρὼν ἐξηγήσασθαι· ἀλλ' οὐδὲ τὰς ἐπὶ τῷ πλουτεῖν μεταβολὰς οὐδὲ κινδύνους ⟨οὓς⟩ ὑπομένουσιν

1 fort. *ἀνάγκη ⟨καὶ⟩ λυθῆναι* ‖ 2 *τῷ* om. Gaisfordi ed. Lips. moneo propter Meinekium ‖ 5 *μὲν* (sicut prop. Gesn.[1] f. 519ʳ mrg.) S A: *δὴ* Tr. p. 604 ‖ 10 *τοῖς* S: *τὸ τοῖς* A | *ἡμ. τε καὶ ἀγρ.* i. e. omnibus cuius vis generis ‖ 13 *διὰ τὰ* S: *τὰ* A ‖ 15 *οὐ* S: *ὁ* A ‖ 17 *εὔροια* (vel *εὐπορία*) ci. Gesn.[1] l. c.: *ευρεια* (sine acc.) S *εὐρεῖα* A | *υγεια* (sine acc.) S *ὑγείας* (sic) A. *ὑγίεια* scr. Gesn.[1] ‖ 19 *γίνονται* S *γίγνονται* A ‖ 22 *μακρὸν* (ut corr. Gesn.[1] mrg.) S A *μακρὰν* Tr. ‖ 24 *οὐδὲ γὰρ* e. q. s. usque ad fin. om. A ‖ 25 *οἰκείων* (ut tacite scr. Gesn.[1]) compend. S *οἰκεῖ.* Tr. ‖ 26 *ἐπὶ τῷ* Halm Lect. Stob. p. 32: *ἐπὶ τὸ* S ‖ 27 *οὓς* add. Iacobs Lect. Stob. p. 145

ἑκάστοτε διὰ γῆς καὶ θαλάττης. ἐπὶ πᾶσι γὰρ ὁ δαίμων τέτακται μεταποιεῖν τἀγαθὰ καὶ διώκειν ἀντεισάγων αὐτοῖς τὰς συμφοράς. ὁ δὲ θάνατος ἄδηλον μὲν εἰ φύσιν ἔχει τῆς ἀληθοῦς ζωῆς, τοῦ ζῆν ὑπό τινων ἀποτεθνηκέναι λεγομένου. ὅσα μέντοι ἀγαθὰ παρέχει δεξάμενος ἡμᾶς, ἀδεῶς τε καὶ πιστῶς ἀκούετε. ⟨τὰ⟩ μὲν γὰρ ἐνοχλοῦντα ταῖς ψυχαῖς σώματα, μυρίων ὄντα κακῶν αἴτια, ἐπιστὰς διέλυσεν, ἀποδιδοὺς αὐτὰ τοῖς στοιχείοις καὶ προστιθεὶς ἅπερ ἐξ αὐτῶν ὥσπερ ἐδανείσατο. τὰς δὲ ψυχὰς ἄγει ἐπὶ τὸν ἀειδῆ τόπον, ἔνθα δικασταί τε καὶ ἀψευδεῖς θεοὶ τῶν τε δικαίων καὶ τῶν ἀδίκων κάθηνται κρίνοντες κατὰ μίαν ταττομένας εἰς τὸν προεληλυθότα δῆμον· αἵ τε ἀπαλλαττόμεναι τῶν δικαιωτηρίων τυχοῦσαι νίκης ἐπὶ πεδία ἠλύσια καὶ τὰς ἐκεῖσε εὐπαθείας ἐκπέμπονται· καὶ εἰσὶ φίλαι τε καὶ κοινωνοὶ δαιμόνων τε καὶ ἡρώων, οὓς τέως ἀκοῇ παραλαμβάνουσαι ἐθαύμαζον, στρατηγῶν τε καὶ βασιλέων οὐκ ἀπολείπονται, τὰς δὲ χαλεπὰς καὶ ἀδίκους μεταβολὴ καταλαμβάνει, καὶ οὐκέτι ἀφικνοῦνται ἐς τὸ φῶς.

36 Πλάτωνος ἐκ τοῦ Γοργίου (p. 492 E — 493 C).

Ἀλλὰ μὲν δὴ καὶ ὥς γε σὺ λέγεις δεινὸς ὁ βίος. οὐ γάρ τοι θαυμάζοιμ' ἂν εἰ Εὐριπίδης ἀληθῆ ἐν τοῖσδε λέγει, λέγων

τίς δ' οἶδεν, εἰ τὸ ζῆν μέν ἐστι κατθανεῖν,
τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν;

καὶ ἡμεῖς τῷ ὄντι ἴσως τέθναμεν· ἤδη γάρ του ἔγωγε

1 ἑκάστοτε Iacobs l. c. | διὰ ex alio nescio quo vocabulo corr. S[1] || 5 δεξαμένοις ἡμῖν ci. Meineke Add. v. IV p. LXXXIII non bene. v. ἀδεῶς τε καὶ π. pertinent ad ἀκούετε, post ἡμᾶς distinxi lenius || 6 ἀκούετε. τὰ μὲν Tyrrwhitt: ἀκούεται μὲν S. ἄκουε. τὰ μὲν Iacobs minus bene. disputatur contra adversarium sed adstante corona, cf. supra p. 1030, 18. 1063, 10 s. Teletis rel.[2] p. LXXXIX ad. 1 || 10 ἀειδῆ S Tr. ex ἀηδῆ corr. S[1] αἰδῆ ci. Meineke | δικασταί τε καὶ Tr. δικασταί τε S || 16 fort. ⟨καὶ⟩ στρατηγῶν τε καὶ β. || 19 ecl. cum lemm. hab. S A. intra amplius excerptum adfert Iamblichus Protr. c. 17 p. 84, 4 ss. Pist. sed liberius suo more || 21 τοι S A, Plat. cod. Vind. 55: τι Platonis ceteri, Iambl. || 23 Eur. fr. 638 ubi vide reliqua testimonia quae collegit Nauck || 25 ἡμεῖς S A, Plat., Iambl.: ἡμεῖς δὲ Tr. p. 605 | τεθνάμεν A | γὰρ om. Platonis plerique

καὶ ἤκουσα τῶν σοφῶν ὡς νῦν ἡμεῖς τέθναμεν, καὶ τὸ μὲν σῶμά ἐστιν ἡμῖν σῆμα, τῆς δὲ ψυχῆς τοῦτο, ἐν ᾧ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσί, τυγχάνει ὂν οἷον ἀναπείθεσθαι καὶ μεταπίπτειν ἄνω κάτω, καὶ τοῦτο ἄρα τις μυθολογῶν κομψὸς ἀνήρ, ἴσως Σικελικός τις ἢ Ἰταλικός, παράγων τῷ ὀνόματι, διὰ τὸ πιθανόν τε καὶ πιστικὸν ὠνόμασε πίθον, τοὺς δὲ ἀνοήτους ἀμυήτους, τῶν δὲ ἀνοήτων τοῦτο τῆς ψυχῆς, οὗ αἱ ἐπιθυμίαι εἰσί, τὸ ἀκόλαστον αὐτοῦ καὶ οὐ στεγανόν, ὡς τετρημένος εἴη πίθος, διὰ τὴν ἀπληστίαν ἀπεικάσας. τοὐναντίον δὴ οὗτος σοί, ὦ Καλλίκλεις, ἐνδείκνυται ὡς τῶν ἐν Ἅιδου — τὸ ἀειδὲς δὴ λέγων — οὗτοι ἀθλιώτατοι εἶεν, οἱ ἀμύητοι, καὶ φοροῖεν εἰς τὸν τετρημένον πίθον ὕδωρ ἑτέρῳ τοιούτῳ τετρημένῳ κοσκίνῳ. τὸ δὲ κόσκινον ἄρα λέγει, ὡς ἔφη ὁ πρὸς ἐμὲ λέγων, τὴν ψυχὴν εἶναι· τὴν δὲ ψυχὴν κοσκίνῳ ἀπείκασε τὴν τῶν ἀνοήτων ὡς τετρημένην, ἅτε οὐ δυναμένην στέγειν δι' ἀπιστίαν τε καὶ λήθην.

37 *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς πρὸς Σώτειραν ἐπιστολῆς* (ed. Sauppe vol. V p. 291).

Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ὦ Σώτειρα, οὔτε ὁ θάνατος αἰσχρὸν οὔτε τι καλὸν εἶναι. ὅρος δὲ ζωῆς οὐχ εἷς πάντων, ἀνισάριθμον ἐτῶν φέρων τὸ μὴ ὅμοιον τῆς γενέσεως τῇ

1 *ὡς*] *καὶ* A | *τεθνάμεν* A ‖ 3 *αἱ ἐπιθυμίαι* S, Platonis cod. Vind. 55: *ἐπιθυμίαι* A, Plat. ceteri, Iambl. | *ἀναπείθεσθαι* ex *ἀναπίπτ-* S¹ ‖ 5 *σικελός* Plat. codd. plurimi | *Ἰταλικός τις* Iambl. ‖ 6 *πειστικὸν* recte Platonis cod. Vind. 55 ‖ 7 *δὲ* (post *τῶν*) secl. Madvig Adv. I p. 411 | *ἀμυήτων* Platonis plurimi ‖ 8 *αἱ* S, Plat., Iambl., om. A | *εἰσὶ διὰ τὸ* Heindorf ‖ 9 *ὡστερημένος* A ‖ 10 *δὴ* S, Plat., Iambl.: *δὲ* A | *καλίκλεις* S ‖ 11 *ἀειδὲς* S A, Platonis plurimi: *ἀιδὲς* Plat. cod. Vind. 55 idque reposuit Burnet, *ἀηδὲς* libri Iambl. ‖ 12 *εἶεν* S A *ἂν εἶεν* Plat. *εἰσὶν* Iambl. ‖ 13 *ὕδωρ* S, Plat., Iambl.: *οἶνον* A ‖ 14 *τὴν* etiam A, errat Gaisford ‖ 15 *ἀπῄκασεν* scribunt in Plat. | *τὴν* — (16) *τετρημένην* secl. Cobet ‖ 16 *τετριμένην* A, corr. A¹ ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A. hinc rursus incipit M f. 234, vide ad Stob. IV 50ᶜ, 94 p. 1057, 21 ‖ 20 *ὁ θάνατος οὔτε* aut in prox. *οὔθ' ὁ βίος καλὸν* dubitans ci. Meineke. fort. sufficit *οὔτε αἰσχρὸν ὁ θάνατος οὔτε κτέ.* cf. p. 1061, 16 adn. ‖ 22 *ἄνισον ἀριθμὸν* Sauppe. *ἀνισάριθμον ἐτῶν ⟨μέτρον⟩ φέροντος τοῦ μὴ ὁμοίου τῆς γενέσεως τῇ ἰσχύι ἢ ἀρρωστίᾳ* temptat Meineke

ἰσχύι ἢ ἀρρωστίᾳ. τὴν δὲ πρόφασιν ποτὲ μὲν αἰσχρὰν οὖσαν ἐφέλκεσθαι θάνατον, ὅπου δὲ καλὴν καὶ πρεπώδη.

38 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ Ἀξιόχου* (p. 365 E — 366 B).

Ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης καὶ τῆς ψυχῆς εἰς τὸν οἰκεῖον ἱδρυθείσης τόπον, τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γεῶδες ὂν καὶ ἄλογον, οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος. ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ψυχή, ζῷον ἀθάνατον ἐν θνητῷ καθειργμένον φρουρίῳ· τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοσεν ἡ φύσις, ᾧ τὰ μὲν ἥδοντα ἀμυχιαῖα καὶ πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὀδύναις ἀνακεκραμένα, τὰ δὲ ἀλγεινὰ ἀκραιφνῆ καὶ πολυχρόνια καὶ τῶν ἡδόντων ἄμοιρα· νόσους δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἔτι δὲ τὰς ἐντὸς κακότητας, οἷς ἀναγκαστῶς, ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις, ἡ ψυχὴ συναλγοῦσα τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα, καὶ διψᾷ, τῆς ἐκεῖ διαίτης καὶ χορείας ὀριγνωμένη. ὥστε ἡ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ κακοῦ τινός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν μεταβολή.

39 *Σωκράτους.*

Ἐν τῷ βίῳ καθάπερ ἐν θεάτρῳ ἄχρι τούτου δεῖ παραμένειν, ἄχρι οὗ τὴν τῶν ἔργων θέαν ἐπιτερπῆ εἶναι συμβαίνει.

40 *Ἡροδότου* (VII 46).

---

1 *ἢ* M A *ἡ* S | *ἀρρωστίᾳ* A: *ἀρρωστία* S M | *ποτὲ* (sic) A: *τοτὲ* S *τὸ τὲ* M ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **5** *ὑποληφθὲν* A ‖ **6** *ἡμεῖς μὲν γάρ ἐσμεν* Plat. ‖ **7** *ψυχη* sine acc. S | *ἐν θνητω* S | *καθειργμένον* S M, Plat. *καθειρημένον* sed *ον* ex *ω* corr. A[1] *καθειρμένον* Tr. ‖ **9** *ᾧ τὰ μὲν* — (17) *εἰς ἀγαθὸν μεταβολή* om. M A | *ἀμυχιαῖα* (ut Plat. cod. Paris. 1807) prop. Gesn.[1] f. 519[v] mrg.: *ἀμυχαῖα* S | *πλείοσιν ὀδύναις* S *εἰς πλείους ὀδύνας* Plat. ‖ **13** *πόροις* tacite e Plat. Gesn.[1]: *πονηροῖς* S *πονηροὺς* Tr. ‖ **15** *τῆς ἐκεῖσε διαίτης* Plat. | *ὀριγνωμένη* (ut Plat. cod. Paris. 1807) tacite Gesn.[1]: *ὀριγνομένη* S, Platonis cod. Vindob. 21 ‖ **18** ecl. cum lemm. hab. S M A. Gnom. homoeom. 190 Elt. ‖ **19** *περιμένειν* Orelli ‖ **20** *ἄχρι* S M *ἄχρις* A Tr. ‖ **22** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. leguntur verba in ampliore excerpto supra Stob. IV 34, 73 (*Ἡροδότου ἱστορίας ζ'*) p. 850, 7 ss., verba *αἵ τε γὰρ συμφοραὶ* (p. 1112, 10) *κτέ.* etiam IV 34, 61 (*Ἡροδότου*) p. 843, 8 ss.

Ὦ βασιλεῦ, ὡς πολὺ ἀλλήλων κεχωρισμένα ἐργάσαο νῦν τε καὶ ὀλίγῳ πρότερον· μακαρίσας γὰρ σεωυτὸν δακρύεις. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐσῆλθε γάρ με λογισάμενον κατοικτεῖραι, ὡς βραχὺς εἴη ὁ πᾶς ἀνθρώπινος βίος, εἰ τούτων γε ἐόντων τοσούτων οὐδεὶς ἐς ἑκατοστὸν ἔτος περιέσται. Ὁ δὲ ἀμείβετο λέγων· Ἕτερα τούτου παρὰ τὴν ζωὴν πεπόνθαμεν οἰκτρότερα· ἐν γὰρ οὕτω βραχεῖ βίῳ οὐδεὶς οὕτως ἄνθρωπος ἐὼν εὐδαίμων πέφυκεν, οὔτε τούτων οὔτε τῶν ἄλλων, τῷ οὐ παραστήσεται πολλάκις καὶ οὐχὶ ἅπαξ τεθνάναι μᾶλλον βούλεσθαι ἢ ζῆν· αἵ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι καὶ βραχὺν ἐόντα μακρὸν δοκεῖν εἶναι ποιεῦσι τὸν βίον. οὕτω ὁ μὲν θάνατος μοχθηρῆς ἐούσης τῆς ζωῆς καταφυγὴ αἱρετωτάτη τῷ ἀνθρώπῳ γέγονεν· ὁ δὲ θεὸς γλυκὺν γεύσας τὸν αἰῶνα φθονερὸς ἐν αὐτῷ εὑρίσκεται ἐών.

1 *ἐργάσαο* Her.: *ἔργα σὰ ὁ* M A hic et IV 34, 73 *εἰργάσαο* S in IV 34, 73 ‖ 2 *σεωυτὸν* M A, Her.: *ἑωυτὸν* supra IV 34 S A ubi *ἑαυτὸν* M ‖ 3 *εἶπεν* libri hic et supra | *ἐπῆλθε* libris invitis Gesn.[2], inde Gaisford et Meineke ‖ 4 *κατοικτεῖραι* libri utrobique sicut Herodotei | *εἰ* libri IV 34, Her.: *εἰς* hic M A ‖ 5 *οὐδ' εἰς ἑκατοστὸν* A ‖ 7 *ζωὴν* libri Stob. utrobique: *ζόην* (*ζώην* nonnulli) Her. | *βραχέϊ* scribunt in Her. ‖ 8 *πέφυκεν* libri hic et IV 34 ‖ 10 *οὐχὶ* (*οὐκ* nonnulli) Her. | *μᾶλλον βούλεσθαι* M A: *βούλεσθαι μᾶλλον* Stob. IV 34, Her. | *ζῆν* libri utrobique: *ζώειν* Her., ubi inter *ζώειν* (*ζό-*) et *ζῆν* libri fluctuantur ‖ 11 *συνταράσσουσαι* M *συνταράττουσαι* A, vide quae adnotavi ad Stob. IV 34, 61 et 73 ‖ 12 *δοκεῖν* M *δοκεῖ* A *δοκέειν* Stob. IV 34, 61 et 73, Her. ‖ 13 *οὕτως* libri supra IV 34, 61 et 73 | *μοχθηρᾶς* A | *ζωῆς* libri Stob. ubique: *ζόης* (*ζώης* nonnulli) Herodotei ‖ 14 *γέγονεν* libri Stobaei ubique ‖ 15 *τεύξας* libri Stob. IV 34, 61 et 73 | *φθονερὸς*] *δυσξύνετος* libri Stob. IV 34, 61

CAPVT LIV.

ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.

1 *Βακχυλίδου Ὕμνων* (fr. 2 Blass[3]).

Αἰαῖ τέκος ἁμέτερον,
μεῖζον ἢ πενθεῖν ἐφάνη κακόν, ἀφθέγκτοισιν ἶσον.

2 *Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν* (fr. 75 N.[2]).

Οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

3 *Σόλωνος* (fr. 21 Bergk[4]).

Μηδέ μοι ἄκλαυστος θάνατος μόλοι, ἀλλὰ φίλοισι
καλλείποιμι θανὼν ἄλγεα καὶ στοναχάς.

4 *Εὐριπίδου Τρῳάδων* (608 s.).

Ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπονθόσι
θρήνων τ' ὀδυρμοὶ μοῦσά θ' ἣ λύπας ἔχει.

5 (6 Mein.) *Ὁμήρου Ἰλιάδος ψ'* (9).

---

2 titulum offerunt S M A Tr. Mac. sic ut Photius. *ριε'* (non *ριβ'*) adscribitur in S, *ριζ'* in M Mac. *ριϛ'* in A. titulum accepere gnomologi a philosophis, notissimus erat liber Crantoris ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ὕμνων* om. S ‖ **4** *αἶ αἶ* S *Ἆι* (rubr.) *αἶ* M *Αἲ αἲ* ut videtur A ‖ **5** *ἀφθέγκτοισιν* S A *ἀφθεγκτοῖσιν* M *al.* *ἀφεύκτοισιν* Gesn.[1] f. 520[v] mrg. ex Frob. p. 183 | *ἶσον* (ut Frob. l. c.) Blass: *ἴσον* libri ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἡρακλειδῶν* om. S ‖ **7** *πήσομαι* M A. post *πήσομαι* lin. dimid. vacua in S ‖ **8** ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. offert distichon etiam Plutarchus Comp. Sol. et Poplic. c. 1 ‖ **9** *Μή μοι* Mac. ‖ **10** *καλλίποιμοι* libri praeter Mac. ubi *καταλίποιμι*: tacite corr. Gesn.[1] l. c. *ποιήσαιμι* Plut. ‖ **11** ecl. cum lemm. hab. S M A. *τρωϊάδων* A ‖ **12** *πεπραγόσι* Eur. cod. Pal. ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 5 Mein.) M A (post ecl. 4). eclogas 5 et 6 Mein. uno lemmate *ὁμήρου* (compend.) comprendit S *ὁμήρου ἰλιάδος ψ'* M A

Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

6 (5 Mein.) *Ὁμήρου Ὀδυσσείας δ'* (197 s.)

Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀιζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασθαί τε κόμην βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

7 *Εὐριπίδου Ἀρχελάου* (fr. 263 N.[2]).

Ἔστι ⟨τι⟩ καὶ παρὰ δάκρυσι
κείμενον ἡδὺ βροτοῖς, ὅταν
ἄνδρα φίλον στενάχῃ τις ἐν οἴκῳ.

8 *Εὐριπίδου Οἰνόμαος* (fr. 573 N.[2]).

Ἀλλ' ἔστι γὰρ δὴ κἀν κακοῖσιν ἡδονὴ
θνητοῖς ὀδυρμοὶ δακρύων τ' ἐπιρροαί·
ἀλγηδόνας δὲ ταῦτα κουφίζει φρενῶν
καὶ καρδίας ἔλυσε τοὺς ἄγαν πόνους.

9 (10 Mein.) *Σοφοκλέους Τεύκρου* (fr. 519 N.[2]).

Ὡς ἄρ', ὦ τέκνον, κενὴν
ἐτερπόμην σου τέρψιν εὐλογουμένου
ὡς ζῶντος· ἡ δ' ἄρ' ἐν σκότῳ λήθουσά με
ἔσαιν' ἐρινὺς ἡδοναῖς ἐψευσμένον.

10 (12 Mein.) *Φιλήμονος* (fr. 73 K.)

---

1 *κλαίωμεν* M A Tr., Hom. *κλαίομεν* S | *ὃ* ex Hom. Grotius Dict. poet. p. 503: *τὸ* S M A ‖ **2** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4) M A (post ecl. 6 Mein.); de S vide ad ecl. praegr., *Ὁμήρου Ὀδυσσείας Δ˜* M *τοῦ αὐτοῦ ὀδυσσείας δ* A. offert distichon etiam Plut. de poet. aud. p. 22 B om. poetae nom. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 42 ‖ **3** *τοῦτό νύ που γέρας ἐστὶν* Plut. | *οἷον* M ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **6** *ἔστι τι* Meineke ‖ **8** *οἴκτωι* S ‖ **9** ecl. cum lemm. hab. S M A (post ecl. 8) Mac. (post ecl. 13) ‖ **10** cf. Men. Monost. 182 | *ἀλλ'* et *γὰρ δὴ* om. Mac. | *καὶ ἐν* S M Mac. ‖ **11** *θρήνων τ' ὀδυρμοὶ* Burges ‖ **12** *δὲ*] *γὰρ* Mac. ‖ **13** *ἔπαυσε* ci. Nauck, *ἔλυσε* defendit Herwerden mus. Rh. LVIII p. 146 coll. Pind. Pyth. IV 41 ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 8) ‖ **15** *ὦ* sed ut cum *αὖ* facile confundi possit A ‖ **17** *ἢ δ* M | *λήθουσά με* Pappageorgius: *λαθοῦσά με* libri ‖ **18** *ἔσαιν' ἐρινῦς* (*ἐριννὺς* Tr.) S *ἔσεν ἐρινὺσ* M *ἔσσεν ἐριννὺς* A (errat Nauck) ‖ **19** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 11 Mein.) M A (post ecl. 10 Mein.). leguntur supra versus tamquam clausula amplioris fragmenti Stob. IV 44, 1 (*Φιλήμονος*) p. 985, 2 ubi vide. eandem eclogam offert Plut. sed uno versu auctam Consol. ad Ap. p. 105 F nom. poet. et fab. omisso

Τί δὴ ποεῖς πλέον; οὐδέν· ἡ λύπη δ' ἔχει
ὥσπερ τὸ δένδρον τοῦτο καρπὸν τὸ δάκρυον.

11 (9 Mein.) *Εὐριπίδου Φρίξου* (fr. 834 N.[2]).

Καὶ γὰρ πέφυκε τοῦτ' ἐν ἀνθρώπου φύσει·
ἢν καὶ δίκῃ θνήσκῃ τις, οὐχ ἧσσον ποθεῖ
πᾶς τις δακρύειν τοὺς προσήκοντας φίλους.

12 (11 Mein.) *Σοφοκλέους* (fr. 867 N.[2]).

Θανόντι κείνῳ συνθανεῖν ἔρως μ' ἔχει.
— ἥξεις, ἐπείγου μηδέν, εἰς τὸ μόρσιμον.

13 *Δημοσθένους ἐξ Ἐπιστολῶν* (ep. III p. 1485).

Ἀλλ' ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσιν, ὥσπερ τοῖς ἀλγοῦσι τὸ στένειν.

14 *Σόλωνος.*

Σόλων ἀποβαλὼν υἱὸν ἔκλαυσεν· εἰπόντος δέ τινος πρὸς αὐτὸν ὡς οὐδὲν προὔργου ποιεῖ κλαίων 'δι' αὐτὸ γάρ τοι τοῦτο' ἔφη 'κλάω'.

15 *Ὀβρίμου ὑπὲρ Πρωτογόνου.*

Ἔστι δὲ ἀνθρώποις καὶ θρήνων χάρις, καὶ ταύτην ἔδωκεν ἡμῖν παραμυθίαν ἡ φύσις ἐν ταῖς τύχαις.

16 *Πλάτωνος Νόμων ιβ'* (p. 959 E).

Δακρύειν μὲν τὸν τετελευτηκότα ἐπιτάττειν ἢ μὴ

---

1 *ποεῖς* (*πόεισ* M hoc loco) libri utrobique: *ποιεῖς* hoc loco Tr. Frob. *πλέον ποιοῦμεν* Plut. ‖ **2** *τὰ δένδρα* Plut. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8) M A (post ecl. 12 Mein.); *φρίξου* S *φρίξῳ* M A ‖ **4** *ἐν ἀνθρώπου φύσει* etiam A sed *ου φ* e corr., videtur *οισ* fuisse ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.). personarum vices, quas iam agnoverat Gesn.[1], indicavit Grotius Dict. poet. p. 503. addidi paragraphum ‖ **8** *μ' ἔρως* Tr. ‖ **9** *ἥξεις* S *ἤρξησ* M *ἔρξεις* A | *μόνημον* M ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 12 Mein.) M A (post ecl. 11 Mein.) Mac. (post ecl. 3); *δημοσθ^ε* nec plura S *Δημοσθένης ἐξ ἐπιστολῆς* Mac. ‖ **11** *ἀλλ'* om. Mac. ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ **14** *ἔκλαυσεν* M, inde Gesn.[2]: *ἔκλαιεν* A ‖ **15** *προὔργου* M | *κλαίων* libri. malim *κλάων* coll. 16 ‖ **16** *κλάω* dedi ex M: *κλαίω* A ‖ **17** ecl. cum lemm. hab. S M A; *ὀβρίμου* nec pl. S. *ὀμβρίμου* M. cf. Stob. IV 5, 69 p. 221, 5 Photi pinacogr. p. 61 Elt. ‖ **20** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **21** *ἢ* tacite e Plat. Gesn.[1] f. 520[v]: *εἰ* S M A

ἄμορφον, θρηνεῖν δὲ καὶ ἔξω τῆς οἰκίας φωνὴν ἐξαγγέλλειν ἀπαγορεύειν, καὶ τὸν νεκρὸν εἰς τὸ φανερὸν προάγειν τῶν ὁδῶν κωλύειν, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖσι πορευόμενον φθέγγεσθαι, καὶ πρὸ ἡμέρας ἔξω τῆς πόλεως εἶναι.

---

2 τὸ νεκρὸν S | προσάγειν ex Plat. Ald. Gesn.[1] || 3 ὁδοῖσι dedi ex S M A: ὁδοῖς Tr., Plat. exempla Platonis collegerunt Kuehner-Blass I 1 p. 385 || 4 προημέρασ M

CAPVT LV.

ΠΕΡΙ ΤΑΦΗΣ.

1 *Εὐριπίδου Πολυΐδου* (fr. 640 N.[2]).

Ἀνθρώπων δὲ μαίνονται φρένες,
δαπάνας ὅταν θανοῦσι πέμπωσιν κενάς.

2 *Μενάνδρου Περινθίας* (fr. 394 K.).

Οὐ πώποτ᾽ ἐζήλωσα πολυτελῆ νεκρόν·
εἰς τὸν ἴσον [δ᾽] ὄγκον τῷ σφόδρ᾽ ἔρχετ᾽ εὐτελεῖ.

3 *Μοσχίωνος.*

*   *   *

3a (Eur. Suppl. 531—536).

Ἐάσατ᾽ ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς,

---

2 Caput servarunt S M A, unam eclogam Mac., inscriptionem ut Photius S M A Mac. numerum *ρις'* addit S *ριη'* M Mac. *ριζ'* A *ρκ'* Tr. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A; *πολυΐδου* M *πολυι* fere A ‖ 5 *πέμπωσι κεναί* Tr. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A. *περινθείας* A ‖ 7 hemistichium *οὐ πώποτ᾽ ἐζήλωσα* Menander etiam supra Stob. III 16, 7 | *περιπολυτελῆ* A *περι* del. m.[2] ‖ 8 *ἴσον* primus ut videtur Bentley: *ἴσον δ᾽* S A *ἶσον δ᾽* M Frob. ‖ 9 *μοσχίωνος* S A *μοσχίονος* M sed ut subiciantur Eur. Suppl. v. 531—536. intercidisse locum Moschionis monuit Meineke *Berl. sitz. Febr.* 1855 p. 115, idem probabiliter coniecit fortasse iteratos fuisse hoc loco versus Moschionis iam supra adlatos Stob. I 8, 38 p. 101, 7 ss. W. utpote *περὶ ταφῆς* argumento bene convenientes *Κὰκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος Τύμβοις καλύπτειν, κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν Νεκροῖς ἀθάπτοις, μηδ᾽ ἐν ὀφθαλμοῖς ἐᾶν.* nec raro reperiri in Stobaeo eius modi iterationes notum est. ceterum quod adnotat Gesn.[2] p. 613 mrg. '*al.* Menandri' id fluxit ex Frob. p. 233 ubi lemmate *Μοσχίωνος* omisso post ecl. 2 pergitur per errorem *Τοῦ αὐτοῦ* i. e. *Μενάνδρου* ‖ 11 versum in Eur. suspectat de Wilamowitz

ὅθεν θ' ἕκαστον εἰς τὸ † σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπελθεῖν, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα,
τὸ σῶμα δ' εἰς γῆν· οὔ τι γὰρ κεκτήμεθα
ἡμέτερον αὐτὸ πλὴν ἐνοικῆσαι βίον,
κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.

4 *Εὐριπίδου Ἀνδρομέδας* (fr. 154 N.[2]).

Τὸ ζῆν ἀφέντες τὸ κατὰ γῆς τιμῶσί σου.
— Κενόν γ'· ὅταν γὰρ ζῇ τις, εὐτυχεῖ, Κρέων.

5 *Λάωνος ἐκ Διαθηκῶν* (fr. 1 Com. III p. 382 K.).

Τῶν γὰρ μετ' ἐμαυτὸν εἰκόνος καὶ μνημάτων
ἀεὶ καταφρονῶν ζῶν ἔχειν τι βούλομαι.

6 *Ὁμήρου Ὀδυσσείας* (I 291).

Σῆμά τέ οἱ χεῦσαι καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι.

7 *Ὁμήρου Ἰλιάδος* (XVI 674 s.).

Ὄφρά ἑ ταρχύσωσι κασίγνητοί τε ἔται τε
τύμβῳ τε στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

8 *Ὁμήρου* (Il. XIX 228 s.).

Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν ὅς κε θάνῃσι,
νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.

---

1 *θ'* S M A: *δ'* tacite ex Eur. Gesn.[2] | *εἰς τὸ φῶς* recte Porson || **2** *ἀπῆλθε* libri Eur. || **3** *κεκτημεθα* sine acc. S || **6** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἀνδρομε*^{δ} S *ἀνδρομέδας* M A || **7** *τὸ* (ante *κατὰ*) om. A. *ψυχὴν ἀφέντος* (*ἀφέντος* iam Grotius) ci. Enger | *γῆς* Boissonade: *γῆν* S M A || **8** personarum vices agnovit Musgrave. praefixi paragraphum | *κενόν γε* S M A | *ὅταν* (*ὅτᾶν* S) S M *ὅτον* A | *κρέων* S A *κρεῶν* M. *εὐτυχεῖν χρεών* Musgrave. a nomine *Κρέων* profectus ad Antigonam versus rettulit Fritzsche Arist. Thesm. p. 516 || **9** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *Λάων* hoc ipso loco pinacogr. Photi p. 55 Elt. || **10** *εἰκόνων* scr. Meineke || **12** ecl. cum lemm. hab. M A, om. S || **13** *κρέρεα* M || **14** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ὁμήρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A, ecl. 7 et 8 uno lemm. *ὁμήρου* compendiose scripto compr. S || **15** *ἔνθα ἑ* Hom. | *ταρχύσωσι* S M A, Hom. cod. Vrat. *ταρχύσουσι* Hom. cf. Il. VII 85 *ὄφρα ἑ ταρχύσωσι κάρη κομόωντες Ἀχαιοί* quem ipsum versum h. l. excidisse conicit Gaisford sagaciter || **17** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. anteced. *ὁμήρου* M *τοῦ αὐτοῦ* A || **18** *κατθάπτειν* Homeri nonnulli

9 *Θουκυδίδου* (II 43,3).

Ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος.

10 *Ἐκ τῆς Αἰλιανοῦ Συμμίκτου ἱστορίας* (fr. 4 ed. p. 427 H.).

Ὁ Σωκράτης, ἐπεὶ τὸ κώνειον ἔμελλε πίεσθαι, τῶν ἀμφὶ τὸν Κρίτωνα ἐρομένων αὐτόν, τίνα τρόπον ταφῆναι θέλει 'ὅπως ἂν ὑμῖν' ἀπεκρίνατο 'ᾗ ῥᾷστον.'

11 *Διογένους.*

Ἔλεγεν ὁ Διογένης, ὅτι ἂν μὲν κύνες αὐτὸν σπαράξωσιν, Ὑρκανία ἔσται ἡ ταφή, ἂν δὲ γῦπες, † ἀπτέον· ἂν δὲ μηδεὶς προσέλθῃ, ὁ χρόνος καλλίω τὴν ταφὴν διὰ τῶν πολυτελεστάτων, ἡλίου καὶ ὄμβρου.

12 *Ἐκ τῆς Νικολάου Ἐθῶν συναγωγῆς* (fr. 117 Muell.).

Κίοι τοὺς ἀποθανόντας κατακαύσαντες καὶ ὀστολογήσαντες ἐν ὅλμῳ τὰ ὀστᾶ καταπτίσσουσιν, εἶτα ἐνθέντες εἰς πλοῖον καὶ κόσκινον λαβόντες ἀναπλέουσιν εἰς πέλαγος καὶ πρὸς τὸν ἄνεμον ἐξοδιάζουσιν, ἄχρι ἂν πάντα ἐκφυσηθῇ καὶ ἀφανῆ γένηται.

13 (12 contin. Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 120 M.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A Mac. *Φουκυδίδου* Mac. errore rubricatoris ‖ **2** *γὰρ* suo more om. Mac. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ἐκ τ̄ ἐλιανοῦ* M *συμμίκτου* om. S ‖ **5** *Ὁ* om. S ‖ **6** *τὸν Κρίτωνα* Kuehn: *τῶν κριτῶν* S *τῶν κριτῶν δ'* M A | *ἐρομένων* S *ἐρωμένων* M *ἐρουμένων* A ‖ **7** *θέλει* S *ἐθέλει* M A | *ὅπως* (*ὁπως* sine acc. S) *ἂν ὑμῖν ἀπεκρίνατο* S *ἀπεκρίνατο ὅπως ἂν ὑμῖν* M A fort. rectius ‖ **8** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A. cf. Plut. An vitios. ad infelicitatem sufficiat p. 499 D Silius Ital. Pun. XIII 471 ss. ‖ **10** *γυπες* sine acc. S | *ἀπτέον* (*ἀπ-* M) S M *ἀπτέωνται* A. *ἂν δὲ γῦπες ἅπτωνται, Βακτριανή* (sive *Κασπιανή*) ci. Meineke, sed *ἅπτωνται* non solum tempore displicet, et *Βακτριανή* praeivit Menagius in Diog. Laert. VI 79, *Βακχαίων* Bochartus coll. Ael. de anim. X 22. minus veri simile est *Ἰβηρική* coll. Silio ‖ **11** *καλλίω τῇ ταφῇ* S M *καλλίω τὴν ταφὴν* A *καλλίων τῇ ταφῇ* Tr. *καλλίστην τὴν ταφὴν* ⟨*ποιήσει*⟩ *διὰ τῶν εὐτελεστάτων* (vel potius *ὀλιγοτελεστάτων*) *κτέ.* prop. Meineke l. c. immo expectes *καλλυνεῖ τὴν ταφὴν διὰ τῶν πολυτελεστάτων, κτέ.* ‖ **12** *ἡλίου* S M *οἴνου* A ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **15** *ὅλμῳ* M A | *καταπτίσσουσιν* S *καταπτίσουσιν* M *καταπίσσασιν* ex *-σαντες* corr. A[1] ‖ **17** *ἄχρι* S M *ἄχρις* A Tr. ‖ **18** *γένηται* M A Tr. *γίγνεται* compend. S ‖ **19** lemma revocavi ex

Ταῦροι, Σκυθικὸν ἔθνος, τοῖς βασιλεῦσι τοὺς εὐνουστάτους τῶν φίλων συγκαταθάπτουσιν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀποθανόντος φίλου ἢ μέρος ἢ τὸ ὅλον ἀποτέμνει ὠτίον πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ τελευτήσαντος.

14 (12 contin. Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 121 M.).

Σινδοὶ τοσούτους ἰχθῦς ἐπὶ τοὺς τάφους ἐπιβάλλουσιν, ὅσους πολεμίους ὁ θαπτόμενος ἀπεκτονὼς ᾖ.

15 (12 contin. Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 124 M.).

Κολχοὶ τοὺς τελευτήσαντας οὐ θάπτουσιν, ἀλλὰ κρημνῶσιν ἀπὸ δένδρων.

16 (12 contin. Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 128 M.).

Φρύγες οὐ κατορύττουσι τοὺς ἱερεῖς τελευτήσαντας, ἀλλ' ἐπὶ λίθους δεκαπήχεας τιθέασιν ὀρθούς.

17 (12 contin. Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 141 M.).

Πάνηβοι Λίβυες, ὅταν αὐτοῖς βασιλεὺς ἀποθάνῃ, τὸ μὲν σῶμα κατορύττουσι, τὴν δὲ κεφαλὴν ἀποκόψαντες καὶ χρυσώσαντες ἀνατιθέασιν ἐν ἱερῷ.

18 (12 contin. Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 143 M.).

Ἰνδοὶ συγκατακαίουσιν, ὅταν τελευτήσωσι, τῶν γυναικῶν τὴν προσφιλεστάτην. αὐτῶν δὲ ἐκείνων ἀγὼν μέγιστος γίγνεται, σπουδαζόντων ἑκάστην νικῆσαι τῶν φίλων.

S M A, om. Tr., inde hic et ante proximas eclogas lemma praetermiserunt editores excerpta una ecloga comprendentes

4 *πρὸς* S M A *κατὰ* Frob. p. 234 ‖ 5 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso S ‖ 6 *Σίνδοι* Mueller | *ἰχθύας* M ‖ 7 *ἀπεκτονὸς* M | *ἢι* S *ᾗ* vel *ἢ* M A *ἦν* Tr. aut *ὅσους — ἀπεκτονὼς ἦν* scribendum aut Dindorfio auctore *ὅσους ⟨ἂν⟩ — ἀπεκτονὼς ᾖ* ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso S. cf. Apollon. Rhod. III 200 cum schol., Ael. Var. h. IV 1, Silius Ital. XIII 486 ‖ 9 *θαπτουσιν* sine acc. S ‖ 10 *κρημνῶσιν* Meineke: *κρεμνῶσιν* S A *κρεμῶσιν* M[1] (ν superscr.) *κρεμῶσιν* Tr. ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso S ‖ 12 *Φρύγε.* M ‖ 13 *δέκα πήχεας* M ‖ 14 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso S ‖ 15 *πανηβοι λίβϋες* sed *ι λί* in ras. M ‖ 17 *καὶ αρυσώσαντες* (sine sp.) Tr. ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. M A, lemmate omisso S. cf. Strabo XV p. 699 extr. 714 Ael. V. h. VIII 18 ‖ 21 *ἑκάστην* (*ἑκάστη* M A) *νικῆσαι* reposui ex S M A *νικῆσαι ἑκάστην* Tr.

Τὸ αὐτὸ καὶ Ἡρόδοτος ἐν πέμπτῃ ἱστοριῶν παρὰ Σκυθῶν τῶν ὕπερθεν Κρηστοναίων γίγνεσθαι λέγει.

19 (13 Mein.) Ἡροδότου Ἱστορίας τρίτης (16).

Πέρσαι καὶ Αἰγύπτιοι οὐχ ὅσιον ἡγοῦνται τοὺς νεκροὺς καίειν· Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσιν εἶναι τὸ πῦρ, διὸ οὐ δίκαιον εἶναι λέγουσι θεῷ νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου· Αἰγυπτίοισι δὲ νενόμισται τὸ πῦρ θηρίον εἶναι ἔμψυχον, πάντα δὲ αὐτὸ κατεσθίειν τὰ ἄνπερ λάβῃ, πλησθὲν δὲ αὐτὸ τῆς βορῆς συναποθνήσκειν τῷ κατεσθιομένῳ· οὐκ οὖν θηρίῳ οὐδαμῶς σφι νόμος ἐστὶ τὸν νέκυν διδόναι· καὶ διὰ ταῦτα ταριχεύουσιν, μὴ κείμενος ὑπὸ εὐλέων καταβρωθῇ.

20 (14 Mein.) Πλάτωνος Νόμων δ′ (p. 719 D—E).

Οὔσης γὰρ ταφῆς τῆς μὲν ὑπερβεβλημένης, τῆς δὲ ἐλλειπούσης, τῆς δὲ μετρίας, τὴν μίαν ἑλόμενος σύ, τὴν μέσην, ταύτην προστάττεις καὶ ἐπῄνεσας ἁπλῶς· ἐγὼ δέ, εἰ μὲν γυνή μοι διαφέρουσα εἴη πλούτῳ καὶ θάπτειν

---

1 v. τὸ αὐτὸ — (2) λέγει quae leguntur in S M A (rubro scripta in M) Nicolai putant et ipsa (velut F. Duemmler *Kl. schr.* II p. 478), tamquam ex margine illata uncis incluserunt Dindorf et Mueller, cf. quae supra notavimus ad Stob. IV 52ᵇ, 43 | Ἡρόδοτος] V 5 | ἐν ε′ S | ἱστοριῶν S M ἱστορίας A ‖ **2** Κρηστωναίων Her. κριστονέων S M A ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **4** Πέρσαι — (6) νεκρὸν ἀνθρώπου gnomologus licentius, nam ἐκέλευσέ μιν (sc. τὸν Ἀμάσιος νέκυν) ὁ Καμβύσης κατακαῦσαι, ἐντελλόμενος οὐκ ὅσια· Πέρσαι γὰρ θεὸν νομίζουσι εἶναι τὸ πῦρ· τὸ ὦν κατακαίειν γε τοὺς νεκροὺς οὐδαμῶς ἐν νόμῳ οὐδετέροισί ἐστι, Πέρσῃσι μὲν δι' ὅ περ εἴρηται, θεῷ οὐ δίκαιον εἶναι λέγοντες νέμειν νεκρὸν ἀνθρώπου Her. ‖ **6** οὐ S M, Her.: οὐδὲ A ‖ **7** τὸ om. Her. sic ut 5 Herodotei plerique ‖ **8** κατεσθίει S | τάπερ ἂν Herodoti libri meliores, ex Her. Gaisford | πλησθὲν Her., ex Her. Gaisford: πλησθέντα S M A ‖ **9** αὐτὸ (ex αὐτῷ corr. S¹) S M, Her. αὐτοῦ A αὐτὸν Tr. αὐτὸ del. in Her. Abicht | βορᾶς A ‖ **9** s. οὔκων Her. ‖ **10** ὦν Her. | θηρίω S θηρίῳ e corr. A¹ θηρία M: θηρίοισι Her., ex Her. Gaisford | θηρίοισι νόμος οὐδαμῶς σφί ἐστι Her. | σφιν S M σφι A ‖ **11** ταριχεύωσιν S | ταριχεύουσι, ἵνα μὴ Her. idque erunt fortasse qui etiam in Stob. olim fuisse existiment ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **16** μέσον M | προστάττεισ sed 'ττεισ in ras. M ‖ **17** μοι *al. abest* Gesn.¹ f. 521ᵛ mrg., id est in Plat. Ald. p. 240

αὑτὴν διακελεύοιτο ἐν τῷ ποιήματι, τὸν ὑπερβάλλοντα ἂν τάφον ἐπαινοίην, φειδωλὸς δ' αὖ τις καὶ πένης ἀνὴρ τὸν καταδεᾶ, μέτρον δὲ οὐσίας κεκτημένος καὶ μέτριος αὐτὸς ὢν τὸν αὐτὸν αν ἐπαινέσοι.

21 (15 Mein.) *Ξενοφῶντος ἐν τῷ η' περὶ τῆς Κύρου παιδείας* (c. 7,25).

Τὸ δ' ἐμὸν σῶμα, ὦ παῖδες, ὅταν τελευτήσω, μήτε ἐν χρυσῷ θῆτε μήτε ἐν ἀργύρῳ μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενί, ἀλλὰ τῇ γῇ ὡς τάχιστα ἀπόδοτε. τί γὰρ τούτου μακαριώτερον ἢ τὸ γῇ μιχθῆναι, ἣ πάντα μὲν τὰ καλά, πάντα δὲ τἀγαθὰ φύει τε καὶ τρέφει; ἐγὼ δὲ καὶ ἄλλως φιλάνθρωπος ἐγενόμην, καὶ νῦν ἡδέως ἄν μοι δοκῶ κοινωνῆσαι τοῦ εὐεργετοῦντος ἀνθρώπους.

---

1 *αὐτὴν* Plat.: *αὑτὴν* libri Stob. | *ποιήματι*] alii alia coniecerunt ‖ **2** *φειδωλος* sine acc. S ‖ **4** *ἐπαινέσοι* etiam libri Plat. *ἐπαινέσαι* Bekker ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A. *ξενοφῶντοσ* in *ξενοφῶν ἐν* corr. M rubr. *περὶ* om. S, sed cf. Stob. IV 27, 24 *Ξεν. ἐν τῷ η' περὶ τῆς Κ. παιδείας.* et sic Stob. III 16, 26 supplendum *ἐν τῷ η' περὶ ⟨τῆς Κύρου⟩ παιδείας* ‖ **7** *δὲ* M ‖ **8** *ἀργύρω* (-*ῳ* A) M A, Xen. *ἀργυρῷ* S ut nonnulli Xen. | *ἀλλὰ τῇ γῆ* (*τῇ γῇ* A) *ὡς τάχιστα ἀπόδοτε* (*ἀπόδοτ* M) M A, Xen. *ἀλλ' ὡς τάχιστα τῇ γῇ ἀπόδοτε* S ‖ **10** *ἢ τὸ γῆ* (vel *γῇ*) S, Xen. *ἢ τὸ τῆ γῇ* M A *τοῦ γῇ* Xenophontis libri excepto Erlangensi

CAPVT LVI.

ΠΑΡΗΓΟΡΙΚΑ.

1 Ὁμήρου Ἰλιάδος ω′ (549—51).

Ἴσχεο, μηδ᾽ ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν·
οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷέος αἰνῶς
οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.

2. 3 (3. 4 Mein.) Ὁμήρου (Il. XXIV 47—49. 602—604).

Μέλλει μέν πού τις καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσσαι,
ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον ἠὲ καὶ υἱόν·
ἀλλ᾽ ἦ τοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.

---

2 Inscriptionem ut Photius offerunt S M A, non respexit caput Mac. numerum ρις′ addit S ριθ′ M ριη′ A ρκα′ Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A, compend. ὁμήρου nec pl. S ὁμήρου ἰλιάδοσ ω̃ M A sed in M uno versu cum titulo παρηγορικὰ exaratum quasi illud ad inscriptionem pertineat et ipsum. affert versus Galenus De plac. Hipp. et Plat. IV p. 388, 9 Muell. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 20 ‖ **4** Ἴσχεο (sine acc. A) S M[1] A, Homeri Vrat.: ἄνσχεο M[2] e corr., Hom., Gal. supra v. primum hoc scholium scripsit α(?)νασχου καὶ μὴ ἀπαύστωσ ὀδῦρου κατὰ τὴν σὴν ψυχήν M[2], idem supra alt. v. ου ..... (fort. fuit οὐδαμῶσ) γάρ τι πράξεισ λυπούμενοσ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ υἱοῦ, supra tertium οὐδὲ ἀναστήσεισ αὐτὸν πρὶν ἄλλο κακὸν γένηταί σοι ‖ **5** αἰνῶς S ἑνοσ M[1] ἑῆοσ M[2] ἑῆος vel ἐῆος scholiasta codicis M (cf. ἀγαθοῦ υἱοῦ), om. spatio vacuo relicto A. υἷος ἑῆος (ἐῆος) Hom., Gal. υἷος ἑοῖο Zenod. Stobaeus quid dederit possis dubitare ‖ **6** ἀνστήσεισ S M sed post ν una litt. rasa (puto α) M, Hom., Gal., ἀναστήσεις A ‖ **7** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 2 Mein.), lemmate addito M A (post ecl. 1) ‖ 8 μέλλει γάρ που Hom. nonnulli | ὀλέσσαι Hom. ὀλέσαι S M A ‖ **9** ἢ ἐ κασιγνήτον M ‖ **10** ἦ τοι Hom. ἤτοι libri Stob. ‖ **11** γὰρ M A, Hom. τοι S | θέσσαν ἐν ἀνθρώποισι A

καὶ γάρ τ' ἠύκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,
τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.

4 (2 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ Ἰλιάδος τ'* (225).

Γαστέρι δ' οὔ πως ἔστι νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.

5 *Σιμωνίδου* (fr. 2 B.[4]).

Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα,
εἴ τι φρονοῖμεν, πλεῖον ἡμέρας μιᾶς.

6 *Μενάνδρου* (fr. 815 K.).

Ἐπὶ τοῦτ' ἐγένοντο πάντες, ἔνθα † λήξομεν.

6a (6 contin. Mein.) *Μενάνδρου* (fr. 816 K.).

Ἀνθρωπίνως δεῖ τὰς τύχας φέρειν, ξένε.

1—3 sine lemmate ,vel rubr. cum prioribus cohaerent in MA Tr. Frob. p. 186, puto etiam in S, separavit Gesn.[1] f. 522v, inde Gaisford et Meineke. ego in re dubia nihil ausus sum mutare, potest in unam eclogam congregasse gnomologus hos versus cum illis ‖ **3** *δὲ ὑιεσ* M | *ἡβώοντες* (*ο* ex *ω* corr. S[1]) S Tr., Hom. *ἡβόωντεσ* M *ἡβώωντες* A ‖ **4** ecl. sine lemm. hab. S (post ecl. 1), addito lemmate MA (post ecl. 4 Mein.). supra v. scripsit idem qui eclogae primae interpretationem addidit hoc *τῇ* (?) *γαστρὶ δὲ οὐδαμῶσ ὑπάρχει τὸν νεκρὸν πενθῆσαι τοὺσ ἕλληνασ* ‖ **5** *οὔπωσ ἐστὶ* M | *ἀχαιούς* MA *ἀ*(χ) S om. Tr. ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 4 Mein.) MA (post ecl. 2 Mein.) ‖ 8 *φρονέοιμεν* Schneidewin | *ἡμέρης μιῆς* Bergk, et *ἡμέρης* iam Welcker ‖ **9** lemma hab. SMA, cui tres versus in unam quasi eclogam coniunctos subiciunt MA, non nisi duos extremos S. tria potius fragmenta haberi perspexit Meineke Com. IV p. 293, cuius sententia minus eo firmatur quod primus senarius deest in S quam eo quod secundus et tertius sic sese excipere non poterant ‖ **10** *ἐνθάδ' ἥξομεν* scribi solet suadente Porsono Adv. p. 290. hoc comprobans proximi versus initium fuisse *καὖτοί* vel *χἡμεῖς* coniecit Meineke qui lacunam indicat post *ἥξομεν* in Stobaeo. dubitat Herwerden Coll. cr. p. 177 ‖ **11** lemma ante versum positum est in S. Plut. Cons. Apoll. p. 118 C sine auctoris nomine *τὰ κοινὰ τοῦ βίου συμπτώματα κοινῶς φέρειν καὶ τὰ ἀνθρώπινα ἀνθρωπίνως* qui ante oculos habuerit hoc *τὰ κοινὰ κοινῶς δεῖ φέρειν συμπτώματα Κἀνθρωπίνως* (*δεῖ*) *τἀνθρώπιν'*, ut conieci Lect. Stob. p. 17 ‖ **12** *χρὴ* S *δεῖ* superscr. S[1] *δεῖ* MA Frob. p. 186: *χρὴ* Tr. p. 609

6b (6 contin. Mein.: Men. fr. 817 K.)
Τὰ κοινὰ κοινῶς χρὴ φέρειν συμπτώματα.
7 *Εὐριπίδου Ἰνοῦς* (fr. 418 N.²).
Γίγνωσκε τἀνθρώπεια μηδ' ὑπερμέτρως
ἄλγει· κακοῖς γὰρ οὐ σὺ πρόσκεισαι μόνη.
8 *Εὐριπίδου Πρωτεσίλαος* (fr. 649 N.²).
Πέπονθεν οἷα καὶ σὲ καὶ πάντας μένει.
9 *Θεόγνιδος* (1029—1036).
Τόλμα, θυμέ, κακοῖσιν ὅμως ἄτλητα πεπονθώς·
δειλῶν τοι κραδίη γίνεται ὀξυτέρη·
μηδὲ σύ γ' ἀπρήκτοισιν ἐπ' ἔργμασιν ἄλγος ἀέξων
† αὔχει, μὴ δ' † αἴσχεα, μηδὲ φίλους ἀνία
μηδ' ἐχθροὺς εὔφραινε. θεῶν δ' εἱμαρμένα δῶρα
οὐκ ἂν ῥηϊδίως θνητὸς ἀνὴρ προφύγοι.
10 *Φιλίτα Παιγνίων* (fr. 6 Bergk).
Ἐκ θυμοῦ κλαῦσαί με τὰ μέτρια, καί τι προσηνὲς
εἰπεῖν, μεμνῆσθαί τ' οὐκ ἔτ' ἐόντος ὁμῶς.
11 † *Φιλέα Ἐπιγραμμάτων* (Philitae fr. 8 Bergk).
Οὐ κλαίω ξείνων σε φιλαίτατε· πολλὰ γὰρ ἔγνως

---

1 vide ad ecl. 6a ‖ 2 *κοινῶς* S M A, de A fallitur Gaisf. *al. κοινῷ* Gesn.¹ mrg. ex Frob. | *χρὴ* dedi ex S M A Frob.: *δεῖ* Tr., Plut. | *al. συμπτώματι* Gesn.¹ mrg. ex Frob. ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ευρι* (πδ) *ἰνοῦ* S ‖ 5 *πρόσκειται* in *πρόσκεισαι* corrigere voluisse videtur M¹ ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 9 *ὁμῶς* libri ‖ 10 *δειλών* M | *γίνεται* S M, Theogn. *γίγν-* A ‖ 11 *ἐπ-έργμασιν* (*ἐπ' ἔργμ-* Theogn.) Tr.: *ἐφέργμασιν* (sine acc. S) S M *ἐφ' ἔργμασιν* A ‖ 12 *αὔχει· μὴ δ' αἴσχεα* S M A *ἔχθει μηδ' ἄχθει* (vel *εχθει*) libri Theogn. emendatio incerta ‖ 14 *οὐκ ἂν* Theogn.: *ἃ οὐ* (*οὔ* A) S M A ‖ 15 ecl. cum lemm. hab. S M A, *παιγνίων* om. S. *Φιλίτα* scripsi: *φιλήτα* libri. vide quae monui p. 1066, 13 ‖ 16 *με τὰ* Iacobs: *μέγα* S M A ‖ 17 *οὐκ ἐτ ὄντοσ* M ‖ 18 ecl. cum lemm. hab. S M A; *φιλέα ἐπιγραμμάτων* (*ἐπὶ γρ-* A) M A *φιλέα* nec pl. S. *Φίλεος* in poetarum indice (ubi *φίλεος* cod. Ven. *φιλαῖος* cett.) pinacogr. Photi p. 58 Elt. hunc ipsum locum respiciens. Philitae dant inde a Brunckio et Iacobsio ‖ 19 *σε*] *δὲ* Tr. | *φιλαίτατε* sed prius *α* e corr. M¹

καλά, κακῶν δ᾽ αὖ σοι μοῖραν ἔνειμε θεός.

12 *Εὐφορίωνος* (fr. 20 Scheidw.).

Τῷ καὶ μέτρια μέν τις ἐπὶ φθιμένῳ ἀκάχοιτο,
μέτρια καὶ κλαύσειεν· ἐπεὶ καὶ πάμπαν ἄδακρυν
Μοῖραι ἐπημήναντο.

13 *Ὁμήρου Ὀδυσσείας δ′* (103).

Αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.

14 (Hom. Il. XXIV 525 s.)

Ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι
ζώειν ἀχνυμένους, αὐτοὶ δ⟨έ τ᾽⟩ ἀκηδέες εἰσίν.

15 *Στησιχόρου* (fr. 51 Bergk.[4]).

Ἀτελέστατα γὰρ καὶ ἀμήχανα τοὺς θανόντας κλαίειν.

16 *Εὐριπίδου Μελανίππης* (fr. 507 N·[2]).

Τί τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς τεθνηκέναι
καὶ τἀκχυθέντα συλλέγεις ἀλγήματα;

---

1 *ἔνειμε* prop. Gesn.[1] f. 522[v] mrg.: *νέμει* S M A *νέμοι* Tr. ‖ 2 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 3 *τῷ καὶ* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *τόκα* S M A *καὶ τόκα* Gesn.[1] | *μετρία* M | *ἐπιφθομένω* M ‖ 5 *ἐσημήναντο* S (fallitur Gaisford) *ἐσκμήναντο* M, etiam A, ubi in folio laeso prius *ν* periit, *α* adhuc apparet. *ἐπιμήναντο* Tr., inde *ἐπημήναντο* Gesn.[1] *ἀπηνήναντο* (sc. *θεοί*) et praeterea *μοῖραν* ci. Gaisford, *ἐσικχήναντο* Meineke Anal. Al. p. 101 ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ὁμήρου* (compend.) nec pl. S *ὁμήρου* om. M A. adfert Galenus De plac. Hipp. et Plat. IV p. 399, 1 Muell. cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 20 ‖ 7 *λαιψηρὸς* Gal. | *στυγεροῖο* Gal. ‖ 8 ecl. sine lemmate hab. S M A, sine rubric. vel distinctione maiore cum antecedenti coniunctam M Tr. Frob. p. 187, nescio an etiam S A: sui iuris eclogam constituit Gesn.[2] p. 616. legitur supra ecloga sed verbis *αὐτοὶ — εἰσίν* detractis Stob. IV 34, 45 et intra Ps.-Plat. Axiochi excerptum Stob. IV 34, 75, ubi vide quae adnotavimus. distichon integrum affert Plutarchus De poet. aud. p. 20 F, cf. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. I p. 39 ‖ 10 *ἀχνυμένοις* Stob. IV 34 utrobique, Homeri plurimi | *δέ τ᾽* Hom., Plut.: *δ᾽* S M A ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, *στησιχώρου* M ‖ 12 *ἀτέλεστά τε* Ahrens | *καὶ* om. Tr. | *ἀμάχανα* recte Schneidewin | *τοὺς θανόντας* S A *τοῦ θανόντοσ* M. inde a *κλαίειν* novum versum incipere senserunt editores ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 14 *τοῦ θανόντοσ* M ‖ 15 *τ᾽ ἐκχυθέντα* ut S A etiam M, errat Nauck. sed *τἀκχυθέντα* ex cod. Par. 1985 adfert Gaisford

17 *Σοφοκλέους ἐκ Σκυρίων* (fr. 513 N.[2]).

Ἀλλ' εἰ μὲν ἦν κλαίουσιν ἰᾶσθαι κακὰ
καὶ τὸν θανόντα δακρύοις ἀνιστάναι,
ὁ χρυσὸς ἧσσον κτῆμα τοῦ κλαίειν ἂν ἦν·
νῦν δ', ὦ γεραιέ, ταῦτ' ἀνηνύτως ἔχει,
τὸν ἐν τάφῳ κρυφθέντα πρὸς τὸ φῶς ἄγειν.
κἀμοὶ γὰρ ἂν πατήρ γε δακρύων χάριν
ἀνῆκτ' ἂν εἰς φῶς.

18 *Φιλήμονος Σαρδίου* (fr. 73 K.).

Εἰ τὰ δάκρυ' ἡμῖν τῶν κακῶν ἦν φάρμακον,
ἀεί θ' ὁ κλαύσας τοῦ πονεῖν ἐπαύετο,
ἠλλαττόμεσθ' ἂν δάκρυα δόντες χρυσίον.

19 *Τιμοκλέους* (fr. 6 Com. II p. 453 K.).

Ὦ τάν, ἄκουσον, ἤν τί σοι δοκῶ λέγειν·
ἄνθρωπός ἐστι ζῷον ἐπίπονον φύσει,
καὶ πολλὰ λυπήρ' ὁ βίος ἐν ἑαυτῷ φέρει.
παραψυχὰς οὖν φροντίδων ἀνεύρατο
ταύτας· ὁ γὰρ νοῦς τῶν ἰδίων λήθην λαβὼν
πρὸς ἀλλοτρίῳ τε ψυχαγωγηθεὶς πάθει,
μεθ' ἡδονῆς ἀπῆλθε παιδευθεὶς ἅμα.
τοὺς γὰρ τραγῳδοὺς πρῶτον, εἰ βούλει, σκόπει,
ὡς ὠφελοῦσι πάντας. ὢν μὲν γὰρ πένης
πτωχότερον αὑτοῦ καταμαθὼν τὸν Τήλεφον
γενόμενον οὕτω τὴν πενίαν ῥᾷον φέρει.

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A; *ἐκ σκυρίων* S *σκυρίωνϊ* M *σκυρίων* A. Neoptolemi esse haec verba ad Phoenicem coniecit C. Robert *Bild und lied* p. 34 adn. 40 || 2 *ἴασθαι* M || 4 *ἧττον* S M A || 5 *γερεαὶ* M || 6 *τὸν μὲν* S M *τὸ μὲν* A: corr. Bergk || 7 *καί* (*καὶ* M) *μοι* S M A *κἀμοὶ* nescio quis primus | *γε* cod. Par. 1985 teste Gaisfordo: *τε* S M A || 9 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. locupletior legitur ecloga Stob. IV 44, 1 (*Φιλήμονος*) ubi vide || 10 *ἡμῶν* libri IV 44, 1 || 13 ecl. cum lemm. hab. S M A. eosdem versus affert Athen. VI p. 223 B qui eos *ἐν Διονυσιαζούσαις* prolatos esse testatur || 14 cf. Eur. Herc. 279 | *τί σοι*] *τισι* A | *μέλλω λέγειν* Ath. || 15 *ἄνθρωπος* Ath. || 16 *λυπηρὰ* S M || 17 *γοῦν* libri Ath. | *ἀνεύρατο* etiam Ath. libri. *ἀνεύρετο* Dindorf, cf. Rutherford *The new Phryn.* p. 215 || 22 *ὀφελοῦσι* M | *πάντως* A | *ὁ μὲν ὢν γὰρ* Ath. || 23 *αὐτοῦ* M || 24 *οὕτω*] *ἤδη* Ath.

ὁ νοσῶν τι μανικὸν Ἀλκμέων᾽ ἐσκέψατο.
ὀφθαλμιᾷ τις· εἰσὶ Φινεῖδαι τυφλοί.
τέθνηκέ τῳ παῖς· ἡ Νιόβη κεκούφικε.
χωλός τις ἐστι· τὸν Φιλοκτήτην ὁρᾷ.
γέρων τις ἀτυχεῖ· κατέμαθεν τὸν Οἰνέα.
ἅπαντα γὰρ τὰ μείζον᾽ ἢ πέπονθέ τις
ἀτυχήματ᾽ ἄλλοις γεγονότ᾽ ἐννοούμενος
τὰς αὐτὸς αὑτοῦ συμφορὰς ἧττον στένει.

20 *Εὐριπίδου Ἀλεξάνδρου* (fr. 43 N.²).

Παλαιὰ καινοῖς δακρύοις οὐ χρὴ στένειν.

21 *Φιλιππίδου* (fr. 32 K.).

Ὁ κοινὸς ἰατρός σε θεραπεύσει χρόνος.

22 *Μενάνδρου* (fr. 677 K.).

Πάντων ἰατρὸς τῶν ἀναγκαίων κακῶν
χρόνος ἐστίν· οὗτος καὶ σὲ νῦν ἰάσεται.

23 *Ὁμήρου* (Il. XXIV 128).

Τέκνον ἐμόν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
σὴν ἔδεαι κραδίην;

24 *Πυθαγόρου* (XVI Nauck).

Φείδεο τῆς ζωῆς, μή μιν καταθυμοβορήσῃς.

---

1 *τι μανικὸν*] *δὲ μανικῶς* Ath. | *ἀλκμένωνα* S M A¹ *ἀλκμένονα* Tr. *Ἀλκμαίων᾽* libri Ath. *Ἀλκμέων᾽* Walpolius ‖ 2 *εἰσὶ Φινεῖδαι* Salmasius ap. Grot. Dict. p. 563 secundum Athenaeum (ubi *οἶσι φινίδαι* cod. Marc.): *ἴσιφιν ἴδε* S *ἴσι φὶν ἴδε* M *ἴσιφιν εἶδε* (*σει* supra) A ubi *σει* A² | *τυφλόν* M A ‖ 3 *τῳ*] *τ᾽ ὁ* M ‖ 4 *χολὸσ τίσ ἐστι;* M | *τίσ* quod olim erat in A maximam partem folii damno periit, *τὶς* supra scr. A² | *τὸν* etiam A, aberravit Gaisford ‖ 5 *κατέμαθε* Tr. | *τὸν* S, Ath.: om. M A ‖ 6 *μείζονα ἢ* S M ‖ 7 *εὐνοούμενος* A ‖ 8 *αὑτοῦ* S, Ath. *αὐτοῦ* M A Tr. | *συμφορὰς ῥᾷον φέρει* Ath. ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, *ευρι*^π nec pl. S ‖ 10 *κενοῖσ* M ‖ 11 ecl. cum lemm. hab. S M A, *φιλι*^πδ S *φιλίππου* M *φιλιππίδους* A ‖ 13 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. ex eodem commentario ac Stobaeus hausit Plut. De vita et poesi Hom. c. 154 *Ὅμηρος μέν φησι ʽτέκνον — κραδίην;ʼ ὁ δὲ Πυθαγόρας ʽφείδεο — καταθυμοβορήσῃςʼ* fortasse ut ex genuini Plutarchi *Ὁμηρικῶν μελετῶν* aliquo libro haec adsumpta sint ‖ 19 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. vide quae dixi ad ecl. antecedentem

25 *Διφίλου* (fr. 117 K.).
Λύπης δὲ πάσης γίνετ' ἰατρὸς χρόνος.
26 *Φιλίτα Δήμητρος* (fr. 1 Bergk).
Ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ χρόνος ἔλθῃ, ὃς ἐκ Διὸς ἄλγεα πέσσειν
ἔλλαχε, καὶ πενθέων φάρμακα μοῦνος ἔχει.
26a *Φιλίτα Δήμητρος* (fr. 2 Bergk).
Καὶ γάρ τις μελέοιο κορεσσάμενος κλαυθμοῖο
κήδεα δειλαίων εἷλεν ἀπὸ πραπίδων.
27 *Ἀντιφάνους ἐξ Ἀφροδισίου* (fr. 53 K.).
Πενθεῖν δὲ μετρίως τοὺς προσήκοντας φίλους.
οὐ γὰρ τεθνᾶσιν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ὁδόν,
ἣν πᾶσιν ἐλθεῖν ἔστ' ἀναγκαίως ἔχον,
προεληλύθασιν· εἶτα χ' ἡμεῖς ὕστερον
εἰς ταὐτὸ καταγωγεῖον αὐτοῖς ἥξομεν,
κοινῇ τὸν ἄλλον συνδιατρίψοντες χρόνον.
28 *Εὐριπίδου Ἀνδρομάχης* (1270—72).
Παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ·
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἧδε πρὸς θεῶν
ψῆφος κέκρανται κατθανεῖν τ' ὀφείλεται.
29 *Εὐριπίδου Τημενίδαις* (fr. 733 N.^{2}).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A sed *δϊφίλου* in ras. M rubr. sententias similiter conformatas e monostichis congessit G. Meyer *Vrbin. samml.* p. 414 ‖ 2 *γίνετ'* S *γίνεται* M A ‖ 3 ecl. cum lemm. hab. S M A, *Φιλη*^{τ} nec pl. S. *δήμητροσ* M, *δημητρός* ut videtur A. scripsi *Φιλίτα*, cf. quae monui p. 1066, 13 adn. ‖ 4 *ἐπεὶ* A | *πέσσειν* S A *πέσιν* M ‖ 5 *ἔλαχε* A ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A; *φιλήτα* M A *ἴ αυ*^{τ} nec pl. S. *δήμητρος* M *-τρός* A ‖ 7 *τι*^{σ} M^1 | *κορεσσάμενος* Frob. p. 187: *κορεσσόμενος* S M A | *κλαθμοῖο* M ‖ 8 *κήδεα — πραπίδων* avulsa in A ‖ 9 ecl. cum lemm. hab. S M A, fab. n. om. S *ἀφροδισίων* primo A, corr. A^1 ‖ 10 s. *λους οὐ γὰρ — τὴν αὐτὴν* abscissa in A ‖ 13 *προεληλύθασιν* Frob. p. 186: *προσεληλύθασιν* S A *πρὸσ ἐληλύθασιν* M | *εἶταχ'* M ‖ 14 *καταγωγεῖον* Gaisford: *καταγώγιον* S M v. *εἰς ταὐτὸ καταγώγιον* abscissa in A ‖ 15 *συνδιατρίψοντες* Frob. l. c.: *συνδιατρίψαντες* S M A ‖ 16 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 19 *κέκρανται* Eur.: *κέκραται* S M A ‖ 20 ecl. cum lemm. hab. S M A. *Τημενίδαις* Meineke: *τημενίσιν* S *τημένισιν* M *τημένισι* A cf. Nauck Tr. gr. fr.^{2} p. 589

Τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποισι κατθανεῖν μένει.
κοινὸν δ' ἔχοντες αὐτὸ κοινὰ πάσχομεν
πάντες· τὸ γὰρ χρεὼν μεῖζον ἢ τὸ μὴ χρεών.

30 *Ἀρχιλόχου* (fr. 9 B.[4] fr. 12 Croenert).

Κήδεα μὲν στονόεντα, Περίκλεες, οὔτε τις ἀστῶν
μεμφόμενος θαλίῃς τέρψεται οὐδὲ πόλις.
τοίους γὰρ κατὰ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
ἔκλυσεν, οἰδαλέους δ' ἀμφ' ὀδύνῃς ἔχομεν
πνεύμονας. ἀλλὰ θεοὶ γὰρ ἀνηκέστοισι κακοῖσιν,
ὦ φίλ', ἐπὶ κρατερὴν τλημοσύνην ἔθεσαν
φάρμακον· ἄλλοτε δ' ἄλλος ἔχει τάδε· νῦν μὲν ἐς ἡμέας
ἐτράπεθ', αἱματόεν δ' ἕλκος ἀναστένομεν
ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται· ἀλλὰ τάχιστα
τλῆτε γυναικεῖον πένθος ἀπωσάμενοι.

31 *Πολυαίνου.*

Ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσι μὴ λυποῦ, ἀναγκαῖον γάρ, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς αἰσχρῶς τελευτῶσιν.

32 *Ἀμάσιος.*

Ἄμασις, ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς, γράφων ἐπιστολὴν

---

3 *τὸ γὰρ χρεὼν* S M A ubi *χρεὼν* monosyllabum vitiosum esse monuit Nauck. *τὸ δὲ χρεὼν* proposui Act. soc. phil. Lips. II p. 30, *τὸ γὰρ χρὴ* de Wilamowitz De trag. Gr. fr. p. 25 coll. Eur. Herc. 311 *ὃ χρὴ γὰρ οὐδεὶς μὴ χρεὼν* (*χρεὼν* Porson: *θεῶν* libri) *θήσει ποτέ* ‖ **4** ecl. cum lemm. hab. S, om. M A. respicit Philostratus Vit. Apoll. VII 27 ‖ **5** *οὐδὲ* Meineke et Hartung | *αὐτῶν* Grotius Dict. poet. p. 513 ‖ **8** *ἔκλυσεν* cod. Paris. 1985 teste Gaisfordo: *ἔκλαυσεν* S *ἔκλασεν* Tr. | *ὑδαλέους* Tr. | *ἀμφ' ὀδύνῃς ἔχομεν* Gaisford: *ἀμφ' ὀδύνη ἴσχομεν* S *ἀμφ' ὀδύνη σίσχομεν* Tr. ‖ **11** *δ' ἄλλος* Frob. p. 185: *τἄλλος* S *τ' ἄλλος* Tr. | *τάδε* Liebel: *τόδε* S ‖ **12** *ἐτραπεθ'* sine acc. S ‖ **13** *ἑτέρους* Frob. p. 185: *ἑταίρους* S *ἑτάρους* Tr. ‖ **15** ecl. cum lemm. hab. S M A. recurrit corp. Par. 522 Elt. (*Πολυαίνου*) ‖ **18** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemm. *ἀμασίου* (sic) M A. *Ἀμάσιος* scr. Gaisford. recurrit ecloga paulo aliter concepta Gnomol. Vat. 108 Sternb. (= apophth. Vindob. 42 Wachsm.) corp. Par. 368 Elt. (inter Favorini apopth. cf. Freudenthal mus. Rh. XXXV p. 412), Amasis nom. detracto flor. Mon. 95 Leid. 91, Bar. 246. Teletis rel.[2] p. 61, 2 ss. H. recte comparat Freudenthal ‖ **19** *Ἄμασις* S: *ἀμάσιος* M A. lemma quod olim erat *Ἀμάσιος* nominativum interpretatus aliquis repetiit

πρός τινα ἀποβαλόντα τὸν υἱὸν εἶπεν 'εἰ ὅτε μηδέπω ἦν οὐκ ἐλυποῦ, μηδὲ νῦν λυπηθῇς, ὅτε μηκέτ' ἐστίν.'

33 *Δίωνος ἐκ τοῦ Χαριδήμου* (or. XXX 8 p. 296, 31 Arn.).

Τὰ μὲν καθ' ἡμᾶς οὕτω γέγονεν ὡς ἔδοξε τῷ θεῷ. χρῆν δὲ μὴ † γιγνομένων χαλεπὸν ἡγεῖσθαι μηδὲ δυσχερῶς φέρειν † ὥσπερ ἐν δεινοῖς οὖσι. παραινοῦσι δὲ ἄλλοι τε σοφοὶ καὶ οὐχ ἥκιστα Ὅμηρος, λέγων μηδαμῇ ἀπόβλητα εἶναι ἀνθρώποις τὰ θεῶν δῶρα, καλῶς ὀνομάζων τὰ δῶρα τὰ ἔργα τῶν θεῶν, ὡς ἅπαντα ἀγαθὰ ὄντα καὶ ἐπ' ἀγαθῷ γιγνόμενα.

34 *Θεοκρίτου.*

---

in eclogae exordio. denique nihil mirum quod *Ἀμάσιος* posthac in lemmate cessit quasi genetivo *Ἀμασίου* | *ὁ τῶν αἰγυπτίων βασιλεὺς γράφων ἐπιστολὴν πρός τινα ἀποβαλόντα τὸν υἱὸν* recepi ex MA: *πρός τινα τὸν υἱὸν ἀποβαλόντα* (*ἀποβαλλόντα* Tr.) S. codicis M scripturam tamquam v. l. adscripsit Gesn.[2] p. 617. *Ἄμασις, ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεύς, φίλῳ ἀποβαλόντι υἱὸν γράφων παραμυθητικῶς εἶπεν* gnomol. Vat. (apophth. Vind.) corp. Par., mitto reliquorum discrepantias

2 *μὴκ'ἐτ' ἐστιν* M *οὐ μήκετ'* (i. e. *μηκέτ'*?) A (*οὐ* suprascr.) *οὐκ ἔτ' ἐστίν* S. taedet similes discordantias ceterorum testium congerere, sed credas concinnitate commendari *ὅτε μηκέτ' ἐστίν*, si tamen in prioribus dederat scriptor *ὅτε μηδέπω ἦν* || 3 ecl. cum lemm. hab. SMA. *δίων*[o] *ἐκ*[τ] *χαρι*[δ] S *βίωνος* pro *δίωνος* A || 4 *οὕτωσ* M | *ἔδοξεν* M | *θεῷ* e corr. M || 5 *χρῆν* SMA: *χρὴ* Dio | *μὴ γιγνομένῳ* S *μὴ γιγνομένω* (*γιν-* A) MA *μὴ γιγνομένων* Tr. *μηδὲν τῶν ὑπ' ἐκείνου γιγνομένων* Dion. scripserim in Stob. *μή ⟨τι τῶν⟩ γιγνομένων* || 6 *φέρειν, ὡς παραινοῦσιν ἄλλοι κτἑ.* Dio. Stobaei lectio nescio an orta sit, postquam *ὡς παραινουσιν* transiit in *ωσπερ εν ουσιν*. sic non mirum quod nescio quis *δεινοῖς* supplevit ad *ἐν* ut aliquem eliceret sensum, alius veram correctionem *παραινοῦσιν* in marg. adscripsit quae posthac in contextum recepta est et ipsa. hoc considerans Stobaei verba sic puto circumcidenda esse: *φέρειν ὡς [περ ἐν δεινοῖς οὖσι] παραινοῦσιν [δὲ] ἄλλοι* || 7 *λέγων* om. S || 8 *τὰ* (ante *θεῶν δῶρα*) om. typotheta ed. Gaisf. Lips., inde etiam Meineke. cf. Hom. Il. III 65 *οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα* | *κακῶς* Tr. | *τὰ* (ante *δῶρα*) recte om. Dio | *τὰ δῶρα τὰ ἔργα*] *τὰ ἔργα τὰ δῶρα* A || 10 *γινόμενα* S || 11 ecl. cum lemm. hab. MA, om. S. cf. Athen. VIII p. 344 B

Θεόκριτος ἐν περιδείπνῳ τοῦ πενθοῦντος λαιμάργως ἐσθίοντος 'θάρρει βέλτιστέ' εἶπεν 'οὐ σοὶ μόνῳ ταῦτα γέγονεν.'

35 *Ἀπολλώνιος Νουμηνίῳ* (XCIII Herch.).

Οὐ θρηνητέον οἵων φίλων ἐστερήθημεν, ἀλλὰ μνημονευτέον, ὅτι μετὰ τῶν φίλων τὴν καλλίστην βιοτὴν ἐβιοτεύσαμεν.

36 *Ὑπερίδου* (Epitaph. p. 93 Bl.[3]).

Χαλεπὸν μὲν ἴσως ἐστὶ τοὺς ἐν τοῖς τοιούτοις ὄντας πάθεσι παραμυθεῖσθαι. τὰ γὰρ πένθη οὔτε λόγῳ οὔτε νόμῳ κοιμίζεται, ἀλλ' ἡ φύσις ἑκάστου καὶ φιλία πρὸς τὸν τελευτήσαντα ⟨τὸν⟩ ὁρισμὸν ἔχει τοῦ λυπεῖσθαι. ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιρεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ μεμνῆσθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν. εἰ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν εὐδαίμονές τε γεγόνασι κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσονται. ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται. πρὸς

---

1 *ἐσθίοντος* (ut scr. Gesn.[2] qui primus ex M edidit eclogam) A *αἰσθιοντ* (ο supra αι et ο supra ι) sed post *τ* una litt. rasa M || 4 ecl. cum lemm. hab. SMA, *Ἀπολλωνίου* nec pl. Tr. de sententia vid. Teletis rel.[2] p. 60, 14 et adn. || 5 *φίλων* om. Tr. || 6 *βιωτὴν* M || 7 *ἐβιοτεύσαμεν* sed *ο* ex *ω* radendo corr. S *ἐβιωτεύσαμεν* M A idque in *ἐβιοτ-* corrigens Gesn.[2] mrg. *ἐβιώσαμεν* Tr. || 8 ecl. cum lemm. hab. S M A. pars extrema *εἰ δ' ἔστιν κτέ.* iteratur flor. Laur. p. 246, 12 Mein. et Maxim. c. 45 p. 642 Combef. sed utrobique *Ἀπολλωνίου* lemmate male addito ex Stobaei nimirum vicinis. agnoverunt Hyperidei epitaphii epilogum || 9 *ἐστὶν* M || 10 *πένθεσι* ci. Maehly || 12 *τὸν* addidit Sauppe || 13 *παραιρεῖν* ci. Gesn.[1] f. 524[v] mrg.: *παραινεῖν* libri nisi quod *παραιρεῖν* corr. A[2] (vid. Stob. III proleg. p. XXXVII adn.) || 15 *τῆς ἀρ.* ⟨*ἧς ἀποδεδείχασι καὶ τῆς δόξης*⟩ *ἧς* Maehly | *εἰ γὰρ* Leopardi mus. Rh. a. 1835 p. 11: *οὐ γὰρ* SMA || 18 *ἀγήρατον* SMA: *ἀκήρατον* Tr. p. 612

δὲ τούτοις, εἰ μέν ἐστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπτόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον· εἰ δ' ἔστιν αἴσθησις ἐν ᾅδου καὶ ἐπιμέλεια παρὰ τοῦ δαιμονίου, ὥσπερ ὑπολαμβάνομεν, εἰκὸς τοὺς ταῖς τιμαῖς τῶν θεῶν καταλυομέναις βοηθήσαντας πλείστης κηδεμονίας ὑπὸ τοῦ δαιμονίου τυγχάνειν.

37 *Ἀπολλώνιος Θεαιτήτῳ* (CXIV Herch.).

Τὸ λυπούμενον ἀλλοτρίοις κακοῖς παραμυθοῦ.

38 (40 Mein.) *Διονυσίου Ἁλικαρνασέως.*

Τοῖς δὲ ἀνθισταμένοις καὶ μὴ καραπίπτουσιν κουφότερα γίνεται τὰ κακά.

39 (41 Mein.) *Σωκράτους.*

Πεττείᾳ τινὶ ἔοικεν ὁ βίος, καὶ δεῖ ὥσπερ ψῆφόν τινα τίθεσθαι τὸ συμβαῖνον. οὐ γάρ ἐστιν ἄνωθεν βαλεῖν οὐδὲ ἀναθέσθαι τὴν ψῆφον.

---

1 *εἰ μην* (sine acc.) *ἔστιν* M ‖ 2 *εἰσὶν* M ‖ 3 Ἄ (rubr.) *δ' ἔστιν* flor. Laur., erravit Sarti ‖ 4 *ἐπιμέλεια τῶν οἰχομένων π. τ. δ.* Max. ‖ 5 *εἰκὸς* Cobet V. l.² p. 343 post Toupium ad Long. *π. ὕ.* c. 34: *εἴη* S M, Par. Laur., Max. *εἶναι* A ‖ 6 *κηδεμονίας* Ruhnkenius: *εὐδαιμονίας* S *ἐπιμελείας* M A Mac. *ἐπιμελείας καὶ* flor. Laur. apte comparatur Hierocles Photii bibl. p. 463, 13 *ἀνάγκη πλείστης ἐπιστροφῆς καὶ κηδεμονίας τυγχάνειν* ‖ 7 *δαιμονίου* omnes nisi quod *δαίμονος* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S ‖ 9 *τὸ λυποῦν μὲν οὖν* ci. Meineke | *παραμύθιον* A ‖ 10 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 36) M A (post ecl. 37), *ἁλικαρνασέως* M Tr. recepta est inter Gnom. homoeom. 191 Elt. Plutarchi libri *Περὶ τοῦ τὸν βίον ἐοικέναι πεττείᾳ* (Lampriae cat. 105) comminiscitur Elter l. c. simili imagine utuntur Sophocles (fr. 861) ap. Stob. IV 44, 43, Plato rei p. X p. 604 C (cf. infra p. 1135, 26). cf. etiam Duemmler *Kl. schr.* I p. 175 ‖ 12 *γίνεται* S M *γίγν-* A ‖ 14 quasi lemmata *πεττεία* et *ψῆφος* a m. rec. in marg. sinistro i. e. interiore, unde patet iam tum marginem dextrum ex parte abscissum fuisse in A | *ψῆφοι* A ‖ 15 *ἄνωθεν — ψῆφ* nunc avulsa in A | *βαλεῖν* S M: *βιῶναι* prop. Elter coll. Antiphontis *Περὶ ὁμονοίας* fr. 106 Blass *ἀναθέσθαι δὲ ὥσπερ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ* (Harp.) ‖ 16 *ἀναθέσθαι* S M (sic) *θέσθαι* Tr. p. 612. *al. ἀναθέσθαι* Gesn.² p. 618 mrg. ex ipso M

40 (38 Mein.) *Εὐσεβίου* (fr. 60 Mull.).

Ἀνιηροῦ τευ προσπεσόντος ἔπειτα χαλεπαίνειν τοῖς θεοῖς μέζον κακόν ἐστι ζητέειν.

41 (39 Mein.) *Τοῦ αὐτοῦ* (fr. 61 Mull.).

Ἀνιηροῦ τευ προσπεσόντος, εἴ τι τοῦ παρεστεῶτος ἔστιν εὑρεῖν μέζον, ἐπιλέγεο, καὶ εὑρών, ὅτι μὴ ἐκεῖνο ἀλλὰ τὸ μεῖον ἔχεις, ἀσπάζεο.

42 *Ξενοφῶντος ἐκ τῆς πρὸς Σώτειραν ἐπιστολῆς* (vol. V p. 291 Sauppe).

Ἀλλ' οὐδὲ ἐπὶ θανάτῳ προσήκει τοσοῦτον πένθος εὑρέσθαι ἐπισταμένην ὅτι ὁδοῦ ἀνθρωπίνης χρὴ νομίζειν ἀρχὴν μὲν γένεσιν τέλος δὲ θάνατον. ἀπέθανε δέ, ὅπερ ἂν καὶ ὁ μὴ θέλων ἔπαθε· τὸ δὲ καλῶς ἑκόντος τε ἔργον καὶ ἃ χρὴ παιδευθέντος. μακάριος οὖν δὴ Γρύλλος καὶ ὅστις οὐ τὸ μήκιστον ἑλόμενος τοῦ βίου, τὸ δὲ μετὰ ἀρετῆς, καὶ εἰ βραχὺν οἱ ἔδωκεν αἰῶνα ὁ θεός.

43 *Πλάτωνος ἐκ τοῦ ι' τῆς Πολιτείας* (p. 603 E — 604 D).

Ἀνήρ, ἦν δ' ἐγώ, ἐπιεικὴς τοιᾶσδε τύχης μετασχών,

---

1 ecl. cum lemm. hab. M A (post ecl. 41 Mein.), om. S. temere hanc et sequentem ecl. post ecl. 37 traiecerat Gesn.² p. 618, inde Gaisford et Meineke ‖ 2 *ἀνιηροῖ τεῦ* M | *χαλεπαίνειν* — (3) *κακὸν* avulsa perierunt in A | *τοῖσι θεοῖσι μέζον* Meineke: *τοῖς θεοῖς μεῖζον* M ‖ 4 ecl. cum lemm. hab. M A, om. S. *τοῦ αὐτοῦ* dedi ex M A. *Εὐσεβίου* temere Gaisford ‖ 5 *ἀνιηρ' οὐ τεῦ* M — *παρεστεῶτος* — (6) *εὑρεῖν* avulsa perierunt in A | *παρεστεῶτου* M; *παραστ-* oscitanter Gesn.² ‖ 6 *ἐστὶν* M. *ἔστι* Meineke | *εὑρέειν* Meineke | *μεῖζον* (*μέζον* Meineke) Gesn.²: *μέζω* M *μείζω* A ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 41 Mein.) M A (post ecl. 39 Mein.) ‖ 10 *οὐδὲ* vel *οὔτοι* prop. Meineke: *οὔτε* S M A ‖ 11 *εὑρέσθαι* S M A. *αἱρεσθαι* Stephanus *ἄρασθαι* Cobet Mnemos. IX p. 78 ‖ 13 *ὁ* secl. Orelli | *ἑκόντος* A Tr.: *ἑκόντως* S M ‖ 14 *καὶ ὅστις* suspectum Meinekio qui *κατέστη* (*factus est*) ci. subdubitans ‖ 16 *βραχὺν* (*οι* supra) A ‖ 17 ecl. cum lemm. hab. S, om. M A, *πλα*ᵀ *ἐκ*ᵀ *ῑ τῆς πολιτείας* S v. *λέγει που ὁ νόμος* (p. 1135, 18) — *φήσομεν μὲν οὖν* leguntur etiam supra Stob. IV 45, 10 p. 995, 4 (*Πλάτωνος Πολιτείας ι'*), ubi vide etiam de Plut. Consol. ad Apoll. p. 112 E

υἱὸν ἀπολέσας ἤ τι ἄλλο ὧν περὶ πλείστου ποιεῖται, ἐλέγομέν που καὶ τότε ὅτι ῥᾷστα οἴσει τῶν ἄλλων. Πάνυ γε. Νῦν δὲ τόδε ἐπισκεψώμεθα, πότερον οὐδὲν ἀχθέσεται ἢ τοῦτο μὲν ἀδύνατον, μετριάσει δέ πως πρὸς λύπην. Οὕτω μᾶλλον, ἔφη, τό γε ἀληθές. Τὸ δὲ νῦν μοι περὶ αὐτοῦ εἰπέ, πότερον αὐτὸν μᾶλλον οἴει τῇ λύπῃ μάχεσθαί τε καὶ ἀντιτείνειν, ὅταν ὁρᾶται ὑπὸ τῶν ὁμοίων, ἢ ὅταν ἐν ἐρημίᾳ μόνος αὐτὸς καθ᾿ αὑτὸν γίγνηται; Πολύ που, ἔφη, διοίσει, ὅταν ὁρᾶται. Μονωθεὶς δέ γε, οἶμαι, πολλὰ μὲν τολμήσει φθέγξασθαι, ἃ εἴ τις αὐτοῦ ἀκούοι αἰσχύνοιτ᾿ ἄν, πολλὰ δὲ ποιήσει, ἃ οὐκ ἂν δέξαιτό τινα ἰδεῖν δρῶντα. Οὕτως ἔχει, ἔφη. Οὐκοῦν τὸ μὲν ἀντιτείνειν διακελευόμενον λόγος καὶ νόμος ἐστί, τὸ δ᾿ ἕλκον ἐπὶ τὰς λύπας αὐτὸ τὸ πάθος; Ἀληθῆ. Ἐναντίας δὲ δὴ ἀγωγῆς γιγνομένης ἐν τῷ ἀνθρώπῳ περὶ τὸ αὐτὸ ἅμα, δύο ἔφαμεν δὴ ἀναγκαῖον εἶναι. Πῶς δ᾿ οὔ; Οὐκοῦν τὸ μὲν ἕτερον τῷ νόμῳ ἕτοιμον πείθεσθαι, ᾗ ὁ νόμος ἐξηγεῖται; Πῶς; Λέγει που ὁ νόμος ὅτι κάλλιστον ὅ τι μάλιστα ἡσυχίαν ἄγειν ἐν ταῖς ξυμφοραῖς καὶ μὴ ἀγανακτεῖν, ὡς οὔτε δήλου ὄντος τοῦ ἀγαθοῦ τε καὶ κακοῦ τῶν τοιούτων, οὔτε εἰς τὸ πρόσθεν οὐδὲν προβαῖνον τῷ χαλεπῶς φέροντι, οὔτε τι τῶν ἀνθρωπίνων ἄξιον ὂν μεγάλης σπουδῆς, ὅ τε δεῖ ἐν αὐτοῖς ὅ τι τάχιστα παραγίγνεσθαι ἡμῖν, τούτῳ ἐμποδὼν γιγνόμενον τὸ λυπεῖσθαι. Τίνι, ἦ δ᾿ ὅς, λέγεις; Τῷ βουλεύεσθαι, ἦν δ᾿ ἐγώ, περὶ τὸ γεγονὸς καὶ ὥσπερ ἐν πτώσει κύβων πρὸς τὰ πεπτωκότα τίθεσθαι τὰ αὑτοῦ πράγματα, ὅπῃ ὁ νοῦς αἱρεῖ

---

3 *δέ γε τόδ᾿* Plat. ‖ **5** *τὸ δὲ* S, Platonis plurimi: *τόδε* rectius Plat. cod. Vindob. 55 ‖ **6** *πότερον μᾶλλον αὐτὸν οἴει* Plat. | *οἴῃ* Tr. | *μαχεῖσθαι* Plat. ‖ **14** *δὴ* om. Plat. ‖ **16** *φαμὲν* Plat. | *δὴ* ex *δύο* corr. S *δὴ* Tr.: *αὐτῷ* Plat. libri, inde *αὐτώ* Morgenstern ‖ **17** *ᾗ* Tr., Plat. *ἢ* S ‖ **18** *κάλιστον* (λ suprascr.) S | *ὅτι κάλλιστον μάλιστα* Stob. IV 45 ‖ **19** *συμφ-* Plat., Plut. ‖ **27** *ὅπῃ* S hic et supra, Plat., Plut.: *ὅπου* Tr. | *ὁ νοῦς* hic S: *ὁ λόγος* supra S, Plat., Plut. | *αἱρεῖ* S, Plut.: *ἐρεῖ* supra S, Platonis plurimi

βέλτιστ' ἂν ἔχειν, ἀλλὰ μὴ προσπαίσαντας καθάπερ παῖδας ἐχομένους τοῦ πληγέντος ἐν τῷ βοᾶν διατρίβειν, ἀλλ' ἀεὶ ἐθίζειν τὴν ψυχὴν ὅ τι τάχιστα γίγνεσθαι πρὸς τὸ ἰᾶσθαί τε καὶ ἐπανορθοῦν τὸ πεσόν τε καὶ νοσῆσαν, ἰατρικῇ θρηνῳδίαν ἀφανίζοντα. Ὀρθότατά γ' ἂν οὖν πρὸς τὰς τύχας οὕτω προσφέροιτο. Οὐκοῦν, φαμέν, τὸ μὲν βέλτιστον τούτῳ τῷ λογισμῷ ἐθέλει ἕπεσθαι. Δῆλον δή. Τὸ δὲ πρὸς τὰς ἀναμνήσεις τε τοῦ πάθους καὶ πρὸς τοὺς ὀδυρμοὺς ἄγον καὶ ἀπλήστως ἔχον αὐτῶν ἆρ' οὐκ ἀλόγιστόν τε φήσομεν εἶναι καὶ ἀργὸν καὶ δειλίας φίλον; Φήσομεν μὲν οὖν.

---

1 *προσπαίσαντας* hic ut videtur Stob., nam *προσπέσαντας* S ut Tr., Platonis cod. Vind. 55: *προσπταίσαντας* Stob. IV 45, Platonis plurimi, Plut. ‖ 4 *τὸ πεσόν τε* Tr. hic, Stob. IV 45, Plat., Plut.: *τὰ πεσόντε* hoc loco S ‖ 5 *ἰατρικὴν* vel etiam *ἰατρικὴν καὶ* libri Platonis. *al. non legitur ἰατρικῇ* Gesn.[1] f. 525ᵛ mrg. id est in Platonis Ald. p. 133 | *θεραπεία* induxit et *θρηνωδίαν* superscr. S[1] | *γ' ἂν οὖν τις, ἔφη, πρὸς* Stob. IV 45 *γοῦν ἄν τις, ἔφη, πρὸς* Plat. ‖ 8 *πρὸς* (ante *τοὺς ὀδ.*) om. Stob. IV 45 ‖ 10 *εἶναι* Stob. IV 45, Plat.: *ναὶ* hoc loco S ‖ 11 *μὲν* S hic et Stob. IV 45, Plat.: om. Tr. hic et supra

CAPVT LVII.

ΟΤΙ ΟΥ ΧΡΗ ΠΑΡΟΙΝΕΙΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΤΕΛΕΥΤΗΚΟΤΑΣ.

1 Ὁμήρου Ἰλιάδος ω′ (54).

Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.

2 Ὁμήρου Ὀδυσσείας χ′ (412).

Οὐχ ὁσίη φθιμένοισιν ἐπ᾽ ἀνδράσιν εὐχετάασθαι.

3 (3. 4 Mein.) Μοσχίωνος ἐκ Φεραίων (fr. 3 N.[2]).

Κενὸν θανόντος ἀνδρὸς αἰκίζειν σκιάν·
ζῶντας κολάζειν, οὐ θανόντας εὐσεβές.

4 (5 Mein.) Ἀρχιλόχου (fr. 64 B.[4]).

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ᾽ ἀνδράσιν.

---

2 caput hoc exhibent S M, ecl. 1—16 A, unam eclogam Mac. inscriptionem ut Photius omnes. numerus ριη′ adscr. S ρκ′ M Mac. ριθ′ A ρκβ′ Tr. ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M A, nil nisi ὁμήρου compend. S quod lemma etiam ad secundam eclogam pertinet eadem linea scriptam ‖ **4** supra versum glossator, quem supra Stob. IV 56, 1 commemoravimus, scripsit ἄψυχον γὰρ δὴ σῶμα γῆν τιμωρεῖται ὀργιζόμενος in M ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M A, de S vide ad ecl. primam. adfert versum poetae nom. addito Clemens Al. Strom. VI 2 p. 425, 11 Stähl. simili ac Stobaeus usus gnomologio, cf. ad ecl. 5 ‖ **6** φθιμένοισιν S M A, Plinius Epist. IX 1, 3 qui v. οὐχ ὁσίη φθιμ. adfert: κταμένοισιν Hom., Clem. | ἐπ᾽ om. A ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A. μοσχίωνος nec pl. S sed ut etiam ad alterum versum spectet eadem linea scriptum. φεραιῶν M(?) A *in Pheraeis* igitur Gesn.[2] mrg. Φεραίων Meineke ‖ **8** καινὸν A ‖ **9** alter versus cum priore coniungitur in A, disiungitur fortiore distinctione (σκίαν: —) interposita in S. dubito de M. cohaerere versus iam voluerunt Gesner et Grotius, si separandi sunt (separarunt Gaisford et Meineke), tamen ex una eademque scaena petiti videntur ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M A. adfert versum addito poetae nom. Clemens Al. Strom. VI 2 p. 425, 13 Stähl. ex eodem gnomologio hauriens ac Stobaeus, cf. ad ecl. 2. cf. schol. Odyss. χ 412 ubi recte κερτομέειν ‖ **11** κτθανοῦσιν M

5 (6 Mein.) *Εὐριπίδου Ἀντιγόνης* (fr. 176 N.²).

Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος
ἔχει· τί γὰρ τοῦδ' ἐστὶ μεῖζον ἐν βροτοῖς;
τίς γὰρ πετραῖον σκόπελον οὐτάζων δορὶ
ὀδύναισι δώσει; τίς δ' ἀτιμάζων νέκυς,
εἰ μηδὲν αἰσθάνοιντο τῶν παθημάτων;

6 (7 Mein.) *Αἰσχύλου Ἕκτορος* (fr. 266 N.²).

Καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν
εἴτ' οὖν κακουργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει
τῷ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερτέρα,
καὶ τοῦ θανόντος ἡ Δίκη πράσσει † κότον.

7 (8 Mein.) *Διονυσίου Σωτείρας* (fr. 6 K.).

Πρὸς τὸν τελευτήσανθ' ἕκαστος, κἂν σφόδρα
ζῶν ἐχθρὸς ᾖ τις, γίγνεται φίλος τότε.

8 (10 Mein.) *Τιμοκλέους Συνεργικά* (fr. 31 K.).

---

1 ecl. cum lemm. hab. S M A. duo versus priores etiam supra IV 52ᵇ, 23 non sine discrepantia cod. A (*Εὐρ. ἀντιγόνῃ*). dei esse haec verba in fine fabulae introducti coniecit Wecklein. quam suspicionem redarguit Ericus Mueller De Gr. deorum partibus trag. p. 92 ‖ **2** *ἀνθρώποισιν εἰκέων* M (non etiam A, ut adnotat Nauck), et *ἀνθρώποισιν αἰκιῶν* Schneidewin ‖ **3** pro *τί γὰρ — βροτοῖς;* supra IV 52ᵇ, 23 *μαθεῖν δὲ πᾶσίν ἐστιν εὐμαρές* idque praestare intellexit Nauck. verba *τί γὰρ — βροτοῖς* interpolata sunt a gnomologo | *ἔστιν* M ‖ **6** *αἰσθάνοιντο* sed alt. *ι* ex *ν* corr. M¹ ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M A, *ἕκτοροσ* M. fuerit *Ἕκτορος ⟨λύτροις⟩* ‖ **8** *εἰ θέλεις* S M, om. A. *εἴτε λῇς* ci. Nauck | *εὖ ἐνεγετεῖν* M ‖ **9** *εἴτ' οὖν* Hermann: *ὃ γοῦν* (*γοῦν* M) S M A *τὸ γοῦν* Tr. *ἤγουν* Grotius | *ἀμφὶ δεξίωσ* (*δεξιῶς* A) M A ‖ **10** *τῷ* Salmasius: *καὶ* S M A | *φθιτούς* Hermann: *βροτούς* S M A ‖ **12** *κότον* S M A: *τόκον* scr. Nauck in ed. priore ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A, *δι^ο* nec pl. S ‖ **14** *τελευτήσαντα* M Tr. ‖ **15** *ζῶν* Meineke: *ὢν* S M A ‖ **16** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 9 Mein.) M A (post ecl. 8) Mac. *τιμοκλ^ε* (*-κλέους* Mac.) nec pl. S Mac. *συνερτι* (sic fere) M *συνεργικά* A *Συνερίθων* vel *-ίθοις* vel *Συνεργάταις* scribendum esse putavit Meineke, cf. Hist. cr. com. Gr. p. 433. Theophilus ad Autol. II c. 38 p. 182 Otto *Τιμοκλῆς λέγων 'τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός'*. Elter De gnomol. Gr. hist. atque or. III p. 136

Τοῖς μὲν τεθνεῶσιν ἔλεος ἐπιεικὴς θεός,
τοῖς ζῶσι δ' † ἕτερον ἀνοσιώτατον Φθόνος.

9 *Εὐριπίδου Φοινισσῶν* (1320 s.).

Τοῖς γὰρ τεθνεῶσι χρὴ τὸν οὐ τεθνηκότα
τιμὰς διδόντα χθόνιον εὐσεβεῖν θεόν.

10 (11 Mein.) *Σοφοκλέους Λαρισσαίων* (fr. 350 N.[2]).

Μηδὲ τῷ τεθνηκότι
τὸν ζῶντ' ἐπαρκεῖν αὐτὸν ὡς θανούμενον.

11 (12 Mein.) *Μιμνέρμου*

* * *

12 (12[a] Mein.) . . . *ἐκ Νεοπτολέμου* (p. 829 N.[2]).

Δεινοὶ γὰρ ἀνδρὶ πάντες ἐσμὲν εὐκλεεῖ
ζῶντι φθονῆσαι, κατθανόντα δ' αἰνέσαι.

13 *Σοφοκλέους Αἴαντι* (1091 s.).

Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφὰς
εἶτ' αὐτὸς ἐν θανοῦσιν ὑβριστὴς γένῃ.

14 *Μοσχίωνος* (fr. 7 p. 815 N.[2]).

---

1 *τεθνεῶσιν* A Tr. p. 614, Theoph.: *τεθνηκόσιν* SM Mac. ‖ **2** *ἕτερον ἀνοσιώτατον* (-*τατος* A) S M A Mac. verba nondum expedita. *ἔφεδρος ἀνοσιώτατος* temptavit Meineke, *ἐχθρῶν ἀνοσιώτατος* Headlam qui poterat etiam *ἐφέδρων ἀνοσιώτατος*. 'missis nugis' *ἕτερος ἀνοσιώτατος* scribi iubet Haupt Opusc. III p. 608 ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 8) M A (post ecl. 10 Mein.) ‖ **4** *τεθνεῶσι* (-*σιν* M) M A *τεθνηκόσιν* S | *χρὴ* Eur. *ἄρ'* (*ἆρ'* M A) *ἦν* S M A. fort. *χρῆν* Stob. | *τεθνακότα* A ‖ **5** *χρόνιον* A ‖ **6** ecl. cum lemm. hab. S (post ecl. 10 Mein.) M A (post ecl. 9 Mein.). fab. nom. om S, qui *σοφο*[ς] offert ante *μηδὲ*, dein *σοφο*[ς] post *θανούμενον*: — idem S. *Λαρισαίων* Meineke ‖ **7** *μηδὲ* S A *μὴ δὲ* M Tr. *χρὴ δὲ* prop. Gesn.[1] f. 525[v] ‖ **8** *ἐπαυχεῖν* ci. Tyrwhitt ‖ **9** sequitur *μιμνέρμου* nec pl. S (de quo vide ad ecl. 10) *μιμνέρμου ἐκ νεοπτολέμου* M A. sed Meinekio obsecutus (ut Bergk P. l.[4] II p. 33) lacunam indicavi post *Μιμνέρμου*, nam qui adferuntur versus *ἐκ Νεοπτολέμου* alius sunt poetae, fortasse tragici (cf. Aristot. poet. 23 p. 1459 b, 7). neque igitur assentior Nauckio Mimnermum tragicum statuenti nec magis eis quae disseruit Sternbach Melet. gr. I p. 69, cf. supra Stob. IV p. 898, 9 adn. ‖ **12** *ζῶντι*] cf. Hilberg *Princip der silbenw.* p. 216 ‖ **13** ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ **15** *εἶτ'* Soph.: *μήτ'* S M A ‖ **16** ecl. sine lemm. hab. S, addito lemmate M A

⟨Τί⟩ κέρδος οὐκέτ' ὄντας αἰκίζειν νεκρούς;
τί τὴν ἄναυδον γαῖαν ὑβρίζειν πλέον;
ἐπὰν γὰρ ἡ κρίνουσα καὶ τὰς ἡδονὰς
καὶ τἀνιαρὰ φροῦδος αἴσθησις φθαρῇ,
τὸ σῶμα κωφοῦ τάξιν εἴληφεν πέτρου.

15 *Χείλωνος.*

Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει ἀλλὰ μακάριζε.

16 *Πλάτωνος Πολιτείας ε'* (p. 469 D—E).

Ἀνελεύθερον δὲ οὐ δοκεῖ καὶ φιλοχρήματον νεκρὸν συλᾶν, καὶ γυναικείας τε καὶ σμικρᾶς διανοίας τὸ πολέμιον νομίζειν τὸ σῶμα τοῦ τεθνεῶτος ἀποπταμένου τοῦ ἐχθροῦ, λελοιπότος δὲ ᾧ ἐπολέμει; ἢ οἴει τι διάφορον δρᾶν τοὺς τοῦτο ποιοῦντας τῶν κυνῶν, αἳ τοῖς λίθοις ⟨οἷς⟩ ἂν βληθῶσι χαλεπαίνουσι, τοῦ βάλλοντος ⟨οὐχ ἁπτόμεναι⟩; Οὐδὲ σμικρόν, ἔφη. Ἐατέον ἄρα τὰς νεκροσυλίας καὶ τὰς τῶν ἀναιρέσεων διακωλύσεις; Ἐατέον μέντοι, ἔφη, νὴ Δία.

17 *Πλάτωνος Νόμων ια'* (p. 926 E — 927 B).

Εἴς τινα γὰρ οὖν μοι καιρὸν φαινόμεθα τοὺς ἔμπροσθεν λόγους διεξελθεῖν, ὡς ἄρα αἱ τῶν τελευτησάντων ψυχαὶ δύναμιν ἔχουσί τινα καὶ τῶν κατ' ἀνθρώπους

---

1 *τί* tacite suppl. Gesn.[1] f. 525[v] ‖ 1. 2 v. *αἰκίζειν* et *ὑβρίζειν* sedem mutare vult Nauck coll. ecl. 1, Eur. El. 902, Phoen. 1663 ‖ 3 *ἐπὴν* Wagner | *τὰς ἡδονὰς* Porson: *τὰ ἡδίονα* S M A *τὰ ἡδίων* Tr. ‖ 6 ecl. cum lemm. hab. S M A, *χίλωνος* S. Chiloni adscribit v. *τὸν τετελευτηκότα μακάριζε* Demetrius Phal. Stob. III 1, 172 *γ'* p. 116, 7 ubi vide quae adnotavimus ‖ 7 *τὸν* [τε]*τελευτηκότα* corr. S[1] ‖ 8 ecl. cum lemm. hab. S M A ‖ 10 *τε* om. Tr. ‖ 13 *οἷς* tacite e Plat. suppl. Gesn.[1] f. 526[v] ‖ 14 *οὐχ ἁπτόμεναι* e Plat. tacite supplevit Gesn.[1], inde etiam Gaisford et Meineke ‖ 16 *διακολύσεισ* M | v. *ἐατέον* (*ἐα-* M) *μέντοι, ἔφη, νὴ Δία* (*δῖα* M) inserui ex M, om. S A. sed in A verbo *διακωλύσεις* desinit fol. 213[v] nunc extremum, olim ut etiam in A lecta esse illa verba non dubium sit, cf. quae exposui Stob. III proleg. p. XXXVIII ‖ 17 ecl. hab. S, om. M. *Πλα*[τ] *νόμων ια'* addidi ex S *τοῦ αὐτοῦ* Tr. ‖ 20 *τινὰ καὶ τῶν* S: *τινα τελευτήσασαι, ᾗ τῶν* Plat., e Plat. Gesn.[1] f. 526[v]

πραγμάτων ἐπιμελοῦνται· ταῦτα δὲ ἀληθεῖς μέν, μακροὶ δέ εἰσι περιέχοντες λόγοι, πιστεύειν δὲ ταῖς ἄλλαις φήμαις χρεὼν περὶ τὰ τοιαῦτα, οὕτω πολλαῖς καὶ σφόδρα παλαιαῖς οὔσαις, πιστεύειν δ' αὖ τοῖς νομοθετοῦσι ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ἄν περ μὴ παντάπασιν ἄφρονες φαίνωνται. . . . . . καὶ τιμῶσί τε αὐτοὺς εὐμενεῖς εἶναι καὶ ἀτιμάζουσι δυσμενεῖς.

---

2 *δ' εἰσὶν* Plat. | *πιστεύειν* — (4) *οὔσαις* om. Tr. | *δὲ* S, Plat.: *τε* Gesn.[1] ex Plat. Ald. p. 343 unde ille suo more supplevit quae deesse vidit in Tr. ‖ 3 *πολλαῖς* S: *πολλαῖσιν* Plat., e Plat. Gesn.[1] ‖ 4 *αὖ τοῖς* Gesn.[1]: *αὐτοῖς* S. *αὖ καὶ τοῖς* Plat. ‖ 5 *φαίνωνται* Tr., Plat., ex *γίνωνται* corr. S[1]. post *φαίνωνται* indicavi lacunam. quae addit Plat. *ταύτῃ δὲ εἰ ταῦτ' ἐστὶν κατὰ φύσιν, πρῶτον μὲν τοὺς ἄνω θεοὺς φοβείσθων, οἳ τῶν ὀρφανῶν τῆς ἐρημίας αἰσθήσεις ἔχουσιν, εἶτα τὰς τῶν κεκμηκότων ψυχάς, αἷς ἐστιν ἐν τῇ φύσει τῶν αὑτῶν* (*αὐτῶν* Ald.) *ἐκγόνων κήδεσθαι διαφερόντως* tacite e Plat. Ald. inseruit Gesn.[1], inde etiam Gaisford et Meineke

---

CAPVT LVIII.

ΟΤΙ ΤΩΝ ΠΛΕΙΣΤΩΝ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ Η ΜΝΗΜΗ ΔΙΑΡΡΕΙ ΤΑΧΕΩΣ.

1 *Εὐριπίδου* (fr. 1081 N.[2]).
Τύμβῳ γὰρ οὐδεὶς πιστὸς ἀνθρώπων φίλος.

2 *Πινδάρου* (fr. 160 Schr.).
Θανόντων δὲ καὶ λόγοι φίλοι προδόται.

3 *Σοφοκλέους Αἴαντος* (1266 s.).
Φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται.

4 *Ἀρχιλόχου* (fr. 63 B.[4]).
Οὔτις αἰδοῖος μετ' ἀστῶν οὐδὲ περίφημος θανὼν
γίγνεται· χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν
⟨οἱ⟩ ζοοί, κάκιστα δ' αἰεὶ τῷ θανόντι γίγνεται.

5 *Στησιχόρου* (fr. 52 B.[4]).
Θανόντος ἀνδρὸς πᾶσ' ἀπόλλυταί ποτ' ἀνθρώπων χάρις.

---

1 Caput legitur in S M, una ecloga etiam in Mac. titulum habent ut Photius S M Mac. numerum ρι϶' adicit S ρκα' M Mac. ρκγ' Tr. tituli auctor gnomologus respexit ecl. 3 (*ταχεῖα — διαρρεῖ*) ‖ **3** ecl. cum lemm. hab. S M. recurrit corp. Par. 877 Elt. (*Εὐριπιδ*) ‖ **4** *τύμβω δγὰρ* sic cod. Par. 1168 | *πιστὸς*] *ὅστις* ci. Meineke ‖ **5** ecl. cum lemm. hab. S M, *πιν*^{δ} S *μενάνδρου* M inde Gesn.[2] mrg. recurrit corp. Par. 878 Elt. (sine lemm.) ‖ **6** *θανόντος* corp. Par. | *λόγοι* quod *λόγῳ* interpretatur, Bergkio suasore expunxit Schroeder ‖ **7** ecl. cum lemm. hab. S M. recurrit corp. Par. 879 Elt. (*Σοφοκλῆς*) ‖ **10** ecl. cum lemm. hab. S M ‖ **11** *οὐδὲ* nescio quis: *καὶ* S M ‖ **12** *ζωοῦ* S *ζώον* M: corr. Porson ‖ **13** '*manus ignota exemplari, quo utor, Grotiano adscripsit οἱ ζωοί, κάκιστα δ' αἰεὶ*' Gaisford: *ζωοι* (sine acc.) *κάκιστα δέει* (*δὲ* S) S M. neque igitur *δ'* ⟨*αἰεὶ*⟩ scribendum ut solent editores, immo in *δέει* (quod offert M) ipsum illud latet *δ' αἰεὶ* ‖ **14** ecl. cum lemm. hab. S A, *στησιχώρου* M ‖ **15** *θανόντοσ* in *θανῶντοσ* corr. M[1] | *πᾶσ'*

6 (6. 7 Mein.) *Εὐριπίδου Τημενίδαις* (fr. 736 N.[2]).

Ὡς σκαιὸς ἀνὴρ καὶ ξένοισιν ἄξενος
καὶ μνημονεύων οὐδὲν ὧν ἐχρῆν φίλον.
σπάνιον [δ'] ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι,
κἂν ὁμόθεν ὦσι· τὸ γὰρ ἔχειν πλέον κρατεῖ.

7 (6. 7 contin. Mein.) *Εὐριπίδου* (fr. 736 N.[2]).

Τῆς εὐσεβείας ἡ δ' ἐν ὀφθαλμοῖς χάρις
ἀπόλωλ', ὅταν τις ἐκ δόμων ἀνὴρ θάνῃ.

8 *Σοφοκλέους* (fr. 868 N.[2]).

Χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κεἰς λήθην ἄγει.

ἀπόλλυταί ποτ' ἀνθρώπων Klein duce Scaligero: *πᾶσα πολιὰ* (*πολιᾶ* M) *ποτ' ἀνθρώπων* S M *πᾶσ' ὄλυτ' ἀνθρώπων* Tr.

1 ecl. cum lemm. hab. S M. *Τημενίδαις* Meineke: *τημενίσιν* S *τημενίσῖ* M ‖ 2 *ἀνὴρ* S M: corr. Matthiae ‖ 4 cohaeret versus cum prioribus in S M, frustra divellebat Grotius Dict. poet. p. 517 quem secutus est Gaisford lemmate *τοῦ αὐτοῦ* addito | *σπάνιον* prop. Gesn.[1] mrg.: *δάνειον* S M | *δ'* tacite secl. Grotius l. c. ‖ 5 *ομοθεν* sine sp. et acc. M | *κρατεῖ*] *σθένει* ci. Nauck. post *κρατεῖ* plenius distinguitur in S M ubi proximis duobus versibus tamquam novae eclogae praemittitur lemma *εὐρι*πδ (sic S *εὐριππί* M). versus cohaerere cum prioribus (*πλέον κρατεῖ Τῆς εὐσεβείας· ἡ δ' ἐν ὀφθ.*) perspexit Grotius. sed conservanda est temeritas gnomologa nisi vis Stobaeum sua domo expellere ‖ 6 *ἡ δ'*] *ἦδ'* M ‖ 8 *ἀνὴρ θάνῃ* M. eadem olim legebantur in S sed deleta sunt aeque atque ecl. 8: *ἔλθῃ* Tr. ‖ 9 ecl. cum lemm. *σοφοκλέους* hab. M Mac. erasa est ecloga in S, extant tamen certa vestigia quibus agnoscas olim fuisse *χρόνος δ' ἀμαυροῖ πάντα κ' εἰς λήθην ἄγει,* cf. E. Zomarides apud Osc. de Gebhardt *Beitr. zur bücherkunde und philol. Aug. Wilmanns gewidmet* (Lips. 1903) p. 254. lemma fuerat *σοφοκλ*ε in S, ecl. et lemma om. Tr. recurrit versus Men. monost. 545

[ΓΝΩΜΑΙ ΘΕΟΚΤΙΣΤΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΑΛΑΚΩΣ ΚΑΙ ΥΠΤΙΩΤΕΡΩΣ ΔΙΑΚΕΙΜΕΝΟΥΣ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΗΝ ΩΦΕΛΕΙΑΝ ΠΑΡΕΧΟΥΣΑΙ, ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

1 *Ἀνιαρὸν μέν, πῶς γὰρ οὔ; τὸ μὴ ἐπικουφίζειν ἀτυχίας ἐλέῳ καὶ συμφορὰς διὰ τὸ ἀνθρώπινον ἀδοκήτως παραπιπτούσας, ἀλλ᾽ ὀνειδίζειν καὶ δριμυτέραν τὴν ὀδύνην ἐργάζεσθαι, ὑπέκκαυμα τοῦ πάθους καὶ τῆς δίκης εἰς τὸ ὁμογενὲς καθεστῶτας.*

2 *Βέλτιον ἐπὶ ξυροῦ ἢ ὄγκου βαίνειν μετὰ προλήψεως διὰ τὸ ἀβέβαιον καὶ ἀστάθμητον τοῦ βίου.*

3 *Γῆν ὥσπερ ἐπαμησάμενοι ἄνθρωποι, ἐπὶ τὸ ἀσελγέστερον προϊούσης τῆς μοχθηρίας, κατέχεαν ἑαυτοῖς καὶ τοῖς ἐχθροῖς γέλωτα ὤφλησαν, ὡς καὶ οἱ ἐπιγενόμενοι ὀφλισκάνουσιν.*

4 *Δεινὴ πέφυκεν ἡ συνήθεια κόρον ἀπογεννῆσαι καὶ φύσιν ἐκ παραλλήλου μεταποιῆσαι.*

---

1 gnomas Theoctisti quasi novum caput addunt S M Tr., non nisi duas sententias (n. 12 et 22) Mac. titulum offerunt S M Tr. Mac. sed v. *κατὰ στοιχεῖον*, quorum loco *μετὰ μοχθηρίας* praebet M, offert solus Tr., om. S. nil nisi *Γνῶμαι θεοκτίστου* Mac. numerum *ρκ′* addit S *ρκβ′* M Mac. caret numero Tr. adiectam putes hanc syllogen appendicis instar codici S M A librorum archetypo vel eius fere aequali post Photii aetatem. Photius enim eam ignorat tam in capitum dinumeratione quam in scriptorum laterculis. uncis igitur inclusi ut a Stobaeo alienam. recte iudicavit O. de Gebhardt l. c. p. 254 ‖ 4 cum sententia cf. Stob. IV 48[a], 9 p. 1010, 3 et quae adnotavimus | *οὐ* M ‖ 5 *ἐλέω* (vel -*ῳ*) S, om. M sed ut inter *ἀτυχίασ* et *καὶ* quinque fere litterarum lacuna relicta sit, fuerit igitur *ἐλέωι* | *συμφορὰς* scripsi: *συμφορᾷ* (vel -*ᾶ*) S M Tr. *συμφορῷ* typothetae vitio Gesn.[2] ‖ 8 *εἰς* prop. Gesn.[1] mrg.: *διὰ* S M ‖ 9 *ξυροῦ* (ut coniecit Gesn.[1] mrg.) S M *ξηροῦ* Tr.

5 *Εὐπαθοῦσι τοῖς φίλοις οἱ πολλοὶ ⟨συν⟩ήδονται, δυσπαθοῦσι δὲ εὐαρίθμητοι συμπάσχουσι, κακῷ τὸ κακὸν παρηγοροῦντες.*

6 *Ζωὴν ἀμείψασθαι χειρίστης τὴν κρατίστην ἐπιπονώτερον.*

7 *Ἠλιθιότητος οὐχ ἧττον ἢ κενοσπουδίας τὸ ὑπεκλύειν τὸ ἀνακεχωρηκὸς τοῦ θυμοειδοῦς ἐν τοῖς περιπάτοις.*

8 *Θράσει μὲν οὐδεὶς οὐδέπω, πόνῳ δὲ καὶ γενναιότητι καὶ ἐπιεικείᾳ ἀρετὴν ἐπεκτήσατο.*

9 *Ἰατρεύειν δεῖ τοὺς ἀναφέροντας καὶ μή, μή πως οἱ μὲν πρὸς τὴν αὐτὴν νόσον οἱ δὲ τὴν ἐπὶ θανάτῳ βαδίσωσι.*

10 *Κράτιστον μὴ μᾶλλον ὑπ' ἀγχινοίας ἢ ἀρετῆς ἐγκαλλωπίζεσθαι.*

11 *Λίαν εὖ βεβηκότων ἀνδρῶν ⟨τὸ⟩ τῶν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐν τοῖς δεινοῖς διαφυλαττόντων.*

12 *Μέγιστον μὲν καὶ θεοῦ μόνου τὸ ἀνάλωτον, γενναίων δὲ τὸ καὶ μετὰ τὸ ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας ἀχθῆναι ἐν τῷ παραχρῆμα ἀνενεγκεῖν.*

13 *Ναῦν ἐξ ἑνὸς ἀγκυρίου, καὶ ⟨βίον⟩ ἐκ μιᾶς ἐλπίδος πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἀπαθείας οὐ καθορμίζομεν.*

---

1 *εὐπαθοῦσι* (ut scr. Meineke) S Tr. *εὖ παθοῦσιν* M | *συνήδονται* scripsi: *ἥδονται* libri ‖ 6 *ἠλιθιότητος* (*ἠλ-* M) ut coniecerat Gesn.[1] S M: *ἠλιθιότης* Tr. ‖ 7 *περιπάτοις* Tr.: *περιπέζοις* S M ‖ 8 ecloga recurrit corp. Par. 521 Elt. sine lemm., sed ut praecedat Stob. IV 31^{b}, 1 (*Εὐριπ.*), inde Euripidi verba tribuunt Maximus 40 p. 634, 1 Anton. II 71 p. 136, 2, cf. Nauck Tr. fr.[2] praef. VIII adn. *Θεοκρίτου* lemma quod praebet Arsenius p. 458, 17 depravatum esse ex *Θεοκτίστου* idem intellexit Nauck ed. pr. p. 549. cf. Wachsmuth *Stud. zu den gr. Floril.* p. 141 s. | iambos num agnoverit gnomologus dubium, et fortasse exciderunt scriptori invito. ad *πόνῳ δὲ κτὲ.* subaudiendum *ἕκαστος*, exempla huius brachylogiae collegerunt Kuehner-Gerth II 2 p. 567 ‖ 12 *ἐγκαλλωπίζεσθαι* Tr. *ἐγκαλωπίζεσθαι* S M ‖ 14 *τὸ* addidi ‖ 16 sententiam hanc offert etiam Mac. | *καὶ θεοῦ μόνον* om. Tr. | *μόνου* dedi ex M Mac.: *μόνον* S | *τὸ* S Mac.: *τοῦ* M | *ἀνάλωτον* M Mac. *ἀνάλατον* S *ἀνάλαστον* Tr. ‖ 17 *ἀχθῆναι* M Mac. *ἀρχθῆναι* S ‖ 19 cf. Stob. III 1, 104 IV 46, 22 et quae ibi adnotavimus | *ἀγκυρίου* M *ἀγκύρου* S *ἀγκύρας* Tr. | *τὸν βίον* (praetuli *βίον*) inseruit Meineke, cf. p. 1001, 7 ‖ 20 *οὐ καθορμίζομεν* ex *οὐχ ὁρμίζομεν* corr. S[1]

14 *Ξένον χρὴ πάντα τρόπον τῶν γλαφυρῶν θεαμάτων τυγχάνειν καὶ μετέωρον σκιατροφίας, μή πως ὑφ᾽ ἡδονῆς ἀρθέντα ἐπίσημον σχεῖν τὴν πονηρίαν.*

15 *Οὐ χαλεπὸν τοσοῦτον αὐτοῖς πληρώμασι καταδῦναι ναῦν ὅσον ὑπέραντλον αὑτὸν τοῖς πάθεσιν ἀπειρηκότα τῷ βυθῷ τῆς ἀπωλείας καταβαπτίσαι.*

16 *Πᾶν ὃ τιμῆς τε καὶ τιμωρίας κατὰ τὸ ἴσον ἀφέστηκεν, οὔπω ἀρετή.*

17 *Ῥᾳστώνης τὴν ἀκμὴν παραιρεῖσθαι, κακίας ὑποπιμπλάσης καὶ διωλύγιον τὸν ὄλισθον παρασκευαζούσης.*

18 *Σαινόντων παρασίτων ἐπ᾽ ἀρρήτοις καὶ ἀνωνύμοις αἰσχρουργίας καὶ ὡς τὸ πολὺ καταγοητευόντων μὴ ἐπιστρέφεσθαι.*

19 *Τὸ μὲν δυσωπεῖσθαι τὰς τῶν φίλων συνουσίας εἰς δυσμένειαν ἀποτελευτώσας φυλάξασθαι οὐ ῥᾴδιον πρὸ πολλοῦ συνιδεῖν ἐπηλυγαζόντων τὸ ἀμύνασθαι, τὸ δὲ τὰς τῶν διαφόρων.*

20 *Ὑψιτενεῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν τῶν σωτηρίων ὁδῶν ἐπιλαμβανόμενον.*

21 *Φεύγειν δεῖ πάντα τρόπον τὰς σκολιὰς καὶ πρανεῖς, τὰς δὲ ἀποτόμους καὶ ὀρθίους τρίβους ἀσπάζεσθαι.*

22 *Χαλεπὰ τὰ καλά, τὰ δὲ κακὰ οὐ χαλεπά.*

23 *Ψυχὴν ὅ τι μάλιστα τῆς τοῦ σώματος βδελυρίας χωρίζειν, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη τὴν τούτου συμπάθειαν ἀποικονομεῖσθαι.*

24 *Ὥρας χρὴ ἀπεριμαχήτως ἠρηκέναι· τὸ γὰρ περιεῖναι αὐτὰς κινδυνεύει μὴ οὐχὶ ἐπ᾽ ἔσχατον κακὸν ὥσπερ αὖ κατὰ τὸ ἐναντίον χωρῆσαι.*]

---

5 *ὑπεραντλῶν* M | *αὐτὸν* tacite Orelli Opusc. sent. I p. 406: *αὐτὸν* libri ‖ 7 *ἶσον* M ‖ 9 *ὑποπιμπλάσησ* (ut scr. Meineke) M *ὑποπιμπλώσης* S ‖ 11 *ἐπαρρήτοισ* M ‖ 14 ss. non expedio ‖ 15 *πρὸ πολλοῦ συνϊδεῖν* M *προπολλοῦσαν* (sed *α* ni fallor corr. in *υ*) *ἰδεῖν* S ‖ 22 excerpsit etiam Mac. Platonis Rei p. p. 435 C (cf. 497 D) *τὸ λεγόμενον ἀληθές, ὅτι χαλεπὰ τὰ καλά* mihi suggessit Diels ‖ 23 *βδελυρίασ* M *βδελλυρίας* S ‖ 24 *ὅτι πᾶσα* S *ὅτι μὴ πᾶσα* M | *τούτου* SM *τούτων* Tr. | *ἀποικοδομεῖσθαι* prop. Gesn.[1] mrg. sed recte Hieroclis Stob. III 39, 36 p. 733, 8 et Arr. Epict. diss. IV 1, 44 commonuit Orelli l. c. p. 655

COMPARATIO NVMERORVM

M.	H.	M.	H.	M.	H.
flor. 43	Stob. IV 1	105	107	144	149
1—17	1—17	106	108	145	150
18	19	107	109	146	151
19	18	108	110	147	152
20	20	109	111	148	153
21	22	110	112	149	154
22	24	111	113	150	155
23	23	112	114	151	156
24	21	113	115	152	157
25—65	25—65	114	116	153	158
66	66a	115	117	154	159
66 contin.	66b	116	118	154 contin.	160
67	67	117	119	155	161
67 contin.	69	118	120		
68	71	119	121	flor. 44	Stob. IV 2
69	78	deest	122	1—6	1—6
70	68	120	123	7	8
71	70	121	124	8	7
72—77	72—77	122	125	9	9
78	79	123	126	10	10
79	80	124	127	11	10 contin.
80	84	125	128	12	11
81	83	126	129	13	12
82	91	127	130	14	13
83	82	128	131	15	14
84	81	129	132	16	15
85—90	85—90	130	133	17	16
91	92	131	134	18	17
92	93	132	135	19	18
93	94	133	136	20. 21	19
94	95	133 contin.	137	22	20
95	96	134	138	22 a	21
96	97	135	139	23	22
97	98	136	140	24—39	23
97 contin.	99	137	141	40	24
98	100	138	142	41	25
99	101	139	143	*41	26
100	102	140	144	42	27
101	103	deest	145	43	28
102	104	141	146	44	29
103	105	142	147	45	30
104	106	143	148	46	31

M.	H.
47	32
48	33
49	34
50	35
51	35 contin.
52	36
53	37
54	38
55	39
56	40
57	41
58	42
58 contin.	43
59	44
60	45
deest	46
deest	47
deest	48
61	49
deest	50
tit. deest	Stob. IV 3
cap. deest	deest
flor. 45	Stob. IV 4
1—31	1—31
flor. 46	Stob. IV 5
1	1
2	2
3	11
4	13
5	14
6	12
7	3
8	4
9	5
10	6
11	7
12	8
13	9
14	10
15—70	15—70
71	73
72	72
73	71
74—91	74—91
92	93
93	94
94	92
95—96	95—96

M.	H.
97	101
98	102
99	97
100	98
101	99
102	100
103—112	103—112
flor. 47	Stob. IV 6
1—15	1—15
15 contin.	15a
16—25	16—25
flor. 48	Stob. IV 7
1	1
2	4
3	10
4	6
5	11
6	2
7	3
8	5
9	8
10	9
11	7
12—45	12—45
deest	45b
46—52	46—52
53	54
54	53
55—76	55—76
flor. 49	Stob. IV 8
1—3	1—3
4	4
4 contin.	4a
5	5
6	6
7	9
8	7
9	8
10—21	10—21
22	23
23	22
24—29	24—29
30—46	30
47	31
48	32
49	33
50	34

M.	H.
flor. 50	Stob. IV 9
1—6	1—6
7	16
8	7
9	8
10	9
11	10
12	11
13	12
14	13
15	14
16	15
flor. 51	Stob. IV 10
1—4	1—4
5	6
6	7
7	8
8	10
9	11
10	13
11	14
12	19
13	20
13a	21
14	26
15	27
16	28
17	5
18	9
19	12
20	15
21	17
22	16
23	18
24	22
25	23
26	24
27	25
28	29
29	30
30	31
flor. 52	Stob. IV 11
1	1
2	4
3	7
4	9
5	10
6	2
7	3

M.	H.	M.	H.	M.	H.
8	5	flor. 55	Stob. IV 14	2	13
9	6	1—10	1—10	3	14
10	8			4	15
11—14	11—14	flor. 56	Stob. IV 15[a]	5	16
15	16	1—19	1—19	6	17
16	15			7	18
17	18	flor. 57	Stob. IV 15[b]		
18	17	1	21	flor. 62	Stob. IV 19
		2	22	1—18	1—18
flor. 53	Stob. IV 12	3	23	19	20
1	1	4	24	20	23
2	3	5	25	21	24
3	4	6	26	22	25
4	5	7	28	23	26
5	6	8	27	24	27
6	9	9	20	25	28
7	2	10	29	26	30
8	7	11	30	27	19
9	8	12	31	28	21
10—17	10—17	13	32	29	22
				30	29
flor. 54	Stob. IV 13	flor. 58	Stob. IV 16	31—52	31—52
1	1	1	2		
2	2	2	4	flor. 63	Stob. IV 20[a]
3	7	3	11	1—22	1—22
4	15	4	12	23	25
5	3	5	13	24	23
6	4	6	1	25	24
7	5	7	3	26—36	26—36
8	6	8	5		
9	8	9	6	flor. 64	Stob. IV 20[b]
10—13	10—13	10	7	1	37
14	14	11	14	2	39
14 contin.	14b	11 contin.	15	3	41
15	16	12	16	4	38
16	17	13	17	5	40
17	18	14	18	6	42
18	19			7	44
19	20	flor. 59	Stob. IV 17	8	48
20	21	1—6	1—6	9	49
21	22	7	8	10	50
22	23	8	7	11	43
23	9	9—19	9—19	12	45
24—28	24—28	20	21	13	46
29	30	21	20	14	47
30	29			15	51
31—62	31—62	flor. 60	Stob. IV 18[a]	16	52
63	64	1—11	1—11	17	53
64	63			18	54
65	65	flor. 61	Stob. IV 18[b]	19	55
66	66	1	12	20	56

M.	H.
21	57
22	58
23	60
23a	59
24	61
25	62
26	63
27	64
28	65
29	66
30	67
31	68
32	69
33	70
34	71
35	72
36	73
37	74
38	75
39	76
40	77
41	77 contin.
42	78
43	79
flor. 65	Stob. IV 21^{a}
1	1
2	2
3	4
4	3
5—18	5—18
flor. 66	Stob. IV 21^{b}
1	19
2	20
3	21
4	22
5	23
6	24
7	25
8	26
flor. 67	Stob. IV 22^{a}
1—3	1—3
4	5
5	6
6	7
7	8
8	9
9	10
10	11

M.	H.
11	12
12	4
13—27	13—27
flor. 68	Stob. IV 22^{b}
1	28
2	29
3	30
4	31
5	32
6	33
7	34
8	35
9	37
10	38
11	40
12	36
13	39
14	41
15	46
16	42
17	43
18	44
19	45
20	47
20 contin.	48
21	49
22	50
23	51
24	52
25	53
26	54
26 contin.	55
27	56
28	57
29	58
30	59
31	60
32	61
33	64
34	65
35	63
36	62
37	66
flor. 69	Stob. IV 22^{c}
1	67
2	68
2 contin.	69
3	70
4	71

M.	H.
5	72
6	73
7	74
8	75
9	76
10	77
11	78
12	79
13	81
14	80
15	82
16	83
17	84
18	85
19	86
20	87
21	88
22	89
23	90
flor. 70	Stob. IV 22^{d}
1	91
2	92
3	93
4	94
5	95
6	96
7	97
8	98
9	99
10	100
11	101
12	102
13	103
14	104
15	105
16	106
17	107
18	108
flor. 71	Stob. IV 22^{e}
1	109
2	110
3	111
4	112
5	113
6	114
7	115
8	116
9	117

M.	H.
flor. 72	Stob. IV 22[f]
1	118
2	119
3	120
4	121
4[a]	122
5	123
5 contin.	124
6	125
7	126
8	127
9	128
10	129
11	130
12	131
13	132
14	133
15	134
16	135
flor. 73	Stob. IV 22[g]
1	136
2	137
3	138
4	139
5	140
6	141
7	142
8	143
9	144
10	146
11	148
12	150
13	155
14	157
15	159
16	161
17	162
18	164
19	166
20	168
21	172
22	174
23	176
24	182
25	183
26	185
27	186
28	187
29	188
30	189
31	190
32	194
33	195
34	196
35	197
36	198
37	145
38	147
39	149
40	151
40[a]	152
41	153
42	154
43	156
44	158
45	160
46	163
47	165
48	167
49	169
50	170
50 contin.	171
51	173
52	175
53	177
54	178
55	180
56	181
57	191
58	179
59	184
60	192
61	193
62	199
63	200
64	201
flor. 74	Stob. IV 23
1—24	1—24
25	27
26	25
27	26
27[a]	26[a]
28	28
29	29
29 contin.	29[a]
30—49[a]	30—49[a]
49 contin.	49[b]
50—61	50—61
61[a]	61[a]
62—65	62—65
flor. 75	Stob. IV 24[a]
1—3	1—3
4	5
5	7
6	8
7	10
8	4
9	6
10	9
10 contin.	9[a]
11—15	11—15
flor. 76	Stob. IV 24[b]
1	16
2	17
3	19
4	18
5	20
6	22
7	23
7 contin.	24
8	21
9	25
10	26
11	27
12	28
13	29
14	30
15	31
16	32
17	33
flor. 77	Stob. IV 24[c]
1	34
2	35
3	36
4	37
5	38
6	39
7	40
8	41
9	42
10	43
11	44
12	45
flor. 78	Stob. IV 24[d]
1	46
2	47
3	48
4	49
5	50

M.	H.
6	51
7	52
8	53
9	54
10	55
flor. 79	Stob. IV 25
1—6	1—6
7	7
7 contin.	7^{a}
7^{a}	7^{b}
8—30	8—30
31	31
31 contin.	31^{a}
32—54	32—54
flor. 80	Stob. II 1 W.
1—14	18—31
	Stob. II 4 W.
15	1
flor. 81	
1	2
2	3
3	4
4	5
5	6
6	7
7	8
8	9
9	10
10	11
11	12
12	13
13	14
14	15
15	16
16	17
	Stob. II 2^{a} W.
17	5
18	6
19	7
flor. 82	Stob. II 2^{b} W.
1	8
2	9
3	10
4	11
5	12
6	13
7	14
8	15
9	16
10	17
11	18
12	19
13	20
14	21
15	22
16	23
flor. 83	Stob. IV 26
1—11	1—11
12	13
13	12
14—29	14—29
flor. 84	Stob. IV 27
1—5	1—5
6	8
7	6
8	7
9—24	9—24
deest	25
deest	26
flor. 85	Stob. IV 28
1—23	1—23
flor. 86	Stob. IV 29^{a}
1—5	1—5
6	6
6 contin.	6a
7	7
8	8
9	11
10	10
11	9
12—26	12—26
flor. 87	Stob. IV 29^{b}
1	27
2	28
3	29
4	30
5	31
6	32
7	33
7 contin.	34
8	35
9	36
10	37
11	38
12	39
flor. 88	Stob. IV 29^{c}
1	40
2	41
3	42
4	43
5	44
6	45
7	46
8	47
9	48
10	49
11	50
12	51
13	52
14	53
flor. 89	Stob. IV 29^{d}
1	54
2	55
3	56
4	57
5	58
6	59
7	60
8	61
9	62
flor. 90	Stob. IV 30
1—5	1—5
6	7
7	8
8	6
8 contin.	6a
9	9
10	10
11	11
deest	11a
12	12
flor. 91	Stob. IV 31^{a}
1	1
2	3
2 contin.	3a
3	2
4	4
5	5
6	7

M.	H.
7	11
8	12
9	6
10	8
11	9
12	10
13	13
14	15
15	16
16	17
17	18
18	19
19	20
20	21
20 contin.	22
21	24
22	25
23	29
24	14
25	23
26	26
27	27
28	28
29	30
30	31
31	32
32	33
33	34
flor. 92	**Stob. IV 31b**
1	35
2	36
3	37
4	38
5	39
5a	40
6	41
7	42
8	43
9	44
10	45
11	46
12	47
13	48
14	49
15	50
16	51
17	52
flor. 93	**Stob. IV 31c**
1	53

M.	H.
2	54
3	55
4	56
5	58
6	57
7	59
8	60
9	61
10	62
11	63
12	69
13	70
14	71
15	72
16	73
17	74
18	75
19	64
20	65
20 contin.	66
21	67
22	68
23	76
24	77
25	78
26	79
27	80
28	81
29	82
30	83
31	84
32	85
33	86
34	87
35	88
36	89
37	90
38	91
39	92
flor. 94	**Stob. IV 31d**
1	93
2	94
3	95
3b	96
4	97
5	98
5 contin.	99
6	102
7	100
7a	101

M.	H.
8	103
9	104
10	105
11	106
12	107
13	108
14	109
15	110
deest	111
16	112
17	113
18	114
19	115
20	116
21	117
22	118
23	119
24	120
25	121
26	122
27	123
28	124
29	125
30	126
31	127
32	128
33	129
34	130
flor. 95	**Stob. IV 32a**
1	1
1 contin.	1a
2	2
3	3
4	6
5	4
6	5
7—22	7—22
flor. 96	**Stob. IV 32b**
1	23
2	31
3	39
4	41
5	24
6	25
7	25 contin.
8	26
9	27
10	28

M.	H.
10[a]	29
11	30
11[a]	30 contin.
12	32
13	33
14	34
15	36
16	38
17	35
18	37
19	40
20	42
20[a]	42 contin.
21	43
22	44
23	45
flor. 97	Stob. IV 33
1—8	1—8
9	9
deest	9[a]
10—21	10—21
22	22
22[a]	22[a]
23	23
24. 25	24. 25
26—34	26—34
flor. 98	Stob. IV 34
1	1
2	2
3	3
4	5
6	6
7	42
8	7
9	8
10	9
11	10
12	11
13	12
14	13
15	14
16	15
17	16
18	17
19	18
20	19
21	20
22	21
23	22

M.	H.
24	23
25	24
26	25
27	26
28	27
29	28
30	29
31	30
32	31
33	32
34	33
35	34
36	35
37	36
38	37
39	38
40	41
41	43
41 contin.	43a
42	48
43	49
44	50
45	39
46	40
47	51
48	52
49	44
50	45
51	47
52	46
53—60	53—60
61	62
62	61
63—73	63—73
74	74
74 contin.	74a
75	75
flor. 99	Stob. IV 35
1—10	1—10
11	22
12	24
13	25
14	26
15	31
16	32
17	11
18	12
19	13
20	30
21	29

M.	H.
22	14
23	15
24	16
25	17
26	18
27	19
28	20
29	21
30	23
31	27
32	28
33—35	33—35
flor. 100	Stob. IV 36
1	1
2	2
2 contin.	3
2 contin.	4
deest	5
3. 4	7
5	6
6	8
7	9
8	10
9	11
10	12
11	13
12	14
13	15
14	16
15	17
16	18
17	19
18	20
19	21
20	22
21	23
22	24
22 contin.	25
23	26
23 contin.	27
24	28
25	29
26	30
27	31
28	32
flor. 101	Stob. IV 37
1—30	1—30
flor. 102	Stob. IV 38
1	1

M.	H.
2	2
3	3
3 contin.	3a
4	4
5	5
6	6
6[a]	6a
7—9	7—9
flor. 103	Stob. IV 39
1	1
1[a]—30	1—30
31	(IV, 40, 19a)
flor. 104	Stob. IV 40
1—7	1—7
8	9
9	8
10—18	10—18
19	19
(flor. 103, 31)	19a
20—26	20—26
flor. 105	Stob. IV 41
1—25	1—25
26	26
26 contin.	26a
27—34	27—34
35	36
36	35
37	37
38	38
39	40
40	41
41	39
42—63	42—63
flor. 106	Stob. IV 42
1	1
2	2
3	4
4	8
5	9
6	10
7	11
8	3
9	5
10	6
11	7
12—14	12—14

M.	H.
flor. 107	Stob. IV 43
1	1
2	2
3	5
4	3
5	4
6—10	6—10
flor. 108	Stob. IV 44
1	1
2	2
3	4
4	3
5—10	5—10
11	12
12	13
13	14
14	15
15	31
16	34
17	47
18	48
19	49
20	39
21	20
22	52
23	53
24	55
25	18
26	16
27	17
28	19
29	22
30	21
31	23
32	11
33	24
34	25
35	26
36	27
37	28
38	29
39	30
40	32
41	35
42	33
43	36
44	37
45	40
46	38
47	41

M.	H.
48	45
49	46
50	42
51	43
52	44
53	50
54	51
55	54
56—76	56—76
77	77
77 contin.	77a
78—84	78—84
flor. 109	Stob. IV 45
1—10	1—10
flor. 110	Stob. IV 46
1—26	1—26
flor. 111	Stob. IV 47
1—3	1—3
4	5
5	4
6	6
7	9
8	10
9	11
10	7
11	8
12—16	12—16
flor. 112	Stob. IV 48[a]
1	1
2	3
3	4
4	2
5	8
6	5
7	6
8	7
9—15	9—15
flor. 113	Stob. IV 48[b]
1	16
2	17
3	20
4	22
5	23
6	24
7	18
8	19

M.	H.	M.	H.	M.	H.
9	21	flor. 116	Stob. IV 50[b]	46	82
10	25	1	32	47	83
11	26	2	33	48	84
12	27	2 contin.	34	49	85
13	28	2 contin.	35	50	86
14	29	3	36		
15	30	3 contin.	37	flor. 117	Stob. IV 50[c]
16	31	4	38	1	87
17	cf. cap. prox.	5	39	2	88
		6	40	3	89
flor. 114	Stob. IV 49	7	57	4	90
flor. 113, 17	1	8	41	4[a]	90 contin.
114, 1	2	9	42	5	91
2	3	10	43	6	92
3	4	11	44	7	93
4	5	12	45	8	94
5	6	12[a]	46	9	95
6	7	13	47		
7	8	14	48	flor. 118	Stob. IV 51
8	9	15	49	1—5	1—5
9	10	16	50	6	7
		17	51	7	11
flor. 115	Stob. IV 50[a]	18	52	8	6
1—4	1—4	19	54	9	seclusa
5	12	20	53	10	8
6	17	21	56	11	9
7	5	22	55	12	10
8	6	23	58	13	12
9	8	24	59	14	13
9[a]	9	25	60	15	14
10	7	26	61	16	15
11	11	27	62	17	16
12	13	28	63	18	17
13	14	29	64	19	18
14	15	30	65	20	20
15	10	31	66	21	21
16	16	32	67	22	19
17	18	33	68	23	22
18	19	34	69	24	23
19	20	35	70	25	24
20	21	36	74	26	25
21	22	37	73	27	26
22	23	38	71	28	27
23	24	39	72	29	28
24	25	40	75	30	29
25	26	41	76	31	30
26	27	42	77	32	31
27	28	43	78	33	32
28	29	44	79		
29	30	45	80	flor. 119	Stob. IV 52[a]
30	31	45 contin.	81	1	1

M.	H.
2	6
3	7
4	8
5	9
6	10
7	11
8	12
9	13
10	14
11	2
12	3
13	4
14	5
15—19	15—19
flor. 120	Stob. IV 52[b]
1	20
2	21
3	22
deest	23
4	30
5	24
6	25
7	26
8	27
9	28
10	29
11	31
12	32
13	33
14	34
15	35
16	36
17	37
18	38
19	39
20	40
21	41
22	42
23	43
24	44
25	45
26	46
27	47
28	48
28 contin.	49
29	50
30	50 contin.
31	51
32	52
33	53
34	54
35	55
flor. 121	Stob. IV 53
1	2
2	25a
3	1
4	3
5	4
5[a]	4 contin.
6	5
7	6
7[a]	7
8	8
9	11
10	9
11	12
12	10
13	13
14	14
15	16
16	15
17	17
18	18
18[a]	18 contin.
19—22	19—22
23	24
24	23
25	25
26—40	26—40
flor. 122	Stob. IV 54
1—4	1—4
5	6
6	5
7	7
8	8
9	11
10	9
11	12
12	10
13—16	13—16
flor. 123	Stob. IV 55
1	1
2	2
3	3
3 contin.	3a
4—11	4—11
12	12
12 contin.	13
12 contin.	14
12 contin.	15
12 contin.	16
12 contin.	17
12 contin.	18
13	19
14	20
15	21
flor. 124	Stob. IV 56
1	1
2	4
3. 4	2. 3
5	5
6	6
6 contin.	6a
6 contin.	6b
7—37	7—37
38	40
39	41
40	38
41	39
42	42
43	43
flor. 125	Stob. IV 57
1	1
2	2
3	3
4	3 contin.
5	4
6	5
7	6
8	7
9	9
10	8
11	10
12	11
12[a]	12
13—17	13—17
flor. 126	Stob. IV 58
1—5	1—5
6. 7	6
6. 7 contin.	7
8	8
Gn. Theo.	[Gn. Theo.
1—24	1—24]

Lipsiae, typis I. B. Hirschfeldii.

	M. Pf.
Lycurgi oratio in Leocratem ed. Thalheim. 1880	—.60
Ovidius Naso ed. Korn. II. Metamorphoses. 1880	—.90
Phaedri fabulae ed. Eyssenhardt. 1867	—.30
Pindari carmied. an Tycho Mommsen. 1866	—.90
Plauti comoediae ed. Leo. I. 1885	—.90
Plotini Enneades ed. Müller. I. 1878	3.—
— — — II. 1880	4.50
Plutarchi Themistocles et Pericles ed. Sintenis. 1866	—.45
— Agis et Cleomenes. Tiberius et Gaius Gracchus ed. Sintenis. 1866	—.45
— Aristides et Cato maior ed. Hercher. 1870	—.45
Folybius ed. Hultsch. I. Editio altera. 1888	4.50
— — II. Editio altera. 1892	6.—
— — III. 1870	3.—
— — IV. 1872	3.—
Sallust ed. Jordan. Editio tertia. 1887. *(Vergriffen.)*	
Senecae libri de beneficiis ed. Gertz. 1876	2.40
— tragoediae ed. Leo. I. 1878	1.80
— — — II. 1879. *(Vergriffen.)*	
Sophoclis tragoediae ed. Nauck. 1867	1.50
Einzelne Stücke:	
Ajax	—.30
Electra	—.30
Oedipus Tyrannus	—.30
Antigone	—.30
Trachiniae	—.30
Philoctetes	—.30
Oedipus Coloneus	—.30
Tacitus ed. Nipperdey. I. 1871	—.60
— — II. 1872	—.60
— — III. 1872	—.90
— — IV. 1876	—.90
Valerius Flaccus ed. Schenkl. 1871	1.50
Vergili Bucolica et Georgica ed. Ladewig. 1866	—.45
— Aeneis ed. Ladewig. Editio altera curavit P. Deuticke. 1889	1.50
Xenophontis opera ed. Schenkl. I.: Anabasis 1869	—.90
— — — II.: Libri Socratici 1876	1.20

Aristotelis Πολιτεία Ἀθηναίων tertium ediderunt G. Kaibel et Wilamowitz-Moellendorff	1.80
Asconii Pediani orationum Ciceronis quinque enarratio rec. Kiessling et Schoell	3.60
Bionis et Moschi carmina recensuit G. Hermannus	1.50
Callimachi hymni et epigrammata. Tertium ed. U. de Wilamowitz-Moellendorff	—.80

	M. Pf.
Catulli Veronensis liber ad optimos codices denuo collatos L. Schwabius recognovit. *(Vergriffen.)*	
Collectio librorum iuris anteiustiniani in usum scholarum ediderunt P. Krueger, Th. Mommsen, G. Studemund.	
Tomus I. Gai institutiones ediderunt Krueger et Studemund. Editio quarta	3.40
Tomus II. Ulpiani liber singularis regularum, Pauli libri quinque sententiarum, rec. Krueger . . .	2.40
Tomus III. Fragmenta Vaticana ed. Mommsen, Codices Gregorianus et Hermogenianus ed. Krueger	4.60
Fragmenta iuris anteiustiniani, quae dicuntur Vaticana. rec. Mommsen	1.80
Iosephi Flavii, opera, rec. B. Niese. Editio minor. Vol. I. Antiquitatum Judaicarum libri I—V	3.—
— — — Vol. II. Antiquitatum Judaicarum libri VI—X	3.—
— — — Vol. III. — — libri XI—XV	5.—
— — — Vol. IV. — — libri XVI—XX	4.—
— — — Vol. V. De Judaeorum vetustate sive contra Apionem libri II	2.20
— — — Vol. VI. De bello Judaico libri VII et index.	8.—
Isaei orationes ed. Buermann	2.40
Iustiniani institutiones rec. Krueger. Editio tertia	1.60
Livi, T, ab urbe condita libri, ed. Luchs. Vol. III. Libri XXI—XXV	3.—
— — Vol. IV Libri XXVI—XXX	3.—
(Vol. I u. II erscheinen später.)	
Pauli historia Romana in usum scholarum	2.40
Persii, Flacci, D. Iunii uvenalis Sulpiciae saturae. Recognovit Jahn et Buecheler. Editio quarta cur. Fr. Leo.	3.40
Petronii saturae et liber Priapeorum Rec. Fr. Buecheler. Ed. quinta cur. Guilelmus Heraeus.	3.40
Plinii, C. Secundi, naturalis historia rec. Detlefsen.	
Vol. I: Lib. I—VI	1.80
Vol. II: Lib. VII—XV	2.25
Vol. III: Lib. XVI—XXII	2.25
Vol. IV: Lib. XXIII—XXXI	2.25
Vol. V: Lib. XXXII—XXXVII	2.25
Vol. VI: Indices	4.—
Publili Syri sententiae rec. A. Spengel	—.90
Stobaei Anthologium. Recensuerunt Wachsmuth et Hense. Vol. I M. 11.—. Vol. II M. 7.—. Vol. III M. 20.—. Vol. IV	M. 20.—
Vol. V.	M. 18.—
Xenophontis de reditibus libellus recensuit Zurborg. *(Vergriffen.)*	
— Hipparchicus recensuit P. Cerocchi	2.—
— de re equestri rec. V. Tommasini	2.—
— Cynegeticus rec. G. Pierleoni	3.—
— respublica Lacedaemoniorum rec. Pierleoni	1.80